

625. 6. 39

INSTITVTIONES
LINGVÆ GRÆ

CÆ, N. CLENAR.

DO AVTHORE

CVM

*Scholij & Praxi. P. Antefig-
nani Rapiſtagnenſis.*

Nunc verò denuò reuſæ, & à mendis
inſinitis, tam literis, quàm numeris
repurgatæ.

*Contentorum huius libri index erit folium
tertium.*

EDITIO DECIMA.

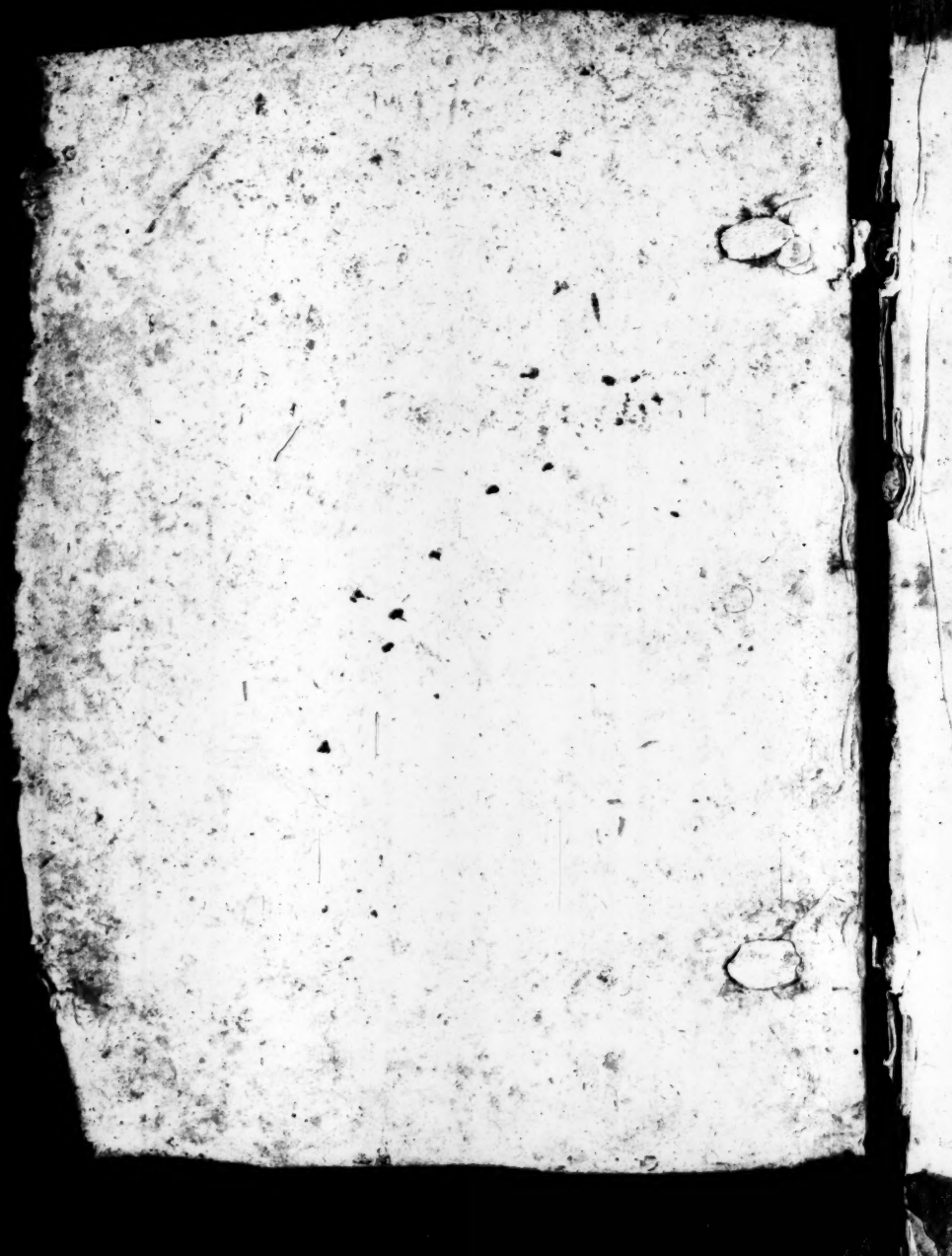
LONDINI

EX OFFICINA TYPO-

graphica Thomæ Marſh.

ANNO 1582.

Cum Privilegio Regiæ Maieſtatis

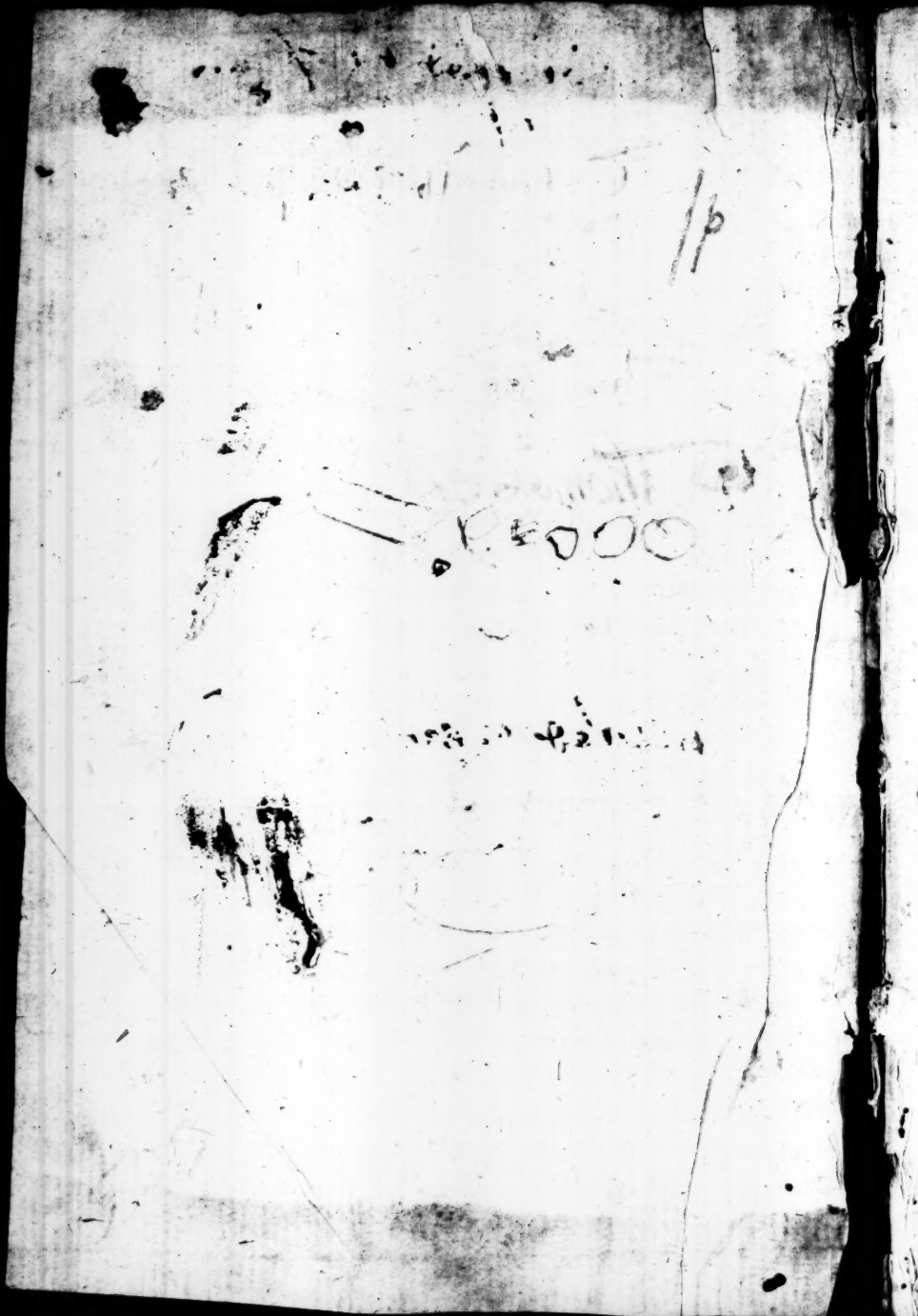
Thomas Coyle his book

Thomas Coyle his book

Thomas Coyle

Thomas

illegible

Blessed be God

Our Father

Blessed be God our Father

Handwritten text, possibly "Handwritten" or "Handwritten" with a large flourish.

Blessed be God

Handwritten text, possibly "Handwritten" or "Handwritten" with a large flourish.

Handwritten signature or initials, possibly "H. H."

Handwritten signature or initials, possibly "H. H."

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΓΑΡΔΕΓΙΟΥ
εἰς Γέλγου ἑρ Γρόμαχου
ἐπίγραμμα.

Μὴ σε μόνον Γρόμαχον ἐνέηκονα φήσιν ἄντις.
Εἰ γὰρ ὁμῶς πάντων, ἡγεμόνος τ' ἀγαθός.

ALIVD EIVSDEM.

*Cessavit medio Cecrops garrire Lyceo,
Nec potuit solita Porticus ire via.
Nunc debellatis tibi Gallia prodit Athenis,
Et redeunt vno tot monumenta libro.
Vicimus, & patrijs hostē cōfecimus armis,
Sic ut opes iterum sentiat ille suas.*

PETRVS ANTE- SIGNANVS PE- TRO LABADENSI,

της φιλοφιλίας τοῦ ἀγαπῶντος.

ABES à nobis,
mi Labadensis, mu-
nus forsitan leui-
dense, & paruum,
sed tamen non indi-
gnum iudicio hu-
manitatis & bene-
volentia tua. Neque

verò, licet (ut inquit Fabius) operum fastigia
spectentur, lateant autem fundamenta, minus,
qui in illis fideliter iaciendis occupati sunt,
videntur esse perhibendi, quàm qui in alio ge-
nere se exercuerunt. Nam, ut tute ipse opti-
mus es testis, in omnibus artibus pertractan-
dis ferè natura affert, ut in principijs maio-
res, quàm in fine, difficultates appareant: un-
de euenit, ut qui minus feliciter & auspiciò
ad aliquam disciplinam accesserit, neque in
ijs, quæ natura antecedunt, impensè fuerit
versatus, sapissimè à calce ad carceres neces-
sitate renocetur. Quæ non à nobis dicuntur,
quò ad laborem nostrum maior commenda-
tionis tuæ fiat accessio: scio enim, quantum
pro incredibili illa suauitate tua nobis semper

A. g.

tribuas;

EPISTOLA DEDIC.

tribuas : sed ut Gracarum literarum studio
 flagrantem incitatione quadam in hanc par-
 tem, magnitudine utilitatis impellamus, ope-
 ramq; nostram aliqua illorum gratia & erga
 nos voluntate solemur . Tibi verò, homini &
 doctissimo, & mihi etiam amantissimo, multò
 confidentius nostra permittimus, quàm Luci-
 lium poetam sua Persio narrent concessisse.
 neque enim ij sumus, ut nostra illis offera-
 mus, qui id, in quo offenderimus, reprehende-
 re, aut quod apte & loco dixerimus, (si modò
 id à nobis præstitum est) laudare nequeant:
 sed limatulum & politulum iudicium tuum
 libentes expectamus : cui si probamus no-
 stra, verendum non est, ne non tanquam
 aliquo securus caduceo, inter hostium
 tela libellus iste versari possit.

Vale Lugduni 4. Id. April.

Anno 1554.

ALEXANDRI HE GII
MAGNI ILLIVS D. ERASMI
ROTTERODAMI QVONDAM
præceptoris, de vtilitate Græcæ
linguæ, ὁμοιοτέλευτα.

Quisquis Grammaticam vis discere, disci-
to Gracè.

Vt rectè scribas non prauè, discito Gracè.

Si Gracè nescis, corruppis nomina rerum.

Si Gracè nescis, malè scribis nomina rerum.

Si Gracè nescis, malè profers nomina rerum.

Lingua pelasga vetat vitiosos scribere versus

Lectio quem Pliny delectat, discito Gracè.

Sig. libros sacros, vis discere, discito Gracè.

*Hieronymum ut teneas, vigilans tu discito
Gracè.*

Ne versus scribas vitiosos, discito Gracè.

Argumentari quisquis vis, discito Gracè.

Quisquis Rhetoricè vis discere, discito Gracè.

*Scire Mathematicam quisquis vis, discito
Gracè.*

Artibus ex medicis qui captus, discito Gracè.

Morbis nā cunctis sunt indita nomina Gracæ.

Argolicum nomen cunctis liquet esse figuris.

Artes ingenuæ Graio sermone loquuntur.

Nō alio, quibus haud nomē dat lingua Latina.

Ad summam, doctis debentur singula Gracis.

TITVLI AC PRÆ
CIPVA CAPITA EORVM
QVÆ HOC LIBRO CONTI-
nentur, quò facilius quicquid ex eis
quærat, discretis possit
locis inueniri.

L iterarum figuræ, nomi- na, & potest. u. pag. I	Syllabicorum declina- tio in æ, & in ñ masculinorum. <i>ibid.</i>
vocalium & diphthongo- rum diuisio. 2	De dialectis discursus. 14
Consonantium diuisio & earum inter se affini- tas. 3	De dialectorum proprie- tatibus generalia præ- cepta, Asiæ & Ioni- cæ. 17
Nexus & orthographia consonantium. 4	Doricæ. 18
Canones pronuntiationis: ubi de Accentibus. 7	Acolicæ. 19. & inde.
De spiritibus. <i>ibid.</i>	Varietas dialectorum in nominibus primæ & se- cundæ. 20
De Apostropho, atque obi- ter an consonantes fi- nales dictionis apostro- phum passæ, & præpo- sitionum in compositi- one, trahantur ad præce- dentem syllabam, an ad sequentem. 9	Secunda declinatio fami- ninarum in æ & ñ. 21
Literarum, γ, κ, τ, υ, π, di- uersa pronuntia di- rectio. 10	Paragoge syllabæ & i. 25
Orationis partes & earum accidentia. 11	Apocope in tribus declina- tionibus. 22
Articulorum præpositiuo- rum declinatio. 13	Tertia declinatio mascu- linorum, fam. & com- muni in os, & neu- trorum in or. <i>ibid.</i>
Desinentia in aspiratas an sint Græca. <i>ibid.</i>	De nominum genere regu- læ generales. <i>ibid.</i>
Prima nominum pari-	Fæminina in os tertiæ. 24.
	Communia in os tertiæ. 25.
	Varietas dialectorum in no- minibus tertiæ. <i>ibid.</i>
	Quar-

INDEX.

- Quarta declinatio masculinorum, fam. & communium in os, & neut. in ur.* 26
- Quarta Atticorum in quibus nominibus sit recepta.* *ibid.*
- Quinta declinatio imparisyllabica neutrorum in a, i, u, feminino. in a, & uariorum generum in u, & p, o, & y.* 27. & inde.
- Quomodo genitiuum formantur & cuius generis sint nomina quinta declin. finita in a, i, u.* 28
- In u, 29. In ar, er, 30. In ur, 31. In or, ur, ur, 32. In ar, 33. In &, 34. In ar, 36*
- In ei, ur, 36. In or, ur, 37. In ar, ibid. In a, 38. In ar, ar, & ar, ar, ibid.*
- In au, ur, ar, er, 39. In ur, ibid. In ur, ur, ur, ur, ur, ur, ur, ur, 40. In ur, ibid.*
- In or, 41. In &, ur, 42. In ar, 43. In ar, ur, ur, ibid.*
- Accusatiuus quinta. 44*
- Vocatiuus quinta. ibid.*
- Datiuus plus. quinta. 45*
- Breues e, o, quomodo producendæ. 47*
- Denominib. contractis. ib.*
- Vbi fiat contractio & quomodo. ibid.*
- Prima declinatio nominum contractorum. 48. Secunda. 49. Tertia 50. Quar*
- ta. 51. Quinta. ibid.*
- Coniugationes verborum Prima, Secunda, Tertia, Quarta, Quinta, Sexta. 52*
- De coniugationum characteristicis. 53*
- Quare coniugationes dicuntur barytone, ac quid sit barytonus, et quid syllabicus accentus. 53*
- De barytonorum formationibus tractatus hanc penitendus: ubi summam agitur de Augmentis 54. Characteristica, ibi. Penultima, ibid.*
- Terminatione, de qua primæ præcepta quedam generalia ponuntur 56. deinde tres figure, una de primarijs terminationibus, uniuscuiusque temporis 58. altera de terminat. perso. ductarum à primarijs 59. Tertia de imperat. terminat. ibid.*
- Præterea personarum formationes adijciuntur, 60. Denique præcedentium usus in investigatione thematis, verborum, in flexione, ac in formatione reliquorum modorum ab indicatino. 61*
- De futuri primi formatione. 63*
- Quæ verba quartæ secunda. 64.*

INDEX

quantur secundam, & que tertiam, & que vtranque. 64.65
Paradigma actiui baryton. ibid.
De augmento syllabico & temporali. 67
De augmento verborum compositiorum. 68
De dialectorum varietate in infinitiuorum terminationibus, & de his figura. 79
Participia Græca quomodo Latine reddantur. 80
Paradigma passivi barytoni. 81
A primis personis in præterito, & in præterito secundariis et ter-
tariis singularibus de-
ductio secundis idioma-
ta, ac de his figura. 82
Perfecti passivi formatio per singulas coniuga-
tiones. 83
Formatio tertie pluri in
tertia singulari in præterito vel
to, Ionice & poetice. 87
Imperatiui passivi forma-
tio, eiusque in dialectis
varietas. 69
Verbum medium & cur
ita dicatur, atque in vo-
cem mediam annota-
runcule. 92
Perfecti mediæ forma-
tio. 93
Vtriusque aoristi ac vtri-
usque futuri mediæ for-
matio. 94
De futuro primo quinte
coniugationis. ibid.
De verbis circumflexis. 98
Vnde & quomodo fiant
verba circumflexa &
quid proprium, quidque
cum barytonis habeant
commune. 97
Verborum circumflexorum
coniugatio prima. 99
Secunda. 102. Tertia. 105
Annotationes in circum-
flexa. 108
Que circumflexa retine-
ant characteristicas, &
que in futuro, & que
mutent in præterito. 111
Verba in præterito, & in præterito, & in præterito,
& in præterito, & in præterito, & in præterito,
fieri à nominibus. 112
Verborum in præterito deductio fi-
guratiua, & reduplicatio,
& que tempora in illis
consideranda. 115
Verborum in præterito formatio-
nes breuissimæ. 116
Verborum in præterito coniuga-
tio prima. 118. Secun-
da. 122. Tertia. 123
Quarta. 125
Annotationes in verba in
præterito. 126
Mira poetarum in redup-
licationis varietate
licentia. 127
Pos.

RERV.

Passiva in p̄ characteri-
sticam producentia 128

De pronomibus. 134

De pronomibus secun-
dū variz dialectos. 107

De articulis & eorum vsu
ac officio. 141

Dialectorum varietas in
articulis. Ibid.

De paribus indeclinabili-
bis. 142

Annotationes in nomina,
videlicet in adiectiua

145. *Numeralia.* 147

Gradus cōparationis 149.

Comparationes irregu-

lares. Ibid. *Verbalia à*

perfecto passivo. 155. *à*

præterito medio 157. *&*

à verbis in uo. Ibid.

Patronymica, possessiua,
diminutiua, & denomi-

natiua. Ibid.

In declinationes simplices.

160.

In contractionibus 162. *Pœ-*

rarum licentia in nomi-

nibus contrahendis. 164.

Nomina heteroclitica.

165.

Poetarum licentia in de-

clinandis nominibus.

169.

Annotationes in verba, v-

bi h. ec insunt præcipuè:

Quæ sint cognata tem-

pora. 170

De augmento verborum

pleraque sciū digna

pag. 170. usque ad 230.

De indicatini perfecto,

223.

De plusquamperf. 182

De aoristo primo. 184

De aoristo secundo. 185

De futuris. 186. *De Impe-*

ratino. 187. *De optati-*

uo & subiunctino. 189.

De Indicatio vocis pas-

siue. Ibid. *De perfecto,*

189. *De aoristo primo.*

190. *De optatino &*

subiunctino vocis pas-

siue & præterito me-

dio. 191. *De fut. secund.*

med. Ibid.

Nota de Atticorū con-

tractionibus seu syna-

lophe. 193

Anomala in p̄. 196

De ei p̄, quod est, sum, I-

bid.

De ei p̄, quod est, eo. 198

De in p̄, quod est mitto.

200.

De in p̄, quod est concu-

pisco. 203

De in p̄, quod est sedeo.

204

De ei p̄, quod est iaceo.

Ibid.

De ei p̄, quod est cognos-

co. 205. *De ei p̄, quod*

est dico Ibid.

Annotationes in verba

in p̄. 206

Ar 17

INDEX

INVESTIGATIO

*Themasis, quæ hæc se-
rè complectitur: Verba
quæ ultra imperfectum
non coniungantur. 207
Et inde.*

*Tempora ducta ab ἄγω,
209*

*ἄγνυμι, quod sumit tempo-
pora ab ἄγω: sic alia fi-
nita in γνύω aut γνυμι,
ἀγω. 210*

*Tempora quædam ab ἀδω.
211*

*Αἰσθάνομαι ab αἰσθίομαι: sic
alia in αἰνώ Et ἀνομαι, ut
ex ἰώ Et ἰομαι. 214*

*ἀλίσκομαι ab ἀλίσω Et ἀλο-
μι. 215*

*De augmenti in quibus-
dam compositis varie-
tate. 216*

*Αμφιέννυμι ab ἀμφίω: sic
reliqua in νύω vel νυμι
ab ω, rejiciendo, νυ, quæ-
cunque præcedat vocalis.
Ibidem.*

*Tempora quædam ab ἀνεί-
γω. 223*

*ἀπολλύω Et ἀπολλύομαι ab ἀ-
πόλλω Et ἀπολλέω. Ibid.*

*ἀπείκηνκα, ἀπείκηνκάς, ἀ-
πέκηνκέναι Et ἀποσκέλειν
Ibid.*

*ἀρίσκω ab ἀρίω: sic alia in
σκω Et σκομαι, tanquam
ω Et ομαι. 224*

ἀυξέω ab ἀυξίω, sic innume-

*ra barytona à circun-
flexis. 228*

Ἀπόχρη ab ἀποχρέω. 231

*ἀφίει, ἡφίει Et ἡφείθω ab ἀ-
φίμι. Ibid.*

*ἀφικτός ἀφώγω, ut τίτω-
ται ἀπύχω. Ibid.*

*Appendix: ubi agitur de
ἀγαμαι, quod sumit tem-
pora ab ἀγάζω vel ἀγάω,
Ibid. ἀγορεύω, ab εἶρω,
εἶρω Et εἰρώ, εἶρω, fol. 232*

*ἀναίνομαι ab ἀναίω. 233
εἰρώ Et εἰρώμεν, ab ἰλω Et
ἰλομαι. Ibid.*

*Tempora quædam ab αἰετο
234*

*ἀπαυεῖω, ab ἀπαύεω. 235
βαίω ἀβέω Et βήμι, Ibid.*

βίω ἀβίωμι. 237

βάνω ἀβάνω. 236

Γαμέω ἀγάμω. 238

*Verba in εἶω appetentiam
actus significantia, fa-
cta partim à præsentii,
partim à futuro alio-
rum verborum, folio
238*

*Γίνομαι Et γήνομαι, ἀγν-
νίσκομαι, γείνω, γεινόμεναι,
Et γενέω. Ibid.*

*Γινώσκω, ἀγνίσω Et γινώμι.
Ibid.*

Δάκνω ἀδύκω. 240

*δείκνυω Et δείκνυμι ἀδεί-
νω. Ibid.*

*Tempora quædam ἀείω,
fol. 241*

δείκομαι

RERV.

Νομῶν ἀδύνομαι. Ibid.

δεῖ, δεῖν ἀδύω: δεῖσις ὅτ' ἰ-
δέησις ἀδύω. Ibid.

δεῖδω ἀδεῖπτομαι ὅτ' δε-
δίπτομαι. 243

Catalogus verborum syn-
copen passivorum. Ibid.

διδάσκω ἀδιδάχω. 252

διδράσκω ἀδιδράω ὅτ' δρῶ-
μι. Ibid.

Appendix: δαίω vel δαίω ἀ
ἀδύω, δαίω ὅτ' δαίμι.

Ibid.

ἰγ' ἄδω pro ἰγὼ ἰῖδα: ἰγ'
ἄμω pro ἰγὼ ἰῖμω. 253

Tempora quædam ab ἰδω.

Ibid.

ἰῖδω ab εἰδέω ὅτ' εἰδήμι.

Ibid.

εἰπὼν ὅτ' εἰπον, qui diffe-
rant. 254

ἐκίκαξα ἀκακάζω: ubi de-
monstretur à præterito

fieri præsens. 255

ἱερωμαι ab ἱερόμαι. Ibid.

ἱυρίσκω, ab ἱυρίω. Ibid.

ἱζω ἀχέω, χέμι, ὅτ' ἱζω.

257

Tempora quædam ὅτ' ver-
balia ab ἰω. 258

Appendix: ἱλαίνω, ab ἱλάω.

260

ἱρχομαι ab ἱλεύθω. Ibid.

ἱνδ' ἰγὼ ὅτ' ἱῖδω. Unde fi-
ant. 261

ἱσθα pro ἱς. fol. eod.

ἱσθὼν ὅτ' ἱσθέην, ab ἱσδομαι.

fol. eod.

δαίτω ἀτάτω. Ibid.

δέλω vel ἰθίλω, ἀθίλω vel
ἰθίλω. Ibid.

Catalogus ὅτ' διπλοῦμαι
van, hoc est, eorum quæ du-
pliciter dici possunt.

Ibid.

δύησκω, ἀθύνω, θύνω, τίθην-
μι εἰ θύνω. 262

ἰδῶμ pro ἰσῶμ, Doricè ἰδμῖ
pro ἰσμῖ. 263

ἰκνῶμαι ab ἰκνέμαι. Ibid.

ἰπῶμαι ἀπύω, πύω, εἰ ἰπῶ-
μι. 264

ἰσέον εἰ ἰτόν unde formen-
tur. Ibid.

καθιδέμω ἀκαθίζομαι. 266

καθήσομαι ἀκαθήμαι. Ibid.

Appendix: Tempora quæ-
dam ἀκαλέω. Ibid.

καλέω ἀκαλῶ et κλήμω.

267

κραίνω ἀκραίνω. Ibid.

λαγχεύω, λαμβάνω, λαθάνω,

μαθάνω, ἀλήγω, λήβω,

λήθω, μαθίω. Ibid.

Tempora quædam ab οἶο-
μαι. 269

ὅτ' Aeolicè adiectum per-
sonis in ο. Ibid.

τι Ionicè abundans. Ibid.

ὀμνύω ὀμνύμι ab ὀμνέω. fol.

eodem.

ὅτ' pro ὅ Doricè. Ibid.

ὀρεῖλω εἰ syncopè ὀφλω, ab

ὀφείλω εἰ ὀφλέω. Ibid.

Appendix: ὀπνύω sive ὀπνύ-
μι, ab ὀπνέω. 271

παύω,

INDEX

- πρὸς* à *πίσω* & *πρὸς*, *ibi*.
πίσω à *πίσω*, *πίσω* & *πρὸς*
fol.eod.
πίσω à *πίσω*, & *πίσω*. *Ibid.*
πρὸς à *πίσω*, & *πρὸς* 274
Duplex futurum in quarta
coningat. & & *σω*.
365
Appendix: *πίσω* à *πίσω*,
274 & *inde*. *Ibid.*
πίσω à *πίσω*, & *πίσω*.
Ibid.
geminum in compositis:
275
πίσω & *πίσω* à *πίσω*,
Ibid.
πίσω & *πίσω* à *πίσω*.
fol.eod.
πίσω & *πίσω* à *πίσω*
πίσω.
πίσω & *πίσω* à *πίσω*, *I-*
bid.
πίσω à *πίσω*. *Ibid.*
Tempora quædam à *οὐν*
μὴ *sive* *ξυνίμω*. *Attic. I-*
bid. *οὐν* & *ἐν* *quomodo*
se habeant in composi-
itione, *Ibid.* *Item apud*
Poetas *ἀνὰ*, 280. *κατὰ*,
282. *πρὸς*. *Dori. pro* *κατὰ*
284. *κατὰ*. *Ibid.*
Appendix: *οὐν* à *οὐν*. 285
Quædam tempora à poeti-
co *οὐν*. *Ibid.*
τίμω à *τίμω*. *Ibid.*
τίμω à *τίμω*. *Ibid.*
τίμω à *τίμω*. *Ibid.*
Reduplicatio in barytonis.
- fol.eod.*
πίσω à *πίσω*, & *πίσω*.
Ibid.
πίσω à *πίσω* *fol.eod*
πίσω à *πίσω* & *πίσω*
Ibid.
πίσω ab *πίσω* & *πίσω* &
πίσω. 288
πίσω qui differat à *πίσω*
quod & *πίσω*. 286
πίσω ab *πίσω*, & *πίσω*, &
πίσω. *fol.eod.*
πίσω à *πίσω* & *πίσω* *ibid.*
πίσω à *πίσω*. *Ibid.*
πίσω à *πίσω*. *Ibid.*
πίσω à *πίσω*. 292
πίσω à *πίσω*. *fol.eod.*
Quædam tempora à *πίσω*
& *πίσω*. *Ibid.*
πίσω, & *πίσω*, & *πίσω*, &
πίσω. *Ibid.*
πίσω ab *πίσω*. 294
πίσω, & *πίσω*, & *πίσω*. *Ibid.*
Thematis rimandi metho-
dus. 295
Accentuum ratio. *Ibid.*
Syntax. ratio. 305
OPVSCVLVM de
Praxi & *us* *præcep-*
torum *Grammat. in quo*
hec continentur.
Præfatio de notis in hoc
libro usurpatis. 310
Latina ad verbum inter-
pretatio et breuissima
scholia in orationem do-
minicam. 313
In Salutationem. Angeli
ad

RERV.

ad S. virginem. 315
 In Symbo. SS. Aposto. 316
 In benedictionem mensæ,
 & Grat. act. 319
 In argumētum & aliquot
 vers. Tragicos comædiæ
 Eurip. quæ Orestes di-
 citur. 321
 In argu. Carm. Iamb. scri-
 ptum, atq; in nonnullos
 vers. comædiæ Aristop.
 quæ Plutus appellatur.
 328
 In quædam Hesiodi carmi-
 na sumpta ex principio
 illius opusculi, quod præ-
 æmptum inscribitur. 336
 In Argument. & paucos
 vers. 1. lib. 11. Hom. 342
 In Argument. 3. Idyllij
 Theocriti ac in totum
 illud Idyll. in quo quan-
 tus sit breuissimum, ta-

men totius fermè Dori-
 cæ linguae usus perspi-
 citur. 348
 In primum Strophen prio-
 remq; Antistrophen ac
 unum Epodum prioris
 Odæ Olympiorum seu
 Olympionicorum Pin-
 dari. 435
 Spirituum ratio. 369
 Abbreviationes, & litera-
 rum nexus. 386
 Temporum ductorum à
 verbis anomalis aut a-
 lijs, quorum themata
 rudioribus essent diffi-
 cilia, atque etiam pluri-
 marum dictionum com-
 positarum, derivatarum,
 vel dialectis inuersa-
 rum, &c. INDEX
 copiosissimus.

NICO-

NICOLAUS CLE-
NARDVS FRANCISCO HO-

*nerio, Ludimoderatori apud Me-
chlinienses, S.*

VM ante annos aliquot,
discipulis meis, quos pri-
uatim docendos suscep-
ram, Græcas literas trade-
re vellem, congesi in eam
linguam breues admodum institutiones,
vt rudimentorum candidatis instar en-
chiridij forent. Id opusculum anno supe-
riore prelo committere studui, partim, vt
auditoribus nostris expeditior via ster-
neretur: partim, vt desiderio tuo satisfac-
cerem, cui necessitudinis nomine pluri-
mum debere. Verum nec commoditas
in præsentia dabatur typographi, & oti-
um alioqui deerat. quantum lambendus
ille partus requireret. Itaque his prox-
imis diebus temporis partem nactus, &
Rescio nostro benigne operas præbente,
libellum ad limam reuocaui, iustoque
auctario locupletatum reddidi. Merito
autem tibi dicandum duxi, vt hoc velu-

ti

EPIST. AVTHO.

titeſſimonio Mechlinienſium iuuentu-
ti gratularer, quæ tam diligenter ſortita
præceptorem, non ipſa modo in Græcis
literis ſtrenuè promouet, ſed exteros
quoque plurimos ſtudiorum fama in lu-
dum tuum pellicit: adeo, vt non triuiali
ſcholæ, ſed celeberrimæ cuiſpiam Acade-
miæ præeſſe videaris: induſtria paratis
ædibus, quæ numero noſtrorum gymna-
ſiorum ſint æmulæ. Faxit Deus, vt iſte
auſpicatiſſimus curſus magis ac magis in
dies proſperetur: & quemadmodum
Latinos diſcipulos optimè eruditos, ita
iam incipias Græcanica literatura præ-
ditos, è nouis iſtis Athenis ad nos di-
mittere. Vale, Louanij,

17. Calend. April.

Anno 1530.

GRAE-

GRÆCORVM LITERAE.

Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β	βῆτα	Vita	u
Γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	εῖψιλον	Epsilon	e
Ζ ζ	ζῆτα	Zita	z
Η η	ἥτα	Ita	i
Θ θ	θῆτα	Thita	th
Ι ι	ιώτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Cappa	c
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ο μικρόν	omicron	o paruum
Π π	πί	Pi	p
Ρ ρ	ρί	Rho	r
Σ σ	σίγμα	Sigma	f
Τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	υ ψιλόν	Ypsilon	y
Φ φ	φι	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pfi	pf
Ω ω	ω μέγα.	Omega.	o magnum.

SCHO.

DE LITERIS ET EARVM

DIVISIONE.

SCHOLIA.

- Q**UATVOR huius pagine columnarum prima ad
 leuam continet elementorum figuras, primo quidem loco
 5 maiusculas, quibus vti solent in scribendis nominibus
 proprijs, initjs periodorum & versuum, ac titulis sine in-
 scriptionibus librorum: deinde sequuntur minuscule,
 quibus vbiq; videntur, etiam vbi maiusculæ locum ha-
 bent, nisi in principijs orationum: v tamen & s in fine
 10 tantum ponuntur. Secunda ac tertia columna continent
 nomina literarum, secunda quidem Græcis characteri-
 bus, tertia verò Latinis in radiorum gratiâ. Porro quarta
 columna ad dexteram, elementorum potestatem siue
 valorem complectitur, quo pacto scilicet debeant enun-
 15 ciari. De qua re variae sunt hodie ac multiplices Gram-
 maticorum opiniones, dum quidam curiosè nimis ad an-
 tiquam pronunciandi rationem omnia volunt reuocare:
 cum tamen ipsi prorsus incerti sint, quo pacto prisci illi
 hæc pronunciarent: & coniecturæ sint admodum ieiunæ.
 20 Illis itaq; non est fides adhibenda, nisi prius priscorum a-
 liquem ab inferis excitarent. Quare adolescentes huius-
 ce rei cupidos (cum hæc omnia potius vniu. voce, quam
 librorum lectione possint percipi) ad doctos Græcarum
 literarum professores remitto. Qui verò illis destituun-
 25 tur, & proptio Marte linguam Græcam discere cogun-
 tur, pronuncient elementa Græca more Latinorū, Græcis
 in hac tabella respondentium. Ceterum in quibus discre-
 pent, paucis perfringam. β profertur vt u consonum, sed
 illius sonus magis accedit ad b. quàm ad f. hodie omnino
 30 profertur vt g: quidam tamen ante a, n, i, & similes, effe-
 runt, vt Latini suum g, ante a, o, vel u. aliquando pronun-
 ciatur vt n, vt videbis apud CLENARDVM in se-
 quentibus. δ profertur hodie à doctis blesijs quàm d no-
 strum, nempe lingua posita inter dentes cum quodam fi-
 35 bילו: ego malim vt d Latinum pronunciare. ζ debet so-
 num literarum θ non ed retinere, vt ξ, ς, & ψ, π, σ, non
 autem ς, ω, η, ι, & υ, atque dipthongi ei, oi, η, & υ, sonant
 hodie vt i vocale apud Latinos: consonantis verò nun-

*Maiuscularum
 literarum vsus.*

*Literæ minus-
 cule.
 Figurarum, &
 sedes.*

*Literarum pro-
 nuntiatio vnde
 petenda.
 Potestas siue
 pronunciatio
 quarundam lite-
 rarum.*

β

γ

δ

ε

η, ι, υ,
 ei, oi, η, υ.

B

quatu

quam naturam induunt : proprie tamen unicum debet
respondere nostro i : n̄ verò & n̄ magis accedere ad
sonum e : sic v & y ad sonum u, ut à Gallis profertur : in
ei autem & u delinuat utraq; vocalis aliquo modo au-
diri. & debet prolatione a r & d discerni : nam magis si-
bilat & spumofiori spiritu effertur. x, ante e, u, i, & c. sonat
ut ante a, nempe ut k vel q. & ut cs, non ut è nostris qui-
dam profertur x in (exercitus) & similibus, dicentes, eg-
zercitus pro ecfercitus. o & w hodie prolatione non di-
stinguuntur, veluti neque u breue & a longum. o ut si n̄ IO
(sum) etiam inter duas vocales, non ut nostri faciunt,
qui miser, mixer profertur. f, effertur hodie ut f : tamen
illius sonus ad prolationem p debet accedere. x ante i, u,
& c. ut ante a.

Septem vocali-
um divisio.

Vocales longæ α, ω. Breues, ε, ο. Ancipites α, ι, υ. quæ
& communes dicuntur, quòd modò sint longæ,
modò breues.

DIPHTHONGI.

Proprie.

Impropræ.

dy, du, ei, eu, oi, z.

 $\alpha, \eta, \omega, \eta\omega, \zeta, \omega\zeta.$

x, au, i, cu, i, u.

a, i, o, iu, i, ou.

In αυ,ευ,ηυ,ωυ,pronunciatur υ,vt u consonans.

*Alterā vocali-
um diuīſio.*

*Annotatio de i
E u in dierefi.*

*Annotatio de i,
sive puncto sub-
scripto.*

u quomodo pro-
nunciatur in
diphthongis.

Vocales præpositivæ, α, ε, η, ι, ο, ω, propterea quod in diphthongis præponantur. Subiunctivæ autem ι, υ, quod subsequantur. Faciunt verò per se syllabam, quoties duobus in apice punctis notantur. παῖς païs *puer vel puella*, διψύλλου διψύλλου *insomnis*, 30 τριψύλλου τριψύλλου *insomnis*. Cæterum in tribus, α, ε, η, ι, ο, ω, iota non ad latus 2 affigitur, sed infra subscriptur.

Vis ex dictione Latina (aue) rejiciatur e, atque in au, retineatur pronuntiatio, quæ erat in integro, aue. Refertur, meo quidem iudicio, faciunt, qui v hic pronuntiant ut u in diphthongis Latinis au, eu, audio, euge: Porro diphthongus æ non profertur, ut Galli profertunt u Latinum in dictione (dominus) sed veluti ou in dictionibus

ÆRVM DIVISIONE.

3

nibus Gallicis (nous vous) aut ut u ab Italis efferitur.

2 Supple, Quamuis dictum sit, dicti subiunctiuam, quod 2
subsequatur.

- 5 i Mutæ { Tenuēs π, κ, τ.
Mediæ β, γ, δ.
Aspiratæ φ, χ, θ.
- Duplices { 2 ζ σδ.
3 ξ κτ, γσ, χσ.
3 ↓ πσ, βσ, φσ.
- 10 4 Liquidæ, siue im-
mutabiles quatuor, { λ, μ, ν, ρ.

1 Consonantium
diuisio.

2

3

3

4

- 15 Mutæ appellantur aut Tenuēs, aut Mediæ, aut Aspi-
ratæ, quadam relatione, non quidem habitatatione uni-
us tenuis ad alteram tenuem, sed tenuis π ad mediam ε,
et aspiratam φ. nam hæ tres magnam habent inter se
affinitatem, et facile una migrat in alteram, quippe quæ
eodem instrumento vocis proferantur, nempe labiorum
adminiculo, atque sola spiritus intensione vel remissione
differant. nam in prolatione φ, maximam spiritus copi-
am, in π minimam, in ε mediocrem adhibemus. Eadem
est ratio secundi ordinis mutarum κ, γ, χ, quæ palati, ac
tertij, τ, δ, θ, quæ dentium auxilio proferuntur. Quod di-
co, verum esse deprehendetur, si unicuique ordini præpo-
natur vocalis, hoc modo. ατ, αβ, αφ, et ακ, αγ, αχ, atque ατ,
αδ, αθ. 2 Hinc colligunt quidam δ debere proferri blesius
quàm d Latinum: et in prolatione ζ, sonum σδ debere
aliquo modo retineri. Adde, quod Dores confunderent ζ
cum σδ, et verba in ζω per σδω efferrent. Verum ego illis
25 potiùs assentior, qui per literarum metathesin id fieri as-
seuerant, σδω pro δσω: atq; idcirco malim, ζδσ, quàm σδ
valere. Aeoles autem verba in σω efferunt per ζω, unde
ζ creditur valere non solum σδ, sed etiam duplex ασ. 3
30 magnam habet cognationem cum secundo mutarū ordine
κ, γ, χ. nam sepe ex illis conflatur, aut in eas dissoluitur, ut
satis cōstat ex verbis in κω, γω, χω, quorū futurum habet
ξω, pro κω, γω, χω, et ex nominib; finitiis in ξ, quorū ge-
nitiuus est κος, γος, χος, non ξος. sic se habet ↓ cum π, β, φ.

1 Mutæ quare di-
cantur Tenuēs,
Mediæ vel A-
spiratæ: et ea-
rum affinitas.

Annotatio de δ,
ζ, et σδ Doris-
mus.

σδ pro ζ.

Aeolisimus.

ζ pro ασ.

Bij.

primo

4 NEXVS ET ORTHOG.

Liquide quare
sic vocentur. 4

Immutabiles cur
quoque dicantur.

primo mutarum ordine. 4 Appellantur Liquide eadem ratione qua apud Latinos l, m, n, r: quod post mutam possint quasi liquescentes ac evanescentes vim consonantis interdum amittant, neque vocalem precedentem longam efficiant, ut alie consonantes. Immutabiles autem dictae sunt, quod non tam facile mutantur quam alie consonantes in inflexionibus nominum & verborum, sicuti planum fiet ex sequentibus.

DE ORTHOGRAPHIA 10

& Consonantium nexu appendix.

Consonantium
mutatio unde
oriatur.

Consonantium
nexu.

Mutarum con-
nectendarum
ratio.

et pro pt.

et pro pp.

sed pro ps.

ps pro xs.

ps pro ps.

Quoniam ex consonantium mutua quadam affinitate vel odio, ut ita dicam, penè infinite literarum mutationes oriuntur, dum scilicet duae aut tres consonantes non possunt inter duas vocales, vel in principio dictionis ante vocalem propter mutuum odium consistere, cum cognate propter mutuam inter se affinitatem gaudeant coniungi, & inuicem combinari: volui paucis perstringere, quae consonantes simul possint inter duas vocales, vel in principio dictionis collocari, & quae non: ac si inter duas vocales reperiuntur, num ad precedentem, an ad sequentem syllabam, illarum prior pertineat, ut in τῶπτω, id est, verbero, num π, syllabam precedentem, τῶ, an sequentem τω, sequatur. Quae res profecto est animadversione digna: cum ad veram Orthographiam non parum conducatur, & ad intelligendas tam in nominibus, quam in verbis, varias consonantium inter se mutationes penè necessaria videatur. Primò itaq; sciendum, quod si duae mutae debeant simul poni, ut una alteram consequatur, necessario tenuis praecedet tenuem, ut τῆτωπτα, verberatus est, pro τῆτωπτα, vel propriam aspiratam, ut Σατταί, Sappho pro Σαππαί, & media mediam, ut ἑβδομος, septimus, non ἑπτομος, licet veniat ab ἑπτα, id est, septem, ὀγδοος, octauus, non ὀαδοος, ab ὀκτώ, octo: atque aspirata aspiratam, ut ἑπτῶπτω, verbaui sum, pro ἑπῶπτω, non tamen quenuis tenuis quamvis tenuem, aut media media,

- vel aspirata aspiratam antecedit. nam τ, δ, θ, nunquam primum inter affines, sed semper secundum locum occupant, ut ex τῶω quidem, inserto per pleonasmum τ ante ω, & mutato ε in ι, dicam τικτω, id est, pario, ubi τ sequitur aliam tenuem κ: in πῆτω verò posito π ante ω, non possum dicere πῆτω: nam τ præcederet aliam tenuem, quod fieri non potest: itaque dicendum πῆτω, id est, cadz, ubi τ secundum locum occupat. Præterea unaquaque tenuis, vel media potest seipsam præcedere: ut ἰπῶς, equus, ἐκκλησία, ecclesia, cætus: γλῶττα, lingua: ἀββαδεν, pro ἀββαδεν, reiecit: ἀψιλο, nunciatus: ἀδδω, satis: aspirata verò nunquam seipsam præcedit: non enim dicere possumus, Σαφφω, sed Σατφα. Hoc quoque sciendum, quodlibet duas mutas inter duas vocales positas (modo eadem non gemineatur, ut ἰπῶς, aut tenuis aspiratam præcedat, ut Σατφω) ambas ad sequentem syllabam pertinere, ut τῆ-πτω: præter γδ, ut quibusdam placet, qui nituntur regula generali, quæ ait: Duas aut res consonantes nunquam ad syllabam sequentem pertinere, nisi aliqua dictio Græca incipiat ab illis consonantibus: si verò ille reperiantur in principio alicuius vocabuli, quum erunt inter duas vocales, semper ad syllabam sequentem pertinebunt, nisi in compositione: ut in τῆ-πτω, verbero, & ας εγ, astrum, τῆ & σρ pertinent ad syllabas sequentes: quia mutæ dictiones Græcæ incipiunt à τῆ & σρ: ut τῆ-ψυ, volo, volas, & σφῆρα verro, & aliæ mutæ. In compositione verò, ut ἐν-πῆω, effluo, ab ἐν & πῆω, κ pertinet ad præcedentem ratione compositionis: quanuis κ & π inueniatur in principio multarum dictionum, ut κ-ατῶ, potens sum, &c.
- immò unica consonatione compositionis ad præcedentem syllabam pertinebit, quum inuenietur inter duas vocales, ut in ἔ-αζω, educo, & pertinet ad præcedentem, nam dictio componitur ab ἔ & αζω. Cæterum nullum vocabulum Græcum incipit à γδ: ideo iuxta eorum sententiam, γ trahetur ad syllabam præcedentem. Et hætenus de mutis: pergamus ad duplices, liquidas, &c. Duplices nunquam inueniuntur in principio dictionis coniunctæ cum aliqua consonante. Itaque in medio dictio-

B. iij.

nis

τδθ, quo loco ponantur.

κτ.

π non ττ.

Quæ mutæ geminentur, & quæ non.
Duæ mutæ inter duas vocales ad quam trahantur.

γδ

Regula generalis de consonantium connexu.

τῆ σρ.

Compositionis vis in consonantium, aut consonantis distinctione, ut ἐν-πῆω, ἔ-αζω.
γδ, nunquam dictionis initium.

Duplex cum alia consonante nunquam connectitur.

Liquida cum alia consonante neſtende, aut ab ea diſtinguende ratio.

μν nexuſ.

A δλ nulla diſtio incipit.

δμ nunquam in principio diſtionis.

Regula de conſonantium nexu, pars altera conſutatur.

A δμ diſtio non incipit.

Nulla ſyllaba in aſpiratam deſinit.

nis poſita inter duas vocales cum aliqua conſonante, non poſſunt coniungi, ita vt ad ſyllabā ſequētem pertineant, vt in ἰνδλῆς, tractus, ἔξπρς, ſexpedum, λξ & ξτ non poſſunt trahi ad ſyllabam ſequentem. quare diuidantur neceſſe eſt, ἰνδ-ῆς, ἔξ-πρς. Idem indicato de alijs. Liquida λ, μ, ν, ς conſonantem præcedentes, vt ἀπρς, panis, nunquam ad ſyllabam ſequentem pertinent, præter μν, vt μνᾱ, mina, μνᾱς, agnus. Quam verò conſonantem ſequuntur, ille & conſona præcedens ad ſyllabam ſequentem trahuntur, vt πατῆρς, patris, modò non ſequantur aliam li- 10 quidam: nam tum diuiduntur, præter μν, vt dictum eſt, veluti ἀτ-μς curruſ. Si verò ſequantur duas conſonantes, quæ per ſe traherentur ad ſyllabam ſequentem, cum liquida coniunctæ ad ſequentem quoque omnes trahentur, vt ἄ-ς ερ nam ο & τ ad ſequentem pertinerent, vt 15 patet ex σῆλν, columna. Quidam hinc excipiunt οβλ, vt ἰοβλς, bonus, quia nullum vocabulum Græcum incipit à οβλ, quamuis δ interdum in principio diſtionis inueniuntur, vt δῖνς, poſſum, & idè ad ſyllabam ſequentem pertineant, quum inter duas vocales ſolè reperiuntur, 20 vt ἀδῖνς, debilis. Idem iudicium eſt de δμ, vt ἀδμς, anhelituſ, nulla enim diſtio incipit à δμ. Tamen regula illa generalis ſuprà poſita (quod bona illorum venia dixerim) eos, qui illa nituntur, aliqua ex parte fallit: nam quamuis verum eſſe, ſicut eſt, fatear, conſonantes 25 quæ in principio coniunguntur, in medio quoque, niſi compoſitio obſtet, debere coniungi: verum tamen regulæ conuerſe non poſſum aſſentiri, nempe conſonantes in medio diuidendas, quæ in principio nò inueniuntur coniunctæ: nam ſi hoc eſſet verum (cum δμ nunquam in prin- 30 cipio inueniantur) βᾱδμς, graduſ, & ἀδμς, neceſſariò ſic diuiderētur, βᾱδ-μς, ἀδ-μς quod & abſurdū eſt, & omnium Grammaticorum canonib. contrariū, qui uno ore affirmant: Nullam ſyllabam in aſpiratam deſinere. Quare meo quidem iudicio, γδ, δλ, & δμ, poterunt con- 35 iungi, γδ-δς, ἰ-δλς, ἀ-δμς. Nunc dicendum quas conſonantes liquida poſſint præcedere ac ſequi, & quas non, ac primo quidem vnaquæque liquida ſeiſam præcedis

CONSONANTIVM.

- cedit & sequitur in medio dictionis : in principio verò aut fine, nulla prorsus consona geminatur. Porro λ præcedit omnes consonantes præter ζ, ς, & sequitur autem omnes mutas præter δ. sed duplices aut σ nunquam sequitur. μ præcedit tantum tres mutas π, β, φ, unam duplicem τ, & unam liquidam ν : sequitur sex mutas κ, γ, χ, τ, δ, θ, (sed χ non nisi rarissime) duas liquidas, λ, ρ, & σ, alias consonantes nunquam aut præcedit aut sequitur. ν præcedit tantum tres mutas π, δ, θ, & σ, alias consonantes nunquam : sequitur verò omnes mutas præter β, omnes quoque liquidas : duplices verò aut σ, nunquam. ρ præcedit omnes consonantes præter ζ, λ : sequitur autem omnes mutas, at post alias consonantes nunquam inveniuntur. Et hæc de liquidis. Porro σ tantummodo mutas & μ præcedit, atq; cum eis ad syllabam sequentem trahitur : sequitur verò solum tres liquidas λ, ν, ρ, idq; raro : cum alijs autem consonantibus nunquam connectitur : ipsum tamen sæpè geminatur, γλῶσσαι lingua.
- 10
- 15

Liquide cum alijs consonantibus.

Littere geminatae non connectuntur.

λ

μ

ν

ρ

σ cum alijs consonantibus.

20 CANONES PRONVNTIATIONIS.

- Accentus tres : Acutus Θείος, Theós, Deus : λόγος, lógos, sermo : τί τιμῶμεν ty ptomen, verberamus. Gravis τιμή, timi, honor. Circumflexus ποῖω ποίω, facio : βιάσθε voâte, clamatis. Acutus & circumflexus attollunt syllabam quam afficiunt, gravis deprimat.
- 25

Accentus.

Acutus.

Gravis.

Circumflexus.

- Spiritus duo, Asper siue densus ἄμα hama, simul. Lenis siue tenuis ἐγώ, egò, ego. Semper autem vocalis aut diphthongus initio dictionis alterum possidet è spiritibus. 1 Consonans ρ in principio quidè aspiratur, ῥοίμην, Rhomi, robur : in medio verò si geminetur, priore loco leuigatur, posteriore aspiratur, ῥοῖρρος, porrho, longè.
- 30

Spiritus.

Asper.

Lenis.

Spiritusum sedes, vocales, diphthongi & ρ in principio, ac ρ geminum in medio dictionis.

ρ initiale quando leuigetur.

- 35 P non semper in principio aspiratur, ut Author ait : Nam si secunda quoque syllaba incipiat a ρ in aliquo nomine, tum primum ρ leuigatur : ut παγίας, παερίος, παεγός.

B. iij.

παεγός.

per mediæ dictionis
quem spiritum
habeat.

Vnicum per quan-
do aspietur in
medio.

Apostrophus.

α } in { φ
κ } { χ
τ } { θ

Vocalium per
Apostrophum
reiectionum qua-
ritas, α & ο
quando breues.

Consonantes syl-
labæ Apostro-
phum passæ, ad
quam vocalem
pertineant.

per æs. Ceres, puer, robustus, vehemens. Versum nulla præ-
ter hæc quatuor inuenies. Ceterum simplex in medio di-
ctionis (de quo Auctor nihil loquitur) nullo spiritu no-
tatur, sed intelligitur habere tenuem: tamen apud poe-
tas in optimis exemplaribus interdum inuenies vnicum
cum spiritu aspero in mediâ dictione: sed id fit solum,
dum poetæ metri gratia ex gemino per primum subtrahunt,
ut αἶψα κείνῳ, pro αἶψα κείνῳ, imperfectum, & sic de alijs.

- 1 Apostrophos, nota est reiectæ vocalis, α, ε, ο, aut
diphthongi, α, ο, quod fit obsequentem vocalem, 10
- 2 quæ si aspietur, migrat præcedens tenuis in aspi-
ratam, παῖτα ἔλεγον, omnia dixi, παῖτ' ἔλεγον, pandelegō
- 3 (3 prolatio enim est in morem vnicæ dictionis) καὶ
ε, a quo, εφ' ἑ, κτ' ε, contra quæ, κτδ' ε, νόκτα ἔδω, noctem
totam, νόκτ' ἔδω.

- 1 Vocales quæ per Apostrophum reijciuntur, aut sunt
naturæ breues, ut ε, ο: aut accipiunt correptæ α, ε, aut
diphthongi α, ο, quæ in ratione accensuum habentur in
fine pro breuibz, & apud poetæ sæpè corripuntur
dum sunt finales: longa enim per apostrophum non eli- 20
- 2 Si vocalis, inquit, sequentis dictionis notetur spi-
ritu aspero, & reiecta vltima vocali præcedentis dictio-
nis, remaneat in illius fine aliqua tenuium mutarum, π,
κ, τ, migrabunt tenues in proprias aspiratas φ, χ, θ. 3 Red-
dit rationem quare scripseris literis Latinis pandelegon 25
- unica dictione, cum in Græco sint duæ: Quia, inquit,
in huiusmodi Apostrophis prolatio duarum dictio-
num est in morem vnicæ. Imò (quod magis mirabe-
re) consona præcedentis dictionis vltima, pertinet ad
syllabam sequentem, non ad præcedentem, ut α-φ' ε, ne 30
- que solum vltima, sed etiam penultima, modo possit con-
iungi cum vltima, ut, νόκτ' ἔδω nam κτδ' facile (ut in
superioribus dictum est) coniunguntur: sed in παῖτ' ε-
λέγον, trahitur ad præcedentē, nam πτ nō coniunguntur.
Ratio quare ad sequentē ita trahatur, est, quia prima se-
quentis dictionis vocalis succedit in locū abiectæ æquum 35
est igitur, ut consonantes, quæ ad vocalem abiectā refere-
bantur, nunc ad vocalem sequentē trahantur, & non ad
præce-

PRONVNCIATIONIS.

- precedentem: ex hoc enim absurdum sepe namerò sequeretur syllaba in aspiratam desinente, ut in ἀφ' ἑ & γ' ὡς ἔδειξεν: quod nunquam in purè Græcis potest contingere. nam ἰαόνε, ἐνὸς ἑ & ἰσθ, Ioseph, Enoch & Rhuth, Hebraica sunt, & non Græca, pro quibus Græci dicerent ἰαόνης, ἐνός, ἰσθα, & Latini Iosephus, Enochus, Rhutha. Porro in ἐχ' ἑτος; nōne ille? & similibus, χ' trahitur ad syllabam sequentem, quannvis apostropho non notetur: re vera tamen apostropho nota intelligitur, &
- 10 ἐχ' pro ἐχ' dictum est. solet enim interdum apostropho nota abijci, ut διὸ pro δι' ὁ, ideo: καδ' ἄπαρ pro καδ' ἄπαρ, omninò: καδ' ἄπαρ pro καδ' ἄπαρ, prorsus: καδ' ἄπαρ pro καδ' ἄπαρ, quemadmodum: αὐτὸν pro αὐτ' ὁ, eò quòd: quæ exempla satis manifestè declarant, consonantes syllabæ
- 15 apostrophum passæ ad sequentis dictionis vocalem pertinere. nullus enim non videt in αὐτὸν, & neccendum cum αὐτὸν. & non cum α, αὐτ' ὁ. Dictiones quoque monosyllabæ, quòd dicimus, necessariò verum esse per se satis indicant, ut σέ, te, σ' ἰγώ, te ego: ubi σ' non potest nisi ad
- 20 syllabam sequentem trahi. Hæc pluribus sum prosecutus, quòd viderem ab omnibus ferme Typographis, qui orthographiæ maximè student, id aliter observari. Illis vero imponit compositionis regula perperam intellecta, cum enim videant ab omnibus uno ore receptum esse, ut
- 25 ὡς, ἐνὸς in compositione ante vocalem postarum, non ad sequentem, sed ad præcedentem vocalem ratione compositionis trahatur (ut ἐν-ἰγώ, induco: εἰς-ἰγώ, introduco: ἐξ-ἰγώ, educa: πρὸς-ἰγώ, adduco: σὺν-ἰγώ, conduco,
- 30 id est, simul duco: ὑπὲρ-ἰγώ, supero) credunt eandem esse rationem in παρ' ἰγώ, transco: κατ' ἰγώ, deduco, & similibus, & à fortiori in apostropho, ut ἐν' ἰμοί, in me. Verum ratio non est eadem. nam in ὑπὲρ ἰγώ, ρ' iungitur cum: quia ante compositionem cum eo iungebatur, in παρ' ἰγώ, ρ', non adheret cum π, sed cum α finali: quare in compositione aut apostropho, non cum π, sed cum vocali, quæ in locum π' α succedit, connectitur. Et de his hæcenus.
- 35 • Obiter tamen & illud addam, vocalem acutam, quæ per

Que desinunt in aspiratam, Græca non sunt.

ἐχ' pro ἐχ' Apostropho nota abiecta.

Typographi orthographiæ observatores.

ρ' in ὑπὲρ ἰγώ, cum præcedenti syllaba, in παρ' ἰγώ, cum sequenti necitur.

*Non accentus
vocalis abiecta
abijciatur.*

*Diversa qua-
rundam lite-
rarum pronun-
ciandi ratio.*

γ ut n.

κ ut g.

τ ut d.

ν ut m.

ο ut b.

*γ pro posuim,
& quare.*

*Hebraismus.
Collaudo pro
conlaudo.*

*non præcedit
ullam conso-
nantem præ-
ter ν, τ, δ, θ.
ante alias
aut mutatur,
aut eliditur,
aut tertia con-
sonans inse-
quitur.*

*Insueti lite-
rarum pro-
nuntiatio ubi
locum habeat.*

*apostrophum abijciatur, in nominibus quidem retrahere
accentum in penultimam. ἄντα, ἀν' ἔαν, grauius verba:
in alijs verò dictionibus una cum vocali accentus quo-
que abijciatur, ἄντι, ἀπ' ἔ.*

*1 Gamma γ ante γ, ξ, χ, sonat perinde vt n: ἀγγελος γ
angelus, nuncijs: λύγξ lynx, singulas vel lynx fera:
ἐγχος enchps, hasta: sic ante κ sed ipsum κ sonandum
vt g, πέφκα, pephanga, apparui.*

*Tau τ post vt d: τὸν Τάνταλον, ton Tandalon,
Tantalum.*

*Ny ν ante β, μ, π, vt m: τὸν βιον tom vion, vitam:
τὴν μερίδα tim merida, particulam: τὸν βίθον tom bi-
thion, per b, dolium.*

Pi π post μ, vt b Latinum πέμπω pembo, mitto.

*2 Itidem post ν in diuersis dictionibus: τὸν βίθον tom
bithon, dolium.*

*1 Credo Græcos olim non ita γ ante κ, γ, ξ, ξ, protulisse:
sed potius scripsisse γ pro ν ante has literas, quia ν profer-
rent vt γ: vel certè, quòd ν natium sonum hic non reui-
neret: est enim difficillimæ pronuntiationis, si ponat-
ur ante aliam consonantem, vt licet ex præpositione La-
tina con in compositione coniungere. Qui linguam He-
braeam callent, hoc apertius norunt: vix enim apud il-
los reperias n ante aliam consonantem, sed ferè semper
illud mutant in consonam, quæ sequitur, vt faciunt La-
tini in collaudo. Imò Græci (vt antè diximus) nun-
quam ponunt ν ante aliam consonantem in eadem dictio-
ne, nisi ante aliud ν, & ante tertium ordinem mutarum
τ, δ, θ, & aliquando ante σ: sed mutant ν in aliquam a-
liam consonantem, vel illud omninò elidunt. vt poteris
colligere ex σωι, cum, & ci, in, compositis: de quibus co-
piose CLENARDVS in tractatu de inuestigatione
thematis, in voce σῶπρ, σῶπρ, confringi. Interdum ve-
rò aliam consonam inserunt, vt αἰδ' ἐστ, viri, pro αἰεε.
2 Modò diuersæ illæ dictiones puncto non diuidantur: 35
nam si dictio periodum claudens desinat in ν, & prima
litera alterius sententia sit α, hæc regula non habebit lo-
cum, neque etiam præcedentes, si similia quippiam conti-*

gerit.

PRONVNCIATIONIS.

gerit. imò è doctōribus multi hodiè diuersam hanc literarum, γ, κ, τ, ς, ω, pronuntiandi rationem neque obseruant, neque obseruandam censent.

PARTES ORATIONIS

OCTO.

Nomen, Verbum, Participium, Pronomen, Articulus, Aduerbiū, Cōiunctio, Præpositio.

Casus quinque.

10 Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus: siquidem Ablatiuo Græci carent.

Numeri tres.

Siugularis, Dualis, Pluralis. 2 Vtimur duali, 2 quum de duobus est sermo. 3 In duali vox eadē nominatiui, accusatiui, & vocatiui: itidem genitiui & datiui. Sic in plurali semper nominatiuus idem cum vocatiuo.

Libri: hoc loco partes orationis atque earum accidentia Græco sermone subijcere: vt Græca Græcè possis inflectere, neque Latinas accidentium voces cogaris admiscere. Octo igitur orationis partes sic à Græcis appellātur ὄνομα, ῥήμα, μετοχή, ἀρτιονυμία, ἀρθερον, ἐπιρρημα, σύνδεσμος, καθεστis: nomen verbum &c. vt in textu numerantur.

Accidentia declinabilibus communia sunt, εἶδος τοῦτον καὶ παράγωγον: species primitiua & deriuatiua: ἁπλὴ ἀπλῆν, σύνθετον, καὶ παρὰ σύνθετον: figura simplex, cōposita, & decomposita: tamen figura decomposita, id est, quum dictio deducitur ab alia cōposita, non habet locum in pronominebus aut articulis: neq; etiā species in

30 articulis, nisi velis deriuare postpositiui à præpositiuo: ἀρθερὶ ἐνικός, δυνικός καὶ πληθυντικός: numerus singular. dual. & plural. πρῶτον, δεύτερον, τρίτον: persona prima, secunda, tertia: sed persona magis pronomini & verbo, quam alijs, conuenit. Porro partibus, quæ

35 per casus declinantur, accidentia communia sunt, γένος ἀρσενικόν, θηλυκόν, καὶ εἶδός τε: genus mascul. femin. & neutrum: addē nomini κοινόν καὶ ἐπικοινόν: cōmune & pronomis: πᾶσις ἀνθεῖα ἢ ὀνομαστικῇ, γυνικῇ, ὀδονικῇ, αἰτιατικῇ, &

Annotatiuncula in partes orationis per casus declinabiles.

Vsus numeri dualis.

Orationis partes, & earum accidentia, Græcè & Latine.

Species. Figura.

Numerus.

Persona.

Genus.

Casus.

ἡ κλητικὴ; casus rectus siue nominatiuus, genitiuus, datiuus, accusatiuus, & vocatiuus: articuli tamen vocatiuum non habent. Verbo communia cum participio sunt:

Tempus.

χρόνος, εἰς ὧς, παρτατικὸς, παρκαίμηνος, ὑποσυντακτικός, ἀόριστος, ἡ μέλλων. tempus praesens, Imperfect. perfect.

Genus.

plusquamperfect. indefinitum, & futurum: γένος ἐνερητικόν, παθητικόν, ἐδέτερον, καινόν ἢ μέσον, δοδεκτικόν: ge-

Modus.

nus actiuum, passiuum, neutrum, commune siue medium, & deponens. Verbum verò sibi soli vendicat ἐγκλισι, ὁ-

**Pluralis pro
dualis, non con-
uē.**

ειστικόν, ὁρσετικόν, ὀκτικόν, ὑποτακτικόν, ἡ ἀπαρέμμεσον. 10

modus indicatiuum, imperatiuum, optatiuum, subiun-

ctiuum, & infinitiuum. Sed de his haecenus. 2 Possu-

mus tamen vii plurali, quamvis de duobus tantummo-

do fiat sermo: atque non rarò inuenies poetas in eadem

periodo nunc hoc, nunc illo numero usos: imò substanti-

uium interdum in uno, adiectiuum in altero numero

collocant, idem indicato de relatiuo cum suo anteceden-

te, ac de verbo cum suo nominatiuo. Cæterum confusus

hic dualis ac pluralis numeri usus habet tantummodo

locum, quum de duobus sermo habetur: si enim de pluri-

bus verba fiant, non possimus dualem admiscere, sed so-

lo plurali erit utendum. 3 Assignat hic generales quas-

dam regulas communes omnibus orationis partibus, quæ

per casus inflectuntur. his, si placet, adijce sequentes:

Genitiuus pluralis semper desinit in ων, Accusatiuus plu-

ralis in s, nisi in neutris, Genitiuus & datiuus duales in

οις, vel ωις, nisi in tribus pronominibus primitiuis, de qui-

bus postea: & in quarta declinatione, quæ mutat οις in

τις in ωις, Datiuus pluralis fit à datiuo duali migrante

in s, nisi in quinta declinatione, & tribus illis pronomi-

nibus. Accusatiuus singularis finitur in ν cum vocali

nominatiui, nisi in quinta, & tribus pronominibus, ac

neutris quibusdam, quæ accusatiuum nominatiuo simi-

lem habent iuxta regulam neutrorum, quam assignat

CLENARDVS in tertia declinatione. Item adie-

ctiua neutra suis masculinis sunt similia in genitiuis &

datiuis singularis ac pluralis numeri, atque in toto duali.

Cæterum de datiuo singulari finito in ι, aut in diphthongo

gum

ET EARVM ACCIDENTIA. 13

quam impropiam α, η, ω, vide Auctorem in Annotationibus in declinationes simplices.

Latini inter declinandum vsurpant hic, hæc, hoc: Græci verò articulum, ὁ, ἡ, τὸ : quem vocant præpositiuum, quòd nominibus præponatur. Inflectitur. autem sic: Masculin. Singul. Nominatiuus, ὁ, hic. Gen. τοῦ, huius. Dat. τῷ, huic. Accus. τὸν, hunc. Dual. N. & A. τῶ. hi & hos, de duobus. Gen. & Dat. τοῖν, horum & his, de duobus. Plural. No. οἱ. hi. Gen.

10 οἷς, horum. Dat. τοῖς, his. A. τοὺς. hos.

Fœmin. S. ἡ, τῇ, τῇ, D. τὰ, ταῖν, P. αἱ, αἷς, ταῖς, ταῖς.

Neut. S. τὸ, τῷ, τῷ, D. τὸ, τοῖν, P. τὰ, τῇ, τοῖς, ταῖς.

Articuli vocatiuum ignorant: pro quo in declinationibus vrimur aduerbio vocandi ὅ, ὅ.

15 *De articulis vide plura post tractatum Pronominum.*

DECLINATIONES NO-

20 *minum quinque.*

PRima est in α, masculinorum, ὁ Αἰνεῖας, Aeneas, & in η, partim masculinorum, ὁ Χρύσιος, Chryses.

partim communium, ὁ καὶ ἡ λησις, hic & hæc latro: 1 quorum genitiuus in 2, datiuus in α vel η diphtho-

25 gum impropiam, accusatiuus in α vel 3 λω. 4 vocatiuus in α vel η, secundum terminationem nominatini. 5 Dualia & pluralia conueniunt cum articulo 5 fœminino, ablato τ.

30 S. { ας, ης, ας, ας, ας. D. α, α, P. α, 6 ὦν, 7 ας, 8 ας, ας. { ης, η, λω, η.

S. ὁ Αἰνεῖας, τῷ Αἰνεῖας, τῷ Αἰνεῖας, Αἰνεῖας, Αἰνεῖας.

D. τῷ Αἰνεῖας, τῷ Αἰνεῖας, Αἰνεῖας.

P. οἱ Αἰνεῖας, αἷς Αἰνεῖας, τῶς Αἰνεῖας, Αἰνεῖας, Αἰνεῖας.

ὁ Χρύσιος, τῷ Χρύσιος, τῷ Χρύσιος, Χρύσιος, Χρύσιος.

35 ὁ καὶ ἡ λησις, τῷ καὶ τῷ λησις. & ita deinceps.

Quinque Græcorum linguæ præcipuæ, Communis, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: ex quibus Attici in omni declinatione vocatiuum similem formant

Articuli præpositiui.

Masculinus.

Fœmininus.

Neuter.

Annotatio de α.

Prima nominum parisyllabiorum declinatio.

ας

ης

6.7 *Elenchus terminationis primæ. Exempla primæ.*

Annotatio de Dialectis. Atticissimus.

formant nominatiuo, & Aiveia.

Linguae Græcorum præcipua.

Linguae minus præcipua.

Gallici idioma-
tis exemplo
Græcarum dia-
lectorum varie-
tas exponitur.

Antequam de varietate huius declinationis secundum varia idiomata aliquid dicamus, prius videndum, quid intelligant Græci per huiusmodi linguas, siue dialectos, aut idiomata: de quibus CLENARDVS in fine huius declinationis nonnihil attigit. quinque enim linguas præcipuas esse apud Græcos ait, vixorè quæ à magni nominis auctoribus fuerunt celebrata, & quibus scripta penè infinita librorum volumina posteritati reliquerunt. Fuerunt verò & aliæ multæ, tot scilicet, quot fuerunt nationes, quæ Græco sermone vterentur, veluti Bæotica, Sicula, Rhægina, Crētensis, Tarentina, Cypria, Chalcidica, Macedonica, Argina, Thessala, Laconica, Syracusana, Pamphylica: verum minus præcipua merito dici possunt, quòd illis nulli libri, qui ad nostra usque tempora peruenierint, scripti fuerint. Itaque prorsus peririssent, nisi alij auctores suis libris quædam ex illis dialectis admiscuissent: ut Aristophanes, qui in suis comædijs, quamvis eas Attica lingua scripserit, inducit interdum personas alterius nationis propria dialecto viuentes: ut Bæotica Bæoticas mulieres. Alij quoque poætæ propria quædam harum linguarum usurparunt. Quare nonnulla adhuc illarum vestigia apparent: sed non ut earum, quas Auctor hoc loco præcipuas vocat. Ut autem totum huiusce rei negotium tibi ob oculos proponatur, ac quid Grammatici per idiomata intelligant, penitus noscas, exemplo nostri Gallici sermonis tibi paucis rem omnem aperiàm. Quotquot hodie in foris iudicialibus ditiorum Regis subditis versantur, neque solum ibi, sed passim inter omnes fermè non omnino obscuros homines Gallicè scribunt ac loquuntur: non tamen omnes ita tersè, ut ij qui Regis aedes, aut Parisiense forum frequentant: ut indicatu difficile non sit (si quis eos loquentes audiat, vel eorum scripta legat) ad quod idioma illorum sermo accedat. Vix enim fieri potest, quin aliquid è propria siue materna lingua retineant, etiam illis inuis, ac Gallica lingua loqui nisentibus: sunt tamen aliqui maximo ingenij acumine præditi, qui quasi vernaculæ

- culæ linguae obliti, terſo ac puro ſermone utuntur: im-
mò peculiareſ quafdam phraſes ac dicendi modos ex fa-
moſarum, & in Gallico ſermone magis probatarum vr-
bium dialectis veluti Atticiſmos obſervant, quibus qua-
ſi quibuſdam ſoſculis non raro ſua ſcripta ornatiora
reddunt. Eodem ſermonè modo in Græcia olim, omneſ ſer-
mone quodam cõmuni (cuius præcepta nunc in Gram-
maticis traduntur) loqui ac ſcribere nitebantur: ſed
in eis ſerè ſemper aliquid proprii ac materni idiomatici
deprehendebatur, ut in Hippocrate Ionici, unde erat
oriundus. neque enim illi, cum in rebus magis, quàm
in verbis laboraret, curæ erat, omneſ voculaſ linguae
communis, quæ ad Atticiſmum maxime accedebant, ob-
ſervare. At ruſus aliqui verbis & phraſi non minùſ
quàm rebus addiſti (qualeſ fuerunt Demofthenes,
Plato & Lucianus) non ſolùm ad vnguem communis
linguae phraſim obſervabant, ſed etiam, ut communem
diſtare viderentur, ex alijs idiomaticis, præcipuè ex
Attico, nonnullas loquendi formulas, vel etiam pe-
culiareſ quafdam voces, aut vocum flexus decerpe-
bant: quæ omnia tandem temporis ſucceſſu communi
uſu recepta ſunt. Hæc autem intelligo de hiſ aucto-
ribus, qui proſa oratione ſcripſerunt. nam poete mul-
tò maiorem ſibi licentiam permiferunt. Quum igitur
audis, Demofthenem Atticè locutum, & Ariſtopha-
nem Atticè locutum, quorum ſtylus eſt longè diſſimi-
lis, quamvis eodem ſeculo floruerint, ne turberis: nam
uterque communi lingua ſcripſit: ſed Demofthenes ge-
nere Atticus, quamvis communi ſermone, ut ab omni-
bus Græciſ intelligeretur, loqui nitebatur: tamen cer-
tas quafdam voces ac dicendi formulas ex Attico ſermo-
ne depromptas, ſibi que familiareſ retinere gaudebat, quò
facundior videretur. Ariſtophanes verò, ut populo
Athenienſi gratus eſſet, ſermone plebi infimæ ac mulie-
ribus familiari uti ſtudebat. Ut hodie Lutetiæ videre
licet fabularum actores, ut riſum auditorum capient,
uti ſermone muliercularum, à cõmuni Gallico nonnihil
degenerante: nam & in ſ non raro commutant, reliquaſq;
litteras

Similitudinis
Dionysii.

Hippocrates.

Demofthenes.
Plato.
Lucianus.

Poete licen-
tioſi.
Demofthenes &
Ariſtophanes
Atticè & com-
muniter ſcri-
pſerunt.

literas blesè ac compressis labijs enunciant. Patroni ve-
rò, qui in foro causas agunt, quamvis purè ac propriè lo-
qui studeant, & aliquid ex Luteriano sermone decer-
pant, nonnihilque ex Arreliano, ubi fortè legibus ope-
ram nauarunt, ac rursus aliquid ex huius vel illius ce-
lebris ciuitatis idiomate, præcipuè verò è Regis dome-
sticorum sermone depromptum: cauent tamen maximè,
ne muliercularum more loqui videantur: si enim illa-
rum sermonem imitarentur, fabula omnibus essent, ma-
ximòque risu ab auditoribus exciperentur. Confer nunc
Demosthenis orationem cum ea, qua vtuntur hodie pa-
troni in foro Parisiensi: Aristophanis verò comædias
cum fabulis illorum histriionum, qui agendo sermonem
Luterianæ plebecule familiarem representant. Ita-
que, ut eò, unde digressi sumus, nostra recurrat oratio,
Grammatici per Dialectos, idiomata siue Linguas, ni-
hil aliud intelligunt, quàm sermonis quandam proprie-
tatem, qua distinguitur loquela varietas, quæ semper
solet contingere inter diuersos eiusdem nationis tractus:
cum hi paulò aliter loquantur, quàm illi, ac cuique
proprium quidpiam è natali solo sit insitum: quod si be-
nè auribus sonare videatur, alij quoque vsurpare gau-
dent: & quod uni urbi, aut nationis paruo tractui pro-
prium erat ac peculiare, aliquo temporis intervallo in
communem linguam transfundunt: atque ita illam di-
ant ex diuersis variorum tractuum proprietatibus,
quæ insigne quiddam & auribus gratum continebant.
Ne igitur mireris, si videas, CLENARDVM, qui
de Dialectis nihil prorsus in suis Institutionibus præ-
cipere decreuerat, sed tantum nonnullum communis lin-
gue vsum, non semel nunc Atticissimos, hunc Ionissimos
atque alias Dialectos inculcare, annotat enim tantum-
modò quid ex quaque lingua decerpserint auctores, qui
comæ uel lingua scripserunt, veluti Demosthenes,
Lucianus, Plato, Aristoteles, ac reliqui ferè omnes,
qui soluta oratione scripserunt, quicquid Atticè scripisse
dicantur, quòd scilicet plura ex Attico, quam alio idio-
mate decerpserint. Herodotus verò & Hippocrates Ioni-

Clenardi insti-
tutum in tra-
ctandis Diale-
ctis.

Demosthenes,
Lucianus, Pla-
to, Aristoteles,
qua dialecto
scripserint.
Herodotus &

cè dicuntur scripsisse, quòd plura ex Ionica proprietate quam ex alia, desumpserint. Idem indicato de reliquis.

Nos verò in his Scholijs non solum, quæ ab oratorib. &

5 communis usu ex varijs idiomatibus recepta sunt, annotabimus: sed ea etiam quæ poete ex illis arripuerunt, vel sua licentia, ut scilicet metri hiarum implerent, vel etiam nulla carminis necessitate coacti, sed potius ut tui

10 τὸ πρῶτον ἐξ ὧν ἐγένοντο ἐνταρῆν, vel quòd materna dialecto magis delectarentur: ut Aristophanes Attica, Homer-
rus Ionica Dorica Theocritus, & Aeolica Alcaeus: quâ-
nis vernacule ac sibi familiari alias quoque admisce-
ant. Herodotus etiam & Hippocrates, qui soluta oratio-
ne scripserunt, Ionica utriusque vernacula sunt maxime delectati. Caterum ut aliquis in genere de his præcipia-

15 tur, brevis schemate subijciam, quid unaquæque dialectus sibi veluti proprium vendicat.

Δαπεῖν, pro Δαποεῖν, considerare: id sit dum, est ante σ, ut in hoc exemplo.

γλῶττα pro γλῶττα, lingua: hoc semper observatur, ubi est duplex α: atque interdum ubi est simplex, ut τῆμῃσιν, pro τῶμῃσιν, hodie.

25 ἐνυμφεῖν, pro σύμφεον, utile: istud habet locum in cōpositis à præpositione στω, cum.

Gaudet præterea contractionibus, ut παῖδες, pro πα-
τρῶιος, paternus: hoc fit, quando commodè duæ vocales,
30 in unam possunt contrahi.

Coniungit etiam duas dictiones in unam, ut τοῦτομα, pro τὸ ἵπωμα, nome: istud præcipue fieri solet præceden-
tibus. τε, τὰ, καί, ἀπό, & sequente dictione, quæ incipiat à vocali. Vide CLENARDVM circa finem annotatio-
num in verba.

10- Iο- { α, ἡμέρη, pro ἡμέρη, dies: hoc fit, ubi com-
muniter α est longum.
12- { α, ἡμέρη, pro πῶς, quomodo: hoc fit in in-
terroga-
6.

Hippocrate: quæ lingua scripse-
runt.

Poete eorum varijs dialectis usi sunt.
Aristoph.

Homerus.

Theocrit.

Alcaeus quæ

quisque lingua scripserit.

Herodotus &

Hippocrate.

Generalia et
cepta de Dialectis.

ca.

interrogatiuis & relatiuis.

φ. ἀπαρομυα, pro ἀπαρομυα, aufe-
 ρ. } ror : hoc observatur in compo-
 sitione. nam retinent tenues, τ, ς, υ-

bi communiter mutarentur in φ, ς. Vide CLENAR- 5
 DVM ubi agit de augmento imperfecti. Habet quoque
 locum aliquando in simplicibus, ut δίκωμυα, pro δέχμυα,
 suscipio : & δικάμυα, pro δέχμυα.

Ad hæc Ionica, Attica hæc in re contraria, nihil con-
 trahit, non enim dicit ποῖα, sed ποῖα, facio sine crasi. 10

α			η, ἀμέεα, pro ἡμέεα, dies.	
α			ω, μυσσῶν, pro μυσσῶν, Musarū : hoc fit in	
			genitivo plurali primæ & secundæ	
			declinationis.	
η			α, ζῆν, pro ζῆν, vivere : istud habet lo-	15
			cum in contractionibus, quæ com-	
			muniter ex αι & αν in α, & ex αει	
			& αν in α fierent, Doricè verò in η	
			monophthongum.	
η			ει, λαδῆν, pro λαδῆν, accepisse.	20
ω			μ, μῶσα, pro μῶσα, Musa : hoc habet lo-	
			cum in nominibus, & aliquando e-	
			tiam in verbis, quæ nulla est crasis.	
Do			μ, Δημοδῆν, pro Δημοδῆν, Demost-	
ti-		pro	henis : hoc observatur quoties ε ve-	25
ca.			nit ex contractione facta ex ιο vel	
			ε, & quoties ε in verbis, haberet	
			accentum circumflexum, quamvis nō	
			veniat ex contractione, ut ἀπομυα,	
			salio. futurum medium ἀπομυα, Do-	30
			ricè ἀπομυα, salio.	
			μ, τῷ ποισα, pro τῷ ποισα, verberans :	
			hæc mutatio fit in participiis fe-	
			mininis barytonorum. Aeoles quo-	
			que eodem modo ω ιυ, & οι, pro ε πο-	35
			νουν.	
			σ, τῷ, pro σῷ, ιι.	
			ς, ποῖς, pro ποῖς, Dens.	

Aeolismus.

ε, τῷ ποῖς

5	Do ri- ca.	ε	pro	ν, τὺ ποῖμας, pro τὺ ποῖμαρ, verberamus : hoc fit in omnibus primis personis pluralibus finitis in ποῖμαρ.
		α		ε, αἰμα, pro αἰμα, vel εἰμα, si : & ποῖμα, pro ποῖμα, aliquando.
		αι		ε, αἰμα, pro εἰμα, si : dicimus etiam αἰμα & εἰμα : & sine pleonasmō τὸ κεν, αἰ, pro εἰ, si.
10		ω		αι, ποιμαῖκος, pro ποιμαῖκος, pastoralis.
		τ		κ, τῆνος, pro κῆνος, vel κῆνός, ille.
		κ		τ, ποῖμα, pro ποῖμα, aliquando.

Detrahit quoque i ex diphthongo εἰ, ut λαβεῖν, pro λα-
βεῖν, accepisse.

In diphthongis improprie a, η, ω, iota subscriptum neg-
15 ligit, ut τὸ Λιβεῖα, pro τὸ Λιβεῖα, Aenee.

Vtiam etiam interdum casibus pluralibus pro fami-
ninis singularibus, ut καλαῖ, pro καλῇ, formosa.

Geminatis quoque ας, π, pro simplicibus utitur, ut
δασει, pro δασσι, quantum : ὅπῃ, pro ὅπῃ, quod : ὅπῃ : pro ὅπῃ,
20 ubi, quod.

25	Aeo- lica	α	pro	η, αἰμα, pro ἡμα, dies : id fit Do- rum more : sed Doricē huiusmo- di a producit, & Aelice corri- pitur.
		ω		ε, ἰδῶσα, pro ἰδῶσα, videns : hoc fit præcipue in participiis femininis in ὄσα, quæ communiter circum- flectunt ὄδ.
		ω		ο, ὁμας, pro ὁμας similis.
30		πω		μμ, ὅπῃα, pro ὅπῃα, oculi.
		η		εἰ, ἰλδῇ, pro ἰλδῇ, venisse.

Retrahit etiam accentum acutum ab ultima syllaba
inpenultimam in dissyllabis : & in antepenultimam in
polyssyllabis : ut καλὸς pro καλὸς pulcher, πόταμος pro πο-
35 ταμος, fluuius.

Addit quoque i accusatiuis quorundam nominum fa-
mininum, ut καλαῖς, pro καλαῖς, pulchras.

• Πρεῖν ἐὰν ante προῖν, & ῥῥῥῥ, pro ῥῥῥῥ, rosa.

Virtur etiam præpositione α pro μ , cum.

Denique dictiones à quacunque vocali inchoatas, tenui spiritui afficit, ut $\alpha\lambda\iota\omicron\varsigma$ pro $\alpha\lambda\iota\omicron\varsigma$, sol.

Dialectorum varietati ubi sit locus.

Atque hæc de Dialectis in genere dicta sufficiant. Ne verò credas ea, quæ hic diximus, passim in omnibus dialectibus observari: non enim ista locum habent, nisi in certis quibusdam vocibus, & certis casibus parium orationis, quæ per casus inflectuntur, atque in certis quibusdam personis & temporibus verborum, veluti plannum unicuique esse potest, & ex ijs, quæ iam hoc loco attingimus, & ex ijs, quæ à nobis sparsim per totam hanc Grammaticam annotabuntur: usum enim eorum, quæ hic cum unico dūtaxat exemplo in genere proposuimus, particulatim ostendemus, si ex iam dictis colligi non possit. Adiciemus quoque nonnullas alias regulas minùs generales: iuxta locorum opportunitatem. Hoc itaque in primis fuerit notatu dignū, Iones toto singulari & Dativo plurali primæ & secundæ declinationis mutare α longum ultime syllabæ in η (exceptis quibusdam primæ, quorum Dorica declinatio est in usu, quæ in Annotationum tractatu in declinationes simplices à nobis enumerabuntur) & contra Dores mutare η in α . Atque ita fit, ut Aivetaꝝ declinetur Ionicè, ut Xpōns communiter: & rursus Xpōns Doricè, ut Aivetaꝝ communiter. Porro in dativo plurali, quum α Ionicè migrat in η , iota sequens subscribitur, ac pro Aivetaꝝ dicimus Aivetaꝝ: sic $\mu\acute{\iota}\sigma\tau\alpha\varsigma$ pro $\mu\acute{\iota}\sigma\tau\alpha\varsigma$, Musis.

*Annotatio.
Ionicismus.*

α in η .

*Doricismus,
 η in α .*

*Dativus.
Plural.
Ionicus.
 α in η .*

Communia.

In prima non inveniuntur.

*Genitivus
singul.
Accusativus.*

Nullum aliud nomen primæ declinationis est communis generis, præterquam $\lambda\eta\sigma\iota\varsigma$: atque istud dicitur commune eadem ratione, qua latro & homo, à Latinis, cum tamen vix unquam, ac ne vix quidem, illa epitheto fæminino iuncta inveniuntur aut Græcè aut Latinè. Itaque dicitur omnia primæ esse masculina.² Doricè α . Aeo-licè & Boeotice $\alpha\omicron$. Ionicè ω , accentu in antepenultima.³ Poeticè verò ω , ex Ionico per crasim.³ Ionicè interdum $\alpha\iota$.⁴ Si plura de vocativo desideras, vide Annotationes in declinationes simplices, circa principium.⁵ Id est, si articulo fæminino dualis ac pluralis numeri auferas τ , habebis

2

3

4

5

35

35

habebis terminationes primæ declinationis in iisdem casibus & numeris : sed cum articulus careat vocatiuo, sumenda erit nominatiui eiusdem numeri terminatio, eandem enim habent terminationem, ut iam ab auctore dictum est. ⁶ Doricè δῶ. Aëolicè, & Bæoticè δῶν : Ionicè δῶν. ⁷ Dativis pluralibus cuiuscunque declinationis in *ε* ⁷ desinentibus additur *ι*, Atticè, Ionicè & Aëolicè. ⁸ Ionicè interdum *εας*.

Genitiuus
plural.
Dativus.
Accusatiuus.

- 10 Secunda declinatio tantum est fœmininorum, quæ desinunt vel in *α*, ἢ *μοδοα*, *μουσα* : vel in *η*, ut *λεμῖ*, *honor* : genitiuus in *ης*, datiuus in *η* diphthongum, Accusatiuus in *ην*, vel *ω*, vocatiuus in *α* vel *η*, iuxta terminationem nominatiui. Dualia & pluralia perinde se habent atque in prima Declinatione.

Secunda declinatio.

S. { *α*, *ης*, *η*, *ας*, *α*, D. *α*, *ην*. P. *α*, *ων*, *ας*, *ας*, *α*.
η, *ω*, *η*.

1 Elenctus terminationū secundæ
Exempla.

ἢ *μοδοα*, ἢ *μουσα*, ἢ *μοδοη*, ἢ *μοδοαη*, ἢ *μοδοα*,
ἢ *λεμῖ*, ἢ *λεμῖς*, ἢ *λεμῖν*, ἢ *λεμῖν*, ἢ *λεμῖν*, ἢ *λεμῖν*.

- 20 Finita in *δα*, *δα*, *εα*, & *α* puram (hoc est, quod non subsequitur consonantem) faciunt Genitiuium in *ας*, Dativum in *α* diphthongum. *Ἀνδῶς*, *Ἀνδῶς*, *Ἀνδῶς*, *Leda* : *Μάρδα*, *Μάρδα*, *Μάρδα*, *Μάρθα* : *ἡμέρα*, *ἡμέρας*, *ἡμέρας*, *dies* : *φίλια*, *φίλιας*, *φίλιας*,
25 *amicitia*.

Annotation.

Varietatem Dialectorum recipit omnino, ut Genitiuus pluralis primæ. In alijs casibus nulla est varietas, quam ex his, quæ iam dicta sunt, non possis colligere.

Genitiuus
plural.
Paragoge syllabæ *οι* ipsecunda,
tertia & quinta
ia.

- Hoc tamen sciendum, multa huius declinationis nominum syllabæ *σι*, vel *φι*, adiectionem apud Pœtes recipere : quod dum fit, quæ desinunt in *α*, modò illud retinent, modò Ionico more in *η* mutant, ut *Οὐρανία*, *Οὐρανίαι*, *Vrania* : *βία*, *βίαι*, *βίαι*, *violentia*. Quæ verò in *η* desinunt, nihil mutant : ut *δωμή*, *δωμῆς*, *cubile*. Idem accidit quibusdam nominibus tertriæ : sed ex *ος* & *ων*, & *η* prius abijciuntur, ut *ἑκπῶς*, *ἑκπῶν*, *exercitus* : *ἑσπῶς*, *ἑσπῶν*, *offis* : sic in pronomine *αὐτός*, *αὐτῶς*, *ipse*. In quinta quoque declinatione neutra quedam in *ος*, & *faminiæ*

- gulas subijciemus, quibus sola significatione genus poterit dignosci, tam in quinta, quam tertia declinatione: in alijs enim hæc generum diuersitas non habet locum, nisi paululum in quarta, ut suo loco dicemus. Cæterum de adiectiuorum genere nihil in his declinationibus à nobis expectes. nam in Annotationibus in nomina adiectiua, illorum genus demonstrabitur. Hic itaque tantum de substantiuis agemus: quæ aut propria sunt, aut appellatiua: & propria quidem virorum, siue deorum, mensium & flumiuum sunt masculina: propria verò mulierum siue dearum, urbium, insularum, nauium & fontium, feminina. Appellatiua verò, quæ ad solos mares pertinent, masculina sunt, & cognitiua facilia, ut *ὁ πατήρ*, pater, quæ scilicet munus vel officium marium significant:
- 15 sic quæ ad solas feminas pertinent, feminina sunt, ut *ἡ μήτηρ*, mater: quæ verò ad utrumque sexum referuntur, sunt communia, ut *ὁ ἢ ἡ ἀπὸ δέος* virgo, mas vel femina: *ὁ ἢ ἡ θεός*, Deus vel dea: *ὁ ἢ ἡ νεμέσις*, hinnulus, mas vel femina, & sic de alijs, quoties vnica voce utimur ad significandum utrumque sexum: quanuis in quibusdam alijs etiam sit vox ad significandam feminam, ut *θεὰ* & *δεῖα*, per feminam hic intelligo non solum mulierem, sed omnium animalium femininum sexum. Præterea feminina sunt arborum nomina: fructuum verò neutra. Ab his
- 20 omnibus regulis excipe finita in *ov*, hæc enim sprete significatione, semper terminationis genus recipiunt, ut *τὸ τέκνον*, filius vel filia: *τὸ δρυδάτεον*, filiola. Inueniuntur, & alia, præcipuè arborum & fructuum nomina, quæ has regulas non exactè seruant, sed ea magis notanda, quam imitanda: id verò accidit aut licentia poetica, aut propter quandam dialecti proprietatem. Restat nunc, ut dicamus de genere substantiuorum in *os* huius declinationis terriæ, quoniam significatione illud dignosci non potest. Subijciemus itaque ordinè Alphabetico primum
- 30 feminina: deinde communia, quæ passim legendis auctoribus occurrunt, quæ verò hic non enumerabuntur, masculina censeantur.

Genus substantiuorum hic solum traditur.

Masculina propria.

Fœminina propria.

Appellatiua.

Mascul.

Fœmin.

Commua.

Arbores.

Fructus.

Exceptio.

Annotatio de finitis in *ov*.

Aliæ exceptiones.

NOMINVM FOEMININA.

ἀγγλος, abscessus interna- res & maiorem angu- lum oculorum,	ἄλκατος, arca.	
ἀκατος, navis genus.	ἄλπος, vas concavum, & exculptum, quod dici- tur naucula.	5
ἄμμος, arena, pulvis.	λαοφός, via publica.	
ἄμμος, arena, sabulum.	λαοφός, idem, via re- gia.	
ἀμφοδός, bitumen.	μείσοδος, brevis via.	10
ἀνόδος, ascensus, locus in- uius & difficilis acce- sus.	μίνδος, stercus huma- num.	
ἄσφαλτος, bitumen.	νείος, nouale.	
αὐλεις, vestibulum.	νός, idem.	
βάρπε, rubius.	νῆσος, insula.	15
βένδος, toga.	νός, & Ionicè, νόςος, mor- bus.	
βίβλος, papyrus, iuncus, charta.	ὄαρος, sermo, famina.	
χίερος, grus.	ὄδος, via.	
δράκος, trabs, signum.	πελόδος, circuitio.	20
δύκος, consideratio.	προόδος, progressus.	
εἰκός, imago.	ράβδος, virga, ramus.	
εἰριός, remigatio, remigi- um.	σίσημος, sesamum, frumē- ti species.	
εἰσοδός, introitus, ingres- sus.	σποδός, cinis sordidus.	25
ἐπαϊσός, reditus.	σπός, ἢ σπόςος, tormen, dolor intestinorum.	
ἐρημος, eremus, solitudo.	σωρός, acervus.	
ζυγός, iugum librae.	τείλος, semita.	
ἄπειρος, & Doricè ἀπε- ρος, continens, id est, terra firma, item annu- lus.	τρίσος, trivium.	30
ἑπός, equitatus, pro e- quo verò est Masculi- num.	ἐρχλάτος, locus, ubi agi- tatur rota.	
ἡρόδος, arca panaria.	ἄμμος, arena.	
	ἡφός, calculus.	
	ἡσός, storea, reges, scir- pus, è quo contexitur matia.	35

COMMVNIA, SIVE IN-

certi aut dubij generis.

5	<p> <i>ἄβυσσος, abyssus.</i> <i>βάθος, iter.</i> <i>κάπετος, fossa.</i> <i>κλήρος, fors.</i> <i>κόστος, finnis.</i> <i>λιμός, fames, Atticè ὁ, Do-</i> <i>ricè ἡ.</i> <i>μήριδος, funis.</i> <i>ῥάμνος, rhamnus, virguli-</i> <i>um spinosum.</i> <i>ῥαφάνος, raphanus.</i> </p>	<p> <i>βρένδοι, apis, avis.</i> <i>καίμνος, fornax.</i> <i>σείβηνα.</i> <i>ταίματος, urna calathinus.</i> <i>σπατύς, exercitus.</i> <i>συμβολή, conciliium.</i> <i>ὑάλος, ἢ Atticè, ὑάλος, vi-</i> <i>trum.</i> <i>χολός, arca, loculus.</i> <i>χολός, rabulum.</i> <i>χάμαδος, arena.</i> </p>
---	--	---

15 *ῥινός, pellis, scutum.*

Invenientur fortè quædam alia feminina conomi-
niâne, quàm quæ hic enumerantur, sed certè paucissi-
ma, eâque præcipuè aut nomina herbarum, aut anima-
lium : ut ἡ ῥόσμος, sive ἡ ῥόσμος, verbascum herba : ἡ ῥόσμος,

10 *aractylis, fusus agrestis* : sic ἄραμπελος, vitis, cum suis
compositis : ut ἡ ἀραμπελος, sine per synopen ἀραμ-
πλος labrusca, vitis agrestis : sic ὁ vel ἡ γλάνος, glanis fe-
ra, quæ & hiena. quæ omnia recensere volumus, quod
maxima ex parte nimis essent incerta, neque illa famini-
25 nis epithetis iuncta legissemus. sunt enim parum usitata.

Inveniuntur rursus quædam huc congesta, quæ in lexicis alterius generis esse deprehenduntur. Verùm illis hac in re non est omnino fides adhibenda, nam sunt plerumque depravata. Idem indicato in nominibus quintæ, quæ

30 suo loco eodem modo enumerabimus. Porro genere va-
 riantia quere inter Heteroclitia. ² Atticè Ionicè & ²
 Thessalicè α, Doricè α. ³ Ionicè ωiv. ⁴ Doricè αs & αc. 34

Quarta declinatio, Atticorum est propria, ver-
tentium vocales præcedentis declinationis in ω: a-
35 lioque genere consentit, nam continet masculina,
fœminina & communia in ωs, ὁ Μενέλαος, *Menelaus*:
ἡ ἄρα, *ara*: ὁ ἄρ, ἡ ἄρα, *fertilis*: & neutra in ων, τὸ ἰ-
ῶν, *fertile*: Omnes casus definunt in ω: vertitur: 2

C. Y.

enim

Herba.

Animalia.

Genit. sing.

Genidual.

Accus. plu.

Quarta de-
clinatio.

05.

CP.

ἀναργός, ὁ, terra sterilis.

Sic quædam composita à κτλας, caro: & κτερες, cornu, ut
δοκίμας, ὁ, carni primium.

δικέρως, ὁ, ἡ, bicornis.

5 ἰουκέρως, ὁ, ἡ, pulchra habens cornua.

πολυκέρως, ὁ, ἡ, cornutus.

Sunt & alia in ὄς, quæ per quartam vel quintam de-
clinationem flectuntur: de quibus vide tractatum He-
teroclitiorum. Sunt præterea multa propria, quorum Ati-

10 iica declinatio est in vsu: præcipuè verò, quæ commu-
niter desinerent in ὄς, vel ὄς, ut Μοῦσαιος, Ἀνδρόγυος, pro
Μοῦσαιος, Ἀνδρόγυος: & monosyllaba circumflexa, ut
κῶς. Cos insula. ² Id est, habent in ultima syllaba ὠ ³ Ποε- 2. 3
iicè ὠ, vel ὠ puncto subscripto, ab Ionico tertie ὠ. ⁴ Vo- 4

15 catus est similis nominatiuo, more Attico, ut dictum
est in prima declinatione.

Quinta declinatio imparisyllabica cōplectitur ¹
¹ omnia genera & terminationes plurimas. Geni-
tius nominatiuum superat, exiens in ὄς, datius in
20 ι, accusatiuus in α, vocatiuus ² sæpè idem cum no-
minatiuo. Dualis nominatiuus & genitiuus οῖ, Plu-
ralis nominatiuus ες, genitiuus ω, datius σι, accu-
satiuus ας: At neutrorum plurale in α.

N. varius, ὄς, ι, α, Vo. var. Dual. οῖ, οῖν.

25 S. { P. σς, ων, σι, ας, ες.
α α, α.

S. ὁ Τιτᾶν, τῷ Τιτᾶνος, τοῖ Τιτᾶνι, τὸν Τιτᾶνα, ὦ Τιτᾶν.

D. τοῖ Τιτᾶνι, τοῖν τιτᾶνοι, ὦ Τιτᾶνι.

P. οἱ Τιτᾶνες, ἦσαν Τιτᾶνες, τοῖς Τιτᾶσι, τῆς Τιτᾶτας, ὦ Τι-
τᾶνι, Titan.

30 Quomodo hæc genera significatione dignoscantur, satis ¹
abundè diximus, quum de tercia declinatione ageremus.

ea verò quæ auctoritate solùm vel terminatione perci-
pi possunt, in sequentibus indicabimus, singulas termi-
35 nationes eo ordine, quo ab Auctore disposita sunt, dissen-
tientes, ac unicuique illarum suum genus assignantes.
Quamvis autem hæ terminationes variæ sint ac multi-
plices, possunt tamen ad novem reduci, quarum scilicet
vocales,

Finita in ὄς
quarte vel
quinte.

Propria in ὄς,
& ὄς, Monosyl-
laba circum-
flexa.

Genitiuus sin-
gul.

Vocatiuus sin-
gul.

Quinta decli-
natio.

Elenchus termi-
nationum quin-
te.

Exemplum.

Genera.

Terminationes
quintæ nouem,
α, ι, υ, ω, & ξ, ρ, σ, φ.

vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ξ, ρ, σ, φ. nam nullum nomen Græcum desinit in α, ο, ζ, λ, μ, aut in aliquam mutam: exceptis Barbaris & Hebræis, ut ἀσπρὸν, Ἀστὺρβαλ, ἀδὰμ, Ἀδάμ, &c. quæ tamen reduci possent ad declinationem Græcam, nempe ad tertiam, & finirentur in ος, ἀσπρὸς βαλός, ἀδάμος, &c. Porro finita in u non reperiuntur in quinta declinatione: sed omnia sunt secunde. ² Circa finem huius declinationis indicabuntur ea nomina, quæ vocatiuum nominatiui similem non habent. ibi etiam agetur pluribus de accusatiui singulari, & datiuo plurali.

Vocatiuus.

TERMINATIONES

quintæ declinationis.

Genitiuus
quintæ.

α, ἰτος.

Annotatio.

ι, ἰτος.

Adiectiua in i.

1 Finita in α, formant genitiuum in ατος: τὸ βῆμα, τοῦ βήματος, altare, tribunal, suggestum.

2 Nomina literarum sunt indeclinabilia, τὸ ἄλφα, βῆτα, δέλτα.

3 ι, ἰτος, ³ vnum substantiuum, τὸ μέλι, μέλιτος, mel. ²⁰ Adiectiua neutra communium legem seruant: ὁ κῆρ, ἡ κέρως, τὸ ἔυχρη, τοῦ ἔυχρη, χάρις, α, ἡμι: ὁ κῆρ, ἡ φιλόπατρις, τὸ φιλόπατρις, φιλοπάτριδος, patriæ studiosus, α, ἡμι: sicetiam, τὸ πῖ, πινός, vt commune ὁ κῆρ, ἡ πῖς, πινός, aliquis, aliqua, aliquod.

ι, ἰτος.

υ, υος.

υ, υος.

Adiectiua neutra in υ.

ω, ὠος.

3.4 ι, ³ ιος: τὸ σῆμα, σήματος, signum: de quo ⁴ aliàs.

υ, ⁵ υος: τὸ γένυ, γένυος, genus, geniculum.

υ, ⁵ υος: τὸ ἄστυ, ἄστυος, urbs: τὸ πῶν, πῶνος, grex ouium, ouile. Sic neutra masculinorum in υς, ὁ ἡδύς, τὸ ἡδύ, ἡδύς, incunus, um, suavis, & suauis.

6 ω, ὠος: ἡ Λατώ, Λατώος, Latona, ⁶ est declinationis con tractorum.

Finita in α, ι, υ,
neutra sunt, in ω ²
fæmin.

Nomina literarum
quatuor de
clinabilia &

1 Finita in α, ι, vel υ, omnia sunt neutra, absque vlla exceptione. Sic finita in ω, omnia sunt fæminina. ² De finitiis in α, υ idem Auctores tantum intellexisse, non autem in genere de omnibus literarum nominibus: quamuis locum quoque habeat in reliquis, exceptis quatuor, quarum nomen adiectiuo indicatur, nempe α, φιλόρ, υ, φιλόρ, ο, μάρτυρ, ω, μέγας.

DECLINATIONES.

- 5 *μέγα*, quæ declinantur more adiectiuorum *μέγας*, *μέγα*, quod facit in genitiuo *μεγάλου*, ut habes in *Grammatica* Heteroclitorum circa finem, olim tamen harum vocalium nomina erant, *ε*, *υ*, *ο*, *ω*, ut Latinarum, *e*, *i*, *o*, verum postea his addita sunt epitheta ad indicandum aliquod discrimen, ut *ε* vocatum sit *μέγας*, id est, paruum, vel tenuius ad differentiam vocalis longæ, quæ ut e ferme proferebatur: veluti diximus pag 2 vers. 28. sic *υ*, dictum sit *μέγας* ad differentiam diphthongi *ε*: olim enim (ut loco citato attingimus) *υ* & *ε* proferebantur, ut *υ* Latini, *υ* quidem, ut *υ* hodie pronunciat a Gallis: & *ε* vero, ut *υ* sonat hodie Italis. Ceterum *ο* & *ω*, quæ eodem ferme modo proferebantur, varia epitheta sortita sunt, iuxta quantitatis differentiam: *ο* quidem *μέγας*, id est, paruum dictum est, quia breuem facit syllabam: *ω* vero *μέγα*, id est, magnum, quod sua natura syllabam producat.³ Rectè dicit unum, nam ea quæ faciunt *ι* *ο*, ut *ο* *ι* *υ* *υ* *ι*: barbara sunt, & non propriè Græca. Inveniuntur tamen composita à *μέγας*, quæ etiam faciunt *ι* *ο*, ut *ο* *ι* *ο* *υ* *υ* *ι*, *μυ* *υ* *υ* *υ* *υ* *υ*, ætiam *μυ* *υ* *υ* *υ* *υ* *υ*, aqua *μυ* *υ* *υ* *υ* *υ* *υ*,⁴ In secunda declinatione cōtractorum:⁵ Proponuntur ab Auctore in hac declinatione multæ nominatiui terminationes, quarum singule varias genitiui formas recipiunt, ut *υ*, *υ*, *υ*, *υ*, *υ*, *υ*, de quibus quidam Grammatici prolixè tractarunt: nos tamen hæc curiosè persequi nolui, quod & nimis longum esset, & quia in multis id fieri non possit, nisi adducatur syllabaria vocalium ancipitum quantitas, aut accentuum ratio, aut generum notio: quæ multò minùs nota sunt, quàm ea, propter quæ declaranda adducuntur. Quod quamvis Grammatici vulgò faciliare soleant, ego semper ridiculum existimaui: cum omnis disciplina à facilioribus & magis notis, ad obscuriora, & minùs nota, progredi debeat. Quare nominum quorundam genus & accentum, vocaliumq; ancipitum quantitatem, potius per genitiui terminationes (quæ per se satis notæ sunt, si quis nonnullum huius lingue usum, auctorum lectione sibi comparârit) quàm contrà genitiui terminationes per illa, quæ multò sunt difficili-

quare declinantur.

Substantiua in barbarâ sunt, præter *μέγας* cum compositis.

De diuersitate terminationum genitiui certæ regulæ ubique tradi nō possunt, nisi velimus per se satis notæ, per ignoratiora, & minùs notæ, explicare.

*Regula definitis
in: non omnino
inutilis.*

*Regula de finitis
in ac prorsus in-
utilis.*

*Vsu multa per-
cipienda.*

difficiliora, censeo esse explicanda. velim tamen inter-
dum, si commodè id fieri possit, & cum aliquo lectorum e-
molumento, adduci dictionum genus, accentum, & quan-
tatem ad designandam quandam terminationum no-
titiā: ut si hoc loco dicam, Substantiua in u, penultimam corripientia, faciunt vos: quæ verò penultimam
producunt, faciunt vos, cum omnibus adiectiuis. hac qui-
dem regula non poteris facile cognoscere, quare τὸ δάκρυ,
id est, lacryma, potius faciat δάκρυος, quàm δάκρυος:
cum penultime quantitas non sit cuius cognitio facilis: 10
in δάκρυ verò, id est, hasta, quis cognoscet, penultimam
esse breuem, cum sit ο μαχρὸν: quare statim dicet τὸ δάκρυος.
Itaque hæc regula non fuerit omnino inutilis, sed non
satis certā. Hanc verò inutilem prorsus iudicauerim. Fi-
nita in ac, acutitona: addo, in genitiuo faciunt: quia nul- 15
lo modo potes scire, quæ finita in ac, ultimam acuant, ni-
si ex genitiui terminatione. cogēris enim in Accen-
tum tractatu conuersam hanc regulam audire, hōc
modo: Finita in ac, facientia in genitiuo addo, ulti-
mam acuant. Ex quibus regulis nihil certi potes colli- 20
gere. Itaque velis, nolis, ad usum alterutrum recurras
necesse fuerit. Facilius verò vsus te docebit, quæ no-
mina in ac, addo, faciant (unde acutitona esse conclu-
des) quàm nosse, quæ in ac acutitona sint, ut inde in-
feras, declinari per addo. Vides igitur esse multa usu 25
percipienda, nec posse omnia (nisi ridiculi sæpenuerò
velimus esse) regulis comprehendere. Quare ne mireris,
si interdum ad huiusmodi varium eiusdem terminatio-
nis genitiuum indicandam regulis certus utamur, in-
terdum verò nihil certi precipiamus: ne scilicet facilia 30
per difficilia, & per tenebras lucem videamur indica-
re. 6 Vide quartam declinationem nominum contra-
ctorum.

αι, δυος.

αι, δυος: ὁ παῖς, παῖς, genus canilene in lau-
dem alicuius: ὁ Παιρ, Παιρὸς, Pan, deus pastorum: τὸ μι- 35
λιν, μέλινος, nigrum, aramentum.

αι, δυος.

αι, δυος, participia sunt: τὸ τύχαι, τύχαιος, verbe-
rans, vel quod verberauit. Sic adiectiuum τὸ πῶς, πῶ-
τος.

τὸ ὅλον, *omne*, *more* masculini πᾶς, παντός, *omnis*.

Duo hic notanda: primum, Omnia substantiva in *av*, esse masculina: adiectiva verò siue participia (ut suo quoque dicitur loco) esse neutra. deinde: Participia in *av*, & adiectivum πᾶν, facere in genitivo παντός, reliqua verò omnia, *avoc*. Porro huiusmodi participia sunt aut aoristi primi vocis activæ quorumcunque verborum, aut presentis, vel aoristi secundi eiusdem vocis, secundæ coniugationis verborum in *μ*.

10 *av*, *avoc*: τὸ τέρεν τέρενος, *tenerum*.

av, *avoc*, τὸ χάρις, χάρις, *gratum*, *urbanum*, ut masculinum χάρις, *gratus*: sic participia, ὁ τυβείς, τὸ τυφθίς, *verberatus*, *verberatum*.

15 Observabis hic, omnia in *av* esse neutra atque adiectiva vel participia: & quæ a communi *av*, facere *avoc*, reliqua *avoc*. Ceterum hæc participia sunt vel alterius Aoristi passivi vel presentis siue Aoristi secundi vocis activæ verborum primæ coniugationis in *μ*.

20 *av*, *avoc*, ὁ ἑὶ μέλι, ἑὶ μέλις. Græcus: ὁ σείρην, σείρηνός *Siren* fabulosarum mulierum una.

av, *avoc*: ὁ ποιμὴν, ποιμήνός, *pastor*: ἡ φρήν, φρήνός, *mens*: ὁ ἡ, ἡ τέρεν, τέρενος, *tener*, *tenera*: cuius neutrum τὸ τέρεν τέρενος, *tenerum*.

25 Dissyllaba in *μ*, & adiectiva quæcumque in *av*, cū his substantivis ὁ ἀδὴν, *tumor* in gutture glandium instar: ὁ ἀζὴν, *barba*: ὁ αὐχὴν, *ceruix*: ὁ εἰρήν, *puer*: & ἡ φρήν, *faciunt* *avoc*: reliqua *avoc*. atque hæc, quæ *avoc* faciunt, feminina sunt, præter ἡ κρην, *fucus*, *vespa* *sterilis*: ὁ σφῆν, *cuneus*: 30 ὁ σκολιήν, *canalis*, *fistula*: atque ὁ ἡ, ἡ ἄν, *anser*. nam alia masculina significatione dignoscuntur, ut ὁ ἑλκων, *cum* cōpositis. Quæ autem per *avoc* flectuntur, masculina sunt, præter ἡ φρήν, & adiectiva, de quibus suo loco.

35 *av*, *avoc*: ὁ δελφίς, δελφίνος, *delphin* *piscis*: ἡ ἀκτίς, ἀκτίνος, *radius*: cuiusmodi nominativus etiam per *av*, δελφίς, ἀκτίς.

Cōposita masculina sunt, atq; hæc tria ὁ διν, *littus*: ὁ ἰκθίν, *milvus*: ἡ, *genus mēsinæ*: quæ verò significat *venam*,

Annotatio de finitis in *av*.

Participia in *av* ubi innemiantur.

av, *avoc*.
av, *avoc*.

Notio de finitis in *av*.

Participia in *av* ubi innemiantur

av, *avoc*.

av, *avoc*.

Regula de *av*.

avoc.
avoc.
Feminina.

Masculina.

av, *avoc*.
av, vel *av*.

Masculina.

Fæminina.

aut vim, est fæminini, reliqua simplicia fæminina. Ἀλλὰ
verò, quamvis ab Auctore veluti masculinum ponatur,
ab alijs tamen commune dicitur, ὅ καὶ ἢ δὲ λφιν.

οὔ, οὔτος.

οὔ, οὔτος, τὸ μέλλων, μέλλονος. maius. à communibus in οὔ.

οὔ, οὔτος.

οὔ, οὔτος, participia sunt: τὸ τῷ πόν, τῷ πόντος, verbe-
rans.

στ, ὄδος.

στ, ὄδος: τὸ δῖπεν, δῖπενος, commune δῖπες, bipes,

στ, ὄντος.

στ, ὄντος, participia sunt: τὸ τυπῶν, τυπῶντος, verbera-
turum.

οὔ & στ neutra.

ὄδος, οὔτος, οὔτος,

ὄντος.

Participia in οὔ.

Omnia in οὔ & στ neutra sunt, atque vel adiectiva à 10
communibus in οὔ & στ, vel participia, & in adiectivis
quidem οὔ facit οὔτος, & στ, ὄδος: in participijs verò οὔ, οὔτος,
& στ, ὄντος. Cæterum participia in οὔ sunt vel præsentis,
vel aoristi secundi, vel futuri primi barytonorum vocis
actiue: aut præsentis, secundie aoristi eiusdem vocis 15
verborum tercie coniugationis in μι. finita verò in στ sunt
quoque omnia vocis actiue: vel futuri secundi in qua-
libet coniugatione, vel primi in quinta, vel præsentis in
prima & tercia verborum circumflexorum.

οὔ, οὔτος.

οὔ, οὔτος: ὁ μέλλων, μέλλωνος, iurris, domus, lignea: ἢ 20
Γόρτυν, Gortyn: ciuitas Crete: quorum nominatiuus
etiam in υς definit: ὁ Φόρεω, vel ὁ Φόρεως, Phoreys, Ne-
ptuni filius, & Medusæ pater.

οὔ vel υς.

οὔ, ὄντος.

οὔ, ὄντος, participia sunt: τὸ ζευγνύν, ζευγνύντος, inn-
gens. 25

οὔ, οὔτος.

Masculina.**Participia in υς.**

Finita in υς, omnia faciunt υος, nisi sint participia:
sunt quoque omnia masculina, nisi significatio impediat
(ut in γόρτυν, quia est proprium vrbs) aut participia
fuerint: que neutra sunt, atque præsentis temporis, vo-
cis actiue, quartæ coniugationis verborum in μι. Hoc 30
etiam declinatur per υος, τῷ Φόρεως. Vel Doricè ὁ Φόρεως,
τῷ Φόρεω, τῷ Φόρεω, ablato s, ut multa alia, de quibus in
Annotationibus in declinationes simplices.

οὔ, οὔτος.

οὔ, οὔτος, ὁ κλάων, κλάωνος, ramus: ὁ αἰών, αἰώνος, æuum: ἢ
Σιδῶν, Sidon, vrbs Phaniæ: ὁ Πλάτων, Πλάτωνος, Plato: 35
ἢ μήλων, papauer.

οὔ, οὔτος.

οὔ, οὔτος: ὁ σείων, σείωνος, ferra: ἢ χελιδῶν, χελιδῶνος, hi-
undo: & communia, ὅ καὶ ἢ δὲ δειψῶν, δειψῶντος, felix:

& ita comparatiua, ὁ καὶ ἡ κρείσσων, κρείσσοτος, *melior*: quorum neutra in ον, τὸ ἰσχυμὸν, δεισμὸς, *felix, beaunum*: τὸ κρείσσον, κρείσσοτος, *melius*.

ων, ὄντος: ἑξορῶν, ἑξορῶντος, *Xenophon*.

5 ὄν, ὄντος: δεικνῶν, δεικνῶντος, *draco*: & participia, ὁ τῷ πῶν, τὸ πῶντος, *verberans*.

Nomina in ων, quorum genus significatione dignosci non potest, masculina sunt, præter sequentia feminina.

ἀκροχορδῶν, *verruca*.

σινδῶν, *lintheum*.

10 ἄλων, *area*.

τικεδῶν, *tabes*.

ἀμπελῶν, *vineæ, vitis*.

πύγων, *columba*.

αἰθεριῶν, *menium*.

τελεῶν, *pallium*.

ἄρρακῶν, *pignus*.

τηγῶν, *turtur*.

βοῶν, *custodia apud Ale-*

χελιδῶν, *hirundo*.

15 xandros.

χθῶν, *terra, solum*.

εἰκῶν, *imago*.

χλιδῶν, ὄνος, *delicia, ornatus muliebris*.

ἡῶν, *littus*.

χλιδῶν, ὤνος, *armilla*.

ληθιδῶν, *oblivio*.

His adde omnia finita

σηπιδῶν, *putredo*.

in ὧν.

20 σιαγῶν, *maxilla*.

Hæc præterea sunt modò masculina, modò feminina, μελιδῶν, cura: μήκων, papaver: χῶν, nix: χτῶν, vestis.

Nunc de genitivi varietate, si non omnia, tamen aliquid dicamus: quamvis & hoc usu potius, quàm præ-

25 *ceptis, discere præstabat: nihil enim certum de his potest præcipi, nisi (ut antea dixi) per se satis nota per difficilima velimus explicare, Faciunt igitur ὄνος per α μίγα, omnia ferè substantiua masculina, & feminina urbium, quæ non desinunt in ὧν. Nam omnia finita in*

30 *ῶν, atque adiectiua, & substantiua feminina faciunt ὄνος per ο μίγην, Ex adiectiuis excipe αἰθῶν, ardens: & εἰσῶν, canillator, non vera dicens: ex femininis verò ἀκροχορδῶν, vel ἀκροχορδῶν, ἄλων, ἀμπελῶν, ἀρρακῶν, βοῶν, τελεῶν, χλιδῶνες, armille: his adde duo incerti*

35 *generis, μελιδῶν, μήκων: quæ omnia faciunt ὄνος per ο μίγα. Porro pauca sunt, quæ faciam in ὧντος per ο μίγα, quæ omnia sunt masculina, & maxima ex parte propria virorum circumflexa, quæ à Latinis per ontis,*

D.

decli-

ων, ὄντος.

ων, ὄντος.

In ων masc.

Feminina,

In ὧν fem.

In ων communia.

ωνος.

ωνος.
Exceptio.

ωνος.

ὄντος.

ontis.

ὄντος.

Participia in

ων.

ἔντος.

ἄντος.

ξ in {
 κος.
 γος.
 χος.

ξ κτος.

Genus finitorum

in ξ.

Masculina.

Feminina.

declinantur: ut Xenophon, Xenophontis: sic Phae-
 zhon, Demophoon, & ceter. In ὄντες verò per ο μικρὸν fa-
 ciētia vix alia inuenias, quàm hæc quatuor, δ ἑκκων, λέων,
 δράκων, δειξέων, draco, leo, senex, famulus: & participia
 ætine vocis in ων, non habentia circumflexum: qua
 sunt: vel præsentis temporis, vel aoristi secundi vel fu-
 turi primi. Quæ verò accentus circumflexo notantur
 & habent neutrum in ἔν (quæ enumeramus, quum
 de ἔν ageremus. 34. 3.) ea ἔντος quoque faciunt. de illis
 autem nullam mentionem fecit hoc loco CLENAR- 10
 DVS. Ceterum ea, quorum neutrum similiter in ἄν per
 ω μέγα circumflexum desinit, per ἄντος flectuntur, & ω
 μέγα seruant, suntq; præsentis temporis vocis ætine, se-
 cundæ coniugationis verborum circumflexorum. Id au-
 tem accidit propter crasim, quæ sit ex α & ο in ω ut suo 15
 videbimus loco.

ξ in κος, γος, χος: ὁ δώεξ, δώεχος, pectus, thorax: ἡ κύ-
 λιξ, κύλικος, poculū, calix: ὁ ἀρπαξ, ἀρπαγος, rapax: ἡ ἀλώ-
 πηξ, ἀλώπεκος, vulpes, mutatur in ε: ἡ ἀρήξ, τερχος, capil-
 lus, pro aspirata sumit tenuem, τ pro θ. 20

ὁ ἀνὰξ, ἀνακτος, rex: ἡ νύξ, νυκτὶς, nox: interiecto τ.

Finita in ξ masculina sunt, aut feminina, aut commu-
 nia: neutra verò nunquam. & feminina quidem pauca
 sunt & communia paucissima, si cum infinita masculi-
 norum multitudine conferantur. Itaque feminina & 25
 communia siue incerta, quorum genus significatione co-
 gnosci non potest, hic enumerabimus: reliqua verò intel-
 ligentur masculina. Hæc igitur sunt feminina.

ἀλώπηξ, vulpes.

ἄντοξ, ambitus orbis.

αὐλάξ, sulcus.

ἀριδὰξ, lactuca.

κλίμαξ, scala, seu scalæ.

κύλιξ, poculum.

κλώμαξ, asperitas.

κρήξ, capillus & crex auis.

λάραξ, urna, arca.

μύσαξ, esca, bruchus.

μᾶξ, flagellum.

μύρμηξ, formica.

μύσαξ, labrum, barba

menti.

ὑμῶξ, vna acerba & in-

matura.

ἐραξ, vrax auis.

πίλωξ, galea cassis.

πιδὰξ, fons.

πτεροξ γος, ala.

παύξ.

- ῥῶνιζ, fluuiialis scaphæ ge- species.
 nus. φάλαγξ, internodium in
 quōdā, vibex, linor ex digitis, & phalanx or-
 percussione. do militaris.
 3 αἰδιζ, genus musci in- φειχέζ, vallis.
 strumenti. φειχίφαιζ, anis.
 ὑψαζ, odoris genus. χαιεζ, vallis, id est, palus
 τιτεζ, anis. cui vitis alligatur.
 ὕψιζ, hystrix, herinacij χῆνιζ, chanix, semodius.
 10 His adde finita in ρ, & monosyllaba, non
 desinentia in ωζ.

Excipiuntur tamen sequentia masculina.

- φάαζ, stolidus. ihenienses.
 δῖζ, vermis, lignum corro- αῖδζ, himulus, dama.
 15 dens. πῖζ, πῶζ, flexus.
 ἰζ, vermis vitium. σφῖζ, vespa, fucus.
 αῖδζ, consilij locus apud A- τευζ, ρε, fax.
 Et sequentia communia.

Communia.

- αἰζ, αἰρῶς, capra. ῖδζ, ῖος, acinus vine.
 20 ἑνζ, ἑνζος, iussus.

Præter hæc, communia sunt.

- ἀμρῶζ, reticulum mulie- πῖδζ, perdix anis.
 bre. αῖδκαζ, catulus.
 ἰδζ, vitium capreolus. φῶρ, & ρε guttur, faux.
 25 Vfus te docebit, quæ declinantur per nos, & quæ per
 ρος, aut ρος: scio tamen multò maiorem esse numerum co-
 rum, quæ nos faciunt, quàm quæ ρος aut ρος. Rursus plura
 per ρος, quàm per ρος declinari, nam paucissima sunt, quæ
 30 cum quibusdam alijs. In ρος verò faciunt finita in πῶδζ,
 & quæ ante ζ habent γ, & super bisyllaba in υζ, modò ha-
 beant α in penultima, & quæ habent in penultima ο μ
 ιεζ, modò nō desinant in ουζ, & quæ sunt à verbis in ρο
 & ζα, & feminina in υζ, cum compositis: composita enim
 35 simplicium formam sequuntur. Reliqua verò præsertim
 feminina, & dissyllaba communia, quæ superius enume-
 rauimus, habet x in obliquis, præter πῆσιζ, τίτεζ, & fini-
 ta in γζ, quæ habet γ. Horum omnium exempla tibi passim

Genitiuus;

28.

29.

Composita;
nos.

D. y.

legendis

NOMINVM

¹ *legendis auctoribus occurrent. ¹ Hoc fit propter aliam aspiratam χ aduidentem : in datiuo verò plurali rursus assumi δ, τῆς, τοῦ, non enim sequitur aspirata χ, sed ζ, ut in nominatiuo.*

αρ, αρο.

αρ, αρο : ὁ μέγας, μέγας, beatus : ὁ δάμας, νxor, τὸ ἥκταρ, neſtar, cibis, vel, ut alij volunt, potus deorum.

αρ, ατος.

αρ, ατος : τὸ ἥπαρ, ἥπατος, iecur, hepar : τὸ δίδας, δίδατος, esca, ad capiendum illecebra.

ατος.

¹ *Superbisyllaba in αρ faciunt ατος. idem accidit disyllabis, quorum penultima est η, aut diphthongus, quibus adde σταρ, adeps : σείας, puteus, ab antiquis σείας, σείας, quorum autem penultima est ο, indeclinabilia sunt, ut ὁ μωδός, stultus, sic τὸ ὄναρ, somnium, quamuis penultima sit ο μωδός. Reliqua, quæ hac regula non comprehenduntur, faciunt ατος. Porro declinata per ατος, neutra sunt omnia : sic flexa per ατος, paucis exceptis, quorum genus sola significatione cognoscitur.*

*Indeclinabilia
in αρ.*

ατος.

Neutra.

αρ, ατος.

αρ, ατος : ὁ φείρ, φείρος, pedunculus : ὁ χείρ, manus, ὁ ἄντιος, pollex.

Communia.

Multa componuntur ex χείρ, quæ omnia sunt communia : χείρ verò variat & genere & genitiui terminatione : ut videbis in Heteroclitiorum tractatu. Reliqua in αρ, masculina sunt. sed pauca inueniuntur.

Masculina.

αρ, ατος.

αρ, ατος : ὁ Σέρ, Σέρς, Ser vel Seres populus, & vermis nēs sericum : λετήρ, λετήρς, peluis : τὸ κῆρ, κῆρς, cor.

αρ, ατος.

αρ, ατος : αἰθήρ, αἰθέρς, æther, id est, ignis elementum :

¹ *In multis verò syncope, ὁ πατήρ, πατέρς, πατῆρς, pater : ὁ μήτηρ, μητέρς, μητῆρς, mater : sic & ὁ θυγάτηρ, γαστήρ, θυγάτηρ, filia, venter, Ceres : at ὁ ἀνὴρ, vir, αἰεός,*

² *αἰεός, ² assumit δ.*

Feminina.

Feminina in αρ, nulla sunt, quæ significatione cognosci non possint, præter γαστήρ, κῆρ, sors, & ψυχήρ, vas ad refrigerandum vinum Neutra verò duo tantum αρ, ver, &

Neutra.

κῆρ, cor : quæ circumsflectuntur, quia sunt ex ιας, & ιας per crasim. Alia in αρ, masculina sunt. Pauca sunt, quæ

Masculina.

αρ, ατος.

flectantur per ατος, nempe quæ à CLENARDO recensentur, atque ἀσθήρ, astrum : σῆρ, Pier populus : & σφάτῆρ, tribulus : pro quo vsitatus dicimus σφάτωρ, σφάτωρς :

DECLINATIONES:

τοεγς : ὁ ἀήρ, aer. Aeolicè inuenitur ἡ ἀήρ : sic ἡ αἰθήρ, ἑεγς.
Cetera in ηρ, faciunt ηεγς.

¹ Huiusmodi syncope habet tantum locum in ijs, quæ
auctor enumerat. Notandum autem, concisos casus abo-
ratoribus magis recipi, præter θυγάτηρ, nam θυγάτρα, so-
lùm usurpatur à poetis, qui metri gratia indifferenter
videntur concisis vel integris, duobus exceptis, de quibus
fiet mentio in Annotationibus in declinationes simplices.

² Nunquam enim in eadem dictione ponitur ante ρ, ut 2

10 diximus. 53. & 107.

ορ, οεγς : τὸ ἦτορ ἡ τοεγς, cor, animus : & inde compo-
situm, ὁ μεγαλήτωρ, μεγαλήτοεγς, magnanimus.

υρ, υεγς : ὁ ψῖδυρ, ψιδυεγς, susurro : ὁ πυρ, πυρεγς, ignis.

15 Finita in ορ & υρ, paucissima sunt : & illa quidem
neutra, hæc verò masculina, præter μέγτωρ & πύρ, quæ
ponuntur in contextu, atque hæc in υρ, antiqua sunt &
penè exoleta, præter πύρ. videntur autem illorum loco fi-
nitis in εγς, tertie declinationis, ut ψιδυεγς, & μέγτωεγς,

20 &, vel μέγτρε, υος.

ορ, οεγς : ὁ φρερ, φρεγς, fur : ὁ ἰχωρ, ἰχωεγς, sanies, cruor :
τὸ ἑλωρ, ἑλωεγς, laceratio, laceratio : τὸ τέκμαρ, τέκμαεγς, sig-
num, finis, mors.

ορ, οεγς : ὁ Νόστωρ, Νόστοεγς, Nestor : ὁ Ἐκτωρ, Εκτοεγς, He-
ctor, & ἡ ἀπάτωρ, ἀπάτοεγς, carens patre : ὁ ἡμίτωρ, ca-
rens matre : πᾶσιμαγτωρ, omnia domans, vel omnidomās,
τὸ ὕδωρ, τὸ ὕδατος, aqua, heteroclitum est.

Monosyllaba in ορ, & polysyllaba in λωρ, atque ἰχωρ &
τέκμαρ, seruant ω μέγα in obliquis : alia mutant in ο μι-
κρόν. Ceterum neutra in ορ, pauca sunt : nempe quæ ab
auctore afferuntur & τὸ ἑλδωρ, siue ἑλδωρ, desiderium : &
τὸ αἰωρ, ensis : tamen alij legunt αορ, sic τὸ σκῆρ τὸ σκῆρος, ster-
cus heteroclitum, ut τὸ ὕδωρ, cōmunia verò sunt multa,
quæ significatione faciliè dignoscuntur : quæ scilicet viri-
que sexui cōueniunt, quamvis raro femininis adiecti-
nis aut articulis iuncta inueniantur. Reliqua in ορ, mascu-
lina sunt, nulla verò feminina tantum, præter ἡ ἄωρ, mu-
lier, & ἡ ἀλέκτωρ, virgo innupta. Vide Heteroclitia.

35

D.ij.

Aeolismos

ηρ, ηρος.

De syncope
passis notio.

ορ, οεγς.

υρ, υεγς.

ορ neutra :

υρ mascul.

Finita in

υρ, exoleta.

εγς vel υς,

pro ορ.

ορ, ορος.

ορ, οεγς.

ορος.

ορος.

Neutra.

Communia.

Masculina.

ας,

NOMINVM

αι, δυτος.

αι, ατος.

αι, αδος.

αι, ατος.

αι, ατος.

αι, αδος.

αι, ατος, vel

ηος, ηος.

εος, εος.

αι, ατος, ma-

scul.

αι, αδος, famin.

vel communia.

Acolismus

αι, pro ας.

Apocope πο-

αα.

51

αι, δυτος : ὁ Αἴας, Αἰδυτος, Αἶαχ : ὁ παῖς, τῷ παντός, οἷα-
nis, cunctus, ἡ πᾶσι, τῇ πᾶσι, cuncta : τὸ πᾶν, τῷ παντός,
cunctum : sic ἁπας, omnis, σύμπας, vniuersus, omnis,
Duo in δυος, ὁ μέλας, niger, τέλας, miser : μῆλ' δυος, τέλα-
vos. quorum foemina ἡ μέλαρα, τέλαια, : neutra, τὸ 5
μέλ' δυ, τέλ' δυ.
1 αι, αδος : foemina sunt, ἡ μονάς, μονάδος, monas, vni-
tas : λαμπάς, λαμπάδος, lampas, lucerna : aut commu-
nia, ὁ ἢ ἡ φυγάς, φυγάδος, exilis, profugus.
1 αι, ατος, neutrum : τὸ γῆρας, γῆρατος, senectus : τὸ δ' 10
λαί, ἀλατ' εἰς αἰ.
2 αι, ατος, vnum foemininum, ἡ δαίς, δαγτός, conui-
uium : & vnum neutrum, τὸ σῆς, σῆγ' εἰς farina, aqua
subacta. Commune autem, ὁ ἢ ἡ παῖς, πuer, puella, fa-
cit, παῖς. sic composita eius, ἁπας, sine liberis, carens 15
filijs : ὕπας, liberis abundans, vel bonos habens filios,
aut bona indole puer.
2 αος, αος : ἡ ναῦς, vel νῆς, navis : τῇ ναός, vel νῆος : sic
γῆρας, anus, vetula.
3 ες, εος, neutra communium in ης, τὸ ἀληθές, τῷ ἀλη- 20
θῆος, verum.
1 Nihil facilius, quàm nosse, quæ finita in ας faciant δυ-
τος, & quæ αδος, vel ατος : nam vel mediocris auctorum
lectio hæc tibi demonstrabit : regulis autem hæc percipi
facile nequeunt. Hic tantum notabis, flexa per δυτος, esse 25
masculina, per αδος, foemina (exceptis paucis commu-
nibus, quæ sola significatione facile cognoscuntur) per
ατος, verò, esse neutra & quintæ declinationis contracto-
rum, modò desinant in εος vel ας purum : vt videbis in
sequentibus. Sunt verò tria masculina, quæ non declinā- 30
tur per ατος, nempe μέλας, τέλας, de quibus in contextu,
atque ὁ λάας, τῷ λάας, & crasi λάος, lapis. Porro Aeoles
masculina in ας per ας effertur, dicentes μέλας, τέλας.
Idem faciunt in participijs masculinis in ας, quæ per ατος
declinātur, vt τῷ φας, pro τύφας, qui verberauit. Ex Αἴας 35
verò non dicunt Αἴας, ne diphthongus genuitur. Cete-
rùm poeta non raro Dorico more ex genitiuis in δυτος, per
apocopen reijciunt τς, τῷ Αἴα, pro Αἴας. De hac apocope
nonnihil

nihil autigimus, 25. 27. ² Finita in *aus* aut *aus* non invenies alia ab his, quæ hoc loco enumerantur, tantum itaque notato, finita in *aus* declinari quoque per *aus*, *ai*, &c. & nominativum monosyllabum in *ūs*, apud poetas dividi in duas syllabas, mōs, gēūc : atque nominativum pluralem similem reperiri nominativo singul. ajwēs, mōc : gēūc, gēūc. De horum autem accusativo singul. dicitur suo loco. ³ Hæc sæpe substantivata reperiuntur & per substantivâ Latinis redduntur: ut τὸ ἀλλόθι, verum, vel ipsâ veritas, & sic de alijs. Sunt autem primæ declinationis contrafactorem, ut dicitur in sequentibus.

eis, eras : ὁ κρείς, κτῆς : ποθεν : sic adiectivum, εἰς,
 ἐνός, νῦν, scæmininum, μία, μίας : neutrum ἐν ἑνός : &
 inde composita, μὲν εἰς, καὶ ἐν μία, καὶ ἐν : οὐδ' εἰς, οὐδ' ἐν μία,
 οὐδ' ἐν, nullus, α, ἡμῶν.

εις, εντος : ὁ Σιμέεις, Σιμέεντος, *Simōis, Simōēntis*, *no-*
men fluvij in Phrygia : ἡ Ὀπείεις, Ὀπείεντος, *Opus, Opun-*
tis, ciuitas in Locris : ἰτιδὲ adiectiua, ὁ χρείεις, χρείεντος,
ἡ χρείεσσι τὸ χρεῖν, *gratus, a, um*, & participia : ὁ πεφθείς,
πεφθέντος : *verberatus* : αἰ, ἡ κλεις, κλεις, τῇ κλεισδός, τῇ
κλειδι, τὴν κλειῖδα & κλειν.

εις, ἴσος, communiter, ἡος Ionicè, ἴσας Atticè : ὁ βασι-
 λεις, τῷ βασιλείᾳ, βασιλῆος, βασιλείας, rex : de hoc ² po- ²
 ster.

*Finita in eis faciunt eos, non inveniuntur, præter
ntis & eis, cum compositis, quæ ponuntur in contextu,
mundis, & sdis, quasi mundis vel sdis eis, neque vnus, ne v-
nus quidem: idè poætæ in neutro sæpè dicunt mundis, s-
dis. Accoles verò ponunt pro d, mundis, sdis, mundis, sdis.*

Reliqua igitur præter hæc, faciunt certos: & sunt vel propria, vel adiectiva, vel participia, quorum superiora meminimus, in cætos. 34. 3. Genus autem nominum in eis facile patet. Adiectiva enim & participia masculina sunt: propriorum genus significatione cognoscitur: qua

உதய, உதய

nus, nūs.
 nūs pronūs.
 Nominatiuus
 plural. similis
 nominatiuo
 sing.

HS, CHOS.

E15, CYTOSOL

सं.सं.सं.

εὐς { εὐς *com.*
 εὐς { ἡος *Ionice.*
 εὐς { ἑως *Attice.*

615, 6165.

μηδὲν.

உதிர்த்து.

Aeol. θ pro

9

CV, CFT25.

propria adiecti-
ua participia.

Masculina.

1640-80.

ἐν τῷ

ἐν τῷ, ὅςτος sic adiectiua in ἑς, interdum contrahuntur
ἐν τῷ, verso prius ἢ in ε, & ex ε abiecto ε, & ε in η con-
tractis: ut ex τιμῆς, & σαφῆς, dicimus τιμῆς, σαφῆς:
de his vide in ἡς, ἵπτος.

Dorissimus.

¹ In accusativo plurali τὰς κλείδας, & Doricè κλά-
² δας. In tertia declinatione contractorum.

ἡς, ἵπτος.

ἡς, ἵπτος: ὁ λίβης, λίβητος, lebes, cacabus: ἡ ἰδῆς, ἰσδῆ-
τος, vestis: & item substantiua fœminina, quæ fi-
unt ab adiectiuis in ὅς: κακός, malus: ἡ κακότης, κακό-
τητος, malitia.

ἡς, ἵπτος.

ἡς, ἵπτος: ὁ τιμῆς, τιμῆτος, honoratus: ὁ σαφῆς, σαφῆ-
τος, laureaceus.

ἡς, ἵπτος.

ἡς, ἵπτος: ὁ Κλέμης, Κλέμης, Clemens: Οὐάλης, Οὐά-
λεις, Valens seu Valentinus.

ἡς, ἵπτος.

ἡς, ἵπτος: ὁ Δημοδῆτης, Δημοδῆτος, Demosthenes, ὁ Ηε-
κλῆς, Ηεκλῆς, Hercules: ἡ τεύρης, τεύρης, tivismis: ὁ κῆς
ἡ ἀληθῆς, ἀληθῆς, verus, vera.

ἡς, ἵπτος.

ἡς, ἵπτος, faciunt substantiua appellatiua: & fœminina
sunt, præter sequentia masculina.

Fœminina.
Masculina.

ἄμης, placēt agnus lactæ. μῶμης, fungus.
ὀπλῆς, fera, vestis. πίνης, pauper.
κίλης, equus celer, & par- οἷς, erugo, uinea: quidam
uum nauigium. malunt ἢ οἷς.
λίβης, olla cacabus. τέπης, tapes stragulum.

ἡς, ἵπτος.

Per ἵπτος, & ἑτος paucissima declinantur: & illa 25

ἡς, ἵπτος.

quidem sunt ex ἑς, (ut diximus in ες, εἶλος) & mascu-
lina sunt: hæc verò sunt virorum propria, deducta à La-
tinis, habentibus formam participiorum in ens, entis, ut
Clemens, entis: Valens, entis, qui & Valentinus. Per ἑος
verò flectuntur infinita penè masculina composita viro-
rum propria, & adiectiua cōmunia, & fœminina in ἵπς,
quæ tamen vera adiectiua quoque sunt, & substanti-
uum vides intelligendum: ut τεύρης, tivismis, scilicet na-
uis: sic ἐύρης, διύρης, vivismis, bivivismis, &c.

ἡς, ἵπτος.

ἡς, ἵπτος: ὁ κῆς, κῆς, vermiculus, qui in ligno vel frumē- 35
to nascitur: ὁ ὄφις, ὄφις, serpens: ἡ πόλις, πόλις, urbs.

ἡς, ἵπτος.

ἡς, ἵπτος: ὁ Πάρις, Πάρις, Paris: ἡ κρηπίς, κρηπίδος, cre-
pida: & communia, ὁ κῆς ἡ ἀπυλῆς, ἀπυλῆδος, ex torris,
exul:

exul: ὁ κὴ φυγόπολις, *profugus*.

ἰς, ἰδος, ὁ κὴ ἡ ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, *ales*: ὁ μέρμις, μέρμιθος, *funiculus*.

Nomen Infinitum, ὁ κὴ ἡ τις, τὸ, τὴ, *aliquis, quidam*
 5 facit *leōs*: interrogativum autem, quis, quæ, quod, *tis, tiros, acuta penultima*.

Finita in ic, quorum genus significatione cognosci non potest. feminina sunt, exceptis is, quæ ponuntur in contextu alterius generis: his adde ὁ λῆς, λῆος, leo: ὁ λῆς, λῆτος, pannus lineæ subtilis. Hoc loco animadvertendum,

10 **CLENARDVM** omisisse terminationes, *ic, itos: ut ἡ χάρις, χάριτος, gratia: sic eius composita, ὁ κὴ ἡ εὐχάρις, gratiosus, a: ὁ κὴ ἡ εὐχάρις, insuavis, inincondus, a: omisit*

ὁ ἰτος, ὁ ἰδίμις, ἰδίμιτος, ius: ἡ χάρις, χάριτος, nam χάρις facit, ἰτος ὁ ἰδίς ὁ ἰδίς. Cæterum paucissima sunt

15 *desinentia in ic, quæ faciunt ἰδος vel ἰτος aut ἰτος, sed penè innumera, quæ faciunt ἰος vel ἰδίς: atque hæc varietas est auctorum lectione discernenda: scito tamen, omnia propria virorum ac mulierum facere ἰδίς. ἰος verò,*

20 *omnia verbalia in σι, ξις, ψις, quæ multa sunt, ὅρῃ omnia secundæ declinationis contractorum.*

ὁς, ὁς, τὸ τεῖχος, τεῖχος, murus: & reliqua neutra.

ὁς, ὁς: τὸ τετεφός, τετεφός, verberans, vel quod verberavit: participia sunt.

25 *Hic notandum omnia finita in oc quintæ declinationis esse neutra: ὅρῃ nomina quidem facere ὁος, ac esse primæ declinationis contractorum: per ὅτος verò declinari sola participia præteriti perfecti temporis, vocis actiue ὅρῃ mediæ.*

30 *ὁς, ὁος, ὁ κὴ ἡ βῆς, τὸ κὴ τὸ βῆος, bos.*

ὁς, ὁς, τὸς, ὁ τλαχός, τλαχιώτος, errabundus ὅρῃ placentia: ἡ ὁπούς, ὁπούτος, Opus, opuntis.

ὁς, ὁς, ὁς, ὁδός, ὁδός, dens, & participia ὁς, ὁδός, dāns, vel qui dedit. Cæterum πούς, πούς, pes: sic com-

35 *posita, ut ἄπες, ἄπόος, expe, sine pede, apes.*

Finita in oc, quorum genus significatione dignosci non potest, masculina sunt. Declinantur autem omnia per ὁος, nisi quæ sunt per crasim ex proprijs vel adiectivis in ἑτε,

D. r.

quæ

ἰς, ἰδος.

τις, τιός.

τις, τιός.

Feminina.

ἰς, ἰτος.

ἰς, ἰτος.

Per ἰδος, ἰτος, ἰτος paucissima.

Per ἰδίς propria.

Per ἰος verbalia in σι, ξις, ψις.

ὁς, ὁος. Neutra.

ὁς, ὁος, Participia.

Notio.

ὁς, ὁος.

ὁς, ὁούτος.

ὁς, ὁντος.

ὁς, ὁδός.

Masculina.

ὁς, ὁος.

ως, ουτος.

ως, οντος.

Participia in ως.

ως, οδδς.

Composita in ως.

ως, υος.

ως, έος.

ως, εως, Atticè.

ως, υδδς.

ως, ιώτος.

ως, υτος.

ως, υδδς.

ως, υος.

ως, εος.

ως, εως.

ως, υδδς.

ως, ιώτος.

Participia in ως.

Masculina.

Fæminina.

Masculina.

Fæminina.

Communia.

ως, ατος.

ως, όος.

quæ per ουτος : per οντος verò flectuntur solum id ως, cetero
compositis & participia in ως, quæ sunt præsentis vel ao-
risti secundi, vocis ætine, tertie coniugationis verbo-
rum in μι. πες, autem cum compositis facit οδδς. Illud &
obiter monendum omnia composita in ως, esse adiectiua
cõmunia, & habere neutrum in ως, & genitiuum in οδδς.
ως, υος : ό μως, μωος, mus : ό ιχθύς, ιχθύος, piscis : ή χελύς,
χέλως, chelys, ciithara, lira.

ως, έος : ό έξός, έξέος, acuius, velox : fæmininum, ήξεία :
neutrum ήξυ, ήξέος, sic & reliqua adiectiua, ήδδς, sua-
tis, & πους, velox.

ως, εως, Atticè : ό πήχως, πήχως, cubitus : ό σπείσβως, se-
nex : ό πέλκως, securis.

ως, υδδς : ή χλαμύς, χλαμύδδς, chlamys, genus vestis : ό
κί ή νέκλως, νέκλυδδς, nuper adueniens, aduena.

ως, ιώτος : ό ζευγύς, ζευγυνώτος, iungens : participia
sunt.

Duas hic omisit genitini terminationes, υτος, & υδδς,
ut ό άκμύς, άκμύτος, indefessus : ή κάμως, κάμωδδς, fascicu-
lus sani : sed huiusmodi nomina sunt rarissima. Porro
hæc genitiuorum varietas usu percipienda est. Notato
tamen, omnia monosyllaba, atque bonam substantiuorum
partem facere voc : adiectiua omnia έος : tria solum Atti-
cè εως, quæ ponuntur in contextu : υδδς, omnia finita in
ηδδς, cum paucis alijs : ιώτος verò sola participia præsen-
tis temporis, vocis ætine, quariæ coniugationis verborum
in μι. Ceterum facientia voc, masculina sunt, nisi quæ
rem non subsistentem significant, quæ fæminina sunt :
ut ή άγορεύς, υός, eloquentia : his addc ή χέλως, υος, & ή
κέρως, υος, galca : quia facit quoque & κέρωδδς : ac ή όρεδς,
ύος, supercilium : atque ή όσφδς, υός, lumbus, quod &
Masculinum est. Masculina quoque sunt facientia έος,
εως, & ιώτος : fæminina verò reliqua, exceptis commu-
nibus in ηδδς, & paucis alijs Masculinis, quæ usu depre-
hendes.

ως, ατος : ό γέλας, γέλατος, risus : τέ φώς, φωτός, lux,
lumen.

ως, όος : ή αιφάδς, αιφδόος, pudor : ή ήώς, ήός, aurora.

ας, αος : ὁ Τροῖς, Τροῖς, Troianus : ὁ Μῖνας, Μῖνας, Μῖ-
 νος : ὁ ἥρως, ἥρως, heros.

Triatantum sunt facientia hoc per ο μικρόν, nempe duo
 feminina. αἰδώς, ἔρως, que sunt quarum declinationis
 5 contractorum, ἔρ unum masculinum, ὁ χεῖρ, τὸ χεῖρ, τὴ
 χεῖρ, ἔρ χεῖρ, color : ας verò per ω μῖνα faciunt Μῖνας ἔρ
 ἥρως, ἔρ monosyllaba habentia unam harum mutarum,
 τ, δ, θ, ut τετῆρς : δμῶς : ἑρως, genus lupi : ἡ δὲ τα-
 μεν, id est, datio, indeclinabile est. Reliqua in ας, sicut
 10 nomina, faciunt ατος : participia verò perfecta vocis a-
 ετινῆ ἔρ medice (que hoc loco omissa sunt) faciunt ἑτος,
 per ο μικρόν, ut τετυώς, τετυότος, qui verberavit. Omnia
 autem nomina quinte finita in ας, masculina sunt, pre-
 ter duo feminina iam enumerata, ἔρ duo neutra, αἰς, ἔρ-
 15 τὸς, lucerna, lumen : ἔρ αἰς αἰς, inusitatum in nominati-
 uo, pro quo dicimus, τὸ ἄς, τὸς, auris. Porro vnicum fe-
 mininum, ἡ φῶς, i. inustio ab igne facta in cruribus facit
 τῶς αἰδώς. Huius accusativus, τὴν ἔρ, ἔρ per apocope ἥρως,
 ut ἡ Ἀπόλλων, pro Ἀπολλωνῶν, 17 32.

20 ἄς, ἄος : ὁ ἄλς, ἄλος, sal : ἡ ἄλς, ἄλος, mare.
 νεῖ, δος : ὁ ἑλμυς, ἑλμυδός, tinea : Τίρως, Τίρωδός, Tyrus.
 ρς, ρτος : ὁ μῆκας, μῆκας, quod & μῆκας, μῆκας,
 beatus.

Finia in ε precedente consona non reperies, nisi ἡ δά-
 25 μας, δάμας, quod ἔρ δάμας, δάμας, uxor, ἔρ que po-
 nuntur in contextu.

†, πος : ὁ φ, αἰδώς, vultus : Κύκλω, Κύκλωπος, Cyclops.
 †, βος : ὁ ἄρξ, ἄρξος, Arabs : ἡ φλέφ, φλεβός, vena.
 †, φος, κίνοφ, κίνοτος, cynips vel cynips, musca canina : ἡ
 30 κατήλφ, scala : ὁ Σκίρξ, Sciraps.

Desinentium in †, octo faciunt βος, nempe :
 θάρψ, Tharyps. χάλυφ, chalybs, genus fer-
 λίφ, Libs, sine Africus vñ ri durissimi.
 Νίβς. (rus. χένυφ, manuum ablutio, ἔρ
 35 φάφ, phabs, avis genus, pa- vas ad lavandas ma-
 lumbs. nus, guuurnium.

Atq, duo posita in contextu : quibus adde omnia finia
 in τεφ, composita à τσίλω, ιερο, ut παρότεφ, padotriba,
 prece-

ας, αος.

ας, αος.

ας, αος.

ας.

Masculina.

Participia.

Neutra.

ἡ φῶς, φῶδός.

ας, αος.

ας, αος.

ας, αος.

Notio.

†, πος.

†, βος.

†, φος.

†, βος.

Finia in τεφ.

χαλκός, τὸ χαλκός, ὁ χαλκός, & etiam ὁ χαλκός, gratus, ut.² Grauitona in ηρ. habent ἡ μήτηρ, ὡ μήτηρ, mater: sic acuta quatuor, πατήρ, πατήρ, πατήρ, αἰνήρ, pater, leuir id est mariti frater, seruator, uir: ὡ πατήρ, δειρ, σὺ πατήρ, αἰερ:

- 5 vbi & accentus in penultimam retrahitur. Diphthongi υς, & ες, deponunt ε, ὡ βασιλεῦς, βοῦς, παλαεῦς, ὁ rex, bos, vagabunde: prater ὡ πῆς, & ὡ δῆς, ο pes, dens.
 3 Grauitona quoque in ις, & υς, reijciunt ε: ὡ ὄφις, βῆς, ο serpens, raceme: sic παῖς, ὡ παῖς, quod sit à πῆς, ὡ παῖς,
 10 puer, puella.

- Hec exceptio non habet locum in contractis, ut ὁ ποῖ- 1
 ὦν, faciens, geniti. τὸ ποῖω πῆς, vocat. ὡ ποῖω, non ποῖω.
 Hic notandum poetarum ex huiusmodi vocatiuis à geniti-
 15 uis in vtroque formatis, rursus per Apocopen abicere v, modò
 definant in ορ. Dicunt enim ὡ Αἰς, pro Αἰδῶ.² Excipe ὁ Πῆ- 2
 ηρ, ὡ Πῆρ, Pier Huiusmodi autem Grauitona pauca sunt,
 ut videbis in accentuum tractatu. Grauitona quoque in
 ορ declinata per ορ: habent vocatiuum per ορ, formando
 à genitiuo abiectione ος, ut ὁ Νῆς, Νῆς, ὡ Νῆς, Νῆς.
 20 Ἰς, ὡ Ἰς, Idem faciunt adiectiua acuitona in υς, ες, ut ὡ ἔξυς,
 ὡ ἔξυ, acutus. Atque apud poetarum acuitona in ις, ὡ ἔξυς, ἡ
 Ἀμυγδαλῖς, ὡ Ἀμυγδαλῖς, Amygdalis.

- Sunt prater ea quaedam finita in υς, & ες, quae voca-
 tiuum non habent similem nominatiuum, ut videbis in pri-
 25 ma & quarta declinatione contractorum.

- Datiuus pluralis fit à singulari posito σ ante ι, 1
 τῶ βῆσι, τῆς βῆσι, racemo, racemis: & literæ δ, θ, γ,
 τ, sunt reijciendæ: λαμπάδι, λαμπάδι, lucerna, lucer-
 nis, ὄρνιθι, ὄρνιθι, aui, auiibus: Τῆτι, Τῆτι, Titani, Tita-
 30 nibus, λέβητι, λέβητι, lebeti, lebetibus.² Quod si tum pe- 2
 nultima corripere, fiet diphthongus, λέβητι, λέβητι,
 leoni, leonibus: πῆτι, πῆτι, ponenti, ponentibus: aut
 vocalis anceps, quæ in singulari producebatur posi-
 tione, hic in plurali habetur longa: Αἰάτι, Αἰάτι, A-
 35 iaci, Aiaticibus: ἰστῆτι, ἰστῆτι, stanti, stantibus. Quæ in ξ
 exeunt, φ, aut³ diphthongum, adiectione ι faciunt 3
 datiuum pluralem, ἀπαξ, ἀπαξι: ἀραξ, ἀραξι: Βασι-
 λωξ, βασιλῶσι: βῆς, βῆσι: ραπαξ, Arabs, rex, bos: αἰ πῆς,
 πῆς

ὡ χαλκός.
 ηρ, ερ.

Accensus retrahitur.

Εἶς.

υς, ες.

υς, ες.

υς, ες.

υς, ες.

Contracta.

Apocope poetica.

Appendix.

Datiuus plural. quinti.

δῖ, σῖ.

θῖ, σῖ.

γῖ, σῖ.

πῖ, σῖ.

οῖ, σῖ.

εῖ, σῖ.

αῖ, σῖ.

ξῖ.

φῖ.

υς, ες.

υς, ες.

τοῖς, ποῖ, pes.

ἡ, εἰ, ἐ, οἰ.

4

⁴ Illa in ἡ, quæ syncopen patiuntur, datiuum pluralem faciunt in εἰ, πατῆρ, πατέρης, πατέρος, τῷ πατρί, τοῖς πατέρεσσι, pater : sic μητέρι, θυγατέρι, ἀδελφῷ, matribus, filiis, viris, & similia.

5

Datiuus pluralis in εἰσι vel εσσι Ionicè & Aeo-
licè.

Penultima datiuini plu. quanta.

1

Breues quomodo producendæ.

2

Poetæ formant hunc datiuum à nominatio plurali addendo σι : sed in neutris prius mutant α in ε, ut δὲ Αἰάν-
τις, τοῖς Αἰάντεσσι, Αἰάκες, Αἰακίβυς : τῷ Σημύρῃ, τοῖς Σημύρῃσιν, tribunalia, tribunalibus. Id autem faciunt more
Ionico & Aeoico. Atque interdum metri gratia ejci-
unt alterum σ, τοῖς Αἰάντεσσι. ² Penultima datiuini pluralis
par est quantitate aliorum obliquorum penultimæ, aut
maior : quod non esset verum, si remotis, ut, unicum σ po-
neretur. Itaque alio modo producenda est. Solent autem
breues ε & ο tribus modis in uniuersum produci. Aut e-
nim mutantur in proprius longas, ε in η, ο in ω, aut ascisc-
cunt sibi subiunctiuas, ι, υ : ε quidem asciscit ι, & ο a-
sciscit υ, ut in hoc loco : aut consona sequens gemina-
tur, ut brevis præcedens fiat longa positiu, hoc interdum
accidit quibusuis datiuis pluralibus quintæ, ut τοῖς πῆ-
δι, pro πῆδεσσι. Tυμνίβυς, Ionicè τῷ τῦμνι, à singul. τῦμνι,
τῦμνός. Porro anticipes, α, υ, nulla facta mutatione pos-
sunt productæ censeri, ubi hoc exiger aliqua necessitas.

10

15

20

3

σ nunquam po-
nitur post duas
consonantes.

4

υ non ponitur
ante consonan-
tem.

³ Hoc solum intelligendum de ἡ, quæ habent diphthongum in ultima syllaba sequente ε, ut quæ desinunt in ας, ες, υς, εἰς, εὖς, & σς : non autem quæ desinunt in ου, vel
ει. ⁴ A datiuo singulari, πατρί, posito σ ante ι, dicendum
esset πατρίσι : sed quia σ non potest poni post β, interposito
α breui, dicimus πατέρεσσι : sic ab ὁ υἱός, filius, cuius genit.
αὐτοῦ υἱός, & syncope (vel ut alij malunt contractione πο-
tica) υἱός, & sic in alijs casibus : in datiuo plurali cū non
possimus efferre υἱοῖσι, pro υἱῇσι, eo quod υ nunquam scriba-
tur ante consonantem, infero α dicimus υἱάσσι.

25

30

De nominibus
contractis.

Atque hæc quidem declinationes appellantur sim-
plices. Ceterum cum inter tam varia nomina quin-
tæ declinationis, quædam genitiuum faciant in ες
purum, reliquos item casus in terminationem purā,
fit ut in multis accidat synæresis siue crasis, duabus
syllabis

35

syllabis in vnam contractis, vt τὸ τεῖχος, murus: τὸ τεῖχος, & per crasim τεῖχος, τὸ τεῖχει, & per synæresim τεῖχει: & similia ideòque quædam sunt declinationes nominum contractorum.

5 Synæresis propriè est vocalium seruatarum in diphthongum contractio: τεῖχει, τεῖχει, muro, si in ei.

Crasis, quum alioqui duæ syllabæ commiscen-

tur in vnam, vt τεῖχος, τεῖχος, in s: τεῖχα, τεῖχῃ, in n. Sine discrimine tamen his vocibus pro eodem v-

10 timur. synæresis, crasis, siue contractio.

Contractio solum fieri solet, dum concurrunt due vo-
cales, quarum prima sit anceps, α, ι, υ, eaque correpta:
vel brevis ε, ο, vel etiam longa, sed raro, idque sequente
ι, quod in contractione subscibitur, α, ι, ω, ut in ἡγε-
ν, ὄψιν. Heroine, semidea: Νηΐδες, Νηΐδες, Νηΐδες.

15 Precedente aliqua ancipiti, si crasis est facienda, ipsa
anceps manet, sed iam producta (omnis enim syllaba
contracta produciuntur) & vocalis vel diphthongus se-
quens, abicitur. excipe, cum precedente a sequitur ο vel

20 ω, in diphthongo vel extra diphthongum: tum enim cra-
sis fit in ω. Precedente autem breui ε, & sequente vo-
cali longa η, ω, vel quavis diphthongo, si fiat crasis, fiet per-
ditio ε, & remanente vocali aut diphthongo sequente: sed
sequente altero ε, fiet in ei, nisi in duali nominum, ubi in

25 η: sequente ο fit in s: adueniente α fit in n. Si verò seque-
tur, ι, vel υ, remanet utraq; vocalis, sed coalescunt in diph-
thongos ei, eu. Ceterum precedente ο, & sequente vocali
longa η, ω, vel α, crasis fit in ω: sequente vocali breui ε, ο,
vel diphthongo s fit in s, adueniente ι, vel diphthongo in

30 qua sit ι, ut ei, η, fit in ui. Atque hæ contractio-
num regulæ, generales sunt: & locum habent non solum in quin-
que nominum contractorum declinationibus, & tribus
verborum circumflexorum coniugationibus, sed in uni-
uersum quoties facienda est contractio. Notanda tamen

35 duo: vnum, Accusatiuum pluralem eandem habere
contractionem cum nominatiuo eiusdem numeri, cum
finalis sit s: vt ἰσχυρήεις, ἰσχυρῆς: ἰσχυρῆς, per diph-
thongū ε, ut in nominatiuo, nō per η. De hac re vide anno-
tationes

Synæresis.

Crasis.

Vbi fiat contra-
ctio, & quomodo
Precedentibus,
ε, ι, υ.

Precedente ο.

Precedente ι.

Accus. plur. con-
tractus est simi-
lis nominatiuo
plur.

Iota in contractionibus semper servatur.

rationes in contractiones, circa finem illius tractatus. Alterum, iota nunquam perditur in contractionibus, sed retinetur, vel saltem subscribi, ut ὄπρις, ἔρις, ὄφεις, ὄφεις, ὄφεις, ὄφεις, &c. sic de alijs.

Prima contractionum.
αῖ, εῖ, ιῖ.

Elenchus terminationum & contractionum primæ declinationis contractionum.

Prima declinatio contractorum est nominum masculinorum, femininorum & communium in *ns*, neutrorum verò in *es* & *os* : quorum genitiuus definit in *ois*, ac fermè in omnibus casibus fiunt crases ex *e* & vocali vel diphthongo sequenti, hoc modo ;

ns, es, n,
S. *ns, eis, ea, es.*
es, es, es,
os, os, os,
n, oiv, eis, oiv, eis, eis.
D. *es, eiv.* **P.** *es, eiv, esi, eas, es.*
n, n, n.
ea, ea, ea.

to x
ai es
ea n, ei
es n, ei
ois oi
eo eo

Vocatiuus singularis in es.

Exempla.

2 Contractio singularis genitiui est *eo, es, datiuu i,* **2**
ei : accusatiui *ea, n* : dualis nominatiui *es, n* : genitiui *ois, oi* : Plural. nominatiui *es, n* : genitiui, *eo, eo, neutri pluralis ea, n.* Vocales *ea, nunc in n, nunc in ei* : sic *es, & in n, & in ei.* Vocatiuus singularis *es, eo* Δημόδενες, *o* Demofthenes : Dativus pluralis in nulla contrahitur **25**
declinatione.

S. *o* Δημόδενες, *eo* Δημόδενος, Δημόδενος : *tu* Δημόδενος, *ad* *ei*, *t* *ad* *ea*, *ad* *ei*, *o* Δημόδενες. **D.** *tu* & *o* Δημόδενος, *ad* *ei* : *tu* *o* *ad* *ei* *oiv*, *ad* *oiv*. **P.** *ei* & *o* Δημόδενες *ad* *ei* : *ad* *ad* *ei* *oiv*, *ad* *oiv* : *tois* Δημόδενεσι, absque crasi, *tu* *es* Δημόδενες. **3**

η *τελῆρος, τειρεμης, t* *τελῆρος, ἡρος* : *τῇ* *τελῆρῃ, ἡρῃ.*

ο *κῇ* *ἡ* *ἀληθῆς, uerius, a,* *τῇ* *κῇ* *τῇ* *ἀληθῆος, ἀληθῆς.*

τῷ *ἀληθῆς, uerum, τῷ* *ἡθῆος, ἡθῆς* : *τῇ* *ἡθῆῃ, ἡθῆῃ.*

τῷ *τείχεος, murus* : *τῷ* *τείχεος, τείχεος*, & ita deinceps. **35**

Masculina sunt propria virorum : feminina desinunt in ἡρος : & communia sunt adiectiva. Neutra quoque in es, sunt adiectiva à communibus in ns : in os vero sub-

Masc prop. Fa-
minina in ἡρος.
Comm. adiect. es

stantia.

stantia sunt omnia. ² Doricè autem & Aeolicè *ev*, ut 2
habes 22. 10. ³ Poeticè interdum *ei*. ⁴ In ei solùm in accu- 34
satiuis plur. non neutris, ut sit eadem contractio cum no-
minatiuo, ut antea diximus. ⁵ Crasis, *u*, in *u*, tantum fieri 5
solet in duali nominum, quanuis alibi quoque ita fiat, sed
nunquam in declinationibus nominum contractorum, aut
in coniugationibus verborum circumflexorum, in qui-
busdam quoque neutris dualibus fit in *q*, τὸ σκέλος, τοῖς, crus
τῶ σκέλα, σκέλει, crura.

10 Secunda declinatio est masculinorum & foemi- 1
norum in *is*, & neutrorum in *i*.

S. *is*, *ios*, *is*, *is*, *i*. D. *is*, *iois*.

15 *is*, *is*, *i*.
P. *ies*, *ion*, *is*, *is*, *is*.

is, *is*, *i*.
is, *is*, *i*.

20 Crases ex *is*, in *i* longum, idque in paucis singul.
datiuo *is*, in *i* plur. nominatiuo *ies*, in *is* accusatiuo
similiter *is*, in *is*. Reliqui casus sine contractione.
Neutrorum plurale *is*, in *i*. Accusatiuus semper in *is*.
Vocatiuus in *i* ablato *o* nominatiui.

25 S. ὁ ὄφις, τὸ ὄφις : τῷ ὄφι, ὄφι, ὄφιν, ὡς ὄφι. Et plurale, οἱ
& αἱ ὄφεις, ὄφεις : τοῖς ὄφιας, ὄφεις, serpens : sic ἡ πόλις, πόλις, urbs.

30 Neutrum τὸ σῆνιπ, σιγήπος, σῆνιπ. Plurale σιγήπια, σι-
γήπη. Iones hæc nomina flectunt per *ios*. ² fitque cra-
sis primæ declinationis, τῷ ὄφει, ὄφει : τῷ ὄφει, ὄφει : οἱ &
αἱ ὄφεις, ὄφεις : τοῖς ὄφιας, ὄφεις. ³ alij autem casus non con-
trahuntur.

Atticus genitiuus sing. *ios*, ὄφιος. D. *ion*, ὄφιον. Pl.
ion, ὄφειον, accentu semper in antepenultima.

35 Pauca admodum sunt masculina huius declinationis,
& significatione genus indicant, nisi ὄφις. Feminina ve-
rò infinita sunt, & omnia ferme verbalia finita in *is*, *is*,
is : ut iam aliæ diximus. ² Huiusmodi crasis fit Atticè : 2
non Ionicè. Nam Iones respuunt contractionem. Porro
poeta interdum flectunt hæc nomina per nos, &c. atque
hinc

etina, sc. *substa-*
ina.
u ubi in *u*.

Secunda decli-
natio contracto-
rum.
Elenchus termi-
nationum &
contractionum
secundæ.

is }
is } in *i*.
is }
Accusatiuus
in *is*.
Vocatiuus in *i*.
Exempla.
Ioniſmus. *ios*,

Atticisſmus.

Crasis Attica,
non Ionica.
Genitiuus *ios*.

Genitiuus nos.

Accusat. na.

us pro us.

Dor. ab ius Ion.

Tertia contra-
florum ius.Elenchus ter-
minationum &
contractionum
tertie communi-
ter & Ionicè.

Exemplum.

Vocatiuus.

Datiuus plural.

Ionisimus.

Atticisimus.

Genitiuus sing.

nos, eis.

nos, eis.

Nominat.

plural.

Atticisimus.

Datiuus plural.

Accusat. singul.

Genitiuus sin-
gul.Accusatiuus
singul.

3

I

2

3

4

5

1

2

3

4

5

tunc accusatiuus singularis definit in na, non in n, ut sit
communiter, Ionicè & Atticè. ³ Tamen inuenimus a-
pud poetas τ πόλις, ciuitatis, qui est genitiuus Doricus
contractus, pro πόλις, ἀ πόλις Ionico, non aliter quam in
prima.

Tertia est masculinorum in ius: genitiuus com-
munis in ius: vnde in quibusdam casibus fit crasis
more primæ declinationis: Ionicus autem in nos,
ex quo non fit contractio.

ei.

S. ius, ius, ei, ea, eu.

nos, ni, na.

h,

eis,

eis, eis.

D. ei, eiv. P. eis, eis, eis, eis, eis.

hi,

hiv,

his,

hiv,

his,

his.

S. ὁ βασιλεύς, rex, τῷ βασιλεί, τῇ βασιλεί, λεῖ. D. τῷ βα-
σιλεῖ, λῆ. P. ὁι βασιλεῖς, λεῖς: τῶ βασιλεῖς, λεῖς.

Vocatiuus in eis, εἰς. ³ Dat. plu. in eis, τοῖς βα-
σιλεῖσι.

Ionicè τῷ βασιλεῖ, τῇ βασιλεῖ. ⁴ βασιλεῖ & c. Atti- ¹⁰
cus ¹ genitiuus singularis in ius τῷ βασιλεί.

Iuxta Iones recentiores est quidem nos, sed iuxta ve-
teres est eis. Baprice autem est ius, & Doricè ac Aeoli-
cè, eis, facta crasi ex ius in eis: deinde verso od in eu, ut di-
ximus, 22. 31. ² Et secundum veteres Atticos βασιλεῖς, per ²⁵
hæta monophthongum. quidam tamen iata subscribunt,
ducentes ex contracto βασιλεῖς, ei verso in n, quod Atti-
cis est familiare. ³ Et Ionicè ὁι, ἀ datiuo singulari Ioni-
co in interposito σ: τῷ βασιλεῖ, τοῖς βασιλεῖσι. Sic poetæ a
datiuo singulari communi ei formant eis, τῷ βασιλεῖ, τοῖς ³⁰
βασιλεῖσι: sic ὁ υἱός, filius, τοῖς υἱέσι, filijs: ὁ εὐμενός, τοῖς εὐ-
μέσι, cūser. neque verò inueniuntur τοῖς υἱέσι, τοῖς εὐ-
μέσι. ⁴ Poeticè βασιλεῖ perditur enim a per apocopen, re-
manente eodem accentu: vel dicemus fieri per contracti-
onem ex accusatiuo communi, ἀ βασιλεῖ, βασιλεῖ. ⁵ Hic ge- ³⁵
nitiuus contrahitur in eis si terminationem ius precedat
alia vocalis: ut ὁ σιευνός, σιευνός, σιευνός, Sircius: atque
huiusmodi nomina mittunt accusatiuus in a, ἀ Στερεός.

Quarta

CONTRACTA.

51

Quarta est ¹ fœmininorum in ω, & ως ἡ Ἀντῶ, La-
 1 ² *tona* : ἡ αἰδώς, pudor : quorum genitiuus in ως, contra-
 2 hitur in οδς, λητός, πῆς. Datiuus ὀδς, λητός, τοῖ. ³ Accusa-
 3 tiuus βα, αῖ, λητόα, λητέα. Vocatiuus in οῖ, αῖ, λητέϊ. Dual. &
 5 Pl. vt in tertia simplici declinatione: ταῖ λητώ, αἱ λητέϊ.
 Fœminina in ω multa sunt, & omnium fœmīe mulierū
 propria : in ως verò sunt tantum duo, ἡδς. αἰώρα, & αἰ-
 δώς. ² Genitiuus Aeolicus & Laconicus est ως. ³ Accusa-
 tiuus Aeolicus αῖ, & Ionicus αῖω. Ceterum ω accusatiui
 10 à nominatiuo α, acuiuur, vt nominatiuus, cui similis est :
 sed à nominatiuo ως, cū cūflectitur, τ αἰδῶ.

Quinta declinatio continet neutra in ας, purum,
 & in exs. Genitiuus communis ³ ατος. Ionicus, αος, ex
 quo fit crasis Attica.

15 ας, α.
 αος, αῖ.
 S. ας, ατος, απι, ας, ας,
 α, αν, α, αῖ, α, αῖ.
 ας, αοιν, αα, αων, αα, αα.

20 D. απι, απιν, P. ατα, απιν, απι, ατα, ατα,
 τῷ κρέας, caro, τῷ κρέατι, κρέας, κρέος : τῷ κρέατι, κρέαϊ,
 κρέα : sic κέρας, cornu : κέρας, κέρας, κέρας : semperq;
 contractio est ex α.

Omnes huius declinationis contractiones sunt in ω in
 25 genitiuis, in reliquis casibus in α longum semper enim
 vocalis, quæ remanet ex contractione, longa est : inter-
 dum tamen in neutro plurali inuenimus α correptum à
 pud poetas, sed hoc fit per apocopen syllabæ τα, non per
 crasim αα in α. ¹ Apud Herodot. εος.

30 Et declinationes quidem sic habent: quæ autem
 præterea de nominibus dicenda post trademus, vbi
 singulas orationis partes absoluerimus. Nunc per-
 gamus ad coniugationes verborum.

CONIVGATIONES

verborum.

35 **I**N verborum Coniugationibus Græci præci-
 pue habent rationem futuri & præteriti perfecti,
 E.g. 'quanti-

Quarta contra-
 1 ² *etorum.*
 α.
 ως.

α.

ως.

2.3 Genitiuus sin-
 gul.
 Accusat. singul.

Quinta contra-
 1 ² *etorum.*

Elenchus termi-
 nationum &
 contractionum
 quintæ commu-
 niter, Ionicè &
 Atticè.
 Exempla,

Apocope.

I

¹quando hinc cætera pendent tempora. Perfectum præteritum vocatur παρχειµενος, futurum μέλλειν: quæ Grammatici notant literis π & μ.

Prima coniugatio est verborum in βω, πω, φω, πω: quorum futurum in ψω, præteritum in φω. 5

β	λείβω	λείψω	λείβερα	sacrifico.
π	τίβω	τίψω	τίτερα	delecto.
φ	γράφω	γράψω	φω γράφω	scribo.
π	τύπω	τύψω	τέτυφα	verbero.

Secunda in γω, κω, χω, κτω: μ. in ξω. ω. in χα. 10

γ	λέγω	λέξω	λέλεχα	dico.
κ	πλίκω	πλίξω	πέπληχα	plico.
χ	τρίχω	ξω τριξω	χα τρίχα	curro.
κτ	πίκτω	τίξω	τέτιχα	pario.

2 Tertia in δω, τω, δω: μ. in σω: ω. in η. 15

δ	ἔδω	ἔσω	ἤκα	cano.
τ	αὔτω	σω αὔσω	χα λῦκα	perficio.
δ	πλήδω	πλήσω	πέπληκα	impleo.

Quarta in ζω, ατω: futurum ξω & præteritum χα vt in secunda coniugatione: aut σω & κα, vt in tertia. 20

ζ	παίζω	ξω παίζω	χα πέπαιχα	ludo.
σ	ορύσσω	ορύξω	ωρυχα	fodio.
ζ	οράζω	σω φράσω	κα πέφρακα	loquor.
σ	πλάσσω	πλάξω	πέπλακα	formo.

Atticissimus π
pro α.

Attici p gemino α usurpāt geminū π: ορύσσω, ορύ- 25
πσω, fodio, πλάσσω, πλάξω, fingo: vt γλώσσω, γλώπια, lingua.

Quinta in λω, μω, νω, ρω: futurum λω, μω, νω, ρω, præteritum κα. 30

λ	ψάλλω	ψαλλω	ἔψαλλα	cano.
μ	νίμω	νιμω	νέμυκα	distribuo.
ν	φαίνω	ω φαίνω	κα πίφακα	appareo.
ρ	σπείρω	σπερω	ἔσπαρακα	semino.
μν	τίμνω	τιμω	τετίμυκα	scindo.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur immutabiles, quod in futuro non mutantur, sed permaneant vt in presenti. 35

In hac coniugatione, vltima futuri circumflectitur, penultima verò corripitur, abijciendo alterata immutabilem: ψάλλω, ψαλλω: aut vocalem subiun-

ctiuam.

Cur liquide, λ,
μ, ν, ρ, dicantur
immutabiles.
Annotatio in
futurum quintæ.

Atiuam: ἀπείρο, ἀπείροδ : φάριω, φαίω : aut breuiando ancipitem, κρινώ, κρινῶ, ἰνδικο.

Sexta in α purum, hoc est, præcedente vocali, aut diphthongo: μ. in σω, π, in κω.

5	α	γαλάω	γαλάσω	γαλέλακω	video.
	ε	τελέω	τελέσω	τετέλεκα	finio.
	ι	τίω	τίσω	τίπηκα	honoro.
	ο	ὁμόω	ὁμόσω	ὁμοικω	iuro.
	υ	δύω	σω δύσω	κω δέδωκα	ingredior.
10	ω	ῥέω	ῥέσω	ῥέρωκα	firmo. 4
	αι	παίω	παίσω	πέπηκα	ferio.
	αι	ψάω	ψάσω	ῥέωκα	zango.
	ει	σείω	σείσω	σείσειν	quatio.
	ευ	ἵπτεύω	ἵπτευσω	ἵπτευσω	equito.
15	οι	οἶω	σω οἶσω	κω οἶκα	fero, pruo.
	κ	κρύω	κρύσω	κίκρυκα	pulso.
	υ	ὀπύω	ὀπύσω	ὀπύκα	coeo. 5

Literam verò per quam coniugationem formamus aut tempora, nominant *χαρακτηριστικὸν*, hoc est, figuratiuam literam, vt characteristicon primæ coniugationis est vna ex mutis, β, π, φ : secundæ, γ, κ, χ : tertiæ, δ, τ, θ : quartæ, ζ, σ, aut π : quintæ, λ, μ, ν, ρ : sextæ, omnes vocales præter η, omnes diphthongi, ῥ, π, ρ, & vna impropria υ. Sic figuratiuæ literæ futuri sunt, ψ, ξ, θ, λ, μ, ν, ρ, præteriti autem φ, χ, κ : & ita de reliquis quoque temporibus dicendum.

In terminationibus πω, κτω, μνω, prior consonans figuratiua censetur litera. nempe, π, κ, μ.

Atq; hæc coniugationes dicuntur Barytonæ, quòd verba sint βαρύτονα, hoc est, graui tono pronūcietur vltima syllaba, λέγω, λέγω, &c. sacrifico dico. Si quidē in omni syllaba, quæ non signatur accentu, intelligitur grauis, qui ob id vocatur accentus syllabicus.

In deducendis formandisq; temporibus CLENARDVS alios secutus, illa veluti catena quadam connexit, ita vt vnam ab alio formet, & rursus illud ex alio atque alio, donec ad thema perueniam sit. Huius deductionis exemplum habes in fine tractatus de inuestigatione the-

E. iij.

matīs.

λλ λ
μν μ
ει ε
ωι ω

χαρακτηριστικὸν
γράμμα, signa-
tiua litera.

π π
κ κ
μ μ

Quare hæc con-
iugationes di-
cuntur Barytonæ.
βαρύτονον quid.
Syllabicus ac-
centus.

Nonna inuesti-
gandi thematis
& temporum à
themate deducē-
dorum ratio.

Augmentum.
Characteristica,
Penultima, &
Terminatio ubi-
que conside-
randa.

Augmento ubi
sit locus

a n

e n

o co

ay n.

aw xv

ei q.

Augmentum
Syllabicum.

Characteristi-
cæ.

Præsentis.

Perfecti.

Futuri præ-

Tempora fre-
quentia chara-
cteristicam præ-
sentis.

matiss. Hanc ego rimandi rationem non reprobo: quia ta-
men molestum ac difficile videtur in vnoquoque voca-
bulo tot tempora percurrere, tibi aliam methodum tra-
demus, quæ omnia statim deduces ab ipso themate, aut ad
illud referes. Quatuor igitur in vnoquoque tempore sunt
consideranda, scilicet Augmentum, Characteristica, vo-
calis præcedens Characteristicam (quæ à nobis doctri-
næ gratia, licet non satis propriè, Penultima appellabi-
tur) & id quod ponitur post Characteristicam, quæ Ter-
minatio, à nobis dicitur. 10

Augmentum habet tantummodo locum in omnibus
præteritis & Aoristis indicativorum, atque in perfecto
& paulo post futuro omnium modorum & participio-
rum: hæc modo. Si verbum incipit à vocalibus a, e, o, vel
diphthongis ay, aw, oi, mutantur a & e in n, o in w, ay in y, aw 15
in u, oi in q: si verbum incipit ab alia vocali vel diph-
thongo, nulla fiet mutatio, propter augmentum. Quum
verò incipit à consonante, præponitur ubique e, ante quod
(modò non sit longum positi) in perfectis, plusquam-
perfectis, & paulo post futuris repetitur consona, quæ 20
sequitur huiusmodi e, sed pro aspiratis q, x, s, repetun-
tur earum tenues, æ, z, t, plusquamperfectum autem
recipit aliud e ante consonantem repetitam, & hæc de
augmento.

Characteristica præcipuè consideratur in præsen- 25
perfecto & futuro primo indicativi vocis activæ. Cha-
racteristicæ præsentis primæ coniugationis sunt π, β, φ,
π: secundæ κ, γ, χ, στ: tertiæ τ, δ, θ: quartæ ζ, α vel η:
quintæ λ, μ, ν, ρ: sextæ vocales & diphthongi. Characte-
risticæ perfecti primæ φ: secundæ χ: tertiæ, quintæ & 30
sextæ κ. Characteristica futuri primæ ψ: secundæ ξ:
tertiæ & sextæ σ: quintæ λ, μ, ν, ρ: verba verò quartæ su-
munt omnia tempora (quod ad Characteristicam atti-
net) exceptis præsentibus & imperfectis, nunc à ver-
bis in 2o secundæ, nunc à verbis in 3a tertiæ: ut alibi 35
sumus dicturi. Reliqua tempora consentiunt Characte-
risticæ cum horum trium aliquo: nempe omnia præsen-
tia & imperfecta cuiuscunque vocis ac modi cum præ-
senti.

- senti indicatini vocis actiue absque ulla exceptione: eodem modo faciunt Aoristi secundi, & futura secunda omnia, & perfecti. & plusquamperfecti. vocis mediæ: sed ex π, κ, τ, λ, μ, ν, rejicitur secunda, τ, λ, ν. De characteristica aut penultima verborum in λ, α, ω, ὅα, nihil hic expectes, sed vide verba circumflexa in μ. Porro omnia futura prima vocis actiue & med. & omnes Aoristi primi in iisdem vocibus sequuntur Characteristicam futuri primi. Perfecti vero Characteristicam imitantur perfecti.
- 10 & plusquam perfecti. in voce actiua sine exceptione: sic perfecti. plusquamperfecti. Aorist. prim. futu. prim. & paulo post futu. vocis pass. sed quia ante μ, σ, τ, (ut initio huius libri diximus) Characteristica φ, χ, non possunt facile consistere, neque x ante σ, δ, varias mutationes recipiunt φ, χ, x, quando illorum temporum terminationes incipiunt ab his quatuor consonantibus μ, σ, τ, δ, ut in μσ, σσ, ττ, δδ: μαδ, δδ, &c. ac sic collocantur, μμ, pro φμ, λ, pro φσ π, pro φτ: & ημ, pro χμ, ε pro χσ, κτ pro χτ, & σ pro κσ (evanescit enim x ante σ) & η, ε, δ, pro κμ, κτ, κδ: tamen in quinta coniugatione, atque plerumque (ut alibi dicitur) in sexta, x deperditur ante μ & τ, non aliter quam ante σ, atque etiam ante δ, nisi quum δ inueniatur in terminationibus perfecti, aut plusquamperfecti cuiusunque modi, ubi x, ut aliàs, migrat in σ.
- 25 Notandum verò in quinta coniugatione ante x Characteristicam perfecti, retineri figuratiuas presentis λ & ρ: idem facit μ, sed inter μ & x, interponitur η, quia nunquam μ, ponitur ante x: η verò non servatur, nisi in verbis in α, & polysyllabis in ω, ubi etiam migrat in γ. Atque ut λ, μ, ν, ρ, se habent in perfecto ante x, ita quoque ante μ, σ, τ, δ, in temporibus pass. sed γ redit in suum ν, nisi ante μ, ubi mutatur in μ. Hactenus de Characteristica: pergamus ad penultimam.
- 30 Penultima in quatuor primis coniugationibus & I sexta non mutatur, nisi in Aoristis secundis & futuris secundis, ubi x & σ mutantur in α: diphthongi α, ω, & perdunt subiunctivam: ei & σ, præpositivam: quoq,

Futura.

Perfecti.

μμ, λ, π pro φμ
 φσ, φτ, ημ, ε, κτ,
 pro χμ, χσ, χτ, σμ,
 κτ, δ, pro κμ, κτ,
 κδ, alicubi x de-
 cidit.

In quinta λμ, λμ,
 λσ, λτ, λδ.
 ρκ, ρμ, ρσ, ρτ, ρδ.
 μκκ, μμμ, μμδ,
 μμτ, μμδ.
 γκ, μμ, νσ, τ, κδ.

Penultima in
 aorist. se. & fut.
 se. η, α, α, ω, ε, in α
 x o e i u o

E. iiij.

præ-

In perfe. & pl.
med. α, ε, ι, in η, ο,
ω.

In quinta coniug.
α in η, α in α.

α
ε
ι
η
ο
ω

præsentibus λ, μ, ν, ρ, migrat in α, nisi in his verbis, βλέπω, εἶς, κω, λέγω, φλέγω, id est, aspicio, fero, dico, comburo. In perfecto etiam & plusquamperfecto. vocis med. α, μ, ν, α, ι, atque ε, & ι, si verbum sit dissyllabum, in ο & ω, In quinta verò coniugatione penultima non mutatur, nisi sit una harum α, α, ε, ι, quæ sic mutantur, α in η, sed id solum in Aoristis primis vocis actiue et mediæ, α, in perfecto & plusquamperfecto. vocis med. mutatur in η: alibi semper perdit ι, nisi in præsentibus & imperfectis: nam hæc duo tempora nunquam mutant Penultimam, neq; Characteristicam, cuiuscunq; fuerint coniugationis. ε in dissyllabis mutatur in α, nisi in tribus locis, nempe in Aoristis primis vocis actiue & mediæ, ubi adsciscit sibi ι, ut sit ει: in futuris primis vocis etiam actiue & mediæ, ubi retinetur: in perfecto & plusquamperfecto. vocis med. ubi migrat in ο, in verbis etiam desinentibus in ω vel ωω, non mutatur in α, nisi in Aoristis secundis, & futuris secundis, ε verò in polysyllabis semper retinetur, nisi in Aoristis primis vocis actiue & mediæ, ubi etiam sibi adsciscit ι, & in aoristis secundis & futuris secundis, ubi quoque mutatur in α. ει in dissyllabis eodem modo se habet atque ε in dissyllabis, nam semper mutatur in α, nisi in tribus illis locis, in quorum primo habet eodem modo ι, in secundo ε, in tertio ο. ει autem in polysyllabis semper amittit subiunctivam ι, nisi in Aoristis primis vocis actiue & med. ubi retinetur ει. Atque hæc dicta sufficiant de Characteristica & penultima, siue vocali, quæ præcedit characteristicā. Restat Terminatio, id est, illud omne, quod ponitur post Characteristicam, quod eodem omnino modo se habet in omnibus verbis Barytonis, cuiuscunq; sint coniugationis. De hac igitur terminatione, ubi generalia quædam præcepta tradiderimus, quod residuum erit, breuius tabellis ob oculos proponemus. Præcepta sunt hæc: Præsens & imperfectum habent eandem prorsus vocem, nedum terminationem, nisi in indicatiuis, sic perfectum & plusquam perfectum.

Terminatio futurum cuiuscunque modi ac vocis, est eadem cum terminatione præsentis eiusdem modi ac vocis.

Terminatio.

De Barytonorum
terminationibus
præcepta gene-
ra.

- vocis : sed in futuris secundis vocis actiue & mediæ, quum & o, primum locum in Terminatione occupant, asciscunt sibi subiunctiuas, quidem i: o verò v, ut sunt f, & quod etiam habet locum in futuris primis actiuis &
- 5 medijs quintæ cōiugationis. ut pro terminationibus præsentis ομῶ, εἰδῶ, &c. hic dicemus εἰμῶ, εἰδῶ, &c. Porro in voce passiuæ terminationes præsentis futurum primum præponit ἔσῃ, futurum secundum ἔσῃ, & paulò post futurum ο, ut ex ομῶ, fiat ἐσομῶ, ἔσομῶ, σσομῶ, &c.
- 10 In voce mediæ præsens & imperfectum voce, ne dum terminatione, prorsus eadem sunt cum præsentī & imperfecto passiuo. Perfectum verò & plusquamperfect. terminatione conueniunt cum perfecto & plusquamperfect. acti. Aoristus autem secundus & in voce actiua, & in
- 15 voce mediæ, per omnes modos & participia eandem habent terminationē cum imperfecto eiusdem vocis ac modi. Itaque in voce mediæ tantum remanet Aoristus primus, peculiarem habens terminationem : futura enim (ut dictū est) cum præsentī terminatione conueniunt.
- 20 In voce pass. duo Aoristi sunt terminatione similes: sed primus terminationi utrique cōmuni præfigit θ: nam dicit θνῆ, θνῆς, &c. ubi secundus dicit, ἦν, ἦς, &c. ac in secundā persona imperatiui dicit θνῆ pro ἦν: ubi notandum in primo scribi π per τῶ, propter aliud θ semper præcedēs.
- 25 In Imperatiuis & subiunctiuis futura desunt: quorum locum supplent Aoristi.
- Perfectum in Optatiuo & Subiunctiuo vocis, pass. nō inuenitur: sed circumloquimur illa tempora per participiū præteritum eiusdem vocis, & per præsens eiusdē modi, verbi eius, id est, sum: cuius coniugationē habes apud
- 30 CLENARDVM in tractatu Anomalorum in π.
- Participia fæminina sunt declinationis secundæ: masculina in voc, & neutra in vor, sunt terciæ: reliqua sunt quintæ, quæ siue masculina, siue neutra fuerint, genitiuū
- 35 a neuvi nominatiuo formant, addendo τος: tamē ex ὅς, dicimus ὅτος, non ὅςος. Cætera de Terminatione, quæ his regulis non sunt comprehensa, tibi figuræ sequentes indicabunt.

VERB. BARYTON. PRIMARIÆ TERMINATIONES

vnulcuiusque temporis.

Tempus	Vocis	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Inf.	Participia.
Præf. & futura. Imperf. & Aor. 2.	actiue actiue acti. & med. acti. & med.	1 α 2 εν 3 α 4 ειρ 5 α	12 α 12 ε 18 18 οιμα 9	18 18 οιμα 22 α 22 α 22 α	22 α 22 α 22 α 22 α 22 α	22 α 22 α 22 α 22 α 22 α	ο η νδ ορ, κερτα, ορ. α'ς υ'ς, ος. α'ς, αερτα, ο'ς.
Perfectum Plusquamperfecte. Aoristis primis.	actiue acti. & med. actiue.	3 α 4 ειρ 5 α	12 ε 18 9	18 18 οιμα 22 α 22 α 22 α	22 α 22 α 22 α 22 α 22 α	22 α 22 α 22 α 22 α 22 α	ορ, κερτα, ορ. α'ς υ'ς, ος. α'ς, αερτα, ο'ς.
Præf. & futura Imperfectum Aoristis secundis.	passi. & med. passi. & med. mediæ	6 ουα 7 ουν	14 α 14 ε	20 20 ειν 23 α 23 α 23 α	23 α 23 α 23 α 23 α 23 α	23 α 23 α 23 α 23 α 23 α	ε'υ'ος, ο'υ'α'ς, ο'υ'α'ον. μ'ι'ος, μ'α'ς, μ'ι'οι. μ'ι'ος, μ'α'ς, μ'ι'οι. μ'ι'ος, μ'α'ς, μ'ι'οι. μ'ι'ος, μ'α'ς, μ'ι'οι.
Perfectum Plusquamperfecte. Aor. pri. & sec. Aoristis primis.	passiue passiue passiue passiue mediæ	8 ηα 9 ηα 10 ηα 11 αμα	5 α 6 ηα 7 α 7 α	μ'ι'ος μ'ι'ος μ'ι'ος μ'ι'ος μ'ι'ος	μ'ι'ος μ'ι'ος μ'ι'ος μ'ι'ος μ'ι'ος	μ'ι'ος μ'ι'ος μ'ι'ος μ'ι'ος μ'ι'ος	μ'ι'ος, μ'α'ς, μ'ι'οι. μ'ι'ος, μ'α'ς, μ'ι'οι. μ'ι'ος, μ'α'ς, μ'ι'οι. μ'ι'ος, μ'α'ς, μ'ι'οι. μ'ι'ος, μ'α'ς, μ'ι'οι.

TERMINATIONES PER-

sonarum à primarijs præcedentis fi-

guræ, quibus respondent per notas
arithmeticas, 1. 2. &c.

SINGVLARIA.

DUALIA.

PLVRALIA.

IO	Perfo. I.	2.	3.	I.	2.	3.	I.	2.	3.
	1 ω	εις	ει		ετον	ετην	ομψ	ετη	εστυ.
	2 ον	ες	ς		ετον	ετην	ομψ	ετη	ον.
	3 α	ας	ς		ατον	ατην	αμψ	ατη	ασι.
15	4 ειν	εις	ει		ειτον	ειτην	ειμψ	ειτη	εισταν.
	5 α	ας	ς		ατον	ατην	αμψ	ατη	αυ.
	10 ην	ης	η		ητον	ητην	ημψ	ητη	ησταν.
	18 ομι	οις	οι		οιτον	οιτην	οιμψ	οιτη	οιεν.
	19 αιμι	αις	αι		αιτον	αιτην	αιμψ	αιτη	αιεν.
20	22 ω	ης	η		ητον	ητην	ωμψ	ητη	ωστυ.
	6 ομψ	η	εταν	όμεδον	εσδον	εσδον	όμεθα	εσδε	ορταν.
	7 όμψν	ς	ετο	όμεδον	εσδον	εσδην	όμεθα	εσδε	ορτα.
	8 μψ	σται	ται	μεδον	δον	δον	μεθα	δε	νται.
25	9 μψν	στο	το	μεδον	δον	δην	μεθα	δε	ντο.
	11 άμψν	ω	ατο	άμεδον	ασδον	ασδην	άμεθα	ασδε	αντα.
	20 όίμψν	οτο	οιτο	όμεδον	οισδον	οισδην	όμεθα	οισδε	οιντο.
	21 άίμψν	αιτο	αιτο	άίμεδον	αισδον	αισδην	άίμεθα	αισδε	αιντο.
30	23 ωμψ	η	ηται	ωμεδον	ησδον	ησδον	άμεθα	ησδε	ωνται.

Imperatiuorum terminationes.

SINGVLARIA.

35	Secunda.	Tertia.	Secunda.	Tertia.
	12 ε	ετω.	15 το	τω
	13 ον	άτω.	16 ηδε	ήτω
	14 ς	έδω.	17 αι	άδω.

Dualis

Formationes.

Secunda sing. act.

Tertia sing.

Prim. dual.

Secund. dual.

Tert. dual. generatim.

Secund. plu. generatim.

Prima plu.

Tertia plu.

Secunda & tertia sing. pass.

Prim. dual. & prima plural.

Secund. dual.

Tertia plu.

Dualis & pluralis veluti singularis carent prima persona: reliquæ verò fiunt à tertia singul. verso ω in σ , $\sigma\tau$ pro duali: ϵ , $\sigma\sigma\tau$ pro plurali.

Vides personarum terminationes in nouem lineis prioribus eandem ferè semper analogiam seruare. Secunda enim persona singularis ubique in s desinit. Tertia fit à secunda, remouit s : sed ex αs fit ϵ . Prima dualis in his omnibus desideratur. Secunda dualis fit à secunda singul. verso s in $\tau\sigma$: sed ex $\epsilon\tau$ & $\sigma\epsilon$, quum veniunt ab σ , abijciuntur: atque punctus subscriptus. Tertia verò dualis (ut in genere loquar) in præsentis, perfecti, & futuris omnium indicatiuorum, ac in quibusvis temporibus omnium subiunctiuorum est similis secundæ duali: alibi fit quidem ab eadem, sed mutat σ in $\sigma\tau$, nisi in imperatiuis, ubi in $\tau\sigma$. Sic in genere secunda pluralis fit à secunda duali, migrante σ in ϵ . Prima verò pluralis fit à secunda singul. verso s in $\rho\sigma$: sed ϵ ab ω atque σ migrat in σ , & τ in ω . Tertia pluralis est varia: potest autem formari à prima plurali, mutando $\rho\sigma$ nunc in σ , nunc in τ , nunc in $\sigma\tau$, & modò in $\sigma\tau$, ut melius ex schemate, quàm præceptis colligitur, ab $\sigma\rho\sigma$ verò prioris lineæ dicimus non $\sigma\sigma$, sed $\sigma\sigma\tau$.

Octo autem posteriores lineæ aliam seruant analogiam & formandi rationem, nisi in tertia duali & secunda plurali: ac formationem quidem secundæ & tertiæ personæ singularis, vel ex ipsa tabella tibi expiscare, vel pete ex scholijs nostris in præsens indicatiui pass. Prima verò dualis, ac prima pluralis fiunt à prima singulari, mutando $\mu\sigma$ aut $\mu\tau$ in $\mu\sigma\tau$ pro duali, & in $\mu\sigma\sigma\tau$ pro plurali. Secunda dualis fit à tertia singulari, verso $\tau\sigma$ aut $\tau\sigma$ in $\sigma\tau$: sed in perfecti & plusquamperfecti indicatiui solùm in $\sigma\tau$: ubi quoque característica, quæ præcedit $\tau\sigma$ aut $\tau\sigma$, variè mutatur, ut satis constat ex his quæ diximus, quum de característica ageremus. Tertia pluralis fit à tertia sing. posito τ , ante τ , & verso σ quod reperitur ante τ in σ : verum in perfecti & plusquamperfecti. quum litteram τ præcedit alia consona, fit à prima singul. migrante $\mu\sigma$ in $\mu\sigma\tau$ eiò, & $\mu\tau$ in $\mu\tau\sigma$

facta, scilicet circumlocutione per participium præteriti & verbum substantivum.

- Hæc præcepta de Augmento, Characteristica, Penultima & Terminatione, sunt ad verbum ediscenda, in praximq; & usum traducenda: ut dum in aliquod verbum incidis, in promptu possis dignoscere cuius temporis & personæ habeat Terminationem: deinde inspecta Characteristica, noscas quæ sit coniugationis: ac cernas num Penultima thematis alia esse possit ab ea, quam vides. item num thema Augmentum vocalis acceperit: vel num vocalis aut diphthongus mutabilis mutata sit propter Augmentum. Hac in re si paululum te exercueris, miraberis facilitatem, quam experieris in inveniendis themate, atque in dignoscendis personis ac temporibus omnium verborum in legendis auctoribus obuiorum. Ceterum si hæc deducendi ratio nova cuiquam videatur: atque idèo aliam malit sequi: per me quidem id illi licebit. non enim repugno: tamen neque illi infragifera futura sunt hæc de Terminationibus præcepta, poterit enim ex his facillimè inflexionem verbi τῷ πᾶσι, atque aliorum omnium barytonorum ediscere: ac quid commune habeant inter se tempora, vel quid unicuique sit proprium, discernere. Adhæc, cognita semel ex Clenardo formatione temporum, trium indicatiuorum, his tabellis poteris formare reliquorum omnium modorum & participiorum tempora ab indicatiui eiusdem vocis temporibus homonymis, id est, idem nomen habentibus nempe præsens aliorum modorum à præsentis indicatiui eiusdem vocis: sic perfectum à perfectò, Aoristum primum ab Aoristo primo, secundum à secundo, futurum primum, à futuro primo, secundum à secundo, paulò post futurum à paulò post futuro, hoc modo formando. Mutentur terminationes temporū indicatiui, scilicet, α, ο, ι, ε, ιν, &c. in eas, quæ in priori tabella unicuique temporis reliquorum modorum tribuuntur: sed ex aoristis abijciendum prius indicatiui augmentum, si quod habuerint, ut si præsentia aliorum modorū voluerit formare, sumet præsens indicatiui, utpote, τῷ πᾶσι, vel quodvis aliud, ex quo mutando

Usus & exercitatio præcedentium in inuestigatione thematis.

Usus terminationum ad inflexionem verborum utilissimus.

Quomodo ab indicatiuo reliqui modi formantur.

Perfectum imperativi & infinitivi pass.

Nota de futuro secundo vocis act. & med. ei pro i. s pro i.

ττάρω charactēristicum.

Notio de penultima quintae

mutando α in ε, ομν, α, ειν, ων, faciet τὸ πτε, τὸ πτομν, τὸ πτω; τὸ πτω, τὸ πτω. sic ex τῆς α, mutando α in reliquorū modorū terminationes, perfectō respondētes, faciet τῆς τωε, τῆς τωμν, τῆς τωφ, τῆς τωφν, τῆς τωφω, τῆς τωφων. eodem modo in voce pass. & med. ex praesenti τὸ πτομν, mutando terminationem 5 ομν in ε, ομν, αμν, αμν, δμν, ὁμν faciet praesentia reliquorum modorum, τὸ πτε, τὸ πτωμν, τὸ πτω, τὸ πτωδμν, τὸ πτωδμν; atque ita in reliquis omnibus: nunquam enim falleret analogia, nisi in duobus locis, nempe in perfectō imperativi & infinitivi vocis pass. nam sibi ser- 10 uaretur analogia, ex perfectō indicatiui τῆς τωμν, dicendum esset in imperat. τῆς τωμν, τῆς τωμν; & in infinit. τῆς τωμν, ubi dicimus τῆς τω, τῆς τωδ, τῆς τωδμν, alio igitur modo erunt formandae hae tres voces, nempe secunda singul. perfect. imperativi à secund. sing. perfect. in- 15 dicatiui, mutando α in ο τῆς τω, τῆς τω. tertia verò singularis eiusdem imperativi (à qua deinde sunt reliquae personae dualis & pluralis numeri) atque perfect. infinitivi formantur à secunda dualis numeri perfecti indicatiui, migrante ε in α pro imperativo, & in α pro 20 infinitivo, τῆς τωδ, τῆς τωδ, τῆς τωδμν, accentu in penultima. Observandum quoque quod diximus de futuro secundo vocis actiue & mediae, nempe illud habere diphthongos, ε, ε, ubi praesens habet in terminationis initio & ο, dicimus enim τῆς τω, τῆς τωμν, τῆς τωδμν, τῆς τωδμν, 25 ubi si analogia praesentis servaretur, dicendum esset τῆς τω, τῆς τωμν, τῆς τωδμν, τῆς τωδμν, hoc autem ideo fit, quia hoc tempus gaudet habere circumflexum in vocali vel diphthongo, quae sequitur Characteristicam: cuius accentus capaces non sunt vocales ε, ε, natura breves: 30 quare producuntur aduocatis subiunctiuis ε, & ο, ut diximus quoque § 4. 31.

2 ττάρω est charactēristicum, & in Atticis tantum ut αἰνῶ ex αἰνῶ perficio; aut poeticis, ἴσθι, paucis & serè anomalis, ut πῆτο pro πῆτω, cado: ἴστομν, pro ἴστομν, 35 supplico.

3 Si forte quispiam querat, Quomodo corripietur penultima futuri, si in praesenti sit ε vel α? Nō est, quod hic

habetur.

hereat, nunquam enim penultima presentis in quinta
 est α aut ω : neque etiam diphthongus, nisi $\alpha\upsilon$ vel $\epsilon\iota$: neque
 positione est longa nisi propter duplex μ , aut ν . ⁴ $\rho\alpha\omega$ ⁴
 poeticum est verbum: thema usitatum est $\rho\alpha\upsilon\omega$ sine
 5 $\rho\alpha\upsilon\upsilon\mu$, ut dicitur suo loco in tractatu de Inuestigatione
 thematis: poetica quoque sunt cetera omnia in $\alpha\omega$. fi-
 unt enim a verbis in $\epsilon\alpha$, $\delta\alpha$, $\beta\alpha$, $\alpha\upsilon\omega$, vel $\alpha\upsilon\upsilon\mu$: ⁵ $\pi\alpha\upsilon\omega$, ⁵
 $\epsilon\upsilon\alpha\upsilon\upsilon\mu$ non inveniuntur. χ enim (ut diximus. 27,
 35.) ante consonantem non scribitur. ⁶ Futurum proprie ⁶
 10 fit a presenti, positio σ ante ω : sed quia σ (ut dictum est
 8. 37.) nunquam sequitur aliquam consonantem, nisi
 aliud σ , aut tres liquidas, λ , ν , ρ , idq; raro: non potuit
 hæc formatio esse vera sine varia consonantium muta-
 15 tione. Itaque in prima pro $\alpha\epsilon$, $\beta\epsilon$, $\phi\epsilon$, positum fuit \downarrow ,
 quod potestate illas consonantes omnes complectitur.
 eadem omnino ratione ξ locatum fuit in secunda pro
 $\alpha\varsigma$, $\gamma\varsigma$, $\chi\varsigma$, in tertia verò cum nulla duplex æqualis es-
 set simplicibus $\tau\epsilon$, $\delta\epsilon$, expunxerunt priorem: quia σ in
 futuro, magis necessaria videbatur: vel quia σ quo-
 20 que potestate continet. τ , δ , θ , quod cernitur in no-
 minibus, finitis in ϵ , que faciunt genitivum in $\tau\omicron\varsigma$,
 $\delta\omicron\varsigma$, $\theta\omicron\varsigma$. In quinta verò utraque erat necessaria, &
 presentis, & futuri characteristica: illa quidem pro-
 pter naturalem quandam vim, immutabilibus insi-
 25 tam, ut nolint neque in nominibus, neque in verbis
 perdi, propter inflexionem: hæc verò, quod esset fu-
 turi characteristica, itaque Aeoles utranque retinue-
 runt, dicentes $\alpha\epsilon\iota\pi\omega$, seminabo præterquam $\mu\varsigma$, quia
 nunquam σ sequitur μ . raro etiam ν ponitur post ali-
 30 quam consonam, ut diximus. quare Communes & At-
 tici, ut asperum illum sonum evitarent, σ reiecerunt, ul-
 timam circumflectentes. Sunt etiam, qui dicant, σ non
 retineri ne ab ipsis quidem Aeolis, nisi in verbis in $\epsilon\sigma$
 finitis. In sexta, nulla fuit facienda mutatio, quia σ & o-
 35 cales & diphthongos ritè sequitur. In quarta verò, de-
 finientia in $\alpha\omega$ (que pauca sunt) sumunt characteristi-
 cam verborum in $\gamma\omega$, idem significantium, sed iam maxi-
 ma ex parte inusitatorum: eodem modo finita in $\gamma\omega$ (que
 Dorice

conjugationis.

Verba in $\alpha\omega$
poetica.Defuturi for-
matione & cha-
racteristica dis-
cursus. \downarrow pro $\alpha\epsilon$, $\beta\epsilon$, $\phi\epsilon$ ξ pro $\alpha\varsigma$, $\gamma\varsigma$, $\chi\varsigma$. σ pro $\tau\epsilon$, $\delta\epsilon$, $\theta\epsilon$.De quinta con-
iug futuro.

Aeolismus.

 $\alpha\epsilon\iota\pi\omega$ pro
 $\alpha\epsilon\iota\pi\epsilon\sigma\omega$.
 $\mu\varsigma$.

In sexta.

In quarta.
 $\alpha\omega$ à $\gamma\omega$.

ζω à δω.

Dorismus,
ξ pro σ.Aeolismus.
ζω pro σω.Finita in ζω à
desinentibus in
γω characteri-
sticam mutuan-
tia.

Atticismus.

σω, à δω.

Doricè efferruntur per σδω) à verbis in δω, characteristi-
cam mutuantur. Doricè tamen à verbis in γω: saltem in
futuro & aoristo primo vocis actiue & media, ubi cha-
racteristica esset σ, nam Doricè σ in ξ mutant, βαδίζω,
vado, μ, βαδίσω, & Doricè βαδίζω, sic in alijs coniuga- 5
tionibus, ut κλείω, claudo, μ, κλείσω, & Doricè κλείζω, ei
verso in α, hinc aoristus primus κλείαζα, imperativus
κλείζον, cum δωτό, δώτοκλαζον, exclude. Ceterum quia non
rarò variant (ut ait CLENARDVS initio tractatus
de Inuestigatione thematis) eiusdem verbi themata, aut 10
à diuersis omninò pendet formatio receptum tempo-
rum, sit ut verba in ζω accipiant characteristicam à
verbis in γω: & contra, finita in σω (quæ Aeolicè per
ζω efferruntur) sumant à verbis in δω. Rursus quædam
& à γω, & à δω, characteristicam mutuantur. Ne 15
autem hereas, dubitans, quæ sint verba hoc modo vari-
antia, ea omnia tibi subiiciam, ac primum collocabo ver-
ba in ζω, quæ sumunt characteristicam à γω, & non à
δω: sed solum recensebo simplicia, vel composita, quo-
rum simplicia non sunt in vsu. nam composita seruant 20
normam simplicium. Sunt itaque hæc.

αλααίζω, iubilo.

αλαζω, concutio.

αλαπάζω populus, unde cō-
positum ἔλαπαζω, &
metathesi ἀλάπαλδζω,
depopulo.

ἰλαορίζω, utulo.

παίζω, ludo: Atticè tamen
sequitur tertiam. 25

αἰτίζω, reddo astonitum.

πιζω, facio, sacrifico.

αἰτίζω, idem.

σάζω, stillo.

γρυζω, lugeo.

σπιδίζω, idem.

ἱψυαλίζω, præbeo.

σπιδίζω, suspiro.

δρυκίζω, iero.

σνείζω, sumo. 30

καυαίζω, contero.

σιζω, pungo.

μεγίζω, clamo.

σφελίζω, quatio.

σφρίζω, salio, palpiro.

Hæc finita in σω, sequuntur tertiam, & sumunt
characteristicam à verbis in δω: 35

ἱρίσσω, remigo.

κρίσσω, video, huius tamen

ἱμείσσω, loro verbero.

futurum: extiare negas

ἱνείσσω, do fortitudinem.

Eustathius.

λίσσω

FORMATIONES.

55

Ναω, suplico.

πλαω, formo, fingo.

παω, spargo.

Hec finita in ζω sequuntur indifferenter secundam
vel tertiam, & sumunt Characteristicas vel

ζω, α ζω vel
δω.

5 α verbis in ζω, vel in δω.

ααζω, lamensor, clamo.

νυτιζω, dormiro.

αρπαζω, rapio.

σάλπιζω, buccino.

απιζω, vilipendo.

πειζω, strideo.

βασιζω, porto.

τηυζω, idem.

10 δαζω, corrumpo.

Hec quoque in αω sumunt characteristi-
cas, & α ζω & δω, αρω, misceo,
traho : & μρω, pinso.

αρω, α ζω & δω.

15 Hec finita in ζω, sequuntur secundam : sed illa eadē
inueniuntur finita in αω, à qua terminatione ducuntur
tempora : quia verò hæc tempora terminationi ζω solent
quoque assignari, nolui illa prætermittere.

αλύζω, fugio.

σάζω, iungulo.

εμπάζω, curro, hoc tertiam

τμάζω, scindo.

20 quoque sequitur.

φατιζω, dico, separo.

οιμαζω, lugeo, marorem

φονίζω, rubefacio.

accipio.

ζω vel αω α
ζω.

Porro φοιζω, & φοισω siue φοιτω, id est, timeo : in
futuro sequuntur secundam : in præterito verò tertiam :

25 nam futurum est φοιζω, & perfectum πιφοικα. Quando
hic dico, Aliquod verbum sumere characteristicam, aut
tempora, α ζω, vel α δω, hoc non debet intelligi de chara-

φοιζω vel φοισω,
ρ. ζω, π. ρζ.
Notio.

acteristica præsentium vel imperfectorum (ubi semper
seruant proprias characteristicas) & α, siue π, sed alio-

30 rum temporum, sic in terminatione αω per duplex α, υ.
nicum λ, censetur figuratiua : alterum verò ubique ab-
hyscitur extra præsens & imperfectum.

αω alterum
λ abiectum.

VERBI ACTIVI, MODI

indicatiui.

Præsens { S. τύπω. τύπεις, τύπεις, verbero, ras, ras.
D. τύπῃτον, τύπῃτοι, verberatis, ant, duo.
P. τύπῃμεν, τύπῃτε, τύπῃσι, ramus, ratis, rāt. 2. 3

1 Paradigma a-
ctini barytoni.

Præsens.

F

Numeri

Annotatio.

Numeri tres vt in nominibus. Personæ totidem: τὸ πῶ, verbero: τὸ μέεις, verberas: τὸ μέης, verberat.

4 ⁴ Prima pluralis in μῶ excludit primam dualem.

5 ⁵ Secunda & tertia dualis pares, quando tertia pluralis exit in ι, aut α: ⁶ alioqui impares.

1 Doricè τὸ μέεις, τὸ μέης, remoto ι ex diphthongo ει, vt diximus, 19 12. Aeolicè verò τὸ μέεις, τὸ μέης posito u pro diphthongo ει, 19. 31. ² Doricè τὸ μέοις. Dōres enim (vt diximus 19. 1.) semper in prima plurali in μῶ, v finale in σ

3 mutant: quod bis admonuisse sufficiat. ³ Doricè τὸ μέοις. 10 nam tertia pluralis præsentis & futurorum indicatiui vocis actiue, apud Dōres est similis datiuo singulari participij masculini eiusdem temporis: τὸ μέοις, τὸ μέοις, pro τὸ μέοις, τὸ μέοις, nec verò τε moucat, quod dixerim

τὸ μέοις, cūm datiuus singularis, participij sit τὸ μέοις, 15 communiter quidem verum est, sed Doricè dicitur τὸ μέοις, vt in futuro secundo τὸ μέοις. Dōres enim in omnibus coniugationibus futurum primum circūfle-

ctunt: ac variant omnino, vt futur. secund. τὸ μέοις, μέεις, μέεις: εἶτον, εἶτον, εἶτον, &c. τὸ πῶ, πῆεις, &c. 20

4 ⁴ Hoc accidit tota voce actiue, in aoristis pass. imperfecto & plusquamperfecto vocis mediæ. Si autē volueris primam dualem in his locis signanter exprimere, accipe vō pronomen primæ personæ dualis numeri, id est, nos duo, & adiunge primæ personæ plurali eiusdem modi

5 & temporis, vt vō τὸ μέοις, nos duo verberamus: & sic in alijs. ⁵ Hoc sit in præsenti, futuris, & perfectō indicatiuorum, & in omnibus temporibus subiunctiuorum. nam ibi tertia plural. definit in σ, quā prima pluralis exit in μῶ: & aliās in Ϛ, quum scilicet prima pluralis finitur in

6 μέα. ⁶ Nam secunda semper definit in οι, & tertia in ν, nisi in imperatiuis, vbi tertia exit in ω per α μέγα.

Dori. ε pro ει

Aeol. η pro ει

Doric. μῶ

pro μῶ.

Dorificatus.

οι pro εοι &

εοι pro εοι.

Doricè terminati-

onibus secundo

simile.

Prima plu. vbi

definat in μῶ.

Circūlocutio

primæ dualis.

vō τὸ μέοις.

Secunda & ter-

tia dualis vbi

pares.

Quando impa-

res, secunda in

οι, tertia in ν.

Imperfectum

Imperfectum

εἶτον, εἶτον, εἶτον, verberabam, bas, bat.

εἶτον μέτοι, εἶτον μέτω, rabatis, bant, 35 duo.

εἶτον μέοις, εἶτον μέτοι, εἶτον μέτοι, mus, tis, bant.

² Dati-

² Dativus pluralibus aut personis in desinenti-
bus additur, sequente vocali : τοῖς λέουσιν αἰετοῖς, leo-
nibus illis : τὸν μισόν αὐτόν, verberant ipsum : sic perso-
nis in : ἔτυπεν αἰετός, verberabat ille.

- 5 Iones in hoc tempore & in utroque Aoristo vocis a-
ctive omnium verborum formant tertiam personam sin-
gul. à secunda. remoto augmento & addita syllaba κε :
ut ab ἔτυπες secunda, fiet τὸν πῖσκα tertia Ionica. In ver-
bis autem circumflexis & in μ, vocalis siue diphthongus
10 præcedens, corripitur, auferendo subiunctivam ex diph-
thongo, & longam vocalem in suam breuem mutando:
ut ἰππίεις faciebas, πῖσις faciebat : ἑτίδης, ponebas,
τίτισκα, ponebat : & sic de alijs. Poetæ verò & Aeoles
eodem prorsus modo faciunt totum singulare, desinens in
15 σκον, σκας, σκα, atque primam pluralem in σκαρδφ (quæ ta-
men in rarissimo est usu) ac tertiam eiusdem numeri in
σκον, similem primæ singularis, sicuti fieri solet commu-
niter in hoc imperfecto : similiter passivum in σκίμεν,
σκας, σκατο, & in tertia plurali σκοντο : ut τὸν πῖσκαρον, τὸν π-
20 τῖσκα, τὸν πῖσκα, verberabam, verberabas, verberabat :
& in tertia plurali, τὸν πῖσκαρον, verberabant, in passivo
τὸν πῖσκαμην, τὸν πῖσκα, τὸν πῖσκαπ, verberabar, verbera-
baris, verberabatur : tertia pluralis τὸν πῖσκαρον, verbe-
rabantur. ² De hac re vide plura in Annotationibus in
25 verba, circa initium : unde multa quoque alia sunt pe-
tenda, quæ huc congerere nolimus, quod ibi commodius
tractari posse videbantur.

DE AUGMENTO.

- 30 Verbum à consonante inceptum assumit : in
principio imperfecti, quod est augmentum, siue in-
crementum syllabicum, crescente videlicet numero
syllabarum, τὸν πῖσκα, ἔτυπεν.

- 35 Temporale augmentum est eorum, quæ incipi-
untur à vocali aut diphthongo mutabili, quoties
vocalis ² anceps aut brevis, quæ vnum habet tem-
pus, mutatur in longam, quæ duo continet tem-
pora. Vocalium ac diphthongorum quædam

F. y.

mutabiles,

Annotatio.

Tertia singula-
ris imperfecti.
Ionica σκα sine
augmento.

Annotatio.

ει ε

α α

ο ο

η ε

η α

ω ο

Poeticè σκον,
σκας, σκα in sin-
gulari, & in ter-
tia plurali σκαρ,

Augmentum
syllabicum,

Augmentum
temporale.

Annotatio de

diphthongis &
vocalibus.

3 mutabiles, quod mutantur in præteritis: 3 quædam immutabiles.

Vo- ca- les	Muta- biles:	α · ο	in	η αἶνω, ἤνουν, perficio, bam.	5
				η ἐλευθω, ἤλευθον, venio, bam.	
Immu- tabi- les.				ω ὑπάζω, ὑπάζον, præbeo, bam.	10
				η ἠχέω, ἠχέον, refono, bam.	
				ι ἱξέω, ἱξέον, aucupor, bar.	
				υ ὑβείζω, ὑβείζον, contumelia afficio.	
				ω αἶσω, αἶδον, impello, bam.	

Diph- thongi	Muta- biles:	αι · οι	in	η αἶεθω, αἶεθον, tollo, tollebam.	15
				ηυ αὐλίξω, αὐλίζον, in aula versor.	
Immu- tabi- les.				ω ὀικίζω, ὀικίζον, habito, abam.	20
				ει εἰκάζω, εἰκάζον, assimilo, bam.	
				ευ εὐθύνω, εὐθύων, dirigo, bam.	
				· οὐτάζω, οὐτάζον, cominus vult- nero, bam.	

Augmenta ver-
borum compo-
situm.

Præpositiones in
compositis præ-
fixæ vocalibus
quomodo se ha-
beant.

Exceptio.

αἶ.

αἶ.

Mutæ tenues in
aspiratas.

Poetæ & Iones
augmenta re-
spiciunt.

Poetarum in

Præpositiones in compositis præfixæ vocali-
bus, 4 propriam vocalem ultimam abijciunt tam
in præsentī, quam in præterito: παρακούω, obaudio,
5 ex 5 παρὰ & ἀκούω, audio: παρίμωρον, permanebam, 25'
ἀ παρὰ, & imperfecto, ἱμωρον, manebam, ἀ μίνω, ma-
neo.

5.6 Excipe 5 αἶ & 6 αἶ: αἶέλω, amplector, contineo:
αἶελάω, præcedo, procedo, progredior, ab ἔχω, habeo: te-
neo, & αἶγω, ago, gradior, duco, proficiscor. Quod si ver- 30
bum incipiat ab aspirata, vocali, præpositio mu-
7 tabit suam 7 tenuem in aspiratam: κατὰ πνομήν, at-
tingo: ἀφαιρέμην, auferor, primo aut primor, ex ἀπνομήν,
5 eligo, volo, & 5 κτλ. & 5.

1 Dictum est § 4. II. in quibus temporibus sit augmen- 35
to locus. Hic tamen notandum, poetæ & Iones interdum
augmentum omnino respicere: & rursus poetæ nonnun-
quam perfecti augmentum (quod sit per reduplicatio-
nem 1)

nem siue repetitionem prima consona thematis, ut in τῷ (τῷ) reliquis cuiusvis modi temporibus, maxime verò aoristis secundis, tribuere: atque plus quàm perfecti incrementum imperfecto concedere. Porro in αἰδῶ, αἰ-
 5 10 no, quod fit per contractionem ex αἰδῶ, diphthongus impropria et mutatur in η, ἡδῶν, sed Doricè αἰδῶν, Aoristius primus ἡσῶ, et Doricè αἰσῶ. ² Unica anceps α, mutatur in longum η: aliæ duæ i et ο, quæ in presenti erant breues, hic propter augmentum longæ iudicantur.

10 ³ Quod non mutantur propter augmentum: ob alias ³ autem causas haud rarò mutantur, præcipuè longæ η, ω, in suas breues ι, ο. ⁴ Apud poetas tamen illam sæpè, ⁴ atque apud oratores nonnunquam seruant, ut ὅμιον, μῆλον, pro ὁμιον, sequor, ex ὅμι et ὁμιον, sequor ὁμιον, ⁵ φιλῶν in orbē verto, circumtorqueo, ex ἀμφι et ἰλῶν, verto, torqueo. ⁴ Præpositionis πρὶς et sequentium significationes varias, quæ in tractatu de Ratione syntaxeos: ⁶ πρὶς tamen nonnunquam patitur contractionem sequente augmento, ut πρὶς ὧν, prodidisti, pro

10 20 πρὶς ὧν. Vide Annotationes in verba circa finem. Idem interdum fit, quamvis: non sit ex augmento, πρὶς ὧν, πρὶς ὧν: emineo: atque etiā sequente ο, πρὶς ὧν, πρὶς ὧν, præuisus. Illud et hoc loco monendum, hæc duas præpositiones, πρὶς et πρὶς in appositione per apostrophum non
 25 25 abicere ultimam vocalem, quamvis aliæ omnes non rarò propriā ultimam sequente vocali reijciant. neque enim dicimus πρὶς αὐτῷ, aut πρὶς αὐτῷ, sed πρὶς αὐτῷ, de ipso, πρὶς αὐτῷ, ante ipsum. Dicimus tamen πρὶς ὧν, pro πρὶς ὧν, ante opus, scilicet aliud quodcunque, id est, operæ pretiū.

30 30 ⁷ Intellige de mutis tenuibus ω, τ, quæ abiecta vocali præpositionis finali, remanent in fine præpositionis, videlicet in his, καί, καί, αὐτῷ, ἀπὸ, ἀπὸ, et ὅμι. Si enim componantur cum dictione incapta à vocali, asperum spiritum habente, non solum abiciuntur vocales ultimæ α, ι,
 35 35 sed tenues quoque τ, et π, mutantur in aspiratas θ, φ. At id ab Ionibus minimè observari diximus 18. 4. Illud et hoc loco monendum, poetas è præpositionibus καί, αὐτῷ, et πρὶς, interdum in compositione abicere ultimam vo-

augmentis ὧ.
centia.

αἰδῶ.

πρὶς ante i et
u contractionem.

τ } in { θ
π } in { φ
Ionismus.

*Mira poetarum
licentia in com-
positis à κτ, πα-
ει & αι, α
κτδεο.
αιτεινον.
παρωπια.*

καχιδεο.

αιρασει.

Dorismus.

*κακκαιοτες, 1
κτ non cohe-
rent.*

αγκομιζα.

αγκομιζα.

αμπυμυ.

αμπυμυ.

αμπυμυ.

αμπυμυ.

κατελδον.

κατελδον.

κελδον.

κελδον.

αδιστω.

αδιστω.

αδιστω.

αδιστω.

αδιστω.

αδιστω.

αδιστω.

αδιστω.

αδιστω.

αδιστω.

αδιστω.

αδιστω.

αδιστω.

calem α, etiam sequente consona. ut κατ'δεο pro κατ'δεο
sine κατ'δεο, id est, repone, aoristus secundus imperativi
medij sepe obuius, à κατ'δεο: ατ'δεο pro ατ'δεο, ex-
tendo. unde in aoristo primo imperativi ατ'δεο pro α-
τ'δεο, extende: παρωπια, pro παρωπια, transcursum 5
aspicio, quasiq, limis oculis, vel in transitu, & quasi per
transennam aspicio. Interdum verò τ & υ praepositionum
κτ & αι, aut deperduntur, aut mutantur in aliam con-
sonantem, quod sepe cum sequenti consona non possint
coherere: ut καχιδεο pro καταχιδεο, teneo, inhabeo, in im- 10
perfecto καχιδεο, detinebam, at, pro κατ'ιδεο, sine
augmento: αμυσει, suggeret pro αμυσει, futurū pri-
mum ab αμυσει, ubi quoque α penultime positum est pro
αιδεο, Dorice: in his duobus exemplis, non solum α finale
deperditum est, sed & consonantes τ & υ in sequenti- 15
bus verò mutantur, κακκαιοτες, dormituri, vel dor-
mituri, non κατ'καιοτες (nam τ & υ non coherent) pro
κατακαιοτες, participium praesens à κατακαιο, quod pro
futuro usurpatur: vel est ipsum futurum abiecto α pro
κακκαιοτες: αγκομιζα, pro αγκομιζα, infero: αγκομιζα, 20
pro αγκομιζα, recubo: αμπυμυ, pro αμπυμυ, respito:
αμπυμυ, & αμπυμυ, pro αμπυμυ, respito. Interdū verò in
huiusmodi praepositionibus, quae sequēte augmento, suas
vocales ultimas communiter rejcerent, poetae, neglecto
augmento, vel vocalem praepositionis suo loco relinquunt, 25
vel eam abijciunt, variatis τ & υ eodem modo, quo in su-
perioribus exēplis: ut βάλλω, iacio, aoristus secundus i-
βδον, cum κτ, communiter quidem κατ'ιβδον, poeticè verò
κατ'ιβδον vel κελδον, deiecti: πίπτω, cado: aoristus secun-
dus ιπτον (ut alibi dicitur) unde κατ'ιπτον, κατ'ιπτον, 30
& κελπτον, corruui. Sic ἵστημι, sisto, aoristus secundus ἵ-
σθι, cum αιδ, αἰσθι, αἰδσθι, αἰσθι: in duali αἰσθτω, sur-
rexerunt: sepe occurrit. Idem nonnunquā observatur in
praepositione εἰς, ut ἐβλάδην, subuertere, pro ἐπὶ βλάδην.

Perfectum

*Perfe-
ctum*

τίτρω, τίτρω, τίτρω, verberavi, ἵσθι, ἵσθι. 35
τίτρωται, τίτρωται, ἵσθι, erunt, duo.
τίτρωμαι, τίτρωμαι, ἵσθι, ἵσθι, erunt.

Ultima

² Ultima syllaba præteriti, quæ sit in singulis conjugationibus, antè dictum est, pag. 52.

Quod ad primum attinet, si verbum incipitur à vocali aut diphthongo, idem initium ³ perfecti & ³ imperfecti.

{ αἶψα, ἡνυκα, ἡνυκα, perficio, bam, feci.
ὕβριζα, ὕβριζον, ὕβρικα, visuperō, bam, aui.
αἶετο, ἡετο, ἡεκα, tollo, bam, sustuli:
εἰκάζω, εἰκάζον, εἰκακα, fingo, bam, xi.

¹⁰ Idipsum fit in verbis inchoatis à consonante, ⁵ si ⁵ modò : augmentum syllabicum fuerit positione longum, nempe ante duas consonantes, aut duplicem ζ, ξ, ψ.

{ σπειρο, ἔσπειρον, ἔσπαρκα, semino, abam, aui.
ζῶ, ἔζον, ἔζικα, ferueo, ebam, bui.
ξῶ, ἔξον, ἔξικα, polio, ebam, iui.
ψάλλω, ἔψαλλον, ἔψαλκα, cano, ebam, cecini.

Nam si sit breue aut anceps, iam in præterito perfecto repetitur prima consonans præteritis, hoc modo.

{ τύπτω, ἔτυπον, τίτυπα, verbero, abam, aui.
γράφω, ἔγραφον, γράφα, scribo, bam, psi.

Ancipitem hic dico, siue communem vocalem, quam sequitur muta cum liquida, ἔγραφον, ἔκλειον, ἔκλειον, scribebam, inclinabam, iudicabam.

Quæ ab aspiratis incipiuntur, pro repetendis aspiratis substituunt tenues.

{ θείνω, ἔθεινον, τίθεικα, stimulo, abam, aui.
φαίνομαι, ἔφαγον, τίφα, luceo, ebam, luxi.
χαίρω, ἔχαρον, χίχακα, gaudeo, bam, misus, sum.

Penultima perfecti & futuri eadem, τίφα, verberabo, τίτυπα, verberavi. At disyllaba quintæ coniugationis : penultimam futuri mutant in α.

{ σῆλω } μ { σιλῶ } π { ἔσθωκα, mitto, ἔα, misi.
σπειρο } { σπειρό } { ἔσπαρκα, semino, abo, aui.

Immutabiles λ & ρ manent in præterito, vt futuro :

Augmenti siue prime syllabæ perfectioris varietas.

⁴ Si verbum incipiat à vocali vel diphthongo. Si à duabus consonantibus, vel à ζ, ξ, ψ.

Si à consonante simplici, vel à muta cum liquida.

Anceps vocalis quæ dicatur.

Repetuntur π, κ, τ, pro φ, χ, θ.

Penultima perfecti in α in disyllabis quin-
te.

λκα, ρκα.

{ φάλλω, ψάλλω, ἰψάλλω, cano, canam, cecini.
 ἀσείρω, ἀσείρω, ἰασαίρω, semino, &c.

μικρά.

γὰρ.
 v ante γ, κ, ξ, χ
 κίγρᾱτ in γ.
 εἶνᾱ, ἵνᾱ, ὕνᾱ.

7 My μ servatur quidem, sed asciscitur n: νῆμᾱ, πῆμᾱ, πῆμικᾱ, pro νῆμικᾱ, πασco, πασcam, πανι: sic δῆμᾱ, βῆμᾱ, & edifico, sono, & alia. Ny, vertitur in γ, φαίτω, 5
 luceo, φαῖω, πῖφαγᾱ: semper enim v ante γ, κ, ξ, χ, migrat in γ.

8 Disyllaba in εἶνᾱ, ἵνᾱ, ὕνᾱ, abijciunt 7:

9 κτεῖνω, κτενῶ, ἰκτενω, inserimo, inserimam, in-
 teremi. 10

κρίνω, κρίνῶ, κίκρικα, accuso, accusabo, accusavi.

θύνω, θυνῶ, τίτωκα, propero, properabo, properavi.

Doricè δὲ π pro
 α π.

Vltima perfecti
 φα, χ, α, κα.

1 Et hic & in perfecto medio, ασι mutatur, Doricè
 2 in α π, & Baoticè in δω. 2 Nempe φα in prima, & α in se-
 3 cunda, & quibusdam quarte, κα in reliquis. 3 Imò 15
 omnium prateritorum & aoristorum ac paulò post fu-
 tūri: ubicunque scilicet augmentum habet locum.

4 4 In exemplaribus tamen correctioribus non inveniuntur
 punctum subscriptum in huius verbi perfecto aut tem-
 20 poribus ab eo, vel à futuro deductis, sed tantum in im-
 perfecto, & temporibus à presenti formatis. nam futu-
 rum est ἀέρω, ut φάω à φαίτω 53. 1. Vnde Aoristus
 primus ἤεω per n monophthongum, & in reliquis modis,
 depositio augmenti, sumit in principio a futuri, non a
 presentis, ἀέρω, ἀέρωμι, ἀέρω, ἀέρω, ἀέρω, non ἀέρω, ἀέρωμι, 25

A futuro ἵμῶ
 prateritum ἱ-
 μικᾱ

5 &c. 5 De hac re tamen plura in Annotationibus in ver-
 6 ba, circa principium. 6 Modò futurum non desinat in μῶ:
 um enim non mutatur sed in perfecto est antepenulti-
 ma, propter n quod interseritur, ut νῆμᾱ, μ. πῆμᾱ, π. νῆμᾱ,
 κα: sic τίμᾱ, τιμῶ, τετίμικᾱ, & per syncopen τίτμικᾱ, 30

τίτμικᾱ.

Notio de finitis
 in εἶνᾱ & ἵνᾱ.

7 seco, secabo, secui. 7 Nunquam enim μ ponitur ante κ.
 8 8 Finita in εἶνᾱ & ἵνᾱ pauca reperiuntur, atque illa sunt
 disyllaba, vel à disyllabis composita: inveniuntur tamen
 quaedam simplicia hyperdisyllaba in εἶνᾱ, ut φαίτω, lu-
 ceo: sed illa ultra imperfectum non coniungantur. Hoc 33.
 etiam notatu dignum, Finitorum in ῶ quatuor tantum
 esse species: omnia enim desinunt vel in εἶνᾱ, vel ἵνᾱ, vel
 9 αἶνᾱ, vel ὕνᾱ. 9 Poetice ἰκταγᾱ.

εἶνᾱ, ἵνᾱ.

αἶνᾱ, ὕνᾱ.

Plusquam-

Plusquam-
perfectum.

{ ἵππευον, ἵππευεις, ἵππευοι, verberaue-
ram, &c.
ἵππευοιτο, ἵππευοιτῶ, αἰς, ἀντ, δύο.
ἵππευοντο, ἵππευοντο, αἰς, ἀντ.

Plusquamper-
fectum.

5 A perfecto deducitur, conuerso α in εν. In fronte
sumitur: si perfectum incipitur à consonante, τί-
φα, ἵππευεν, verberaui, verberauecam, alioqui idem
principium, ὡνυκα, ὡνυκεν, perfeci, perfeceram.

Plusquamperfe-
cti formatio.

10 Est Græcis tempus quoddam præteritum, quod
appellatur ὁόειςος, hoc est, indefinitum, incerta est
enim significatio, paulòne antè res præterierit, an
multò: suntq; aoristi duo.

1 ὁόειςος.
χρόνος, indefini-
tum tempus.

Aorist.

{ ἵππευα, ἵππευας, ἵππευε, verberaui, ἔτι, νῦν.
ἵππευατε, ἵππευατε, ἵππευατε, erunt, duo.
ἵππευαμεν, ἵππευατε, ἵππευατε, imus, ἵππευατε, e-
runt.

Indefinitum
tempus.

Ultimam primi aoristi metimur è futuro, cuius
seruatur Characteristicon, sed α migrat in α: τί-
ππευα, verberabo, berauit.

Formatio aoristi
primi vltima.

20 Augmentum vtriusque Aoristi idem cum im-
perfecto.

Augmentum.

{ αὐτο, ὡνυον, ὡνυκα, perficio, perficiebam, perfeci.
τύπια, ἵππευον, ἵππευα, verbero, abam, aui.

25 Penultima eadem quæ in futuro, 2 ac semper na-
turâ aut positione longa.

Penultima.

{ πάω, παίσω, ἵππευα, ferio, feriam percussit.
λέγω, λέξω, ἵππευα, dico, dicam, dixi.

30 Quòd si futuri penultima corripitur, vt in quin-
ta coniugatione, 3 producendæ erunt vocales hoc
pacto: Si a penultima futuri extra diphthongum
fit in præfenti, migrabit in α: veniens autem ex α,
Atticè quidem verteretur in α, communiter verò
manebit, sed longum in Aoristo: cum breue sit in
futuro:

Penultime mu-
tatio in quinta
coniugatione.

35 { α α η ᾠα, ᾠα, ᾠα, cano, bo, aui.

{ α α η μιάνω, μιάνω, ἵππευα Atticè, ᾠα, abo, aui.

{ α α η μιάνω, μιάνω, ἵππευα, communiter, ᾠα, &c.

Si penultima α, aduocatur, vt fiat diphthongus ε.

F. v.

61 66

{ εἰ σπειρόω, σπειρόω, ἔσπειρα, *semino, bo, aui.*
 { εἰ σέλω, σέλω, ἔσελα, *mitto, iam, misi.*

At: & u breues in futuro, producantur in Aoristo.

{ κείνω, κείνω, ἔκεινα, *iudico, abo, aui.*
 { ὀτρύνω, ὀτρύνω, ὠτρύω, *hortor, abor, hortans sum.*

ἀέριον.
 χεῖρος.

Supple χεῖρος, id est, tempus, quod Græce masculinam est: atque ideo dicimus, Aoristus primus, vel secundus, non primum, &c. referentes ad substantivum Græcum χεῖρος, non ad Latinum, tempus: contra, dicimus indefinitum, & futurum primum vel secundum, non primum, &c. intelligimus enim substantivum Latinum, tempus, non Græcum, χεῖρος. ² Hanc universalem regulam Auctor retractat in Annotationibus in circumflexa. ³ Huiusmodi vocalium mutatio habet solummodò locum in quinta coniugatione: non autem in tertia, quarta vel sexta, quanvis futuri penultima esset brevis: imò apud poetas si versus exigit, ut eiusmodi penultima brevis, fiat longa, alia ratione producentur, nempe geminato ε, ut ἔρεξα, pro ἔρεξα, ἀφελῶ, dico, futurum φεῖσα. ²⁰

Indefinitum secundum.

Augmentum.

Penultima presentis quo pacto mutetur in Aoristo secundo.

I Aoristus 2. { ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.
 { ἔτύπτον, ἔτυπτε, ἔτυπον.
 { ἔτύπομεν, ἔτύπετε, ἔτυπον.

Augmentum, ut in Aoristo primo: ἔτυπα, ἔ-

τυπον.

Penultima brevis, ac fermè una ex ancipitibus

α, ε, υ: proinde vocales presentis ita mutantur.

{ ἄβω, ἔλαβον, accipio, accepi.
 { τρώω, ἔτρεον, comedo, comedi.
 { κείω, ἔκειον, aduro, adussi.
 { παύω, ἔπαον, sedo, sedavi.
 { δέχομαι, ἔδεχον, excorio, excoriam.

{ ἄκουω, ἔκουον, audio, audiui.
 { φεύγω, ἔφυγον, fugio, fugi.
 { λείπω, ἔλειπον, linquo, liqui.

In quinta.

ei in { α
 { ο

Disyllaba quintæ coniugationis pro « capiunt α: σπειρόω, ἔσπειρον, *semino, nani,* trisyllaba perdunt: ὀρεῖλω, ὠρεῖλον, *debeo, debui.*

Figur-

Figuratiua eadē, quæ præsentis: $\lambda\acute{\iota}\beta\omega, \lambda\acute{\iota}\beta\omega\iota\tau\acute{\iota}\mu\omega,$
 $\dot{\iota}\tau\upsilon\pi\omega\iota$: nā in $\mu\acute{\iota}\omega, \mu\acute{\iota}\omega\iota, \mu\acute{\iota}\omega\iota$, prior literata est figuratiua.

In quarta verò coniugatione futurum $\xi\omega$ forma-
 tiuam habet γ : $\dot{\iota}\rho\acute{\upsilon}\sigma\tau\omega, \dot{\iota}\rho\acute{\upsilon}\xi\omega, \dot{\omega}\rho\upsilon\gamma\omega\iota$, fodio, fodiam, fodi.

Vbi autem futurum in $\sigma\omega$, erit figuratiua δ : $\phi\epsilon\acute{\alpha}\lambda\omega,$
 $\phi\epsilon\acute{\alpha}\sigma\omega, \dot{\iota}\phi\epsilon\acute{\alpha}\sigma\omega\iota$, confidero, abo. auī.

Plurē de hoc Aoristo vide in annotationibus in ver-
 ba, & in inuestigatione thematis, in verbo $\tau\acute{\iota}\kappa\tau\omega$, pario.
 Caterum significatione non differt ab Aoristo primo, ve-
 luti neque futurum secundum à primo, quando autem
 alterutro sit uiendum, bonorum auctorum lectio docebit
 $\dot{\iota}\kappa\kappa\omega\iota$, in vsu non est. nam in finitis in $\dot{\iota}\omega, \dot{\iota}\omega\iota$, & $\dot{\iota}\omega\iota$, Aor-
 istus secund. futurum secundum & præteritum medi-
 um desiderantur. Compositum ex $\kappa\tau\omega, \kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\lambda\iota\pi\omega\iota$, & Poe-
 tice $\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\lambda\iota\pi\omega\iota$, reliqui vel reliquerunt.

Græci duplex habent futurum.

Futurum 1. $\begin{cases} \tau\acute{\upsilon}\lambda\omega, \tau\acute{\upsilon}\lambda\omega\iota, \tau\acute{\upsilon}\lambda\omega\iota, \text{verberabo, abis, abit.} \\ \tau\acute{\upsilon}\lambda\epsilon\pi\omega, \tau\acute{\upsilon}\lambda\epsilon\pi\omega\iota, \text{verberabis, abis, abit, duo.} \\ \dot{\iota}\tau\acute{\upsilon}\lambda\omega\mu\upsilon, \dot{\iota}\tau\acute{\upsilon}\lambda\omega\mu\upsilon\iota, \dot{\iota}\tau\acute{\upsilon}\lambda\omega\sigma\iota, \text{abimus, abitis, abūt.} \end{cases}$

De hoc in singulis coniugationibus dictum est
 prius, pag. 52. & 53.

Futurum 2. $\begin{cases} \tau\upsilon\pi\omega\delta, \tau\upsilon\pi\epsilon\iota\varsigma, \tau\upsilon\pi\epsilon\iota. \\ \tau\upsilon\pi\epsilon\iota\tau\omega\iota, \tau\upsilon\pi\epsilon\iota\tau\omega\iota. \\ \tau\upsilon\pi\omega\delta\mu\upsilon, \tau\upsilon\pi\epsilon\iota\tau\omega\iota, \tau\upsilon\pi\omega\delta\sigma\iota. \end{cases}$

Fit à secundo Aoristo, ablato incremento, & $\omega\iota$
 vertendo in ω circumflexum, $\dot{\iota}\tau\upsilon\pi\omega\iota, \tau\upsilon\pi\omega\iota$.

Quum scilicet dixit illius Characteristicam in pri-
 ma coniugatione esse ψ , in secunda & quibusdam quatuor
 ξ , in tertia, sexta, & quibusdam quatuor σ , in quinta λ, μ, ν .

Ideo deficiente Aoristo secundo, desideratur etiam
 futurum secundum. Futurum autem secundum vocis ac-
 tiuæ & mediæ in rarissimo est vsu, nisi in quibusdam
 verbis, iisque anomalis. Grammatici tamen quædam
 adducunt, ut $\acute{\alpha}\kappa\omega\delta$, & in voce mediæ $\acute{\alpha}\kappa\omega\delta\mu\upsilon$, ab Ao-
 risto secundo $\dot{\iota}\kappa\kappa\omega\iota$, verbi $\acute{\alpha}\kappa\omega\iota$, audio: sed hæc exoleue-
 runt. Caterum Iones qui syllabas circumflexas ubique
 ferè diuidunt, hoc futurum secundum per omnes modos et
 participia vocis actiuæ & mediæ, atq; futurum primum
 quintæ

Figuratiua.

$\pi\acute{\iota} \pi$

$\kappa\acute{\iota} \kappa$

$\mu\acute{\upsilon} \mu$

sic λ, λ .

In quarta

præf. su. aor.

$\xi \gamma$

$\sigma \delta$

$\sigma \delta$

Significatio Aor-
 istæ secund. &
 futuri secun.

Futurum pri-
 mum.

Futurum secun-

Formatio futuri
 secundi.

Futurum secun-
 dum vocis acti-
 uæ & mediæ in-
 usitatum.

Ionismus.

quinte coniugationis variant eodem modo, quo præsens eiusdem modi, retractu accentus & insertos, vix pro terminationibus ω , $\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\tau\omicron\nu$, $\epsilon\iota\tau\omicron\nu$, $\epsilon\iota\mu\upsilon$, &c. dicentes, $\iota\omega$, $\iota\epsilon\iota\varsigma$, $\iota\epsilon\iota$, $\iota\epsilon\iota\tau\omicron\nu$, $\iota\epsilon\iota\tau\omicron\nu$, $\iota\epsilon\iota\mu\upsilon$, &c. sic in reliquis modis.

IMPERATIVI.

α τὴν.

Præsens & imperfect.

τὴν ἴε, τὴν ἴετω, verbera, verberet.
τὴν ἴετο, τὴν ἴετων, verberare, erent, duo.

α τὴν.

Perfectum & plusquamperfectum.

τὴν ἴετο, τὴν ἴετωσαν, verberare, berent. 10
τὴν ἴετο, τὴν ἴετωσαν, raueris, erint, duo.
τὴν ἴετο, τὴν ἴετωσαν, raueris, uerint.

α τὴν.

Aoristus 1.

τὴν ἴετο, τὴν ἴετω, verberato tu, ato, ille. 15
τὴν ἴετο, τὴν ἴετω, verberato, ato, duo.
τὴν ἴετο, τὴν ἴετωσαν, verberato, ato.

α τὴν.

Aoristus 2.

τὴν ἴετο, τὴν ἴετω.
τὴν ἴετο, τὴν ἴετω.
τὴν ἴετο, τὴν ἴετωσαν. 20

Modi reliqui ab indicatio formati.

Annotatiuncula.

Ab indicatio cæteri omnes pendent modi & participia, in quibus vox semper est eadem præsens & imperfecti: sic perfecti & plusquamperfecti.

Præteritum perfectum ubiq; seruat augmentum: Aoristi verò extra indicatiuum minimè. 25

Primam personam imperatiuus non agnoscit.

Futurum quoque nec hic reperitur, nec in subiunctiuo, sed in illius vicem subeunt Aoristi.

Futurum subiunctiuum per circumlocutionem.

Apud Syracusanos τὴν ἴετο, sic ei τὴν ἴετο, dicito. 2 In subiunctiuo tamen actiuo illud nonnunquam circumloquimur per participium perfectum actiuum, & per præsens subiunctiuum siue futurum indicatiui verbi substantiuum ei μὲν, sum: videlicet α , $\eta\varsigma$, η , $\eta\mu\iota$, $\eta\mu\iota$, $\eta\mu\iota$, &c. & $\iota\omega$, $\iota\epsilon\iota\varsigma$, $\iota\epsilon\iota$, $\iota\epsilon\iota\tau\omicron\nu$, $\iota\epsilon\iota\tau\omicron\nu$, $\iota\epsilon\iota\mu\upsilon$, &c. ut τὴν ἴετο, α , vel τὴν ἴετο, $\iota\omega$, verberauero, in voce passiva circumloquimur, 35 ut apud Latinos, per participium perfectum passiuum & futurum $\iota\omega$, ut τὴν ἴετο, $\iota\omega$, verberatus ero vel fuero.

OPTA.

OPTATIVI.

5	Præsens & imperfect.	<p>τύποιμι, τύποις, τύποι, verberarem, es, et. τύποιτον, τυποίτω, verberetis, ent, duo. τύποιμῃ, τύποιτε, τύποις, emus, etis, ent.</p>	τύποι
10	Perfectum & plusquā-perf.	<p>τίτύποιμι, τίτύποις, τίτύποι, vissem, ses, set. τίτύποιτον, τίτύποίτω, vissetis, ssent, duo. τίτύποιμῃ, τίτύποιτε, τίτύποις, mus, etis, ent.</p>	à τίτύποι
15	Aoristus 1.	<p>τύψαιμι, τύψας, τύψαι, verberaverim, is, is. τύψαιπῃ, τυψάιτω, verberaveritis, rint, duo. τύψαιμῃ, τύψαιτε, τύψαις, imus, itis, int.</p>	ab ἰτυψα
20	Aoristus 2.	<p>τύποιμι, τύποις, τύποι. τύποιτον, τυποίτω. τύποιμῃ, τύποιτε, τύποις.</p>	ab ἰτυπω
25	Futurum 1.	<p>τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, verberarem, res, ret. τύψοιτον, τυψοίτω, verberaretis, rent, duo. τύψοιμῃ, τύψοιτε, τύψοις, remus, etis, rent.</p>	à τύψα
30	Futurum 2.	<p>τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. τυποῖτον, τυποίτω. τυποῖμῃ, τυποῖτε, τυποῖς.</p>	à τυπω
35	<p>Omnium optatiuorum penultima est diphthō- gus : in actiuis, primi aoristi ¹ in cæteris ² _{oi}. Secundum futurum ² circumflectitur : alioqui ² vox eadem cum secundo Aoristo.</p>		Annotasiuncula.
	<p>Vſitatissimus est & apud Atticos optatiui pri- mus aoristus Aeolicus.</p>		Aoristus I. Atticus & Aeo- licus.
	<p>S. τύψα, τύψας, τύψα. D. τυψάτον, τυψάτω. P. τυ- ψάμῃ, τυψάτε, τύψα, verberaverim, is, is.</p>		
	<p>Intellige de penultima primæ personæ numeri singu- laris. ² Hoc tamen per omnes personas verum esse non po- test, propter duas generales regulas de circumflexo : una est hæc : Ultima longa natura, penultima non circumfle- ctitur : vt τυποίτω, verberent duo. Altera : Antepenul- tima non circumflectitur, vt τυποίμῃ, non τυποίμῃ, verbe-</p>		

verberemus, in oratio vocis media: ubi quoque locum habet Clenardi regula.

SUBIUNCTIVI.

à τὸ πῶς.

Præsens &
Imperf. *ιαί.*

{ τὸ πῶς, τὸ πῆς, τὸ πῆν, si verberem, vel ver- 5
berarem, res, &c.
τὸ πῆστον, τὸ πῆστον.

à τί τῶρα.

Perfectum
& plus-
quamper-
fectum. *ιαί.*

{ τὸ πῶς, τὸ πῆς, τὸ πῆν, si verberaverim 10
vel verberavissim.
τὸ πῆστον, τὸ πῆστον.
τὸ πῶς, τὸ πῆς, τὸ πῆν, si verberavero, ris,

ab ἵτυψα.

Aoristus 1.
ιαί.

{ τὸ πῶς, τὸ πῆς, τὸ πῆν, si verberavero, ris, 15
rit.
τὸ πῆστον, τὸ πῆστον.

ab ἵτυπον.

Aor. 2. *ιαί.*

{ τὸ πῶς, τὸ πῆς, τὸ πῆν, si verberavero, ris, 15
rit.
τὸ πῆστον, τὸ πῆστον.
τὸ πῶς, τὸ πῆς, τὸ πῆν, si verberavero, ris,

Annotatiuncu-
la.

Inflexioni Subiunctivorum adhibent coniun- 20
ctionem *ιαί*, ut *ιαί τὸ πῶς*, si verberem.

In secunda & tertia singulari est « diphthongus Impropria, in Duali & Plurali vocalis tantum ».

Omnia tempora subiunctivorum in tertia plurali pro 25
αὐτοῖς habent αὐτοῖς, ut in indicativo αὐτοῖς pro αὐτοῖς, &
αὐτοῖς pro αὐτοῖς.

I

'INFINITIVI.

à τὸ πῶς.

Præsens & imperfect. τὸ πῆν, verberare.

30

à τί τῶρα.

Perfectum & plusquamperfectum, τὸ πῆναι, ver-
beravisse.

ab ἵτυψα.

Aoristus primus, τὸ ψα, verberavisse.

ab ἵτυπον.

Aoristus secundus, τὸ πῆναι.

à τὸ ψα.

Futurum primum, τὸ ψα, verberaturum esse.

35

Futurum secundum τὸ πῆναι.

Secundum futurum idem cum secundo Ao-
risto.

De /h

Infinitivus quibuscunque in
vel *vai* desinentibus, Attici, Do-
res & Iones ante *v* & *vai*, sylla-
bam *μ* ponunt, ex diphthongo

(si forte aliqua ipsum *μ* prece-
dat) subijunctivam: vel *υ* sub-
trahendo: tum verò Iones ex *vai*
auferunt *ai*: Attici autem id
nequaquam faciunt, quinimò *ai*

ipsi addunt: ut ex *τύπειν*, *α-
εδοι*, *δειναι*, id est, verberare, a-
rare, posuisse, Iones *τυπείμην*, *α-
εδοίμην*, *δειδοίμην* faciunt: Attici ve-
rò & Dores, *τυπείσθαι*, *αεδοίσθαι*,

δεισθαι. Poetae autem interdum
metri gratia *μ* geminant, ut vocalem præcedentem posi-
tu longam faciant. Ceterum quia *vai* est Aoristi primi
vocis actiue (quod tantum accidit verbis quintæ con-
iugationis in *va*) has idiomatum differentias non recipis.

Præterea Dores ex infinitivis in *ειν*, *i* auferentes, per *ει*
effecerunt: Aeoles verò & nonnunquam ipsi Dores *ειν* mu-
tant in *λω*, Iones qui syllabas circumflexas dissolunt, pro
ειν Aoristi secundi & futuri secundi dicunt *ιεν*. Hoc
quoque monendū, Græcos Gerundia & Supina ignorare,

ea tamen circumloquuntur per articulum neutrum &
infinitivum, aduocata etiam sæpenumerò aliqua præpo-
sitione: ut *αεγς τὸ τυπείν*, causa verberandi, ad verbe-
randum, & verberatum: *ἐν τῷ τυπείν*, verberando.

PARTICIPII.

Præsens & imperfectum. $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὁ τυπῶν, τὸ τυπῶντος.} \\ \text{ἡ τυπῶσα, τὴ τυπῶσας.} \\ \text{τὸ τυπῶν, τὴ τυπῶντος.} \end{array} \right.$

Perfectum & plusquæ-
perfectum. $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὁ τέτυπος, τὴ τέτυπός.} \\ \text{ἡ τέτυπια, τὴ τέτυπιας.} \\ \text{τὸ τέτυπος, τὴ τέτυπός.} \end{array} \right.$

Aoristus 1. $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὁ τύψας, τὴ τύψαντος.} \\ \text{ἡ τύψασα, τὴ τύψασας.} \\ \text{τὸ τύψας, τὴ τύψαντος.} \end{array} \right.$

De Dialectorum varietate in Infinitivorum terminationibus *v*, & *vai*, figura.

Communiter

$\left\{ \begin{array}{l} \text{ειν} \\ \text{ειναι} \end{array} \right\} \epsilon$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{λωναι} \\ \text{δυναι} \\ \text{δυναι} \end{array} \right\} \alpha$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ουναι} \\ \text{ουναι} \end{array} \right\} \omicron$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Doricè ex.} \\ \text{Aeol. & Doric. λω.} \\ \text{Ionic. ιεν pro ειν.} \end{array} \right.$
$\left\{ \begin{array}{l} \text{ειν} \\ \text{ειναι} \end{array} \right\} \epsilon$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{λωναι} \\ \text{δυναι} \\ \text{δυναι} \end{array} \right\} \alpha$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ουναι} \\ \text{ουναι} \end{array} \right\} \omicron$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ionicè μην.} \\ \text{Atticè & Doricè} \\ \text{μην} \end{array} \right.$
$\left\{ \begin{array}{l} \text{ειν} \\ \text{ειναι} \end{array} \right\} \epsilon$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{λωναι} \\ \text{δυναι} \\ \text{δυναι} \end{array} \right\} \alpha$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ουναι} \\ \text{ουναι} \end{array} \right\} \omicron$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Poeticè.} \\ \text{μην} \end{array} \right.$

α τιτυα.

αβ ιτυα.

Aori-

ἀντιπῶν.

Aoristus 2.

ὁ τυπῶν, τὸ τυπῶντος.
ἡ τυποῦσα, τὴ τυπῶσῃς.
τὸ τυπῶν, τὸ τυπῶντος.

ἀντιψῶ.

Futurum 1.

ὁ τυψῶν, τὸ τυψῶντος.
ἡ τυψῶσα, τὴ τυψῶσῃς.
τὸ τυψῶν, τὸ τυψῶντος.

ἀντιπῶ.

Futurum 2.

ὁ τυπῶν, τὸ τυπῶντος.
ἡ τυποῦσα, τὴ τυπῶσῃς.
τὸ τυπῶν, τὸ τυπῶντος.

Ἀποσπασμῶν-
τα.

2

2° Omne tempus habet suum participium, τὸ πῶν, 10
verberans, qui verberat aut verberabat : τυπῶν, qui
verberauit aut verberauerat. Sic aoristi, τὸ ψῶν, ac τυ-
πῶν, qui verberauit, & futura τὸ ψῶν, ac τυπῶν, verbe-
raturus.

Aoristus secundus acuitur, τυπῶν, τυπῶντος. Se- 15
cundum futurum circumflectitur, τυπῶν, τυπῶντος.

Participia masculina & neutra pertinet ad quin-
tam nominum declinationem : foeminina verò ad
secundam.

Aeolismus.

1

Participia Gra-
eca quo modo La-
tine reddantur.

2

Perfectum &
Aoristi vocis a-
etinae.

Per praesens.

Per nomen.

Per circumlocu-
tionem.

Per ablativum
participij perfe-
cti passivi abso-
lutè possum.

Aeolicè τυπῶν cetera participia cuiuscunque sint 20
vocis, recipiunt varietatem dialectorū, ut nomina secun-
dae, tertiae vel quintae declinationis, per quam videlicet et
ipsa participia declinata fuerint. 2° Idque tam in voce a-
etina quam passiva aut media. Latini verò cum partici-
piorum penuria laberent, Graecorum participia nūquam 25
non obuia varijs modis reddere coguntur, ut praeteritum
atque Aoristos vocis actiuae (quae Latini desiderant)
aut per praesens, neglecto scilicet tempore, quamvis id fi-
at minus propriè : τυπῶν, τὸ ψῶν, τυπῶν, feriens, verbe-
rans : aut per nomen praeserim verbale, verberator, per- 30
cussor : hoc firariū, tamen in nonnullis non omnino ma-
lè cedit, τὸ πῶν, genitor, parens, pater : est autem aorist.
sec. à τὸ πῶν, pario : aut periphrasi vtiuntur, sumentes re-
lativum qui, quae, quod, per omnes casus, & verbum pra-
teritum per omnes personas ut locus exigit, ὁ τυπῶν, qui 35
verberavi, verberavisti, verberavit. τὸ τυπῶντος, mei
qui verberavi, tui qui verberavisti, eius qui verberavit,
& sic in reliquis casibus : aut mutant participium acti-
vum

- nam in pass. illud atque casum quem regit, per ablati-
um consequentia efferentes, ut τὸ ψαλίδω, ἐγὼ τι πῶρ
perculso lapide inveni ignem: aut per gerundium per-
cutiendo lapidem, &c. aut per particulas quum, quando
5 postquam, posteaquam, & similes, & per subiunctivum,
quum vel postquam percussissem lapidem. Sic præsens
τὸ πῶρ, verberans, vel cum verberarem: ὢν, existens, vel
cum essem, esses, esset. Dion verò idem verbum Græcum
potest Latine reddi per actiuum siue neutrum, atque et-
iam per deponens vel commune (ut κλέπῳ, compilo vel
10 furor: λόγιῳ, garrigo vel loquor: καταφίλῳ, basio vel of-
cutor) in reddendis horum participijs præteritis, uiu-
tur participio præ. ducto à verbo deponentis aut com-
muni, κλέψας, furatus: λόγισας, locutus: καταφίλῃσας, of-
15 culatus. Porro particip. præsens passivæ vocis (quo La-
tina destituuntur) circumloquuntur quoque ut τὸ πῶ-
ρ, qui ceditur vel cedebatur: aut mutato tempore
perculsus, cæsus: aut per participium neutropassivum,
vapulans. Participia verò media, quum actiuam habent
20 significationem, actiue: quum passiuam, passiue inter-
pretantur, vel circumiutione uiuntur, ut dictum est de præ-
teritis actiuis & de presentibus passiuis. Cæterum multa
sunt apud Græcos verba deponemia sub voce passiva &
media: quorum quædam per actiua verba redduntur,
25 ut ἄρχομαι, accipio: quædam per neutra: ut μέχομαι,
pugno: & quædam per deponentia, ut ἵπομαι, sequor, no-
uissimorum horum participia cum Latinis congruunt:
ducunt enim Latini a verbis deponentibus participia cu-
iusvis temporis: sequens presentis, secutus præteriti, se-
30 cuturus & sequendus futuri: priorum verò præterita red-
denda sunt ut præ. participiorum vocis actiue.

VERBI PASSIVI.

- 35 Indicati-
ui præf. { τὸ πῶρ, τὸ πῆ, τὸ πῆται, verberor, ris vel
are, aiur.
1. ἵπῳ μαδῶν, ἵπῳ πῆδῶν, ἵπῳ πῆδῶν, ἵπῳ, ni, ur, duo.
2. τὸ πῶρ μαδα, ἵπῳ πῆδε, ἵπῳ πῆδῳ, miur, ini, antur.

Prima pluralis non definit in ἵπῳ, & ideo integer 3

G.

habe-

Per gerundium.

Per particulas

& subiuncti-
uum.Per participium
ductum à verbo
deponentis vel
communi.Præsens passiv-
uum.Per circumlo-
cutionem.Per participium
præteritum.Participia vo-
cis mediæ quo-
modo interpre-
tanda.Deponentia
Græcorum va-
riè à Latinis
redduntur.Paradigma pas-
sivæ baryton.
Præsens.

Annotatio.

corripientes in α prius commutant, ac deinde contrahunt ab α quidem in η , ab ϵ η vero in η vel ϵ . Caterum communes non videntur contractionibus factis in η ab ϵ η vel ϵ η , nisi in quatuor $\beta\epsilon\lambda\epsilon\iota$, $\delta\epsilon\iota$, $\theta\psi$, $\epsilon\iota$, id est, vis putas, videbis, es: de quibus vide in Annotationibus in verba.

5 Horum verò omnium quæ diximus exempla tibi sume ex omnibus temporibus passivis aut medijs barytonorum, in $\mu\epsilon\eta$, aut $\mu\epsilon\omega$ desinentibus. ² Ionice & Dorice $\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\mu\epsilon\delta\alpha$.

Idem observant quoties prima pl. desinit in $\mu\epsilon\delta\alpha$, dicentes $\mu\epsilon\delta\alpha$: nempe in tota voce passiva & med. præterquam in Aoristis passivis, & in perf. ac plusquamperfecto vocis medicæ: ibi enim prima plu. desinit in $\mu\epsilon\phi$, veluti in tota voce activa. Perfectum quoque Optativi & subiunctivi passivi quum sit per circumlocutionem, habet

10 primam pluralem in $\mu\epsilon\phi$. Aeolicè huiusmodi persona in $\mu\epsilon\delta\alpha$, desinit in $\mu\epsilon\delta\epsilon$, vel $\mu\epsilon\delta\epsilon\nu$, ut $\lambda\epsilon\gamma\acute{o}\mu\epsilon\delta\epsilon\nu$ pro $\lambda\epsilon\gamma\acute{o}\mu\epsilon\delta\alpha$, dicimur: $\mu\epsilon\gamma\epsilon\mu\epsilon\delta\epsilon\nu$ pro $\mu\epsilon\gamma\epsilon\mu\epsilon\delta\alpha$, ferimur: ut contra ydem Aeoles pro $\acute{\omicron}\mu\pi\delta\epsilon\alpha$, $\acute{\omicron}\mu\pi\delta\alpha$ dicunt, id est, retro, ponè,

15 & $\alpha\pi\pi\delta\alpha$ pro $\alpha\pi\pi\delta\epsilon\alpha$, sine, seorsim. ³ De hac re vide plura 66. 3. & 25. ⁴ Fit ab activo $\acute{\iota}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\omega\nu$, mutando ω in $\acute{\omicron}$, $\mu\epsilon\omega$. Id est, sine activa, sine passiva, sine media: atque vel barytona, vel circumflexa, vel in μ .

15 Perfectum. $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\mu\mu\epsilon\eta$, $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\psi\alpha$, $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\alpha$, verberatus sum.

15 Perfectum. $\acute{\iota}\epsilon\tau\upsilon\mu\mu\epsilon\theta\epsilon\nu$, $\acute{\iota}\epsilon\tau\upsilon\phi\theta\epsilon\nu$, $\acute{\iota}\epsilon\tau\upsilon\epsilon\theta\epsilon\nu$, atii sumus, & $\tau\epsilon\tau\upsilon\mu\mu\epsilon\delta\alpha$, $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\phi\delta\epsilon$, $\tau\epsilon\tau\upsilon\mu\mu\epsilon\phi\acute{\iota}\sigma\iota$, atii sumus.

Fit ab activo, extrema litera aut syllaba conuersa in $\mu\epsilon\eta$. Secunda persona in $\sigma\alpha$, actu aut potestate, nempe $\psi\alpha$ aut $\xi\alpha$. Tertia in $\tau\alpha$.

In prima coniugatione mutatur α actiui in $\mu\epsilon\eta$, ¹ & ϕ aspirata in β medium, $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\phi\alpha$, $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\beta\mu\epsilon\eta$: sed ob euphoniā dicitur $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\mu\mu\epsilon\eta$, μ pro β .

In secunda ac tertia persona est τ tenuis, $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\psi\alpha$, $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\alpha$, nam ψ valet $\pi\sigma$.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis fiunt à tertia singulari, mutatis tenuibus ante α in proprias aspiratas, idq; in omni coniugatione, $\acute{\iota}\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\alpha$, $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon$.

Ionismus &
Dorismus. $\mu\epsilon\delta\alpha$
pro $\mu\epsilon\delta\alpha$.

Aeolisismus.
 $\mu\epsilon\delta\epsilon\nu$ pro $\mu\epsilon\delta\alpha$.
 $\delta\alpha$ pro $\delta\epsilon\nu$.
Imperfecti formatio.
Perfectum,

Perfecti passivi
formatio.
In prima coniugatione.

$\mu\mu\epsilon\eta$
 $\psi\alpha$.
 $\pi\alpha$.
 $\mu\mu\epsilon$.
 $\phi\alpha$ $\delta\epsilon\nu$.
 $\phi\delta\epsilon\nu$.
 $\phi\delta\epsilon\nu$.
 $\mu\mu\epsilon\delta\alpha$.
 $\phi\delta\epsilon$.

Tertia plural.

τίτουμενοι, τίτουμεναι.

Tertiam pluralem circumloquimur per participium præteriti temporis, & verbum substantivum, quoties tertia singularis non definit in ται purum, τίτουμεναι, τίτουμενοι εἰσι.

In secunda

χ^a in { γ^aμαι,
ξ^aμαι,
κ^aμαι,
γ^aμεδον,
χ^aδον,
χ^aδον,
γ^aμεδα,
χ^aδε.

Secunda
cōiugatio.

{ λέλεγμα, λέλεξα, λέλεκται, διέτις sum, es.
λελέγμεδον, λελέχδον, λελέχδον, διέτι sum.
λελέγμεδα, λελέχδε, λελέχμενοι εἰσι.

Eadem hic ratio in literarum γ, κ, & duplicis ξ, 10 qualis in prima coniugatione mutarum β, π, φ, & duplicis ψ: vt à λέγω, dico, præteritum actiivum λέλεξα, dixi. Passivum λέλεγμαι, diētiς sum, mutando α in μαι, aspiratam χ, in mediam γ.

In secunda ac tertia persona est tenuis, κ, λέλεξα, λί- 15 λικται, nam ξ est κσ.

In tertia.

κ^a in { σ^aμαι,
σ^aμαι,
σα^aμαι,
σ^aμιδον,
δον,
δον,
σ^aμιδα,
δε.

Reliquarum coniugationum κ^a migrat in μαι.

Tertia con-
iugatio.

{ πείσμαι, πείπεισμαι, πείπεισται, πέρσασμαι sum.
πείσεμδον, πείπεισδον, πείπεισδον.
πείσεμδα, πείπειδε, πείπεισμενοι εἰσι.

Ante μαι collocandum σ, πείδω, πείπεικ, πείπεισμαι, 20 persuadeo, persuasi, persuasus sum.

Secunda persona, πείπεισμαι, per vnum σ tantum, c- 25 tiam si in prima fuerit σ, πείπεισμαι.

Annotatio.

*In quarta nunc
ut in secunda,
nunc ut in ter-
tia.*

Annotatio.

4. coniug. { ὠρυγμα, ὠρυξα, ὠρυκται, ὥρυσμαι sum.
ὠρύγμεδον, ὠρυχδον, ὠρυχδον.
ὠρύγμεδα, ὠρυχδε, ὠρυγμενοι εἰσι.
πύρεσμαι, πύρεσμαι, πύρεσται, intellexi.
πύρεσμεδον, πύρεσδον, πύρεσδον.
πύρεσμεδα, πύρεδε, πύρεσμενοι εἰσι.

Quorum actiivum præteritum in χ^a, ea sequuntur coniugationem secundam: χ in γ, α in μαι. ὠρυ- 30 χα, ὠρυγμα, fodi, fossus sum. Si autem actiivum in κ^a, formatio est vt in tertia, assumpto σ: φεζω, πύρε- 35 λα, πύρεσμαι, confidero, deravi, ravis sum.

In quinta.

λ^a in λ^aμαι, λ^aσαι,

Quinta coniugatio etiam in passivo præterito servat immutabiles λ & ρ, vt in actiuo: ψάλλω, ἱψαλ- 35

χ^a in

κα, ἰψαλμα, canto, cantavi, cantatus sum, vel cantorem
auscultiavi : ἀπέρο, ἰσπαρχα, ἰσπαρμα, semino, seminavi,
seminatus sum.

λαται, λμβον, λθον,
λθον, λμβα, λδε.

- 5 ψάλλα, canto, { ἰψαλμα, ἰψαλσαι, ἰψαλται.
ἰψάλλω, { ἰψάλλω, ἰψάλλω, ἰψάλλω.
ἰψάλλω, { ἰψάλλω, ἰψάλλω, ἰψάλλω.
ἰσπαρμα, ἰσπαρσαι, ἰσπαρται.
ἰσπαρμα, ἰσπαρσαι, ἰσπαρται.
ἰσπαρμα, ἰσπαρσαι, ἰσπαρται.
ἰσπαρμα, ἰσπαρσαι, ἰσπαρται.

ρμα
ρσαι
ρται
ρμαθον.
ρθον.
ρθον.
ρμαθ
ρδε.

- 10 Finita in μω, aut μνω, actiivum habent in κκα, pas-
sivum in ημα : νίμω, νιέμωκα, νενίμωκα, πασco, πανί, πα-
fctus sum : τίμνω, τιτίμωκα, τετίμωκα, incido, incidi, in-
cisus sum, nam interponitur η.

In μω ὅτ μνω
finita.

κκα ἐν ημα, ησαι,
ηται, ἡμβον, ἡδον,
ἡδον, ἡμβα, ἡδε,
λωται.

Annotatiuncu-
la.

Finita in ἀνω, ὅτ
poly syllaba in
ώω.

- 15 νίμω, πασco. { νενίμωκα, νενίμωσαι, νενίμωται.
νενίμω, { νενίμω, νενίμω, νενίμω.
νενίμω, { νενίμω, νενίμω, νενίμω.

Sic τιτίμωκα, τετίμωσαι, τετίμωται, &c.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis in-
terferunt σ, quoties tertia singularis exit in ται pu-

- 20 rum, νενίμωται, νενίμωθον, νενίμωδε.

Tertia singulari finita in ται purum, citra circun-
locutionem fit tertia pluralis, interponendo ν, ante
ται, νενίμωται, νενίμωται.

Verba in νω actiivum faciunt in γκα, passivum au-

- 25 tem primæ personæ in μμα : φάνω, πέραγκα, πέραμ-
μα, ὀφendo, ὀφendi, ὀφensus sum, vel manifestatus
sum : nam in cæteris manet ν.

- φάνω, ὀφendo. { πέραμμα, πέραμσαι, πέραμται.
πέραμ, { πέραμ, πέραμ, πέραμ.
πέραμ, { πέραμ, πέραμ, πέραμ.

5

- 30 Disyllaba in ἰνω, εἰνω, & ὠνω, abijciunt ν, ut in acti- 6
uo, nec tamen assumunt σ ante μα.

- κρίνω, accuso { κίεμα, κίεσαι, κίεται.
κρίνω, { κίεμα, κίεσαι, κίεται.
κρίνω, { κίεμα, κίεσαι, κίεται.

μμα
μσαι
μται
μμαθον.
μθον.
μθον.
μμαθ.
μδε.

Finita in ἰνω, εἰνω
ὅτ disyllaba in
ώω.

κα ἐν μα, σαι, ται,
μαθον, ὀθον, ὀθον,
μαθαι, ὀθαι, ται.

- κρίνω, { ἔκταμα, ἔκτασαι, ἔκταται, interfctus sum, ὅτ
interficio. { ἔκταμα, ἔκτασαι, ἔκταται.
κρίνω, { ἔκταμα, ἔκτασαι, ἔκταται.

G. ij.

Δώω,

διω,
propello.

τίθωμαι, τίθωσαι, τίθωται, *propulsus sum*,
 &c.
 τίθωμεν, τίθωσθε, τίθωσθε.
 τίθωμεθα, τίθωσθε, τίθωσθε.

In sexta.

7

7^a Sexta coniugatio nunc accipit σ, αχέω, ἡκω. ἡκωμαι, *audio, audiri, auditus sum*. nunc non accipit, τοξέω, τετοξέω, τετοξέωμαι, *iaculis peto, iaculis peti, iaculis petitus sum*.

αχέω, *audio*. { ἡκωμαι, ἡκωσαι, ἡκωσαι.
 ἡκώμεν, ἡκώσθε, ἡκώσθε.
 ἡκώμεθα, ἡκώσθε, ἡκώσθε εἰστέ.

10

τοξέω, *agito*. { τετοξέωμαι, τετοξέωσαι, τετοξέωται.
 τετοξέωμεν, τετοξέωσθε, τετοξέωσθε.
 τετοξέωμεθα, τετοξέωσθε, τετοξέωσθε.

Plusquamper-
fectum.

Plusquam-
perfectum. { ἐτετύμην, ἐτίτυψα, ἐτίτυπον, *verberatus* 15
 eram.
 ἐτετύμην, ἐτίτυπον, ἐτίτυπον.
 ἐτετύμην, ἐτίτυπε, ἐτίτυπον.

Plusquamperfe-
cti formatio.

Annotatio.

Perfecti prima persona vertit μαι in μιν, τίτυμην, ἐτετύμην : secunda & tertia α in ο, τίτυψα, ἐτίτυπο : 20
 τίτυπα, ἐτίτυπο. Tertia pluralis exit in ντο, si singularis desinat in το purum ἐκίκετο, accusatus erat, ἐκίκεντο, Accusati erant, alioqui circumloquimur per verbum substantivum, ἐτίτυπον, τετυμμένοι ἦσαν.

Ionice.

πιχ, φαται.

κται, χεται.

οἷ { δαται.

οἷ { παται.

οἷ { βαται.

αἷ { ηται, έαται.

αἷ { ωται, άαται.

ει { έαται.

ει { ιαται.

λαται, λαται.

ρται, ραται.

Poëticè.

Quare fiant huiusmodi cōsonantium mutationes di- 25
 ximus, 4. 14. 2ª Ionice verò τετοχεται absque periphrasi, Iones enim hanc & plusquamperfecti etiam pluralem à tertia singulari formant, ante ται vel το, α breue inferentes, & tenues π vel κ, precedentes α, mutant in aspiratas φ, χ, & σ in Characteristicam Aoristi secundi : 30
 præterea vocalem longam aut diphthongum, quæ ipsum α præcederet, corripunt, vocalem longam in propriam brevem vertendo : ex diphthongo vero alteram vocalem subtrahendo. Ceterum in quinta coniugatione non inveniunt hæc Ionica persona, nisi verbum desinat in λω 35
 aut εω, ubi λ & ρ manent ante α, & ρ aspiratur, ut quibusdam placet ut ιαπιραται, seminati sunt. Herodorus in plusquamperfecto pro ισταλατο, dixit ισταλατο, per pleo-
 nasium.

nasum syllabæ sâ. Neque etiâ inuenitur in verbis sex-
ta, quæ ante ται habent σ. Poetæ autem eodem modo
formant tertiam pluralis à tertia singularis, in reliquis
temporibus indicatiui & Optatiui: sed in Optatiuo an-
tepenultimam, ut hic, non corripunt. nam ex τὸ ποιοτο, id
est, verberetur, το ποίατο, faciunt, id est, verberentur. In
perfecto etiam & plusquamperfecto eam non corripunt,
si versus id exigit: neque etiam in alijs temporibus.³ Do-
ricè πέφραδ' μου, pro σ posita Aoristi secundi Characte-
ristica: quod fit & in alijs eiusdem generis.⁴ Attici in-
terdum huiusmodi σ excludunt: ut à κοίῳ, in pulvere
laboro, κακοῖσ' μου, vel κακόν' μου, participium κακοῖμ' εἶς,
puluerulentus, fatigatus in pulvere.⁵ Inuenitur etiam
πόφ' οὐται in tertia plurali presentis, id est, occisi sunt: à
πόφαμαι, sum interfectus, secundæ coniugationis verbo-
rum in μι, à themate φάω, πίνω, id est, occido, per σ facta
reduplicatione Ionicè.⁶ Idem accidit quibusdam in α-
τω, ut à κείνω, perficio, absoluo, μ. κέκ' αἶ, π. κέκεκα, pass.
κέκρημαι, plusquamperfectum ἐκέκε' αἶ μιν, ασο, ασο, in ter-
tia plurali ἐκέκε' αὐτο, & reiecto priori augmento, ac ple-
onasmo τῶ α, ἐκέκε' αἶντο, absoluti fuerāt.⁷ Sunt qui existi-
ment hæc tantū verba ἰλκύνω, iraho: κλένω, iubeo: κναίω,
iristifico, excito: μύω, claudio, abscondo, & ἀκύνω, audio,
recipere σ cum verbis circumflexis in ῖω, ᾶω, & ῖω, quæ
non mutant penultimam breuem in longam: de qui-
bus copiose sumus dicturi in Annotationibus in ver-
ba circumflexa. Porro κλείω, laudo, facit κέκλειμαι & κέ-
κλεισμαι.

Aoristus I. { ἰτύφθ' αἶ, ἰτύφθης, ἰτύφθῃ, verbera-
tus fui.
ἰτύφθ' αἶτον, ἰτύφθ' ἡτίω.
ἰτύφθ' αἶμι, ἰτύφθ' ηἶ, ἰτύφθ' ἡ-
σαν.

Aoristus I.

Formatur à tertia perfecti, mutatis tenuibus
ante α in proprias aspiratas, τίτυπ' αἶ, ἰτύφθ' αἶ, verbe-
ratus est, verberatus fui: κέκλειται, κέκλει' αἶ, dictus
est, dictus fui: πείθειται, πείθει' αἶ, persuasus est, per-
suasus fui, &c.

G. iij.

Aori-

σταί.
εἰται.
ηται.
καται.
αται.
ῶαται.
οιτο.
οίατο.
ατο.
αατο.

Dorismus.
Atticismus.

πύφθ' οὐται.

κακέκε' αὐτο.

Que verba se-
xtæ accipiant
σ, & quæ non.

Formatio Aori-
stis primi.

Aoristus 2.

Formatio aoristi
secundi.

Annotatio.

Aoristus 2.

ἐτύπλω, ἐτύπης, ἐτύπη.
ἐτύπητον, ἐτυπήτω.
ἐτύπηδον, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Mutat or actiui in λω, ἔτυπον, verberavi, ἐτύπλω, verberavius fui, vel vapulaui.

Caret vterque Aoristus prima duali. nam inflexionem habet Actiuorum, siquidem plurale in ῶσιν.

Futurum 1.

Formatio futuri
1.

Futurum 1.

τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.
τυφθήσμενοι, τυφθήσονται, τυφθήσονται.
τυφθήσμεθα, τυφθήσθε, τυφθήσονται.

A primo Aoristo ἐτύφθην, τυφθήσομαι, verberatus fui, vel verberabor.

Futurum 2.

Formatio futuri
secundi.

Paulò pòst futurum.

* Id est, quum quid impendere videtur.

Futurum 2.

τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.
τυπήσμενοι, τυπήσονται, τυπήσονται.
τυπήσμεθα, τυπήσθε, τυπήσονται.

A secundo aoristo, ἐτύπην, τυπήσομαι, verberatus fui, verberabor.

Est Græcis tempus in verbis passivis quod vocatur μετ' ἄλγος μέλλον, hoc est, paulò pòst futurum, 20

* quoties actio iam mox ad futura signatur.

Paulò pòst futurum. { τίς-ψομαι, τίς-ψῃ, τίς-ψεται.
τίς-ψομενοι, τίς-ψονται, τίς-ψονται.
τίς-ψομεθα, τίς-ψεθε, τίς-ψονται.

Fit à secunda perfecti, interposito ομ, τίς-ψαι, verberatus es, τίς-ψομαι, mox verberabor, vel iam verberatus sum: servatq; augmentum in omni modo.

Paulò pòst futuri formatio.

Bæotismus.

1

Bæoticè & Aeolicè ἔτυπεν. nam Bæoti tertiam pluralem viriusq; aoristi passivi formant à prima singulari, mutando λω in εν. At μεθύσω ἀμυσσιν μέγισ, tincta sunt sanguine crura, Ilia. 8. non mutat: vel est syncope, pro μεθύσῃτω, reiecto augmento, à μέγισ, tingo, polluo.

Imperativus.

1

Imperativi præsens & imperfect. { τὺ πῃς, τυπήσω, verberare, beretur.
τὺ πῃσθον, τυπήσθων, ramini, venitur, duo.

2

Perfect. & plusquamperfectum. { τὺ πῃσθι, τυπήσθων, ramini, venitur.
τίς-ψο, τίς-ψω, verberare. &c.
τίς-ψον, τίς-ψων.
τίς-ψε, τίς-ψων.

Secunda

Secunda persona fit à secunda plusquamperfectum, ἰτί τυ-φο, τί τυ-φο, *verberatus eras, verberare*; ἰλί-λεξο, λίλεξο, *dictus eras, dicere*; ἰπίντισο, πίντισο, *persuassus, fueras, persuadere*; ὠρυξο, ὠρυξο, *fossus eras, fodere*.

- 5 Tertia verò ³ à tertia eiusdem temporis, mi-
grante το in δω, & reliquis item tenuibus in aspira-
tas, ἰτί τυ-πῶ, τι τυ-πῶ, *verberatus erat, verberetur*; ἰλί-
λακτο, λίλεξθω, *dictus erat, dicatur*; ἰπείπηςο, πείπιδω,
10 *persuassus erat, persuadeatur*. Quod si το sit purum, af-
sumitur σ, ἐκέλετο, κηκοίδω, *accusatus erat, accuse-*
mur.

Aoristus 1. $\left\{ \begin{array}{l} \text{τύφθητι, τυφθήτω, verberator tu, tor ille.} \\ \text{τύφθητων, τυφθήτων, beraminor, antor, duo.} \\ \text{τύφθητε, τυφθήτωσαν, beraminor, antor.} \end{array} \right.$

15 Aoristus 2. $\left\{ \begin{array}{l} \text{τύπητι, τυπήτω.} \\ \text{τύπητον, τυπήτων.} \\ \text{τύπητε, τυπήτωσαν.} \end{array} \right.$

- Aoristi desinunt in δι; sed prior hic in π propter
alterum θ præcedens, τύφθητι, non τυφθιδι. sic tertia
20 singularis vtriusque, & reliqui numeri per τ, non θ,
τυπητω, τυπητοι, &c.

- Fis à τυπόμενι, mutando μεν in ω: vel à secunda im-
perfecti ἰτύπῃ, cui similis est hæc secunda imperatiui,
reiecto augmento: atque dialectorum varietatem eodem
25 modo recipit, nempe Ionicè τυπῖν, quasi à τυπῖσσι abiecto
σ: hinc facta est communis ἑὲ Attica τυπῆ per crasim
ω in ε, ἑὲ Dorica τυπῖν. Idem iudicium de reliquis tem-
poribus imperatiuorum in ε finitis. ² Atticè τυπῆσθων: ²
nam Attici in hoc præseni, atque in utroque aoristo im-
30 peratiui medi, tertiam pluralem eandem cum tertia duali
faciunt, syllaba σα per syncopen detracta. ³ vel bre-
uius, à secunda duali eiusdem temporis indicatiui, mi-
grante ω in α, ut diximus, 62. 20.

- Optatiui $\left\{ \begin{array}{l} \text{τυποίμην, τυποίω, τυποίτο, verberarer.} \\ \text{τυποίμεθον, τυποίσθον, τυποίδην.} \\ \text{τυποίμεθα, τυποίσθε, τυποίντο.} \end{array} \right.$
- 35 præsens & imperfe.

¹ Omnium optatiuorum penultima est diph-
thongus.

Formatio per-
fecti.

πῶ φθω
κτο χθω
στο σθω
λτο λθω
ντο ρθω
ρτο ρθω
το σθω.

ab ἰτύφθητι.

ab ἰτύπητι.

Annotatio
δνητι, non δνιδι.

Formatio præ-
sentis imperati-
ui eiusq; in dia-
lectis varietas.

Atticismus.

Optatiui pass.
à τυπόμενι.

Annotatio.

ἐτίτυμμαι.

Perfectum
& plus-
quamperfe-
ctum.{ τιτυμμένος εἰμι, εἶς, εἷς, *verberatus es-
sem.*

{ τιτυμμένος εἶναι, εἰς τῶν.

{ τιτυμμένοι εἶναι, εἷς, εἶναι.

Annotatio.

In verbis barytonis semper opus est periphrasi & per participium & verbum substantivum.

ἀπ' ἰτυθῆναι.

Aorist. 1.

{ ιτυθεῖμι, ιτυθεῖς, ιτυθεῖν, *verberatus
sum vel fuerim.*

{ ιτυθεῖναι, ιτυθεῖναι.

{ ιτυθεῖναι, ιτυθεῖναι, ιτυθεῖναι.

10

ἀπ' ἰτύπαι.

Aorist. 2.

{ ιτυπέω, ιτυπέεις, ιτυπέειν.

{ ιτυπέειν, ιτυπέειν.

{ ιτυπέειν, ιτυπέειν, ιτυπέειν.

ἀπ' ἰτυθῆσθαι.

Futurum 1.

{ ιτυθῆσθαι, ιτυθῆσθαι, ιτυθῆσθαι, *ver-
berer.*

15

ἀπ' ἰτυθῆσθαι.

Futurum 2.

{ ιτυθῆσθαι, ιτυθῆσθαι, ιτυθῆσθαι.

{ ιτυθῆσθαι, ιτυθῆσθαι, ιτυθῆσθαι.

{ ιτυθῆσθαι, ιτυθῆσθαι, ιτυθῆσθαι.

{ ιτυθῆσθαι, ιτυθῆσθαι, ιτυθῆσθαι.

20

ἀπ' ἰτύφαι.

Paulò post
futurum.{ ιτύφαι, ιτύφαι, ιτύφαι, *ver-
berer.*

{ ιτύφαι, ιτύφαι, ιτύφαι.

{ ιτύφαι, ιτύφαι, ιτύφαι.

{ ιτύφαι, ιτύφαι, ιτύφαι.

25

{ ιτύφαι, ιτύφαι, ιτύφαι.

Intellige in prima persona numeri singularis, ut iam diximus in voce activa.

Subiunctivus
pass.Subiuncti-
ui prael. &
imperfect.{ τύπαι, τύπαι, τύπαι, *si verberer vel
verberarer.*

30

{ τύπαι, τύπαι, τύπαι.

{ τύπαι, τύπαι, τύπαι.

{ τύπαι, τύπαι, τύπαι.

ἀπ' ἰτύφαι.

Perfectum
& plusquā-
perfectum{ τίτυμμένος εἰμι, εἶς, εἷς, *si verberatus sum vel
essem.*

{ τίτυμμένος εἶναι, εἶναι.

{ τίτυμμένοι εἶναι, εἶναι, εἶναι.

35

Annotatio.

Et hic & in optativo circumloquimur hoc perfectum, ut tertiam pluralem indicatiui.

Aori-

Aori-
Rusi. 1. αἰ

τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῇ, si verberatus sum
vel fuerim vel fuero.
τυφθῆτον, τυφθῆσθαι.
τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

ab ἰτύφθῃ.

5

Aorist. 2. αἰ

τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ.
τυπῆτον, τυπῆσθαι.
τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

ab ἰτύπῃ.

In hoc tamen differunt, quod tertia pluralis perfecti
indicativi sit circa circumlocutionem, quoties tertia sin-
10 gularis definit in ται purum. 65. quod accidit quibus-
dam verbis quinæ & sextæ: at perfectum in optativo
aut subiunctivo non sit circa circumlocutionem, nisi in
verbis in μι, & quibusdam circumflexis, ductis à verbis
sextæ in ῖα, αἰ, ῖα, & ῖα ut suo dicitur loco.

15

Infinitivi præsens & imperfect. τυπῆσθαι, verbe-
rari.

Perfectum & plusquamperfectum, τήνυφθαί, ac-
centu in penultima, verberatum esse vel fuisse.

Aoristus primus, τυφθῆναι, verberatum esse.

20

Aoristus secundus, τυπῆναι.

Futurum primum, τυφθῆσθαι, verberandum
esse.

Futurum secundum, τυπῆσθαι.

Paulò post futurum, τετύφθαί, mox verberan-
25 dum esse.

Infinitivi in σθαι sunt à secunda plurali indica-
tivi, verso: in αι, τυπῆσθε, τυπῆσθαι.

Vel à prima singulari, mutando ομεν in εθι. at perfe-
ctum infinitivi (quod tamen plerunque non definit in εθι,

30

sed etiam in σθαι, χθαι, λθαι, νθαι, & ρθαι) commodius for-
matum à secunda duali, verso ον in αι: vel, ut Auctor ait,
in finis in σθαι, à secunda plurali, verso: in αι.

95

Participij præ-
sens & imperf.

ὁ τυπόμενος, τὸ τυπόμενον, qui ver-
beratur.
ὁ τυπόμενος, τὸ τυπόμενον, que verbe-
ratur.
τὸ τυπόμενον, τὸ τυπόμενον, quod ver-
beratur.

Infinitivus pass.

à τυπόμεναι.

à τίτυφθον

secunda duali.

ab ἰτύφθῃ.

ab ἰτύπῃ.

à τυφθῆσόμεναι,

à τυπῆσόμεναι.

à τετύφόμεναι.

Formatio

Infinitivorum

in εθι.

Participia pass.

à τυπόμεναι.

Perfectum

ἀ τιτυμμαι.	Perfectum & plusquam perfectum.	ὁ τιτυμμένος, τὸ τιτυμμένον, verberatus. ἡ τιτυμμένη, τὰ τιτυμμένα, verberata. τὸ τιτυμμένον, τὸ τιτυμμένον, verberatum.	
ἀβιτύφθην.	Aorist. 1.	ὁ τυφθείς, τὸ τυφθέντος, verberatus. ἡ τυφθείσα, τὰ τυφθείσας, verberata. τὸ τυφθέν, τὸ τυφθέντος, verberatum.	5
ἀβιτύπην.	Aorist. 2.	ὁ τυπείς, τὸ τυπέντος. ἡ τυπείσα, τὰ τυπείσας. τὸ τυπέν, τὸ τυπέντος.	
ἀ τυφθισόμεν.	Futurum 1.	ὁ τυφθισόμενος, τὸ τυφθισομένη, verbe- randus. ἡ τυφθισομένη, τὰ τυφθισομένα, verbe- randa. τὸ τυφθισόμενον, τὸ τυφθισομένη, verbe- randum.	10 15
ἀ τυπησόμεν.	Futurum 2.	ὁ τυπησόμενος, τὸ τυπησομένη. ἡ τυπησομένη, τὰ τυπησομένα. τὸ τυπησόμενον, τὸ τυπησομένη.	
ἀ τιτυ-λομαι	Paulò pòst futurum	ὁ τιτυ-λόμενος, τὸ τιτυ-λομένη, mox verbe- randus. ἡ τιτυ-λομένη, τὰ τιτυ-λομένα, mox verbe- randa. τὸ τιτυ-λόμενον, τὸ τιτυ-λομένη, mox ver- berandum.	20

Annotatiuncula.

Accentus perfecti in penultima: reliquorum in 25
μέρος, in antepenultima: at aoristi acuiuntur. Cæte-
rùm μέρος & μέρον ad tertiam pertinent declinatio-
nem, εις & εἰ ad quintam: omnia autem sceminina
ad secundam.

Quomodo Latine reddi debeant participia verbo- 30
rum passivorum ac deponensium, diximus 81.15.

VERBUM MEDIVM.

Medium, & cur
ita dicatur.

I Medium verbum siue commune, quod nunc a- 35
ctiue capitur, nunc passiuè, βιάζομαι τὸν φίλον, violo
amicum: βιάζομαι ὑπὸ τῷ φίλῳ, violor ab amico: sic
ἄγωμαι, duco, ducor: κομίζομαι, porto, portor.

Ab

Ab actiuis autem non tantum passiuæ deducuntur, sed etiam media, quorum & inflexio & significatio partim actiua partim passiuæ.

Præsens & præteritum imperfectum non tantum inflectendi ratione, verum & voce penitus eadem sunt cum verbo passiuo. Perfectum & plusquamperfectum sortita sunt terminationem actiuam: aoristi ac futura, passiuam.

- 10 Indicatiui perfectum
{	τίτυπα, τίτυπας, τίτυπε, verberami, vel
	verberatus sum.
	τίτύπατο, τίτύπαπν.
- τίτύπαμθρ, τίτύπασθ, τίτύπασθ.

Perfectum medium.

Medium præteritum formatur ab actiuo, collocata figuratiua litera præsentis pro figurata præteriti actiui, τίτυφα, τίτυπα, à τυπώ. Nam desinentium in πώ, κτω, μνω, formatiua litera est prior consonans, πικτω, τίτεχα, τίτοχα, pario, pepererim, pepererim: τίμνω, τίμίμνω, τίτομνω, incido, incidi, incidi, vt dictum est supra pag. 35. 27. & 75. 2.

Formatio perfecti medij.

- 15
- Præterea quartæ coniugationis futurum ξω, characteristicon facit γ, πλήσω, πλήξω, πίπληχα, πίπληχα, percussio percussiam, percussisti vel percussus sum: σὺ autem δ, φράζω, φράσω, πίφραχα, πίφραδα, considero, abo, aui, vel auis sum, vt etiam notatum est in secundo aoristo verbi actiui.

Annotatio.

- 20
- Trium verò temporum eadem est figuratiua, secundi aoristi, secundi futuri, & præteriti medij.

Annotatiuncule in perfectum medium.

- 25
- In sexta coniugatione characteristicon est vocalis aut diphthongus, λύω, λέλυκα, λέλκα, soluo, solui, solui vel solutus sum: ἀκούω, ἠκούκα, ἠκούκα, audio, audiui, audiui vel audius sum: quanquam hoc tempus rarum.

- 30
- Penultima eadem, quæ in actiuo, τίτυφα, τίτυπα. Disyllabi futuri penultima migrabit in ε, λίσω, λίσω, λέξω, λέξεχα, λέλοχα, dico, &c. at diphthongus ει in οι, πείσω, πείσω, πίπεικα, πίποιδα, persuadeo, &c.

ει no.

ει in οι.

- 35
- Vocalis α præsentis interdum seruat, ψάλλω, ψάλλω, ψάλλω, i. cano, &c. interdum vertitur in ω, δαίλω, δαίλω, δαίλω, i. dabo, &c.

α in ω.

- 4
- ψάλλω, ψάλλω, ψάλλω, i. cano, &c. interdum vertitur in ω, δαίλω, δαίλω, δαίλω, i. dabo, &c.

αἰ in γ.

τίθαλα, τίθαλα, *germino*, &c. diphthongus autem αἰ in » diphthongum impropriam, αἰνω, πείνω, ὀφendo, ὀφένδι, vel ὀstensius sum, ὤσις sum.

Plusquam
perfectum.

Plusquam
perfect.

{ ἐπέτυπεις, ἐπέτυπεις, ἐπέτυπαι, verberaue-
ram, vel verberatus eram.
ἐπέτυπαιτο, ἐπέτυπείτω.
ἐπέτυπαιμεν, ἐπέτυπαιτε, ἐπέτυπασαν.

Aoristus pri-
mus.

Aoristus 1.

{ ἐτύψαμεν, ἐτύψα, ἐτύψατο.
ἐτύψαμεθον, ἐτύψαθον, ἐτύψαδιν.
ἐτύψατε, ἐτύψαθε, ἐτύψατο.

Formatio aori-
stii 1.

Additur μω ad actiivum, ἐτύψα, verberavi, ἐτύψα-
μεν, verberavi, vel verberatus sum.

Aoristus secun-
dus.

Aoristus 2.

{ ἐτυπόμεν, ἐτύπε, ἐτύπετο.
ἐτυπόμεθον, ἐτύπεθον, ἐτυπέδιν.
ἐτυπέμεθα, ἐτύπεθε, ἐτύπετο.

Formatio aori-
stii 2.

Mutatur on actiivi in ὀμω, ἐτυπον, ἐτυπόμεν.

Futurum pri-
mum.

Futurum 1.

{ τυψέμεν, τυψέ, τυψέται.
τυψέμεθον, τυψέθον, τυψέδον.
τυψέμεθα, τυψέθε, τυψέται.

Formatio futu-
ri 1.

Actiivum ω barytonum in ὀμω, τυψέ, verberabo,
τυψέμεν, verberabo vel verberabur.

Futurum se-
cund.

Futurum 2.

{ τυπείμεν, τυπεί, τυπείται.
τυπείμεθον, τυπείθον, τυπείθον.
τυπείμεθα, τυπείθε, τυπείται.

Formatio
futura 2.

Etiā hoc fit ab actiivo, vertendo ω circumflexū
in εμω: τυπώ, τυπέμεν. Ideoque in quinta coniuga-
tione primum quoque futurum definit in εμω:
nam actiivum in ω circumflectitur, ut ἀσπείρω, *semi-
no*: primum futurum actiivum ἀσπείρω, medium au-
tem ἀσπείρεμαι, secundum verò actiivum ἀσπείρω, me-
dium ἀσπείρεμαι. Accidit igitur hic idem esse vtrun-
que futurum tam actiivum, quàm medium, ψάλλω,
ψάλλω, ψάλλεμαι, *cano*.

Futurum
primum.

quintae coniun-
gationis εμω.

Annotatio.

Non tamen omnia verba media actiivam simul &
passivam significationem habent: sed quaedam actiivam
tantum, quaedam passivam, & alia utranque, quod dis-
crimen visus melius, quàm præceptionibus colligetur.

- ² Sed non semper est eadem cum figurativa aoristi secundi & futuri secund. ut ipse regula precedenti affirmabat, nam ibi est semper brevis, hic verò interdum longa: ut à παύω, sedo, aoristus secund. est ἔπαυον, & præteritum medium πῆπαυα: sic ab ἀκούω, audio, aoristus secund. ἤκουον. (sed vix est in usu (præteritum verò medium ἤκουα: vides hic diphthongos αω, & ibi autem nudas vocales, α, ο. Verum hæc tempora (ut ipse auctor ait) vix inveniuntur in verbis sextæ: præcipuè si desinant in αω, αω, ωω, & hyperdisyllaba in αω, nam πῆπαυα, & ἤκουα exoleuerunt, ab hoc tamen fit Atticum ἀκήκω, ut dicitur in sequentibus. ³ Tamen disyllaba finita in ἰλω per unicum λ, retinent hic ε: ut τίλω, τίτηλα, perficio, perfeci: μίλω, μίμωλα, & ἐκτάσι μίμωλα, curo, curationi: hoc autem fit, quia veniunt tanquam à τίλω, μάλω, vide Annotationes in præteritum medium, Porro αἰδω per metathesin pro αἰδέω, id est, floreo, quamvis sit trisyllabum, tamen mutat penultimam ε in ο, ἵκω δα: compositum cum ε, ἵκων δα: cum ὄντι, ἐπιμένω δα, efflorui: quidam tamen aliter deducunt. ⁴ Hoc fit tantum in verbis δάλλω, germino, & κλάζω, resono: præteritum medium, κλάληα, unde participium κλάληες, in plurali οὐ κλάλητες, pro quo Homerus interiecto υ, dixit κλάληυτες, clamantes. ⁵ Notandum, Atticos sæpe usus præ futura mediorum, loco æstinorum, reiectis æstinis. ⁶ Immo semper in hac coniugatione est idem, nisi in verbis, quorum penultima est ε, aut in disyllabis, quorum penultima est ε, saltem in quinta coniugatione eadem sunt terminationes utriusque futuri per omnes modos & participia, inveniuntur tamen in primo futuro ἀλειται pro ἀλείττω, saliet, ab ἀλλομαι, fallo, & Ionicè ut dictum est, 75. 36. huiusmodi syllabæ circumflexæ dissoluntur, ac præposito ε, terminationes futuri secundæ sine primi in quinta, sunt eadem cum terminationibus præsentis sine futuri primi aliarum coniugationum, dicitur enim ἐμαγέην, vel ἐμαγέεται: εὐμεδον, ἐσθον, ἐσθον: εὐμεδα, ἐσθε, ἴονται, pro εἰμαγέην, εἴται: εὐμεδον, εἴσθον, &c. sic in infinitivo ἐσάει pro ἐσάει.

ἐπιμένω δα.

κακλή, ὄντες.
Atticifimus.
Annotatio.

Imperatiui

Imperatiuus
medius.

ἀ τί τυ πα.

Imperatiui
perfectū &
plusquam-
perfectum,

τί τυ πα, τί τυ πα το, verbera, vel verbo-
rare.

τί τυ πα το, τί τυ πα τον.

τί τυ πα η, τί τυ πα ησσαν.

ab ἱ τυ λά μιν.

Aoristus 1.

τύ λα, τυ λάσθαι, verberato, vel verberator 5

τυ λάσθον, τυ λάσθον,

τύ λασθε, τυ λάσθωσαν.

ab ἱ τυ πό μιν.

Aorist. 2.

τυ πη, τυ πείσθαι.

τύ πείσθον, τυ πείσθον.

τύ πείσθε, τυ πείσθωσαν.

10

Hoc singulare in raro est usu, sed videtur circumlo-
cutione per participium perfectum medium, & impera-
tiuum verbi substantiui eiui, sumi, ut τί τυ πείσθαι, quasi
verberatus esto, vel verberatus sis.

Optatiuus me-
dius.

ἀ τί τυ πα.

Optatiui
perfectū &
plusquam-
perfectum

τί τυ ποί μιν, τί τυ ποίς, τί τυ ποί, verberauissem 15
sem, vel aus essem.

τί τυ ποί το, τί τυ ποί τον.

τί τυ ποί μιν, τί τυ ποίς, τί τυ ποί τον.

ab ἱ τυ λά μιν.

Aoristus 1.

τυ λά μιν, τυ λάμιν, τυ λάμιν, verberauerim
vel aus fuerim. 20

τυ λάμιν, τυ λάμιν, τυ λάμιν, τυ λάμιν.

τυ λάμιν, τυ λάμιν, τυ λάμιν, τυ λάμιν.

ab ἱ τυ πό μιν.

Aoristus 2.

τυ ποί μιν, τυ ποίμιν, τυ ποίμιν.

τυ ποίμιν, τυ ποίμιν, τυ ποίμιν, τυ ποίμιν.

τυ ποίμιν, τυ ποίμιν, τυ ποίμιν, τυ ποίμιν.

ἀ τυ πό μιν.

Futurum 1.

τυ πό μιν, τυ πόμιν, τυ πόμιν, verberem, vel
verberer. 25

τυ πόμιν, τυ πόμιν, τυ πόμιν, τυ πόμιν.

τυ πόμιν, τυ πόμιν, τυ πόμιν, τυ πόμιν.

ἀ τυ πέ μιν.

Futurum 2.

τυ πό μιν, τυ πόμιν, τυ πόμιν.

τυ πόμιν, τυ πόμιν, τυ πόμιν, τυ πόμιν.

τυ πόμιν, τυ πόμιν, τυ πόμιν, τυ πόμιν.

30

Cum aoristo secundo consentit voce, sed pugnat
accentu.

Subiunctiuus
medius.

ἀ τί τυ πα.

Subiunctiui
perfect. &
plusquam-
perfect. ian

τί τυ πα, τί τυ πα η, τί τυ πα η, si verberauissem, 35
vel ratus essem.

τί τυ πα η, τί τυ πα η.

τί τυ πα η, τί τυ πα η, τί τυ πα η.

Aorist. 1 40

Aorist. 1. ¹αὐτὸν ἔλεγε, ²τὴν, ³τὴν ἔλεγε, *si verberaui, vel ratus fuero.*

ab ἐτυλέγετο.

5 Aorist. 2. ¹αὐτὸν ἔλεγε, ²τὴν ἔλεγε, ³τὴν ἔλεγε, *si verberaui, vel ratus fuero.*

ab ἐτυλέγετο.

10 Infinitiu perfectum & plusquamperfectum, ¹τυπέναι, *verberaui, vel verberatum esse.* Aoristus primus, ²τύλαδ, *verberaui, vel verberatum fuisse.* Aoristus secundus, ³τυπέναι. Futurum primum, ⁴τύλαδ, *verberaturum, vel verberandum esse.* Futurum secundum, ⁵τυπέναι, *per é circumflexum: at secundus aoristus per é acutum, τυπέναι.*

Infinitiuus perfectus.

à τυπέναι.

¹ *ab ἐτυλέγετο.*

² *ab ἐτυλέγετο.*

³ *à τυλέγετο.*

⁴ *à τυπέναι.*

Annotatio.

Participiu perfecti.

à τυπέναι.

15 Participij perfectum & plusquamperfectum ¹τυπέναι, ²τυπέναι, *qui verberauit, vel verberatus est.*

³τυπέναι, ⁴τυπέναι.

⁵τυπέναι, ⁶τυπέναι.

20 Aoristus 1. ¹τυπέναι, ²τυπέναι, *qui verberauit, vel ratus est.*

³τυπέναι, ⁴τυπέναι.

⁵τυπέναι, ⁶τυπέναι.

ab ἐτυλέγετο.

Aoristus 2. ¹τυπέναι, ²τυπέναι.

³τυπέναι, ⁴τυπέναι.

⁵τυπέναι, ⁶τυπέναι.

ab ἐτυλέγετο.

25 Futurum 1. ¹τυπέναι, ²τυπέναι, *verberaturus, vel verberandus.*

³τυπέναι, ⁴τυπέναι.

⁵τυπέναι, ⁶τυπέναι.

à τυλέγετο.

30 Futurum 2. ¹τυπέναι, ²τυπέναι.

³τυπέναι, ⁴τυπέναι.

⁵τυπέναι, ⁶τυπέναι.

à τυπέναι.

Atque haec tenent de verbis barytonis.

CONTRACTIONES

VERBORVM.

Barytonis sextae coniugationis in *έω, έω, έω*, sunt per contractionem verba, quae vocantur

H.

tur

Vnde, & c. modo fiant verba circumflexa.

Regula.

*Quid habeant
commune cir-
cunflexa cum
barytonis, &
quæ in re ab illis
dissentiant.*

*Quæ tempora
contrahantur.*

*Ceporino & qui-
busdam alijs on
contrahitur in
oi, & &.*

*De circumflexo-
rum inflexione,
& formatione
annotatio.*

tur circumflexa, ob id quòd duabus syllabis in vnam contractis accentum possideant circumflexum, *ποιέω, ποιῶ*: facio, *βοιέω, βοῶ*, clamo: *χρυσέω χρυσῶ*, *inauro*: *έω, άω, & έω* coalescentibus in *ω*. Siquidem ex accentu acuto & graui profluit circumflexus. Siquidem in reliquis personis, *ποιέεις, ποιείς*, facis: *βο-
δέεις βοδείς*, clamas: *χρυσέεις χρυσείς*, *inauras*: de quibus postea. Neque hic est quicquam peculiare, nisi quòd ex tribus illis caracteristicis *α, ε, ο*, & vocali aut diphthongo sequente, certo quodam modo fiat sy-
næresis, haud aliter atque in contractis nomini-
bus, quæ exceptis contractionibus, planè quintæ sunt declinationis.

Et quemadmodum illic non in omnibus casibus semper fit contractio, licet genitiuus definat in *ος* purum, ita hic non omne tempus est capax contractionis, sed tantū præsens ac imperfectum, idq; in omnibus modis ac participijs: siquidem illæ terminationes, quæ sequuntur *μι* in *τύπμι, τύπεις, τύπμι*, cum in sexta coniugatione his locis reperiātur *pu-
ræ, ποιέω, ποιέεις, ποιείας*, recepta est in quibusdā contractio, nempe in ijs, quæ ante *ω* habent vnam è figuratiuis *α, ε, ο*: pro quarum numero redduntur coniugationes circumflexorum, vbi crases ex istis vocalibus ad hunc fiunt modum.

	Prima,	Secunda,	Tertia.
Figura- tiua:	α α	ε ε	ο ο
	ο ο	ο ο	ο ο
	η η	υ υ	η η
	ω ω	ω ω	ω ω
	ι ι	ε ε	ε ε
	οι οι	οι οι	οι οι
	α α	ε ε	ο ο
	η η	υ υ	η η

Inflexio verò & formatio istiusmodi verborum per omnia genera, modos & participia se habet, vt præscriptum est in barytonis. Futurum enim omnium circumflexorum definit in *ω*, præteritum in *ος*.

α, à quibus reliqua deriuantur tempora, iuxta ca-
nones barytonorum.

- Prima coniugatio circumflexorum fit à verbis
sextæ coniugationis barytonorum in *ῥω, ποίω, ποῖω*,
5 Futurum in *ήσω*, vertendo: in *η* longum, *ποιήσω*: vi-
de præteritum in *ηκα, πεποίηκα*.

VERBI ACTIVI.

- 10 Indicatiui præsens. { *ποιέω, ὦ, ποίεις, εἶς, ποίει, εἶ.*
ποιέετε, εἶτον, ποίετε, εἶτον
ποιέμεν, ὧμεν, ποίετε, εἶτε, ποίετε, εἶτε.
Imperfe- { *ποιέον, κν, ἐποιέες, εἶς, ἐποίη, εἶ.*
15 ctum. { *ἐποιέον, εἶτον, ἐποιέετε, εἶτε.*
ἐποιέμεν, ὧμεν, ἐποιέετε, εἶτε, ἐποίη, εἶ.

Perfectum, *ποίηκα, πεποίηκα, &c. vt τίτω, τίτω-
φας. Plusquamperfectum, ἐπεποίηκα. Aoristus pri-
mus, ἐποίησα. Futurum primum, ποιήσω.*

- 20 Imperatiui præsens & imperfect. { *ποίη, εἶ, ποιήτω, εἶτω.*
ποιέτον, εἶτον, ποιέτω, εἶτων.
ποιέτε, εἶτε, ποιέτωσιν, εἶτωσιν.

- Perfectum & plusquamperfectum, *πεποίηκε*. Ao-
ristus primus, *ποίησιν*. Secundus Aoristus, secundum
25 futurum & præteritum medium quando reperian-
tur, dicetur * postea.

- Optatiui præ- { *ποιέοιμι, ὦιμι, ποίεις, οἷς, ποίει, οἷ.*
sens & imperf. { *ποιέοιτον, οἷτον, ποιούτω, οἷτω.*
ποιέοιμεν, ὦιμεν, ποίειτε, οἷτε, ποίεισιν,
30 *οἷσιν.*

Perfectum & plusquamperfectum, *ποιήκοιμι*.
Aoristus primus, *ποιήσαιμι*. Futurum primum, *ποι-
ήσωμι*.

- 35 Subiunctiui præsens & im- { *ποιέω, ὦ, ποίης, ἦς, ποίη, ἦ.*
perfectum, *ἐάν* { *ποιήντων, ἦτων, ποιήντων, ἦτων.*
ποιέωμεν, ὦμεν, ποίητε, ἦτε, ποιήωσιν,
ὦσιν.

Perfectum & plusquamperfectum. *πεποίηκω*. Aori-
H. ij. stus

Paradigma
verborum cir-
cumflexorum
primæ coniuga-
tionis.

Præsens.

Imperfectum.

Imperatiuus.

* In Annotationi-
bus in verba
circumflexa.

Optatiuus.

Subiunctiui.

1. finitimus

*Et Dorice
ποιῶν.Participia
activa.

stus primus, ποιήσω.

Infinitivi præsens & imperfectum * ποιέειν, εἶν.

Perfectum, πεποιήκαμαι. Aoristus primus, ποιήκαμ. Fu-
turum primum, ποιήσω.Participij
præsens &
imperfect. { ποιέων, ὄν, ποιέοντες, ὄντες.
ποιέουσα, ὄσα, ποιέουσιν, ὄσιν.
ποιέον, ὄν, ποιέοντος, ὄντος.Perfectum & plusquamperfectum, πεποιήκας, Ao-
ristus primus, ποιήσας. Futurum primum, ποιήσων.

5

10

VERBI PASSIVI.

Passivum pri-
mæ circumflexo-
rum.
Præsens.Indicativi
præsens.{ ποιέομαι, ἔμην, ποιέται, εἴται.
ποιέμεθον, ἔμεθον, ποιέεσθον, εἴεσθον, ποιέ-
σθαι, εἴσθαι.
ποιέομεθα, ἔμεθα, ποιέεσθε, εἴεσθε.
ποιέονται, ἔνται.

15

Imperfectum.

Imperfe-
ctum{ ἐποιέομην, ἔμην, ἐποιέετο, εἴτο.
ἐποιέομεθον, οὔμεθον, ἐποιέεσθον, εἴεσθον, ἐ-
ποιέεσθαι, εἴεσθαι.
ἐποιέομεθα, οὔμεθα, ἐποιέεσθε, εἴεσθε, ἐποιέον-
το, ἔντο.

20

Perfectum

Perfectum

{ πεποίηκα, πεποίησα, πεποίηται.
πεποίημεθον, πεποίησθον, πεποίησθαι.
πεποίηκα, πεποίησθε, πεποίησθαι.

25

Plusquamper-
fectum.

Plusquamperfectum.

{ ἐπεποίημην, ἐπεποίησο, ἐπεποί-
ητο.
ἐπεποίημεθον, ἐπεποίησθον, ἐπε-
ποίησθαι.
ἐπεποίημεθα, ἐπεποίησθε, ἐπε-
ποίησθαι.

30

Aoristus primus, ποιήσω. Futurum primum,
ποιήσῃσμαι. Paulò pòst futurum, πεποιήσμαι.

Imperativus.

Imperativi præ-
sens & imperfect.{ ποιέε, ὄ, ποιέεσθω, εἴσθω.
ποιέεσθον, εἴεσθον, ποιέεσθων, εἴσθων.
ποιέεσθε, εἴσθε, ποιέεσθωσαν, εἴσθω-
σαν.

35

Perfectum

Perfectū & plusquam-perfectum. { ποιήσας, ποιήσας.
ποιήσαντων, ποιήσαντων.
ποιήσας, ποιήσας.

Aoristus primus, ποιήθη.

5

Opratiui præfens

{ ποιέμεν, οίμεν, ποιέοις, οίς, ποιέοιτο, οίτο.
ποιέμενον, οίμενον, ποιέοιτον, οίσιον, ποιέοιτο, οίτο.
ποιέμεθα, οίμεθα, ποιέοισθε, οίσιθε, ποιέοιντο, οίοντο.

Opratiuus.

10

Perfectū & plusq. perf.

{ ποιήμεν, ποιήσοις, ποιήσοιτο, ποιήσοιτο.
ποιήμενον, ποιήσοιτον, ποιήσοιτο, ποιήσοιτο.
ποιήμεθα, ποιήσοιθε, ποιήσοιτο.

15

Aoristus primus, ποιήθει. Futurum primum, ποιήσοιμεν. Paulò pòst futurum, ποιήσοιμεν.

Subiunctiui præfens & imperfect. { ποιέμεν, οίμεν, ποιέοις, ής, ποιέοιται, ήται.
ποιέμενον, οίμενον, ποιέοιτον, ήσιον, ποιέοιτο, ήτο.
ποιέμεθα, οίμεθα, ποιέοισθε, ήσιθε, ποιέοιντο, ήοντο.

Subiunctiuus.

20

Perfectum plusquam-perfectum. { ποιέμεν, ποιή, ποιήται.
ποιέμενον, ποιήσθον, ποιήσθον.
ποιέμεθα, ποιήσθε, ποιήσθον.

25

Aoristus primus, εἰν ποιήθω.

Infinitiu præfens & imperfectum, ποιέσθαι, ποιέσθαι. Perfectum & plusquamperfectum, ποιήσθαι, per ή circumflexum. Aoristus primus, ποιήσθαι. Futurum primum, ποιήσθαι. Paulò pòst futurum, ποιήσθαι.

Infinitiuus.

30

Participij præfens & imperfe.

{ ποιέμενος, οίμενος, ποιέμενος, κέμενος.
ποιέμενος, οίμενος, ποιέμενος, κέμενος.
ποιέμενος, οίμενος, ποιέμενος, κέμενος.

Participia pass.

35

Perfectum & plusquamperfectum, ποιήμενος.

H. iij.

Aoristus

Aoristus primus, ποιήσεις. Futurum primum, ποιήσῃς.
σήμερος. Paulò post futurum, ποιήσῃς.

VERBI MEDII.

Medium primum
circumflexo-
rum.

*In Annota-
zionibus in hæc
verba circun-
flexa.

Aoristus pri-
mus.

Med. per omnes
modos.

Futurum pri-
mum.

Med. per omnes
modos.

Paradigma ver-
borum circun-
flexorum secundæ
coniugationis.

Præsens & imperfectum eadem cum passivis.
Perfectum, plusquamperfectum, aoristus secun-
dus, & futurum secundum, quando reperiantur, di-
cemus * postea. Restant igitur in verbis circun-
flexis duo tantum tempora, primus aoristus & pri- 10
mum futurum, quæ legem sequuntur barytono-
rum, hoc pacto.

Primus aoristus indicatiui, ποιήσαι. Imperati-
ui, πῆσαι. Optatiui, ποιήσαιμι. Subiunctiui, ποιή- 15
σαι. Infinitiui, ποιήσαι. Participij, ποιήσμενος. Pri-
mum futurum indicatiui, ποιήσῃς. Optatiui, ποι-
ήσῃμι. Infinitiui, ποιήσθαι. Participij, ποιήσμενος. Ea-
dem ratio in cæteris coniugationibus.

Secunda coniugatio circumflexorum fit à verbis
in αἶω, βλάω, βλάω. Futurum in ἵστα, βλάω. Præteritum 20
in ηκα, βλάηκα, migrante α in η.

VERBI ACTIVI.

Præsens.

Indicatiui
præsens.

{ βλάω, βλάεις, βλάει.
{ βλάετον, ἄτον, βλάετον, ἄτον.
{ βλάομεν, ἔμεν, βλάετε, ἄτε, βλάετε, ἄτε.

35

Imperfectum.

Imperfect.

{ ἐβλάον, ἄν, ἐβλάες, ἄς, ἐβλάς, ἄ.
{ ἐβλάετον, ἄτον, ἐβλάετον, ἄτον.
{ ἐβλάομεν, ἔμεν, ἐβλάετε, ἄτε, ἐβλάον, ἄν.

30

Perfectum, βλάηκα, βλάηκα, βλάηκα, βλάηκα. Plus-
quamperfectum, ἐβλάηκα, ἐβλάηκα, &c. Aoristus
primus, ἐβλάω. Futurum primum, βλάω.

Imperatiui

{ βλάε, ἄβλάετω, ἄτω.

præsens &

{ βλάετον, ἄτον, βλάετον, ἄτον.

imperfect.

{ βλάετε, ἄτε, βλάετωσαν, ἄτωσαν.

35

Imperatiuus.

*Et contrahen-
do on in ω, βλάω.
βλάω.

Perfectum & plusquamperfectum, βλάηκα. Aori-
stus primus, βλάω.

Optatiui

Optatiui præ-
sens & imperf.

{ βοάοιμι, ἄμι, βοάοις ᾧς, βοάοι, ᾧ.
 βοάοιτον, ᾧτον, βοάοιτῃ, ᾧτῃ.
 βοάοιμῃ, ᾧμῃ, βοάοιτε, ᾧτε, βοάοιν,
 ᾧεν.

Optatiuus.

5 Perfectum & plusquamperfectū, βοήκοιμι. Aoristus primus, βοήσταιμι. Futurum primum, βοήσοιμι.

Subiunctiui præf.
& imperf. ἐάν

{ βοάω, ᾧ, βοάης, ᾧς, βοάη, ᾧ.
 βοάητον, ᾧτον, βοάητῃ, ᾧτῃ.
 βοάωμῃ, ᾧμῃ, βοάητε, ᾧτε, βοάωσι,
 ᾧσι.

Subiunctiuus.

10

Perfectum & plusquamperfectum βεβόηκα. Aoristus primus, βόησα.

Infinitiui præsens & imperfectum, βοάειν, βόαν.

Infinitiuus.

Perfectum & plusquamperfectum, βεβόηκα. Aoristus primus, βόησται.

15 Participij præfens & imperf.

{ βοάων, ᾧν, βοάοντος, ᾧντος.
 βοάουσα, ᾧσα, βοάουσης, ᾧσης.
 βοάων, ᾧν, βοάοντος, ᾧντος.

Participia
actiua.

Perfectum & plusquamperfectum, βεβόηκα. Aoristus primus, * βόησας. Futurum primum, βόησων.

20

* Et contracte
βόησας.

VERBI PASSIVI.

25

Indicatiui præ-
sens

{ βοάομαι, ᾧμαι, * βοάη, ᾧ, βοάεται,
 ᾧται.
 βοάομεθον, ᾧμεθον, βοάεσθον, ᾧσθον,
 βοάεσθον, ᾧσθον.
 βοάομεθα, ᾧμεθα, βοάεσθε, ᾧσθε, βοάοιτο,
 ᾧται.

Passiuum secū-
da circumflexo-
rum.* Ionice βόαν,
Dorice βόαντα
βόη.

Præfens.

30

Imperfectum.

{ ἐβοάομην, ᾧμην, ἐβοάε, ἐβόω, ἐβοάετο,
 ᾧτο.
 ἐβοάομεθον, ᾧμεθον, ἐβοάεσθον, ᾧσθον,
 ἐβοάεσθον, ᾧσθον.
 ἐβοάομεθα, ᾧμεθα, ἐβοάεσθε, ᾧσθε, ἐ-
 βοάοιντο, ᾧντο.

Imperfectum.

35

Perfectum.

{ βεβόημαι, βεβόησται, βεβόηται.
 βεβόημεθον, βεβόησθον, βεβόησθον.
 βεβόημεθα, βεβόησθε, * βεβόησθαι.

Perfectum.

* Ionice βεβόη-
ται.

86.26.

H.iii.j.

Plus-

Plusquam
perfectum

{ ἐβέβηκον, ἐβέβηκας, ἐβέβηκεν,
ἐβέβηκαμεν, ἐβέβηκατε, ἐβέβηκεσαν.
ἐβέβηκα, ἐβέβηκες, ἐβέβηκεντο.

Aoristus primus, ἐβέβηκεν. Futurum primum, βεβή-
σεται. Paulò pòst futurum, βεβήσεται.

Imperatiui præ-
sens & imperfe.

{ βέβαιον, βέβαιον βέβαιον,
βέβαιον βέβαιον, βέβαιον βέβαιον.
βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον βέβαιον βέβαιον-
σαν.

Perfectum &
plusquamper-
fectum.

{ βέβαιον, βέβαιον.
βέβαιον, βέβαιον,
βέβαιον, βέβαιον.

Aoristus primus, βέβαιον.

Optatiui præ-
sens & imper-
fectum.

{ βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον,
βέβαιον.
βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον,
βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον,
βέβαιον, βέβαιον.

Perfectum &
plusquamper-
fectum.

{ βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον.
βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον.
βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον.

Aoristus primus, βέβαιον. Futurum primum, βε-
βήσεται. Paulò pòst futurum, βεβήσεται.

Subiunctiui
præsens, ἐάν.

{ βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον,
βέβαιον.
βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον,
βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον,
βέβαιον, βέβαιον.

Perfectum &
plusquamper-
fectum, ἐάν.

{ βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον.
βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον.
βέβαιον, βέβαιον, βέβαιον.

Aoristus primus, ἐάν βέβαιον.

Infinitiui præsens & imperfectum, βέβαιον, βέβαιον.

Perfectum & plusquamperfectum, βέβαιον, Aori-
stus primus, βέβαιον, Futurum primum, βέβαιον.

Paulò pòst futurum, βέβαιον.

Participi

Participij
præfens &
imperfect. { βοαόμενος, αόμενος, βοαομένης, αομένης.
βοαομένην, αομένην, βοαομένης, αομένης.
βοαόμενον, αόμενον, βοαομένης, αομένης.

Perfectum & plusquamperfectum, *βεβαιωμένος*. Aoristus primus, *βουδεις*. Futurum primum, *βουδισμι*. Paulò pòst futurum, *βεβησμι*.

Participia passiva.

VERBI MEDII.

Aoristus primus, βούλομαι, βούλας, βουλόμην, βού-
10 σαίμεν, βούσασθαι, βουλώμενος, Futurum primum, *βούσο-
μαι, βουούμαι, βούσονται, βουσόμενοι: de quibus in prima
conjugatione.

Tertia coniugatio circumflexorum formatur à verbis in ὤω, χυσιω, χυσιῶ. Futurum in ὀσω, χυσιῶσω.

15 Præteritum in *ων* α, *η* κρύστω *η* α.

Medium secundæ circumflexorum.

Aorist. pri. medi-
us per omne:
modos.

*Futurum pri-
mum med per
omnes modos.*

* In contraction
neon in a, bioo-
mu.

Prædigma ver-
borum circun-
flexorum tertiæ
coniugationis.

Præfens.

Imperfectum.

VERBI ACTIVI.

Indicativi { ἔσπασθαι, ἔσπασθαι, ἔσπασθαι, ἔσπασθαι, ἔσπασθαι,
 σθαι.

20 præsens. { χρύσσειτον, χρύσσειτεν, χρύσσειτορ, χρύσσειτεν.
χρυσόμην, χρυσόμεν, χρυσόμετε, χρυσόμεσθε, χρυσόμασθε, χρυσόμασθε.

Imperfe-
ctum.

{ ἔχρυσον, οὖν, ἔχρυσες, κς, ἔχρυσες, κ
 ἔχρυσόν τον, ὀ τον, ἔχρυσόν τιμ, ἔ τιμ.
 ἔχρυσον ὀ μιν, ὀ μιν, ἔχρυσόν τε, ὀ τε, ἔχρυσον,
 οὖν.

Perfectum, *καχρύσω* &c. Plusquam perfectum, *ἔκαχρυσάμην*. Aoristus primus, *ἐκαχρυσάμην*. Futurum primum, *καχρυσάσω*.

Imperatiui ἰσχύσει, ε, χρυσέτω, ε'τω.

30 præsens & imperfect. { χρυσός τινι, ἔτινι, χρυσοῖ τινι, ἔτινι.
χρυσός τε, οὐδέ τε, χρυσοῖ τε, οὐδέ τε.

Perfectum & plusquamperfectum, κηρύσσει. Αο-
ristus primus, χηρύσσει.

Optatiui [χρυσόοιμι, οἷμι, χρυσόοις, οἷς, χρυσόοι, οἷ.

35 præsens & imperfect. { χρυσόοιτον, οἱ τον, χρυσοίτιω, οἴτιω.
χρυσόοιμι, οἴμι, χρυσοίτε, οἴτε, σούει, οἶει.

Perfectum & plusquamperfectum, κεχρησάκοιμι.

Aoristus primus, χρυσόσαιμι. Futurum primum,

H.v.

280-

CONIVGATIO TERTIA. 107

Aoristus primus, χρυσώθητι.

Optatiui præsens & imperfect. { χρυσούμιμιν, βίμιμιν, σόοις, σοῖς, σόοιτο, σοῖτο.
χρυσούμεθι, οἰμέθι, σόοισθι, σῶσθι, σοῖ-
δίμιν, βιδίμιν.
5 χρυσούμεθα, σοίμεθα, σόοσθε, σοῖθε, σόοι-
τε, σοῖντο.

Optauimus.

Perfectum & plusquamperfectum. { κεκρυσώμιμιν, υσώθι, κσώτο.
κεκρυσώμεθι, υσώσθι, υσώδίμιν.
10 κεκρυσώμεθα, υσώσθε, υσώντο.

Aoristus primus, χρυσώθιμι, Futurum primum, χρυσώθισιμιμιν. Paulò pòst futurum, κεκρυσώσιμιμιν.
Subiunctiui præsens & imperfectum.

Subiunctiuus.

15 { χρυσώμεσθι, ὦμεσθι, χρυσήσθι, ὦσθι, χρυσήσθαι, ὦσθαι.
χρυσώμεθι, ὦμεθι, χρυσήσθι, ὦσθι, σήσθι, ὦ-
σθι.
χρυσώμεθα, ὦμεθα, χρυσήσθε, ὦσθε, χρυσήσθαι,
ὦσθαι.

Perfectum & plusquamperfectum. { κεκρυσώμεσθι, * κεκρυσήσθι, κεκρυσήσθαι.
κεκρυσώμεθι, κεκρυσήσθι, κεκρυσήσθαι.
20 κεκρυσώμεθα, κεκρυσήσθε, κεκρυσήσθαι.

* Vel ut quidam volunt κεκρυσή.

Aoristus primus, ἐκρυσώθι.

Infinitiui præsens & imperfect. χρυσέειναι, χρυσό-

Infinitiuus.

25 εἶναι. Perfectum & plusquamperfectum, κεκρυσώειναι.

Aoristus primus, χρυσόθιμι, Futurum primum, χρυ-

σωθήσεαι. Paulò pòst futurum, κεκρυσώσεαι.

Participij { χρυσόμενος, ὄνμενος, χρυσομένης, ἐμένης.

præsens & { χρυσομένης, ἐμένης, χρυσομένης, ἐμένης.

30 imperfect. { χρυσόμενος, ὄνμενος, χρυσομένης, ἐμένης.

Perfectum & plusquamperfectum, κεκρυσώμενος.

Aoristus primus, χρυσωθείς. Futurum primum, χρυ-

σωθήσόμενος. Paulò pòst futurum, κεκρυσώσόμενος.

Participia passiva.

Medium tertiæ circumflexorum. Aoristus primus per omnes modos & participia. Futurum primum per omnes modos & participia.

VERBI MEDII.

35 Aoristus primus, ἐχρυσάμην, ἐχρυσάσθαι, χρυσάμην, χρυσάσθαι, ἐχρυσάμην, ἐχρυσάσθαι, χρυσάμην, ἐχρυσάσθαι.

Futurum primum, ἐχρυσώσομαι, ἐχρυσώσασθαι, ἐχρυσώσομαι, ἐχρυσώσασθαι.

dum δ' α π ω : Aoristus primus, ἰδ' ο υ π η σ τ α : secundus :
 ἰδ' ο π η ρ : præteritum actiuum, ἰδ' ο υ π η κ α : medium, δ' ε
 δ' ε π α : sic μ η κ ῶ, μ η κ ῶ, μ η κ ῶ σ ω, μ η κ ῶ, ἰ μ ῶ κ η σ τ α, ἰ μ ο κ η σ τ α, μ ῆ
 μ ῶ κ η κ α, μ ῆ μ ο κ η κ α, τ η γ ῖ q, τ η c.

7 Monosyllaba verò circumflexa his temporibus 7
 carent, præter duo, ἔ χ ω, ἔ χ ῶ, habeo, teneo, ἀ π ῖ σ τ ω, ἀ π ῶ, e-
 uello, traho, surbeo : vnde formantur Aoristi secundi,
 ἔ χ ο ν, ἔ χ ε σ, ἔ χ ε, à primo, ἔ χ η σ τ α : & ἔ α π ο ν, ἔ σ π η ς, ἔ σ π η, ab ἰ
 α π η σ τ α.

10 Optatiuum præsentis 8 circumflexi solent Attici 8 Atticismus.
 etiam per ω purum inflectere, hoc pacto.

Optat. Atticus. { ποιοῖω, ποιοῖς, ποιοῖν, facerem.
 ποιοῖντων, ποιοῖντω.
 ποιοῖν μὲν, ποιοῖντε, ποιοῖνσιν.

15 Infinitiu Barytoni, ποιεῖν, βόειν, χρυσεῖν, primum
 abijciunt ι, ac deinde fit crasis, ποίειν, ποιεῖν, βόειν, βόειν,
 χρυσεῖν, χρυσεῖν. Quamquam in secunda coniugatio-
 ne quidam subscribant ι, βόειν, πεινᾶν : quidam non 9
 subscribant, βόειν, πεινᾶν, clamare, e furire

20 Præteritum perfectum passiuum fit ab Actiuo
 mutando κ α in μ α γ : sed asciscitur σ, si penultima sit
 brevis, τετέλεκα, τετέλεσμαι, perfecti, perfectus sum. In ter-
 tia quoque plurali ac reliquis modis vtimur peri-
 phrasi, vt in barytonis. Si autem penultima sit lon-
 ga η vel ω, 10 non assumitur σ : πεποίηκα, πεποίημαι : βέ- 10
 βωκα, βέβωμαι : κερύσωκα, κερύσωμαι. Verum quia τ η
 tertiæ personæ singularis est purum, πεποίηται, βέβη-
 ται, κερύσεται. Idem 11 locis aliquot interponitur σ, quæ 11
 admodum scriptum est in quinta coniugatione ba-
 rytonorum.

30 Optatiua præterea in huiusmodi præterito fi-
 unt sine periphrasi, per diphthongum impropriad
 η & ω, πεποιήμην, βεβωήμην, κερυσσάμην. Sic & subiun-
 ctiva legitime formantur per ω circumflexum, πε-
 ποιῶμαι, βέβωμαι, κερυσσῶμαι. In vtroque autem mo-
 do circumflectitur secunda & tertia persona, πεποιῶ, 35
 πεποιῶτο : ἰδὲ πεποιῶμαι, πεπειῶ, πεπειῶτο : & ita in cæte-
 ris coniugationibus.

Infinitiuus
 vocis actiue
 contractio.

ἔει ἔει ἔει

δέει δέει δέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

ῥέει ῥέει ῥέει

Cur *Dores* non
subscribant *iota*.

Figuratiuam re-
tinentia in pri-
ma & secunda.
Quae coincidunt
cum verbis in
numi, vel νῦν, νῶ, γῶ,
φῶ, ζῶ.

Hoc de ipso themate debere intelligi, exempla præce-
dentia & sequentia satis indicant, ut sit hic sensus. In se-
cunda quidem coniugatione reperiuntur themata mono-
syllaba, ut δέω, θλάω, κλάω, in prima uero minimè. non enim
reperiuntur themata πλάω, πέω, πνώ, χῶ, &c. sed πλέω, πέω, πνώ, χίω, id est, nauigo, fluo, spiro, fundo. Sic etiam in pri-
mæ coniugationis prima plurali aut tertia, huiusmodi
verba non inueniuntur contracta. ² *Dores* enim ut dixi-
mus 19. 12. ex diphthongo ei primum abiiciūt i, ac deinde
a longum (in quod crasis erat facienda) suo more in u
ueriunt. Merito itaq; iōta non subscribunt. Sic in sub-
iunctiuo pro βοάης βοάς, βοάη βοά dicunt βῶς βῶν, per u
monophthongum. Nam *Dores* ut diximus 19. 14. punctū
subscriptum negligunt. Cæterum hæ voces Doricæ, quæ
à *Clenardo* hic enumerantur. Atticis etiam & communi-
bus, qui prosa oratione scripserunt, sunt usitate, inueni-
untur & aliæ his similes & in poetis & in oratoribus,
ut χῆται pro χῆται, uītur : & χῆται pro χῆται, uī :
à χῆται, uītor. κίρω, miscebat, sine augmento, pro ἐκίρω.
à κίρω, misceō : imperfect. ἐκίρων, ας, α : & sine augmen-
to κίρων, miscebam, uel miscebant, in tertia plurali, δρῶν
pro δρῶν, uel δρῶν, sūtire, à δρῶν. πενῶν pro πενῶν, e-
sūtire, à πενῶν. Sic ζῆ pro ζῆ, uiuit ex ζῆ, uel pro ζῆ, ui-
ue, ex ζῆ, imper. quod & ζῆν, per pleonasmum, uidelicet
syllaba δι, quod omnibus fere monosyllabis imperatiuis
accidit : ut à πλέω, nauigo, πλέω πλεί : vnde πλείν : nauig-
a, à ζῆ, siue ζῆν, tertia persona ζῆτω, uiuat, pro ζῆτω. hæc
tamen à ζῆμι τὸ ζῆν deduci possunt : à quo & imperfe-
ctum ἐζῶ, ἔζης, uinebam, ας, pro ἐζῶν, ἔζας. pro ἐζῶν quoque
tertia pluralis Herodotus dixit ἐζῶν, uinebant. Hæc re-
feruntur ad ζῶν, cuius futurum ζῶσσι, medium ζῶσμεν,
uinam : Aorist. pri. actiuius ζῆσα, uixi. Nempe illa pri-
mum, quæ per pleonasmum νυ, formant ex se uerba in ἐ-
νυμι, uel δινυμι, siue εννύω, & δινύω, de quibus uide in ἀ-
μφινυμι, in tractatu de inuestigatione thematis. ἀμφινύ-
μι enim, siue ἀμφινύω, id est, induo, sit ab ἀμφίω, quod
facit in futuro ἀμφίωσσι, seruata figuratiua i. sic πετάνυ-
μι, siue πετάνύω, id est, pando, sit à πῆναι, cuius Futu-

ῥῶν περὶ αὐτῶν.

Retinent quoque figuratiuam : aut α. finita in ἔω & αῖω, quæ reiecto v, formant ex se tempora, ut φθίνω vel φθίσκω, præuenio : futurum φθαίω, α. φθαίω. De his quæ in φθίνω, corrumpo, in inuestigatione thematis.

Eodem modo, quæ recipiunt pleonasimum ου : ut ἀρέω ἀρίσκω, placeo. Futurum ἀρέσω : sic γράω γράσκω, senesco. Futurum γράσω : quære in ἀρίσκω.

His adde, quæ eadem significatione habent indifferenter in themate ἔω, vel ἔζω, quæ pauca sunt : & αῖω vel ἀζω, quæ multa occurrunt.

Atque hæc quidem sunt in genere finita in ἔω & αῖω, quæ seruant Characteristicam inuariatam. In specie verò verba in ἔω, quorum antepenultima est : vel o, sequente consona simplici, & quoque retinent, præterquam τορέω, ἀφίλειω, id est, ferro transfigo, iuuo : mutant verò in η, quæ sunt à masculinis in ος, (à nominibus enim quibuscunque, præcipue verò ab adiectiuis compositis in ος, dicuntur septennum verba cuiusvis coniugationis contractorum, atque finita in ἔζω, ἀζω, αῖω, αῖνω, ὠώ, ὠώ, & ἔω passim occurrentia) ut οἰκονομέω, μέησω, dispenso, ab οἰκονόμος, dispensator : & quæ harytona quoque sunt : ut μελέω, ὦ, vel μέλω, venio. Futur. μολήσω : tamen τελέω, ὦ, vel τέλω, perficio, retinet ε, τελήσω : sic μέχεμαι, pugno.

Futur. med. ὑαχέσομαι, tanquam à μέχεμαι, ὀδμαι. Retinent præterea, αἰέω, dormio, αἰδέω, veneror : ἀκίω, medor : & ἀρκίω, sufficio : nam ab αἰέω, inueniuntur Aoristus primus αἶσα, sine augmento pro ἡσα, dormiui, & imperatiuius medius αἶσαι, quiesce. ab αἰδέω, Aoristus primus pass. ἡδέσθην, veritus sum. Imperat. αἰδέσθην, reuerere. Aorist. pri. imperatiui medij αἰδίσαι, reuerere : Homerus tamen dixit in futuro pri. medio αἰδίσσομαι. Ab ἀκίω, Futurum medium ἀκίσσομαι : Aorist. prim. medius ἐκίσταμι, medicinam addibui : Infinitiuus ἀκίστασθαι, & in voce αἶκτα, ua,

αἰέσαι, mederi, curare. Ab ἀρκίω futurum ἀρκέσω, eis, ei, sufficiam, es, et : Aorist. pri. ἡρκασα, suffeci, cum ὄνι ἡρκασα, remouui, propulsauui : infinit. ἀρκίσαι & ἡπαρκίσαι, & puericè geminatio ος, ἡπαρκίωσαι, particip. ἀρκίως, & ἡπαρκίως,

Figuratiuam retinentia in prima.

A nominibus finitunt verba in ἔω, αῖω, ἔζω, ἀζω, αῖω, αῖνω, ὠώ, ὠώ, & ἔω.

par-

participium Aoristi primi passivi, ἀποδίδς, contentius
Sunt quoque quaedam dissyllaba, quae faciunt futurum in
ισω: de quibus vide in Annotationibus in verba, quum
agit de futuro activo. Porro quae his regulis non conti-
nentiur, mutant in η. Notanda vero, quae in contextu e-
numerantur, duplex futurum habentia: & quae licentia
poetica ab his regulis degenerare inveniuntur. Et hacten-
us de verbis in ιω: nunc de αω videndum.

Quae verba se-
cundae figurati-
nam retineant,
ιδω, οδω, ιδω.

Trissyllaba in
εω, ιδω: praece-
dente vocali.

Dissyllaba in ιδω
πιδω & εγιδω, prae-
cedente consona.
Exceptio.
Notio.

πιδωμαι.
πιδωμαι.

Finita in ιω à
nomine facta fi-
guratiuam o mu-
tant in ω, alia
seruant.

Geminum ω or-

Finita in ιδω, οδω, ιδω (etiam si sit in diphthongo)
seruant α: ut διδω, ἀρεδω, κομιδω, κωιδω, id est, miror, 10
audio, laboro, de alio. Excipe γιδω, μ. ησω, υιοιο: βιδω, & cla-
mo: & ιδω, quod duplex habet futurum, sic αιδω, vel
αιδω, permutio, percussio, communiter facit ασω, & Asi-
tice ac Ionice ησω.

Retinent quoque α trissyllaba finita in εω & ιδω, mo- 15
dō immediate praeceat vocalis, non consonans, ut πεεω,
φωεω, transeo, pinso: χαλδω, ιδω, χαλδω, video, propello,
remitto, &c.

Sed ex his multa finiuntur quae in αω, unde dixi-
mus Tempora sumenda esse, ut ιδάω, χαλδάω, &c. 20

Item α seruatur in dissyllabis in ιδω, πιδω, & εγιδω, prae-
cedente consona, ut θλιδω, κλιδω, φλιδω, πλιδω, εγιδω, frango,
rumpo, coniundo, traho, facio. Hoc tamen verum non est,
si faciunt ex se verba in μι, ut πλιδω, πλῆμι, tolero: χεγιδω,
χρημι, vaticinor: πεγιδω, πεῆμι, emo, πλιδω, πλῆμι, impleo. 25
nam haec, veluti omnia verba in μι, mutant α in η.

πιδωμαι quoque, id est, acquiro, facit in futuro medio
πιδωμαι, & in praeterito pass. πειπαμαι, ditatus sum, pro
πιδωμαι: & πεινιδω, esurio, facit πεινιδω. Sed de αω sa-
tis: veniamus ad βω. 30

Si verba in βω ducantur à nomine (ut sit ferè semper)
mutant o in ω: ut χρυσος, aurum, sit χρυσώω, inaurio, cu-
ius futurum χρυσώσω, per α μίρω. Si autem à nullo nomi-
ne deriuentur, seruant o μωρεω, ut ομώω, ἀρεω, οδω, βω, iu-
ro, atro, inquino, celebro: quorum futuri in ιω. 35

4 Supple, quauis diximus 73.25. penultimam Aoristi
5 primi esse semper aut natura aut positione longam. Huiusmodi ω geminum, nonnunquam ornatus tantam gra-
tia, o o.

via ponitur, quamvis penultima sit longa natura, ut *ἀπρί-
στη*, laudauerim, optatiui Aoristius primus Aeolicus &
Atticus, ab *ἀπρίσθω*.

natus gratia po-
situm.
ἀπρίσθηα

His adde *δίσσω*, ligo: *ἀλίσσω*, molo. *τήσω* verò significans
timeo vel fugio, facit *τήσω*, quum autem sumitur pro
τήσω, id est, perfuro, facit *τήσω*.

Ipsè autem CLENARDVS in inuestigatione the-
matis in verbo *σβέννω*, extinguo, ait à *σβίω* posse deduci
Aoristum secundum passivum, *ἔσβην*, ab actiuo *ἔσβον*: at-

que paulò pòst, à *χέω*, fundo format Aoristum secundum
ἔχον, pro *ἔχον*, & futurum secundum *χέω*, sic compositum
ἐκ *χέω*, effundam. In alijs autem tribus, *χέω*, *σπένδω*, *σβίω*,
futurum secundum non inuenitur, neque prateritum me-

dium. Ac sunt, qui dicant, *χέω* & ἐκ *χέω*, esse futura prima

Dorica, pro *χέωσω*, ἐκ *χέωσω*, affirmant enim, futura secun-
da semper in circumflexis desiderari, veluti in verbis in *μ*
atque certè in barytonis rarò admodum occurrunt, nisi in
his tribus, *ἔδωκα*, *πίωκα*, *φάγωκα*, edam, bibam, comedam:
de quibus vide in Annotationibus in verba, circa finem.

Id est, facta prius contractione: deinde mutando *μ* in
ω, ut in prima *ποιῶμι*, *ποιῶμι*, *ποιῶλω*: sic *ἀεεπατῶλω*,
deambularem, à *ἀεεπατῶ*. In secunda, *βοῶμι*, *βοῶμι*, *βο-
ῶλω*, *βοῶναι*, *βοῶναι*, &c. sic *ἀγαντῶλω*, diligerem, ab *ἀγαντῶ*:
ἀποδρῶλω, aufugerem, ab ἀποδρῶ: *ζῶλω*, viuerem, à *ζῶ*:
ὀφρῶλω viderem, ab ὀφρῶ. In tertia *χρυσῶμι*, *χρυσῶμι*, *χρυσ-
ῶλω*, ut in prima. Dore ac Aeolei idem faciunt, sed Do-

res in prima & tertia coniugatione prius mutant *ο* in *ω*,
ut terminatione à secunda non differant: hoc modo, *ποιῶ-
λω* *βοῶλω*, *χρυσῶλω*. Rursus poetae in secunda coniugatio-

ne dicunt *ῶμι*, *ῶμι*, *ῶι*, &c. ut *βοῶμι*, *βοῶμι*, *βοῶι*: sic
ἡῶμι, quod & *ἡῶλω*, pubescerem, ab *ἡῶ*, pubesco.

Aeoles ascribunt. Dicunt enī *μηλᾶν*, pro *μηλᾶν*, vide-
re, à *μηλᾶ*. Tamen à *γνώω* τὸ γινώσκω, cognosco, di-

cimus *ἔγνωσα*, assumpta *σ*, quamvis penultima sit *ω*
μήγα. Nempe ante *σ*, quoties occurrit in perfecto &
plusquamperfecto, cuiuscunque modi vocis passivè in
huiusmodi terminationibus *δω*, *δω*, *δε*, *δε*, *δω*, *δω*, ibi enim
dicitur *δω*, *δω*, *δε*, *δε*, *δω*, *δω*,

Dorismus, *χέω*
pro *χέωσω*.

Notio.

Optatiuus
Atticus in pri-
ma & tertia *ῶλω*
in secunda *ῶλω*.

Doricè & Aeol-
licè in prima &
tertia *ῶλω*.

Poeticè in se-
cunda *ῶμι*.

σ ante *σ* in per-
fectis & plus-
quamperf. pass.

Appendix.

Ionismus.

ei in α

Dorismus.

$$\left\{ \begin{array}{l} \epsilon\alpha \\ \epsilon\delta \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} \epsilon\gamma \\ \epsilon\delta \end{array} \right\}$$

$\alpha\alpha$ pro α , & $\omega\omega$,
vel $\omega\omega$ pro ω , in-
contractionib.
secunde circum-
flexorum.

Præter hæc quæ à CLENARDO in circumflexa
annotata sunt, hoc quoque sciri dignum, Iones non raro
ei factum ex contractione in α resolvere, πειεῖται, πειεῖ-
ται, & Dores contractionem α (ut aliàs monuimus) in
eu conuerti, si venias à verbis in $\epsilon\omega$, non item ab $\epsilon\alpha$, ut
πειεῖται, πειεῖται: ἐξοιχέσιν, exeunt pro ἐξοιχέσιν, ἐξοι-
χέσιν, ab ἐξοιχέω ὀχλεύεται, turbantur, pro ὀχλεύεται, ex
ὀχλεύεται, ab ὀχλεύω: ἰδνέτο, & sine augmento Ionice
(68.35) ἰδνέτο, admirabantur seu inspiciebant, pro ἰδ-
νέτο ἰδνέτο, à ἰδνέω, quo Iones vtuntur, pro βέδεω: 10
hinc apud Herodotum, ἰδνέτε, oculis subijciebat, & sine
augmento ἰδνέτο pro ἰδνέτο: & in Anríst. pri. med. ἰδνέ-
σαντο, & sine augmento ἰδνέσαντο pro ἰδνέσαντο, inspe-
runt contemplati sunt: εἰδνέτο, pro εἰδνέτο, voluebatur,
ab εἰδέω: μέζον, premebant, pro ἰμέζον, ὀμέζον, de- 15
tracto incremento, à μέζω τὸ μέζω: ὀρχέωτο, pro ὀρχέο-
το, saltabant, ab ὀρχέω: & alia his similia. Notandum
præterea poetarum in verbis $\alpha\omega$, contractione facta in α , ali-
ud α inserere, accentum retracto, ut βοῦνται, βοῦνται, βοῦ-
νται: ἀρεῖται, ἀρεῖται, ἀρεῖται, concionari, ab ἀρεῖ- 20
ται: μνᾶται, μνᾶται, μνᾶται, spondere, à μνᾶται: in
secunda persona μνᾶν μνᾶν, unde μνᾶ, detracto iota sub-
scripto: sic in tertia singulari vocis ætine βοῦα, clamat,
ex βοῦει, βοῦ: ἰᾶ σinit, ex ἰαει, ἰᾶ, ab ἰᾶ. Quando autem
contractio facta fuerit in ω , aliud ω inserunt, retracto e- 25
tiam accentu, πνδῶν, πνδῶν, πνδῶν, salto, lasciuio: verum,
si vocalis præcedens fuerit brevis, pro ω μέγα injciunt ω
μυεῖν, ὀεῖω, ὀεῖω, ὀεῖω, video: in secunda plurali præsen-
tis οἰαίτινι ὀεῖσθε, ὀεῖτε, ὀεῖσθε, videretis, ὀεῖω ω , texo,
tertia plurali ὀεῖσιν, ὀεῖσιν, ὀεῖσιν, texit, sic ἰδῶσιν, abi- 30
gent, ab ἰδῶ, præsens pro futuro. αἰτιῶσα, pro αἰτιῶσα,
occurrens seu instruens, participium præsens femininum
ab αἰτιῶ, occurro: hoc locum habet maximè in tertia
plurali imperfecti passivi, ubi ὄντο pro ὄντο, ὄντο, ut ἰ-
γέοντο, concionabantur, ab ἰγέω, ὀγέω, ordine 35
ībant à σιγέω: αἰτιῶντο, culpabant, ab αἰτιῶμαι: de-
tractum est incrementum, sic in δέξιντο, manibus dex-
tris accipiebant, id est, comiter, à δέξιντο, τὸ δέξιντο,
καρῶντο;

κρεῖωντο, *miscabantur*, ἀ κρεῖομεν τὸ κρεῖωνώ: *ἐμπόλυντο*,
sibi comparabantur, ἀ ἐμπόλομεν.

DE VERBIS IN MI.

A Verbis sextæ coniugationis in *έω, έω, έω, ύω*, deducuntur, quæ vocata sunt verba in *μι*, quod in *μι* desinant, *θέω, τίθημι, ποно, εἰςέω, ἱσθίμι, σφο* vel *σφιντο*: *δίδω, δίδωμι, do*: *ζευγύω, ζεύγνυμι, iungo*. Ideoque desinentium in *μι* quatuor sunt coniugationes, pro numero vocalium, *έ, α, ο, υ*, quæ sunt indices ac figuratiuæ coniugationum.

Quod ad principalem attinet syllabam, tres primæ coniugationes fiunt per *αναδιπλασιασµὲν*, hoc est, reduplicationem, quarta non item. Reduplicatio propria est, quando prima thematis repetitur consonans, & assumitur breve, *δέω, δίδωμι*, in vicem autem aspiratæ succedit illius tenuis, *βέω, τιθῆμι*, mutando *θ* in *τ*, non *θίθημι*. Reduplicatio impropria, vbi tantum præfigitur *ι*, vt si verbum incipiatur à vocali, *έω, ἱνιμι, πιπιτο*, aut literis *ς, εἰςέω, ἱσθίμι*. Vltima verò & penultima syllaba sic habent: migrat *α* purum in *μι*, vocales autem Characteristicæ in proprias longas, *ε* & *α* in *η*, *βέω, τιθῆμι*: *εἰςέω, ἱσθίμι*: *ο* in *α*, *δέω, δίδωμι*. Cæterum *υ* cum sit anceps, hic longum censetur, *ζευγύω, ζεύγνυμι*.

Quæcunque igitur in his verbis fortita sunt reduplicationem, tribus opus habent syllabis, reduplicatione, penultima longa, & syllaba *μι*. Nec est reduplicatio, nisi in præsentis, & præterito imperfecto, per omnes modos & participia.

Trium quoque temporum hic solum habenda est ratio præsentis, imperfecti & secundi Aoristi. Præsens peculiarem sibi vendicat inflexionem. At imperfectum & secundus aoristus reguntur

Verborum in μι deductio.

Figuratiua
ε, α, ο, υ.

Αναδιπλασιασµὲν
Reduplicatio propria.

Reduplicatio impropria.
Vltimæ syllabæ & penultimæ formatio.

$$\left. \begin{array}{l} \alpha \\ \alpha \\ \alpha \end{array} \right\} \text{in} \left. \begin{array}{l} \eta \\ \eta \\ \omega \end{array} \right\}$$

Reduplicatio in quibus temporibus.
Quæ tempora hic consideranda, & alia unde pendenda.

zur legibus Aoristi passiui Barytonorum, excepta penultima, de qua postea Perfectum, plusquamperfectum, Aoristus primus, & futurum consueto more formatur ab ijs verbis, siue circumflexis, siue barytonis, unde manant ipsa verba in *μι*, vt *τίθημι*, futurū *θήσω* à *θήω* vel *θώ*: sic *ἵστημι*, Aoristus, primus, *ἵστασθαι*, à *σταίω*: item *ἰδωμι*, perfectum, *ἰδών*, plusquamperfectum, *ἰδεδών*, à *ἰδύω*. Proinde hæc tempora, quod sint ad Barytonorum canones exigenda, parum prosequemur in istis coniugationibus, nisi quid interuenerit, quod defleat à præscriptis verbis.

Annotatiuncule.

Medio præterito carent verba in *μι*, & item secundo futuro, perinde atque circumflexa.

Secundum Aoristum passium quidem ignorant, at medium ritè formant, vt & actiuum.

Verborum in *μι* formationes.

Vt fecimus in formandis verbis barytonis, (quibus similia sunt circumflexa, excepta contractione, de qua satis abundè diximus, quum de nominum contractionum declinationibus ageremus 47. II.) ita quoque nunc verborum in *μι* formationes volo paucis perstringere. Trium verò temporum hic tantum habendus est sermo, præsentis, imperfecti, & aoristi secundi, sed hoc destituitur vox passiva. Ac tria in his considerata. Reduplicatio, Characteristica, & Terminatio.

In verbis in *μι* quæ sint peculiaris.

Reduplicatio habet tantummodo locum in præsentis & imperfecto trium priorum coniugationum, sed id per omnes modos & participia. Hæc fit præpositio i, themati barytono, unde hæc verba deducuntur, ante quod i, modò non sit longum positi, repetitur prima consona thematis, si à consonante incipiat, sed pro mutata aspirata repetitur illius tenuis, utpote *π*, *κ*, *τ*: pro *φ*, *χ*, *θ*: vt ex *σταίω*, *σταίω*, *σταίω*, *σταίω*, per reduplicationem facies *τίσταίω*, *ἵσταίω*, *ἰδύω*, *ἰδύω*.

De Reduplicati-
one.

De Characteristica & Terminati-
one.

Hactenus de Reduplicati-
one, nunc de Characteristica
& Terminati-
one simul agamus: sic enim fiet commodius
ac facilius. Atque hæc quidem sunt primariæ terminati-
ones horum trium temporum.

Indicæ.

barytonorum vocis medię: verum secunda persona singularis indicatiui formanda erit à tertia eiusdem numeri, versor in σ: & secunda singularis imperatiui similis est secunde singulari imperfecti & Aoristi indicatiui, remoto augmento: quod etiam in ipsis barytonis quondam observatum fuit: verum Iones reicientes σ, & in barytonis, & sepe in his verbis contractioni Atticæ locum dederunt, ut facile ex CLENARDI contextu poteris intueri.

Notio.

Hoc quoque notandum, In terminationibus subiunctiui, actiui, passivi & medij, loco π & η secundam coniugationem habere α & α, tertiam verò ω & ω.

Paradigma
verborum primæ
coniugationis in
μ.

Prima coniugatio in μ fit à verbis in ιω, per reduplicationem, ἴω, τίμμι. Futurum in ἴσω, ἴσσω, ut in prima circumflexorum.

15

VERBI ACTIVI.

Indicatiuus.

Indicatiui præ- { τίμμι, τίςμς, τίςμσσι.
sens. { τίςτε, τίςτεσσι.
{ τίςμε, τίςμεσσι, τίςμεσσι: & Ionicè τίςμασσι.

20

Ionismus.

Imperfect. { ἴμι, ἴμις, ἴμισι.
{ ἴμιτε, ἴμιτεσσι.
{ ἴμιμε, ἴμιμεσσι, ἴμιμεσσι.

Bæotismus.
et pron.

Perfectum, ἴδμεν, ἴδμε, ἴδμεσσι, per diphthongum ει. 25
Plusquamperfectum, ἴδμεν, ἴδμε, ἴδμεσσι. Aoristus primus, ἴδμεν, ἴδμε, ἴδμεσσι, per α scribitur.

Aoristus secundus, S. ἴδμεν, ἴδμε, ἴδμεσσι. D. ἴδμεν, ἴδμεν, ἴδμεν. P. ἴδμεν, ἴδμεν, ἴδμεν. Futurum primum, ἴσω, ἴσω, ἴσω.

30

Doricismus.
Bæotismus.

Doricè τίςμασσι: sic ἴσμεν, ἴδμεν, ἴδμεν, pro ἴσμεν, ἴδμεν, ἴδμεν. Doricè & Bæoticè ἴδμεν, sic in tertia plurali Aor. sec. ἴδμεν, ἴδμεν & ἴδμεν, formando à prima singulari longa in suam breuem versa. sic in quarta coniugatione, si hoc tempus habeant: ut ἴσω, ultima longa, ortus sum: 35
ultima breui, orti sunt à ὄμμι, orior. sic ἴδω, subij & subierunt. à ὄμμι, subeo. Cæterum ex ἴδμεν, reiecto augmento, sit compositum: αἴδμεν, deposuerunt, ab αἰτίμμι, pro-

αἰτίμμι.

ἀνὰ τὴν μ., 69.37.

Imperatiui præsens & Imperfect.

Imperatiuus.

- 5 { τίθιτι, τίθιτω.
τίθειτον, τίθειτῶν.
τίθετε, τίθειτῶσαν.

Aoristus. 2. { θίς, θίτω.
θίτον, θίτων.
θίτε, θίτῶσαν.

- 10 Optatiui præsens & imperfect. { τίθειν, τίθεις, τίθειν.
τίθειτον, τίθειτῶν.
τίθειμῶν, τίθειντε, τίθεισσαν.

Optatiuus.

Aoristus. 2. { θείω, θείης, θείν.
θείντον, θείντῶν.
θείμῶν, θείντε, θείσσαν.

- 15 Subiunct. præsens & imperf. { τίδῶ, τίθῃς, τίθῃ.
τίθῃτον, τίθῃτων.
τίδῶμῶν, τίθῃτε, τίδῶσι.

Subiunctiuus.

- 20 Aor. 2. { δῶ, θῆς, θῆ.
θῆτον, θῆτων.
δῶμῶν, θῆτε, δῶσι.

Infinitiu præsens, τίθεναι. Aoristus secundus θείναι.

Infinitiuus.

Participij præsens & imperfect. { ὁ τίθεις, τίθεις.
ὁ τίθεισα, τίθεισθς.
τὸ τίθεις, τίθεις.

Participia.

- 25 Aoristus. 2. { ὁ θείς, θείεις.
ὁ θείσα, θείεις.
τὸ θείεις, θείεις.

Verbum passiuum fit ab actiuo, corripiendo penultimam, τίθημι, τίθεμαι.

- 30 Indic. præs. { τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.
τίθεμαιδον, τίθεισδον, τίθεισδον.
τίθεμαιδα, τίθειδα, * τίθεται.

Passiuum primæ
verborum in μι.
Indicatiuus
passi.

- Imperfect. { τίθιμῶν, ἐτίθεσθ, ἐτίθετο.
ἐτίθεμαιδον, ἐτίθεισδον, ἐτίθεισδον.
ἐτίθεμαιδα, ἐτίθειδα, ἐτίθειτο.

* Poetice τίθειαι,
vi de baryonis
dictum est.

Perfectum, Singul. τίθειμαι, τίθεισαι, τέθειται. D. τίθειμαιδον, τίθεισδον, τίθεισδον. P. τίθειμαιδα, τίθειδα, τέθειται.
per & penultima, perinde atq; actiuū, τίθημι. Plurquā-

87.26 & 87.2.
Annotatio.

Liii.

perfectum,

no VERBORVM IN MI.

perfectum, ἐτέλειμι, ἐτέλεσας, &c. Aoristus primus, ἐτέλεον, ἐτέλεον, vt in barytonis. Futurum primum, τετέλεμεν. Paulò post futurum, τετέλεσμεν.

Imperatiuus.

Imperatiui præsens & imperfectum. S. τήνδε, πρήνδε. D. τήνδε, πρήνδε, P. τήνδε, πρήνδε.

Optatiuus.

7

Optatiui præsens & imperf. {
πρήμι, πρήμι, πρήμι.
πρήμι, πρήμι, πρήμι.
πρήμι, πρήμι, πρήμι.

Perfect. & plusquam-perfectum {
πρήμι, πρήμι, πρήμι.
πρήμι, πρήμι, πρήμι.
πρήμι, πρήμι, πρήμι.

Subiunctiuus.

Subiunctiuui præs. & imperf. {
πρήμι, πρήμι, πρήμι.
πρήμι, πρήμι, πρήμι.
πρήμι, πρήμι, πρήμι.

Perfect. & plusquam-perfect. {
πρήμι, πρήμι, πρήμι.
πρήμι, πρήμι, πρήμι.
πρήμι, πρήμι, πρήμι.

Infinitiuus.

Participium.

*Poetica ectasis

πρήμι, πρήμι.

Medium primæ

coniugationis

verborum in mi.

Aoristus secundus

medius per

omnes modos &

participia.

*Hinc dicitur su-

perposuit, pro

dicitur, reiecto

augmento, ab dī-

τρήμι pro dī-

τρήμι, 69.36.

*Dicimus quo-

que dicitur, dī-

τρήμι : tanquam

à dī. cuius Ao-

rist. sec. med. effes

τρήμι, &c.

Infinitiuui præsens & imperfectum, τήνδε, πρήνδε, ab indicatio, τήνδε. Participij præsens & imperfectum, τήνδε, πρήνδε, τήνδε, πρήνδε.

VERBI MEDII.

Præsens & imperfectum eadem sunt cum passiuus. Perfectum & plusquamperf. & secundum futurum desiderantur. Reliqua sunt tria tempora, primus Aorist. secund. Aorist. & futurum primū, Aoristus primus, ἐτέλεον : sed parum vsitatus. Futurum primum per omnes modos ac participia, τετέλεμεν, τετέλεσμεν, τετέλεσας, τετέλεσμεν.

Secundus autem Aoristus inflectitur sic:

Indicat. {
ἐτέλεον, ἐτέλεον, ἐτέλεον.
ἐτέλεον, ἐτέλεον, ἐτέλεον.
ἐτέλεον, ἐτέλεον, ἐτέλεον.

Imperat. {
ἐτέλεον, ἐτέλεον.
ἐτέλεον, ἐτέλεον.
ἐτέλεον, ἐτέλεον.

Optat. {
ἐτέλεον, ἐτέλεον, ἐτέλεον.
ἐτέλεον, ἐτέλεον, ἐτέλεον.
ἐτέλεον, ἐτέλεον, ἐτέλεον.

Subiun-

Subiuncti-
uus 2us.

{ δῶμαι, δῆ, δῆται.
δῶμαι δον, δῆδον, δῆδον.
δῶμαι δα, δῆσθε, δῆιται.

Infinitivus, δέδαι, Participium, ὁ * δέμενος, ἡ δεμένη, τὸ δέμενον. Et in sequentibus quoque coniugationibus eodem modo se habent hæc tempora, vt postea videbitur.

Secunda coniugatio in μ fit à verbis in $\alpha\alpha$, εἶω, ἴσημι. Futurum in ἴσω, * ἴσσω, vt in secunda coniugatione circumflexorum.

VERBI ACTIVI.

Indicatiui
præsens.

{ ἴσημι, ἴσης, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι, ἴσῃσι.

Imperfect.

{ ἴσῃσι, ἴσῃσι, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι, ἴσῃσι.

Perfectum, ἴσῃσι, per α . Plusquamperfectum, ἴσῃσι.
Aoristus primus, ἴσῃσι.

Aoristus secundus, S. * ἴσῃσι, ἴσῃσι, * ἴσῃσι. D. ἴσῃσι, ἴσῃσι.
P. ἴσῃσι, ἴσῃσι, ἴσῃσι. Futurum primum, ἴσῃσι.

Imperatiui

{ ἴσῃσι, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι.

præsens &

imperfect.

Aoristus 2.

{ * ἴσῃσι, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι.

Optatiui

præsens &

imperfect.

{ ἴσῃσι, ἴσῃσι, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι, ἴσῃσι.

Aoristus 2.

{ ἴσῃσι, ἴσῃσι, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι, ἴσῃσι.

Subiunctiui

præf. & im-

perfect. 2us.

{ ἴσῃσι, ἴσῃσι, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι.
ἴσῃσι, ἴσῃσι, ἴσῃσι.

I.v.

* Hinc ἀνέμενος,
pro ἀνέμενος,
69. 36.

Paradeigma
verborum secun-
de coniugationis
in μ .

* Cum δὲ δὲ
ἴσῃσι, ἀνέμενος.
Indicativus.

* Cum δὲ, ἀνέ-
μενος, defecit, cum
ἀνέμενος,
circumflecti.

* Compositum ex
ἀνέ, ἀνέμενος, sur-
rexit : crebrum
apud Home-
rum.

Imperativus.

Doricè,
ἴσῃσι.

Optativus.

Subiunctivus.

Aori-

*Infinitivus***Doricè εἰναι.**Participia*

**αἰσας, qui sive-*
rexit, pro αἰσας, 69.37. ὅτι
αἰσας, remotus.

Aorist. 2. εἶναι

εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.

Infinitivus præsens, εἶναι. Aoristus secundus, *εἶναι.

Participij

præsens & imperfect.

οἱ εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 οἱ εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 οἱ εἶναι, εἶναι, εἶναι.

Aoristus 2.

οἱ * εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 οἱ εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 οἱ εἶναι, εἶναι, εἶναι.

VERBI PASSIVI.

Passivum se-
cundæ coniuga-
tionis verborum
in μι.

Indicativus.

Indicativus

præsens

εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.

Imperfect.

εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.

Perfectum, εἶναι, εἶναι, εἶναι, plusquamperfectum, εἶναι, εἶναι, εἶναι, more consueto. Aoristus primus, εἶναι. Futurum primum, εἶναι, εἶναι, εἶναι. Paulò post futurum, εἶναι, εἶναι, εἶναι.

Imperativus.

Imperativus præsens & imperfectum, S. εἶναι, εἶναι, εἶναι. D. εἶναι, εἶναι, εἶναι. P. εἶναι, εἶναι, εἶναι.

Optativus.

Optativus

præsens & imperfect.

εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.

Perfectum

& plusquamperfectum

εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.

Subiunctivus.

Subiunctivus

præs. & imperfect.

εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.

Perfectum

& plusquamperfectum

εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.
 εἶναι, εἶναι, εἶναι.

Infinitivus.

Infinitivus præsens & imperfectum, εἶναι, εἶναι, ab indicativus.

dicatiuo ἵσταται. Participij præsens & imperfectum, ἵσταμενος, ἵσταμένη, ἵσταμενον.

Participian.

VERBI MEDII.

5

Aoristus primus, ἔστημι, ἔστης, ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν. Futurum verò primum, ἔσσω, ἔσσης, ἔσσημι, ἔσσεσθε, ἔσσωσι. Secundus aoristus, S. ἔσταμι, ἔστασο, ἔστατο. D. ἔσταμεν, ἔστατε, ἔστασαν.

10

P. ἔσταμεθα, ἔστασθε, ἔσαντο. Sed in hoc verbo non est tempus visitatum.

Tertia coniugatio in μι fit à verbis in ἔω, δέω, δίδωμι. Futurum in ὠσω, ὠσσης, perinde vt in tertia circumflexorum. Præteritum, δίδωκα.

15

Poetice seruatià reduplicatione, δίδωσσω, prima pluralis δίδωσομεν, dabimus. Infinitiuus δίδωσθαι, daturum esse.

Medium secundæ coniugationis verborum in μι. Aoristus secundus.

Paradigma verborum tertiæ coniugationis in μι.

VERBI ACTIVI.

20

Indicatiui præsens;

δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
δίδοτον, δίδετε.
δίδωμεν, δίδετε, δίδετεσι: Ionice, δίδασσι.

Indicativus.
Ionismus.

Imperfect.

* δίδωον, δίδωσθε, δίδωσαν.
δίδοντο, δίδοντο.
δίδοντομεν, δίδοντο, δίδονσαν.

* Poetice δίδοντο, δίδοντο, δίδοντο.

25

Perfectum, δέδωκα. Plusquamperfectum, ἔδεδωκεν. Aoristus primus, ἔδωκα, per κ. Aoristus secundus, S. ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε. D. ἔδωκαν, ἔδωκα, P. ἔδωκα, ἔδωκα, * ἔδωκασι. Futurum primum, δώσω.

* Reiecto augmento, δέδωκα, dederant.
Imperativus.

30

Imperatiui præsens & imperfect.

δίδωθι, δίδωθι.
δίδωσθαι, δίδωσθαι.
δίδωτε, δίδωτε.
* δώε, δώε.

Aoristus 2.

δώτε, δώτε.
δώτε, δώτεσαν.

* Cum δώε, δώε, δώε, redde cum δά, δά, δά.

35

Opratiui præsens & imperfect.

δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι.
δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι.
δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι.

Aorist.

<i>Subiunctiuus.</i>	Aoristus 2.	{ δῶν, δῶντες, δῶν. δῶντες, δῶντων. δῶντες, δῶντων. δῶντες, δῶντων.	5
	Subiunctiui præf. & im-	{ δῶν, δῶντες, δῶν. δῶντων, δῶντων. δῶντες, δῶντων, δῶντων.	
	perfect. ἐὼν	{ δῶν, δῶντες, δῶν. δῶντων, δῶντων. δῶντες, δῶντων, δῶντων.	
	1	Aorist. 2. ἐὼν	
	2	{ δῶν, δῶντες, δῶν. δῶντων, δῶντων. δῶντες, δῶντων, δῶντων.	
<i>Ionismus.</i>	1	Ionice δῶν. Iones enim terijs personis singul. subiun- 10 ctiuorum vocis actiue sæpè addunt σι vel σιν, sequente vocali, quidam scribunt δῶν, absque puncto subscripto.	
γνώσι.	2	2 ^a Poetice δῶνσι, sic γνῶσι, nouerint, ἀγῶμι, nosco : ut pro δῶν, δῶντες, δῶν, dicatur, δῶν, δῶντες, δῶν, ἢ Ionice δῶνσι.	
<i>Infinitiuus.</i>	Infinitiuui præfens & imperfectum, δῶναι. Aori- 15 stus secundus, * δῶναι.		
* Dorice δῶναι.	Participij	{ δῶν, δῶντες, δῶντων. δῶντων, δῶντων. δῶντες, δῶντων. δῶντες, δῶντων.	
Ionice δῶναι.	præfens &	{ δῶν, δῶντες, δῶν. δῶντων, δῶντων. δῶντες, δῶντων, δῶντων.	
79. I.	imperfect.	{ δῶν, δῶντες, δῶν. δῶντων, δῶντων. δῶντες, δῶντων, δῶντων.	20
	Aoristus 2.	{ δῶν, δῶντες, δῶν. δῶντων, δῶντων. δῶντες, δῶντων, δῶντων.	
	VERBI PASSIVI.		
<i>Passiuum teriæ coniugationis verborum in μι. Indicatiuus.</i>	Indicatiui	{ διδῶμαι, δίδωμαι, δίδωται. διδῶμαι, δίδωμαι, δίδωται. διδῶμαι, δίδωμαι, δίδωται. διδῶμαι, δίδωμαι, δίδωται. διδῶμαι, δίδωμαι, δίδωται. διδῶμαι, δίδωμαι, δίδωται.	25
	præf.		
	Imperfectū		
	Perfectum, δίδωμαι. Plusquamperfectum, ἐδίδω- 30 μαι. Aoristus primus, ἐδίδω. Futurum primum, δι- δῶσμαι. Paulo pòst futurum, δίδωσμαι.		
<i>Imperatiuus.</i>	Imperatiui	{ δίδω, δίδω. δίδω, δίδω. δίδω, δίδω. δίδω, δίδω. δίδω, δίδω. δίδω, δίδω.	35
	præfens &		
	imperfect.		
	Perfectū &		
	plusquam-		
	perfectum		

Optatiui præsens & imperfectum, S. *διδοίμην, διδούς, διδόντο*. D. *διδοίμεθον, διδόνσθον, διδόνσθην*. P. *διδοίμεθα, διδόνσθε, διδόντο*. Perfectum & plusquamperfectum, *διδόντα, διδόντες, διδόντο*, vt præsens.

Optatiuus.

5 Subiunctiui præsens & imperfectum, S. *ἵεν, διδῶμαι, διδῶ, διδῶται*. D. *διδῶμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον*. P. *διδῶμεθα, διδῶσθε, διδῶται*. Perfectum & plusquamperfectum, *ἵεν, διδῶμαι, διδῶ, διδῶται*, vt præsens.

Subiunctiuus.

10 Infinitiuui præsens & imperfectum, *διδόντα*, ab indicatiuo, *διδόντες*. Participij præsens & imperfectum, *ὁ διδόμενος, ἡ διδούσα, τὸ διδόνον*.

Infinitiuus.

Participium.

VERBI MEDII.

Aorist. pri. *ἰδόντα*, parum vsitatus, Aoristus vero secundus sic inflectitur.

Medium teritiæ coniugationis verborum in μι. Aoristus secundus per omnes modos & participia.

Indicatiuus. { *ἰδόντα, ἰδόντες, ἰδόντο.*
ἰδόμεθον, ἰδόνσθον, ἰδόνσθην.
ἰδόμεθα, ἰδόνσθε, ἰδόντο.

20 Imperatiuus { *ἴδετε, ἴδεσθε.*
ἴδεσθον, ἴδεσθον.
ἴδεσθε, ἴδεσθεσσαν.

Futurum primum per omnes modos, & participia, *ἰδύσμεθα, ἰδύσμεθον, ἰδύσμεθα, ἰδύσμεθα.*

25 Optatiuus. { *ἰδύμεθον, ἰδύσθον, ἰδύσθην.*
ἰδύμεθα, ἰδύσθε, ἰδύντο.

Subiunct. *ἵεν* { *ἰδύμεθον, ἰδύσθον, ἰδύσθον.*
ἰδύμεθα, ἰδύσθε, ἰδύνται.

30 Infinitiuus, *ἰδόντα*, Participium, *ὁ ἰδόμενος, ἡ ἰδύσα, τὸ ἰδόνον*.

Quarta cōiugatio in μι fit à verbis in ὦω, *ζεύγνυω, ζεύγνυμι*.

Paradigma verborum quariæ coniugationis in μι.

VERBI ACTIVI.

35 Indicatiui præsens. { *ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσσι.*
ζεύγνυτον, ζεύγνυτον.
ζεύγνυμι, ζεύγνυτε, ζεύγνυσσι.

Indicatiuus.

Imperfect.

Imperfect.

ἔζευγνυντο, γινεσθαι.
ἔζευγνυτον, ἐζευγνύτην.
ἔζευγνυμεν, γινεσθε, γινεσται.

Imperativus.

Imperativi præsens & imperfectum. S. ζεύγνυθι, ζεύγνυτω. D. ζεύγνυτον, ζεύγνυτων. P. ζεύγνυτε, ζεύγνυ-
τωσαν.

Infinitivus.

Participium.

Infinitivi præsens & imperfectum, ζεύγνυναι. Partici-
pij præsens & imperfectum, ἐζευγνύς, ζευγνύτος:
ἡ ζευγνύσα, ζευγνύσῃς: τὸ ζευγνύν, ζευγνύτος.

10

VERBI PASSIVI.

Passivum quar-
tae coniugatio-
nis verborum
in μι.

Indicativus.

Indicativi
præsens.

ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
ζεύγνυμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον.
ζεύγνυμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυτο.

15

Imperfect.

ἐζευγνύμην, ἐζευγνυσσο, ἐζευγνυτο.
ἐζευγνύμεθον, ἐζευγνυσθον, ἐζευγνύσθην.
ἐζευγνύμεθα, ἐζευγνυσθε, ἐζευγνύτο.

Imperativus.

Infinitivus.

Participium.

Imperativi præsens & imperfect. S. ζεύγνυσσε, ζευ-
γνύσθω. D. ζεύγνυσσθον, ζευγνύσθων. P. ζεύγνυσσε, ζευγνύσθω-
σαν. Infinitivi præsens, ζεύγνυσθαι, ab indicativo, ζεύ-
γνυσθε. Participij præsens & imperfectum, ζεύγνυ-
μενος, ζευγνύμενη, ζευγνύμενον.

20

ANNOTATIONES

in verba in μι.

25

Iota ante ε aspi-
ratur.

Reduplicatio in
quarta semper,
in alijs plerumque
desideratur.

Reduplicatio per
etiam in quar-
ta coniugati.

- R** Eduplicatio in ἴσμι aspiratur, nam asperum
spiritum habet iota ante ε. Quarta coniuga-
tio reduplicationē ignorat, ζεύγνυμι, inigo: 30
1 οἶμ, γινμι, abstergo, ἰέμ, γινμι, extendo: κειέμνυμι, misceo:
πετάμνυμι, pando: εἰμι, ingredior: φθίμ, nascor: id quod
2 in alijs quoque accidit: εἰζήμ, quæro, ὄνυμι, inno: 2 φί-
λημι, amo: ἰλημι, propitius sum: φημι, dico: γινμι, nescio.
3 3 & multis reliquis apud poetas.

35

Invenitur tamen κέκλυθι pro κλύθι audi: 3 κέκλυτε
κλύθι, audite à κλύμι, facta per reduplicatione: que in
quibusvis barytonum temporibus, nedum verborum in

μ, locum habet. ² Baoticè dicitur πρίλειμι, facta per 2 reduplicatione, & penultima in e mutata, ut in τίθει-
κα pro τίθεικα 118. 25. sic à νοίω, νόμι, νόμιμι, cogito: Im-
peratīvus νύθητι, τέλειω, τέλειμι, τετίλειμι, impleo, perficio.

Baoticè e pro u.

5 Aeoles verò mutant n penultimam in e geminato μ, τί-
θμι, τίθμιμι, pono: φίλημι, φίλεμιμι, amo: πόθμι, πό-
θμιμι, desidero, huius infinitivus ποθέω, Doricè ποθίμι-
να, 79. 2. ecclasi poetica ποθύμινα, desiderare: potest tamen
esse Aoristi secundi pro ποθίνα, sic à κέλημι, καλή-

Aeolicè e pro u.
pro η.

10 μινα, vocare: & à φίλημι, φίλημινα, dilexisse: huius
participium est φίλεis, έντος, & Aeolicè retracto accen-
tu, φίλεis, φίλεντος, amans: sic νοίεις, νίεντος, cogitans, à νο-
μι. ³ Vi in prima αίνμι, laudo: δύνμι, cano, à δειπία, 3

Aeolicè accen-
tus retractus.

15 quod etiam inveniuntur cum Ionica reduplicatione, δει-
πνάνα: atque prima pluralis praesentis, δειπνάμεν. Exem-
pla secunde, γήρμι, senesco: hinc participium, γήρας, αήος,
senescens: dativus pluralis poeticus γνεάντεσι, vel γήεας,
est syncope pro γνεάσας, à γνεώ, κίδι, αμα, dispergor, in im-

Reduplicatio-
nem ignorantia.

20 perfecto εκίδνατε, spargebatur, κρέμαμα: suspendeo.
γίλημι, rideo, νικμι, vinco: άρίσμι, prandeo: in im-
perfecto ήρίσαιμθ, prandebamus: infinitivus άείσαινα: κή-
μι, interficio: infinitivus κτάνα, Ionicè κτάμεν, Doricè κτά-
μινα, cum κτ, καλακτέμεν & καλακτέμενα, interficere: parti-

25 cipium aoristi secundi, κτάς. hinc κατακτάς, qui interfe-
cit: & in indicativo εκτλώ, ης, η, Doricè εκταρ, εκτας, εκά, cū
κτ, κατέκταν, interfeci, in voce media εκτάμην. particip.
εκτάμενος, interemptus, interfectus: & τμή, vulnere: infin.
επτάνα, Ionicè & τάμεν: Doricè & τάμενα, vulnerare, parti-

30 cip. pass. & τάμενος, vulneratus. Exempla tertiae sine redup-
licatione, δοκίμωμι probo: ήλευθέρομι, libero. Nam poetae
metri gratia reduplicationem non aliter, quam augmen-
tum vel apponunt, vel abijciunt: interdum huiusmodi redup-
licatio, quae sua natura est brevis, sine fiat per i, sine

Mira poetarum
in reduplicatio-
nis varietate
licentia.

35 per i, positione produciunt, inserio μ: ut άπείω, άπείμι, &
άπείωμι, comburo: fuiur. πυμαίω, incendam, servat
reduplicationem, ut ιδώσω, 123. 13. praesens pass. άίμ-
ωμαι, ardeo. πλάω, πλήμι & πύμπλημι, impleo, tertia
persona

persona πίμπλησι, implet: particip. πίμπλησ, implens. fa-
 min. πίμπλησται, nominat. plural. πίμπλησται, implentes.
 Interdum etiam à vocal. incæpta reduplicationem ha-
 bent in secunda syllaba: ut ὀρέω seu ὀρέα, ὀννιμι & ὀννιμι,
 iuuo: tertia persona ὀννιμι, prodest: passiuum ὀννιμην, 5
 tertia plural. ὀννιμι, iuuātur: & in imperfecto ὀννιμιτο
 iuuabantur, sine augmento, interdum duas primas liti-
 ras thematis repetunt reduplicationis loco: ut ἀλάω ἀ-
 λημι, & ἀλάημι, erro. ἀλυκτίω, ἀλύκτιμι & ἀλαλύκτιμι 10
 tristitia afficio: ἀχέω ἀχημι, & ἀχέχημι, angō, ubi tenuis
 repetitur pro aspirata χ, ut dictum est de augmento
 perfect. 71. 26. & de reduplicatione propria 115. 18. hæc
 in voce pass. characteristicam longam habent, ἀλάημι
 quod & ἀλῆλημι, verso a in η) ἀλαλύκτιμι, ἀχέχημι,
 quæ sunt in crebro usu apud poetas: atque ab ἀλάημι 15
 fit infinit. ἀλάησθαι, errare: particip. ἀλαλήμενος, errans:
 in Infinit. vocis actiue sine reduplicatione, sed seruata
 longa, ἀλῆται, & Dorice ἀλήμεται, congregari: aoristus
 primus passiuus, ἠλάσθη, & participium ἀλαθείς, errans,
 vagatus, tanquam ab ἀλάω, ab ἀχέχημι in terr. plur. 20
 imp. ἀκῆχοντο & Ionice ἀκῆχάτο. 86. 26. & 87. 12. an-
 getur in medio: sine augmento ἀκῆχάτο, & additio ad
 ἀκῆχάτο, tristabantur. Sunt & quedam alia, quæ in
 voce passiva vocalem longam seruant, quod Aeolico, Ai-
 tico & Ionico more fieri dicitur: ut ὄρῃμι, ὄρῃται, ὄρηται, ab 25
 ὄρεω, ὄρημι, aspicio: cum præpositione Dorica ποτι, id est,
 πῶς, ποδῖριμι ἀ ποθερέω, infinit. act. ποθοῖν, pro ποθεῖν,
 siue πορσσεῖν, Dorice, τι ζῖν pro ζῖν. 108. 20. ὄννιμι, ὄννιται,
 ὄννιται, pro ὄννιμι, ὄννιται, ὄννιται, fructum capio: φίλημι pro
 φίλαμι. unde imperfect. ἰφίλημι, ἰφίλησο, ἰφίλητο pro 30
 ἰφίλατο: quod & ipsum in usu habetur, & sine augmen-
 to, φίλατο, diligebat, ἀ φίλημι, amo, quod & in duali &
 plurali seruet longam Aeolicè, φίλητον, φίλημεν, κέλημι
 pro κέλιμι, imperfect. ἐκῆλημι, ἐκῆλησο, ἐκῆλητο, ἀ κα-
 λῖω, κέλημι, voco. διζήμι, διζήται, διζήται, pro διζέμι, εἶπα, 35
 εἶπα, quæro, unde particip. διζήμενος, quærens. sic βλή-
 μένος, percussus, pro βλήμενος, ἀ βλήω, βλήμι, id est, βάλω,
 percussio. ἀνιμι verò, quod fit ab αἶα, primæ, id est, spiro.
 ubique,

Passiva chara-
 cteristicam pro-
 ducentia.

ubique longam servat, tam in voce activa, quam passiva, unde in tert. dual. ἀντο, spirant in infinitivo ἀντα, & Doricē ἀνδρα, spirare: in imperfecto pass. ἀντο, spirabat, sine augmento at ex ἀν, quod fit ex ἀα secunde, fit pas-

- 5 sium ἀαμ, ἀατα, ἀαται, id est expleur, satiamur. Ceterum ab ἀν, primæ fit ἀν, flat, spirat: tertiæ plural. ἀν, flant, pro ἀν: imperfect. ἀν, flabat, sine incremento: magis usitatum est ἀν, à circumflexo ἀν, ἀν, ἀν, ἀν, crasi ἀν: participium ἀν, ἀντος, flans, spirans. Illud quoque
10 scias velim, verba in μ, quarum coniugationis esse multa, tot ferme quot verba barytona in υ: aliarum verò trium coniugationum paucissima inueniri. Hoc enim a-
sim affirmare, nullum ex his simplex in usu haberi, cuius mentio non fiat in hoc libro, vel à CLENARDO, vel à
15 nobis. Proinde omnia simplicia in Indicibus inuenies: composita verò regulas simplicium sequuntur.

Præsentis & imperfecti singularia activa penultimam producant, n. ω, υ, τιδμι, ισμι, ιδμι, ζευμι: ιτιδω, ισω, ιδω. Dualia autem & pluralia corri-

- 20 piunt, τιδτοι, τιδτε, ιστοι, ιστε. Sic & passivum præsens & imperfectum in quovis numero, τιδεμ, τιδεμεν, τιδεμεθα, ιτιδμεν, &c.

Tertia pluralis indicatiui præsentis, τιδσι, ισσι, ιδσι, ζευσι, semper enim in præsentis & futuro

- 25 omnium verborum similis est dativo plurali participij eiusdem temporis: ut τῶντων, τῶντωντος, τοῖς τῶντων: sic τῶντων, τῶντων: ut τιδεις, τιδντος, τοῖς τιδεις: sic τιδμεν, τιδεις: ut ισας, ισαντος, τοῖς ισας, sicut ισμεν, ισας. In quarta autem receptum
30 est non ζευσι, sed ζευντας, à barytono ζευ-
ντα. Ionice verò τιδαισι, ιδδαισι, ζευντασι, expungunt enim subiunctivam vocalem, aut ancipitem breuiant, & interponunt α, τιδαισι, ιδδαισι: ιδδαισι, ιδδαισι: ζευντασι, ζευντασι: at ισας tantum, non ισ-
35 ασι, ob cacophoniam.

Imperfectum singulare trium coniugationum vix est in usu, sed vnum personis circumflexorum
à τιδω, τιδω, ιτιδω, ιτιδεις, ιτιδαι: ab ισω, ισω, ισω, ισας,

K.

ισας,

Notio.

Figurativa coniugationum ε, α, ο, υ, ubi seruentur: ac ubi & quomodo producantur.

Tertia pluralis indicatiui præsentis.

Notio.

υσι pro υσι.

Ionismus.

εισι. ιασι.

σαι. ιασι.

υσι. ιασι.

Imperfectum.

Circumflexa pro verbis in μ.

- 4 ἴσα, ἴσα : ἃ διδῶ, διδῶ, ἰδῶ, ἰδῶ, ἰδῶ, ἰδῶ. Idem iudicium de tertia plurali, ἐτίδου, ἴσων, ἰδῶν.

Perfectum.

Bæotismus.

ei pro n.

a pro n.

aspiratum.

Aorist. pri.

κα pro σα.

Aoristi secundi formatio.

ἔκλιν, υς, υ: ἰδῶ,

ἔδω, ἰδῶ, subj.

subjisti, subj.

ἔγνω, ἃ γνῶμι,

Aoristi secundi

imperatiuus, &

infinitiuus, γνῶ-

μι, γνῶται, ἰδε-

τον, &c.

ἰδοτον, &c.

ἴδε, ἴδε.

ἴδεται, ἴδεται.

Imperatiui for-

matio.

π pro δι.

Pag. 89. versu.

19.

Circumflexa pro

verbis in μι.

** Doricè δι-*

δοι, da.

Optatiuus

ἴνι, ἴνι, ἴνι.

Subiunctiuus.

ἴ. α. ὦ.

- Perfectum τέθεικα, Bæotiorum more, pro τίθηκα, ἃ futuro θήσω, mutāt enim Bæoti η in ει. At perfectum, ἴστακα per α, pro ἴσηκα, ἃ futuro ἴσω : ad differentia ἴσηκα. permanē, præteriti medij, ab ἴσηκα, permaneo, seruātque i aspirationis præsentis ἴσημι.

Aoristi primi, ἴθηκα, & ἴδωκα, pro ἴθησα & ἴδωσα, deflexerunt enim ἃ communi lege. nec retinuerunt consonantem futurorum suorum, θήσω, δώσω.

- Aoristi secundi fiunt ἃ primo futuro, vertendo σω in ν, præposito augmento, θήσω, ἴθην : ἴθησα, ἴθην : δώσω. ἴδων. At quarta coniugatio nec futurum habet, nec secundum aoristum, nisi in verbis disyllabis : κλύμι, audio : δύμι, ingredior. Futurum κλύσω, δύσω. Aoristus ἔκλιν, ἴδω, idem cum imperfecto. Seruat autem hoc tempus eandem vocalem in omnibus numeris : ἴσω, ἴσηται, ἴσημι. ἴθων, noui : ἴθωνται, ἴθωμι : Imperatiuus desinit in δι, ἴθι : γνῶθι, nosce : per vocalem indicatiui, quæ & in infinitiuo manet, ἴθαι, γνῶθαι, nouisse : sed ἴθην & ἴδων, in duali & plurali vocalem corripiunt, ἴθων, ἴθωμι, ἴδων, ἴδωμι. imperatiuorum præterea vltima est ε, ἴθες, ἴδες. Infinitiuorum aut penultima diphthongus, ἴθωναι, ἴδωναι.

- Imperatiui in δι, τίθει, ἴσταθι, δίδωθι, ζεύγνυθι, ἃ prima plural. ἴδω, verso in δι, ἴσταμι, ἴσταθι : sed τίθει per τι non δι : de quo vide Aorist. passiuum barytonorum. Etiam hic magis recepti sunt Imperatiui secundæ personæ ἃ contractis, τίθει, ἴστα, * δίδω, ἃ πῶθι, ἴσθι, δίδωθι.

Optatiui præsens, ἴθιμι, ἴσθιμι, δίδωμι : & secundus Aorist. ἴθιμι, ἴσθιμι, δίδωμι, per diphthongum, quæ continet figuratiuam coniugationis, ει, αι, υι.

- Subiunctiuus præsens, ἴθω, τίθει, πῶθι : ἴσθω, ἴσθω, ἴσθω : δίδω, δίδω, δίδω, secunda & tertia persona singularis per diphthongum impropriam ῖ primæ coniugationis, ἃ secundæ, ῖ tertię. Secundus autem aoristus,

stus, δῶ, θῆς, θῆ: εἶω, εῖης, εῖ: δῶ, δῶς, δῶ: per ῆ in duabus primis coniugationibus & per ῶ in tertia.

Quarta coniugatio caret optatiuo & subiunctiuo.

5 Infinitiui præsens, πῖναι, ἔσθαι, δίδῃναι, ζευγνύειναι, per 9 figuratiuam coniugationis ante ray.

Participium præteriti perfecti, ἔσκαως, ἱστακῆς, ἔσκαός: & Ionice, ἔσως, ἔσώπες, siquidem Iones ē præteritis subtrahunt * 10 & penultimam corripi-

10 unt: μέμνηκα, μέμνηα, promptus fui: sic ἔσκαα, ἔσκα: & participium, ἔσκαός: 11 deinde per. crafim, ἔσως, ἔσώπες, ἔσώσα, ἔσώσας, ἔσώσης: τὸ ἔσως, ἔσώπες. 12 à quo compositum διέσωσα, distincta, discreta: vtrunque ve-

15 rō, & masculinum & neutrum habet accentum autum, & per α μέγα scribitur. Itidem dicendum, in γῆρας, natus: μῆρας, promptius, propensius: βεβῶς, iens: à γῆρας, μῆρας, βεβῶς, quorum 13 themata 53 sunt, γῆα, nascor: μέω, promptius sum: βῆα, eo: vnde γῆσω, γῆμην. 14 γῆαα: μῆσω: μέμνηκα, μέμνηα: βῆσω, βε-

10 βηκα, 15 βεβηαα.

Doricè verò datiuo singulari, ut dictum est 66. II.

πῖντι, ἔσθντι, δίδντι: at Aeolicè accentus in antepenultimam retrahitur, πῖνντι, ἔσθνντι, δίδνντι, cū spiritu tenui, δίδνντι sic εἰκνντι, habitant ab εἰκννμι: εἰκνντι, amant, à εἰκννμι: ἰκνντι,

25 mittunt, cum tenui spiritu. Doricè ἔκνντι, ab ἰκννμι. 2 Hero-

dotus tamen Ionicus dixit δονδξυνύσσι, demonstrant, pro

10 Ionico δονδξυνύσσι. ab δονδξινννμι. 3 Vtimur quoque per-

3 sonis circumflexorum, etiā in præsenti, hinc παρτιθεῖ, &

poeticè (69. 36.) παρτιθεῖ, apponit, tanquam à παρτιθῖω:

30 δίδδῖ, dat, pro δίδδωσι, à δίδδω, ω, δέξ, οἰς, βεί, οἰ. 4 Sic ὀνίμωρα,

vrebat, pro ὀνίμωρεν, à πῖμωρεν, sed quasi à πῖμωρεω, α.

5 Hoc faciunt Bæoti, ubi Dores seruāt: n. ubi verò Dores

mutant * in α, illic Bæoti seruant n. 6 Pro βῖντι, δόντι, horum

formā sequuntur εἰσας, dicito, refer, ab εἰσάω, sed tan-

35 quā ab εἰσάωμι: (at ἑἰσας, dixisti, & ἑἰσας, dixit, sunt

ao. r. s. sec. ab eodem εἰσάω, siue ab εἰσάω, α) & εἰς, habeo,

α, & εἰς, fero, à εἰςμι: εἰς μῖνισι, ab ἰνμι, sed de his

aliās, à βῖς cū ῥσσι ἰδῖς, impone. 7 Aeoles & poeta merri 7

K. ij.

gratia

ῆ, ῶ.
Notio.

Infinitiuus.

Participium
perfectum.

Ionismus.

ὁ ῥ τὸ ἔσως.

διέσωσα &

διέσημι.

γῆρας.

μῆρας.

βεβῶς.

Dorismus.

Aeolismus.

δονδξυνύσσι.

παρτιθεῖ.

δίδδῖ.

ὀνίμωρα.

Bæoti ubi mu-

tant * in α

εἰσας, ἑἰσας.

ῥεῖς, φῖς, ῖς.

Aeolismus.

Ionismus.

gratia retinent vocalem longam in praesentii imperativi:
 ut in prima φίληδι, ama: νόμι, cogita: in secunda ἰληδι, pro-
 pitius esto: πῦμπληδι, imple in tertia δίδωδι, da. ⁸ Ionicè
 πῆλα, πῆλιν, πῆλινσι: & ἰσῖα, ἰσῖν, ἰσῖνσι, vide 75. 36. &
 79. 22. & 95. 32. & 124. 10. sic in aoristo secundo, θία, ⁵
 θίει, θέινσι: θέντων, or: θείαμεν, &c. pro θώ, θῆς, θῆ, &c. Poetae
 ad apponunt: θίω, θέιν, θύν, & θύσι: prima plural. θεία-
 μεν, & systole θείαμεν, ponamus: sic θείαμεν, eamus, vel ine-
 rimus pro θείαμεν, & hoc pro θώμεν, à θῆμι & in secun-
 da coniugatione, σείομεν, & σείομεν, steterimus, pro σώμεν, ¹⁰
 à σῶ, σῆς, σῆ: Ionicè, σῖα, σῖν, σῖνσι: poeticè σῖω, σῖν, σῖνσι:
 tertia plural. σείνσι, cum σεί, σείντωνσι, circum-
 stent: & rursus verso ei in η, σῖα, σῖν, σῖν, vel σῖν, stete-
 rit: tertia plural. σῖνσι, steterint. Idem interdum observa-
 tur in Aoristis subiunctivi passivi barytonorum, 91. 1. ¹⁵
 nam pro terminationibus ᾠ, ῆς, ῖ, &c. Iones dicunt: ᾠ, ῆς,
 ἦνσι, &c. & poetae: ᾠ, ῆς, ἦνσι: atque in prima plural.
 εἰόμεν, hinc τεατεόμεν, vertamur, pro τεατόμεν, ἰλ. γ. à
 τεεπω cuius Aoristus secundus τεαπων. & rursus, ῆα, ῆς,
 ἦν, pro εἰω. hinc φαῖν, siue φαῖν, videatur, pro φαῖν, à ²⁰
 9 φαίω, Aoristus secundus ἔφαρον. ⁹ Poeticè, ut saepe iam
 dictum est, interdum metri gratia servatur longa, ut π-
 ᾠναι, pro πᾠναι, & Doricè πᾠναι.

Notio.

ὁ κακοτῆς.

καχάρως.

ἔστω.

ἔωπεπῆς.

ἔωπεπῆς.

Epenthesis.

α & ε.

γαῖα.

αῖος.

Quadruplex
participium.

¹⁰ ¹⁰ Aliquando tamen longam servant, ut κατόν, irascor,
 κατόν, κατόν, participium ὁ κακοτῆς, iratus: χαίω, ²⁵
 τὸ χαίω, gaudeo, perfectum καχάρω, καχάρω, unde ὁ
 καχάρως, gaudius: sic ἔστω ex ἔστω, instans, praesens.
 nam ab ἔστω praeteritum proprie est ἔστω: ἔστω vero
 Doricum est, verso n in a. his simile est ἔωπεπῆς, ᾠτος,
 pro ἔωπεπῆς, attonitus percussus: in plu. ὡπεπῆς, ³⁰
 ᾠτες à πᾠω, πῆμι. μ. ἦσω, π. πῆν, καχάρως, καχάρως: deinde
 II cum ἔω, ἔωπεπῆς. ¹¹ Quandoque huiusmodi partici-
 pia contracta recipiunt epenthesis vocalis α vel ε, &
 nihilominus contracte effertur, ut ὁ γαῖα, τὸ γαῖατος
 per ᾠ: ἔστω, ᾠτος, & ὅτι, stans. Accusativus, ἔστω α- ³⁵
 pud Homerum: atque etiam indicativus ἔστω, & ἔ-
 στω, apud Herodotum. Quadruplex ita hic erit parti-
 cipium. Communiter ὁ γαῖα, ὁ γαῖατος: ἔστω, ἔστωτος, ἔστωτος, ἔστωτος.

δτος: Ionicè ὁ γῆραις, ὁτος: ἡ γῆραια, ας: τὸ γῆραις, ὁτος, *contractè* ὁ γῆραις, ὁτος: ἡ γῆραια, ὁτος, τὸ γῆραις, ὁτος, *ubique per α μέγα: contractè verò ac simul per epentheseim;* τὸ α, ὁ γῆραις, ὁτος: ἡ γῆραια, ὁτος: τὸ γῆραις, ὁτος, *ubique etiā per α μέγα, ὅτ' femininum habet α finale impurum, γῆραια, non γῆραια.* ¹² Hinc quoque cum α, αἰσῶς, ὁτος, ¹² *instans: cum κτ, κῆρις, ὁτος, constitutus.* ¹³ Hæc themata in ¹³ *usu non sunt. Ἐὰν referatur ad αἰσῶς, seu ad κῆρις: γῶς ad γῆραια, sue γῆραια: ὅτ' μέγα ad μεμῶμαι.* ¹⁴ Hinc cum ¹⁴ α, ἐγγῆρα, *innatus sum.* ¹⁵ Tertia plurali ἐγγῆρασι, *iuerunt.* ¹⁵

Passiui præsentis secunda persona, τίθεισαι, ἵστασαι, & Atticè τίθῃ, ¹ ἵστῃ vt barytonum τίπομαι, τύπη.

Imperfecti ² similiter secundæ personæ, ἐτίθεισ, ² ἵστασ, ἐδίδου, reijciunt σ, ac deinde crasim patiun-

tur, ἐτίθει, ³ ἐτίθει, ἵστατο, ἵστω, ἐδίδου, ἐδίδε.

Perfectum passiuum verborum in μι corripit penultimam, acti. δέδοκα, passiuum, δέδομαι: sic ἵστακα, ἵσταμαι, α breui, qua lege à τίθημι diceretur, τίθειμαι, ab actiuo, τίθηκα; verum vt in actiuo, ita & in passiuo scribitur per ε Bæoticum, τίθεικα, τίθειμαι.

Aoristus prim. ἐτίθει, ἐσάθην, ἐδίδω, penultima breui, à tertia perfecti δέδοται, ἐδίπλω, sic à τίθηται, correpta penultima, dicendum erat, ἐδίθην, sed prius ²⁵ θ vertitur in tenue τ, ἐτίθην.

Imperatiuus, τίθεισ, ἵστασ, δίδου: & abiecto σ per crasim Atticam dicitur, τίθει + τίθει, ἵστατο, ἵστω, δίδου, δίδε, vt in imperfecto. Iones enim tollunt σ, de- ⁵ inde Attici contrahunt.

³⁰ Optatiui præsens πθειμῶ, πθειτο, πθειτο: ἵσταμῶ, ἵστατο, ἵστατο: δίδωμῶ, δίδωτο, δίδωτο. Perfectum verò πθειμῶ, πθειτο, πθειτο: ἵσταμῶ, ἵστατο, ἵστατο: δίδωμῶ, δίδωτο, δίδωτο. in vtroque penultima diphthongus continens figuratiuam coniugationis, ε, α, vt & in actiuo. Duæ autem personæ circum-

³⁵ flexuntur, si optatiuus actiuus sit in usu: alioqui accentus est acutus in antepenultima, δύναμῶ, δύνατο, δύνατο, possem, posset, posset, enim receptū

K. iij.

est,

καὶς, ὁτος.
αὶς, ὁτος.
αὶς, ὁτος.
αὶς, ὁτος.

*Annotationes in
vocem passiuā.
Præsens.
Imperfectum.*

Perfectum.

*Bæotismus
τίθειμαι.*

Aoristus 1.

ἐδίθω.

Imperatiuus.

Cō. Ion. At.

ισ, ιο, ε.

ασ, αο, α.

ετο, οο, ε.

Optatiuus.

ειμῶ, ειο, εϊτο.

αἰμῶ, αἰο, αἰτο.

αἰμῶ, αἰο, αἰτο.

*Notio de optati-
uorum accenti.*

Subiunctiuus.

ἦ, ἦται.
 ὦμαι { ᾧ, ᾧται.
 ὦ, ὦται.

Notio de subiunctiuorum accentu.

Perfectum.

Annotationes in vocem mediam.

Aoristi secundae formatio.

Ionismus.

Atticismus.

Imperatiuus.

ἵσα pro ἰση.

Doricè eu pro u.

*ἐκρέμω, ὅπιμπλω.
ἱπῶ.*

Pronomina primisina.

ἐγώ.

est, non δύνμη.

Subiunctiu præsens, τιδῶμαι, τιθῆ, τιθῆται, per ῆ, ἰσῶμαι, ἡς ᾧ, ἰσᾶται, per ᾱ: διδῶμαι, διδῶ, διδῶται, per ῶ: quorum accentus circumflexus. At ἐάν δύνωμαι, si possim, acuitur in antepenultima, quod actiuum δύνμη non fit vsitatum, vt modò dictum est in optatiuo. Alij: αἰ ἰσῶμαι, ἰσῆ, ἰσῆται: & actiuum, ἰσῶ, ἰσῆς, ἰσῆ, dicitur enim αἰ ἰσῶμαι, δύνῃ, δύνῃται, per η. Perfectum τεδῶμαι, τεθῆ, τεθῆται: ἰσῶμαι, ἰσᾶ, ἰσᾶται, δεδῶμαι, δεδῶ, δεδῶται. Prima persona in ὦμαι, secunda & 10

Medij verbi aoristus secundus fit ab actiuo, mutata longa in breuem, & interiecta syllaba μῃ, ἰδῆμν, ἰδῆμν: sed ab ἰσην, ἰσῆμιν, non est in vsu.

3 Secunda persona ἰδῆσο, ἰδῆσο, & Ionicè ἰδεο, ἰδεο: deinde per crasim Atticam ἰδε, ἰδε. Itidem in impera- 15

6 tiuo, δῆσο, δῆσο, δῆσο, δῆσο, δῆσο, δῆσο.

Et quidem de verborum coniugationibus hæc præcipienda duximus, reliqua suo postea loco dicturi. Nunc interim abfoluamus cæteras partes o- 20

1.2 Doricè ἵσα, reiecto subscripto. 19. 14. 2 Supple, more secundarum personarum præsentis, τίθῃται, ἵσαται, quæ Ionicè abijciunt σ, τίθῃται, ἵσαται, ac deinde Atticè contrahuntur, τίθῃ, ἵση: 3 Doricè ἐτίθῃ, 18. 24. sic in imperatiuo τίθῃ pro τίθῃ: & in aoristo secund. medio ἴθῃ pro ἴθου: 4 atque in imperatiuo θεῖ pro θεῖ. Sic à κρέμαμαι pendeo, imperfectum ἐκρέμαμην, ἐκρέμασο, ἐκρέμαο, ἐκρέμω, pendebas: tertia persf. ἐκρέματο pendebat: ὅπιμπλω, impleuius erat, à πίμπλωμαι: ἱπῶ, volabas ab ἱπᾶμαι. 5 Hinc cum 30 6 αἰς, αἰςῶ, surge. 6 Cum κατὰ θεο, & poeticè κατὰ θεο, 69. 37. & 70. 2. cum σῶ, σῶ θεο, & contractè σῶθε, 7 compone. 7 Cum αἰς, αἰς ἔσ, redde: cum αἰς, αἰς ἔσ, pacificare, fac sponssionem, tonum retrahunt.

DE PRONOMINIBVS.

35

Pronomina primæ personæ. Sing. ἐγώ, ego: ἐγώ, ἐγώ, & per aphæresim μου, μοί, μέ. D. τῶ, τῶν. P. ἡμεῖς, 3

Notio.

Notio.

αὐτῷ pro αὐτῷ.

Infinitivus.

σεαυτῷ, σεαυτὸν: σεαυτῆς, σεαυτῇ; σεαυτῇ: σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ. & per crasim, σεαυτῷ, σεαυτῷ, σεαυτῷ, σεαυτῷ, σεαυτῷ. Tertiar personæ αὐτῷ; αὐτῇ, αὐτὸν: αὐτῆς, αὐτῇ; αὐτῇ: αὐτῇ; αὐτῷ, αὐτὸ, cūmque duo præcedentia tantum habeant singulare, hoc etiā declinatur pluraliter & coniunctim & diuissim, αὐτῶν, & σφῶν αὐτῶν: αὐτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς, αὐτούς & σφᾶς αὐτούς: Sic αὐτῶν, αὐτῶν, αὐτῶν: αὐτῶν, αὐτῶν, αὐτῶν. Et huius quidem plurale in omnes quoque quadrat personas, αὐτῶν, nostrum, vestrum, suijsorum: αὐτῶν, 10 nos, vos, seipsos. Sic & interdum singulariter αὐτῷ, tuijsius, αὐτὸν, teipsum. Quum reperiuntur aspirata αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτὸν, & similia, aphæresis est, pro αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτὸν.

Infinitum pronomen vocant, ὁ εἶνα, quidam & sic declinatur. 15

Masculin. ὁ εἶνα, τῷ εἶνος, τῷ εἶνι, τὸν εἶνα.

Fœminin. ἡ εἶνα, τῆς εἶνος, τῇ εἶνι, τὴν εἶνα.

Neutrum, τὸ εἶνα, τῷ εἶνος, τῷ εἶνι, τὸ εἶνα.

Declinatur etiam ὁ εἶνα, τῷ εἶνατος, τῷ εἶνατι. 20

Et ὁ εἶνα, τῷ εἶνα: & ὁ εἶνι, τῷ εἶνι, τὸν εἶνα apud poetas.

Possessiva à trium primitiuorum genitiuis derivata.

Genitiui trium primitiuorum pro proprijs possessiuis.

Pronomina possessiva derivantur à tribus primitiuis, nempe ἐμὸς, σὸς, ὅς, à genitiuis, ἐμῷ, σῷ, ὅς, ναίτερος verò ἐσφαίτερος à genitiuis dualibus poeticiς ἰαίν, ἐσφαίιν 25 de quibus postea. Tria postrema ἡμέτερος, ὑμέτερος, ἐσφέτερος, ducuntur à genitiuis pluralibus ἡμῶν, ὑμῶν, ἐσφῶν. Hic illud obiter monendum, hos primitiuorum genitiuos, sæpissimè usurpari pro proprijs, ἐσ à se ductis possessiuis: νεπε μὲ pro ἐμῷ, ἐμῷ, ἐμῷ, ἐμῷ, ἐμῷ, ἐμῷ, ἐμῷ, ἐμῷ, 30 per omnia genera, casus ἐσ numeros: ita σὸς pro σὸς, σὸν, σὸν, ἐσ. ἐσ sic de alijs, ut λόγος μὲ, pro μὸς sermo meus, μήτηρ μὲ, pro ἐμῷ, mater mea: ξύλον μὲ, pro ἐμῷ, lignum meum: ξύλα μὲ, pro ἐμῷ, ligna mea, sic τὸ ὄνομα σὲ, pro σὸν, nomen tuum: ἐσ ὁ πατὴρ ἡμῶν, pro ἡμέτερος, pater noster, nam à 35 primitiuo ἡμῶν, ducitur possessiuum, ἡμέτερος, sic in vocativo, πατὴρ ἡμῶν, pro ἡμέτερος, pater noster. idem iudicatio de alijs. Eodem modo additur i nominibus infinitis sine

*Iota acutum in-
finis & relati-
uis additum.*

- sue relatiuis* : τοιοῦτος, τοιούτος, talis : τοσούτος, τούτος, tantus. τολικαῦτος, τολικουτούς, tam grandis nat. componuntur enim hæc tria ex τοῖος, talis : τούτος, tantus : τολικαῦτος, & ex ἔτος : declinanturq; eodem modo quo ἔτος, sed non assumunt τ, non enim dicitur τοιοῦτό, αὐτό τοσούτῃ, sed τοιούτο, τοσούτο, τολικαῦτο, & in genitio, τοιούτου, τοιαύτης, τοιούτου : τοσούτου, τολικαύτου, τολικαύτου, & c. in nominatio pl. τοιούτοι, τοιαῦται, τοιαῦτα : τοσούτοι, τοσαῦται, τοσαῦτα : τολικαῦτοι, τολικαῦται, τολικαῦται. genitiuis per omnia genera, τοιούτων, τοιούτων, τολικαῦτων, & adiecto τοιούτων, & ita in reliquis omnibus : additur autem i, ad vim significationis intendendam, ut res presens veluti digito indicetur : quemadmodum Latinis additur me, te, se, ad significationem intendendam : egomet, iute, meapte, huiusce. Componuntur etiam hæc tria cum particula δι, τοιοῦδε (quod & Atticè τοιοῦδῃ) talis : τοσούδῃ, tam multus, τολικαῦδῃ, tantus : iidem in reliquis casibus, τοιούδῃ, τοιούδῃ, in plu. τοιοῖδε, tales : τοιοῖδῃ. & Atticè τοιαῖδε, talia hæc, huiusmodi. Idem indicium de reliquis duobus.

Appendix de Pronominibus, secundum varias dialectos : ac pri- mum, de tribus primitiuis.

- Attici nominatio & datiuo singulari primæ personæ addunt, γα, ἐγωγα, ἔμωγα, retracto accentu in antepenultimam, Genitiuis verò singul. Ionicis addunt δε : ut, ἐμωδ, 30 σωδ, & communiter. Ionicè verò ἐμωδ, στωδ, ἰωδ, & Atticè, ἐμωδεν, στωδεν, ἰωδεν : ac per syncopen vocalis ο, ipsi quoque Attici dicunt ἐμωδεν, στωδεν, ἰωδεν. Pro ἔ Cyprij dicunt Fίω, per digamma Aeolicum : quidam scribunt γίω, per ν nicum γ.
- 35 Iones suo more syllabas circumflexas diuidunt, nempe ἔ in ἰω, εἰς in ἰεω, ὦν in ἰων, ἄς in ἰας. Poeta verò vocali ε addunt ι, quum fuerit ante ο vel ω. Itaque pro genitiuis ἐμωδ, σωδ, & Iones dicunt, ἐμωι, στωι, ἰωι : & poeta, ἐμωι, στωι, ἰωι.

K. v.

εἰο :

Atticisimi.
ἐγωγα, ἐμωγα.
ἐμωδεν, στωδεν,
ἰωδεν.
ἐμωδεν, στωδεν, ἰωδεν.
Fίω, γίω.
Ionicisimi.

ἐμωι, στωι, ἰωι.

ἐμωι, στωι, ἰωι.

ἡμῖς, ὑμῖς, σφῖς
ὑμῖων.

σφῖων.

ἡμῖων.

σφῖων.

ἡμῖας.

σφῖας.

ἡμῖ, ὑμῖ, σφῖ.

σφῖ, σφῖν.

Dorifini et Aeolifini.

ἡμῖ, σφῖ, τῖ, ὑμῖ.

ἡμῖς, ὑμῖς.

σφῖς.

ἡμῖς.

ὑμῖς.

ἡμῖς.

ὑμῖς.

ἡμῖν, ἡμῖων.

ἡμῖν, ἡμῖς.

ἡμῖων, ἡμῖων.

ἡμῖν, ἡμῖν, ἡμῖν.

ἡμῖς, ἡμῖς, ὑμῖς.

σφῖ, σφῖ pro ἡμῖ.

τῖ, τῖ, τῖ, τοῖ, τῖ.

τῖ.

ἡμῖν, ἡμῖν, ἡμῖν.

ἡμῖν, ἡμῖν, τῖν.

τῖν, ἡμῖν.

ἡμῖν.

εἶο : sic in nominatiuis pluralibus, pro ἡμῖς, ὑμῖς, σφῖς, Iones dicunt ἡμῖς, ὑμῖς, σφῖς : in genit. pro ἡμῖν, ὑμῖν, σφῖν, dicunt ἡμῖων, ὑμῖων, σφῖων, ἔ poiet ἡμῖων, ὑμῖων, σφῖων, in accusatiuis pro ἡμῖς, ὑμῖς, σφῖς, dicunt ἡμῖας, ὑμῖας, σφῖας. Illa quoque Ionica videntur et pro ὑμῖ, σφῖ, ἔ pro ἡμῖ, σφῖ : poetice quoque ἡμῖ. Est etiam Ionum σφῖ vel σφῖν pro σφῖν, σφῖν, in datiuo plurali.

Dores geniuos in ὅ per ὅ suo more efferunt quod etiam faciunt Aeoles, pro ἡμῖ vel ὑμῖ, σφῖ vel τῖ, ὅ di- 10 centes, ἡμῖ, ὑμῖ, σφῖ, τῖ, ὑμῖ. Nominatiui pluralis des- nunt Doricè ἔ Aeolicè, more nominum quintæ declinationis, atque initiale mutatur in α, quod Aeolicè notatur spiritu tenui, ἔ positione produciuntur, geminato, sequente : eodem modo ὅ ἔ lenigatur, ἔ produciuntur : ut pro ἡμῖς, ὑμῖς, σφῖς, 15 Doris dicunt ἡμῖς, ὑμῖς, σφῖς, geminato μ, ἡμῖς, ὑμῖς : ἔ Aeoles ἡμῖς, ὑμῖς, σφῖς, quod verò hic diximus de ἔ ἔ, habet eodem modo locum in reliquis casibus pluralis numeri. nam Doris dicunt ἡμῖς, ἡμῖν vel ἡμῖων, ἡμῖν, ἡμῖς. Aeoles verò ἡμῖς, ἡμῖων vel ἡμῖων, ἡμῖν vel ἡμῖν, reiecto τ, ἡμῖς : sic in 20 secunda persona Aeolicè ὑμῖς, ὑμῖων, vel ὑμῖων, ὑμῖν vel ὑμῖν, ὑμῖς. Porro in nominatiuo ἔ accusatiuo dualis numeri ἔ Doris ἔ Aeoles dicunt ἡμῖ, ὑμῖ, et σφῖ, à nominatiuis plur. Aeolicis ἡμῖς, ὑμῖς, σφῖς, re- 25 iecto τ : poetæ vero utuntur interdum his dualibus pro Accus. plural. atque σφῖ pro ἡμῖ Accus. singul. id est, se vel ipsum. Præterea Doris in sing. secunde personæ, τ pro σ ponunt, pro σφῖ, σφῖ sive σφῖ, σφῖ, dicentes τῖ, τῖ, sive τῖν, τῖν, τῖ, atque τῖ, ut in nominatiuo : et in accusatiuo qui- 30 dem est ἡ numero distionum encliticarum, in nominatiuo verò non item. Addunt etiam Doris nominatiuo singu. primæ et secunde personæ per paragogen syllabam, ἡμῖν, τῖν : et ἡμῖν pro ἡμῖν (Aeolicè ἡμῖν). addunt etiam particulam expletivam γα, ut Attici, γα, ἡμῖν, τῖν : Ba- 35 oticè ἡμῖν et ἡμῖν, pro ἡμῖν. dicunt quoque Doris ἡμῖν pro ἡμῖν : et ἡμῖν sive ἡμῖν, pro ἡμῖν, ducentes à nominatiuo inus- sitato ἡμῖν pro ἡμῖν, cuius accusat. est ἡμῖν : unde præpositis μ et ν fiunt μν et νν in maximo usu apud Poetas : atque

non solum sunt numeri sing. sed etiam pluralis & omnis generis: tamen habent alium accusat. plur. nempe ἡ pro σφᾶς. Poetæ quoque dicunt τὴν & τείν, pro σοί: & pro ἡμῖν & ὑμῖν, correpto i, dicunt ἡμῖν & ὑμῖν, ultimam acutentes. Atticè verò retrahitur accentus, ἡμῖν. Usurpant quoque poetæ casus duales incontractos, à quibus facti sunt communes: ut poeticè νῶϊ, νῶϊν, σφᾶϊ, σφᾶϊν: & cōmuniter νῶ νῶν: σφᾶ, σφᾶν: ubi notandum νῶ & σφᾶ neque circumflecti, neque habere iota subscriptum. Porro σφᾶ & σφᾶν communiter, fiunt per syncopen à poeticis σφᾶϊ (quod σφᾶϊ & σφᾶ) σφᾶϊν, acuta ultima. Pro dati. plur. σφᾶισι, poetæ usurpant dualem σφῖν, & per apocopen σφῖ, & per aphæresin φῖν. Hoc quoq; notandum, primitiuū tert. pers. ὅς, quocunque modo varietur siue per casus, siue per dialectos, sæpenumero habere significat. relat. αὐτός, id est, ipse, & possessiuum ab eo deductum σφᾶτίεος sumi pro ὑμέτιεος. Atque dat. ὅϊ usurpari pro genit. ὅϊ.

- Attici & Iones genitiuos in α per οιο &iores per α efferunt, non aliter, quàm in nominibus tertiæ declinationis: ut ἰμοῖο pro ἰμοῖ, mei: σῶιο pro σῶ, tui: ὄιο pro ὄ, & ἰοῖο pro ἰοῖ, sui. Diores autem et poetæ in possessiuo σός (ut diximus de primitiuo σὺ) mutant σ in τ, & interse-runt: quod etiam faciunt in ὅς, dicentes τῶς, τῶ, τῶν, τῶα, τῶας, τῶα, &c. pro σός, σῶ, σὸν: sic ἰός, ἐν, ἐνν, pro ὅς, ἡ, ἑν.
- Aeoles articulum cum pronomine miscent, ὁ σός, ὅσος, tuus: ἡ σὴ σὴν, tua: τὸ σὸν, ὅσον, tuum, cum spiritu tenui, & retracto tono. Vide 19. 32. et 20. 2. Ducunt quoq; Diores alia possessiua à nominatiuis plur. proprijs, nempe ἀμός, ἀμῖν, et ἀμᾶ, ἀμῶν: ὑμός, ὑμῖν et ὑμᾶ, ὑμῶν: σφός, σφῖν & σφᾶ, σφῶν à nom. plur. Doricus ἀμός, ὑμός, σφός: his utuntur pro ἡμέτιεος, ὑμέτιεος, et σφᾶτίεος, dicunt etiam ἡμός pro ἀμός: vel ἡμέτιρος, ab ἡμέϊς. Ab ἐκείνος, poetæ et Aeoles auferunt κ, καίνος, καίης, καίνο: Diores verò vertentes κ in τ, & ei in η diphthongum improprium, dicunt τᾶνός, τᾶνᾶ, τᾶνο: tamen quidam per η monophthongū malunt scribere τῶός, &c. Ab ἐκείνος, fit apud Aristotelem ἐκείνός, sicut Cicer. Epist. familiar. lib. 3. ex Leniulo formauit. Leniuliatem, & ex Appio Appieratem, sic ab ἡμέτιεος fit ἡμέτιρειον, apud

ἡ.

τὴν τείν.

ἡμῖν, ὑμῖν.

ἡμῖν.

νῶϊ, νῶϊν.

σφᾶϊ.

σφᾶϊν, σφᾶϊ.

σφᾶϊν.

σφῖν, σφῖ, σφῖν,

pro σφῖπ.

De alijs pronomi-nibus.

ἰμοῖο, &c.

τῶς, τῶ, τῶν.

ἰός, ἰῖ, ἰόν.

ὅσος, ἡσῖν, ὅσον.

ἀμός.

ὑμός, ὄν.

σφός, σφῖ.

σφῖν.

ἡμός, ἡ, ὄν.

καίνος, καίην.

καίνο.

τᾶνός, τᾶνᾶ.

τᾶνο.

τῶός.

ἐκείνός.

ἡμέτιρειον.

apud Anacreontem. In demonstratio ἴστος, & relatiuo
 αὐτός, & ab eo compositis, Iones ante diphthongos & vo-
 cales ultimæ syllabæ longas præterquam in duali & no-
 minatiuo plurali) præponunt ἱ, dicentes ἱν & ἱς, pro his:
 ἱς & ἱς, pro ἑ, ἑ: ἱω & ἱων, pro ὧ, ὧν: ἱας pro ας: ἱοις pro
 ἱας, (& addito ἱ, ἱοισι, ἱων, ubi quoque αἱ in 20.25. &
 21.7.) pro οἱς, αἱς. Hoc modo οὗτος, genit. τούτου, dat. τούτῳ
 genit. plur. τούτων, dat. τούτοις, accusat. τούτους, sic fæmin.
 αὐτήν. αὐτῆς, αὐτήν, αὐτίλω, in plur. τούτων. datiuus αὐ-
 τήσιν, accusa. αὐτίας. Idem iudicium de αὐτός, genitiuus 10
 αὐτίς, dat. αὐτίῳ, genit. plur αὐτίων, dat. αὐτίοισιν, accusat.
 αὐτίς, fæmin. αὐτήν, αὐτῆς, αὐτήν, αὐτίλω, plur. αὐτίων,
 αὐτίνοι, αὐτίας, sic & eius composita, ἐμῶν τῶ, σῶν τῶ, ἱῶν τῶ
 & crasi Attica ἐμῶν τῶ, σῶν τῶ, αὐ τῶ, Ionicè absque crasi
 & verso αὐ in αὐ, ἐμῶν τῶ, σῶν τῶ, ἱῶν τῶ, datiuus ἐμ- 15
 ῶν τῶ, σῶν τῶ, ἱῶν τῶ: in plu. tertie personæ, genit. ἱῶν-
 τῶν, datiuus, ἱῶν τῶισι. Idem fermè sentiendum de relati-
 uo αὐτός, dum componitur cum articulo præpositiuo, qui
 efficit, ut significet idem, eadem, idem, ὁ αὐτός: Ionicè αὐ-
 τός: in genitiuo & datiuo pro mascul. & neut. τῷ αὐτῷ, 20
 & contractè ταῦτῶ. Et Ionicè τῶν τῶ, eiusdem, τῷ αὐτῷ
 & ταῦτῷ: Ionicè τῶν τῶ, eidem: neutrum in nomina-
 tiuo, & accusatiuo, τὸ αὐτὸ, ταῦτον, assumptio: Ionicè
 τῶν τῶ, idem, in plur. τὰ αὐτὰ, ταῦτά, eadem. 3 Declinatur
 etiam in singulari diuisim præcipuè apud Homerum, ἑ 25
 αὐτῶ, sui ipsius ἑοῖ αὐτῷ, sibi ipsi, ἑ αὐτῶν, se ipsum.

ARTICVLVS DV- PLEX.

Articuli.

Præpositiuus.

Pag. 15. vers. 4.

Subiunctiuus.

Præpositiuus, ὁ, ἡ, τὸ, quem antea declinaui-
 mus. Subiunctiuus, ὅς, ἥ, ὅ, valens relatiuum, qui
 quæ, quod.

Masc.	{ S. ὅς, ὅν, ὃ, ὅν. }	{ D. ὃν, ὃν. }	{ P. ὃν, ὃν, ὃν, ὃν. }
Fæm.	{ S. ἥ, ἥς, ἥ, ἥ. }	{ D. ἥ, ἥ. }	{ P. ἥ, ἥ, ἥ, ἥ. }
Neut.	{ S. ὃ, ὃν, ὃ, ὃ. }	{ D. ὃν, ὃν. }	{ P. ὃ, ὃν, ὃν, ὃ. }

Datiuus ὃ aspiratur, Aduerbiu autem vocandi
 ὃ lenem habet spiritum, nec subscriptum.

Præpo-

Præpositiui articuli pro interrogatiuis sumun-
 2 tur, ² τῷ pro τῷ, cui? & pro infinitis, εἰτῷ pro εἰτῷ,
 3 si cui. Capiuntur & pro demonstratiuis pronomi-
 nib. ³ pro τῷτῷ, hunc: ⁴ τῷτῷ, hanc. Id quod
 5 crebrum est, adiectis coniunctionibus δὲ & γάρ, ἔδδ, ἡ-
 δὲ, τόδδ: ὅγῃ, ἡγῃ, τόγῃ, pro ὅτῳ, αὐτῷ, τῷτο. ⁴ Idem in re-
 liquis casibus, τῷδε, τῷδε, τῷδε, pro τούτῳ, τούτῳ, τούτῳ.
 Attici pro ὅδε, & τόδε, dicunt ἰδὶ & τῷδε.

Subiunctiui articuli componuntur cum nomi-
 10 ne infinito, τις, τινός. Masculin. ὅστις, ⁵ ὅστις, ὅτιν, ὅτινα.
 Foemin. ἥτις, ἥτινος. Neut. ὅ, τι, ὅ, τινος, scribitur enim ὅ,
 5 τι per distinctiunculam, vt differat à coniunctione
 ἔτι, quod. Additur & ⁶ ὅ, ὅ, ὅ, ὅ, qui, quæ, quod. ⁶

Præpositiui articuli officium est, rem certam si-
 15 gnificare, ὁποῖός μοι τὸ βιβλίον, redde mihi librum,
 nempè istum certum, de quo inter nos constat.
 Quanquam Attici ornatus gratia nunc addant ar-
 ticulum, nunc rursus auferant. Habent præterea
 locum in diuisionibus, adiuncta coniunctione μὲν
 20 & ἄ, vt ὅ μὲν, ὅ ἄ, hic quidem, ille autem, ⁷ μὲν, ⁷ ἄ, hunc
 quidem, illum verò.

Articuli subiunctiui sunt à præpositiuis, abiecto τ, v-
 25 bi verò in præpositiuis deest τ, additur accentus in sub-
 iunctiuis: atque masculino ὅ subnectitur, c, ὅς. Apud poe-
 tas tamen interdum inuenitur sine c, ὅ pro ὅς. Præterea
 præpositiui plurales, ἡ, αἱ, inueniuntur Doricè & poeti-
 cè cum τ, & accentu, τοῖ, ταῖ. Cæterùm articuli & præpo-
 30 situi, & subiunctiui, recipiunt varietatem dialectorum
 non aliter, quàm secunda nominum declinatio, per quam
 inflectitur Articulus femininus: aut tertia, per quam
 masculinus et neuter variantur: vt Doricè α μούσα, τὰς
 μούσας, τὰ μούσα, τὰν μούσων, 20. 22. τὰν & Aeolicè τὰν
 pro τῇ genit. plur. feminino 21. 5. & 26. τῆς, τῇσι, siue τῇ-
 35 σιν, pro τοῖς, Ionicè τῶς 20. 17 & 36. & 6. 22. sic τοῖσι, siue
 τοῖσιν, pro τοῖς. In genitiuo sing. masculino & neutro τοῖο,
 & Ionicè, & τῷ Doricè, pro τῷ, & τῷς pro τῷ, 25. 32. tamen
 non rarò inuenies apud poetas articulum iuxta diale-
 ctum

Articul.

Præpositiui
 sumpti pro inter-
 rogatiuis, infini-
 3 iis & pronomi-
 nibus demon-
 stratiuis.

Atticifmus.

Articuli subiun-
 5 ctiui compositi
 cum τις & ὅ.

Notio de ὅ, τι &
 ἔτι.

Officium articuli
 præpositiui.

Atticifmus.

Aliud eiusdem
 officium.

Articulorum
 subiunctiuorum
 formatio.

ὅ pro ὅς.

τοῖ, ταῖ, pro οἱ, αἱ.

Varietas diale-
 6 ctorum in arti-
 culis.

αἱ, τὰς, τὰ, ταῖ.

τῶν et τῶν.

τῆς, τῇσι, τῇσιν.

τοῖσι, τοῖσιν.

τοῖο, τῷ, τῷς.

ἁπλῶς, *malè*. Quantitatis, ἑπτά, *semel* : δις, *bis* : & cætera omnia, quemadmodum apud Latinos.

Qualitatis aduerbia plurima fiunt à genitiuo plurali, ὡς σοφῶν, *sapientum*, σοφῶς, *sapienter* : καλῶν, *pulchrorum*, καλῶς, *pulchrè*. ² Alia in δὲν exeunt, κυν- δὲν, *caninè* : βερευδὲν, *racematim*. Quædam in σι, Ελληνισί, *Græcè*. Ρωμαῖσι, *Romanè*. Cum aduerbijs numerantur, quas vocamus interiectiones, ἴε, *hei* : ὤ μοι, *hei mihi* : βαλεῖ, *papè*.

- 10 Localia finita in δις, σι, χεῖ & χῆ, significant in loco, ut ὕψιν, *in calo* : Αθῶνσι, *Athenis* : πανταχῶς, *et πανταχῆ, ubique, ubivis*. Finita in δις, siue δις, et poeticè in δὲν, siue ὅτι, significant de loco, ut ὕψιν, *de loco*, ὕψιν, *de loco*, ὕψιν, *de loco*. In δις, σι, χεῖ, ad locum, ut ὕψιν, *de loco*, et ὕψιν, *in calum* : Αθῶναι, *Athenas*. ² Alia in δὲν, συλλέγειν, *collectim*. Alia in λω, ὁπότε, *contra, ex opposito*. Alia in ι, πανοῦκ, *cum tota domo, nullo relicto* : πανσεπτι, *et πανσεπτιδ, siue πανσεπτιδ, cum toto exercitu* : nam multa formam datini singularis secundæ declinati-
- 20 onis habent. Alia in εἰ, ἀδελφῶν, *sine Deo, sine deorum numine* : ἀποδοῖ, *sine fœdere aut libatione* : αὐτοβοῖ, *statim, subito, et cum clamore*. Præterea adiectiua neutra tam singularis quam pluralis numeri, sæpè pro aduerbijs sumuntur, ut ὅζω, *pro ὅζω, acutè* : ταρεῖτα, (*ubi etiam præponitur articulus*) *pro τρεῖς, primum* : sic ταπολλᾶ, *pro πολλῶς, sæpè* : ἀλλᾶ, *pro ἄλλως, aliter*. Quædam etiam exeunt in ἀνις, quæ quantitatis dicuntur, ut τρεῖς, *sexies, septies, octies* : sic ὀκτάδιν, *paucies, raro, parcè* : πολλαῖς, *et Aeolicè per ellipsim πολλὰκι, sæpè, frequenter*. Nonnulla quoque poeticè in δις, ἀμφοδίν, *vicissim*.
- 25
- 30

Formatio & varia terminatio Aduerbiorum qualitatis. Interiectiones.

Localia.
δις, σι, χεῖ, χῆ, *in loco.*
δις, δις, δὲν, ὅτι, *de loco.*
δις, σι, χεῖ, *ad locum,*
δὲν, λω.
ι, α, η, εἰ.

διν, διν.

Adiectiua neutra ab aduerbijs sumpta.
διν.

Coniunctiones.

Coniunctiones sunt, Copulatiuæ, καί, *quidem* : ἤ, *verò* : τε, *que* : καί, *et*. Dissunctiuæ, ἢ, *vel* : τε, *sive*. Continuatiuæ, καί, *si* : ἢ, *siquidem*. Sub-
35 cōtinuatiuæ, ἐπειδὴ, *postquā* : ὡς, *simulacrum*. Causales, ὅτι, *ut* : ὅτι, *quid* : ὅτι, *enim* : ὅτι, *quod* : ὅτι, *propterea* quidd. Dubitativæ, ἄρα, *an* : ὡς, *num* : μή, *nūquid* : & quæ-

stra legendis auctoribus operam impendant. Nunc
quæ præterea dicenda sunt de nomine & verbo
carptim & breuiter annotabimus.

5 ANNOTATIONES IN Nomina adiectiua.

- T**ertiae declinationis masculini in *os* puri aut
ros, fœmininum est *a* : non puri, *u* : neutrum
10 semper *on* : ἄγρος, ἡ ἀγρία, τὸ ἄγιον, *sanctus*, *a*, *um* :
ὁ αἰθιγός, ἡ αἰθιγία, τὸ αἰθιγόν, *floridus*, *a*, *um* : ὁ καλός, ἡ
καλή, τὸ καλόν, *bonus*, *a*, *um*. Excipe ὁ ὄγδοος, ἡ ὄγδοη *per u*,
octauus, *a*.
- Attici *os* communiter accipiunt, maximè in cō- 2
15 positis & deriuatis. ὁ κῆ, ἡ φιλόσοφος, *sapientie studiosus*,
a. πᾶμφιλος, *omnibus amicus*, *a* : τὸ φιλόσοφος, πᾶμφιλον :
ὁ κῆ ἡ κόσμος, τὸ κόσμον, *ornatus*, *a*, *um*.
- Quartæ declinationis commune *us*, neutrum
on : ὁ κῆ ἡ εὐχαις, τὸ εὐχαιον, *fertilis*, *fertile*.
- 20 Quintæ commune *u*, τὸ *en* : ὁ κῆ, ἡ τέρω, τὸ τέρεν, 3
tener, *tenera*, *tenerum*.
- Commune *on*, neutrum *on*, ὁ κῆ ἡ δισαίμων, τὸ εὐσαί-
μων, *felix* : sic comparatiua, ὁ κῆ ἡ μείζων, τὸ μείζον, *ma-*
ior, *maius*.
- 25 Masculinum *as*, fœmininum *aria*, neutrum *du* : ὁ
μέλας, *niger* : τάλας, *misér* : ἡ μέλαρα : τάλαρα, τὸ μέλδν,
τάλδν. Sed ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, *omnis* : sic composita,
ἀπας, *omnis* : σύμπας, *universus*.
- Masc. *eis*, ἡ *εατα*, τὸ *en* : ὁ χαίρις, ἡ χαίριστα τὸ χαίρι, *gra-*
30 *tiosus*, *a*, *um*.
- Commune *us*, τὸ *es*, ὁ κῆ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές, *uerus*.
- Commune *is*, τὸ *i*, compositum : ὁ κῆ ἡ εὐχαίς, *grati-*
tiosus : φιλόπατρις, *studiosus patriæ* : τὸ εὐχαίς, φιλόπατρις.
- Masc. *ύς*, ἡ *εία*. τὸ *ύ* : ὁ γλυκύς, ἡ γλυκεία, τὸ γλυκύ, *dulcis*.
- 35 Commune *us*, τὸ *u* : ὁ κῆ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, *non lac-*
chrymans.
- Commune, *es*, τὸ *eu* : ὁ κῆ ἡ πολύπυς, τὸ πολύπην,
multipes.

ος, ἄγον.

ος, η, ον.

Exceptio.

Atticismus

ος, ον.

ας, αν.

ης, εν.

ων, ον.

ας, αρια, δυ.

Exceptio.

εις, εατα, εν.

ης, ες.

ης, ι.

υς, εία, ύ.

υς, υ.

ες, εν.

Adiectiua trium 4
generum.

Substantiua fa-
mininum habent 5
na.

Ionismus.

Doricismus.

Notio de adie- 2
ctis communibus

πῆρτα.

Nullum adiecti- 4
uum trium ge-
nerum sub una
voce.

Fæminina in
ana.

* Pauca trium generum sub vna voce, ὅ ἢ τὸ ἀρ-
παξ, rapax: μέγας, beatus, a, um.

Fæmininum habent & substantiua, ὁ λέων, leo:
δράκων, dracho: ⁵ θεράπων, famulus: ἡ κλέα, læna: δρέ-
κνα, dracena: θεράπειν, famula: ὁ βασιλεύς, rex: ἀνάξ, ⁶
rex: ⁶ ἡ βασίλισσα, regina: ἀνάστα, regina: ὁ ψάλτης, can-
tor: ⁷ ἡ ψάλτρια, psaltria: ⁸ ὁ παρκεῖσθαι, maritus: ἡ παρκε-
στοίς, uxor: ὁ δεσπότης, dominus: ἡ δεσποίς, & δεσποίνα,
domina.

1 Ionicè tamen ubique ἡ, ἡ ἀγῆ, ἡ ἀνθρῆ, veluti ἡ κελῆ: ¹⁰
ἔρ Doricè ubique α: ἡ vel α κελᾶ, ἡ vel α ὄρδᾶ, veluti ἡ
ἀγῆ, ἡ ἀνθρῆ. Vide 17. 34. ἔρ 20. 17. atque 21. 17. ² Dixit
maximè in compositis ἔρ derivatis: nam simplicia ἔρ
primitiua raro admodum in prosa oratione communis ge-
neris inueniuntur: apud poetas verò non raro, neque so-
lùm adiectiua in. oc, sed ἔρ quævis participia tertie vel
quinte declinationis, atq; etiam nomina adiectiua quin-
te, quæ communiter sunt tantum masculina. φίλος, φίλος, au-
tem componitur ex φίλος, amicus, ἔρ σέφος, sapiens: πέμ-
φίλος verò ex πᾶν, omne, ἔρ φίλος. Porro κόσμος deriva- ²⁰
tur ab ὁ κόσμος, mundus. ³ Dicitur etiam ἡ τρεῖνα, ἔρ Io-
nicè τρεῖτην: hinc apud Eurypidem τρεῖτην ὄφειν, generum
oculum.

* Vel potius nulla: non enim inuenitur τὸ ἀρπαξ, sed
dicendum, ἀρπακτικόν. Hesodus quidem dixit ἀρπαξ in ²⁵
fæminino, δῶς ἀγῆν, ἀρπαξ δὲ κακῆ, datio bona, rapina
autem mala: ubi ἀρπαξ pro ἀρπαγῇ. neque etiam legitur
ἡ αὐτὴ τὸ μέγας, sed ἡ μέγαλα, beata: τὸ ἱ: δαίμων, beatum.
⁵ Legitur, ὁ θεράπ, απος, pro θεράπων, ἔρ ἡ θεράπεις, ἴδης,
pro θεράπεινα. Fæmininum etiam in ana facit. Λάκων, ³⁰
Λάκινα, Lacon, Lacena, ἔρ apud poetas γείτων, γείτανα,
vicinus, vicina: γνάθων, γνάθαινα, obsonator, obsonatrix:
θεῖων, θεῖαινα, deus, dea: ἰχθυοπόλης, ἰχθυοπόλαινα, ichthyopo-
la, qui, aut quæ vendit pisces: λυκος, λύκαινα, lupus, lu-
pra: μέγεις, μέγαινα, coquus, coqua: μύεις, μύεινα, ³⁵
murus, muræna, nomen piscis: σκορπιος, σκορπινα, quæ ἔρ
σκορπίς, scorpius piscis mas, scorpio fæmina: τέκτων, τέκ-
τανα, ædificator, ædificatrix. ⁶ Vel ἡ βασιλίνα, atque βασι-
ληα.

- λεα, accentu in antepenultima : at ἡ Ἐσπερία acuta penultima, est regnum. faciunt quoque faminimum in ἄσπερις, ἡ πείνας, pauper : ἀσπερον, ἡ ἀσπερα, benevolus, ἀσπέρ, ἀσπερα, palumbus, mas & femina : & pleraque gentilia, ὡς ἀπὸ ἡ δῶρα, & Atticè ἀπὸ δῶρα, Thrax, Thrassa, vel Threicia : dicitur etiam ἀπὸ τῆς & ἀπὸ τῆς pro eodem : κῆρ, κῆρας, Cretēsi σλίβος, λίβυας, Libys, Libyssa, qui, vel quæ ex Libia : φοῖνιξ, φοῖνις, Phœnix, Phœnissa : at ὁ κάρ, ἡ κερῖν, & κέρπια, qui, aut quæ ἐ Caria, & ὁ Σκυθίς, ἡ Σκυθίς, Scythia. Sic ἡ ποιητρία, poetria, ab ὁ ποιητής, & poetria sunt & finita in ῖς, ut ὁ αὐλητής, ἡ αὐλητρίς, ἰδὸς, uibicen, uibicina. Sic ὁ ἐργάτης, & operarius, ἡ ἐργάτις, ἰδὸς, operaria, operatrix : ὁ ἀρχηγός, &, praeses, praefectus : ἡ ἀρχηγός, ἰδὸς, mulier, quæ rei alicui praesidet in matris : ὁ ἀρχηγός, &, propheta, ἡ ἀρχηγός, ἰδὸς, prophetissa : at haec poetica sunt : ὁ δότης, &, ὁ δότης, dator, datrix : dicitur pro eodem ὁ δότης, ἡ δότης, & δώτηρ, & δώτωρ, ἡ δώτης.

NUMERALIA CARDINALIA.

- 62 Masculin. ¹ εἷς, ἑὺς, εἰς, ἕνα, vnus, vnus, vni, vnum. 1 Singularia.
Fœminin. μία, μία, μία, μία. Neutr. ἑν, ἑν, εἰς, ἕν.
D. δύο, duo : & δύο Atticè : ² δύοιν, & δύοιν, pro fœ- 2 Dualia.
minino.
25 P. communia, τρεῖς, τρεῖς, τρεῖς, τρεῖς, tres, trium, tribus. Pluralia.
Neutra, τρία, τρεῖς, τρεῖς, τρία : tria, trium, tribus.
Sic οἱ, αἱ, ³ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, quatuor : ἡ τεσσάρων, 3
30 τοῖς, ταῖς, πέντε, πέντε, πέντε, πέντε, πέντε, πέντε, πέντε, πέντε.
A quatuor vsque ad centum sunt ⁴ indeclinabilia. 4 Indeclinabilia.
πέντε, quinque : ⁵ ἑξήκοντα, ἑξήκοντα, ἑξήκοντα, ἑξήκοντα, ἑξήκοντα, 5
⁶ ὀσσεύς, ὀσσεύς, ὀσσεύς, ὀσσεύς, ὀσσεύς, ὀσσεύς, ὀσσεύς, ὀσσεύς, 6
ἑπτά, ἑπτά, ἑπτά, ἑπτά, ἑπτά, ἑπτά, ἑπτά, ἑπτά, 7
35 δύο, & C. τετράκοντα, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑξήκοντα, ἑξήκοντα, 7
μύκοντα, ⁸ ὀγδοήκοντα, ἑννέκοντα, ἑκατόν, centum : hinc 1 Declinabilia,
iam declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιοι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta : τετρακόσιοι,

παραχρόστοι, πενταχρόστοι, ἑξαχρόστοι, ἐπιαχρόστοι, ὀκταχρόστοι, ἐνναχρόστοι, χάλιοι, mille : διχάλιοι, τριχάλιοι, τετραχάλιοι, πενταχάλιοι, ἑξαχάλιοι, ἐπιαχάλιοι, ὀχθαχάλιοι, ἐνναχάλιοι, μυριοι, decies mille : δισμύριοι, τρισμύριοι : & ita in reliquis.

Ordinalia.

Ordinalia, πρῶτος, *primus*, δεύτερος, *secundus*, τρίτος, *tertius*, τέταρτος, *quartus*, πέμπτος, *quintus*, ἕκτος, *sextus*, ἑβδομος, *septimus*, ὀγδοος, *octavus*, ἔνατος, *nonus*, δέκατος, *decimus* : ἑνδέκατος, *undecimus*, δωδεκάτημος, *duodecimus*, τρισεκάτημος, *tredecimus*, &c. εἰκοστής, *viciesimus* : εἰκοστής πρῶτος, εἰκοστής δεύτερος, &c. τετακοστής, *quadragiesimus*, πεντεκοστής, *quingiesimus*, ἑξήκοστής, *sexagesimus*, ὀγδοηκοστής, *octogiesimus*, ἐννεηκοστής, *enngiesimus*, δεκάκοστής, *deciesimus* : διακοσιοστής, *ducentiesimus*, τετρακοσιοστής, *quadringiesimus*, &c. χιλιοστής, *milliesimus* : διχιλιοστής, *ducentiesimus*, μυριοστής, *decies milesimus* : δισμυριοστής : & sic deinceps.

ἰδίως.

μυδένες.

δυοῖν, δυσι, δύο.

τίσπερες.

τέτορες.

πίσπερες.

πίσπερες.

δωδεκάκον.

ῥιζόντων,

ἔξ ἑκα.

Annotatio.

- I ἰδίως ἑκα μὲν ex eis composita, 39. 14. & 27. *declinantur etiam in plurali*, ἰδίως, μὲν ἑκα, nulli : ἰδίως, 15 *declinantur etiam in plurali*, ἰδίως, μὲν ἑκα, nulli : 2 *δυοῖν, est omnis generis : pro quo Poëta dicunt in dativo, δυσι, dicunt etiam δύο per omnes casus, præterquam in dativo. Hic notandum, hoc nomen reuera duale iungi substantiis & articulis, ac verbis non solum dualibus, sed etiam pluralibus. Invenitur quoque genetiivus pluralis ἑξ δύο.* 3 *Ionice τίσπερες, Dorice ται, ταί, τέτορες, τετόρη, τεπέρασι, 46. 6. τέτορες : τὰ τέτορα. Poëticè οἱ αἱ πίσπερες, τὰ πίσπερα, ἑξ πίσπερη, τοῖς ταῖς τοῖς πισπειρασι, τὰς τὰς πίσπερας : τὰ πίσπερα : Aeolicè οἱ αἱ πιασπερες, &c.* 4 *Inveniuntur tamen δωδεκάκον pro δώδεκα vel δωδεκάδεκα : & ῥιζόντων pro ῥιζόντα, quod Ionice dicitur ῥιζόντα verso a in n : sic τεσσερήκοντα, pro τεσσαράκοντα : & δηνάκιοι pro δακτύλιοι, 5 ἔξ in compositione præpositam consonanti sit' ἑκα, ut ἑκαδέκα, sedecim. 6 Vel δωδεκάδεκα, addita coniunctione copulativa καί, & propositio minori numero : sic τρεῖς καί δεκα, τεσσαρὰ καί δεκα, πεντεκαί δεκα, &c. ut una dictio composita, vel etiam ut tres dictiones 7.8 δύο καὶ δέκα, ῥεῖς καὶ δέκα. 7 Dorice ἑκαπ. 8 Ionice ὀγδοκιντα.*

Numerativa in
πλῆς, πλάσιος, &
αἰς.

Derivantur & alla numerativa ab his numeralibus *35*
finita in πλῆς, πλάσιος, & αἰς, ut διπλῆς, ῥιπλῆς, τετραπλῆς, πενταπλῆς, ἑξαπλῆς, ἑπταπλῆς, ὀκταπλῆς, ἐνναπλῆς, δεκαπλῆς, & cetera. Id est, duplex, triplex, & cetera. διπλῆς.

διπλάσιος, τριπλάσιος, τετραπλάσιος, πενταπλάσιος, ἑξαπλάσιος, ἑπταπλάσιος, ὀκταπλάσιος, ἐννεαπλάσιος, δεκάπλάσιος, &c. *Finia in ac feminina sunt, ἡ μονάς, δυνάς, τριάς, τετραάς, πεμπάς, εκτάς, ὑπιδάς, ἐνιάς, δεκάς, χιλιάς, μυριάς, unitas, duitas, trinitas, quaternitas, quinarus, senarius, septenarius, octonarius, nouenarius, denarius, millenarius, decies millenarius.* Et illa, quæ dierum spaciū significant, τεταῖος, τιταταῖος, πημπῆιος, ἐκταῖος, ἑξεδμητός, ἡξιδάιος, ἐνναταῖος, δεκαταῖος, δωδεκαταῖος, τertia-nus, quarianus, quintanus, &c. id est, erumpens, aut ali-quid agens die tertio, quarto, quinto, sexto, &c.

Dialia in
ταῖος.

GRADVS COMPARA- TIONIS.

Comparatiuus in τῆρος: Superlatiuius in τατος.
Quæ verò terminationes adiectiuorum ad-mittant comparationem & qua ratione aut litera tollatur, aut vocalis permutetur, planum est ex sequentibus exemplis, quæ in singulis terminationibus collocauimus loco præceptio-num.

τῆρος, τατος.

ἐνδοξος, ἐνδοξότερος, ὑτάτος, *gloriosus.*

καρῆος, καρύτερος, καρύτατος, *miis.*

σοφῆος, σοφώτερος, σοφώτατος, *sapiens.*

ὅς { ὅτις.
ἀτίς.

ὦν, σώφρων, ¹ σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, *mode-
stus.*

ὦν ὀνέστερος.

αἰ, μέλας, ² μελάντερος, μελάντατος, *niger.*

² αἰ ἀντερος.

εἰς, χαρίεις, χαριέστερος, ἑστατος, *gratiosus.*

εἰς ἐστερος.

πρ, δυσσεβής, δυσσεβέστερος, δυσσεβέστατος, *pius.*

πρ ἐστερος.

πρ, ἀπλῆς, ἀπλήστερος, ἀπλήστατος, *simplex.*

πρ ἐστερος.

πρ, δυρὺς, δυρύτερος, ἱρύντατος, *latus.*

πρ ὑτερος.

Ex ος, ³ præcedente longa vocali vel natu-
ra vel positione, fit ὅτερος, & ὑτάτος, per ο μικρὸν: vt
ἐνδοξος, καρῆος: alioqui si præit brevis, per ἀτίς, &
αῖτατος, vt σοφός. At κερὸς, κενότερος, κενότατος, *vacuus:*

Annotatio.

στενός, στενότερος, στενότατος, *angustus.*

Irregulariter comparantur, ἀγαθός, *bonus:* compa-
ratiuus,

Comparationes
irregulares.

ratiuus, ἀμείνων, ἀρείων, ⁴ βέλτερον κρείττεον, λαίον, *melior*:
superlatiuus, ἀρεῖς, βέλτιστος, κρεττιστος, λαῖος, & quan-
doque, ἀγαθότατος, *optimus*.

5 κακός, *maius*: comparatiuus, ⁵ κακίον, χείρον, ⁶ χρεί-

6 ων, *peior*: superlatiuus, κακίστος, χείριστος, *peffimus*. 5

7 καλός, ⁷ καλλίον, καλλίστος, *pulcher*.

ἁσχερός, ἁσχέον, ἁσχεστός, *turpis*.

ἐχθρός, ἐχθρίον, ἐχθρίστος: *inimicus*.

ῥάδιος, ῥάδιον, ῥάδιστος, *facilis*.

8 ἁλός, ⁸ ἁλίστερος, ἁλίστατος, *loquax*. 10

9 φίλος, ⁹ φίλτερος, ¹⁰ φίλτατος, *per syncopen pro φιλάτι-*

10 *ος*, φιλότατος, *amicus*.

11 μέγας, ¹¹ μέζων, μέγιστος, *magnus*.

12 πολὺς, ¹² πλείων, πλείστος, *multus*.

13 Hæc ¹³ βαθύς, *profundus*. βαθύς, *tardus*: γλυκύς 15

dulcis: ἡδύς, *suauius*: παχύς, *crassius*: ταχύς, *celer*: ἀνώς, *ve-*

lox: habent ὑπερὶ & ὑπὸ, vt ὑπὸς: vel ἰών, & ἵστος,

14 βαθύον, βᾶδιστος, cæterum ταχύς, etiam facit ¹⁴ βάσ-

σον, μικρός, μικρότερος, μικρότατος: *paruus*: vel com- 20

15 paratiuus, ¹⁵ ἐλάττων, ἡπών, μέϊων: superlatiuus ἐλά-
χστος.

Comparatio in
substantiuis.

16 Comparatio & ex ¹⁶ substantiuo, κέρδης, *lucrum*:
κερδίον, *lucrosior*: κερδίστος, *lucrosissimus*.

In verbis.

17 Etiam in verbis locum habet, ¹⁷ βάλω, *mitto*: εἰλ- 25
τερος, βέλτιστος, *melior*, *optimus*: εἶρω, *fero*, φέρ-
τερος, *præstantior*: φέρτιστος, φέριστος, & φέρτατος, *præ-*
stantissimus.

In aduerbijs.

In aduerbijs, ἄνω, *suprà*, ἀνώτερος, αἰάτατος, *su-*
perior, *supremus*: κάτω, *infra*: κατώτερος, κατώτα- 30
τος, *inferior*, *infimus*: μάλα, *valdè*. μέλιον, μέλιστα,
magis, *maximè*: πῶρᾶ, πῶρᾶτερος, πῶρᾶτατος, *longior*, *lon-*

18 *gissimus*: ¹⁸ πέρα, *ultrà*, περαιτέρω, περᾶτατον, *ulie-*
rius, *ulimum*: ἐξῆς, *prope*, ἐξῆτερος, ἐξῆτατος,
vel ἐξίον, ἐγγύς, *propior*, *proximus*: ἔξω, *extra*, ἔξω- 35
τερος, ἔξωτατος, *exterior*, *extimus*. ¹⁹

In participijs.

In participio, ἱερράμιος, *validus*: ἱερράμειστος, ἱερρά-
μειστός, *validior*, *validissimus*.

In

In præpositionibus, ὑπέρ, *suprà*, ὑπέρτερος, ὑπέρ-
πατος, *superior*, *supremus*: πρὸ, *ante*, πρότερος, *prior*,
πρόπατος, & εἰς, *factaque crasi*, πρῶτος, *præ-*
primus.

In præpositioni-
bus.

- 5 Tamen ὁ καὶ ἡ πείπων, *ovos*, *maturus*, *mollis*, facit πειπ-
1 τερ, *maturior*, *mollior*.² Sic ἀτάλας, *miser*. 38. 4. 145. 26. 2
7. *ῥα* ταλάντερος, *talántatos*, *miserior*, *miserimus*, his
duobus similia non inveniuntur. 3 Tamen ex κακῆ-
3 ρος, *id est*, qui malè, aut neminem hospitio excipit di-
xit κακοζείναιτερος. *nám simplex est ζείνος*, *hospes*: pro
10 quo poetæ ζείνος. 4 Ἀρίων, ὁ Λαίον, *poetica sunt*: sic Λα- 4
5 ρος ὁ ἀραδῶτατος, ἀ κομμηνὶ ὁ Λαίον, *neutrum τὸ Λαίον*,
ὁ *crassi Attica* Λαίον. 17. 28. 47. 14. Pro βέλτιον *poetæ* di-
cunt βέλτερος. quod CLENARDVS format à verbo
15 βέλω. Pro κρείων, *Attico commune est κρείων*, *Do-*
ricè κρείων, ὁ κέρων. 5 Poeticè κακώτερος. 6 χρείων
poeticum est, *dattius* χρείων, *verso ei in η*, ὁ *syncope li-*
6 *terarum* η, χέρη, *sic in accusativo* χέρη *pro* χρείωναι: ὁ *in*
nominativo plur. χέρη *pro* χρείωνε. 7 καλῶν ὁ κέρη. 7
20 ρος, *videntur formari à substantivo τὸ κέρη*, *vos*, *pul-*
chritudo. 8 καλίστερος ὁ καλίστατος *Attica sunt*. *Attici* 8
enim non raro à possessivis in os, *formant comparatiua in*
ίστερος, ὁ *superlatiua in ίστατος*: unde *sunt illa*, ὀλίγος, *pau-*
cus, ὀλίγιστος, *atque* ὀλίγος, *paucissimus*, λαγνός, *libidi-*
25 *nosus*, λαγνίστερος, λαγνίστατος, *libidinosis*. ὁ *φορῶν*, *obso-*
natior, ὁ *φορῶν*, *obsonius* *dediit*. *Aique horum formæ*
sequuntur, ὁ ἡ ἀλαστών, *ovos*, *superbus*, ἀλαστονίστατος, *super-*
biss. ὁ ἀρπαξ, *αγρός*, ἀρπαξίστατος, *rapaciss*. ὁ ἐλαξ, *ελα-*
κος, *mollis*, ἐλανίστατος, *molliss*. ὁ κλέπτης, *ε*, *fur*, *qui res alie-*
30 *nas aufert*, *atque callidus*, ὁ *iaciturnus*, κλεπίστατος, *fu-*
raciss. *callidiss*. ὁ *maxime iaciturnus*: ὁ *πλήκτις*, *ε*, *mor-*
dax, *πληκτίστατος*, *mordacissimus*: ὁ *πέπτις*, *ε*, *potor*, *bi-*
bulus: *ποτίστατος*, *potor maximus*: ὁ ἡ *ψευδής*, *ovos*, *mendax*,
ψευδίστατος, *medacissimus*. *Iones autem pro Atticis ίστερος*
35 ὁ *ίστατος* dicunt, *ίστερος* ὁ *ίστατος*: quibus tamen *Attici*
quoque interdum videntur: unde *illa*, αἰδοῖος, *αἰδοίσι-*
eros, *venerabilis*, *venerabilior*: ἀκρετός, ἀκρετίστερος, ἀκ-
τέστατος, ὁ *Ionice* ἀκρετίστατος, *merus*, *πῦρος*, *rior*, *issimus*:

κακοζείναιτερος

βέλτερος.

κρείων.

κέρων.

κακώτερος.

χέρη, χέρη

φέρη.

Atticissimus

ος, ίσπερος.

ίστατος.

ὀλίγιστος

Ionissimus.

ος, ίσπερος,

ίστατος.

ἀμορφίαται.

ψίτερος.

πτωχίστιος.

Ἀττικίστιος.

εσ, αἰτέρος.

αἵτατος.

μειχίτατος.

μωχίτατος.

μύχαιος.

φίλιτος.

μέσων.

πλείων, τὸ

πλείον, πλεῖν,

πλείον.

ἀμορφος, ἀμορφέστερος, ἀμορφέστατος, deformis, ior, missimus,
 ἀναγκῆτος, ἀναγκαστέστατος, necessarius, maximè necessa-
 rius : αἰκρὸς, αἰκρέστερος, molestus, molestior : ἀπονος, ἀπο-
 νέστερος, labore carens, facilis, facilius : ἀρχῆος, ἀρχέστερος,
 antiquus, antiquior : ἀσμφος, ἀσμφέστερος, ἀσμφέστατος, lu-
 bens, lubenior, ssimus : hinc ἀσμφέστατα, libentissimè,
 cupidissimè : ἀφθονος, ἀφθονέστερος, ἀφθονέστατος, abun-
 dans, abundantior, issimus : ἀφνειός, ἀφνέστερος, ἀφνεύστατος,
 locuples, locupletior, issimus : γενναῖος, γενναίεστατος, gene-
 rosus, generosissimus : διςχυρος, διςχυρέστερος, iustus, iustior : 10
 ἐπιτηδεύειος, ἐπιτηδεύεστατος, commodus, commodissimus :
 ἔψος, ἔψέστερος, atque ἔψιτερος, flagitiosus : ἔτιμ, ἔτιμ ἰαυδὲ ve-
 niens : σπάνιος, σπανιέστερος, rarus, rarior : σπυδαῖος, σπυδα-
 ῖστερος, σπυδαίεστατος, studiosus, studiosior, studiosissimus :
 πτωχός, πτωχέστερος, ἔρ πτωχέστερος, pauper, pauperior : πύ- 15
 διος, πυδίστερος, facilis, facilius : ὑπερδυμος, ὑπερδυμέστατος,
 elatus, elatissimus : ὠκεῖος, ὠκεύεστατος, pulcher, pulcherri-
 mus. 9 Et Atticè, φιλαίτιος, ἔρ φιλαίτατος. Nam Attici ἀ-
 ποστίνιος in os, sæpè formant comparatiua in αἰτέρος, ἔρ su-
 perlatiua in αἵτατος : vnde illa, ἡσυχός, ἡσυχέστερος, quietus, 20
 quietior : ἰδιός, ἰδίαίτιος, ἰδίαίτατος, peculiaris, magis pe-
 cularis, maximè peculiaris : ἴσος, ἰσάτιος, ἰσάτατος, æ-
 quus, æquior, æquissimus : μέσος, μεσάτιος, μεσάτατος, me-
 dius, magis medius, maximè medius : μωχός, μωχέστατος,
 ἔρ μωχέστατος, adulter, maximus adulter, siue, machus : 25
 μωχός, locus abditus, μωχέστατος, ἔρ μωχέστατος, atque μύ-
 χαιος, intimus : πλήσιος, πλησιαιτέρος, ἔρ Ionicè πλησιέστε-
 ρος, propinquus, propinquior : πρῶτος, πρῶταίτιος, πρῶταί-
 10 τατος, mature veniens, maius, maturissimus. 10 Poeticè
 11 φίλιτος. 11 Et poeticè, μέσων, qua voce usus est ἔρ Xe-
 12 nophon. 12 Poeticè πλείων, πλείων, πλείον, plus, ἔρ Atticè
 13 πλείων, ac Ionicè πλείον, πλείους. 13 His adde βεαχός, brevis
 βεαχέστερος, βεαχέστατος, vel βεαχίον, βεαχίος, breuior,
 14 breuissimus. 14 Sic ἐαδύς, ἐάσων, ἐαδύς, ἐάσων, ἐαδίον,
 βεαδίος, ἔρ βεαδύτερος, βεαδύτατος, γλυκύς, γλυκύν, 35
 γλυκίαν, γλυκίος, ἔρ γλυκύτερος, γλυκύτατος : παχός, πα-
 15 σων, παχίον, πάχιος, ἔρ παχύτερος, παχύτατος. 15 Ελάπιον
 ἔρ ἡπῶν. Attica sunt, cōmuniter ἰλιάσων, ἔρ ἡσων : atque

- ut βαδων, formatur à βαδύς, & reliqua in αων, de quibus numero precedente, ab υς, sic ἰλάσων, ab ἀλάχως paruius, vilis, pauper : quod etiam, ut precedentia format ex se ἰλαχύτερος, ἰλαχύτατος, & ἰλαχών, ἰλαχίστες : unde ἰλάχσα, minime, paucissime : hinc etiam aliud comparatiuum ἰλαχσύτερος, infimior. nam apud poetas non raro comparatiua & superlatiua nunc à comparatiuis, & nunc à superlatiuis ducuntur : αἰσών, propius, αἰσώτιος, proximius. αἰσώτατος, proximè : est autem αἰσών, comparatiuum pro ἴσων, verso in α longum, ab ἴσων positiui ἰγγύς, quod comparatur ut βαδύς, βαδύτερος, βαδύτατος, ἐλάσων : ἰγγύς, ἰγγύτερος, ἰγγύων, ἴσων. neutrum ἴσων, unde αἰσών : ἰχάτος, extremus, superlatiuum sine positiuo : hinc ἰχάτατος, omnium extremus, κακός, malus, χείρων, peior, hinc χείριστερος, multo peior : superlat. χείερος, pessimus unde χείεστέρος, multo peior : κύδιος, clarus, honorificus, κυδίσκος, illustriss. hinc κυδίστατος, omnium illustriss. ἀγαθός, bonus, λαΐων, melior, hinc λαΐτερον, multo melius : ἀπὸ, ἀπώτερος, ante, rior, ἀπώτεριστερος, prior, multo anterior, ῥάδιος, facilis, ῥάων, faciliior, hinc ῥάωτερον, & Ionicè ῥώτερον, facilius, & ῥώτερος, faciliior : dicunt etiam Iones ῥάδιος, & ῥώιος poeticè pro ῥάδιος, dissoluta diphthongo & verso α in η : hinc ῥώδιος, pro ῥάδιος, facile, & ῥώιος pro ῥάιος, facillimus, unde ῥώισα pro ῥάισα, facillimè. ¹⁶ Sic ὁ ¹⁶
- 15 βασιλεὺς, rex, βασιλεύτερος, pro βασιλικώτερος id est, qui maiori est regno præditus. βασιλεύτατος, inter reges primus regno dignissimus : θεός, Deus, θεώτερος, diuinior : τὸ μῆκος, εὖς, longitudo, μήκιστος, longissimus, hinc μήκιστα, longissimè : sunt qui malint referre ad ὁ ἢ μῆκνός, εὖς, prolixus : alij ad μακρός, & longus. τὸ πῖος, πῖος, pinguis, πῖοτατος, pinguiissimus. τὸ ὕψος, εὖς, altitudo, ὕψιτερος, altior, ὕψιστος, altissimus : vel ab aduerbio ὕψι, aliè. ¹⁷ Sunt qui ¹⁷
- 30 malint ducere βέλτερος & βέλπτερος, à βέλομαι, volo, cupio, ut ab opto, optimus sic α ἴω, ligo, coniugio in vincula, ³⁵
- poetice δεύω, δεύτερος, secundus, posterior, inferior : δεύτατος, secundus, ultimus. ¹⁸ πῖος ante consonantes, & ¹⁸
- πῖος ante vocales. Porro μεχίτερος & μεχίτατος aduerbia à nominibus μεχίτερος & μεχίτατος facta esse

αων ab υς,
ἰλάσων.
ἰλάχσα.

Comparatiua
& superlatiua
à comparatiuis
& superlatiuis.

*Aduerbia ducta
à nominibus
comparatiuis &
superlatiuis.*

haud inconuenienter dicere poterimus. Nam *sepen-*
merò aduerbia ducuntur à nominibus comparatiuis &
superlatiuis, ac modò quidem similia sunt neutro vel sin-
gulari, vel plurali: modò formantur à genitiuo plurali in
ων, abiecto ν, vel in c mutato: ut πρώτων, πρώτα, vel cum
articulis το πρώτων, τα πρώτα, & πρώτους, primum, à πρώ-
τος, primus: sic αληθέστερον, αληδέστερον, αληδέστερος, verius,
ab ὁ ἡ ἀληθής, αληδέστερος, verus, uerius, atque σινη, ἡσυχ-
τίον, propius, ἡσυχάτω, proxime, ab ἡσυχός, ἡσυχότερος, ὑτάτος,
propè, propior, proximus: εἰσδοτίον, interius, εἰσδοτάτω, in-
timè, ab εἰσδόν, εἰσδοτέρος, εἰσδοτάτος, intus, interior, intimus,
seu penitissimus: ἡκαστέον, longius, ulterius, ἡκαστάτω, lon-
gissime, ab ἡκεί, seu ἡκεῖ, de longè procul. à ἔξωτάτω, ex-
timè, ab ἔξω, ἔξωτίος, ἔξωτάτος, extrà, exterior, extimus:
κατωτίον, inferius, κατωτάτω, infundè, à κατώ, κατώτερος, 15
κατώτάτος, infra, inferior, infimus: μακροτίον & μακρότε-
ρον, longius, ulterius, à μακρός, longus, μακρότερος, longior:
quod μακρίων, & μακίστων, longior: significat & maior, tñ
refertur ad μέγας, παροιτίον & παρούτερον, prius, ulterius,
à πάρος, παρόντιος, παρόντατος, antea, prior, primus, πορρω-
τίον & πορρωτέρων, longius, πορρωτάτω & πορρωτάτα, lon-
gissime, à πόρρω, πορρωτέρος, πορρωτάτος, longè, longior, lon-
gissimus. ωρσωτίον, ulterius. (unde τα ωρσωτίον, ul-
teriora) ωρσωτάτω & ωρσωτάτα, longissime, à ὥρσω,
ωρσωτέρος, ωρσωτάτος, ultra, ulterior, ultimus, seu lon-
gissimus, sic περυστίον & περυσίτατον, à nominibus πε-
ρυστίος & περυσίτατος, ulterior & ultimus: hæc uerò
sunt à positiuo περυσίος, id est, qui est ultra, exterior.
Antici enim à quibusdam positiuis in ἄντος formant com-
paratiua in ἄντιος, & superlatiua in ἄντατος, pro ἄντι-
ος & ἄντατος, syncopatio uidelicet ο: unde sunt illa,
γῆρας, γῆραιτερος, γῆραιτατος. senex seu antiquus, ior, if-
simus: παλαιός, uetus, senex, παλαιότερος, antiquior
(hinc παλαιόν, iam pridem antea) παλαιτάτος, an-
tiquissimus: παλαιάτατοι, qui sunt ætate promectissima: 35
39 *χολαίος, χολαίτερος, tardus, tardior. 19 His atque illis,*
quæ præcedenti scholio enumerata sunt. at ἄφασ, στα-
τιμ, continuò, ἀράτερος, celerior: ὀπίσθι, retrò, ponè:
ὀπίσθεσι.

*Atticissimus
ἄντος, ἄντιος,
ἄντατος.*

ἡμισυς, posterior, sequens à tergo ὡμισυς, postremus, ultimus.

VERBALIA.

Proficiscuntur à personis perfecti passivi, ablatο augmento.

² A prima persona fiunt finita in *με* & *μος*.

³ πῆραγμα, *egi, rem gesti*: τὸ πῆραγμα, *factum, negotiū*.

⁴ res. ⁵ ὁ ψαλμὸς, *cantatus sum*: ὁ ψαλμὸς, *cantus, psalmus*.

A secunda ⁶ κλέξας, *dictus es*: ἡ κλέξις, *dictio*: & ⁷ ἰα, *sc.*

sed ferè cum ⁸ αἰ, *du*, ⁹ κίερισται, *indicatus es*: ἀκρίστια, *sc.*

indiscretio, nullus delectus: & ¹⁰ τίταξας, *ordinatus es*: ὁρ

τάξια, *bonus ordo, disciplina*. ¹¹ πῆραγμα, *egisti, rem ges-*

¹² *fisti*: δυσπραξία, *infelicitas in rebus gerendis*.

¹³ A tertia *της, τος, της, τέλειον, ὄν*. ¹⁴ ποιῶνται, *fecit*:

ὁ ποιῶν, *factor, poeta*. ¹⁵ ἡκούσας, *auditus est*: ὁ ἀκούς, *au-*

ditor. ¹⁶ κεχρίσται, *signatus est*: ὁ χαρακτήρ, *signum*.

¹⁷ πέποιται, *potus est*: τὸ ποτήριον, *potulum*, ¹⁸ διδάσκειται, *sc.*

doctus est: τὸ διδάσκον, *precium docendi*.

Et ab hac persona formantur & illa in *έον*, quæ

tanquam gerundia sunt. ¹⁹ γέγραπται, *scriptum est*:

γεγραμέον, *scribendum est*. Quod si tribus generibus

varientur, veluti gerundia fuerint: ὁ γεγραμμένος, ἡ γε-

γραμμένη, τὸ γεγραμμένον, *scribendus, da, dum*.

Hæ personæ (ut antea dictum est) desinunt, prima

quidem in *με*, secunda verò in *σαι, ψαι, ξαι*, & tertia in

ται. Litera verò, quæ in verbis hæc terminationes præce-

dit, in verbalibus non raro mutatur in aliam, vel omni-

nò deperditur: ut φαίνομαι, *appareo*, τίταμαι: φαίνομα, *vi-*

sio, non φαίμμαι: idem accidit plerisque alijs factis à ver-

bis in αίνω, vel à polysyllabis in ὦνω, ξηραίνω, *sicco*, ἰξήρα-

σαι, unde ἡ ἰξήρασις, & ξηρασία, *siccitas*, pro ξηρασία: sic à

θερμαίνω, *calefacio*, θερμαίνω, & θερμασία, *calor*: ἰχθαίνω,

attenuo, ἰχθυάνω, & ἰχθυασία, *attenuatio*: ὕγραίνω, *humecto*,

ὕγραναι, & ὕγρασία, *humectatio*, *humiditas*: φλεγμαίνω,

inflammo, φλεγμαίνω, & φλεγμασία, *inflamatio*.²⁰ Atque 2

finita in *μων*: μνάομαι, *reminiscor*: μέμνημαι, *memini*:

unde

Formatio verbalium in *με*, *μος*.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

με.

μος.

πίπρω, μω.

Quid significent
in compositione

α, ω & δυς.

τίταζα.

σωρ.

ηςα.

τω.

παραχάραται.

πύπτω.

Annotation.

γίγεται.

Appendix.

- unde ὁ, ἡ μνήμων, ὄρος, memor : hinc etiam ducitur μνήμη, memoria : sic γνῶμην, sententia ab ἔγνωμαι, II. 3. 4. abie-
3 cto σ. ³ A themate ἀεφ' ἵππων vel ἀεφ' ἵππων, μ. ξα, ago, rem
45 gero. ⁴ Vide 85. 5. ⁵ Vide 84. 6. ⁶ α in compositione va-
6 ria significat : tamen ferè semper priuandi vim habet, ut
hoc loco. ω in compositis significat faciliè, proclivè, pro-
num, bonum, scite, appositè : eius contrarium est δυς, quod
significat in compositione difficultatem, impossibilitatem,
7. 8 malum, & perniciosum. ⁷ Vide 85. 33. ⁸ A themate
9 τῶ, μ. ξα, ordino dispono. ⁹ Atque τωρ, κτερόμεν, possideo, ¹⁰
κτεντῶ, unde ὁ κτεντωρ, υεγς, possessor. & τεχ, φλογίζω,
exuro, πεφλογίζω, φλογίσεω, fossa, in qua mactabantur
sues, eorumq, seise flammis absolvebantur : vocabatur
etiam ὤσεω, quod & ipsum verbale est ab ὤσεω, verbi
ὤω, idem quod φλογίζω. Hinc quoque formantur quædam ¹⁵
poetica in τος, κιδαιεῖω, cithara ludo, κιδιδεῖω, ἡ κιδαιεῖς, υός, ars cithara ludendi. hinc quoque ὁ κιδαιεῖς, υός, citharista, citharædus. unde rursus ἡ κιδαιεῖς, υός, citharistria. nam à verbalibus non raro ducuntur
alia nomina, ut ἀεγῆμα, ὁ ἀεγῆματις, υός, negotiator, ²⁰
ἀεγῆματις, ad rem maximè pertinens, ἀεγῆματις, negotiolum, ἀεγῆματις, υός, difficilis, intricatus. à σῶω, seruo, σῶσεω, hinc abiecto σ, ὁ σωτήρ, υεγς, seruator, unde
ἡ σωτήρ, υεγς, seruatrix, & ὁ σωτήριος, salutaris. unde rur-
sus ἡ σωτήριος, υεγς, salus, & σωτήριος, saluber, atque σω- ²⁵
¹⁰ τηρακόν, premium, quod pro funeris elatione datur. ¹⁰ Vi-
¹¹ de 100. 24. ¹¹ Vide 86. 9. ¹² Α χεφ' ἵππων, μ. ξα, sculpo, si-
¹² gno, imprimo. ¹³ πύπτω non est in usu, ac regulariter di-
¹³ cendum est πύπτω per α μύγα, à πινω, bibo seu sorbillo,
futu. πύσω, præteritum πύποκα, tanquam à πύω, μ. αω, ³⁰
ut dicitur in Inuestigatione thematis in verbo πινω : ta-
men ποτήριον scribitur per ο μικρόν : nam, ut superius di-
ximus, littera que præcedit terminationes μεν, σεν, τεν, in-
terdum mutatur in aliam in verbalibus, præcipuè verò
à verbis in τω, αω, ωω, dissyllabis : sed in huiusmodi (ut po- ³⁵
stea dicitur) si penultima verbalis sit longa, ducitur
tanquam à verbo circumflexo : si sit brevis, tanquam à
verbo in μ. Vide Inuestigationem thematis in verbo
ιχω

120. ¹⁴ Vide Investigationem thematis in verbo διδά- 14
σκω. ¹⁵ Α γράφω scribe.

15

Deducuntur præterea infinita penè verbalia à perfe-
cto medio, ablato quoque augmento, & verso α in ος aut
5 α: ut à λέγω, dico, perfectum medium λέλοιπα, unde ἔλο-
γος, sermo: sic ab ἔμπιστον, mitto, perfectum medium ἐ-
πίστολα, unde ἡ ἐπιστολή, epistola. Porro quæ fiunt à ἐχλ-
λα, iacio, & compositis, penultimam per o efferunt, ἰέλος,
& ἡ βολή, iactus.

Verbalia in ος
& ἡ ducta à
præterito med.

βίλος & βολή à
βαίω.
σία ab ὤω.

10 Fiunt quoque plurima verbalia à verbis in ὤω, mi-
grante ὤω in ὤα: βασιλεύω, regno, ἡ βασιλεία, regnum.

Appendix de quatuor residuis nomi-
num deriuatorum formis: nempe patronymi-
15 corum, possessiuorum, diminutiuorum,
& denominatiuorum.

Cum è septem nominum deriuatorum formis, tres tan-
tùm Clenardus attigerit, nempe nomina comparatiua, su-
perlatiua & verbalia, videtur hic locus exigere, ut de
20 alijs quoque aliquid dicamus: ac primùm quidem de pa-
tronymicis: deinde verò de possessiuis, diminutiuis ac
denominatiuis. Patronymicum igitur nomen est, quod
deducitur à patris nomine, & filium significat, ut à πα-
25 τερ, πατρὶς, Saturnus, Saturnides vel Saturnius, id est,
Saturni filius. Interdum etiam, sed rarò, ab aui nomine
formatur, præcipuè si à Ioue originem traxerit, ut Αἰα-
κὺς, Αἰακίδης, Aeacus, Aeacides, id est, Aeaci nepos. Ali-
quando etiam, sed rarius, à matris nomine, ut ἡλυτὸς, ἡ
30 λυτὸς, ὁ λυτοίδης, Latona, Latonides, nempe Apollo Lato-
næ filius. Ducuntur verò patronymica masculina, à
tribus declinationibus: à prima quidem verso ας, vel ns
in ἄδης, Αἰνείας, Αἰνεΐάδης, Aeneas, Aeneades. Ἰππότης,
Ἰπποτάδης, Hipotes, Hippotades: à tertia verò, verso ος
35 in ἰδης, Πριάμος, Πριάμίδης, Priamus, Priamides: vel e-
tiā in ἄδης, quum scilicet terminationem ος præcedit.

Patronymicum
quid, & unde
ducatur.
A patre.
Ab aui.
A matre.

Patronymico-
rum masculino-
rum formatio.

Ἡΐλιος, Ἡΐλιάδης, Sol, Solis filius. à quinta autem mutan-
eo ος genitiui in ἰδης: ἱ Πηλεΐς, ἢ Πηλεός, ὁ Πηλεΐδης, &
cras

Annotatio.

Ab ως, ῥος.
fit ῥιδης & ῥιδ-
δης.

Epenthesis
τῷ α.

Syncope.

Ionismus.
ἰω, pro ἰδης

Ἰαπετιδης
Patronymico-
rum femininorū
formatio.
αῖ. ἰς.

ἰη.

ἰων.

Ἰκαριώτι.

Possessivorum
terminationes.

κός, εἰός, ἰνός, ἰός,
ωδης, εἰός.

Diminutiva
mascul.

ων, αῖς, αῖς, σκος,
λός, ὄς.

cras Πηλεΐδης, quoniam terminationem ἰδης, præcedit
velo. vocales si & οἱ coalescunt in diphthongos ei, oi.
Ceterum in Πηλῶς & reliquis in ως, genitiuus Ionicus
est ῥος, unde quoque formatur patronymicum, τῷ Πηλῶς,
ὁ Πηλῖδης, & epenthesi τῷ α poetis in patronymicis fami- 5
liari, ὁ Πηλῖδης, τῷ Πηλῖδῶς, & Ionicè Πηλῖδῆος, a-
pud Homerum primo versu Iliados. Viuntur etiam in-
terdum poetæ in patronymicis syncope, epenthesi contra-
ria: ut ὁ Ηετίων, τῷ Ηετίωνος, ὁ Ηετιωνίδης, & syncope Ηή-
δης, Εεΐδης, Εετιονίς. Iones autem patronymica 10
in ἰδης, formant in ἰων, κενῖδης, κρονῖων: Πηλεΐδης, Πηλείων:
sic à Ἰαπετος, Ἰαπετιδης: Ionicè Ἰαπετιών, τῷ Ἰαπετιωνος,
syssole Ἰαπετιώνος, à quo genitiuo aliud rursus pa-
tronymicum formatur, ὁ Ἰαπετιωνίδης, Ιαπετί filius,
nempe Prometheus, apud Hesiodum. Patronymi- 15
ca feminina formantur eodem modo à primitiuis: sed
quum masculina desinunt in αδης aut ἰδης, femin. reie-
cto δη, desinunt in αῖς, aut ἰς: ut ὁ Ἡῆλιος, ὁ Ἡῆλιάδης, ἡ
Ηλιάς: ἡ Κασμῶς, Cadmus, ὁ Κασμῖδης, ἡ Κασμῖς & poeticè
inserto η (ut sæpè alijs fit) ἡ κασμῖς. Pauca etiam fe- 20
minina inueniuntur finita in ἰω: ut ὁ Ἀδραστός, ἡ Ἀδραστῖς,
Adraustus, Adrausti filia: tamen præcedente altero i, de-
sinunt in ὠν, ὁ Ηετίων, ἡ Ηετιῶν, Εετιον, Εετιονε, Εετιονίς
filia. Porro ab Ἰκαριος fit Ἰκαριών, Penelope, Icarī filia.
Et hæcenus de patronymicis.

Possessiva vero, quæ tam à proprijs, quàm appellati-
uis derinantur, desinunt in κός, εἰός, ἰνός, ἰός, atque αδης &
εις, quæ plenitudinem quandam indicant: αἰθροπικός, αἰ-
θροπειός, αἰθροπίος, humanus, ab αἰθροπός homo ἡ θη-
λασσα, mare, ὁ θαλάσσιος, marinus: ὁ λίθος, lapis: ὁ κῆ- 30
τώδης, εἰός, lapidosus: ἡ χάρις, gratia: ὁ χαρίεις, εἰός, gra-
tiosus: ἡ ἄμμος, arena, ὁ κῆ- ἡ ἀμμάδης, εἰός, & ἡ ἀμμάεις,
εἰός, arenosus.

Et hæc de Possessivis.

Diminutiva etiam & a proprijs & ab appellatiuis 35
ducuntur: ac masculina quidem sex formas habent, ὶων,
αῖς, αῖς, σκος, λός, ὄς: feminina tres, ὶων, σκῆ: neutra ve-
rò ῥῖν, ῥῖν. Exempla masculinorū, βακχῶν, βακχῶν,
Bacchy-

Bacchylides, Bacchulus : $\mu\alpha\epsilon\delta\epsilon\varsigma, \mu\alpha\epsilon\delta\epsilon\lambda\alpha\varsigma$ stultus, morio: hic notandum, duas syllabas excedentia habere semper i ante $\alpha\omega$. P'ódios, P'ódūz, Rhodius, Rhodiolus : $\rho\eta\delta\iota\delta\alpha\mu\omicron\varsigma, \rho\eta\delta\alpha\varsigma$, Zenodorus, Zenodorus : $\alpha\iota\delta\epsilon\theta\omicron\pi\omicron\varsigma, \alpha\iota\delta\epsilon\theta\omicron\pi\alpha\iota\omicron\varsigma$, homo, homunculus, vau'tis, vau'tilos, nauta, nautulus : $\delta\iota\omicron\nu\omicron\sigma\iota\omicron\varsigma, \delta\iota\omicron\nu\epsilon$, Bacchus, Bacchulus : siue Dionysius, Dionysiusculus. Exempla famin' norum, $\upsilon\pi\epsilon\pi\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta, \upsilon\pi\omega\nu$, Hypsipula, Hypsipulula : $\kappa\pi\iota\nu$, fons, $\eta\kappa\pi\upsilon\varsigma$, idos, fonticulus : unde $\kappa\pi\upsilon\delta\epsilon\varsigma$ & $\kappa\pi\upsilon\iota\delta\epsilon\varsigma$, deæ fontium, $\delta\kappa\eta$ η $\pi\alpha\iota\varsigma$, puer vel puella, $\eta\pi\alpha\delta\iota\sigma\kappa\eta$, puellula : Neutrorum $\tau\omicron$ $\epsilon\iota\delta\epsilon$, $\epsilon\iota\delta\upsilon\mu\iota\omicron\nu$, forma, formula, vel cantio, cantiuncula, siue Oda, Odula. Hinc Pindarus suas Odas $\epsilon\iota\delta\eta$, appellauit, & Theocritus suas Eclogas, $\epsilon\iota\delta\upsilon\mu\iota\alpha$, quasi Odulas vel paruas poematis formas.

Et Diminutiva quidem sic habent.

Denominatiuorum autem, quæ ab alijs nominibus profiscuntur, variae sunt species : ac possumus ferè ab unoquoque adiectiuorum genitiuo ducere masculina in $\alpha\omega$, feminina in $\tau\upsilon\varsigma, \iota\alpha, \upsilon\nu$, & neutra $\iota\omicron\nu$: ut à $\phi\iota\lambda\omicron\varsigma$, amicus, $\delta\phi\iota\lambda\omega\nu$, Philo : $\phi\iota\lambda\omicron\tau\upsilon\varsigma, \phi\iota\lambda\iota\alpha, \phi\iota\lambda\omicron\upsilon\nu$, amicitia : $\tau\omicron$ $\phi\iota\lambda\omega\nu$, amicum, ab $\delta\sigma\omega\phi\epsilon\theta\epsilon\nu$, $\tau\epsilon$ $\sigma\omega\phi\rho\omicron\tau\omicron\varsigma$, id est, tempe-
rans, sic $\sigma\omega\phi\rho\omicron\sigma\upsilon\nu$, temperantia : non autem $\sigma\omega\phi\rho\omicron\tau\omicron\sigma\upsilon\nu$: nam in huiusmodi syncopatur vo, formantur quoque feminina in $\iota\alpha$ a datiuis pluralibus participiorum vel nominum quintæ declinationis, finita in $\iota\omicron\varsigma$: ut ab $\epsilon\iota\mu\iota\sigma\upsilon\mu$, participium, $\alpha\omega, \iota\omicron\nu\tau\epsilon\varsigma$, existens, datiuus pluralis $\epsilon\sigma\iota$, unde $\epsilon\sigma\iota\alpha$, essentia : sic ab $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\nu\omicron\tau\omicron\varsigma$, datiuus pluralis $\gamma\acute{\epsilon}\pi\sigma\iota$, unde η $\gamma\alpha\pi\sigma\iota\alpha$, senatus, senum conuentus. fiunt præterea ab adiectiuis in $\omicron\varsigma$ alia adiectiua in $\iota\omicron\iota\omicron\varsigma$ & $\iota\mu\omicron\varsigma$: ut ab $\alpha\pi\epsilon\iota\pi\omicron\varsigma$ sit $\alpha\pi\epsilon\iota\pi\iota\omicron\varsigma$, infinitus : pro quo Homerus dixit $\alpha\pi\epsilon\iota\pi\iota\omicron\varsigma$, longam corripuens, & breuem producens, à $\phi\alpha\sigma\epsilon\varsigma$, sit $\phi\alpha\iota\delta\epsilon\iota\mu\omicron\varsigma$, & abiecto $\phi\alpha\iota\delta\iota\mu\omicron\varsigma$, clarus, purus, fulgidus. Fiunt quoque ab adiectiuis primæ declinationis contractorum substantiua in $\eta\alpha$, ut ab η η $\alpha\lambda\eta\delta\eta\varsigma$, verus, a, sit η $\alpha\lambda\eta\delta\eta\alpha$, veritas. Et rursus, a substantiuis fiunt adiectiua in $\alpha\iota\omicron\varsigma, \alpha\lambda\iota\omicron\varsigma$ & $\iota\omicron\varsigma$, ut ab $\delta\iota\pi\acute{\rho}\epsilon\mu\epsilon\varsigma$, cursus, $\delta\kappa\eta$ η $\delta\iota\pi\mu\epsilon\gamma\omicron\varsigma$, celer, velox, cursu valens : à $\tau\omicron$ $\alpha\lambda\gamma\omicron\varsigma$, dolor, tristitia, sit $\alpha\gamma\gamma\alpha\lambda\iota\omicron\varsigma$ pro $\alpha\lambda\gamma\alpha\lambda\iota\omicron\varsigma$,
λ in γ

Fam. $\alpha\omega, \iota\alpha$
Neutra $\iota\omicron\nu$.
Notio.

Pindarì
 $\epsilon\iota\delta\eta$.
Theocrittì
 $\epsilon\iota\delta\upsilon\mu\iota\alpha$.

Denominatiuorum deductio.
Masculin $\alpha\omega$.
Fam. in $\tau\upsilon\varsigma, \iota\alpha, \upsilon\nu$.
Neutra in $\iota\omicron\nu$.

Notio.
 $\iota\omicron\iota\omicron\varsigma, \iota\mu\omicron\varsigma$.
 $\alpha\pi\epsilon\iota\pi\iota\omicron\varsigma$.
 $\phi\alpha\iota\delta\iota\mu\omicron\varsigma$.

$\eta\alpha$.
 $\alpha\iota\omicron\varsigma$.
 $\alpha\lambda\iota\omicron\varsigma$,
 $\iota\omicron\varsigma$.
 $\alpha\gamma\gamma\alpha\lambda\iota\omicron\varsigma$.

λ in γ, Atticè mutato, molestus, difficilis, tristis: ab ἡμέτερος, proxime sequens dies, sit ὁ ἡμέτερος, crastinus, quotidianus: sic ab αἰών, αἰώνος, ævum, æternitas, sit ὁ αἰώνιος: æternus, secularis, perpetuus: atque non pauca primæ in τns, quæ velut adiectiva sunt, ut ἀνέμος, populus, ὁ δημοτός, & plebeius; tribulis: ab οἶκος, domus, ὁ οἰκῆτος, & domesticus.

IN DECLINATIONES SIMPLICES.

10

*Annotationes in
primam decli-
nationem sim-
plicium.*

*Vocativus α à
nominativo ns.*

1 **P**rimæ declinationis nomina in α quædam recepto more genitium faciunt in ᾱ, Θωμάς, Θωμά, Thomas: sic Αννίβας, Annibal. Πυθαγόρας, Pythagoras: πατεράδης, parricida: Αρχίτας, Architas: & item alia consimiliter.

2 **V**ocativus nominum in τns, exit in α breue, τοξότης, sagittarius: ἱππῆαυς, equitator: προφήτα, ὁ τοξότα, ἱππῆαυτα, προφήτα. sic gentilia: Σκύθης, ὁ Σκύθα, Scythia & poetica in τns, κυνῶπις, inuercundus: ὁ κυνῶπις: & composita ex verbis μετρώ, meior: πωλῶ, vendo: τελεῶ, tero: γεωμέτρεις, geometra: βιβλιοπόλις, bibliopola: παιδοτελής, paedotriba: ὁ γεωμέτρης, &c.

In secundam.

Secundæ declinationis nomina Ἀθηνᾶ, Pallas: 25 Ναυσικά, Nausicæ, & μινᾶ, mina: seruant α in genituo & datiuo, Ἀθηνᾶς, Ἀθηνᾶ, &c. fiunt enim per crasim à desinentibus in α purum, Ἀθηνᾶα, Ναυσικάα, μινᾶα.

In tertiam.

Tertiæ declinationis neutra in ον abijciunt ὃ μο- 30 re Attico, ἄλλο, aliud: πῆλικο, tantum, tam grande nam: τοῖστο, tale: τοσδτο, tantum: sic pronomina τὸτο, hoc: ἐκεῖνο, illud: αὐτό, ipsum: interdum hæc habent ὃ, τοιοῦτον, τοσδτον.

In quartam.

3 **Q**uartæ declinationis nomina deducta ex ος ter- 35 tiæ mutant α penultimam longam in ε, ναός, ναός, templum: λαός, λαός, populus.

4 **Q**uinq; etiam accusativum faciunt sine γ, Ἀθῶς, Ἀθῶς.

Αἶθω, *Anthos* sine *Athos* mons Græciæ: ἱεὺς, ἱεὺς, *aurora*:
Κίος, Κίος, *Ceos* sine *Cea*, *insula*: Κῶς, Κῶς, *Cos* *insula*: λα-
γῶς, λαγῶς, *lepus*. Vnum quoque in ας neutrum est, τὸ
χρεῶς, τὸ χρεῶς, *debitum*.

5 5 Dativus singularis declinationum simplicium, 5
semper est diphthongus impropria, α, η, vel φ.

6 6 Quintæ declinationis nomina, ὁ πατήρ, *pater*, τῷ
πατέρει, & πατρί, ἡ μήτηρ, *mater*:
τῇ μητέρι, & μητρί, τῇ μητέρι, tantum, ad differentiā
10 10 nominum ἡ πατὴρ, *patria*: ἡ μήτηρ, *matrux*.

Composita quædam polysyllaba in αν faciunt
vocatium per αν, 7 accentu retracto in antepenul- 7
timam, ὁ Ἀπόλλων, ὁ Ἀπὸλλων, *Apollo*.

15 15 Monosyllaba circumflexa in ῆς genitium for-
mant, ablato ε, ὁ Δρῆς, τῷ Δρῆι, *Dres*: ὁ Τρῆς, τῷ Τρῆι, *tres*. sic
Ποδῆς, Ποδῆι, *Podes*, *solea*.

Idem faciunt diminutiva circumflexa in ῆς, ὁ Κα-
μῶς, τῷ Καμῶ, τῷ Καμῶ, *Camylus*: ὁ Διονῶς, Bac-
chylus: ὁ Κλαυδῶς, *Claudydus*.

20 20 Nomen, Ἰησῆς, τῷ Ἰησῆ, τῷ Ἰησῆ, τῷ Ἰησῆ, *Iesus*.

Hæc sunt Dorica, sed eorum declinatio est in commu- 1
nī vsu. Porro huiusmodi nomina magna ex parte sunt
propria, eaq; innumera: nam huic regule subiiciuntur om-
nia propria monosyllaba, γεῖς, *gras*: Θᾶς, *Thas*: sic πᾶς,
25 25 πᾶ, *pater*, diminutivum ex πατήρ: & polysyllaba, quæ
ante ας habent aliquā consonantem, Θωμᾶς, ᾧ, *Thomas*:
κηφᾶς, ᾧ, *Cephas*: κοσμᾶς, ᾧ, *Cosmas*: Λευκᾶς, ᾧ, *Lucas*: Μηνᾶς, ᾧ, *Menis*: χρυσολωεᾶς, ᾧ, *Chrysoloras*, Ἀεᾶς, ᾧ, *gentile*
nomen: παππᾶς, ᾧ, *pater*: præterea tam propria, quam ap-
pellativa finita in ας purum, modo deriventur aut à ver-
bis circumflexis, aut a nominibus femininis, ut παρὰ πόδας,
30 30 parricida, ab ἀποκτείνω, percutio: Πανσωνίας, *Pansanias*, ab ἡ
ἀνία, *tristitia*. Dorica quoque sunt ὁ Ἀλεῖας, τῷ Ἀλεῖα, Ἀ-
λεῖας: ὁ Ἰάας, τῷ Ἰάα, Ἰάας, ἡ Ἰάα, *lapis*. 2 Huiusmodi vocati- 2
vius à poetis pro nominativo usurpatur: cui & præponi-
tur nominativi articulus ὁ, Latini quoque ex his vocati-
vius suos nominativos fecerunt, Propheta, Scythia, geome-
tra, bibliopola, pædoteiba, &c. Hæc quoq; vocativum per α
faciunt,
M.

In quatuor de-
clinationes sim-
plices.
In quintam.

Quæ nomina
Doricam decli-
nationem rece-
perunt.

Vocativus pro
nominativo.
Annotatio.
Vocativus α à
nominativo ut.

*Vocativus in
m.*

Notio.

Annotatio.

Atticismus.

Exceptio.

Aeolismus.

Dorismus.

Exceptio.

Aeolismus.

faciunt, ὁ λάρης, *lascivus*: ὁ Πυραχμης, *Pyraehmes*: ὁ
 λάρης, Πυραχμης. *Contrā*, sequentia in *ms* per *n*, non per *a*,
 faciunt, ὁ Αἰήτης, *Aceta*: Αἰετίης, *Aenareia*: Καλλιπέ-
 της, *Callipeza*: Εὐλοτέρσιης, *Philoterstes*: ὁ Αἰήτη, Αἰα-
 3 πέτης, &c. ³ Non abs re dicit, Longam. Si enim penultima
 tertia a sit brevis, nō mutatur in quarta, ut ex Οἰνόμεος,
 Oenomēus, nō dicitur, Οἰνόμεος, sed Οἰνόμεος. Illud quo-
 que notandum, CLENARDI regulam habere tantū-
 modo locum in nominibus, finitis in *as*: nam ex κέλος
 4 non dicimus κέλος, sed κέλος, funis rudens. ⁴ Hoc fit imi- 10
 tatione Atticorum antiquiorum, qui in omnibus huius
 declinationis accusativis reyciebant. Invenitur tamen
 5 τὴν λαχών. ⁵ Hinc excipiuntur ea, quæ ablato s formant
 genitivum, de quibus in fine huius capituli verba facit
 CLENARDVS. Præterea Aeoles dativis in *a* non 15
 subscribunt iota. Dores verò sæpè huiusmodi iota sub-
 scriptum negligunt. 19. 15. in quinta quoq, declinatio-
 ne non subscribitur i. Quare vel legendum, parisyllabi-
 carum, ubi habetur simplicium: vel supplendum: Si de-
 sinat in unam harum trium vocum, quasi diceret, Dai- 20
 vivus singularis declinationum simplicium communiter
 nunquam est, *a*, *n*, *a*, per nudas vocales, sed semper est
 6 diphthongus impropria *a*, *n*, *a*. ⁶ Vide 36. 27. & 37. 3. In
 horis etiam duali & plurali syncope locum non habet *ai*
 πατέρες, non πατέρες. Idem omnino iudicium de γαστήρ, τῆς 25
 γαστέρος, γαστρός, τῶν γαστέων tantum, sic in duali & plura-
 7 li. ⁷ Non retrahunt tamen ὁ Λακιδάμων, *Lacedemonius*:
 ὁ Παλαμίων, *Palemon*, deus maris, quamvis habeant vo-
 cativum per *ov*, ὁ Λακιδάμων, Παλαμίων: neque etiam com-
 posita à φρον, id est, mens, ut ὁ δειφρον, ὁ δαιφρον, prudens, 30
 bellicosus: neque etiam Aeoles unquā retrahunt, quam-
 vis omnium finitorum in *av* vocativos per *ov* efferant.

IN CONTRACTIONS.

*Annotationes in
nomina contra-
ctā, ea in n vel a.*

Primæ declinationis contractorum, accusati-
 vivus *iz*, & per *crasim* *n*: sed quorum nominati-
 vivus definit in *ns* purum, etiam contrahuntur

ἰν α, θυρῆς, θυρεά θυρῆν, vel θυρεῖ, ingeniosus: ὕμης, ὕμεία, ὕμῃ vel ὕμει, sanus.

Contrahuntur etiam nomina in eos in omnibus casibus.

5 Sin. ὁ νόος, νῆς, mens, τῷ νόῳ, νῆ, τὸν νόον, νῆτ, ᾧ νόῳ, νῆ.

Dual. τῷ νόῳ, νῆ, accentu acuto, τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. οἱ νῶ, ᾧ νόῳ, τοῖ, τῷ νόῳ, νῶν, τοῖς νόοις, νοῖς, τοὺς νόους, νῆς.

10 Sic ἱμός, fluxus, πλόος, nauigatio: & adiectiua ἀπλόος, simplex: διπλόος, duplex: quorum scæminina & neutra similiter vbique contrahuntur.

Fœm. ἡ ἀπλόη ἀπλῆ, τῇ ἀπλόῃ ἀπλῆς, τῇ ἀπλόῃ ἀπλῆ, τὴν ἀπλόην ἀπλῆν: ita deinceps.

15 Neutr. τὸ ἀπλόον ἀπλῆν, τῷ ἀπλόῳ ἀπλῶ, & cætera: vt in masculino: τὰ ἀπλόα, ἀπλᾶ.

Neutra verò in εον sic inflectuntur per crasim.

S. τὸ πῶ ᾧ ὅςτιον, ὅςτιον, ὅςτις, ᾧ ὅςτις, ὅςτις, τῷ ὅςτιον, ὅςτιον.

20 D. τῷ ὅςτιον, ὅςτιον, acuto accentu: τοῖν ὅςτιον, ὅςτιον, τὰ ὅςτια, ὅςτια, Genitiuus & Datiuus, vt in masculino.

Sic χρύσεος, aureus: ἀργυρεός, argenteus: χαλκεός, æreus: à finitis in εος, χρύστεος, ἀργύρεος, χαλκεος, pro χρύσεος, χαλκεος, irregulariter enim accentus locum suum nō seruat. Fœmin. χρυσῇ, ἀργυρῇ, χαλκῇ. Neut. χρυσῆν,

25 ἀργυρῆν, χαλκῆν.

Neutr. in υ, τὸ ἄστυ, ἄστις, urbs: τὸ πῶ ὕ, πῶτες, grex: licet flectantur per εος, nusquam tamen contrahuntur.

30 Acuta in υς, πῶ εος, crasim patiuntur in datiuo singulari, nominatiuo, accusatiuo & vocatiuo plurali, ὁ ἡδύς, suauis: τῷ ἡδέος, τῷ ἡδέϊ, ἡδέϊ: οἱ & ᾧ ἡδέας, ἡδέας, τοὺς ἡδέας, ἡδέας.

35 Sed υς, υος contrahitur in nominatiuo, accusatiuo & vocatiuo plurali, ὁ βέτερος, uacemus, τῷ βέτερος: οἱ & ᾧ βέτερος, βέτερος, τοὺς βέτερος, βέτερος, semper facta crasim in υ. Sic νέκος, mortuus, σάκος, spica.

Imparisyllaba in ες similiter contrahuntur in tribus illis casibus pluralibus, ὁ βοός, bos: τῷ βοῖς: οἱ βοῖ, &

Nomina ὁλοπα-
σι, quæ per om-
nes casus con-
trahuntur finita
in εος.

εον.

εος.

Nomina ὀλιγο-
παδῆ, quæ in
paucis casibus
contrahuntur,
finita in υ, εος: ὄς,
εος.

υς, υος.

υς, εος.

& ὁ βῆς, βούς, πύς βῆας, βούς: accusatiuus quoque singularis reperitur, τὸν βούν, vt νοῦν, ab ὀνοῦς, τὸ νοῦ, τὸν νοῦν, mens.

*Comparatiua
inay.*

ογα, οα, οα.

ορες, οες, υς.

ογας, αος, υς.

Notio.

οεις, υς.

ἔεις, ἦς.

ἔηρ, ἦρ.

ἄς, αῖς.

ῆεις, ῆς.

ῆεις, ῆς.

ῆρ, ῆεγς.

Comparatiua in ay contrahuntur in accusatiuo singulari communis generis, tribus casibus pluralibus in omni genere, nominatiuo, accusatiuo & vocatiuo prius autem eliditur, ac deinde fit crasis ex o, & sequente vocali: ὁ ἢ ἡ μείζον, maior: τὸ ἢ, τὴ μείζονος, τὴ ἢ τὴν μείζονα, μείζονα, μείζον: οἱ αἱ & ὧ μείζονες, μείζονες, μείζες: τὸς ἢ τὰς μείζοντας, μείζοντας, μ' ἕς (nō μείζας, 10
2 vt τὸς βῆας, βούς, non βῆς: quod accusatiuus pluralis quintæ declinationis semper contrahatur, vt nominatiuus) τὰ & ὧ μείζονα, μείζονα, μείζονα.

Sunt & aliæ terminationes in quinta declinatione per crasim factæ, ὁ πλακοῦς, πλακούντος, ex πλα- 15
3 κός, πλακούντος, placenta: sic ὁ Σιμῶς, Simois fluminis: ἡ Οπῶς, Opus, ciuitas in Locris: ἡ Ἀμαθῶς, Amathus, ciuitas Cypri. Et ὁ πμῶς, πμῶντος, ex πμῶς, πμῶντος, honoratus. Et in ῆρ circumflexa, facta ex ἑα, τὸ ἑρ, ἑν-
4 εος, cor: τὸ εἶρ, εἶεος, adeps. εσα, ἄ κῆρ, κῆρος, εἶαρ, εἶεος. 20
Et τῆς, πῆρος: ἄ πῆς πῆδος, puer.

1 Præterquam in datiuo singulari, τῷ ἄς, ἄς, τῷ
2 πῶς, πῶς. 2 Inueniuntur tamen τὸς βῆς, apud poetas: & in accusatiuo singulari τὸν βῆν, & in datiuo plural.
3 τῶς βῶσι. 3 Idem faciunt reliqua finita in οεις. 39. 36. 25
4 Huiusmodi crasis habet locum in adiectiuis, finitis in
5 νεῖς, 40. I. 5 Sic τὸ ῆς, ῆεγς, ab ἑα, ἑεγς, quod & poetice
ἑαρ, εἶεγς, ver.

*Appendix de poetarum licentia in
contrahendis nominibus.*

30

*Duplex contra-
ctio in eodem
nomine.*

Inueniuntur & multa alia nomina apud poetas contracta, ex quibus quedam duplici contractione afficiuntur: una quidem per omnes casus, vt de νός & similibus dictū est, 163. 3. altera verò per eos tantum casus, in quibus ex declinationes contractæ, per quas variantur, contrahi solent. vt in ἡ οἷς, οἷς, & οἷος, οἷος, &c. & ἡ per omnes casus facta sinæresi coalescunt in diphthongū οἷος, οἷος, 35
619

ῆς.

- οἷ, οἷ, ὄν. Ac rursus ex altera parte in nominatiuo, accusatiuo & vocatiuo plurali ῥ & α contrahuntur in ι, ut in secunda delinatione contractorum, αὶ ὦ οἷς, κῆ, τὰς οἷας, & crasi οἷς, & per priorem syneresim οἷς: dicitur & 5 ὦ οἷς. Eodem modo declinatur ἡ ῥοῖς, placenta. Inueniuntur prætereā hæc duo flexa per idem: unde sunt illa, τῶν οἷδα, αὶ ὦ οἷδες, τὰς οἷδας, trisyllabicæ. Bisariam quoque contrahuntur propria quedam finita in κλῆς, composita à τὸ κλῆος, τῷ κλῆος, honor: id est propter tot vocalium cōcursum: ut ὁ Ἑξακλῆς, Hercules, τῷ Ἑξακλῆος, si ioc spectes, contrahes in κς, Ἑξακλῆς, & rursus, ἐς in ε contrahitur, Ἑξακλῆς: quo modo etiam in nominatiuo in contrahitur in ἡ, ὁ Ἑξακλῆς, Ἑξακλῆς, si verò aduerias ad duplex ἐς, constringes in ἡ, τῷ Ἑξακλῆος, Ἑξακλῆος: hoc modo à τὸ 15 ἀπῆος, τῷ ἀπῆος, τῶν ἀπῆι, dicimus ἀπῆι, id est speluncæ: à genitiuo ἡξακλῆος, Iones suum formant ex ἡ circumflexo, ἐς barytonῶς facientes τῷ ἡξακλῆος: Eadem varietas servatur in reliquis casibus: sed in vocatiuo singulari duplex α vel contrahitur in diphthongum εἰ, ὦ ἡξακλῆες, ἡ 20 ἡξακλῆς, vel alterum ε per syncopen abigitur, ὦ ἡξακλῆς, ἡξακλῆς: quæ syncope in alijs quoque casibus habet locum, ut τῶν ἡξακλῆϊ, ἡξακλῆϊ, τὸν ἡξακλῆα, ἡξακλῆα. Sic in quibusdam alijs nominibus habentibus duplex α, interdum unum syncopatur, ut τὰ κλῆα, κλῆα, à τὸ κλῆος, honor: τὸν 25 δυσκλῆα, δυσκλῆα: ab ὁ κῆ, ἡ δυσκλῆς, ignobilis, infamis: τὰ χρεῖα, χρεῖα, à τὸ χρεῖος, debitum: τῶ ὄασι, ὄασι, oculi, à τὸ ὄατος, quamvis quibusdam masculinum esse magis probetur ὁ ὄατος, ε, & ὄασι dictum pro ὄατω, per declinationis metaplasimum, inueniuntur enim τοῖς ὄασις. Ceterum 30 ἡξακλῆς facit quoque Atticè in Accusatiuo τὸν ἡξακλῆν, ut ὁ Χρῦσις, τὸν Χρῦσιν, quasi esset primæ declinationis simplicis, ut Λεισοφάνης, τοσ, τὸν Λεισοφάνην, de quo postea, in sequenti Heteroclitorum tractatu.

φδοῖς.

Propria finita
in κλῆς.

ἀπῆι.

Ionisimus.

en pro ἡ.

Syncope.

τὰ κλῆα.

τὸν δυσκλῆα.

τὰ χρεῖα.

τὸ ὄασι.

Atticissimus.

35

HETEROCLITA.

Singulariter masculina sunt, δεσμὸς, vinculum: ἱερὸς, remus: ζυγὸς, iugum: κύκλος, circulus: λύχνος, lucerna:

Nomina hetero-
clita in genere.

lucerna: μεχλὺς, *vestis*: νῆτος, *humerus*: σταθμός, *statio*,
 1 *libra*: βάλανος, *collum*: pluraliter ¹ neutra, δεσμή, &c.
 reperimus tamen etiam κύλας, λύχνας.

2 Sic *fœminina*, ² δίφρος, βίγα, κέλευθός, *uia*: & com-
 mune, ὃ ἢ τάρταρος, *tartarus*: pluralia, δῖφρα, κέλευθα, ⁵
 τάρταρα.

2 Hæc *fœminina*, ² ἡ γυναιξ, *mulier*: ὀδός, *uia*: πόλις,
civitas: χεῖρ, *manus*: in nominatiuo & accusatiuo
 dualis numeri sunt generis masculini, τῷ γυναικε, ὀ-
 δῶ, πόλιν, χεῖρε, 10

*Declinatione
 variania.*

3 Declinationes ³ variant, Δάρις, *Dares*, κόμης, *prin-*
ceps, δῦχ: μύκης, *fungus*: τῷ Δάρι & Δάριτος, &c. Ἀρης, τῷ
 4 Ἀρι, Ἀριτος, vel ⁴ Ἀρεός, *Mars*.

5 Propria nomina primæ circumflexorum ⁵ habet
 interdum casus parisyllabicos, ὁ Αἰετοφάνης, εὖος, *Ari-* 15
stophanes, ἢ Αἰετοφάνη: & οἱ Αἰετοφάνης, τοὺς Αἰετοφά-
 νας. Sic composita ab εἶνός, *annus*: ὁ ἐπιάτης, εὖος, οἱ ἐπιά-
 ῖται, πὺς ἐπιάτης, *sepiennis*.

6 Quædam in ω: quartæ vel quintæ, ἥρος, *heros*: Μί-
 νος, *Minos*. ⁶ τῷ ᾠός, aut τῷ ω: sic γέλως, *risus*: ἥρος, *amor*: 20
 τῷ ᾠπός, vel τῷ ω.

Etiam ὁ νῆς, τῷ νῆς, vel ὁ νῆς, τῷ νῆς, *mens*: vt βῆς, βῆος,
 βος.

*Composita ab ὀ
 πῆς.*

Composita ἄ πὺς habent ὀδός vel ὤ, δίπας, διπο-
 δός, δίπας, *bipes*: sic τρίπας, *tripes*: ἐπιάπας, *sepiipes*: Οἰδί- 25
 πας, *Oedipus*: quod & Οἰδιπῶδης, Οἰδιπῶδης. ⁷ Σαρπ

Annotatio.

7 namque ἄ genitiuo imparisyllabico formatur no-
 minatiuus, qui declinatur parisyllabice: ὁ ἐπιάπας,
 τῷ ἐπιάπῳ, ὅθεν ὁ ἐπιάπῳδης, ἐπιάπῳδου: ὁ μέγας, μέ-
 8 γας, ⁸ & ὁ μέγας, μαγτῆρ, *testis*: ψίδυρ, ψίδυρος, ὁ ψί- 30
 θυρος, ψιδύρ, *sufurro*.

*Nominatiui di-
 uersas.*

9 ⁹ Et alioqui diuersus est nominatiuus. ὁ μέγας,
 μέγας, vel μέγας, μέγας, *testis*, vel μαγείας, μαγείας, *be-*
atus: & alia quoque, τὸ δάκρυ, δάκρυος & τὸ δάκρυον, τῷ
 δακρύς, *lacryma*.

ὁ Μωσῆς, τῷ Μωσῆ: vel ὁ Μωσῆς, τῷ Μωσῆος: quod eti-
 am per ὀ scribitur, Μωσῆς, Μωσῆος.

Τὸ γόνυ, τῷ γόνυος, & metathesi γονῶς: & τὸ γόνυ, γο-
 35 νατός,

νατος, *geniu*: ¹⁰ τὸ δ' ὄρν, δ' ὄρνος, & δ' ὄρνος: & ¹¹ τὸ δ' ὄρνος, δ' ὄρνος ¹⁰
 εχτος: vel δ' ὄρνος, δ' ὄρνος, etiam δ' ὄρνος, δ' ὄρνος, & craf δ' ὄρνος ¹¹
 ρος, *hastia*.

5 Genitius quoque interdum varius est eiusdem
 nominatiui, ἢ χιρὸς, τῆς ¹² χιρὸς, & poetice χιρὸς, *manus*; ¹²
 vnde receptus dativus plural. τῶν χερσῶν, & genitius
 dualis, τῶν χερσῶν: λυγξ, λυγξος, *singulus*: λυγξ, λυγξος,
lynx.

10 ¹³ Quandoque diuerfa nomina eiusdem rei: sed
 casus partim sumuntur ab vno, partim ab alio: ἢ γυναιξ
 inusitatum. pro quo ἡ γυνή, *mulier*, τῆς γυναικός, τῇ
 γυναικί, τὴν ¹⁴ γυναικα, ὡς γυναικα, fine ξ: vt quandoque ὡς
 αἶνα, ab αἶναξ, *rex*, τὸ γάλα, *lac*, τὸ γάλακτος, ab inusitato
 γάλαξ, nam tria, αἶναξ, νύξ, & γάλαξ, genitium habent
 15 in κος, sed adest ¹⁵ pleonasmus literę τ, αἶνακτος, νυκτός, ¹⁵
 γάλακτος.

¹⁶ ὁ Ζεὺς, τῷ Διὶ, τὸν Δία, ὡς Ζεῦ, *Iupiter*.

Τὸ ὕδωρ, ὕδατος, ab ὕδαξ: etiam τὸ ὕδαξ, ὕδατος, *agua*.

20 ¹⁷ ὁ πολὺς, *mulius*, τὸν πολὺν, & neutrum, τὸ πολὺ: re-
 liquos omnes casus in quouis genere ac numero
 sumit ab ¹⁸ inusitato nominatiuo ποιεὺς, τὸ πολλῶν, ¹⁸
 τῷ πολλῶν: ἢ πολλῶν, τῇ πολλῇ, & sic deinceps.

ὁ μέγας, *magnus*, τὸν μέγαν, & neutrum τὸ μέγα: cæ-
 tera omnia per tria genera & totidem numeros
 25 accipiuntur ab inusitato nomine μεγάλος, τὸν μεγάλον,
 τῷ μεγάλῳ: ἢ μεγάλῃ, τῇ μεγάλῃ, & reliqua.

Neutra quædam in αε genitium habent in α-
 τος, ab inusitatis nominibus in ας, τὸ ἥπαρ, ἥπατος, *he-*
par, iecur: ab ἥπαξ, sic ¹⁹ ἥμαρ, *dies*: ἑσπας, *escia*: φέαρ, *pu-*
 30 *teus*: σέαρ, *adeps*: δέλεαρ, *escia*: ἰλλεεβρα: ὄνειαρ, *uili-*
tas.

Et hæcenus de nomine: pergamus ad verba.

A nominatiuis singularibus neutris in ον, qui iam ex-
 oleuerunt, inueniuntur tamen τὸ δεσμός, ζυγόν, νῶτον. A
 35 δεσμός inuenitur τὸς δεσμός, vt κύαλος, λύχνος. ² Repe-
 ritur εἰς εος, *masc. gene. in singulari*. Plutar. δις εος ἡ γυμ-
 νικός, *sella curulis*: nec mirum: nam sæpe genus dialektio
 variatur, vt ὁ ἀσβόλος, ὁ ἐσβόλος, ὁ θύλος, & Ἄττι. ἡ ἀσέλαος,
 A. iij. fuligo:

Genitium varie-
 tas.

ταῖς χερσὶ.
 τῶν χερσῶν.

Eiusdem rei ca-
 sus à diuersis.

ὡς γυναικα.
 ὡς αἶνα.
 γάλα, γάλακτος.

16 Ζεὺς.
 ὕδωρ.

17 πολὺς.
 πολλῶν.

18 πολὺ.

μέγα.
 μεγάλῃς.
 μέγας.

αε, ατος.

19

- ιουστιν*: ἡ νίκη, ης, ἔρ το νίκος, εος, *νικτωρία*: ὁ ὄνειδος, ες, et το
ἄνειδος, εος, *probrū*: ὁ vel ἡ βέλγανος, ε, et το βέλγανος, ε, *origa-
 nū*, *herba*: ὁ ὄρχος, ε, ἔρ το ὄρχος, εος, *vehiculū*: ἡ σκάφη, ης, ἔρ το
σκάφος, εος, *scapha*, *navis*: ὁ σκάφος, ε, et το σκάφος, εος, *ene-
 bra*: ἡ ἀσπίς, ης, et το ἀσπίς, ης, *funis*. Sic apud poetas ὁ αἰ-
 γνέρος, τῷ αἰγνέρος, αἰγνέρος, ἔρ ὁ αἰγνέρος, εος, et ἡ
 5 *es*, *capricornis*: ὁ Βορέας, ε, ἔρ Βορέας, Boreas, *Aquilo*: ὁ γρυ-
 πῶνος, ἔρ γρυπνεύς, *Gerion*: ὁ ἡνίοχος, ε, ἔρ ἡνίοχος, αὐτίκα
 ὁ παρθέριος, ε, ἔρ παρθεριεύς, *parricida*, *dicitur* ἔρ ὁ παρθε-
 10 ρόντιος, ε, et παρθεκτόνος, ε, *atq*, ὁ παρθεκτοῖας, α, *pro eodem*: ὁ
 ὕδρεος, ε, ἔρ ὁ ὕδρεος, αὐτίκα, *aquarius*, *sydus Zodiaci*: ὁ ὕδρς,
 ε, ἔρ ὕδρς, *filii*.¹⁰ *Danius* τῷ δανί, ἔρ *metathesi* δανί, ἔρ
 15 *poetice* δοεί, *subtrahito* u ex *diphthongo* ε. ¹¹ Sic τῷ γνέρος, ἔρ
 γνέρος, et τῷ γνέρος, γνέρος, *senectus*: τῷ ἔδατος, ατος, et τῷ ἔδος,
 20 *εος*, *pauimentum*.¹² *Aeolicē* χρίψος, *pro subiunctiua* *vocali*
geminatur *consona* *sequens*.¹³ *Poete* tale quiddā *sibi per-*
mittunt in multis nominibus, *præcipuè in datiuo singula-*
ri secundæ ἔρ *tertiæ declinationis*, *in accusatiuo singula-*
ri ἔρ *datiuo plurali* *tertiæ*: nam eos *sumunt tanquam*
 25 *nominatiuius singularis esset quintæ*: vt in *datiuo*, τῷ ἀλ-
 κῇ, τῇ κλαδί, τῷ διχέμῳ, τῇ λιτῇ, τῷ μύκητι, τῇ παρθένῃ,
 τῷ πολυπάτῳ, τῇ ὕσμνῃ: *pro* τῇ ἀλκῇ, τῇ κλαδί, τῷ δι-
 χέμῳ, τῷ λίτῳ, τῷ μύκητι, τῇ παρθένῃ, τῷ πολυπάτῳ,
 30 τῇ ὕσμνῃ, *ab* ἡ ἀλκῇ, ης, *robur*: ἡ κλαδος, ε, *ramus*. ὁ δι-
 χέμῳ, ε, *semetris*, *femiplena luna*: τῷ λίτον, ε, *pannus*
lineus: τῷ μύκητι, ε, *mulsum*: ἡ παρθέριος, ε, *virgo*: ὁ
 πολυπάτῳ, ε, *multistrepus*: ἡ ὕσμνῃ, ης, *prælium*: sed
tanquam *ab* ἡ ἀλκῇ, ἀλκῇ: ἡ κλας, κλαδῇ: ὁ διχέμῳ, ἡ
 35 ἡ λῇ, λιτῇ: τῷ μύκητι, ατος: ἡ παρθένῃ, εος: ὁ πολυπά-
 τῳ, ατος: ἡ ὕσμνῃ, ινος. In *Accusati*. ἡ ἡκτιῳ, ἡ λιτῇ, *pro*
 ἡ ἡκτιῳ, τῷ λίτον, *ab* ἡκτιῳ, ε, *miluus*: τῷ λίτον, ε, *pannus*
lineus, *subtile stragulum*: sed *tanquam* *ab* ἡκτιῳ, ινος, ἡ
 λῇ, λιτῇ, In *Datiuo* *plur ali* τοῖς διδραπόδοις, τοῖς διδρα-
 40 ποδοῖς, τοῖς κλαδοῖς, τοῖς κλαδοῖς, τοῖς κλαδοῖς, τοῖς κλαδοῖς, τοῖς
 κλαδοῖς, τοῖς κλαδοῖς, τοῖς κλαδοῖς, τοῖς κλαδοῖς, τοῖς κλαδοῖς,
 45 *πίταλι*, τοῖς ἀρόδοις, τοῖς ἀρόδοις, τοῖς ἀρόδοις, τοῖς ἀρόδοις, τοῖς
 ἀρόδοις, τοῖς ἀρόδοις, τοῖς ἀρόδοις, τοῖς ἀρόδοις, τοῖς ἀρόδοις,
 50 *possessio*: τῷ πέτῳ, ε, *folium*: τῷ ἀρόδοις, ε, *ouis*: τῷ ἀρό-

Aeolicismus.
Poetarum li-
centia in decli-
nandis nomini-
bis.
Datiui quintæ à
nominatiuius ter-
tiæ vsuati.

Accusatiui à
nominatiuius in-
vsuati.

Datiui plurales
quintæ in oi pro
ois tertie.

*Dativi plurales
in τοῖς, pro σι, a-
pud Aetoles.*

*Syncope Nomi-
nis ζεύς decem
nominativi.*

*πολύς, έός.
πολλόν.*

σωποι, & facies: τὸ Σάββατον, & sabbatū, requies: sed qua-
si à τὸ ἀνδράποδος, έός: τὸ δένδρος, έός: τὸ ἔργας, ατος: ἢ κλάς
κλαδός (Vide 46. 6. & 9.) τὸ κρέας, έός: τὸ κτεάτος, έ-
ός (46. 20.) siue τὸ κτεάτ, ατος. (46. 6.) ὁ πέταλος, αλος: 5
τὸ φρίδας, ατος: τὸ φρίσωπας, ατος: τὸ σάββας, ατος. reperi-
unt quoque τὰ κρίνεα, lilia, τὰ φερτώπατα, τῶν φερσωπά-
των, facies. si. τῶν μηλάτων, pecorum, pro μηλων, à τὸ μῆλον,
& οἰς, pecus: sed tanquam à τὸ μῆλας, ατος, Contra Aeto-
li pro dativis quintæ usurpant dativos tertie, finitos in
τοῖς, οἱ τοῖς γρόντοῖς, pro γρόσι, ab ὁ γρόσι, οντος, senex: sed 10
quasi ab ὁ γρόντος, & sic τοῖς διλήμμασι, τοῖς παθήμασι,
pro τοῖς διλήμμασι, παθήμασι, à τὸ δίλημμα, ατος, dilem-
ma, syllogismus utrinque vinciens & constringens: τὸ
πάθημα, ατος, affectus, passio: sed quasi à τὸ διλήμματον, &
τὸ παθήματον, & atque in nominativo αἱ κλάεις, Parce, 15
pro κλαδί, ab ἡ κλαδί, βος, quod in duali & plurali decli-
nandum erat per tertiam, 51. 5. ¹⁴ Et γυνὴν apud veteres.
¹⁵ Contra verò ὁ κύων, canis: & ἡ ἀρν, agna, synco-
16 pen patiuntur in obliquis, κύων, ἀρνός, pro κύσιος, ἀρνιός. ¹⁶
Declinatur enim ὁ ζῆν, ζῆνός, ζῆνι, ζῆνα: imò decem huius in- 20
veniuntur nominativi, Ζεύς, Δεὺς, Βδεὺς, Ζήν, Ζάν, Ζῆς, Ζάς,
17 Δις, Δῆν, Δάν: & Διός, Δί, Δία, veniunt à Δις. ¹⁷ Apud poe-
tas regulariter declinatum inveniuntur, ὁ πολὺς, τὸ πολέος,
18 & c. ¹⁸ A poetis tamen usurpatur: sic neutrum πολλόν
pro πολὺ, siue sit nomen, multum, siue adverbium, valdè 25
19 multum, μυλὸν ¹⁹. His addo τὸ κάρφα, ατος, carpi.

ANNOTATIONES IN VERBA.

*Cognata tempo-
ra.*

- 1 **C**ognata tempora sunt, quorum eadem est fi-
guratiua: Præsens & imperfectum, τὴ πῶ, ¹
2 ἔτυπον. Perfectum & plusquamperfectum, ²
ἔτευφα, ἔτετύφειν. Aoristus primus & futurum pri-
3 mum, ³ ἔτυφα, τύψω. sic aoristus secundus, futurum 35
4 secundum, ⁴ & præteritum medium cognitionem
inter se habent, ἔτυπον, τυπῶ, τίτυπα.

Attici tertijs personis in i vel e addunt literam ¹⁹,
etiam

⁵etiam ante consonantem, τῷ πᾶσι, vel ἵτυπιν τῶτον, ⁵
verberant vel verberavit hunc.

Supple, idq, non solum in voce actiua, sed & in passi-
ua & med. τὸ πρῶτον, ἐν τῷ μῶ. atque non tantum in in-
dicatio, sed etiam in reliquis omnibus modis & partici-
pijs. Nunquam enim reliqui modi aut participia Chara-
cteristica dissident ab ea, quam idem tempus habuerit
in indicatio. ² Supple, Vocis actiuae. Porro in voce pas-
siua perfectum quoque & plusquamperfectum inter se
cognitionem habent, τὸ τῶ μῶ, τὸ τῶ λῶ, τὸ τῶ πῶ : ἐν τῶ μῶ
μῶ, ἐν τῶ λῶ, ἐν τῶ πῶ : & paulo post futurum, cum se-
cunda perfecti, τὸ τῶ λῶ, τὸ τῶ λῶ μῶ : sic in secunda singu-
laris perfecti imperatiui τὸ τῶ λῶ. Aoristius verò primus,
& futurum primum, cum tertia perfecti, mutatis tamen
ienniibus in aspirata, τὸ τῶ πῶ, ἐν τῶ φῶ, τῶ φῶ μῶ : sic in
tertia perfecti imperatiui, ac perfecti infinitiui, τὸ πῶ μῶ,
τὸ πῶ μῶ : sed si in tertia perfecti τῶ sit puris, hic interse-
ritur σ, λέγεσθαι, indicatus est, λέγεσθαι, iudicetur, λέγε-
σθαι, indicari, a themate λέγειν, iudico. ³ Supple, In voce a-
ctiua & media, ἐν τῶ λῶ μῶ, τὸ λῶ μῶ. ⁴ Supple, Per omnes
voces, ut in pass. ἐν τῶ λῶ, τῶ πῶ μῶ : in media ἐν τῶ μῶ,
τῶ πῶ μῶ. ⁵ Addit (etiam) quod 67. 1. dixisset fieri se-
quente vocali elidunt ἰ & ε, τῶ πῶσ' αὐτῶν, pro τῶ πῶσθαι
αὐτῶν, verberant ipsam : & ἐν τῶ πῶσ' ἐκείνος, pro ἐν τῶ πῶσθαι
ἐκείνος, verberabat ille.

30 Litera ꝑ propter syllabicum augmentum ge-
minatur, *ῥῖνω, προγῖνω, ῥῖπῖνον*. & ꝑ posterius aspira-
tur, prius lenem habet spiritum nulla siquidem
syllaba desinit in aspiratam : sed si litera gemine-
tur, prior est tenuis, *Αττις, Σαττις, Βαττις, Αττις, Σα-
ττις, Βαττις*.

² Quorum principium γῖαυ γον, non repetunt ²
primam consonantem, γῖω, γῖνακα, νῖσσο, γῖνερῖω, ε-
35 γῖνερῖνκα, νῖγίλο.

Hæc verò repetunt, *μυδρομα, μέμμεμα, μεμνι: κτεδ-
μα, έκετμμα, possideo: πάρομα, πέπαυμα, volo, volas:
πτόμα, πέπτομα, cado. Nam apud poetas, κτ. μν. & π.*
com-

Notio.

*Cum perfectio
passio cognatio-
nem habentia.*

Ionismus.

De augmento.

p. geminatum.

Regula.

27, 28.

ਮੁ, ਕਟ, ਜੀ.

communem faciunt syllabam.

α immutatum.

In incremento temporali quatuor α seruant, αα, αο, σπῖρο : αἶα, αἶον, audio : ἀνδῆσσω, ἀνδῆσαν, desuesco, ἀνδίζομαι, ἀνδίζομαι.

*αυτῶν addi-
30 1.*

Vocalem plurimam non in α mutant, sed α augment 5
4.5 addito i, ⁴ἔχω, habeo : ⁵ἔπω, dico : ⁶ἔλα, ⁷ἔλκω, ⁸ἔλκω,
6.7 ⁹ἔλκω, traho : ¹⁰ἔρπω, ¹¹ἔρπιζα, serpo : ¹²ἔσκη, ¹³στο, perma-
8.9 neo : ¹⁴ἔπομαι, sequor : ¹⁵ἔρῳ, dico, interrogo : ¹⁶ἔσδα, cō-
10 uiuium celebro : ¹⁷ἔδα, ¹⁸ἔδο, ¹⁹ἔδο, induo, sedeo : ²⁰ἔρῳ, ²¹ἔρῳ,
11 traho, ²²ἔδο, consuesco : ²³ἔδίζω, consuefacio : ²⁴ἔρῳ, ²⁵ἔρῳ, 10
12 operor, afficio & afficior, colo & color : ²⁶ἔχω, ²⁷ἔχων, non ἔ-
13 χων : & ita in reliquis.

εἶπον, εἶπε.

εἶπών.

εἰσῆκιν.

ἔσκη.

ἔσκη.

ἔσκη.

ἔσκη.

ἔσκη.

εὐ in λω.

14 ²⁸ἔπω, εἶπον, dixi : εἶπε, ²⁹dic : εἶπών, ³⁰qui dixit : in omni-
15 bus ³¹modis seruat augmentum, ³²ἔσκη, ³³στο. ³⁴ἔσκη, ³⁵στο,
16 ³⁶steteram, plusquamperfectum medium, nam perfe- 15
17 ctum ³⁷ἔσκη, ³⁸fine augmento, licet id verius sit actiuū
18 ab ³⁹ἔσκη, & ⁴⁰ἔσκη, dictum per α, more Dorico, ⁴¹ἔα, ⁴²se-
19 deo : ⁴³ἔμει, ⁴⁴sedī, præteritum passiuum : ⁴⁵ἔρῳ, ⁴⁶dico : ⁴⁷ἔρῳ,
20 ⁴⁸ἔμει, ⁴⁹dictus sum : vnde ⁵⁰ἔρῳ, & ⁵¹ἔρῳ, ⁵²ἔρῳ,
21 ⁵³ἔμει, ⁵⁴dictus sum : ⁵⁵ἔδο, ⁵⁶consuesco, ⁵⁷ἔδα, ⁵⁸consueui, præ- 0
22 teritum medium per pleonasmum α.

Diphthongus eu in νυ Atticē, ⁵⁹εὐχομαι, ⁶⁰νύξω, ⁶¹oro :
⁶²εὐδω, ⁶³νύξω, ⁶⁴dormio.

οι immutatum.

οἶδ' ἔμει, aoristi

primi.

20 Diphthongum οι hæc non mutant, ⁶⁵οἶδ' ἔμει, ⁶⁶οἶδ' ἔμει,
⁶⁷solus ago : ⁶⁸οἶδ' ἔμει, ⁶⁹concito. ⁷⁰οἶδ' ἔμει, ⁷¹οἶδ' ἔμει, ⁷²vinum, ⁷³vendo : 25
⁷⁴οἶδ' ἔμει, ⁷⁵insanio : ⁷⁶οἶδ' ἔμει, ⁷⁷οἶδ' ἔμει, ⁷⁸οἶδ' ἔμει, ⁷⁹οἶδ' ἔμει, ⁸⁰angu-
⁸¹ror : ⁸²οἶδ' ἔμει, ⁸³οἶδ' ἔμει, ⁸⁴οἶδ' ἔμει, ⁸⁵guberno, ⁸⁶guberna-
⁸⁷culum nauis rego : ⁸⁸οἶδ' ἔμει, ⁸⁹zumeo, ⁹⁰irascor : ⁹¹οἶδ' ἔμει, ⁹²domum
⁹³custodio.

*ρ non geminatum
propter incre-
mentum.*

I Poetæ tamen id nō semper obseruat : ⁹⁴ῥάμω, ⁹⁵ῥάμω, ⁹⁶suo, 30
⁹⁷suebam : ⁹⁸ῥάμω, ⁹⁹ῥάμω, ¹⁰⁰pro ῥάμω : ¹⁰¹passiuum ¹⁰²ῥάμω, ¹⁰³pro
¹⁰⁴ῥάμω, ¹⁰⁵proiectus sum : ¹⁰⁶plusquamperfectum ¹⁰⁷ῥάμω, ¹⁰⁸ῥάμω,
¹⁰⁹ῥάμω, ¹¹⁰ῥάμω, ¹¹¹pro ῥάμω, ¹¹²detectus erat : ¹¹³ῥάμω, ¹¹⁴facio Im-
¹¹⁵perfectum ¹¹⁶ῥάμω : Aoristus primus ¹¹⁷ῥάμω, ¹¹⁸cum ¹¹⁹ῥάμω, ¹²⁰κατέ-
¹²¹ῥάμω, ¹²²peregi, ¹²³à futuro, ¹²⁴ῥάμω, & ¹²⁵transpositis literis, ¹²⁶ῥάμω, ¹²⁷ῥάμω, 35
¹²⁸faciam, ¹²⁹es : vnde in Aoristo primo ¹³⁰ῥάμω, ¹³¹fecerunt, ¹³²sine
¹³³augmento : Imperatiuus ¹³⁴ῥάμω : subiunctiuus ¹³⁵ῥάμω, ¹³⁶ῥάμω,
¹³⁷Infinitiuus ¹³⁸ῥάμω : Participium ¹³⁹ῥάμω, ¹⁴⁰ῥάμω, sic in ¹⁴¹ῥάμω,
¹⁴²senz

- senti pro $\epsilon\iota\omega$, per metathesim dicimus non $\epsilon\beta\alpha$, (nam
 nunquam ponitur ante ζ. 7. 12.) sed $\epsilon\pi\omega$: sunt enim ζ &
 δ permutabiles, quod ζ valeat, δ. ² Nam in huiusmodi
 locis non anceps, sed productum solum censetur. ³ Iones i-
 dem & in quibusdam alijs verbis observant, ut ab $\epsilon\sigma\pi\omega$,
 interrogo, imperfectum, $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\sigma\iota$ $\epsilon\iota\sigma\tau\omega$, ας, α, pro $\eta\sigma\tau\omega$,
 $\eta\sigma\tau\alpha\varsigma$, $\eta\sigma\tau\alpha$. At Diores veteres hęc, quę auctor
 hic enumerat, per η efferebant, $\eta\chi\omega$ pro $\epsilon\chi\omega$. $\eta\lambda\kappa\eta$ pro
 $\epsilon\lambda\kappa\omega$: $\eta\rho\alpha\zeta\eta\mu\omega$ pro $\epsilon\rho\alpha\zeta\eta\mu\omega$. ⁴ Vide investigatio-
 nem thematis in verbis $\epsilon\chi\omega$, $\alpha\iota\rho\iota\alpha$, $\alpha\rho\rho\epsilon\upsilon\alpha$ & $\alpha\mu\epsilon\lambda\eta\nu\mu\iota$.
⁵ Ab $\epsilon\lambda\kappa\omega$, futurum $\epsilon\lambda\zeta\alpha$: perfectum $\epsilon\lambda\chi\alpha$, imperfe-
 ctum & Aoristus secundus $\epsilon\lambda\kappa\omega$, $\epsilon\lambda\kappa\alpha\varsigma$, $\epsilon\lambda\kappa\alpha$: imper-
 fectum passivum, & Aoristus secundus med. $\epsilon\lambda\kappa\eta\mu\omega$,
 $\epsilon\lambda\kappa\eta\varsigma$, $\epsilon\lambda\kappa\eta\tau\omega$, sine augmento $\epsilon\lambda\kappa\eta\tau\omega$, $\epsilon\lambda\kappa\alpha\delta\alpha$. Imperati-
 vus $\epsilon\lambda\kappa\varsigma$, & Ionicē $\epsilon\lambda\kappa\iota\omega$, 89. 25. ⁶ Imperfectum $\epsilon\lambda\kappa\omega\sigma\iota$:
 futurum $\epsilon\lambda\kappa\omega\sigma\omega$: perfectum $\epsilon\lambda\kappa\kappa\alpha$, passivum $\epsilon\lambda\kappa\kappa\eta\mu\omega$,
 $\epsilon\lambda\kappa\kappa\omega\varsigma$, $\epsilon\lambda\kappa\kappa\omega\varsigma\eta$, 87. 21. aoristus primus $\epsilon\lambda\kappa\omega\delta\omega$: Infini-
 tivus $\epsilon\lambda\kappa\omega\delta\omega\alpha$. ⁷ Imperfectum $\epsilon\lambda\kappa\omega\zeta\omega$: Futur. $\epsilon\lambda\kappa\omega\sigma\omega$
 & Atticē $\epsilon\lambda\kappa\iota\omega$: perfect. $\epsilon\lambda\kappa\iota\kappa\alpha$, pass. $\epsilon\lambda\kappa\iota\sigma\mu\omega$. ⁸ Imperf.
¹⁰ $\epsilon\rho\pi\omega$: futurum $\epsilon\rho\phi\omega$: Aorist. primus $\epsilon\rho\phi\alpha$: perfectum
 $\epsilon\rho\epsilon\alpha$. ⁹ Sunt qui scribant $\epsilon\rho\pi\omega$ per υ $\phi\lambda\omega$, imperf. $\epsilon\rho\pi\omega$,
 $\zeta\omega$, vel $\epsilon\rho\pi\omega\zeta\omega$: futu. $\epsilon\rho\pi\omega$ vel $\upsilon\omega$: perfect. $\epsilon\rho\pi\kappa\alpha$ vel
 $\epsilon\rho\pi\kappa\alpha$. ¹⁰ Imperfectum & aoristus secundus med. $\epsilon\pi\omega$,
 $\mu\omega$: futurum medium $\epsilon\phi\mu\omega$: perfectum passivum $\epsilon\mu$ -
²⁵ $\mu\omega$. ¹¹ Imperfectum $\epsilon\sigma\iota\alpha\omega$, $\epsilon\sigma\iota\alpha\omega$: futurum $\epsilon\sigma\iota\alpha\omega$, ser-
 vat a. 112. 9. aoristus primus, $\epsilon\sigma\iota\alpha\sigma\alpha$: Infinit. $\epsilon\sigma\iota\alpha\sigma\alpha\iota$,
 perfect. $\epsilon\sigma\iota\alpha\kappa\alpha$. ¹² Imperfect. $\epsilon\iota\alpha\omega$, $\epsilon\iota\alpha\varsigma$, $\epsilon\iota\alpha\varsigma$, crasi, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\alpha\varsigma$,
 $\epsilon\iota\alpha$, & sine augmento $\epsilon\omega$, $\epsilon\alpha\varsigma$, $\epsilon\alpha$, & Ionicē $\epsilon\iota\alpha\omega$, 67. 5. fu-
 turum $\epsilon\iota\omega$, 112. 9. aoristus primus, $\epsilon\iota\alpha\sigma\alpha$: Imperativus
³⁰ $\epsilon\iota\alpha\sigma\omega$, & Laconicē interpositio $\epsilon\iota\alpha\sigma\omega$: perfect. $\epsilon\iota\alpha\kappa\alpha$, &
 reiecto augmento $\epsilon\alpha\kappa\alpha$. reperitur etiam in presenti $\epsilon\iota\alpha$,
 pro $\epsilon\iota\alpha$. ¹³ Imperfectum $\epsilon\iota\mu\omega$, futurum $\epsilon\iota\mu\omega$: Aoristus
 primus $\epsilon\iota\mu\omega$: perfectum $\epsilon\iota\mu\kappa\alpha$: passivum $\epsilon\iota\mu\mu\omega$: plus-
 quamperfectum, $\epsilon\iota\mu\mu\omega$, $\upsilon\sigma\omega$, $\upsilon\tau\omega$, tertia pluralis, $\epsilon\iota\mu\omega\sigma\iota$, et
³⁵ Ionicē $\epsilon\iota\mu\omega$, 86. 27. ¹⁴ Imperfectum $\epsilon\iota\delta\omega$: futurum
 $\epsilon\iota\delta\omega$: aorist. pri. $\epsilon\iota\delta\omega$, $\epsilon\iota\delta\omega$, $\epsilon\iota\delta\omega$: particip. $\epsilon\iota\delta\omega\varsigma$,
 $\delta\omega\tau\omega\varsigma$ perfect. $\epsilon\iota\delta\omega\varsigma$: particip. $\epsilon\iota\delta\omega\varsigma$, $\delta\omega\tau\omega\varsigma$, affectus, per-
 fect. passivum $\epsilon\iota\delta\omega\mu\omega$, $\epsilon\iota\delta\omega\mu\omega$, $\epsilon\iota\delta\omega\mu\omega$: particip. $\epsilon\iota\delta\omega\mu\omega\varsigma$:
 aoristus

Ionismus.

ei pro η.

Dorismus.

» pro ei.

Tempora que-
dam ab $\epsilon\lambda\kappa\omega$. $\epsilon\lambda\kappa\iota\omega$. $\epsilon\lambda\kappa\iota\omega$. $\epsilon\rho\pi\omega$. $\epsilon\rho\pi\omega$ vel $\epsilon\rho\pi\omega$. $\epsilon\rho\mu\omega$. $\epsilon\iota\omega$, quod & $\epsilon\iota\omega$. $\epsilon\rho\omega$. $\epsilon\iota\delta\omega$: quod & $\epsilon\iota\delta\omega$.

aoristus primus, εἰδιδῶ, εἰδιδῶς, participium ἰδῶς, dicitur ὅτι εἰδῶμαι pro εἰδῶμαι: Imperativus εἰδῖς, et

- 15 Ionicè εἰδῖς, assuesce, 29. 25. ¹⁵ Imperfectum εἰράζομαι, εἰράζα, εἰράζετο: tertia pluralis, εἰράζοντο, futurum medium εἰράσομαι, εἰράσῃ, ὅτι sublatο ο εἰράν, unde per 5 crasim εἰρά, ὁ. operaberis facies, dialecto Baotica: (sic οὐδ᾽, dissipabis, pro οὐκ ἔδωκ, ἀ οὐκ ἔδομαι, τὸ οὐκ ἔδωκα)

Aorist. primus medius εἰρασάμην: Optativus εἰρασάμην, εἰράσαο: perfect. passivum, εἰρασμαι, εἰρασαι, εἰρασθαι, participium εἰρασθῶς, Aorist. primus, εἰράδην, εἰρ- 10

- 16 ράδης, εἰράδην. ¹⁶ Hinc cum ὡς, ὡς εἰχόμενος, ὅτι mutato loco augmento, ὡς εἰμερον, ὡς εἰμερες, ὡς εἰμερε, præstabat, supereminebat: ὅτι tertio pluralis ὡς εἰμερον, tenebant, su- 17

- 17 perabant. ¹⁷ Optativus εἰποιμ, εἰποις: subiunctivus εἰπω, εἰπης, ὅτι Aeolicè εἰπῶδα, infin. ἰπῶν. Ab εἰπον, εἰπες, sit 15 tertia Ionica εἰπέσκε, dixit, 67. 5. ex εἰπε, cum δι᾽ αἰ, sit δι᾽ εἰπε, ὅτι cum altero augmento, ὡς εἰπε, edixit: pro quo etiam

- 18 ἀνέπαπε, per pleonasmum syllaba πα. ¹⁸ Cum κα, κατέ- 5 ἦκεν, constitutus eram: sic perfectum κατέστηκα, constitutus sum: ὅτι participium κατέστηκώς, ὅπως, constitutus, 20

- 19 passivam habet significationem. ¹⁹ Pro εἶδα sine εἶδα, 20

- 20 verso ei in η. Attic. reperitur ἦδα. ²⁰ His annumeratur δινοποτάζω, vinum bibo. at διμώζω, lugeo, facit διμώζον ὅτι διμώζον: futur. διμώξω, medium διμώξομαι, διμώξῃ, διμώξαι- 25

- 21 Composita augetur principium, si præpositio nihil addit ad significatum: ἰπο, εἰπο, ὡς ποί, dico: εἰσο, κατέειδο, ἐκείσο, εἰσοδο.

Quædam Attici augent initio, quorum simpli-
cia non sunt in usu, ἀμφισβητῶ, ἡμεισθῶ τοι, dubito: 30
ἀνθελῶ, ἡνθελῶ, supplico.

- 2 Alia in medio, ἄπολαίω, ἀπέλαυο & ἀπύλαυο, fru-
3 or: ὅπχεις, ἐπεχείρω, aggredior: ἔγκραμίζω, ἐγκω-
4 μίζον, celebro, laudo, sic aliqua ⁵ composita ex δος &
5 ευ, δυστρέσω, δυστρέσω, morosus sum: δυσπαίω, δυσ- 35
6 παίω, diffido, difficulter credo: sic ⁶ δευκῶ, sancti iuro,
7. ⁷ δευρετῶ beneficio afficio. ⁸ δευρετῶ, nuncio, bonum
9 nuncium affero. ⁹

Sunt

εἰράζουμαι.
Baotismus.

ὡς εἰμερον.
ἔπο, quod
ὅτι ἔπο.

εἰσῆκα.

εἶδα.

δινοποτάζω.
διμώζω.

Augmentum in
compositis.

Atticè aucta
initio.

Aucta in medio.

Sunt quæ vtrinque augentur: ἐνοχλῶ, ἠναίχλω, *turbo*: ἐνορῶ, ἠναίρῶ, *corrigo*: ἐνέχρω, ἠναίχρω, *patior, tolero*.

Aucta vtrinque.

10 Apud Atticos syllabicum augmentum vertitur in temporale ἔμελλον, ἠμελλον, *debebam*: ἐβλόμην, ἠβλόμην, *volebam*: ἔδιδάμην, ἠδιδάμην, *poteram*. sic εἰδέναι, ἠδέναι, *noveram*, plusquamperfectum ab εἰδω, *nosco*, *scio*. nam ε, siue solùm, siue in diphthongo, mutant in η.

10 ε augmentum
versum in η
μελλον, ἠβλόμην.
ἔδιδάμην.
ἠδέναι, ἀ μένω,
βέλομαι, δίδω-
μαι, εἰδω.
καθίζω.

10 Sic ἕζω vel ἕζομαι, cum μῦ, καθίζω, ἔρ καθίζω, *sedeo*, ἔρ sedere facio. Imperfectum ἐκείδιον, primæ sing. ἔρ ter-
tiæ plural. Ionicè detracto augmento, κείδιον, *sedebant*: futurum καθήσω, ἔρ καθήσω. Aoristus primus, ἐκάθισα, ἐκείθισας, ἐκάθιστε, prim. plural. ἐκάθισαμεν. Imperat.

15 κείδιον. Participium καθίσας. Perfectum, κεκείσθαι. Tamen διηγήσομαι, *augetur in med.* διηγέομαι, *quamvis nihil aliud significet, quàm simplex ἐγείσομαι, despon-*
deo. Sunt præterea non pauca, quæ præcipuè apud poetas augentur initio, quamvis præpositio aliquid ad-

20 dat ad significatum: ut βάνω, *iacio*, ἀμφέβανω, *dubito*: Imperfectum ἀμφέβον. Hoc loco illud notandum, CLENARDVM hic verba facere de augmento verborum compositorum, quæ componuntur è præpositione, vel ex δυε ἔρ ω, ἔρ alio verbo, quamvis non sit in

25 usu: at quæ componuntur ex α privatio, aut ex nomine ἔρ verbo, vel quæ ducuntur à nomine compositio (quæ decomposita appellantur) in principio incrementum suscipiunt: ut ἀγνοῖα, ᾧ, *ignoro*. Fut. ἀγνώσω. Aorist. pri. ἠγνόησα, ἠγνόησας, ἠγνόησε. Homer. Il. ε. aduocato i ad o,

30 dixit, ἠγνόησε, *ignorauit*: ex ἠγνόησα, *crasione in α*. fit ἠγνώσας, unde tertia Ionica, ἀγνώσασθαι. 67. 5. perfect. ἠγνόηκα. Pass. ἠγνόημην. Partic. ἠγνονέμενος: fit ab ἀγνοῖα ex α privatio ἔρ νοῖα, intelligo: cum pleonasmo litteræ γ ex eodem νοῖα, cum ἀμφί fit ἀμφιγνοῖα, *dubito*, quod etiam

35 augetur initio. Imperfect. ἀμφιγνόειν, ἀμφιγνόειν. Aoristus primus, ἀμφιγνόησα. Ab ο ἢ ἀκρίβης, εὖ, *diligens*, fit ἀκρίβως, *diligenter perquiro*. Futurum ἀκρίβω, Aoristus primus ἀκρίβασα, ας, ε. Perfectum ἀκρίβασα. Passivum,

διηγέομαι

ἀμφέβανω.

Notio.

Composita ex α,
aut ex nomine,
ἔρ decomposita
initio augen-
tur.

ἀγνοῖα.
ἠγνόησε.
ἀμφιγνοῖα.
ἀκρίβης.

ἀμάλια.

Passivum, ἡμελόμεναι: *Participium* ἡμελόμενος, ἡμελόμενη, *accuratus*, a. Ab ὁ ἡ αμάλιας, εος, *negligens piger*, fit ἀμάλια, *negligo*. *Futurum* ἡσω. *Perfectum* ἡμέληκα. *Infinitivus* ἡμελῆναι. *Perfectum passivum* ἡμέλημαι, ἡσται, ἡμέληθη, *neglectum est*. *Participium* ἡμελημένος, neg- 6

ἀντιδικία.

lectus: hinc adverb. ἡμελημένως, negligenter, citra curam: reperitur hoc particip. sine augmento ἀμελημένος. ab ὁ ἀντιδικος, ε, aduersarius causa, siue litis, fit ἀντιδικία. ad causam occorro, liti me offero: *Imperfect.* ἀντιδίκων ἀντιδικῶν: ὁ ἡ ἀσελγής, εος, *impudicus*, hinc ἀσελ- 10

ἀσελγαίνω.

ἀσελγία.

γαίνω, lasciuio. *Futur.* ἀσελγαῖω. *Aoristus primus* ἡσελγηκα, 73. 30. ab eodem quoque fit ἀσελγία, petulanter ago: *Futurum* ἀσελγήσω: *Perfectum* ἡσελγηκα. *Passivum* ἡσελγημαι, *Participium* ἡσελγημένος, η, ον, hinc τὰ ἡσελγημένα iniuria et contumeliae, per petulantiam illatae: Ab 15

ἀσθενία.

ο

ἀσπτεία.

ἀσπτεία.

ὁ ἡ ἀσθενής, εος, *infirmus, debilis*, fit ἀσθενία, *imbecillis fio*, *languesco*. *Imperfectum* ἡσθένειν, ἡσθέεναι, *futurum* ἀσθενήσω. *Perfectum* ἡσθένηκα. ὁ ἡ ἀπτος, ε, *ieiunius, inappetens*, hinc ἀπτεία, *inedia premo*, *Imperfectum* ἡπτεῖν, ὁ καὶ ἡ ἀ- 20

ἀχολόημα.

σπτεος, ε, *instabilis*, hinc ἀσπτεία, *instabilis sum*. *Imperfectum* ἡσπτεῖν. ὁ ἡ ἀχολός, ε, *negotiosus, occupatus*, hinc ἀχολόημα, *occupo*, *negotia suscipio*. *perfectum* ἡχολήμην, ἡσται, ἡται *Aoristus primus* ἡχολήην, *tertia plural.* ἡχολή- 25

ἐναντίομα.

τισαν, *operam et studium dederunt*. *Particip.* ἀχολήσθεις, ἐντος, *rei cuiuspiam deditus*: ὁ ἡ ἐνάντιος, ε, *contrarius*. hinc ἐ- 25

καρυγγία.

καλλιγρηφία.

ναντίομα δμα, *aduersor*. *Imperfect.* ἐναντιόμην, ἐν, ὅτε, *crassi* ἡναντιόμην. ἡναντιῶ, ἡναντιῶτο. *Perfectum* ἡναντιώμα, ἡσται, ἡται. *Aoristus primus* ἡναντιόθην, ης, η: hinc *Infinitivus* ἡναντιώθηναι, et *Participium* ἡναντιώθεις, ἐντος. τὸ κα- 30

καλλιπία.

καλλιπία.

ρυγγόν, ε, *recens factum*, unde καρυγγία, *ponum ali-* 30

quid molior aut designo. *Imperfectum* ἐκαρυγγῶν, ὁ καλ- 30

λιγρηφός, ε, *lepidus scriptor*, unde καλλιγρηφία, *pul-* 30

chrè scribo et eleganter. *Imperfectum* ἐκαλλιγρηφῶν, sic 35

ab ὁ ἡ καλλιπής, εος, *elegans et splendidus in verbis*, 35

fit καλλιπτεία, *ornatè et eleganter dico*. *Futurum* ἡ- 35

σω, *Perfectum* κακαλιπτήκα: *Passivum* ἡμην: *Par-* 35

ticipium κακαλιπτημένος, *ornatus, disertus*, unde ad- 35

verb. κακαλιπτημένος, *disertè et ornatè*. sic etiam κακαλιπ- 35

τήμιαι 35

- nomine propitio uitor, sacra facio, futuorion ἦσω. Aoristus
 prim. ἱκανοποιῶσα, ας, ε. Imperfectum passivum, ἱκανοποιέ-
 μαι, ἱκανοποιέσθαι, ἱκανοποιέτο, crafis ἱκανοποιέτο το παιδαγωγός, ες,
 5 & pædagogus, custos & institutor pueri, unde παιδα-
 γωγία pueros sequor, id est, sum pædagogus, erudio. Fu-
 tuium παιδαγωγῶσω: Perfectum πεπαιδαγωγῶκα: Passi-
 uum πεπαιδαγωγόμην, πεπαιδαγωγόμην, πεπαιδαγωγῶμαι,
 ὁ παιδαγωγός, & αἰσῆτος, qui omnibus in rebus versatus
 est: ab hoc παιδαγωγία, callide ago, sceleratus sum, & αἰσῆ-
 10 tus: futuim παιδαγωγῶσω: Perfectum πεπαιδαγωγῶκα. πε-
 παυερῶκα: Participium ὁ πεπαιδαγωγός, ὅτις, τῷ πε-
 παιδαγωγῶσι. ὁ πολλαπλάσιος, &, multiplex à quo πολλαπλα-
 σιάζω, multiplico: imperfect. ἀποπλαστίον, ὃ ἐκ φιλοσο-
 φίας, & philosophus sapientia studiosus, hinc φιλοσοφία, phi-
 15 losophiæ studio indulgeo. Futuim, ἦσω: Perfectum πε-
 φιλοσόφηκα: Passivum, πεφιλοσόφημαι, πεφιλοσόφηται:
 Imperativus, πεφιλοσώσθαι, πεφιλοσώσθαι, d. spiritum sit.
 φιλοτιμία, &, ambitiosus, ab hoc φιλοτιμία, ambitiosè
 quippiam conor: futuim ἦσω: Perfectum, πεφιλοτίμη-
 20 κα, Passivum, ἡμην, ἡσθαι, ἡται: Aoristus primus, ἐφιλοτιμή-
 θην, & prima pluralis, ἐφιλοτιμήθημεν, εἰς ὑμᾶς, in vos con-
 tulimus. ὃ ἡ χειρῶν, &, qui manu ducit, unde χειρῶ-
 γία, manu duco: Imperfectum, ἡχέω, & h. Nec iam mul-
 ta exempla in medium attulimus, ut ex his discant pue-
 25 ri similia formare, atque ut in thematis inuestigatione
 esse possint multò promptiores, idem & in sequentibus
 facitabimus, ἡς, qui in hac exercitatione tyrones sunt,
 obsecui, qui à nobis effagiarunt, ut sibi hac in re ope-
 ram daremus. ² Huius futuim, ἀπλάσω: aorist. prim. ²
 30 ἀπλάσω, ἀπλάσωσαι, ἀπλάσωσι, tertia plural. ἀπλά-
 σω, dicitur & ἀπλάσω, ut ἀπλάσω, Atticè aug-
 mento syllabico e in temporale n mutato: perfectum, ἀπο-
 λήλωκα: infinitivus, ἀπολελεῖν. ³ Futuim ὀπχεί-
 3 ῶσω: aoristus primus, ὀπχείσθαι: perfectum: ὀπκεί-
 35 ρηκα: passivum, ἡμην, ἡσθαι, ἡται: aoristus primus, ὀπκεί-
 ρηκα, &: participium, ὀπκείρῃς, εἶσα, ἡν, ⁴ Futuim ἰγκω-
 μῶσω: perfectum, ἰγκωμῶκα: passivum, ἀσμαι, ἀσ-
 αμαι, aoristus primus, ἐγκωμῶδην: participium, ἰγκω-
 μῶδης,

δυσφημία.

δυσχερής.

ἐπορκία.

ἐπιπορκία.

διεργασία.

δυσχελίζομαι.

δυσχελίζω.

δυσχέτης.

Aucta in medio.

ἐπιφασζόμενος.

καταγλωπτομέδρος.

Appendix.

- μαδύς, ἐντος, laudatus, sunt qui scribant imperfectum, ἢ
 5 ἡχορμίαζον, pro ἐπικωμιάζον, per pleonasmum litera γ. Sic
 δυσφημία, maledico, impie & irreli-giose loquor: futurū
 δυσφημίσω, aor. pri. ἐδυσφήμισα, ἐδυσφήμισας, ἐδυσφήμισα.
 Αὐδυσχερής, indignor, grauius & aegre ferò, augetur
 initio: imperfectum, ἐδυσχερῶν, ἐδυσχερῶν, ἐδυσχερῶν, ἐδυσχερῶν.
 5 aorist. primus, ἐδυσχερῶν: & in optat. Aeolico δυσχερῶ-
 νεια, ας, ε, atque in subiunct. δυσχερῶν, μὴ δυσχερῶντι, ne
 6 grauius feratis. Imperfectum ἐδυσχερῶν, ἐδυσχερῶν, huic op-
 ponitur, ἐπιπορκία, α, peiero, falso deiero: quod etiam me-
 7 dio augetur: futur. ἐπιπορκίσω, perf. ἐπιπόρκηκα. Futu-
 rum διεργάσω, aorist. prim. διεργάστηα, reperitur tamen
 perfectum sine augmento. διεργάστηα, ας, ε: passiuum διε-
 ργίστημαι: participium, διεργετήμενος, beneficijs affectus.
 8 Imperfe. δυσχελίζω, futurum med. δυσχελίσομαι, &
 Atticè δυσχελίσω: particip. δυσχελίσμενος, nunciatus
 10 rus: forma fut. secund. sic actiuum, δυσχελίζω: fut. δ-
 αχελίσω, & Atticè δυσχελίσω aorist. prim. ἐδυσχέλισα,
 ἐδυσχέλισας, ἐδυσχέλισα. med. ἐδυσχέλισάμην, ἐδυσχέλισω, ἐδυσ-
 χέλισατο: perf. pass. ἐδυσχέλισμαι, ἐδυσχέλισαι. part. ἐδυσχέ-
 λισμενός. aori. pri. ἐδυσχέλισθην: imper. δυσχελίσθην, δυσχε-
 λίσθην: dicitur & δυσχέλλω: aori. sec. ἐδυσχέλλον: pass. ἐδυσ-
 χέλλω nunciatus sum, id est, mihi bonus nuncius allatus
 15 est. His adde ex Budeo, ἀπνέω, obfiteor: fut. αώω,
 aori. pri. παπνέω, obfiteor, παπνέω, παπνέω, παπνέω, auer-
 20 so, ἀπολογία, rationem reddo, pro me respondeo: ἀφνέω,
 incedo: ἐδιδάξω, dubito: ἐπιπολάξω, fluio: διαρῶ, bene-
 ficium colloco: καθίσω, sedeo, interdum tamen augetur
 etiam initio, unde ἐκάθηντο vel καθήντο, sedebant. πα-
 30 νομία, violò, iniquè & contra leges ago: ἀπειθαρχέω, vi-
 tuipero, ἀπειθαρχέομαι, capio occasionem, praetexo. imperf.
 ἀπειθαρχέμενος, & crasi ἀπειθαρχέμενος. verum de huius-
 modi contractione plura circa finem Annotat. in verb.
 καταγλωπίζω, suauior: ite conuincor, huius pari. perf. pass.
 35 est καταγλωπτομέδρος, pro καταγλωπτομέδρος: non enim re-
 petitur prima consona them. simpl. quamuis & sit anceps.
 Multa alia, quae hic nō enumeramus, hoc aut illo modo
 faciunt.

facientia, recensentur à CLENARDO in Inuest. the.

in verbo, ἀλίσκομαι, & illius compositio, ἀταλίσκω. Cæterum hæc augmenti varietas Atticæ non solum habet locum in compositis, quorum simplicia non sunt in usu,

5 sed etiam aliquando in ijs, quorum simplicia sunt usitatiss. ut ποιοῦμαι, facio: compositum παρὰ ποιοῦμαι, filios procreo, augetur initio, παρὰ ποιοῦμαι: quod componatur ex nomine παῖς, παῖς, puer, filius. Ab ἡμι, mitto, compositum, ἀφίμι, dimitto, nunc augetur initio,

10 ἡφίει, dimittebat (imperf. tanquam ab ἀφίω, ut habes, 129. 38.) nunc in med. ἀφείμω, dimissus sum, perf. pass. nunc utrinque, ἡφείδην, dimissus est. aori. pri. pass. pro ἀφείδην. Verum huiusmodi varietas raro inuenitur in compositis è præpositionibus & verbis simplicibus usitatis:

15 nam hæc ferè semper augentur in med. 1º Poetæ verò nonnunquam augmentum syllabicum, causa metri positione producunt, geminata videlicet consona sequente, vel assumpta externa consonante, ut ἀ λήρω, cessò: fut. λήξω: aori. prim. ἔληξα, & geminato λήληξα, ἀ δασ-
20 πία, strepo, aorist. pri. ἰδ᾽ ἔπασα, & poetice ἐγδ᾽ ἔπασα, adnoscato externo γ.

Perfecto Attici penultimam: dissyllabi primæ & secundæ coniugationis vertunt in ο πίπτω, mitto: πέπιμα, communiter, πέπιμα Atticè: βίβω, βίβω, χι,

25 βίβω, χι, irrigo.

Verbum μένω, 1 facit μεμύνηκα, tanquam ἀ μένω, 1 maneo.

2 Attici inchoatorum ab ε, ο, & α breui, præterito communi præfigunt duas priores literas præsentis, 2
30 ἐρίζω, contendo: ἡρίκα, ἐρήκα, passiuū ἡρήσμεν; ὄλω, perdo: ὄλα, ἔλωλα, præteritum medium est. ἀγέεσθ, congrego, ἡγάκα, ἀγέγακα, ἀγέγαμεν.

4 Corripitur autem præteriti Attici tertia syllaba, si trium syllabarum numerum excesserit, hoc
35 modo: vertitur η in ε, ω in ο, ει & ευ abijciunt ε, οι & ε subiunctiuam: ἀλέδω, ἔληκα, 5 ἀλήλεκα, molo: ἔρωτῶ, 5 ἡρώπηκα, ἐρηώπηκα, interrogo: ἀλέφα, 6 ἡλειφα, ἀλή- 6
7 λωφα, ungo: ἐλέυδω, ἔλευδα, 7 ἐλήλυθα, venio: ετοίμαζω: 7

N. η.

ἡτοίμακα,

Augmenti va-
rietates, ubi ha-
bet locum.

παρὰ ποιοῦμαι,

ἡφίει.

ἀφείμω,

ἡφείδην.

Augmentum,
poetis positione
productum.

ἐληξα.

ἐγδ᾽ ἔπασα.

De perfecto i
in o.

πίπτω.

βίβω.

βίβω.

μεμύνη.

Reduplicatio

Attica incæpto-

rum ab ε, ο, α.

ἐρήκα.

ἐρήκαμεν.

ὄλω.

ἀγέγακα.

ἀγέγαμεν.

Atticisimus.

ἀλήλεκα.

ἐρηώπηκα.

ἀλήλιφα.

ἐλήλυθα.

ἐπιτόμακα.

αἰχήκα.

ἐρήρεκα.

ἐρήρεισμα.

ἐρήρεϊσα.

ἐδιδόκα.

ἐδιδόμα.

ἀγνόχα.

ω.
ante ω.
ο.

ἴωσμαι.

ἴωρακα.

ἴωγα : ἀνίωγα.

ἴωτημα.

ἴωρον.

ἴωτούμην.

ἴοικα.

ἴηκα, ξυνήκα ας

ἴημι, ξυνήμι.

ἴειπα, προσέειπα, 17

ab ἴπω προσέπω.

ἴδω.

Spiritus : Aug-
mentum Attici.

Atticismus et pro

λε, με.

Attica redupli-
catio etiam in
praesentibus.

ἀγνήεχα.

Dorismus.

Notio.

ἀλλήλοσμός.

ἀλλήλοπαι.

ἡ τοίμακα, ἐπιτόμακα, πατο : ἀκούω, ἡκα, αἰχήκα, αἰ-
διο.8.⁹ At ἰπεδω, firmo, hereo, ⁸ ἡρεκα, ἐρήρεκα, ⁹ ἐρήρημα, ἰ-
ρήρεδα, vt differat ab ἐρήρεκα, verbi ἐρίζω, contendo.

Verbū ἰδω, edo : ἦκα, ἴδηκα, & interiecta syllaba δ, 5

ἰδιδόκα : passivum ἰδιδόμεναι : sic ἄγω, δισκο, allumit γ, ἡ-

10 χα, ἀγνήχα, ἀγνήχοχα : sed euphonia tollit γ, ¹⁰ ἀγνήχα.

Inceptis ab ο vel ω praeiteritum Atticum praefi-

11 git, ἐ, ἰ, ἔ, ἔω, video : ᾠεχα, ἰεεχα : ἴω, aperio, ἔωγα : ¹¹ ἴω-12 γα : vnde fit ¹² ἀνίωγα, aperui, seu apertus sum : ᾠδω, im-
pello : ᾠσμαι, ἴσμαι : ἀνίωμι, ἐμο : ᾠνημαι, ἰάνημαι. Idem 1013 fit in praeterito imperfecto, ἰώεγον, videbam, ¹³ ἰώνεμην14 emebam, ⁴ & confimilibus.

Sic εἰκω, assimilo, conueniens sum : medium praete-

15 ritum facit ἵκα, vnde ¹⁵ ἵοικα, similis sum, congruo. Ac- 15
cidit hoc & in aoristis aliorum quoque verborum,

ἦκα, ἴηκα, nisi : vnde ξυνήκα, commisi, item, intellexi :

16 εἴπα, ¹⁶ ἴπα, dixi : προσέπα, allocutus sum : ἰωτάμην,

ἰωσάμην, impulsi : sed huiusmodi magis poetarum

sunt. 20

17 Ceterum ε augmentum Atticum, spiritum

fortitur praesentis, ὄραω, ᾠεχα, ἰεεχα, ἰεῖω, ἰώωμαι,

ᾠτημαι, ἰώτημαι, ἐμι.

Attici praeterea pro incremento λε & με, ponunt

et diphthongum : λῆω, sumo : λίληφα, εἴληφα, μεῖεσμαι, 25

18 fortior, μῆμασμαι, ¹⁸ εἵμασμαι.1 Futurum tamen μὲν, regulare est. 75. 22. ¹ ε aorist.2 primus, ἱμῖνα. 73. 38. participium, μῖνας, ὄλος. ² Huius-

modi reduplicatio non solum habet locum in praeteritis, 30

sed etiam interdum in praesentibus, praecipue verborum

3 in μι. Vide 128. 6. ³ Hinc tertia plural. Ionica ἀγνή-4 γαται, congregati sunt. 86. 26. ⁴ Dorice vero nonnun-

quam manet longa : atque sola positione producitur, ne

Attice quidem aut communiter corrumpitur, ut patet ex α- 35

5 γήρεκα. ⁵ Passivum ἀλλήλοσμαι participium, ἀλλήλοσμός,6 molitur. ⁶ Passivum, ἄλλημμαι, Attici ἀλλήμιμα, ἀλλήλα,

ἀλλήλοπαι, non ἄλειπαι, participium, ἀλλήμιμνος, aoristius

secundus

- secundus est ἀλλοον. 74. 35. ⁷ Et poetice, εἰλάεθρα, veni: u-
 bi i productur aduocato i, & tertia syllaba Doricè ma-
 net longa: prima plur. εἰλάεθρα, & syncope εἰλάεθρα. 8
⁸ Hinc participium, ἡρώως, ὅπως, qui hæsi. ⁹ A tertia sin-
 gul. ἡρώως, fuit tertia plural. Ionica, ἐπράδαται, nixi sunt, 9
 86. 26. plusquamperfectum summi aliud incrementum,
 ἡπράειμω, inhæseram. ¹⁰ Bæotice, ἀγίοχα, in e pu-
 tato 169. 3. ¹¹ Præteritum est medium, participium i ἰω-
 ρώς, ἡ ἰωρήα, aperius, aperta. ¹² Et rursus aucta præposi-
 10 tione, ἡνώχα. ¹³ Tertia plural. ἰωνίοιο, ἰωνῆντο, emebant,
 ab ἰώνωμαι. ¹⁴ Vt ab οἶνοχοίω, ὠ, vinum fundo, imperf. ὠνο-
 χών, ὠνοχόεις, ὠνοχόεις, & ὠνοχόει. Ἰλ. γ'. Cæterum his, quæ
 hoc loco à CLENARDO recensentur, non videntur do-
 ctiores, qui prosa oratione scripserunt, nisi cum appositione
 15 huius augmenti i. at poetæ illud non rarò contrahunt.
 unde ὦχα, pro ἰώχα, intuebatur, tertia imperfecti, ab ἰ-
 εἶω, sic ab οἶω ὦχα. aor. pri. ὦχα, pro, ἰώχα: & soluta diph-
 thongo, ὠἰχα, ὠἰχας, ὠἰχῆι, perfect. ὦχα: pass. ὦμαι plus-
 quamperf. ὦγμω, ὦχο, ὦκτο, unde tertia plur. Ionica
 20 (86. 26.) ὦχατο, cum ὄνι, ἐπὶ ὦχατο, inclusi erant. ¹⁵ At-
 que hinc vltatissimum illud participium ὠϊκώς, ὅπως, si-
 milis, at ὠϊκώς, ὅπως, similis, decens, & neutrum τὸ ὠϊκός, ὠ-
 κός, par, decens, consentaneum, vero proximum, signum
 necessarium: ducuntur ab ὠϊα, pro ὠϊκα, quod formā ha-
 25 bet præteriti mediæ ab ὠϊω, sed ei non mutatum fuit in n:
 sunt, qui velint, Bæoticum esse, pro aor. pri. ὠἰχα, similis
 sum in cuius tertia plural. reperiunt ὠἰχασιν, pro ὠἰχῶν, ab
 ὠϊω: cuius fuit. ὠἰχῶ: perf. ὠϊκα: pass. ὠἰγμαι, ὠἰχα, & soluta
 diphthongo versoque i in n, ὠἰχα, similis est: sic in plus-
 30 quamperf. ὠἰγμω, ὠἰχο, ὠἰκτο, similis erat. tertia perfect.
 ὠἰκαται, cum augmento i, ὠἰκαται, similis est. Hæc præteri-
 ta præsentis significationem habent, & plusquamperf.
 imperfecti. ¹⁶ Sic in aor. sec. ὠἰπον, ἰἰπον, ab ὠἰπω, dico, 16
 quod per i augeitur. ¹⁷ Hoc si contra regulam genera- 17
 35 lem quæ vult, i augmentum syllabicum notari semper
 spiritui tenui. ¹⁸ Tertia persona ὠἰμαται, fatum est ter-
 tia plusquamperfecti, ὠἰματο, fato decretum erat, pari.
 ὠἰμαρῖφος, fatalis. Pro ὠἰμαται, reiecto i, & meihæhesi,
 Ν. iij. dicitur

εἰλάεθρα.

εἰλάεθρα.

ἐπράδαται.

ἐπράειμω.

ἀγίοχα.

ἰωρήα.

ἡνώχα.

ἰωνόχοι.

Νοῖο.

ὦχα, ἰώχα.

ὦχα, ἰώχα.

ὠἰχα, αἰ.

ἐπὶ ὦχατο.

ὠϊκός, ὅπως.

ὠϊκός, ὅπως.

ὠϊκός, ὅπως.

ὠϊκα.

ὠἰχα.

ὠἰχα.

ὠἰκτο.

Ἀπονοῖατο.

ὠἰπον.

Regula.

ὠἰμαται.

ὠἰματο.

ὠἰμαρῖφος.

ἰμπερασα.
ἰμπεραμένη.
ἰμπεραμένη.

ἰμπερα.

ἰσχυρα.

ἰσχυμένης.

ἰσχυται.

ἰσχυτο.

ἰσχυται.

De plusquam-
perfectio actiua
& medio.

Atticisimus

ἐκείνῃ.

ἡδῆ.

ἡδῆται.

ἡδῆται, ἀκηκίσαν.

ἀ τὴν αἰδῶ, ἀ-
κούα.

πεδμελίσαν.

Plusquamper-
fectum cum tri-
plici augmento.

ἡγνῆται.

ἡγνῆται.

ἡγνῆται, ἀβ-
εσ, ὁρῶτω, ἀκῶα.

ἡγνῆται.

ἡγνῆται, ἡγνῆται, ἀβ

ἡγνῆται, ἡγνῆται, ἡγνῆται.

ἡγνῆται.

ἡγνῆται.

ἡγνῆται.

ἡγνῆται.

dicuntur ἰμπερασα, fatatus sum. inferitur ἑ, quod ἡ ante p
non ponatur, 7. 4. hinc ἰμπεραμένη, ut ab ἰμπεραμένη, ἰ
μεαμένη, id est, fatum, fors, fatalis cursus: sunt, qui scri-
bant cum spiritu aspero. ἰμπερασα, ἰμπεραμένη, ἀ μίερασα,
præter. med. est ἰμπερα, sortitus sum, & poeticè, ἰμπερασα, 5
ἐτα μεταθεσι, qua etiam in quibusdam alijs præteritis v-
runtur: ut ἰσχυσα, motus sum, pro σίσυσα, ἀ σίω, mo-
neo: partic. ἰσχυμένης, properans: hinc adverb. ἰσχυμένως,
studiosè, certatim, properè: tertia perfect. ἰσχυται: cum
ἡδῆ, ἡδῆται, impetum fecit. plusquamperfectum, ἰσχυ- 10
μῶ, ἰσχυσο, ἰσχυπ, exiliebat: cum διὰ, διέκυτο, per maga-
batur: potest censerī imperfectum ἀ τὴν αἰδῶ, aorist. primi.
ἰσχυῖται, tertia plural. ἰσχυῖται, & Βασιλικῶς ἰσχυῖται, eru-
pserunt, 83. 28.

1. ¹ Plusquamperfecti & prima, & tertia singularis 15
Atticè per η, sine ν, ἡ τὴν φη ἰζῶ, verberaueram ego: ἡ τ-
τὴν φη ἐκείνῃ, verberauerat ille. ² vnde ἡ τὴν φη, plusquā-
3 perfectum medium ἀ χῆρα, dehisco, & ἡ δῆ, pro ³ ἡ δῆ,
ab εἰδῶ, scio.

4. ⁴ Tertiam pluralem ἡ τὴν φη ἰζῶ, Atticus effert per 20
5 ἰσταν, elidendo subiunctiuam. ⁵ ἡ τὴν φη ἰζῶ, ἡ δῆται, ἀκη-
κίσταν, verberauerant, nouerant, audierant.

6. ⁶ Est quandoque hoc tempus contentum incre-
mento perfecti τεδμελίσαντο, fundatus erat, plusquam-
perfectum passiuum. ἀ δῆμελίσαντο, fundor, aris. 25

Atticum plusquamperfectum temporaliter in-
7 itio augetur: ἀ γῆγαγα, ἡ γῆγαγα, congregaui, congre-
8 gaui: ἡ γῆγαγα, ἡ γῆγαγα, fodi, foderam: ἀ κῆκα, ἡ
κῆκα, audiui, audieram.

9. Excipe ἡ κῆκα, & ⁹ ἡ κῆκα, veneram, ab ἡ κῆκα, 30
& ἡ κῆκα, ab ἡ κῆκα, ἡ κῆκα, venio.

At ἡ κῆκα, speravi, ἡ κῆκα: ἡ κῆκα, composui, ἡ κῆκα: ἡ κῆκα,
10 κῆκα, similis sum, ¹⁰ ἡ κῆκα, ¹¹ augentur secunda syllaba,

11 pro ἡ κῆκα, ἡ κῆκα, ἡ κῆκα.

1. Id sit arrepta ab Ionibus occasione, qui primam perso- 35
nam plus quam perfecti act. & medij per η, & tertiam

2 per η efferunt, quæ Attici & Doræ in η contrahunt. ² Sic
ἡ κῆκα, oluerat, ἡ κῆκα. Præter. med. ἡ κῆκα, 93. 20. Atticè

ἡ κῆκα.

- ὡς δὲ pro ζ reperito (hinc Infim. ὡς δὲ ἔα, & Partic. ὡς δὲ ἔως, ἔως) plusquamperfecti. ὡς δὲ ἔν, δὲ ἔς, & Ionicè, de-
tracto priori augmento, ὡς δὲ ἔα, ὡς δὲ ἔας, ὡς δὲ ἔει, & crassi
Attica ὡς δὲ ἔν. Vide Inuestigationem thematis in verbo 3
- 5 ὡς δὲ. Reperitur & Ionicum ἡ δὲ α ἡ δὲ εας ἡ δὲ ε, noueram, γας,
rat: unde factum est Atticum, ἡ δὲ ν, noueram, & noue-
rat.⁴ Idem & Doros observant. His similia sunt ἡ δὲ α ἡ δὲ ε, 4
πῶσαν, ομῖσαν, ἀ λείπω, praet. med. ἡ δὲ α ἡ δὲ ε 93. 35. ἐπι-
πῶσαν, egerant. ἀ πῶσαν, praet. med. πῶσαν, 93. 21. ἐπι-
πῶσαν, cesserant: & detracto e Ionicè, κίχρησαν, 5
ἀ χίχρησαν, μῆσσαν, πῆσσαν. ⁶ Ionicè sine e, τῆ τῆσαν. ⁷ Iones &
poetæ id in multis observant: immò non raro perfecti
quoque augmentum plusquamperfecti pass. detrahunt,
atque nonnunquam imperfecti, augmentum tantummodo
15 illi concedunt, ut δίδεκτο, δέκτο, & ἰδίδετο, atque ectasi poe-
tica, δίδεκτο, pro ἰδίδεκτο, suscepit: & prima persona,
ἰδίδεμυ, pro ἰδίδεμεν, ἀ δέχμεν, ex δίδεκτο, fit tertia plu-
ral. Ionica (86. 26). δίδεχατο sic in tertia plurali perfe-
cti, δίδεχαται, suscepunt. ἰδίδετο pro ἰδίδετο, cōcubuerat,
20 ἀ λέχμεν, ἰλίδετο, convolutus erat, pro ἰλῆλετο, ab ἰλ-
ῶσαν. Futurum, ἰλίδεω, praeter. ἰλίδεχα: Pass. ἰλίδεμεν, & per
reduplicationem Atticam, ἰλῆλεμεν, unde plusquam-
perfect. ἰλῆλεμεν, ἰλῆλετο, ἰλῆλετο, & sublativo utroque
augmento, remanente tamen reduplicatione, ἰλῆλετο. ἰ-
25 πάμειπτο pro ἐπάμειπτο, responderat, ab ἐπομείβομεν, ἐπλήτο,
pro ἐπέπλητο, impletus erat, vel implebatur: & in terti.
plurali, ἐπληντο, pro ἐπέπληντο, ἀ πλάω τό πλῆδω, malim ef-
se imperfectum ἀ πλῆμι, penultima remanente longa, in
voce pass. πλῆμεν, ἐπλήμεν, ἐπλήσο, ἐπλήτο: κίχρημεν, κίχρη-
30 κίς, κίχρηκε, toronderam, as, at, pro κίχρηκεν, α κίχρη, fu-
turum κίχρη. 53. I. perfectum, κίχρηκα, 71. 33. Passivum,
κίχρημαι, κίχρησο, pro κίχρηκα, fractus erat, ἀ κλάζω, fi-
turum, κλάσω, Perfectum κίχρηκα: Passivum, κίχρησμαι,
πάλτο, impletus fuerat, pro ἐπέπάλτο, ἀ πάλλομαι, τίμι-
35 βο. παραπολλεύκειν, pro παρὰ πολλεύκειν, vel pro παρὰ
πολλεύκειν, obiter fructum ceperam, ἀ περὶ πολλεύω, quod
cōroniunt ex παρὰ, & δὲ πολλεύω, atq; δὲ πολλεύω, ex δὲ πο, &
ἰνυσιατο λαύω, περὶ βόλο, tertius erat, unde tertia plural.

N. iij.

Ionica

ὡς δὲ ἔα,
ὡς δὲ ἔως.ἡ δὲ α, ἡ δὲ εας,
ἡ δὲ ε.

Dorismus.

ἡ δὲ α ἡ δὲ ε.

ἐπιπῶσαν.

ἐπιπῶσαν.

κίχρησαν.

τῆ τῆσαν.

Augmentum

plusquamperfe-

cti apud Iones,

& poetæ.

δίδεκτο.

δέκτο, ἰδέκτο.

δίδεκτο, δει-

δέχατο.

ἰδέκτο.

ἰλίδεκτο.

ἐπάμειπτο.

ἐπληντο.

κίχρηκεν.

κίχρηκα.

πάλτο.

παρὰ πολλεύω.

κειν.

πεφύκωτο.

χύτο.

αμφύχυτο.

ἡγάρμω. ἡγάρμω.

αἰγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

αἰγάρμω.

αἰγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

ἡγάρμω.

- 7 ⁷ Potest duci ἡγάρμω, ab ἀγάρμω, de quo supra 179.32. ⁵
vel ab ἡγάρμω, excito: quorum perfectum ἡγάρμω, collegi,
vel excitani: pass. ἡγάρμω, collectus sum, vel excisatus
sum: Atticè ab ἀγάρμω, ἀγάρμω, ἀγάρμω: ab ἡγάρμω, ἡγάρμω,
ἡγάρμω, plusquamperf. ab υἱορ, ἡγάρμω, colle-
8 geram vel excisaueram. ⁸ At ὡσπερ, porrexeram, ab ὡ-
πέρω: pass. ὡσπερ, ὡσπερ, ὡσπερ: hinc detracto
priori augmento, sit tercia pluralis Ionicè (86. & 26.)
9 ὡσπερ, porrecti erant. ⁹ Tertia pluralis ἡγάρμω, ὡ-
πέρω. ¹⁰ Et sine augmento, ἡγάρμω, in ter. plur.
10 Attic. ἡγάρμω. ¹¹ Sic ἡγάρμω, fe-
11 stum diem ago: imperfect. ἡγάρμω, pro ἡγάρμω.

Aoristus primus consonantem seruat futuri,
præter quinque, ἡγάρμω, ἡγάρμω, dico: ἡγάρμω, ἡγάρμω, fero:
τίσῃ, ἡγάρμω, pono: δίδωμι, ἡγάρμω, do: ἡγάρμω, ἡγάρμω, mitto:
I 'duo primi etiam in reliquis modis usurpantur, tres 20
ultimi minimè.

- 2 Quatuor scribuntur purè, ἡγάρμω, ἡγάρμω, vel ἡγάρμω, fundo.
3 ἡγάρμω vel ἡγάρμω, ἡγάρμω, accendo: σῶω, ἡγάρμω, moueo: ἀλῶω,
ἡγάρμω, euito: sublata futuri consonante.

- I Ab ἡγάρμω Imperatiuus ἡγάρμω, ἡγάρμω, Optatiuus ἡγάρμω: 25
partic. ἡγάρμω, δυοτ. Ab ἡγάρμω, Imperat. ἡγάρμω, ἡγάρμω:
Optatiuus ἡγάρμω: Infinit. ἡγάρμω: partic. ἡγάρμω, δυο-
τ. in uoce med. ἡγάρμω, tercia plur. ἡγάρμω, et Io-
nice reiecto augmento ἡγάρμω, tulerunt, Infinit. ἡγάρμω.
2 partic. ἡγάρμω. Dicitur ἡγάρμω, a futur. ἡγάρμω: 30
hinc Infinit. ἡγάρμω, cum ἡγάρμω, ἡγάρμω, poeticè ἡγάρμω,
ἡγάρμω, effudisse, 70.2. ³ ἡγάρμω sine ἡγάρμω facit Infinit. ἡγάρμω,
pro ἡγάρμω, vel ἡγάρμω, hinc alius Aoristus ἡγάρμω, ἡγάρμω, in aor-
is. prim. pass. ἡγάρμω, succensus sum: at ἡγάρμω sit a ἡγάρμω,
35 sublata futuri consonante, non autem a ἡγάρμω: hinc
Infinit. ἡγάρμω, partic. ἡγάρμω: aor. prim. med. ἡγάρμω: tercia
plur. reiecto augmento, ἡγάρμω, accenderunt: particip. ἡγάρμω,
combustus.

Aorist.

Aorist. secundus disyllabus¹ in multis non corripit penultimam, quod in eandem cadat augmentum, *ἔδω, ἦδον, cano*: ἔλκω, εἴλκων, *traho*: ἔλω, εἴλω, *traho*: ἔπω, εἴπω, *dico*: ἔχω, εἴχων, *habeo*: ἤκω, ἤκων, *venio*: ἄγω, ἤγω, *ago*: & Attic. ἤγαγον, interposito γα: εἶδω, εἶδον, *scio*: nam ἴδον poeticum est: ἡλῦθω, ἡλῦθον, *venio*: sed est syncope ab ἡλυθον.

Etiā trisyllabus² penultima longa, *ἰνέγκω, λῶεζ-κον, φείο*: *πέρδω, ἱταρδον, denasto*: *δέρκω, ἰδάρκων, video*: & + metathesi poetica, *ἰπερῶδον, ἰδερῶκον, πλῆστων, ἱπληγρον, percussio*: ad corpus pertinet: *ἱπλάγην, percussi*: ad animum.

In sextæ coniugationis circumflexis nihil ob penultimam mutabitur, *χέω, ἔχων, habeo*: *εὐρίω, εὐερον, inuenio*: *βλαστῶ, ἔβλαστον, germino*: *δύπτω, ἰδύπτω, sono*: *ἐλίδω, ἐλιδον, cado*.

⁶ Triā λίγω, *dico*: φλίγω, *ardeo*: βλίπω, *video*: non mutant: in α. ἑλεγον, ἑφλεγον, ἑβλεπον: at τίμνω, ἱταμων, & ἱταμων, *seco*.

²⁰ Tertia pluralis par primæ singulari, ἱτυπεν: sed ⁷ Boeoti in Imperfecto & utroque Aoristo hanc personam faciunt syllabis parem primæ plurali, ἱτύπομεν, ἱτύπασαν: ἱτύλαμεν, ἱτύλασαν: ἱτύπομεν, ἱτύπασαν: vnde sunt illa. ⁸ ἑδοσαν, *nouerunt*: ἑμέδωσαν, *didicerunt*: ⁹ ἡλδωσαν, *venerunt*: ab εἶδον, ἑμέδω, ἡλδον.

²⁵ *Potes delere (in multis) nunquam enim corripitur, nisi licentia poetica, ut ἴδον, & alia, quæ sine augmento efferuntur, ut ἔλω, pro εἴλω.* ² In ἡκων reuera non cadit augmentum: neque tamen mutatur. Idem iudicio de similibus. ³ Hoc non habet locum, nisi in ἱπλάγην, de quo hic sermo habetur, aut quum penultima est longa posita. neque enim debet corripi si sola positione producat, nisi in verbis quartæ coniugationis, & in finitis in πῶ, κτω, λω, μνω. ⁴ Hæc literarum transpositio sit, ut penultima corripatur. Contra à τρέφω, *nutrio*, Aoristus secundus, ἱτρέφατον, Passivus ἱτρώσω: prima pluralis, ἱτρέφμεθα. In perfectis augmento, & facta metathesi, ut α. producat

³⁰ *nutrio*, ἱτρέφατον, Passivus ἱτρώσω: prima pluralis, ἱτρέφμεθα. In perfectis augmento, & facta metathesi, ut α. producat

³⁵ *nutrio*, ἱτρέφατον, Passivus ἱτρώσω: prima pluralis, ἱτρέφμεθα. In perfectis augmento, & facta metathesi, ut α. producat

nutrio, ἱτρέφατον, Passivus ἱτρώσω: prima pluralis, ἱτρέφμεθα. In perfectis augmento, & facta metathesi, ut α. producat

nutrio, ἱτρέφατον, Passivus ἱτρώσω: prima pluralis, ἱτρέφμεθα. In perfectis augmento, & facta metathesi, ut α. producat

nutrio, ἱτρέφατον, Passivus ἱτρώσω: prima pluralis, ἱτρέφμεθα. In perfectis augmento, & facta metathesi, ut α. producat

I De aorist. 2.

ἡγαγον.
ἰδον.
ἡλδον.

ἡπλάγην.
ἰπερῶδον.
ἰδερῶκον.
ἱπληγρον.
ἱπλάγρον.
Νοίω.

ἑλεγον.
ἑφλεγον.
ἑβλεπον.
ἱταμων.
ἱταμων.
ἑτιμων.
ἑιδοσαν.
ἑμεδωσαν.
ἡλδωσαν ab εἶδω,
μενδωσαν (sed
quasi à μενδω)
ἡλῦθω.

ἔλω.

Penultima Aoristi disyllabi quando longa.

ἐπιπυρρ.

ἰδρῶκα.

Νοῖο.

ἰδολίσταν.

ἔλθοσαν, ἡλύθουσιν,

ἔλθοισιν.

De futuro primo.

ἰρίσω.

ἰρίξω.

ἰξω.

ἰξώσω, ἰξήσω.

μῶ, ἔμῶ.

Futurum barytonorum à circumflexis.

βελήσωμαι.

Atticisimus.

ἔω, εὔω.

αἶω, αἰώσω.

τετραφίμῳ.

τῆ φωνῆ, & Ionicè aspirata in tenuem mutata (18.6.)

5 τῆ φωνῆ, nutriti sumus, sunt, qui à τῆ φωνῆ, deducant. Sic et eodem δέκω, in praeiterio medio δέδοκα, & μεταθεσὶ

6 δέδοκα, vidi. His adde ἰνέκω, ἰνέχω, fero. Neq; etiam alius emulatur in α, nisi illud a precedat vel sequatur a-

7 liqua immutabilium λ, μ, ν, ρ. Nam pro littera ponunt

8 syllabam σαι. Sic imperfect. ἰδολίσταν, & crasi ἰδολίσ-
σαι, pro ἰδολίσω, ἰδολίν, à δολίω, dolose ago. Inuenitur
hæc vox Psalmo quinto, ἰδολίσταν τῆς γλώσσας αὐτοῦ,

linguis suis dolose agebat, linguis suis ad dolum usi sunt. 10
9 Sine augmento, ἔλθοσαν, & absque syncope, ἡλύθουσιν, à
poetico ἡλυθν. Sic in tertia plural. optat. ἔλθοισιν, pro ἔλ-
θουσιν, venissent.

1 Futura tria sunt, quæ spiritum præsentis non ser-

2 uant: ῥέφα, ῥρίσω, nutritio. ῥέχω, ῥέξω, curro: ἔχω, ἔξω, 15
habeo. ad differentiam aduerbij ἔξω, extra.

Quartæ coniugationis polysyllabum futurum

3 in ἰσ circumflectunt Attici, tollendo σ, νομίζω, νο-
μίω, νομίζω, & medium. βελήσωμαι, βελήσωμαι, δι-
μῶ, vado: ἀγωνίζωμαι, ἀγωνίσωμαι, νίμῶμαι, νί- 20
μι.

4 Barytona quædam habent futurum à circum-
flexis inusitatis, θέλω, volo: ὀφείλω, debeo: μέλω, curro: αὔ-
ξω, augeo: ἔλω, coquo: ἀλέξω, arceo, auxiliior: in ἰσ, θελή-
σω, ὀφείλω, ab obsoletis, θελήω, θέλω, &c. Sic etiam
βελήσωμαι, βελήσωμαι, tanquam à βελήσωμαι, βελήσωμαι, τυ- 25
λο. Atticorum enim est, è circumflexis facere bary-
tona.

5 Sic πλέω, nauigo: ῥέω, fluo: χέω, fundo: πείω, spiro: in
εὔσω, πλείωσω, &c. Idem κλαίω, κλαίωσω, frango: κείω vel
κείω, κεύσωσω, tro. 30

1 In Aoristis secundis, & in praeiterio medio, seruatur
τ, ut in presentibus: in reliquis temporibus retinetur θ
futuri: aoristius igitur secundus est ἔτετραφον, & poe-
ticè τετραφον, ε, 68. 28. unde Infinitiuus Ionicus τετραφί- 35
μῳ. 79 I. passiuam habet significationem, nutritum esse,
præteritum med. τετραφα, nutritiui: at præterit. αἰ. τήμερα:
passiuum τήμεμα, ῥα, πῆ, & Atticè τήμεμα: aorist.
primus,

primus, ἰθὺς φθν: actiuus ἰθρ: λα: imperatiuus θρ: λα: med.
ἰθρ: λα: μιν: partici. θρ: λα: μένος, qui educauit, ἀ τρ: λα: op-
tai. τρ: λα: οἱ μιν, ὅ μιν in n verso. Atticè, vt in circumflexis,
109. 10. τρ: λα: ἰθρ: λα: syncope τρ: λα: οἱ, alevem.² Hinc in cōposi-

5 ris mutatio tenuium in aspiratas: ἀντίχομαι, futurum
med. ἀντίχομαι, mihi vendicabo: ἀπέρχο, abstineo, futu-
rum ἀπέρχο: med. ἀφ' ἔρχομαι ἐπέρχο, expecto, futurum ἐπέρχο:
infinitiuus, ἐπέρξιν. κατέχο, posideo: futurum, κατέξω, εὖ κα-
θήξει, bene habebit, bene succedet: μετέχο, cum aliquo
10 habeo, particeps sum, futurum μετέξω: med. μεθέχομαι,
partem capiam. ὑπέρχο, sustineo, submitto: futurum ὑπέρξω.

³ Huiusmodi futur. circumflexa terminationibus conue-
niunt cum futur. secun. eiusdem vocis ac modi, atq, in
maximo sunt usu apud quosuis oratores: unde ἀκρῶς,

15 ἀκρῶς, ab ἀκρῶς, audire facio: ἀναβραχνῶ ab ἀναβ-
ραχνῶ, deuoneo: ἐαδῶ ἀ ἐαδίζω: γναιῶ, ἀ γναιίζω, no-
tum facio: ἰχθῶ ab ἰχθίζω, appropinquo: ἰλπῶ ab ἰλπίζω,
spero: καθῶ, ὅ medium καθέμαι, sedebo, ἀ καθίζω, sedeo,
κομῶ, ἀ κομίζω, defero: μακαρῶ, ἀ μακαρίζω, beatum di-
co: οἰκῶ, ab οἰκίζω, misereor: οἰεῖσθαι, ab οἰεδίζω, expro-
bro, ὀφθαλμῶ, ab ὀφθαλμίζω, uigilo: ὀρεῶ, ab ὀρίζω, definio: πο-
δῶ, ἀ ποδίζω, compede vincio: σαρπηῶ, ἀ σαρπηίζω, notum
facio. Dore in horum terminationibus ponunt uo. pro u,
suo more, 18. 24. vt ἀγωνέμεν, decertabo, pro ἀγωνέμαι,

25 ab ἀγωνίζομαι: ἀνδ' ἐκποδίζομαι, in seruitutem rapio, futu-
rum: med. ἀνδ' ἐκποδίσσομαι, Atticè, ἀνδ' ἐκποδίσμαι. Doricè
ἀνδ' ἐκποδίσσομαι, ὅ tert. plu. ἀνδ' ἐκποδισίντες, pro ἀνδ' ἐκ-
ποδισίντες, in seruitutem rapienitur: communis esset ἀνδ' ἐκποδισίντες.
⁴ Vide Inuestigationem thematis, in ver-

30 bo αὐξω.⁵ Hec futura πλεύσω, πείσω, χεύσω, πνέσω, fiunt
ab antiquis πλώω, πείω, χεύω, πνέω: sic δέω, κυρτο, βεύσω,
ὅ medium βεύσομαι, ἀ δέω: ὅ νύω, νύσω, ἀ νύω, annuo,
quum autem significat, neo, natio, abluo, uado, facit in fu-
turo, νύσω. Ceterum κλαύσω ὅ κλώσω, fiunt ab Aeolicis
35 κλαύω, κλώω, quæ ab Atticis κλάω, κλέω, additio u sunt fa-
cta: Attica verò ἀ communibus κλαίω, κλῶω, subtrahito i.

¹ Imperatiui tertiam pluralem Attici faciunt si-
millem genitiuo plurali participiorum eiusdem
tempo-

τρ: λα: οἱ.

ἀντίχομαι.

ἀφ' ἔξω.

ἐπέρχο.

μεθέχομαι.

ὑπέρχο.

Futura actiua

in iō ὅ media

in εῖμαι ab iō ὅ

eorum termina-

tiones.

Dorismus.

u pro u.

ἀγωνέμαι.

ἀνδ' ἐκποδίσσομαι.

Futura in iōσω.

ἀ monosyllabis in

iō, νύω, πνέω, χεύω

Aeolismus.

Atticismus.

De Imperatiuo.

οὐ πύοντων.
τυφάτων.

ἐλθέ, εὐρέ.
εἰπέ, λαβέ.
ἴδε.

μολόντων.
ποιόντων.
ἀγέλλοντων.

De Optativo.

De Subiunctivo.

Notio.

De Indicativo
vocis passivæ.

ἴσαι pro ἡ.
φάγσαι.

καυχάσαι.
καυχᾶσθαι.

temporis, τυφόντων, τυφάτων, pro τυφύοντων, τυφάτων.

Secundus aoristus ultimam grauat, τυπέ. sed acciuntur tres, ² ἐλθέ, *venio*. εὐρέ, *inuenio*: ⁴ εἰπέ, *dicio*: sic Attice ^{3, 4} λαβέ, *accipio*: ⁶ ἴδε, *vide*: cum communiter dicant, ^{5, 6} λάβε, *ide*.

¹ Hinc μολόντων, *curre sint*, pro μελίσσωσαν, à μέλω, *curo*, ποιόντων, *faciant*, pro ποκίτωσαν, 9. 22. ἀγέλλοντων, *nunci- ent*, pro ἀγέλλεσθαι, ab ἀγέλλω, *nuncio*. ² Ἀβέλευθα. Vide 185. 6. et Inuestigationem thematis in verbo ἔρχομαι. ¹⁰ ³ Vide 185. 14. et Inuestigationem thematis in verbo ἔω- ^{4, 5} ρισκω. ⁴ Vide 172. 13. ⁵ Vide inuestigationem thematis in verbis λαγχάνω, λαμβάνω, etc. ⁶ Vide 185. 6. et Inuestigationem thematis in verbo εἶδω.

¹ Optativo Aeolico non utuntur Attici, nisi in secunda & tertia singulari, τυφείας, τυφεί, & tertia plurali, τυφείας.

¹ Dixerat 77. 3 ο. ὑστεινίσσιμum esse apud Atticos optatiui primum aoristum.

Subiunctiui secunda & tertia persona tam barytonorum, quàm circumflexorum verborum in μ, continet diphthongum impropiam, ἰαὶ τυπῆς, τυπῆς: ποιῆς, ποιῆ: πῆς, πῆδ.

Pro τυπῆ, ποιῆ, πῆς, Iones dicunt, τυπῆσι, ποιῆσι, πῆσι. Vide 124. 10. Illud et hoc loco monendum, poetas primam personam pluralem subiunctiuorum in ωμ, efferre per ὁμ: ut à δέμω, *aedifico*, futu. δέμω, aorist. prim. ἰδε- ²⁵ μ. 73. 38. hinc in subiunctivo, δέμω, prima plural. δέμωμ, et poeticè, δέμωμ, *aedificemus*.

¹ Passiui secunda persona praesentis & futuri in ³⁰ η, τυπῆ, τυφῆσαι, τυπῆσαι, τυφῆσαι, perfecti autem in σαι, πεποίησαι, ut & praesentium à verbis in μ, τίθεμαι, τί- ¹ θισαι: quem morem & in barytonis quibusdam cernimus, φάγμαι, edo: φάγσαι, pro εάγ: & in circumflexis, καυχάμαι, ᾤμαι, *glorior*: καυχάσαι, χᾶσαι, ³⁵ pro καυχᾶ, καυχᾶ. Et contra quaedam à verhis in μ desinunt in η more barytonorum, κέθηναι, κᾶθῃ, *se- deo*: ἰπῆσαι, ἰπῆσαι, *scio*: δύναμαι, δύνῃ, *possum*, pro κᾶ- ³⁵ θᾶσαι.

ἔπασα, ἐπίστασα, δύνασα. sic perfect. μέμημαι, μέμνη, pro μέμνησαι, memini.

προστα vel α
σαι.

² Quatuor Attici finiunt in ει. βέλομαι, βέλει, νο-
λοῦμαι, οἶμαι, ῥητοῦ: ⁴ ὁφείμι, ὁφεί, videbo: ἵομαι, ἵει, &

κείθην.

ἐπίστη.

δύνη.

μέμνη.

Atticismus

βέλει.

οἶει, ὁφεί, εἶ.

οἶσαι.

⁵ facta crasi, εἰ, sum, es.

¹ Vide quæ de hac re copiose diximus, 82. II. ² Hæc
quatuor Communes ab Atticis acceperunt. Verùm Atti-
ci idem obseruant in omnibus ferè præsentibus & futu-
ris vocis passivæ & mediæ: quod non negat C L E-
N A R D V S. ⁵ Et Ionicè οἶσαι, 86. 26. ⁴ Futurum

¹ 2

³ 4

⁵ 6

⁷ 8

⁹ 10

¹¹ 12

¹³ 14

¹⁵ 16

¹⁷ 18

¹⁹ 20

²¹ 22

²³ 24

²⁵ 26

²⁷ 28

²⁹ 30

³¹ 32

³³ 34

³⁵ 36

³⁷ 38

³⁹ 40

⁴¹ 42

⁴³ 44

⁴⁵ 46

⁴⁷ 48

⁴⁹ 50

⁵¹ 52

⁵³ 54

⁵⁵ 56

⁵⁷ 58

⁵⁹ 60

⁶¹ 62

⁶³ 64

⁶⁵ 66

⁶⁷ 68

⁶⁹ 70

⁷¹ 72

⁷³ 74

⁷⁵ 76

¹ Perfectum passivum à verbis in ια per σμα fa-
ciunt Attici, μιᾶσθαι, μιᾶσμαι, fædo: μόλυναι, μολύσ-
μαι, inquino. Verbum μένειν, μέμνημαι, vt μείνῃκα, ve-
lut à μένω, maneo.

De perfectο pas-
sivo.

Atticismus

μιᾶσμαι.

μολύσμαι.

μείνῃκα.

μείνῃμαι.

κίλῃμαι.

Disyllaba primæ & secundæ coniugationis, quæ
in Attico præterito mutant ² in ο, hîc repetunt ²
λέγω, dico: ³ κλέω, κλέωμαι: κλέπτω, furor: κίλλω, κί-
κλῃμαι: invenitur & κίλῃμαι, furto sublati
sum.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

Quæ habent ² cum aliqua consonante, vertunt
in α, σπῖφαι, ⁴ ἱσπῖφαι, ἱσχυμαι, verso. sed βίβω, βίβωμαι, ⁴
⁵ βίβωμαι, irrito.

Hoc tantum modo observatur in primis personis per-
²⁵ fecti & plusquamperfecti, & in participio perfecti. μι-
άσμαι, μιᾶσμεθον, μιᾶσμεθα: ἱμῖασμεν, ἱμῖασμεθα, σπῖφαι, σπῖφαι,
part. μιᾶσμενος, non αἰσθῃ μιᾶσαι, μιᾶσαι: sed μι-
άσμαι, μιᾶσμαι, quidam tamen ab ὑπᾶνω, subtexo, du-
cunt ὑφᾶσαι, ὑφᾶσαι, ὑφᾶσαι, & reduplicatione poetica
³⁰ ὑφᾶσαι, subtextus est, ego malim deducere ab ὑφᾶζω,
quod est idem, quod ὑπᾶνω, eadem tamen formandi rati-
one: in secunda syllaba substitutum fuit ² pro υ, sic in ἱ,
τίτυμος, verus (quod fit ex ἱτύμος, per poeticam redup-
plicationem, quæ & in nominibus locum habet) substi-
tuitur ² pro ε. Vt dictum est, 179. 22. ³ Atticis receptio-
ra sunt εἰλω, εἰλωμαι, 18. 24. ⁴ Atticè ἱσπῖφαι, vt per-
fectum pass. ἱσχυμαι, mutat in α, ita plusquamperfe-
ctum ἱσχυμαι, ἱσχυμαι, ἱσχυμαι: hinc tercia pluralis Ioni-

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

βίβωμαι.

ἱσχυμαι.

ca. 86. 16. ἐς ἔφατο, auersi erant. ⁵ Hinc participium ἐς-
 ἑρμῆνος vino madidus, non plene ebrius, 197. 24.

De aorist. prim.

pass. ἱππῶσθην, ἀ-
 ρῖσθαι, μνήσθην, ἀ-
 μῶσθαι.

ἰσῶθην.

ἰγνώσθην.

ἰδυνάσθην.

ἰδυνάσθην.

ἰδυνήθην.

ἰδυνήθην.

ἰυρέθην, ab ἐυερί-
 σκω.

quasi ab ὑρίω.

ἐπαρίσθην.

κατηρήθην.

ἀφηρήθην.

ἰρήθην.

ἰρήθην, ἀ ρίω, ῥῶ.

ῥῶεις.

Νοσίο.

ἰκλίνθην.

ἐκλίνθην.

διακλινέειντες.

ἰπνύθην.

ἀμπνύθην.

ἰμπνύθην.

- 1 Aoristi primi passivi ἱππῶσθην, valeo, sum potens, &
 μνήσθην, memini. ¹ assumpserunt σ. cum non sit in prae-
 terito, ἱππῶσαι, μνήσθαι. Contrā ἰσῶσθην perdit σ. nam
 prateritum est σίσσασαι, ἀ σῶσεν.

Ceterum ἰγνώσθην, regulariter fit à barytono,

- 2 γνῶω, nosco, μ. γνῶσσαι, π. ἰγνῶκα, ἰγνώσμαι, unde ² ἰγνώσθην. E-
 tiam ἰδυνάσθην, & Atticè ἰδυνάσθην, ἀ δυνάζω, valeo,
 possum: sed ἰδυνάθην, & Atticè, ἰδυνάθην, ἀ δυνάω, μ. 10
 3 δυνάω, possum.

Penultima huius temporis eadem cum perfecto:
 at ἰυρέθην, & ἰπνύθην. per systolen ab ἐϋρεμαι, inueni-
 sum, & ἐπνημαι, laudauis sum.

- 4 Sic composita ab ἀρίω, ἀρεῶ, capio, ⁴ κατηρήθην, de-
 structus sum: ἀφηρήθην, ablatus sum: & simplex ἰρήθην, à
 prateritis, ἱρήμαι, καθ ἱρήμαι, ἀφ ἱρήμαι.

Sic ἰρήθην, ab ἱρήμαι, quod & ἱρήθην, dictus sum, vn-
 de ἰηθεῖς, dictus.

Illa, quod verterant praterito ε in α, hic rursus 20
 per ε scribuntur, σπρίω, verto: ἰσπρίμαι, ἰσπρίεθην.

Sic apud poetas verba in νω, quae in praterito perde-
 bant, illud interdum in hoc aoristo recipiunt. ut κλίν-
 θην, & ἐκλίνθην, à κλίνω, inclino, & κελύω, iudico: in quo-
 rum tertia persona perfecti passivi non erat ν. κέκλιτο, κέ- 25
 κειτο, ut habes 185. 33. ab ἐκλίνθην, παρρί. κελύεις, εἰπτος: in
 plur. οἱ κελύεντες cum διὰ, διακελύεντες, discreti. Sic à
 πνύω, spiro, aoristus primus ἐπνύθην, assumpit ν, quamuis
 non desinat in νω, sine augmento πνύθην. πνύθης, πνύθης:
 cum ἀνα, ἀναπνύθην, & poeticè ἀμπνύθην, respirauit, refer- 30
 tur ad ἀμπνύμαι, 69. 37. & 70. 21. dicitur etiam ἐπνύθην,
 ἐπνύθης, ἐπνύθην, sine ν: hinc cū εἰς, ἐμπνύθην. sine augmento, pro
 ἐπνύθην, respirauit. Hinc partic. γυνώσκεις, εἰπτος, cognitus,

- 3 sic ab ἰσῶσθην, σῶεις, seruatus. ³ Medium futurum δυνύσο-
 4 μαι, potero perfectum passivum δέδυνμαι, potui. ⁴ A the- 35
 matibus κατὰ ρίω, destruo. ἀσπρίω, aufero: quae compo-
 nuntur ex praepositionibus κατὰ & ἀσπρίω: sed ultime voca-
 les perduntur, & iennes τ & π migrant in suas aspi-
 1. 2. 3.

as. & quare id fiat, vide 68. 22. & 31.

Optatiuorum prima pluralis in *μεν*, patitur syn-
copen in omnibus verbis, *πυθείμεν*, *πυθείμε*,: vnde
formatur tertia, *πυθείς*, consimiliter à verbis in
5 *μι*, *πυθείμεν*, *πυθείμε*, *πυθείς*: sic *εἶα*, *essent*, pro *εἴησαν*, ab
2 *εἴημεν*.

Atque secunda *πυθείς*.² Et syncope *εἴμεν*, *essemus*, se-
cunda *εἴη*, *εἴη*, *essetis*, thema est *εἴμι*, *sum*. cuius coniu-
gatio habetur in tractatu anomalorum in *μι*.

10 Subiunctiuui secunda persona singularis diph-
thongus est impropria, *τύπῃ*, *ποιῇ*, *πῶ*, similis ter-
tiæ actiuorum.

Quæ in subiunctiuum annotauimus, vide 134.
10. & 138.4.

15 ¹ Medium præteritum à *ἐλάπω*, *ledo*: *ἡγούπα*, *te-*
go: *κρύπω*, *abscondo*: definit in *βα*, *βίβλαβα*, & c. ab an-
tiquis in *βω* finitis, *ἐλάβω*, & c.

Sic à *βλάπω*, *tingo*: *θάπω*, *sepelio*: *σκάπω*, *fodio*: præ-
teritum in *ρα*, *βίβρα*, ab inusitatis, *βάρα*, *τάρα*, *σκά-*
20 *ρα*. sic aoristus secundus & futurum secundum, *ἔβλα-*
βω, *βλαβῶ*, *ἔβαραν*, *βαραῶ*.

Verbum *μένω*, *maneo*: facit *μέμονα*, à *μένω*:² fit e-
nim *μένω* per pleonasmum à *μένω*, & solent huius-
modi vertere in *ε*, *πέπω*, *πίπω*, *cado*: *τίκω*, *πίκω*, *pario*:
25 *πέπω*, *πίπω*, *proicio*: *ἔπω*, *ἔσσω*, *dico*.

Duo illa *τίπλα*, & *μέμιλα*, vnde³ *μέμυλα*, fiunt à 3
πλέω, *τελέω*: *μέλειω*, *μέλω*, quæ Atticè grauantur, *τίλω*,
perficio: *μέλω*, *ειρω*.

30 Illa + *ἔδρα*, & *κίκνα*, à *δαίω*, *diuido*, *conuiuor*, *combu-*
ro: & *ἡγείω*, *adoleo*, *uro*: vt *οἶνω*, *πέφρω*, *appareo*.

Futura secunda media sunt: ⁶ *ἔδρω*, *edam*: ⁷ *πί-*
νω, *bibam*: ⁸ *εἰζώρω*, *edam*: præter morem: circum-
flecti enim deberent, vt *τυπώρω*.

Ab his, quæ hic antiqua, siue inusitata appellantur, 1
35 per interposiutionem litteræ τ facta sunt vsitata in πω, &
& ante τ in π mutatis. nam ante τ illæ consistere non
possunt, vt dictū est, 43 30. Cæterum deperdiuο τ. (quod
in solis præsentibus & imperfectis seruatur) non σ,
sed

De optatiuo.

πυθείμεν.

πυθείς.

πυθείμεν.

πυθείς.

πυθείς.

εἶα ab εἴμι, sum.

πυθείς.

εἴμεν, εἴη.

De subiunctiuo
pass.De præteritis
medio.

βίβρα.

τίταρα.

ἔκαρα.

ἔλαβον.

ἔκαραν.

εἰνι propriet
pleonasmum.τίπλα, μέμυλα,
μέμυλα.

ἔδρα.

κίκνα.

De futuro se-
cundo medio.

ἔδρω, πίνω,

εἰζώρω non εἰμυ

ε & φ in π.

*Tempora à ἐλά-
πω, tanquam à
ἐλάω.*

*καλύπω à κα-
λύω.
κρύπω à κρύω.*

*ἐκρύβω
θάπλω à τάφω.*

*σκάπλω, à σκάβω.
δρύπλω, à δρύφω.
ράπλω, à ράφω.
ρίπλω, à ρίφω.
σμούχω, à σμούχω.
ψύχω, à ψύχω.*

Annotation.

sed germanæ characteristicae ponuntur, illas non im-
pediente. Itaq̃, à ἐλάπω, quod sit à ἐλάω, præteritum me-
dium erit ἐέλαα, non ἐέλαπα: aoristius secun. ἐέλαον,
non ἔελατον: passivus ἐέλαέν, detrimentum accepi, unde
infinitivus ἐέλαέναι, laesus esse: ἔρ particip. ἐέλαεις, ἐλα- 5
έεισα, ἐέλαέν, laesus, a, um, futurum secundum ἐέλαέσο-
μαι, ἐέλαθήσῃ, ἐέλαθήσεται, atque futu. actiivum est ἐέλαίω:
perfect. ἐέλαα: passivum. ἐέλαμμαι, ἦμαι, πῆμαι, aoristius
primus, ἐέλαθην: infinit. ἐέλαθῆναι. Sic à καλύπω, quod
sit à καλύω, præteritum med. κακάλυα, abscondi, per- 10
fect. pass. huius est κακάλυμαι, τεέτις sum. part. κακ-
λυμμένος, τεέτις, E. κρύπω: quod sit à κρύω, præterit. med.
κίκρυα, occulsi aui, aori. secun. ἔκρυον. passivus ἔκρυέν, ἔ-
κρύεις: unde infin. κρύεσθαι, occulatum esse, ἔρ part. κρυ- 15
έεις, absconditus, atque fut. sec. κρύεσμαι, negar: in per-
fecto actiivo dicitur ἔκρυα, sine repetitione consonantis,
κ, pro κίκρυα. E. θάπω, quod sit à τάφω per τ, perf. med.
τίταφα, sepeliui: aori. secun. ἔταφον: pass. ἔτάφην particip.
ταφείς, ταφέντος, sepulchus futu. actiivum θάίω, per θ, ἔρ a- 20
orist. prim. ἔθαφα: ut à ῥέφω, θρέίω: ῥέχω, θρέξω: ἔχω, ἔξω, 20
de quibus 141 7. quæ semper unam syllabam aspiratam
habent: duas nunquam. sic θάπω, obfistueo, aorist. sec.
ἔταφον, part. ταφών, obfistuefactus. tamen præterit. med. est
τίτηπα, obfistupi. E. σκάπω, quod sit à σκάβω. præter. med.
ἔσκαφα, fodi: idem est ἔρ actiivum, unde pass. ἔσκαμμαι, 25
ἦμαι, πῆμαι: aorist. pri. ἔσκαβην: infinit. σκαβῆναι: aor. secun.
ἔσκαπον: pass. ἔσκαπον, perfossus sum. Sunt ἔρ pauca alia,
quæ non servant in aor. sec. præsentis characteristiam:
ut δρύπω, lacero unguibus præ dolore animi: aorist. sec.
ἔδρυπον: passivus ἔδρυφην: tanquam à δρύφα ῥάπω, suo: ἔρ- 30
ῥαπον, ἔρράφην, quasi à ἐράφω. ῥίπω, projicio, ἔρριπον, ἔρριεν,
quasi à ῥίφω. σμούχω, comburo, ἔσμουζον, ἔσμούζην: part. σμου-
ζεις, combustus. σμούπω vel σμούχω, ψύχω, refrigero, ἔψυ-
χε, ἔψυχον: particip. ψυχεύς, ψυχεύσα, τῇ ψυχεύσῃ, refrigeratae,
Aristoph. Hi aoristi sec. in voce pass. sunt usitati, in a- 35
ctiivo exoleverunt. Litera quæ in huiusmodi verbis per
pleonasmum adyicitur, propriè collocanda erat ante ω, ut
sit in τίκω, τίκτω. verum in μίμνω, μίπω, ἔρ ἰαω, hoc non
observatur:

observatur: quia pugnat consonantium structura, de qua pag. 4. non enim dici potest, $\mu\eta\mu\omega, \pi\iota\pi\omega$ aut $\iota\pi\omega$, ut ex loco citato colligitur: quare facta fuit metathesis, ac precessit litera que per pleonasmum addita fuerat, cum nō

- 5 posset sequi. Aliquando autem fit duarum literarū pleonasmus, $\iota\pi\omega, \iota\pi\iota\sigma\kappa\alpha$, invenio: aut, ut quibusdam placet, talia sunt à futuris in $\sigma\omega$, per pleonasmum i: sic $\gamma\eta\epsilon\alpha, \mu. \gamma\eta\epsilon\iota\sigma\omega$: unde $\gamma\eta\epsilon\iota\sigma\kappa\omega$, senesco & similia. tamen in $\alpha\iota\epsilon\omega, \alpha\iota\epsilon\sigma\kappa\omega$, placeo, & non mutatur, veluti neque in $\epsilon\pi\omega\mu\epsilon\gamma, \epsilon\pi\omega\mu\epsilon\gamma$, se quor: at in hoc nonnunquam & amittitur: imperat. $\alpha\epsilon\sigma$. Ionice $\alpha\epsilon\iota\omega, 69. 26.$ ectasi poetica $\alpha\epsilon\iota\omega$, pro $\epsilon\pi\omega$, sequere: infinit. $\alpha\epsilon\iota\omega$, pro $\epsilon\pi\omega\iota\omega$, sequi part. $\alpha\epsilon\iota\mu\iota\omega\sigma$, pro $\epsilon\pi\omega\iota\mu\iota\omega\sigma$, sequens. In $\gamma\iota\upsilon\mu\epsilon\gamma$ autem & per pleonasmum $\gamma\iota\upsilon\mu\epsilon\gamma\sigma\omega$, quamvis & interdum abijciatur, tamen retinetur i: $\gamma\iota\upsilon\mu\epsilon\gamma$, non aliter, quàm si adesset pleonasmus. ³ Verso scilicet & in π per extensionem poeticam, 3 tertia persona $\mu\epsilon\mu\alpha\lambda\epsilon$, cura est, sumitur impersonaliter. Plusquamperfectū, $\mu\epsilon\mu\iota\lambda\epsilon\iota\upsilon$, & sine $\epsilon, \mu\epsilon\mu\iota\lambda\epsilon\iota\upsilon$. ⁴ Plusquamperfectum cum simplici augmento, $\delta\iota\delta\iota\epsilon\iota\upsilon$, combustus eram. ⁵ Vide 182. 24. ⁶ Secunda persona $\iota\delta\omega$, & Atticè $\epsilon\delta\epsilon\iota$, à themate $\epsilon\delta\omega$. 94. 2. ⁷ $\Lambda\pi\iota\omega$, vide Innesii-
7 gationem the. in verbo, $\pi\iota\omega$. ⁸ $\Lambda\phi\eta\omega$, quod in Aorist. se-
8 cund. & futuro secund. mutat in α , ut habes, 74. 29.

- Contractiones verborum supra commemoravimus: verum & aliter quoque fit ¹ contractio, ¹ $\alpha\epsilon\iota\delta\omega\kappa\alpha\varsigma, \alpha\epsilon\iota\delta\omega\kappa\epsilon\varsigma$, prodidisti: $\alpha\epsilon\pi\tau\iota\delta\iota, \alpha\epsilon\pi\tau\iota\delta\iota\varsigma$, proponebat: $\alpha\epsilon\pi\sigma\pi\iota\omega, \alpha\epsilon\pi\sigma\pi\iota\omega$, prænium, certum: $\alpha\epsilon\sigma\iota\gamma\alpha, \alpha\epsilon\sigma\iota\gamma\alpha$, potius: Sic & τὸ ἀγαθόν, τὰγαθόν, bonum: καὶ ἐγὼ καγὼ, & ego: τὸ ἐάντιον, τὸἐάντιον, contrarium: τὸ δοῦμα, τὸνοῦμα, nomen: τὸ ἰσχυρόν, δοῦμα-
30 τὸν, pallium: cuiusmodi crasis apostrophī nota signari solet.

- ² Perfecti passivi penultima brevis non semper ² afficit $\sigma, \delta\iota\omega\lambda\iota\gamma\omega$: $\delta\iota\delta\iota\kappa\alpha, \delta\iota\delta\iota\mu\epsilon\gamma$: vnde $\epsilon\delta\epsilon\delta\iota\kappa\omega, \lambda\iota\gamma\alpha\iota\sigma\mu\iota$ sum: $\delta\epsilon\epsilon\iota\omega, \delta\epsilon\epsilon\iota\omega$, facio: $\delta\epsilon\delta\epsilon\kappa\alpha, \delta\epsilon\delta\epsilon\mu\epsilon\gamma$, vnde $\delta\epsilon\epsilon\mu\epsilon\gamma$, representatio, actus comædiarum: $\alpha\pi\iota\omega, \eta\epsilon\kappa\alpha, \eta\epsilon\mu\epsilon\gamma$: oro: vnde $\alpha\epsilon\sigma\tau\iota\pi\omega$, orator: tamen $\epsilon\delta\iota\sigma\mu\epsilon\varsigma$, vinculum, tāquam à $\delta\iota\delta\iota\mu\epsilon\gamma$.

Duarum literarū pleonasmus
 $\iota\pi\iota\sigma\kappa\omega$.

$\epsilon\pi\omega\mu\epsilon\gamma$.

$\alpha\epsilon\iota\omega, \alpha\epsilon\iota\delta\alpha\varsigma$,

$\alpha\epsilon\iota\mu\iota\omega\sigma$.

$\gamma\iota\upsilon\mu\epsilon\gamma$.

$\gamma\iota\upsilon\mu\epsilon\gamma$.

Notanda de contractionibus Atticorum.

$\alpha\epsilon\pi\sigma\pi\iota\omega\kappa\alpha\varsigma$ à

$\alpha\epsilon\pi\sigma\pi\iota\delta\omega\mu\iota$.

$\alpha\epsilon\pi\tau\iota\delta\iota\varsigma$ à

$\alpha\epsilon\pi\tau\iota\delta\iota\mu\iota$.

129. 38.

Notio.

$\epsilon\delta\epsilon\delta\iota\omega$.

$\delta\epsilon\epsilon\mu\epsilon\gamma$.

$\alpha\epsilon\sigma\tau\iota\pi\omega$.

$\epsilon\delta\iota\sigma\mu\epsilon\varsigma$.

[illegible]

πρὸς τὸν ἀπὸ
 πρὸς τὸν ἀπὸ
 πρὸς τὸν ἀπὸ
 πρὸς τὸν ἀπὸ

to ante e, o, in xi

ante a in x, a
 & a.

ante in a.
ante in o.
ta ante a & e
in a.

ἔτι πρὸς contra-
Etiam cum: aris-
culis ὁ, τὸ, τῷ, τῇ;
οἱ, τοῖς, ταῖς.

Crasis cum
& tu!

Contrastio exi
ante e, in u.

Quomodo con-
trahatur ῥ.

qui conteratur, ac perdatur, ῥέμος, ῥμός, meus. Et haſte-
nus de contrahione articulorum : de his ſumus & qua-
dam alia diſturi in Inueſtigatione thematis circa finem
in verbo ῥέται. Ex ῥ ſequenti a vel e, craſis fit in a, ῥέ, &
ῥέ, eſi, ῥέ, ἐν, καὶ, & ex. (Doricè nūc ſic καὶ, pro ῥέ, καὶ, &
eſi) ῥέ, ἐν, καὶ, & illic : ῥέ, ἐν, ἐν, καὶ, ἐν, & inde : ῥέ,
ἐν, ἐν, καὶ, ἐν, & ille. ῥέ, ἐν, καὶ, ἐν, & mihi. ῥέ, ἐν, καὶ, ἐν,
& me. ῥέ, ἐν, καὶ, ἐν, & inde. ῥέ, ἐν, καὶ, ἐν, & deinde, ῥέ,
ἐν, καὶ, ἐν, & nōx. ῥέ, ἐν, καὶ, ἐν, & etiam : καὶ, ἐν, καὶ,
ἐν, atque adeo. ſequenti articulo i, contrahio fit in o, ῥέ, ῥέ, ῥέ,
ῥέ, & ῥέ, & vates ſic in ſemin. ῥέ, ῥέ, ῥέ, & pro
ῥέ, ῥέ, & fiſtula, a pro ῥ Doricum eſt. 141.33. ſed
2 hec in poetis ſolū occurrunt. 3 Sic καὶ, de albo, opere
rectorio induo, καὶ, καὶ, participium, καὶ,
καὶ, poetæ tamen huic tribuunt o, ſed a prius per 15
ſyncopen abiecto, καὶ, καὶ.

καὶ, καὶ.

καὶ, καὶ.

ANOMALA

IN MI.

20

De εἶμι quod eſt
ſum.

Annotatio.

Indicativus.

De additio
Aeolica.

- 1 **P**urima ſiunt ab εἶ, 1 quod vario ſpiritu varia
ſignificat. Verbum ſubſtantivum εἶμι fit ab
2 εἶ, pro εἶ, hoc eſt, ſum : reduplicationem
3.4 non habet : penultima non eſt, ne idem ſit cum
5.5 ἡμι, dico. ſed additur i, vt penultima ſit longa, & 25
7.8 2 acuitur vltima, cum dicendum foret : εἶμι. nam di-
9 ſyllaba penultimam circumſpectunt, vt γῆμι, noſco :
10 εἶμι, ingredior : καὶ, audio.
11 Indicativus præſens. S. 3 εἶμι, 4 εἶ, 5 εἶ. D. εἶον,
12 εἶον. P. 6 εἶμι, 7 εἶ, 8 εἶ.
13 Imperfectum, S. 9 ἦν, ἦς, 10 ἦν. D. 11 ἦτον, ἦτων. P.
14 12 ἦμι, ἦτε, 13 ἦσαν.
15 14 Perſonis in : Aeoles addunt ο : ἦοι, eras : 15
16 εἶοι, dicebas, vel dixiſti : 16 εἶοι, dixeris.
17 17 Plusquamperfectum paſſivum, ἦμι, ἦς, 35
18 π, &c.
19 Futurum, 18 εἶοι (vt πῶοι) 19 εἶοι, & ſyn-
20 cope 20 εἶοι.

Impe-

Imperatiui præsens, S. ἰσθί, vel ἴσθω. Dualis. 19 Imperatiuus.

ἴσθω, ἴσθω. Plural. ἴσθε, ἴσθεσθω. Inuenitur ἴτω pro ἴσθω, à barytono ἴω, ²¹ ἴε, ἴετω, & crasi duorum ἴε in η, dicitur ἴτω.

5 Optatiui præsens, Singula. ²² εἴλω, εἴης, εἴη. Dual. 22 Optatiuus.
εἴητων, εἴητων. Plur. εἴμην, εἴητε, εἴησθε, & εἴω, de qua syncope suprà dictum est.

Futurum, ἰσθίμεν, ἴσθω, ἴσθω, ut τω-ἰσθίμεν.

Subiunctiuus.

Subiunctiu præsens, Singular. ἐάν ²³ ᾗ, ²⁴ ᾖ, ᾗ. 23

10 Dual. ἴτων, ἴτων. Plura. ἴμεν, ἴτε, ²⁵ ἴσιν. 24 Infinitiuus.

²⁶ Infinitiu præsens, ἴν. Futurum, ἴσθαι.

25 Participia.

Participij præsens, ²⁷ ἰσθὼν ὄντος, ἡ ὄνσα, ὄντας, τὸ ὄν, 26

ὄντος. Futurum, ἰσθίμενος, ἡ ἰσθίμενη, τὸ ἰσθίμενον. 27

15 Spiritu tenui, est sum, & vado: spiritum autem aspec- 1 ἴω.
ro, est mitto, concupisco, sedeo, & induo. ² Id factum est, 2 ἴω.
ut accentu saltem differret ab ἴμω eo, præterea quia est
è dictionum encliticarum numero, quæ in ultima habent
accentum: sic enui suæ hui dico. ³ Doric. ἰμῶ. & Acolicè 3 ἰμῶ, ἴμω.

20 ἴμω. ⁴ Et sit ab ἴμω, 189.4. dicitur & ἴω, accentu acu- 4 ἴω, ἴω, ἴω.
to, quod aliquando encliticum est, ἴω verò minimè. Poe-
tæ pro ἴ dicunt ἴω. ⁵ Doricè ἴω. ⁶ Poeticè ἴω et ἴω, 5 ἴω, ἴω.
Doricè εἴω, 19.1 Poeticè ἴω, ut in prima ἴω. ⁸ Ionicè 7 ἴω, ἴω, ἴω.

25 ἴω. Doricè & Poeticè ἴω, quia voce etiam videntur pro 9 ἴω, ἴω, ἴω.
ἴω Aeoli. ἴω n. Ab ἴω, cum ὦ, sit ἴω, infunt. ⁹ Ionicè 9 ἴω, ἴω, ἴω.
ἴω, estasi poet. ἴω, unde & in tert. ἴω: cum ὦ, ἴω, inerat.

Attice verò ἴω per crasim ex Ionico ἴω. Rursus poeticè ἴ-
σθω, ἴσθω, ἴσθω, 67.13. atque ἴω, & ἴω, crasi ἴω, & Io-
nica dialysī ἴω, eras. dissoluit quoque ἴω primæ & tertie,
dicentes ἴω, & rursus Attico more producto, ἴω, 175.

30 9. ex ἴω, cum ὦ sit ἴω, abieram. ¹⁰ Doricè ἴω, vide præ- 10 ἴω, ἴω, ἴω.
cedentem numerum 9. ¹¹ Et per pleonasmum ἴω ἴω ἴω ἴω-
σθω reperitur etiam ἴω, atque ἴω. ¹² Doricè ἴω, 19.1. 12 ἴω, ἴω.

35 ¹³ Et per systolen ἴω & rursus geminato σ, ἴω, ex 13 ἴω, ἴω.
ἴω, cum ὦ sit ἴω, inerat: cum ὦ, ἴω, super- 14 ἴω, ἴω.

pro ἴω, poetæ dicunt ἴω. ¹⁵ Et sine augmento ἴω, 15 ἴω, ἴω.
pro ἴω, est imperfectum, vel aoristus secundus, à ἴω, 16 ἴω, ἴω.

O. ij.

dico:

perfectum ἤκειν, & Atticè ἤκεν.

A perfecto medio ἦα, fit ἦα, & solutione ἦα, ἦα, ἦα.

Plusquamperfectum ἦεν: tertia pluralis, ἦεν.

ἦσαν, & ἦσαν: ἀνῆσαν, redierant: ἐξῆσαν, eximerant.

Ab aoristo primo, ἦσα, fit ἦσαν, & inde ἦσαν, & ἦσαν.

Aoristus secundus, ἦν, ἦς, ἦε, &c. ab ἦα.

Participium, ἰών, alij tria dicunt præsentia acutè, ἰών, ἰενς: κιών, vadens: & ἰών, existens, pro ὄν, ab ἰμῖ, sum.

Imperatiuus, S. ἴθι, ἴτω. D. ἴτον, ἴτων. P. ἴτι, ἴτωσαν.

Pro ἴθι, etiam dicuntur ἴ, ab ἴα. Imperat. ἴ, crasi ἴς.

ἴ, ἴξαι exi: διε, progredere: Infinitiuus ἴναι: etiam ἴναι, vnde ἀνῆναι, abire: παρῆναι, accedere: per metathesin ab ἴναι, recepto infinitiuo, vnde ἀμῆναι, abire: μανῆναι, aggredi: προσῆναι, adire: ab ἴμῖ, quod fit ab ἴα, eo.

Et subiecto ἴα, ἴμῖ. Dicitur etiam per reduplicacionem ἴμῖ: vnde tertia singularis ἴνοι, vadit: & imperfectum, vel potius aoristus secundus ἴν, atq; huius compositum sepe obuium παρῆν, adueniebant, præscribam: hinc etiam infinitiuus ἴναι, atq; præsens medium ἴμεν, ἴσμεν.

ἴται: imperfectum, ἴμεν, ἴσμεν, ἴστο: imperatiuus ἴστο, ἴσθε, secunda pluralis ἴσθε, i.e. participium ἴμεν, &c. cetera usus neglexit. Inuenitur tamen ἴσω, ἴβο, ab ἴα: atque medium εἴσωμεν, εἴσθε, εἴσμεν, veniam, &c. et, ab actiuo exoleto, εἴσω: αἰεῖσωμεν, condam, cum spiritu aspero, vnde

ἔρκεῖσθωμεν, statimam, fit ab inusitato εἴω. Aeolicè εἴωθα. Sic ἴξαι, ἴξισι, prodit, prodit. Ceterum ἀπῶ est etiam imperatiuus pro ἀπῶ, abi, ut simplex ἴθι, ἴ: atq; secunda persona præsentis indicat. Verbi ἀπειμι, ἀπεί, absum, abes: quod componitur ex ἀπῶ & ἴμῖ, sum. Vide 175. 4.

Ἦ ἀνὰ, ἀνῆκα, ascendit. Ionicè ἦα, 182. 36. Vide 182. 20. Atq; tertia dualis ἰσάτω, & cum Attico ἀνῆκατο 180. 16. ἰσάτω, et in voce media, ἰσάτω, iuerit duo ex ἰσάω, cū ἀνῆ, fit ἀνῆσαι, ascēderit. Vt ἰσάτω ἀλπίω.

ἤκειν.

ἦα.

ἦσαν.

ἦεν.

ἀνῆσαν, ab ἀνῆμι.

ἐξῆσαν, ab ἐξῆμι.

ἦσαν ἦσαν.

ἦσαν.

ἰών.

κιών.

ἰών.

ἴθι.

ἴτω.

ἴτον.

ἴτων.

ἴτι.

ἴτωσαν.

ἴ.

ἴξαι.

διε.

ἴναι.

ἀνῆναι.

παρῆναι.

ἀμῆναι.

μανῆναι.

προσῆναι.

ἴμῖ.

ἴα.

ἴς.

ἴξαι.

ἴξισι.

ἴσω.

ἴβω.

εἴσωμεν.

εἴσθε.

εἴσμεν.

ἴστω.

ἴσθε.

ἴσμεν.

ἴστω.

ἴσθε.

ἴσμεν.

submittere.

Participium *ἰς, ἰντος*: ¹⁴ ἀφίς, *qui dimisit*: καθίς, *qui* 14 ἀφίς.
submit, &c. καθίς.

Passiui præsens, ¹⁵ ἱεµυ Imperfectum, ἱεµω : ο- 15
 5 *mnia vt ἱεµυ*. Perfectum ¹⁶ ἱεµυ per ei, vt ἱεθεµυ. 16
 tertia plural. ¹⁷ ἱενται, *missi sunt*: ἀφενται, *dimissi sunt*: 17 ἀφενται.
ἀνενται, remissi sunt: pro quibus Attici, ἀφενται, ἀνεν-
 ται, vt ἀφενται, pro ἀφενται, tollendo subiunctiuam &
 interponendo α.

10 Aorist. prim. ἱελω, à tertia perfecti ἱενται, corrip-
 endo penultimam, vt ἱεθεν: dicimus tamen ἱελω,
¹⁸ ἀφῆλω, quod & ἀφῆλω, *dimissus sum*. Medius aori. 18 ἀφῆαν.
 rist. prim. ἱεµω, ἀνενενται, remissi: ¹⁹ ἀφενενται, ad- 19 ἀνενενται.
 missi, &c. Aoristi secundi indicatiui, ἱεµυ, ²⁰ ἱεσ, & ἱε, 20 ἀφενενται.
 15 & οὔ, ἱετο. Imperat. ²⁰ ἱεσ & ἱε & οὔ, vnde καθίς: *submit-* 20 καθίς.
tito, dimittito: ἀφῆσ, *admittito*: ἀφῆσ, *præmittito, emit-*
tito. Optatiuus ἱεµυ, ἱεω, ἱετο. Subiunct. ²¹ ἱεῖν, ἀµυ. 21 ἀφῆσ.
 Infinitiuus, ἱεῖν. Participium ἱεµος.

Hoc fit per crasim Atticam. at ἱαται ab ἱαται, 198. 33. I
 20 sic composita, ἀνιαται, ascendunt, ab ἀνιαι: ἀνιαι, sursum
 iaciunt, ab ἀνιαι, διαιαται, percurrunt, διαιαται, transmittit:
 κατὰ, descendunt: κατὰ, demittunt: μετὰ, inda-
 gant: μετὰ, omittunt: ἀφῆσ, accedunt, non ἀφῆσ,
 25 sed cum ἀφῆσ, ἀφῆσ, non ἀφῆσ, συνιαι, concur-
 runt: συνιαι, intelligunt: ἀφῆσ, & Ionicè (18.2.)
 ἀφῆσ, dimittunt. Sumitur quoq, tertia pluralis à cir-
 cumflexo ἱεω, ἱεω, ἱεω, ἱεω, cum ἱεω, συνιαι, intelligunt:
 sic in part. τοῖς συνιαι, intelligentibus, à συνιαι, εντος,
 intelligens: at συνιαι, εντος, conueniens, à συνιαι, 199.9.
 30 Eodem modo imperfectum singulare & illius tertia plu-
 ralis capiuntur ab ἱεω, 129. 36. ἱεω, ἱεω, ἱεω, mittebam, as,
 at: cum ἀφῆσ, ἀφῆσ, dimittebat: cum ἀφῆσ, ἀφῆσ, præmitte-
 bat & præmittit: nam capitur etiam pro præsentis: cum
 συνιαι, συνιαι, intelligebat, & Atticè συνιαι, 144.4. tertia
 35 plural. ἱεω, similis primæ sing. cum συνιαι, συνιαι, Atticè συνιαι
 pro συνιαι, intelligebant, rursus pro tertia plural.
 ἱεω, dicitur Boeoticè (118.31.) ἱεω: cum συνιαι, μετὰ, præ-
 mittebant. Dicunt quoq, poete in hoc imperfect. ἱεω,
 O. v. ἱεω,

ἱεω, & ἱεω,
 atq, ex eis com-
 posita.

συνιαι.

ἱεω, ἱεω, ἱεω.

ἱεω.

ἱεω, ἱεω, ἱεω.

- είς, εἰς, &c. secunda plural. εἶσι: cum αὖ καθεῖσσι, demisti-
 1 is.² Vide 118.25, ex εἶσα: cum παρὰ, παρῖσα, dimisi: cum
 ἀνὰ, ἀνῖσα, deferbui: tertia plural. εἶσασι, miserunt: ἀνέ-
 3 σασι, deferbuerunt, particip. ἀνέκασι, ἀνέκατος, qui remi-
 3 sit.³ Ionicè (18.2.) ἀτῆκα, ἀτῆκας, ἀτῆκα. ex eodem ἄ-
 κα, cum ἀνὰ ἀνῆκα, ἀνῆκας, ἀνῆκε, cum Attico incremento
 (180.16.) ἀνῆκα, ἀνῆκας, ἀνῆκα, remi: si, ἴστι, ἴσι: cum ἀπὸ
 ἀποῖναι, prēmisi: cum αὖ, μεθῆκα, dimisi: cum ἐς, ἐνῆκα, ας,
 4 2, misi, ἴστι, ἴσι. huius futurum ἐνῆσω, infinitivus ἐνῆσειν, im-
 4 missurum esse.⁴ Prima singular. ἀπόνη, prēmisi, processi, ut
 ἀποῖται, sic cum ἐς & διὰ, ἐδῆται, ἐνῆται, incitauerunt: cum ἀνὰ,
 5 ἀνῆται, dimiserunt, aperuerunt.⁵ Reperitur tamen prima
 pluralis ἀνῖσθαι, longa penultima pro ἀνῖσθαι, dimissimus, sic
 6 ἀπεῖσθαι, pro ἀπῖσθαι, omisimus.⁶ Cum ἐς, ἐνῆσι, ἐνῆται: in se-
 cunda plurali, εἶσι, immittite: cum οὖν, σωῖται, intelli- 15
 gere. Pro ἴσθι, dicitur etiam ἴθι, à circumflexo ἴσθι, ἴθι, impe-
 rat. ἴθι, ἴθι, 130.29. cum οὖν, σωῖται, Atticè (144.5.) ἐυ-
 7 νῆι, intellige.⁷ Ionicè ἀπῖς 18.2. componitur ex ἀπὸ:
 8 cum ἀνὰ, ἀνῖς, omittite. Vide 130.25. & 131.33. Poticè
 9 ἰσῖμυ, ἰσῖς, ἰσῖς, &c. à barytono ἰσῖ.⁹ Atticè & Doricè, 79. 20
 1. ἰσῖσθαι: Ionicè ἰσῖσθαι, unde cum ἀπὸ, ἀπῖσθαι, prēmisi-
 zere. A communi ἰσῖσθαι, cum ἀνὰ, ἀνῖσθαι, cessare, omittite:
 cum οὖν, σωῖσθαι, intelligere: est etiam σωῖσθαι, & Ioni-
 10 cè σωῖσθαι, unà ire, congregari, ἀσύνεσι, 199.17. ¹⁰ Sic
 composita, ἀνέσι, ἐντος, dimittens: ἐνέσι, inyciens, σωῖσις, 25
 11 intelligens.¹¹ Hoc fit per pleonasmum, ἴσθι, ἴθι, & produ-
 catur: vide 132.7. Nam Iones syllabas circumflexas
 dissolunt, praeponit: ὦ, ἴσθι, ἴθι, ἴθι, ἴθι: secunda plural.
 ἴθι, miseris: deinde poetae arrepta occasione, suo more
 12 produciunt aduocato ἴθι, ἴθι, ἴθι. Præterea non raro
 Attico more ei in ἴθι mutant, ἴθι, ἴθι, ἴθι, è posteriori tolli-
 tur punctum subscriptum, hinc ἀνῖσθαι, pro ἀνῖσθαι, dimississet: in
 13 presenti reperitur ἀνῖσθαι, cesset, ab ἴθι, ἴθι, ἴθι, de quo paulò
 antè, ἴθι, ἴθι, immisero, ut ἀπῖσθαι, quod & communiter ἀπῖσθαι:
 & rursus cum ὦν, ἴθι, ἴθι, immisero, tertia plural. ὦν, 35
 12 ἀπῖσθαι, ἴθι, ἴθι, ἴθι. ¹² Atticè et Doricè ἴθι, ἴθι: Ionicè ἴθι:
 unde αὖ μὲν μεθῖσθαι, dimisisset, prætēmisisset, ἐξῖμυ, emi-
 13 sisset: ἀπῖμυ, prætēmisisset. ¹³ Sic ἀνῖσθαι, omittite vel omi-
 sisset.

ἀνῖσθαι

ἴθι, ἴθι, ἴθι.

ἴθι, ἴθι.

Ionismos.

ἀπῖσθαι.

fisse.¹⁴ Femininum ἡ ἀρεῖα, delinquens, vel que de-
misit, sic & alia composita. cum ἀρά, ἀρεῖς, ἀνίτος, qui o-
misit, in plur. ἀνίτες, remittentes, indulgentes, cum δια
δρεῖς, madefaciens: cum ἐι, ἐρεῖς, qui misit: cum ἱεῖ, ἱεῖς.

5 qui emisit: cum ὑποῖς, submittens, vel qui submisit.

¹⁵ ἱμῶν, ἱσταῖ, ἱσθῶ. cum ἀρά, ἀνί, euanesco, tert. plur. ἱ-
σθῶ, cum δότῳ, ἀρεῖται, & Ionice 18. 2. ἀνίεται, emit-

ἀνίεται

tunt: part. ἱεμῶς, cum ἀνῶ ἀνίμῶς, licenter agens &
vix abundus.¹⁶ εἰμῶ, εἰσταῖ, εἰσθῶ, sine augmento ἱ, unde

10 cum δότῳ verbale ἀπείρον, dimittendum, 155. 21. infinit.

εἰσθῶ, missum esse: ἀεῖσθῶ, solum esse: part. ἀειμῶς, dis-
solutus, veneris: hinc aduerbium, ἀειμῶς, remissè. Ex
εἰμῶ, & alia multa componuntur, cum δότῳ, ἀφείμῳ, di-

missus sum: part. ἀφειμῶς, dimissus: cum δια, διεἰμῶ, in-

15 finit. διεῖσθῶ pertransisse, part. διεμῶς, & poetice δια-
μῶς, traiecit, dilutus, 69. 12. cū xτ, xθῆμῳ, demissus

διαμῶς

sum: part. xθῆμῶς, demissus: cum ὑποῖς, ὑφείμῳ, parti-
cip. ὑφειμῶς, submissus.¹⁷ Sic tertia plur. plusquamper-

fecti, εἰτω, cum ὄνῳ, ἐοῖντο, irruerant.¹⁸ Sic παρειβῶ, di-

20 missus sum: ab εἰβῶ, subiunctivus ἰβῶ, ἰβῆς, ἰβῶ, tertia
plur. ἰβῶσι, mittantur, ἀνῶσι, restringantur, infinit. ἰβῶ-

εἰβῶσι

ται, & εἰβῶται, hinc ἰεῖβῶται, & ἰεῖβῶται, immisum esse: part.

ἰεῖς, ἰεῖντος, missus: unde ἀνῆς, absolutus, venia dona-

25 dilutus, infusus: παρειβῶ, labefactatus.¹⁹ Tertia perso-

na, παρειβῶτο, accepit, admisit.²⁰ Communiter quidem ἱ-

20 ἱο: Ionice verò ἱο: & contractione Attica, ἱ. Idem iu-

dicium de imperatino ἱοῖ, ἱοῖ, ἱ, vide 134. 17.²¹ Hinc πα-

21 ἱμῶν, deferam, remittam: prima plural. παρειμῶν.

30 ἱμῶν, τοῦτο μῶν, concupisco, vilitatum est in passi-

uo præteriti. ἱμῶν, ἱσταῖ, ut ἱμῶν, & imperfecto, ἱμῶν:

à quo compositum, ἱμῶν, desidero: & ἱμῶν, desi-

derabam.

Voce non differt à passivo superiori ἱμῶν, quod est mi-

35 10: sed significatione ab eo discernitur, atq; constructio-

ne: nam hoc infinitivum vel genitivum postulat: illud

verò verborum passivorum constructionem recipit, nem-

pè genitivum cum præpositione δότῳ vel ὑποῖς.

De ἱμῶν, quod est
concupisco.

ἱμῶν.

ἱμῶν.

ἱμῶν.

ἱμῶν concupisco,

quid differat ab

ἱμῶν, minor.

ἀέκοντα, ἀ πῖνα.

είω.

είω, εἶω, ὕϊω.

είω.

είω.

ἔω.

ἔω.

ἔω.

Barytona facta
à circumflexis.

οἶω.

Infinitivus ἐκτάδου, particip. ἐκταμῆς, interemptus :
Aorist. prim. ἐκτάδω, & ἐκταῖδω, ab ἐκτάδω, tertia
plural. ἐκτάδουσιν, & Baotice ἐκταδεν occisi sunt, 87. 20.
perfect. med. ἐκτορα, pro quo sublatum τ, & prepositio κ, poe-
ta usurpant ἀέκοντα, occidi : plusquamperfect. ἐκτάδω, ἐκτα-
σιν, ἐκτατο. Sic à τετα, futurum τετέω, Aorist. prim. ἐκτετα,
perfectum τετάκα, passivum, τετάμαι, τετάσθαι, τετάσθαι, terti.
plural. τετάσθαι : Aorist. prim. ἐκτάδω, perfectum medium
τέτοα, unde τόμος, tonus, concentus, contentio. 4 Verba in
είω fere omnia ducuntur vel à presenti, vel à futuro ali-
orum verborum, de quibus vide in verbo γαπίω, atque
haec quidem ultra imperfectum non coniungantur, sed sua
tempora à primitivis mutantur : quae autem ab alijs
verbis non derivantur, ea in alijs quoque temporibus con-
iunguntur : ut κλέω, laudo, μ. κλέσω, π. κέλευα, sic σείω, 15
quatio, μ. σείω, π. τίσεια.

5 Finita in εἶω, εἶω, ὕϊω, derivata sunt omnia, à suis i-
gitur primitivis tempora mutantur.

Finita in εἶω, ducuntur à verbis barytonis, quae pe-
nultimam habent longam, ut ἀμύω εἶω ab ἀμύω, opem 20
fero, succurro, διωγέω, à διωω, accusso : ἐπύω ab ἐπ-
γω, prohibeo, νύω, à νύω, vado, accedo.

Finita in εἶω, ducuntur ab ijs, quorum penultima est
brevis ut νύω, à νύω, pascō, de pascō, ἔω, à ἔω, deti-
neo, teneo, habeo : Imperativus ἔω, habe : φηγέω, à 25
φηγέω, comburo : νηγέω, congrego, et ἡγέω, volo, tollo,
ab ἡγέω & ἡγέω, sed deω ἄττο, corripitur prius penul-
tima, atque a mutatur inn.

6 Finita in εἶω, sunt à verbis sextae in ὕω, interpositio 3,
ut μυνέω, à μυνέω, minuo : φυνέω, à φυνέω, corrumpo. 30

6 Finita in εἶω, barytona, facta sunt Attice à circumfle-
xis. Vide 186. 21. atque hunc tractatum in verbo αἶω.

Idem indicato de finitis in ὕω, ac breviter de omnibus
barytonis, quae à circumflexis facta sunt, de quibus in lo-
cis citatis, ea enim ultra imperfectum non coniungantur : 35
sed sumunt alia tempora à circumflexis, unde ducta sunt.

7 De finitis in οἶω, vide in verbo, ἀπείκω, & III. 6. 4
193. 5.

APPENDIX DE QVIBVS- dam alijs verbis, quæ ultra imperfectum non coniugantur.

- 5 **A** CLENARDO enumeratis adde finita in ἐλω, *μὲλω, πρῶτα, αἰ, desideratiua, ut μεθιπνέω, differere cupio. λω per simplex λ, atque polysyllaba in υω, quæ formant ex se verba in μι: de quib. vide in verbis ἀγνυμι, ἀμφιέννυμι, δεικνύω, ὁμιλύω, πηγνύω, πρηνύω, σβενύω.*
- 10 Adde quoque verba quintæ coniugationis habentia primam syllabam ex reduplicatione desinentem in liquida, ut μερμησσω, rutilo: atque alia, quæcunque reduplicationem habent, de quibus in verbo πτεσσω, & quæ ante u habent mutam cum liquida, ut δύνω, mordeo, de quo suo loco, & quæ à futuro sunt gravitona: de quibus in verbo, ἄγω, et quæ sunt à præteritis, ut φείπω, horreo, π. πτερεω, unde πεφείκα, εις, ει, horresco: de his videbis nihil in verbo, ἐνέκεα, α, et quæ per pleonasmum sunt facta, præcipue quæ mutarunt in ι ut τίκω, τίκτω, παρίω, de quibus 192. 36. hæc verò sumunt tempora à primitiuis, ut τίκτω, ἀτίκω, μι. τίξω, &c. et complura in ιω: de quibus in verbo, φθίω, ⁸ Vide in verbis, ὀλομαι, θνήσκω, φέω.

ἔλω, μέλω, πρῶτα, αἰ, λω, υω.

μερμησσω, & δύνω, ceteris similibus. A futuris & præteritis ducta.

Mutania in ι, ob pleonasmum. Multa in ιω,

- ¹ ἄγω, duco. Futurum ἄξω. Præteritum ² ἤχα, & ^{1.2}
- 25 ³ Atticè ἀγνικα, pleonastico ἀγνόχα. Aorist secundus ἤγον, & ⁴ pleonastico syllabæ γα, ἤγαγον, vnde ⁵ ἀγαγε, ἀ- ^{4.5} γαγε, ἰδὺ ἀγάγω, ἀγαγέην. Participium ⁶ ἀγαγών. Imperatiuus autem ἄξει, ἄξιτε, duc, ducite: præsentis est temporis. ⁷ Nam quorundam futura pro præsentibus usurpantur, ut ab ἀγα, duco: δύω, ingredior: ὄτα, fero, ὀ- ⁸ εω, attollo, concito, futura, ἄξω, δύσω, ὀίσω, & ὀρσω. ⁹ Aeolicè pro ὀρσω, ⁹ & vsque ad imperfectum solum coniugantur. itaque δύσω, imperfectum ἔδυσον, imperfectum medium, ¹⁰ ἰδὺ σέμλω, ὀίσω, imperfectum, ¹¹ ὀί- ¹⁰ σον. Imperatiuus, ὀίστω, ὀίστέτω: ὀρσω, passiuum, ὀρσμαι. ¹¹ Imperfectum, ¹² ὀρσέμλω, ὀρσου, & ¹³ Ionicè, ὀρ- ¹² στω, & Imperatiuus, ὀρστω. Sic ἄξω. Imperatiuus, ¹³ ἄξιτω, ἄξιτε.

A

ἀγω.
ἀγνόχα.
ἤγαγον.
ἄξει, ἄξιτε,
Futurum pro
præsentibus.
ἄξω, δύσω, ὀίσω,
ὀρσω.

ἰδὺ σέμλω.
ὀίστω, ὀίστέτω.
Ionicè.
ὀρστω, ὀρστέτω.

P.

Ab

διὰ γὰρ.
ἀγασα.
ἀγας, ἀγάμην.
ἀγαν.
ἀγνο.
ἀγάμηνος.

ἤγμεν.
ἤχθην.

ἤκαρον.
ἀγάγας.

ἀπὸ τῆς αἰτίας.

λίξω.

τίρωτο.
Aeolismus.

ἐὼρτο.
ἔρωτα.

δύστω.
δύστωτο.
ἔσων.
ἔρπον, ἔρ, ε.

ἀγνυμι ἀβ ἀγνο.

- 1 Ab ἀγνο imperfectum & aorist. secund. ἤγν (Doricè
ἤγν, cum δια, διαγν, α, ε, degi, degisti. ii) ἤγας: hinc ier.
persona Ionicè ἀγασα, ducebat, 67. 5. praesens impera-
tium ἀγας, & poeticè ἀγας, age: infinitivus ἀγαν, Ionicè ἀ-
γάμην, Doricè ἀγαν, 79. 1. praesens, pass. ἀγόμεν, imperat. 5
ἀγας, Ionicè, ἀγνο, duc, 89. 25. par. ἀγόμενος, pro quo inue-
nitur ἀγόμενος, pleonastico τῶν, οἱ ἀγόμενοι, qui ducuntur
2 & admirantes. 2 Pass. ἤγμεν, ἤχαται, actus sum: part.
ἤγμενος, actus, aor. prim. ἤχθην, particip. ἔχθεις, ἴντος: 3
3. 4 ἔχθεσσαί εἰς. 3 Vide 179. 28. 4 Medius ἠγάμην, sic ab 10
ἀγνο, maiore afficio, Aoristus secundus ἤγν, & pleonaf-
5 mosyllabæ κα ἠκαρον. Vide quoque 18. 55. 5 Et apud
6 poe: as Syracusano more, ἀγάγον, duc, 76. 29. 6 Pro ἀγα-
7 γων, inuenitur Ionicè ἀγάγας, qui duxit. 7 Sic ἀβήμι, eo,
μ. βήσω, unde praesens, βήσω passivum ἐήσμεν, Imperf. ἐ- 15
σόμεν, ἐήσων, ἐήσωντο, compositis ex δπο, ἀπὸ ἐήσωντο, abijt.
Ιλίοδ. α. Item διδάξω vel δάξω, delibero, μ. δάσω: praesens
δάσω, passivum δάσομεν: Imperf. ἰδασόμεν, ἰδασών, ἰδ-
άσωντο, & poeticè δάσωντο, reiecto augmento & geminato
σ. λίξω: dico: futurum λίξω: unde praesens passivum λί- 20
ξομαι, imperat. λίξω, & Ionicè λίξω. τείρω, infesto, ex-
haurio, futurum τείρω, Aeolicè τίρω: unde praesens pass.
τίρωμεν: imperfectum ἱτίρσω, ἔτω, detracto augmen-
3 το τίρωτο, siccabatur. lege scholion sequens. 8 Nam Aeol-
9 es futurum primum quintae conjugationis verborum in 25
εω, per σω, efferunt. servata praesentis Characteristica, &
retracto accentu, 63. 29. 25. & seq. fol. Ab ἔρω, μ. ἔρω, π.
ἔρωτα, passivum ἔρωμαι, plusquamperfectum, ἔρωμην, ἔρωτο,
10 ἔρωτε, cum ἐν, ἐὼρτο, irruerat. 9 Dicimus tamen in Aori-
10 sto primo ἔρωτα, concitavi: non quidem à praesenti ἔρωσω, 30
11 sed habentes rationem futuri Aeolici ἔρωσω. 10 Tertia per-
11 sona ἰδύστω, sublato augmento, ἰδύστω, & rursus poeticè
12 geminato σ, ἰδύστω, subibat. 11 Pro ἔσων: nam augmen-
12 to destituitur. Inuenitur quoque haec vox in Aoristo 35
13 etiam activum ἔρπον, ἔρπον, ἔρπον, concitabam, as, ai. 12 Vide
83. 30. & 89. 25.

Ἀγνυμι, frango, Praeteritum medium, ἤγνα, sumit ab
ἀγνο.

αἶψα, & ἰαῖα pro ἡῖα, 2 solutione in ια. Aoristus primus ἡῖα, & ἰαῖα: Aorist. secund. pass. ἡῖω & ἰαῖω: 3

4 Sic in composito, κατεῖα, fractus sum: κατεῖα, fre- 4
gi: κατεῖω, fractus sum.

5 Desinentium in γνῶ aut γνυμι, tempora, forma-
his à finitis in γῶ, αἶνυμι, tanquam αἶω: sic 5 αἶνυμι, 5
iungo: 6 μινύω, misceo: 7 μορνύω, abstergo: 8 πρνύω, 6, 7
figo: 9 πρνύω, rumpo. 8, 9

10 Aἶω, placeo. Præteritum medium ἦδα, & soluti- 10 αἶω.
one ἰάδα. Participium, ἰαδῶς, 11 vt ἰαῖω, pro ἡῖω, 11
fractus sum: 12 ἰάων, pro ἡλῶν, capitis sum, & fi- 12
milia.

Hinc participium ἰαδῶς, cùm κτ. κατὰδῶς, fractus. 1

2 Nam poetæ unicam vocalem longam aut diphthongum 2
15 in duas breves resolvunt, præcipuè in augmento, sic αἶω,
noceo, lEDO. Aoristus primus αἶα per a longum Doricè
pro ἦα, & solutione a longi in duplex breve, αἶα, in ao-
risto primo medio αἶαδῶ, iacturam feci, in passivo αἶ-
δῶ, lesus sum, sunt qui interpretentur, sic catus sum, ab

20 αἶα, sicco: tamen eadem semper erit ratio solutionis. pro
αἶαδῶ, remoto augmento, poetæ dicunt, αἶδῶ, αἶδης, αἶδν.
In eodem Aoristo αἶαδῶ pro ἦδῶ, deceptus fui, ab αἶα si-
ne αἶα, vt ἰαἶδῶ, ab ἰσημι, 122. 22. ἰαἶδων, 55, 5, & ἰαἶ-
δων, 55, 5, pro ἰαἶδων, 55, 5, placebam, 55, 5, at. Imperfectum ab

25 αἶαδῶ, αἶαδῶ, accensus sum, item coniunctus sum, ἰαἶ-
δν, coniunctum est, pro ἦαδῶ, ἦαδν. Aoristus prim. pass.
verbi αἶα, accendo, contrecto. ἰα, eram, Ionicè pro ἦν, re-
iecto, ab αἶα 197. 26. ἰαται, sedent, quod & ἰαται Ionicè
pro ἦνται, ab ἦνται, de quo 24. 2. ἱεπτο, conclusum erat,

30 plusquamperfect. passivum pro ἱεπτο, ab ἱεπ, sic & Per-
fectum passivum ἱεπμεν pro ἱεπμεν, unde Participium ἱε-
πῶς, septus, angustatus. sunt qui dicta putent per syn-
copen pro ἱεπμεν, & ἱεπῶς, ab ἱεπτο, sine augmento:
vel ab ἱεπτο, dissoluta diphthongo ei in ι. Pro ἱεπμεν, ver-

35 so in λ, dicitur ἱελμεν, unde in prima plurali, ἱελμεθα,
classi sumus: & participium ἱελῶς, τὸ ἱελῶς, con-
clusum. sunt & alia, in quibus ei dissolvitur in ι, vt
ἱελε, Perfectum Passivum, ἱελμεν, obvolutus sum,

P. ij.

pro

1, 2 Augmentum ἡ
resolvitur in ια.

Annotatio defi-
nitis in γνῶ, &
γνυμι.

Solutio in ια.

Solutio diph-
thongi aut voca-
lis longe in duas
breves αἶα, αἶαδῶ.

αἶαδῶ.
αἶδῶ.
αἶαδῶ,
ἰαἶδων.
ἦαδων.
ἰαἶδῶ.

ἱα.
ἱαται.
ἱεπτο.

ἱεπῶς.
ἱεπμεν.

ἱελμεθα.
ἱελῶς.
ἱελμεν.
ἱερεσθαι.
ἱεσο.

pro εἰλμα, εἰρηάδω, εἰρηάδων, εἰρηάδων. *seperabam*: εἰσο, ἰν-
 duus erat, plusquamperfectum passivum pro εἰσο. ab ἴω,
 quod augetur per ei. 172.8. hinc & in Aoristo pri. me-
 dio ἰσσιμω, indui, pro ἰσσιμω, Aeolicè σ geminatum
 est. His similia & quædam alia apud poetas inuenies. 5
 3 Hinc imperatiuus, ἀξον, frange. Optatiuus ἀξαι, ἀξαις,
 fragerem, frageris: cum κτ, κατὰξαι, pro quo Hesiodus
 dixit καυάξαις, sublato τ, & adiecto υ Aeolicè, ut in αὐρ,
 pro αἰρ, aer: sic in infinit. ἀξαι, κατὰξαι, καυάξαι, fregisse.
 sunt, qui referunt καυάξαις & καυάξαι, ad καυάξω, μᾶξω, 10
 4 contero, frango. Sic etiam σωιάξαι, Atticè ξωιάξαι, con-
 fregi, 144.3.

Notandum, Aorist secundum κατὰξω, seruare ea in re-
 liquis modis: vnde in tert. plur. subiunctiui κατὰξωσι,
 pro καταξωσι, frangeremur: inueniuntur etiam cap. 12. E- 15
 nang. Maith. futur. κατὰξει, confringeret, pro κατὰξει, nam
 simplicis ἀγνωμ, futurum est ἀξω, εις, ei. Perfectum ἦχα,
 ἔαχα, Passivum ἔαγμαι, ἔαμαι, κται: vnde Aoristus primus
 ἔαχθω, ἔαχθης, ἔαχθης: cum κτ, κατὰχθην, fractus est.
 5 Tanquam à ζεύω, Futur. ζεύξω, Aorist. pri. ζεύξα: Im- 20
 peratiuus ζεύξον, ζεύξάτω, in plural. ζεύξατε. Perfect. ἔζω-
 χα. Passivum, ἔζωμαι (hinc verbale τὸ ζεύμαι, ατς, in-
 gatio: & figura Zeugma, quæ Latine ligatio, vel adne-
 xio dicitur (155.4. et 9.) ἔζωμαι, κται: Aor. prim. ἔζωχ-
 θω: hinc particip. ζεύχθης, iunctus, uinctus. Aorist. se- 25
 cundus, ἔζωχον. 74.34. Passiuū ἔζωχθω, iunctus sum: Par-
 ticipium ζογῆς, ἐντος: ὡς ζογῆντες, iuncti. 6 Tanquam à μί-
 γω, Futurum, μίξω. Aoristus primus ἤμιξα, ας, tert. plu-
 ral. ἤμιξον. Perfectum ἤμιχα. Passivum ἤμιγμαι, ἔαμαι,
 κται. Infinit. μίγξαι. Particip. μίγξας, plusquamper- 30
 fectum ἤμιγμαι, ἤμιγμαι, ἤμιγμαι. Poeticè ἤμιχτο, 253.
 5. Aoristus primus, ἤμιχθω, tertia plural. ἤμιχθον, &
 Boeoticè (183.11.) ἤμιχθα. Particip. μίχθης, Venerem
 passus, τὸ μίχθην, mixtum, confusum. Aoristus secundus,
 ἤμιχον. Pass. ἤμιχθω, & Ionicè, detracto augmento, μίγλω, 35
 μίγως (hinc futurum secundum μίγισσμαι) Optat. μίγ-
 λω: Subiunct. μίγῃς, ἦς, ἦ, tert. plur. μίγῃσι: & Ionicè μί-
 γῶσι, 132.16. Infinit. μίγλωαι, & Att. μίγῃσθαι, misceri,
 rem

καυάξαι.

καυάξαις.

καυάξαι.

σωιάξαι.

κατὰξωσι.

κατὰξει.

κατὰχθην.

ζεύξον.

ζεύμαι.

ζεύχθης.

ἔζωχθω.

ζογῆντες.

ἤμιξα.

ἤμιχθαι.

ἤμιχτο.

ἤμιχθα.

μίχθης.

μίγλω.

μίγῃσι.

μίγῃσθαι.

rem habere, part. $\mu\eta\gamma\acute{\iota}\varsigma$.⁷ Quasi à $\mu\acute{o}\rho\gamma\omega$. Futurum $\mu\acute{o}\rho\beta\omega$.

⁸ A $\pi\acute{\eta}\gamma\omega$, cuius futurum $\pi\acute{\eta}\beta\omega$, figam: Aorist. prim. $\iota\pi\eta\gamma\alpha$,
 ac, et, compegi: $\nu\acute{\alpha}\varsigma$, $\iota\pi\eta\beta\epsilon$, naves edificavit: participium
 $\pi\eta\beta\alpha\varsigma$, defigens: Aorist. prim. med. $\iota\pi\eta\beta\acute{\alpha}\mu\omega$: subiuncti-

5 $\mu\omega\varsigma$ $\pi\acute{\eta}\beta\omega\mu\epsilon\upsilon$: prima plural. $\pi\eta\beta\acute{\eta}\mu\epsilon\delta\alpha$, struamus: parti-
 cipium $\pi\eta\beta\acute{\alpha}\mu\epsilon\upsilon\varsigma$, qui compegit. Perfectum actiuum $\pi\acute{\eta}\pi\eta\gamma\alpha$
 passiuum $\pi\acute{\epsilon}\pi\eta\gamma\mu\epsilon\theta\acute{\epsilon}\alpha\iota$, $\kappa\tau\alpha\iota$. Aorist. primus $\iota\pi\acute{\eta}\chi\epsilon\omega$:
 10 $\iota\pi\acute{\eta}\chi\epsilon\omega$: tertia pluralis Baotica detracto augmento, $\pi\eta\chi\theta\epsilon\iota$,
 pro $\iota\pi\acute{\eta}\chi\epsilon\omega$, fixi sunt. Perfectum med. $\pi\acute{\epsilon}\pi\eta\gamma\alpha$, concre-

10 $\mu\omega\varsigma$, in plusquamperfecto $\iota\pi\acute{\eta}\chi\epsilon\iota$, defixum erat, part. $\pi\acute{\eta}\pi\eta\gamma\omega\varsigma$,
 infusus, gelatus, congelatus. Aorist. secund. acti-
 uum $\iota\pi\acute{\eta}\chi\epsilon\omega$, pass. $\iota\pi\acute{\eta}\chi\epsilon\omega$, concretus sum: subiunct. $\pi\acute{\eta}\chi\omega$,
 $\epsilon\varsigma$, η , prima plur. $\pi\acute{\eta}\chi\omega\mu\epsilon\upsilon$, defigamur: particip. $\pi\acute{\eta}\chi\epsilon\iota$, cō-
 cretus. ⁹ De $\iota\pi\eta\gamma\acute{\omega}$, vide hunc tractatum de Inuestiga-

15 $\iota\theta\epsilon\mu\alpha\tau\acute{\iota}\varsigma$ suo loco inter verba, quæ à ρ incipiunt.

Sunt & quædam alia in $\gamma\acute{\omega}$ aut $\gamma\upsilon\mu\iota$ finita, sed omnia
 à desinentibus in $\gamma\omega$, tempora mutantur: ut $\delta\mu\acute{o}\rho\gamma\upsilon\mu\iota$,
 abstergo, ab $\delta\mu\acute{o}\rho\gamma\omega$, futurum $\delta\mu\acute{o}\rho\beta\omega$: Aorist. primus
 $\delta\mu\acute{o}\rho\beta\epsilon\alpha$, med. $\delta\mu\acute{o}\rho\beta\acute{\alpha}\mu\omega$, particip. $\delta\mu\acute{o}\rho\beta\acute{\alpha}\mu\epsilon\upsilon\varsigma$, in duali $\delta\mu\acute{o}\rho\beta\acute{\alpha}\mu\epsilon\upsilon$,
 20 $\mu\acute{o}\rho\beta\acute{\alpha}\mu\epsilon\upsilon$, detergentes: sic $\delta\pi\acute{\epsilon}\gamma\upsilon\mu\iota$, ab $\delta\pi\acute{\epsilon}\gamma\omega$, porrigo, præ-
 beo, futur. $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\omega$, Aorist. $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\alpha$, Infinit. $\delta\pi\acute{\epsilon}\gamma\alpha\iota$, Aorist. pri.
 med. $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\acute{\alpha}\mu\omega$, $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\omega$, $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\alpha\tau\omega$, deposito augmento $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\alpha\tau\omega$,
 incitatus est, appetijt, item intorsit: tertia pluralis $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\omega\tau\omega$,
 apprehenderunt: imperatiuus $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\alpha\iota$, $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\alpha\delta\omega$,

25 contorque, contorqueat, futurum med. $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\omega\mu\epsilon\upsilon$, participi-
 um $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\omega\mu\epsilon\upsilon\varsigma$, tangens, percutiens. Perfectum medium $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\omega\mu\epsilon\upsilon$,
 verso i in o: participium $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\omega\varsigma$, $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\omega\upsilon\alpha$, et detra-
 cto augmento $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\omega\upsilon\alpha$, quæ porrexit, huc euan referuntur
 $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\omega\upsilon\alpha$, et $\delta\pi\acute{\epsilon}\beta\epsilon\omega\upsilon\alpha\tau\omega$, de quibus 184. 10. ¹⁰ Sic in aorist. 10

30 primo $\iota\epsilon\alpha\varsigma$, $\iota\epsilon\alpha\varsigma$, exhilaravi, isti pro $\iota\sigma\tau\alpha$, $\iota\sigma\tau\alpha\varsigma$, et in im-
 perfecto, et Aoristo secundo $\iota\alpha\delta\omega\iota$, Aeolicè $\iota\upsilon\alpha\delta\omega\iota$, pro $\iota\delta\omega\iota$,
 quod et detracto augmento, dicitur $\alpha\delta\omega\iota$, $\alpha\delta\epsilon\iota$, $\alpha\delta\epsilon\iota$, place-
 bam, placebas, placebat, seu placui, placuisti, placuit: est
 et $\alpha\delta\omega\iota$, tert. plural. placuerunt: hinc infinit. $\alpha\delta\omega\iota$, placu-

35 isse, participium $\alpha\delta\omega\iota$, gratus. Alij hæc ad $\delta\iota\delta\omega\iota$, referre
 malunt, quod mutantur tempora ab $\alpha\delta\iota\omega$, ut reliqua in
 $\alpha\iota\omega$ ab $\iota\omega$, unde et futur. $\alpha\delta\iota\sigma\omega$, $\alpha\delta\iota\sigma\epsilon\iota$, gratificabor, gra-
 tificaberis: sunt, qui in $\iota\alpha\delta\omega$, $\iota\alpha\delta\omega\varsigma$, $\iota\alpha\sigma\tau\alpha$, et $\iota\alpha\delta\omega\iota$, spiritum

 $\pi\eta\chi\theta\epsilon\iota$. $\iota\pi\acute{\eta}\chi\omega$. $\delta\mu\acute{o}\rho\gamma\upsilon\mu\iota$. $\delta\pi\acute{\epsilon}\gamma\alpha\iota$. $\iota\epsilon\alpha\varsigma$, $\iota\epsilon\alpha\delta\omega\iota$. $\iota\upsilon\alpha\delta\omega\iota$. $\alpha\delta\omega\iota$, $\epsilon\varsigma$, $\epsilon\iota$. $\alpha\delta\epsilon\iota$, $\alpha\delta\omega\iota$. $\alpha\delta\iota\sigma\omega$.

- aspero notent, ut a in themate αἰδω : alij per leuem ef-
 11 ferre malunt, ut i in augmenis. ¹¹ De hoc paulo suprà,
 12 in ἀγνυμι, 211.3. ¹² De hoc infra, in αἰδίσκομαι.
 1.2 ¹ Αἰδάνομαι, sentio. Fut. med. ² αἰδήσομαι. Præteri-
 3 tum pass. ³ ἠσθημαι. Infinitiuus, ἠδῆσθαι. Aorist. se- 5
 4 cund. med. ⁴ ἠδόμεν, ab αἰδέομαι.
 5 ⁵ Ex αἰω & αἰωμαι, deduces tempora vt ex ἴω, & ἴο-
 6.7 μαι, ⁶ αἰμαρτάνω, vt αἰμαρτία, pecco : sic ⁷ ἀπαιχθαίνωμαι,
 8.9 sum odio : ⁸ αὐξάνω, cresco : ⁹ βλαστάνω, germino : ¹⁰ κατα-
 10 δαρτάνω, dormio : vt ἀπαιχθίσκομαι, εὐξίζω, &c.

10

- 1.2 Imperfectum ἠδανόμεν, ἠδέιν, ἠδέετο, &c. ² Ab αἰ-
 δήσομαι, αἰδήσει, participium αἰδισσόμενος, intelleturus :
 3 Aoristinus primus ἠσθησάμεν, sensi. ³ Hinc plusquamper-
 4 fectum ἠδῆμεν, ἠσθησο, ἠσθητο : participium ἠσθησόμενος, 15
 4 qui sensuit. ⁴ Ab ἠδόμεν, ἠδον : Optatiuus αἰδοίμεν, αἰ-
 δοιο, αἰδέοτο : subiunctiuus, αἰδωμαι, αἰδῶ, αἰδῶμαι : ter-
 tia pluralis αἰδωνται, Infinitiuus, αἰδέσθαι : Participium
 5 αἰδόμενος. ⁵ Finita in ἴω, & αἰωμαι, derivata sunt om-
 20 nia : ex his quedam formantur à verbis circumflexis ob-
 soleis in ἴω, ὤ, ἴωμαι, ὠδμεν, in α mutato, & interpositio i
 post α, vt κίχω, ὠ, κίχαιω, inuenio, peruenio, consequor. ὠ-
 δέω, ὠδοιδοῦμαι, in meo, irascor, superbio, atque in huius-
 modi verbis locum habet CLENARDI regula κίχ-
 ω, futurum κίχισω, med. κίχίσομαι, aorist. secund. ἐκίχον, 25
 ἐκίχε, nactus est. Infinit. κίχεῖν. Doricè κίχμεν. 7.9.1. &
 ectasi poetica, κίχμεν, deprehendere. Sunt & alia in ἴ-
 ω, quæ sunt à barytonis dissyllabis, verso ω in ἴω, corre-
 30 pta penultima, & i post eam assumpto : vt λείπω, λίπω,
 λίμπω, λιμπύω, relinquo : λήβω, λαμβάνω, capio : λήδω,
 30 ληδάνω, lateo, fallor, & imprudens aliquid facio : λήγω,
 λαγχάνω, sortior, adipiscor. μήδω, μενδάνω, disco, intelli-
 go, doceor. πύδω, πυιδάνομαι, audio, intelligo, interrogo.
 τυγώ, τυγχάνω, sum compos. sortior, φεύγω, φυγίσκω, fugio,
 35 vito, desisto : sic compositum, καταφύγω, καταφυγίσκω,
 refugio. in his exemplis i ante γ & χ mutatum fuit in γ :
 ante β & π, in μ, ob orthographiā. Vide 7.8. et 10.17. Hæc
 autē atq; cætera id genus in αἴω, à suis primitiuis τέρψω

την

αἰδάνομαι, ab
 αἰδέομαι.

Annotatio de fi-
 nitis in ἴω &
 αἰωμαι.

Finita in ἴω
 unde deriven-
 tur.

κίχαιω.
 οἰδέομαι.

ἐκίχε.
 κίχμεν.

λίμπω.
 λαμβάνω.
 ληδάνω.
 λαγχάνω.
 μενδάνω.
 πυιδάνομαι.
 τυγχάνω.
 φυγίσκω.

mutuantur: μεδάω tamen sumit futur. med. μεδέω-
 με, à μεδέω: sic Aoristus primus μεάθηα: & perfe.
 μεμέθηα, sed aoristus secundus a μέδω, vel etiam ab
 eodem μεδέω. nam ab utronis erit semper ἔμεδον. 108.

13. Vide hunc tractatum in verbis λαγχαίω, πυνδάνομαι
 & τυγχάνω. ⁶ Futur. ἀμεράσω. Perfect. ἡμέρηκα. In-
 finit. ἡμερτήκα. Perfect. pass. ἡμέρημαι. Particip. ἡ-
 μερτήμενος, qui abegit: τὰ ἡμερτήδρα, errata, com-
 missa. Aoristus secundus ἡμερτον, ες, ε, & sine augmento
 10 Ionicè ἀμερτον, ες, ε: Poeticè ἡμερτον, ες, ε, tanquam ab
 ἀμερετήω, vel pro ἡμερτον, traiectione literæ, & mutatio-
 ne α in ο, ἡμερτον: sed quia μ non habet locum ante ρ: 7.

4. inferunt β. & mutatur spiritus, ἡμερτον. ⁷ Imperf. 7
 ἡπερθέωμυ, pro ἀπερθέωμυ, augetur initio: tertia ἡπι-
 ράοντο, indignati erant. Fut. med. ἀπερθέομαι, ἀπερθέ-
 σθ. Aorist. secund. med. ἀπερθέωμυ, ἀπέρθε, ἀπέρθετο,
 augetur in medio: & sine augmento ἀπερθέωμυ. Infinit.
 ἀπερθέσθαι. Particip. ἀπερθέμενος. Perfect. pass. ἀπέρθη-
 15 μαι, odio fui. Sic simplex ἰχθαίωμαι, ab inusitato ἰχθίο-
 μαι. Futur. med. ἰχθήσομαι, inimicus ero. Perfect. pass.
 ἰχθημαι, inimicus fui. aorist. secund. med. ἰχθέωμυ, odio
 fui. ⁸ Vide infra in verbo αὔξω. nam utrunque idem si-
 gnificat: & ab αὔξω tempora mutuantur. ⁹ Futurum

βλασίσω. Perfe. βεβλάσκηκα: in plusquamperfe. ἰεβλα-
 25 σκήκα, refrenificaverat: aorist. secund. ἰβλασεν, ἰβλασες,
 ἰβλασε. Particip. βλασών, ortus, natus. ¹⁰ aorist. secund.
 κατίδαρδον. Infinit. καταδάρειν, Atticè καταδάρδην, acuta
 penultima. Aorist. secund. pass. καταδάρδην. unde, Parti.
 καταδάρδεις, ἐντος, consopitus, dormiens. Sic simplex δα-
 30 ράω, dormio. à δαρδέω. Futur. med. δαρδήσομαι, dormiam.
 Aorist. secund. act. ἰδάρδον, & μεταhesi poetica 185. 10.
 ἰδεδον. Infinit. δαρδεῖν & δεδεῖν.

Ἀλίσκομαι, capior. Futurum, ¹ ἀλώσομαι. Præte- 1
 ritum ἤλακα, & ἔλακα, Passivum, ἑλώμαι. unde ver-
 35 balia ἀλωσις, captivitas: ἀλωτός, captivus: ab ἀλώ.
 Aoristus secundus, ἤλων, ἑλών. ² Infinitivus, ἀ-
 λῶναι. Participium, ἀλούς, ἀλόντος, ab ἀλωμι:
 quæ sunt omnia vocis actiue, sed significationis
 passivæ:

μεδάω à με-
 θέω & μέδω.

Tempora ab
 ἀμερταίω,
 τὰ ἡμερτήδρα,
 ἀμερτέω, ες, ε.

ἡμερτον.
 ἀπερθέομαι.
 ἡπερθέοντο.
 ἀπερθέωμυ.
 ἀπερθέμυ.
 ἰχθαίωμαι.

βλασίνω, à
 βλασίω.
 καταδάρδω à
 10 καταδάρτω.
 καταδάρδεις.
 δαρτάω.
 ἰδεδον.
 δεδεδειν.

ἀλίσκομαι, ab
 ἀλώ & ἀλωμι.

Vox ætina si-
 gnificationis
 passivæ.

καθιστώτα.

αἰάλασκα.

Augmentorum
in quibusdam
compositis varie-
tas.

ἐχυσόμεν.

ἐχρησόμεν.

ἐνχρησόμεν.

ἐχυσάω.

παρῆχυνσι.

βλακίσομαι.

Composita à λή-
γω.

συλλέγω.

διωτάω.

ἀμπεχέσμαι.

ἀνέχσμαι.

περιενύω.

ὀπιδυμέω.

ὀπισθεύω.

ἐκπολλάω.

κτελέω.

ἀμφιένυμι, ἐν

ἀμφιέσμαι ab ἀμ-
φίω.

Annotatio de fi-
nitibus in νύο ἐν
νυμι.

ληφθίσμαι.

ἀλάδω.

passiue: id quod frequentissimum est in compo-
3 sitis verbi ἵσθαι, vt³ καθιστώτα, constituta.

4 Compositum αἰάλασκα, consumio: 4 valde variat in
augmento præteriti: dicitur enim αἰάλακα, con-
sumpsi, sine augmento, & αἰάλαται, consumptus est: e-
tiam αἰήλακα, ἠνέλακα: ἠνέλαται, ἠνέλαται. Atq; hæc in
crementorū diuersitas in multis præterea cōtingit.

5 Εχυσόμεν, despondeo, promitto. Imperfecti. 5 ἐχυσά-

6 τω. Perfecti. 6 ἐχρησόμεν: Εχρησόμεν, oppignoro. Per-

7 fecti. 7 ἐνχρησόμεν, & ἐνχρησόμεν: quod tamen 10

fieri possit ab ἐνχρησόμεν: utrunque enim inueni-

8 tur. Εχυσάω, do fidem: 8 ἐνχρύνσι, ἐνχρυσάμην, ἐχρύνσι:

9 sed 9 ἐχυσάτω & 10 παρῆχυνσι, fide inssi, spondidit, sine

10 augmento. Βλακίσομαι, torpescio: 11 ἐβλάκυσμαι & βε-

11 βλάκυσμαι, torpore dissolutus sum. Et composita à 15

12 λέγω, 12 per λέξ aut ei, συναλεξόμενοι & συναλεξμένοι, col-

13 lecti. Διακρίνω, iudico ut arbiter: 13 διεκρίνημι, vt 14 ἠνώ-

14 χησσι, περιέσμαι, per duplex augmentum. Ἀμπεχέ-

15 σμαι, 15 ἀμπεχέμην, induor, circumdo. 16 ἠνέχαστο, susti-

16 nuit: & ἠνέχαστο, sustinebat. Παρώνια, debacchor. 17 πα- 20

17 παρώνια, debacchatum est. 18 Επιδημῶ, ὀπιδυμέμην,

18 peregrinor: Επορκῶ, ὀπιτέρημην, peiero: ὀπισθεύω, ἐπιστά-

19 τήμην, presum. ἐμπλήω, ἐμπλήμην, & ἡμτόλησσι, vendo,

20 lucrōr. 11 Κτελέω, κτετέμην, & κτετέμην, possideo: & plu-

21 rima item alia generales canones augmenti non 25

exacte seruauerunt: de quibus copiose Budæus in

commentarijs linguæ Græcæ. Ἀμφιένυμι, & ἀμφιέ-

19 σμαι, induo. Futurum 19 ἀμφιέσω. Præteritum passi-

20 uum, ἠνέχασμαι, ab ἀμφιέω, siquidem νύω, & νυμι ha-

21 benda sunt vt ω, 20 quæcunque præcedat vocalis: 21 30

20 ζανύω, cingo: 20 κερυνύω, misceo: 20 κερυνύω, saturo: 20

22 πετανύω, extendo: 22 ῥάνυμι, valeo: 23 ῥανύμι, sierno:

22 20 ῥανύω, sierno, sopio: 24 χωνύω, obruo aggere: tan-

24 quam ζάω, &c.

1 Pro ἀλάσσομαι doctiores vsurpant ληδίστομαι, futurum 35

primum passiuum verbi obsoleui λήδω: à quo etiam λαμ-

2 βάνω sua capit tempora. 2 Imperatiuus ἀλάδω, capiaris, vt

2 ληδω, 130. 19. ορταί. ἀλόω, capius sim, caperet, vt δόω.

124. 1. & Doricè ἀλώων, ης, η, ut χρυσάων, pro χρυσοῖων.
 113. 26. ³ Est participium perfectum. Vide 131. 8. & 12. 3
⁴ De huiusmodi augmentorum varietate in verbis com- 4
 positis, vide quoq; 174. 27. & 175. 10. Hæc autē in qua-
 5 druplici sunt differentia, nam aut augmento prorsus de-
 stituuntur, ut perfectum actiuum, ἀλάωκα, et tertia per-
 sona perfecti passivi, ἀλάωται, vel augentur solum in me-
 dio, id est, in principio verbi simplicis, & non initio com-
 positi, ut ἀνέλωκα, vel tantum initio, id est, in principio
 10 verbi compositi, & non simplicis, ut ἠνέλωκα, passiuum,
 ἠνέλωμαι, ἠνέλωσαι, ἠνέλωται, vel utrinque, id est, & ini-
 tio compositi, & initio simplicis, ut ἠνέλωμαι, ἠνέλωσαι, ἠνέ-
 λωται, hinc in aorist. prim. actiuo ἀνέλωσα, ἀνέλωσα, &
 ἠνέλωσαι, in sumpti, consumpti: unde infinitiuus, ἀνέλωσαι,
 15 à futuro ἀνέλωσω: in aorist. prim. pass. ἀνέλωσθαι, absump-
 ptus est. A verbo βαρύνομαι, caligo, (quantuis è præpo-
 sitione non fiat compositio, sed è nomine βαρύς grauis, &
 verbo ὀρῶμαι, video) inuenitur in aoristo secundo pass.
 ἐβαρύνησαν ὀφθαλμοί, caligauerunt oculi: quod utrinque
 20 incrementum suscipiit, sic μιμελιποιῖται, in tertia perfecti
 passivi à μιλοποιῖω, ῶ, carmina modulator et pango, quod
 componitur à τὸ μέλος, eos, canius, modulatio, et ποιῖω, fa-
 cio, sic etiam ἀνομοταπεινῶται, ab ἀνομοταποιῖω, ῶ, voca-
 bula construo seu facio: è nomine τὸ νόμα, ατος, nomen.
 25 ⁵ Est tertiæ personæ singular. per crasim ab ἡγυῖατο, au-
 getur initio. ⁶ Tertia perfecti singul. in medio augetur. 5
⁷ Sunt participia neutra perfecti passivi. Atque ἡ- 7
 κχερασιμόν quidem augetur in medio repetita tenui κ
 pro aspirata χ, ut habes 71. 27. ἡκχερασιμόν verò, si du-
 30 catur ab ἡκχεράζομαι, augetur utrinque: ubi notan-
 dum, γ, quod in themate ἡκχεράζομαι, ponebatur pro
 præpositionis ἡ, propter χ sequens, in ἡκχερασιμόν re-
 disse in ν, cum iam non sequatur χ, neque x, sed ι. Vide
 7. 9. et 10. 17. atque hunc tractatum in verbo συρρί-
 35 γνῶται. Aduertendum quoque hoc loco, in ἡκχερασιμόν
 augmentum medium factum esse absque reduplicatione,
 quantuis sit breue, pro ἡκχερασιμόν: sic à πορσιπαῖα
 λῦω, defigo, depingo. Perfecti passivi, πορσιπαῖα λῦμαι,
 πορσιπαῖα λῦμαι.

ἀλῶν.

καδισώκα

αἰ' ἀλωκα.

αἰ' ἀλωται.

αἰ' ἠλωκα.

ἠνέλωκα.

ἠνέλωται.

αἰ' ἠλωσθαι.

ἐβαρύνησαν.

μιμελοποιῖται.

ἀνομοταπεινῶται.

ἡγυῖατο.

ἡγχεράζομαι.

ἡκχερασιμόν.

ἡκχερασιμόν.

πορσιπαῖα λῦ-

λῦμαι.

ἰχθυόμασι.
ὑπερλίαντα.

ἰππύουσι.
ἰππύουσι.
ἰππύουσι.

Annotation
ὑπερλίαντα.

Eadem præpo-
sitis in composi-
sitione, gemi-
natis in in, ὑπερ-
ὑπερ.

ἰχθυόμασι.

ὑπερλίαντα.

βιβλάκωσι.
κίκτηται.
ἰβλάκωσι.
ἰκτῆται.
ἰβλάκωσι.
διήλυται.
ἰθλασται.

fabrico seu fabricor. sit ἰχθυόμασι, pro κίχθυασι &
à ὑπερλίαντα, delictor, ὑπερλίαντα, pro ὑπερλίαντα: sed
quia hoc varium est, malim dicere ὑπερλίαντα fieri ab
ὑπερλίαντα, cum inueniatur, & significet idem, quod
ὑπερλίαντα atque hoc modo ὑπερλίαντα, augetur tan- 5
tum initio, sic ab ætino ὑπερλίαντα, pignora capio (cuius
futurum ὑπερλίαντα, ὑπερλίαντα) sit Aoristus primus

8 ὑπερλίαντα, α, α, & sine augmento, ὑπερλίαντα, α, α, ὑπερ-
λίαντα, augetur in medio: ὑπερλίαντα vero initio utrunque
est tertiæ personæ singul. Aoristi primi æt. ὑπερλίαντα 10
est Aoristi primi medi, & augetur in medio, ut ὑπερλίαν-
τα, ubi notandum γ ob euphoniā geminatum esse. pro
ὑπερλίαντα, ὑπερλίαντα. sic ὑπερλίαντα, ὑπερλίαντα, pro
ὑπερλίαντα de hoc 177. 38. malim tamen scribere ὑπερ- 15
λίαντα, sine γ: ac dicere ὑπερλίαντα & ὑπερλίαντα, esse cō-

posita ex ὑπερλίαντα & ὑπερλίαντα, quæ augmento de-
ficiuntur, pro ὑπερλίαντα, ὑπερλίαντα, ut ὑπερλίαντα pro
ὑπερλίαντα. Verum thema ὑπερλίαντα videbitur compositum
è geminata præpositione in in, & inusitato γαίω, quod 20
Græcis non omnino nouum: dicunt enim, ὑπερλίαντα ὑπερ-
λίαντα, supplex ad pedes deuolutus. ὑπερλίαντα simplex uideri
potest quibusdam: sed Perfectum ὑπερλίαντα, ὑπερλίαντα,

9 ὑπερλίαντα, arguit esse compositum. Per crasim pro ὑπερ-
λίαντα, tertia imperfecti passivi: dicitur, & ὑπερλίαντα iam
dictum est. ex ὑπερλίαντα cum in sit ὑπερλίαντα, lege præcedens 25

IO scholium. 1° Tertia singularis Aoristi primi à ὑπερλίαντα,
quod componitur ex πύρι & ὑπερλίαντα, μύρι.

II 11 Duo tantum verba simplicia hoc loco à CLE-
NARDO enumerantur, quæ augmenti varietatem re-
cipiunt, veluti composita, nempe βιβλάκωσι, & κίττωσι 30
μα, in quorum perfecto prima thematis nunc ante an-
ceps reduplicatur, βιβλάκωσι, κίττωσι: nunc non re-
duplicatur, ἰβλάκωσι, ἰκτῆται. Sic à βλάκω, λέδο, νο-
ceo, perfectum passivum βιβλάκωσι, & ἰβλάκωσι, damno
affectus sum. à διαλύω: in scilicet, tertia perfecti pas- 35
sivi διαλύωσι, & διήλυται, in scilicet est. à θλάω,
frango: μ. θλάω, 112. 9. Perfectum passivum τίθλα-
σται, & ἰθλασται, fractus sum: à τίθλασται, partici-
piū

- πρῶτον τετρασύνθετος, fractus : Aoristus primus ἐθλάσθη, in
 tertia plural. ἐθλάδοσαν, sunt castrati aut elisi. Infini-
 titius θλάδομαι, collisum esse. ¹² Per λε quidem commu-
 niter, per ει vero Atticè, 180.24. συναλεξέμενοι autem &
 συναλεξέμενοι, sunt nominativi plurales participij perfe-
 cti passivi, à συνλέγω, sine συνλέγωμαι, colligo : componi-
 tur ex σω, mutato ν in λ (ut dicitur in verbo συβή-
 νουσαι) & λέγω, lego, dico, deligo : unde perfectum λέ-
 λεχα, & Atticè ἐλοχα. 289.35. Infinitivus ἐιλοχέαι : cum
 σω, συναλεχέαι. collegisse. Participium ἐιλοχώς. σωει-
 λοχώς, qui collegi : Perfectum passivum, λέλεγμαι, &
 ἐιλεγμαι : unde εἰλεξέμενοι, delecti, & cetera. In Ao-
 risto secundo passivo, ἐλέγησαν : cum ξω Atticè pro σω,
 ξωαλέγησαν, collecti sunt. ¹³ Est participium perfecti
 passivi. Perfectum activum est διδόντικα, ut arbitri
 indicaui : Aoristus primus ἐδόντισα, & deperdito priori
 augmento, διόντισα : infinitivus διατῆσαι : aoristus pri-
 mus pass. ἐδόντισθαι : unde participium, διατῆδεις, intos :
 τὰ διατῆθίντα, ea quæ arbitri statuerunt. Legitur apud
 20 Lucianum διαταν, διατῆοντο, vitam degebant : quod est
 imperfectum passivum Ionicum sine augmento, & ha-
 bet significationem verbi διατάω, vino, veluti & δια-
 τάω nonnunquam sumitur pro διατῆω, ut arbitri iu-
 dico. διατάω augetur in medio : imperfectum passi-
 vum διητώμεν, διητῶτο, vivebam, vivebas, bat :
 in aorist. prim. passivo διητήθη, diversatus est. ¹⁴ ἡνώ-
 χλασα, as, es, est aoristus primus act. ab ἐνωχλῶ αἰ. μ. ἡσω,
 augetur in principio & medio, ut imperfectum. ἡνώ-
 χλεν, ἡνώχλεις, ἡνώχλει, turbabam, as, ai : de quo (175.
 30 1.) reperitur tamen aoristus primus passivus cum uno
 tantum incremento, ἐνωχλήθη, molestia sum affectus.
¹⁵ Imperfectum passivum augetur initio utrinque etiam
 auctum inveniunt, ἡμπεριχόμεν, induebar, componitur
 autem ἀμπεριχόμεν ex præpositione Aeolica ἀμπί, pro
 ἀμπί. (144.28.) & ἔρχομαι, quod augetur per ει, ut di-
 ctum est, 172. 5. ¹⁶ ἡνέχετο est tertiae personae singularis
 aoristi secundi med. augetur utrinque, à ἡνέμ. αἰέχουμαι,
 sustineo, 175.1. sed formatur tanquā ab αἰαχέομαι nam
 simplex

συναλεξέμενοι
συναλεξέμενοι.

σωειλοχέαι.
σωειλοχώς.

ξωαλέγησαν.
διδόντικα.

δόντισα.

διατῆθίντα.
διατῆοντο.

διητῶμεν.
διητήθη.
ἐνωχλῶσα.

ἐνωχλήθη.

ἀμπεριχόμεν.

ἡνέχετο.

ἁπλῶς τε.

simplex ἔχω sumit aoristum secundum ἐ χέω, ut paulo post dicitur in verbo ἔχω, ἐνέχτο autem est imperfecti passivi ab eodem ἀνέχουσι: augetur quoq; utrinque, in principio quidem, migrante a præpositionis ἀνὰ in η: in medio verò ἔχουσι, augetur per ei, ut habes 172. 5. in 5

17 activo ἔχω. 17 Utrinque augetur, est verò tertiæ personæ singularis, perfecti pass. sic imperfectum ἐπαρόντι. 18

ἐπεπαρόντιαι.

ἐμπόλως.

ἐμπόλως.

Quæ sequuntur composita, sunt perfecta primæ coniugationis circumflexorum (præterquam ἱμπόλως, quod est secundæ) & augentur in medio: quamvis eorum simplicia non sunt in usu: tamen ἱμπόλως tertiæ personæ aoristi primi acti, augetur initio: sic & perfectum apud Sophoclem, ἱμπόλως, vitam cum morte commutasti. Notandum in ἱπορχῶ non elidi: præpositionis ἐπι, ante vocalem. Vide 12. 15

De verbis ex
duplici præposi-
tione compositis.
appendix.

ἐπεδεδινημένος.

ἐπεπαρόνται.

ἐπεπαρόντως.

ἀπηνήαμιν.

Huiusmodi verbis compositis aliquando altera præfigitur præpositio, quæ licet augmentum non recipiat, interdum tamen in medio geminum augmentum relinquit, ut δεδινημένος, compositum ἐπεδεδινημένος, arbitrarium sententia indicatus: πεπαρόνται, compositum ἐπεπαρόνται, id est, per vinum & petulantiam iniuria & probro affectus est. unde & participium ἐπεπαρόντως, qui iniuriam passus est, ducitur hoc verbum ab ἐ οἶνος, & vinum, sic ab ἀπαύνομαι, renuo, quod componitur ex ἀπό, ἀνὰ & αἰνέω, aorist. primus med. ἀπηνήαμιν, ἀπηνήατο, renui, isti, it, cum duplici augmento in medio: quia tamen alterum in infinitivo servatur, ἀπαύνομαι, recusare: dicere poterimus, αἰνέωμαι haberi pro simplici, atq; in eo mutatum fuisse αἰ in η Atticè, ut in ἱμῖνα sine ἱμῖνα, de quo 73. 36. In huiusmodi penultima quidam subscribunt i, habentes rationem præsentis, in quo est αἰ, alij non subscribunt, quod futurum habeat a nudam vocalem. Ab ἀνορθώ, μ. ὤσω, corrigo, emendo: cum ἐπι, ἐπανορθώ, id est, quod lapsus est corrigo: aoristus primus ἠνορθώσα, ἐπηνόρθωσα, tertia persona perfecti pass. ἠνέρθωται, ἐπηνόρθωται, correctum & instauratum est. 19 Poeticè ἀμφέσω, induam: aorist. primus, ἠμφέστα: simplex tamen ἔστα, ἔστα, ἔστα, & poeticè detracto augmen- 10,

ἐπηνόρθωσα.

ἐπηνόρθω.

Tempora verbi
ἀμφέσω, atq; sim-
plicis ἔστα quasi
ab ἔσ.

- 30, & geminato τ, ἴαται, ἴαται, ἴαται, quod etiam est colloca-
re: hinc Imperativus ἴσθι & ἴσθον. induc: participium
ἴσας & ἴσας: infinitivus ἴσαι, & ἴσαι: cum ὅτι ἴσας,
sedere in: at ἴσας, imperativus est medius: nam indi-
catus est ἴσθων, ἴσθω, ἴσθω, pro ei ἴσθων, quod & ἴ-
5 εἰσθων, 180.16. & detracto omni augmento, ἴσθων:
tertia pluralis ἴστω, induti sunt: participium ἴσθων
& ἴσθων, cum ἀμφοῖ, ἀμφοῖ, indutus. Redeamus
ad ἀμφοῖ: Imperfectum passivum ἡμφοῖν, in-
10 dutus eram, Perfectum quoq; passivum est, ἡμφοῖς:
unde participium ἡμφοῖς, indutus: sic ἡμφοῖς, ab
ἡμφοῖς, quod ponitur in contextu. Invenitur etiam
ἡμφοῖς, pro eodem: in quo duplex est augmentum,
veluti & in ἡμφοῖς, sed in uno præpositio perdit si-
15 nale, quod in alijs retinet, Vide 68.22. Est præterea &
aliud huius participium ἀμφοῖς, cum augmento in
medio, veluti & simplex, ἴμφοῖς, per ei, factō augmento
pro n. nam ἀμφοῖς, componitur ex ἀμφοῖ & ἴω, induo, se-
deo: quod augeatur per ei 69. 12, unde perfectum passi-
20 vum ἴμφοῖς, ἴσται, & ἴσται poeticè ἴσται & ἴσται. sedi, ἴσται,
ii, seu indutus sum, es, est: tertia plural. ἴσται, Ionicè
(86.26. & 87.2.) ἴσται, & crasipoeitica εἴσται, sederunt
seu sedent, sic in tert plu. plusquamperf. εἴστω, ἴστω, &
εἴστω, sederant, vel sedebant: cum παρ, παρ, affe-
25 derant seu affidebant. nam huius perfectum præsentis
etiam significationem habet, & plusquamperfectum, im-
perfecti. hinc dicunt nonnulli εἴμφοῖς, præsens esse verbo-
rum in μι, ex εἴμφοῖ, crasi εἴμφοῖ, quod & ἴμφοῖ, 204. 2. Pro
perfecto εἴμφοῖ, reiecto augmento, & assumptio σ, dicitur
30 ἴμφοῖ, (unde ἀμφοῖς) & plusquamp. ἴσθων. tertia
persona, ἴσθων, induerat, seu federat. Si huiusmodi voca- 20
lis fuerit a vel e, ea in futuro aut perfecto non mutabitur
in u, ut in verbis circumflexis, sed retinebitur ut in præ-
sentis: κείνους, seu κείνους, κείνους: κείνους: Aoristus
35 prim. κείνους, κείνους, κείνους: detracto augmento, κεί-
νους. Particip. κείνους, qui temperavit: ἡ κείνους, cum
ἐ, κείνους, que infudit. Aoristus primus med. κεί-
νους, κείνους, κείνους, reiecto augmento, & gemina-

In αὐτῷ & ἴσθων
αὐτῷ & ἐνὶ αὐτῷ, α
& non mutan-
tur.
κείνους, α κείνους

20 σ, κηράσεται, *fudit*. Participium κηράσμενος, & κηρά-
 σάμενος, *fundens*. A futuro κηράσω, per syncopen, dicitur
 κηράσω: unde perfectum κηράξα: Passivum κηράμεν, si-
 ne σ: at si non fiat syncope, dicimus κηρέσμεν: unde
 participium κηκέρσμενος, mixtus, sed κηραμένος, est ma- 5
 gis receptum, à κηράμεν, κηράσας, ex quo verbale ἡ κη-
 ρασίς (155. II.) crasis, temperies: tertia perfecti, plural. κη-
 κέρηται, temperantur: Infinitivus κηράσας, temperari:
 Aoristus primus κηράδω: unde participium κηράδεις, ἐν- 10
 τος, mixtus. πείνωμι, sine πείνωμι, πείδαμι, πείδομαι, ao-
 riſtus primus, ἐπείτασας, & geminatio σ, ἐπείτασας, aperuit,
 tertia plural. ἐπείτασαν, & reiecto augmento, πείτασαν,
 aperuerunt, panderunt, explicarunt: participium πείτα-
 σας, cum ἐκ, ἐκπείτασας: qui extendit, perfectum πείτα-
 κς, pass. πείτασμεν, ασται, ασται: unde aoristus primus, ἐ- 15
 πείταδω, ἐπείταδης, ἐπείταδην, evolavi, isti, ii: reperitur
 tamen futurum medium πείτομαι, volabo. atq; perfe-
 ctum passivum, πείτημαι, πείτησαι, volavi, isti, que
 verterunt a in η, sed id fit licentia poetica: vel habita
 ratione thematis vsuati πείτομαι, πείτωμαι, volo: unde 20
 participium πείτομενος, πείτομενος, volans. Κορένωμι, sine
 κορένωμι, κορέω, μ. κορέω, perfectum, κηκέρημι: passivum
 κηκέρημαι: participium κηκέρημενος, satiatius, κηκέρημέ-
 ναι αιως, saturata capræ: poetica licentia reperitur κηκορ-
 μένος, saturatus: aoristus primus κηκορέδω: unde infini- 25
 tivus κορέσθηναι, satiatum esse: participium κορεθείς, re-
 pletus, saturatus. Σορένωμι, sine σορένωμι, & syncope, σορ-
 νωμι, σορέω, μ. σορέω, aoristus primus, ἐσώσας, ἐσώσας, ἡ-
 σώσας, tertia plural. ἐσώσαν, sine augmento, σορέσαν sub-
 iunct. σορέσω, ης, η. σορέσωμεν, prosternamus: infinit. σορ- 30
 εαι, sternere, participium σορέσας, sternens. aoristus pri-
 mus medius ἐσορῶμεν: tertia pluralis, deposito aug-
 mento, σορέσαντο, straverunt. In tertia singulari perfecti
 passivi Dorez dicunt ἐσώσας pro ἐσώσας, stratus est.

πείνωμι à πεί-
 νω.

κορένωμι à κορέ-
 ω.

σορένωμι à σορέ-
 ω.

ζώνωμι, à ζών-
 ω.

21

21 Ζωνύω, sine ζώνωμι, ζώνω, μ. ζώνω, aoristus primus, ἡ- 35
 ζώσα: med. ἡζώσμεν, detracto Ionice augmento, ζώσ-
 μεν, cinxi: tertia plural. ζώσαντο, se cingunt, & cunctan-
 tur, apud Hesiodum. Perfectum ἡζώσας, passivum ἡζώσμαι,
 cinctus

cinctus sum : assumit σ : unde verbale τὸ ζῶμα, ατος : Ἐ
Atticè abiecto σ, ζῶμα, cingulum, succincta tunica : par-
ticipium ἱζωμένος, cinctus : ἱζωμένοι, exui, aoristus
prim. ἱζάδω, infinitivus ζωθῆναι, cinctum esse. partici-
pium ὁ σκεδεις, ἱντος, ἡ ζωθείσα, εἰσος, cinctus, cincta. ²² ²²

Vide infra, in verbo ἰωνύω. ²³ Στεφάνου, sine σπῆνυμι, ²³ Στεφάνου δ

aus σπῆνύω, σπῆω, μ. σπῶω : aoristus primus ἀσπῆσαι
perfectum ἱσπῆκα, passivum ἱσπῆμαι, ασαι, ωται, stratus
sum, es, est : participium ἱσπῆμένοι : σκεδεις ἱσπῆμένοι, το-
¹⁰ ri strati, sine confecti : aoristus primus ἱσπῆδω : unde
participium σκεδεις, ἱντος, stratus. ²⁴ χωνύω, sine χώνυ-
²⁴ μι, χῶω, μ. χῶω : aorist. primus, ἱχῶω : infinitivus χῶ-
σαι, aggressisse : χῶσαι τάφον, excitare sepulchrum : parti-
cipium χῶσαι, ατος, qui aggressus : aoristus primus med.
¹⁵ ἱχωδάμω, exaggeravi terram, tumulum feci. (coinci-
dit cum ἱχωδάμω verbi χῶμαι, irascor : unde ἱχῶατο,
Ἐ detracto augmento, χῶατο, iratus est, succensus : Ἐ
participium χῶαμῶς, χῶαμῆν, iratus, irata.) Per-
fectum passivum κίχῶσαι, κίχῶσαι, κίχῶται, assumit
²⁰ σ : hinc verbalia ἡ χῶσις, εως, agger : Ἐ ἱχῶσις, ἡ χῶσις
τάφος, aggestus tumulus. Aoristus primus ἱχῶδω, ag-
gestus fui : infinitivus ζωθῆναι, oblimari, aggeri : parti-
cipium χῶδεις, χῶδίντος, aggestus. Præcedentibus adde
χεθῆνυμι, sine χεθῆνύω, χεθῶ, coloro, tingo : μ. χεθῶω : per-
²⁵ fectum κίχεθῶκα : passivum κίχεθῶμαι, ασαι, ωσαι, assu-
mit σ : unde verbalia ἡ χεθῶσις, εως, color : Ἐ ἡ χεθῶσις, ἡ
εως, colorans, infector. Tamen τὸ χεθῶμα, χεθῶματος, color,
amittit σ. Vide 155. 28.

Ἀνοίγω aperio. Futurum, ἀνοίξω. Aoristus primus

ἀνοίξω.

³⁰ Atticè ἀνείξα. Præteritum medium, ² ἀνείχα. Præ-
teritum passivum, ³ ἀνέχμην. Participium, ⁴ ἀνέχ-
μῆν. Aoristus primus passivus, ἀνέχθην. ^{2.1} ^{3.4}

Ἀπολλύω & ἀπολλύμι pereō, perdo, destruo. Futur.

Ἀπολλάω. Præterit. med. Atti. ⁵ ἀπώλαα, ab ἀπολλέμεν, ⁵

ἀπολλύω, Ἐ ἀπώ-
λυμι, ab ἀπώμα,
Ἐ ἀπώμα.

³⁵ ab ⁶ ἀπώλω, Futur. ἀπολλίσω. Præterit. ⁷ ἀπώλεκα, ἀπο-
⁶ λώλεκα, ab ἀπολλέω, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷

κώλεκα, ab ἀπολλέω, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷

κώλεκα, ab ἀπολλέω, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷

κώλεκα, ab ἀπολλέω, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷

κώλεκα, ab ἀπολλέω, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷

κώλεκα, ab ἀπολλέω, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷

κώλεκα, ab ἀπολλέω, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷

κώλεκα, ab ἀπολλέω, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷

κώλεκα, ab ἀπολλέω, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷ ἀπώλεκα, ⁷

ἀπόσκηκα, ab

ἀποσκληδα.

ἀποσκληαίν.

ab ἀποσκλημι.

ἀρίσκει, ab ἀρίω.

Αἰκισιασίου de si-

νις in σκω, ei

σκομαι.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀνέωξα.

ἀποσκηαίν, obtriguisset, ab ἀποσκλημι.

8 Ἀρίσκει, placeo. Fut. ἀρίσω ab ἀρίω: ⁸ nam σκω & σκί-9 μω tanquam ω & ομω, ⁹ βρώσκω, comedo: γράσκω, se-8 nesco: ⁸ ἰλάσκωμαι, placeo: vt βρώω, γράω, ἰλάσκωμαι.

1 Et rursus aucta praepositione ἀνέωξα aperui, vide 180. 5

2 10. & 181. 9. ² Αἰκ, ἀνέωξα, cum uno duntaxat aug-

mento: & cum triplici incremento ἀνέωξα: unde Parti-

3 cipium ἀνέωξας, ὅτε, paulus, aperius. ³ Sic simplex ex

ωξωμαι, patefactus sum. & participium ωξόμενος, patefa-

ctus, apertus, ab ωίω, cuius imperfectum ὤζων, aperie-

4 ὀαμ. ⁴ Et augmentum sumente praepositione, ἀνέωξόμενος,

aperius: sic in Aoristo primo ἀνέωχθην, pro ἀνέωχθην, ter-

tia plural. ἀνέωχθησαν, aperti sunt. Dicitur etiam ἀνέωχθην,

cum simplici augmento, & poeticè resoluta diphthongo

ω in αι, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

5 σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

σκίω in οίω, ἀνέωχθην. Reperitur etiam Aoristus secundus πα-

- σκω, morior. Futurum θνήσκω, & med. θνήξομαι, & cum poetica reduplicatione, τήνξομαι, τήνξῃ, et Atticè, 189. 7. τήνξει, morieris. Infinitivus τήνξειν, moriurum esse: potest & paulo post futurum censerì, quasi à θνήσκω. Excipe quoque ὀλίσκω, de quo 215. 32. ac γινώσκω & χέσκω, de quibus infra. Illud & hic notandum, finita in αω & ιω ab ασκω & ίσκω, non mutare in futuro aut præterito characteristicam breuem in longam, more circumflexorum: ut γηέσκα, γηέω, μ. γηέσω. Perfectum γήεσσα. Participium γηεακώς, senio confectus, huius imperfect. γήεον, ας, αι: & crasi γήεον, γήεας, γήεα. Ἀρίσκω, ἄρίω, μ. ἄρίσω. Aorist. prim. ἤρισα, ἤρισας, ἤρισε, placui, ἴσθι, ἴε. Futurum medium, ἄρισσμαι: unde in prima plur. ἀποσμήδε, placebimus. Ἰλάσκω, ἰλάσμαι. 15 Futurum medium, ἰλάσμαι, Placabo. Aoristus primus, ἰλάσμεν. Participium ἰλασμένος, qui placavit. Perfectum passivum ἰλασμαι, ἰλασται, ἰλασται: Imperativus ἰλασο, venerate, placa: Participium ἰλασμένος, qui offertur pro expiatione: Aoristus primus, ἰλάδην, μ. π. imperat. ἰλάδην, propitius esto, syncope ἰλαδί, & poetica ectasis ἰλαδί: in ἰλάδην, ultima syllaba scribitur per τ pro θ, ob aliud θ præcedens: 89. 18. at ἰλαδί, habet θ. Possimus etiam dicere ἰλαδί esse præsens activi ab ἰλνμι, 126. 34. ut ἰσαδί, ab ἰσημι, 121. 24. ἰλνδι vero vel esse Aoristi 25 secundi, in quo servatur penultima longa, 122. 24. vel dictum esse pro ἰλαδί, per ectasin poeticam, ἰλασο quoque potest censerì præsentis temporis vocis passive seu mediæ ab eodem ἰλνμι: Pass. ἰλαμαι: veluti ἰσασο ab ἰσημι, ἰσαμαι, 122. 24. Notandum præterea, verba in σκω: & σκαμαι, 30 esse omnia derivata: & formari à primitiviorū vel præsentis, infertis ante α literis σκ, vel à futuro, infero σ: hæc literæ in deducendis postea temporibus sunt abijciende ut rite docet Clenardus: verum retinet, quæ sit habenda penultimæ ratio: addendum igitur penultimam derivati in σκω, haud raro diversam esse à primitivi penultima. præcipuè in finitis in ίω ex quibus ferè fit ίσκω, ut ὑρίω, ὑρίσκω, inuenio, & ex ίω, ὠσκω, ut βίω, βίωσκω, vivio: ἑρίω, sine ἑρίω, ἑρῶσκω, & cum reduplicatione, ἑλερῶσκω.

τήνξει.
τήνξειν.

αω & ιω ab
ασκω & ίσκω πῶ
mutant α ante θ.
γηεακώς.
γήεα.
ἤρισε.

ἰλαδί.
ἰλαδί.

Notio.
De penultima
& reduplicatio-
ne verborum de-
rivativorum in
σκω.
ὑρίσκω.
βίωσκω.
ἑρῶσκω.
βιβρώσκω.

cum igitur ab huiusmodi verbis volueris tempora deducere, non solum literæ σ, sunt reiiciendæ, sed & penultima vocalis atque reduplicationis, quæ in multis locum habet (ut plenius dicitur in verbo πρῶσκα,) erit habenda ratio, nam penultima se habebit, ut in primitivo: 5
 & reduplicatio ultra præsens & imperfectum non seruiunt, vel, ut breuius dicam, hæc à suis primitiuis mutuantur tempora: ut τελίσκω, & τελίσσω, & τελίω. βιβέσσω, comedo, Futurum non βιβέσω, sed βεβίω, à primitiuis βέω sine βέω, 10
 sed eadem est ratio: nam ab ἐώ στήσω, mutata breui in longam, ut in ceteris flexis εἶω, εἰάσω, vino. Futurum εἰάσω, quod etiam in nominis ab αἶ & ἰω factis obseruatur: εἰάσω, à εἶω, vado, μ. εἰήσω, εἰσὶ ἴδι, vade, accelera: Imperatiuum pro εἰάσω, ἰδέσσω, ab ἰδέω, pubesco, μ. ἰεῖω, φάσω, & per reduplicationē & assumptio ν, πρῶσκα, à φάω dico nuncio μ. φήσω: à φάωσκω, in imperatiuo φάσκει, φασκίτω, dic, dicat. Imperf. à πρῶσκα ὀπρῶσκει, & sine augmento πρῶσκει, loquebar, vel loquebantur: in præsentii passiu πρῶσκεται, πρῶσκη, & Ionicè πρῶσκει, loqueris, 20
 22. 30. Δορῶσκω, μεθίσθησι Δορῶσκω & verso ὅ, ὅ in φ Δορῶσκω, Δορῶ, salto, curro. Futurum Δορήσω. κῶσκα à κῶω, concipio, μ. κῶήσω: μελίσσω, μεταθesis, verso ὅ, ὅ in α, & μ in β mutato, quid μ ante λ, locum non habeat. 7. 2. βλέσσω, à μελῶ, eo, proficiscor, μ. μελῶ, 25
 111. 21. reperitur tamen participium Aoristi prim. βλάζας, profectus, tanquam à Futuro βλάξω: sed receptum non est. οἰδίσκω, ab οἰδῖο iureo, superbio, μ. οἰδήσω, ab οἰδέω, Imperfectum οἰδέν, ε. ε: ὀδὲ χεῖα, iumentum habebat corpus. σπρίσκω à σπρίω, primo, μ. σπρίσω: unde in medio σπρίσωμεν, σπρίσῃ, σπρίσται, primabor, beris, biniur. Participium σπρίσμενος: primandus. Aoristus primus passiuus ἐσπρίσθη. tertia plural. ἐσπρίσθων, primati sunt. Infinitiuus σπρίσθηναι. Atticè & Doricè, σπρίσθμεναι, & Syllote, σπρίθμεναι, & Ionicè σπρίθμεν, primari. at 35
 γαμίσκω à γαμία, nubdo & duo uxorem facit in futuro γαμήσω & γαμίω unde medium γαμίσσωμεν, γαμίω, γαμίσται, & poeticè geminato σ, γαμίσσεται, in matrimonium ducet

τελίσκω.

βιβέσσω.

ἐώ, αἶσσω.

αἶσω.

εἰάσω.

ἴσω.

εἰώσσω, ἴσω.

εἰάσω.

ἰδέσσω.

φάσω.

πρῶσσω.

πρῶσκει.

πρῶσκει.

Δορῶσκω.

κῶσσω.

βλέσσω.

βλάζας.

οἰδίσσω.

ὀδῶ.

σπρίσμεν.

γαμίσσω.

γαμίσσεται.

duces. Sunt quedam finita in ἵσσω ab ἰω, & αω, & ἡα. Futurum habent in ἵσσω. ἀλθῆσσω, ab ἀλθῶ, cresco, μ. ἀλθῆσω, καλῆσσω, & syncope κλῆσσω, et per reduplicationem

ἐλπίσκω.

κικήσκα: ἀ κκήσα, νοσο: *futurum* κλήσα: *perfectum* κί-

πικρή σκέψη.

5 κληκε, *passivum* κέκλημαι: *at primitivum*, κλήω, *facit* κλήω, *ἔν* κλήσω : *de hoc infra in appendice eorum, quae a* κίνειν *incipiunt.* μνήσκω, *cum reduplicatione* μμνήσκω, *ἀ* μνίσκω, *vel* μνίσκω, *reminisce* facio, *suggero, ἔν* in memoriam revoco. *Futurum* μνήσω. *Aoristus prim.* ἐμνήσα: *Partici-*

μεμνήσκει.

10 *pinum* *μνησται*, *μνηστοτα*. *Aoristus* *primus* *medius* *ἐμνησ-*
ταμι; *tertia plur.* *detrahto augmento*, *μνησσαντο*, *Opiatinus*
μνησσαιμι, *αισταιτο*, *tertia plur. at.* *μνησσαντο*, *et* *Ionice* *μνη-*
σταιτο *memoravint*. 87.2. *Infinitiuus* *μνησσαι*, *mentio-*
nem *facere*. *Participium* *μνησδαιστος*, *μνησδαις*. *Fuerunt*

μνησάται.

15 *medium, μέσος, mentionem faciam. Perfectum passi-*
uum μεμνημαι, μεμνη. (171.36. & 189.2.) μεμνηται; hinc
Aoristus primus ἐμνήσθην, assumpto σ, 190.3. unde Im-
perativus μνήσθην: Subiunctivus μνησθῶ. Infiniti-
vus μνησθῆναι. Participium μνησθεῖς, ἐντος, memori-

20 *am faciens, & memor factus seu recordatus.* Futurum primum *μνησθήσευ*, habeo mentionem, à thematic *μνημυ*, tertia pluralis imperfecti, *μνησθοντο*, *μνησονται*, & poetice *μνησθησιν*, memores erant. Vide II4. 17. & 33. Participium *μνησάμενος*, *μνησάμενος*, & Ionicè *μνησάμενος*, He-

ἐμνύοντο.

25 *rodotos* *παρομυθος* ἀρχὴν, ἀπὸ τῆς *imperium*. Sed redeamus ad verba in ἴστω: finita in ἴστω ex ἴσω *servant omnia*: in futuro, ut ἀπίστω, ab ἀπίστω, *placeo*, μ. ἀπίστω: *κίεω*, à κίω, (vnde *ἐκ κίεω* 204. 27.) *iaceo*, μ. κίεω. Quaedam desinunt in ὕστω, ab ὕω; hæc in penultima nihil

μενέμενος

30 *mutant* : μεθύσκεμεν, ἀμεθύομεν, ebrior, ebrius sum. *Fu-*
rum *medium* μεθύσκευ. *Passum* μεθύσθησκει, με-
 θύσθη, inebriabor, beris. ἴσκει, ἀΐομεν, traho, custo-
 dio, uxor: *furum* *medii* ἴσκει, ἴσμεθα, defendemus.
Aorist *primus* ἐΐψατο, ἐΐψω, ἐΐψατο, ἐρῖκε, ἴσθι, ἴσθι:

μεθύσκομυ.

ρύσκημα.

35 Imperatīvus πῶσα, libera : πῶσα, liberate : perfectum
passivum ἵππουσε, liberavi : sine augmento πῶσα; unde in-
finitivus πῶσαι & tertia plusquamperfecti Ionica πῶσε,
pro ἵππουτο, 86.26. sic tert. plur. Imperf. πῶσθε, pro ἵππουτο,
Ionice

१०५५.

ಸಿರಿವಿಧ್ಯ.

βύατα,

Q. y.

Ionicè

р. 10.

βόσκω.

Βρώσκη.

Βιβρόχαι.

பெரும்புலியார்.

αὐξω ἀβ αὐξίω.

*Barytona à cir-
conflexis.*

αὐξήται.

αὐτῶν τε.

αιξάνω, αβ

ad inf.

$$aizw, ab\ aiz'w,$$

အိမ်နီး, အိမ်ငါးတေ.

Ionice deposito augmento. huius imperatius, p^{us}, & 102

nice. 16. 14. *πῦτο, libera.* Verbum βόσκω, à βίω, *pasco, pabulum præbeo, facit in futur.* βοσκήσω, tanquā à βοσκίω cum dicendum esset βίωσω: tamen à βίωσω, ducitur perfe-

⁹ Plusquamperfectum ἔβλεπεν, ἔβλεπεις, ἔβλεπεν, ἔβλεπετε

abieſto: βιβέειν, paſtus erat, ederat. Optati. βιβέειν
μὴ βιβέειν, pro hoc x in θ mutato, Homerus dixit βιβέειν
Sous, comederes: veleſt Optatiui mediꝝ ab inuſtato βιβέειν

20. Ἀ ἐὶς ἕνα *fit passivum* βίβωμεν, βίβωσθε, βίβετε, *votatum est*. *Infiniitum* βίβωμεν, *erofum esse* : *Participium* βίβωντες, *erosus* : τα βίβοντες, *comesa*. *Avistius primus* ἰσχυρῶς : *Participium* βόωεις, εἶσα, ἐν : τα

1.2. Regēivra, comesta. Aoristus secundus activus, ἔρεον, ἔ-
 2. ερεον, ἔρεον, quasi à βερεῖν, 123. 27. § 130. II.

4.5 ¹ Ἀυξέω, *augeo*. Futurum, αὐξήσω, ab αὐξέω. ² Innu-

8.9 sumūt à circumflexis.⁴ ἀλέξω, ἀρκεο, ἰμνω: ⁵ ἀχθόμεν, ἰπ-

I O dignor, offender, *tristior*, ⁹ βέλομαι, *υλο*: ⁷ θέλω, *υλο*: ⁹ μᾶ-
 I I χομαι, *ρηγνο*: ⁹ μέλωμαι, *κυρο*: ¹⁰ μένω, *μανεο*: ¹¹ οἶχομαι, *di-*

12 scedo, pereō: ¹² ὀῖμαι ρητο: ¹¹ ὀφείλω, debeo, tanquam ἀ-
 13 λείψω, ἀλείψω, ἀχθεύμαι, ἀχθῶμαι, &c.

I *A futuro αὐξήσω, aorist. prim. ἠύξησα, auxi, perfe-*
ctum παύξω, παύξω, παύξω, de Ionicā despectio

augumento, αὐξεται, creui, isti. it : sic in imperfecto αὐξαιτο,

pro nūq̄to,angebatur. Aorist. prim. nūq̄ndiv, auctus sum:
Participium w̄q̄ndis, adultus. Possunt hæc tempora ad

αὐξάνω referri: significat enim idem, quod *αὐξέω*, atque eodem modo ab *αὐξέω* tempora mutuatur, ut dictum est.

214. 7. Pro αὖξο poetae dicunt αἰξο, unde in imperfe.
αἰξο αὐγεῖται sine augmento : sic αἰξο αὐγεῖται à τας.

fino αἰξομαι, angesco, cresco, futur. acti. αἰξήσω, quasi ab

2 ægîs : hinc participium Aorî. pri. pass. ægîs, adultus, ætîus.² Et contra multa circumflexa à barytonis for-

mantur: ut à γράω fit γράω, scribo, unde futurum γρά-
φήσω: Perfectum γράειναι: Plusquamperfectum ἔγρα-

baryte-

5 *barytonorum diphthongo productam ferè corripunt, ex
 ay, subiunctivam, & ex ei præpositivam abijciendo. de
 δαίω & δαίω vide infra in Appendice eorum, quæ à δ
 incipiunt: à διδάσκω, doceo, fut διδάσκω: μ, διδάσκω:
 Aoristus primus. ἰδιδάσκου: Infinitivum διδάσκουσι, do-
 cuisse. ab εἶδω, ἰδῶ scio, de his infra in verbo εἶδω. à
 κλαίω, κλαίνε, & κλαίω, servata diphthongo, id est, fleo:
 Fut. κλαήσω, κλαήσεις, κλαήσει, & κλαήσῃ, flebis. à ῥιπῶ, ῥι-
 πῶ, προύγιο: μ. ῥιπῶσω, à εὐίχω, εὐίχῶ, ordine eo, procedo:
 10 μ. εὐίχῶσω, à τύπῶ τυπῶ, verbero. μ. τυπῶσω, τυπῶσῃ: infi-
 nitivum τυπῶσθαι: futurum med τυπῶσμαι, uapulabo. à
 εὐίδω, φιδῶ, parco, id est, abstineo, parcè υἱορ: μ. φιδῶσω:
 Perfectum περὶδῃα, passivum περὶδῃμαι, περὶδῃται. hinc
 paulò post futurū. περὶδῃτομαι, περὶδῃται, & Ionicè (82.
 15 17.) περὶδῃται, περὶδῃσται, parcam, es, ei. Aoristus secun-
 dus à φείδω, siue à φιδῶ, est φίδον, poetice πέφιδον, (68.
 38.) ned, περὶδῃμυ. Oportivum περὶδῃμυ, περὶδῃσο, πε-
 ρίδῃτο, parcam. à χαίρω, χαίρω & χαίρω gaudeo: unde à
 20 χαίρω: μ. χαίρῶσω, χαίρήσεις: & à χαίρω, futurum med. χα-
 ρήσωμαι, ut dicitur infra in verbo χαίρω. ³ Quandoque 3
 verò in ipsis circumflexis, nedum in barytonis, tempora fi-
 unt a barytonis: ut φιλέω, φίλω, diligo: aoristus primus
 ἑρίλα: med. ἐφιλῶμυ, ἐφίλω, ἐφίλωτο, deposito augmento,
 φίλωτο, amavit: imperativus, φίλω, diligito: Participium
 25 φιλέῳμυ, qui dilexit: tamen potest censeri imperfectum
 passivum à φίλωμυ. 128. 29. vel per syncopen factum à re-
 gulari Aoristo primo med. ἐφίλωσάμυ: sic φίλω pro φί-
 λῶσαι, & φιλέῳμυ, pro φιλοῦσάμυ. A φίλω tertia imper-
 fecti ἑρίλω, ἐφίλω sine augmento εἶλω, & Ionicè (67. 5.)
 30 φιλέωμυ, diligebat: tertia pluralis presentis pass. φιλοῦ-
 νται, φιλεῖνται, & Doricè (114. 4.) φιλεῖν, diligunt, ætina
 significatione. Aoristus primus pass. ἐφίλῃον. unde ter-
 tia plural. Βαρβάρικα. 88. 28. ἐφίλῃον, chari erant: δακνῶ,
 appareo, videor, sumit etiam tempora a barytono δάκνω:
 35 μ. δάκνω (poetice tamen δακνῶσω: δουρεῖν δακνῶσται, sa-
 pere videbimini: hinc Participium perfecti passivi, δα-
 κνῶμυ, observans) à δάκνω. Aoristus primus ἰδδῶ, ἰ-
 δέξαι, ἰδδῶ, visus sum es, est: ἰδδῶν, visi sunt: Subiun-*

Q. iii.

Eius

Circumflexa à
barytonis.

χαίρω.

δαίω.

Νοτίω.

διδάσκω.

ἰδῶ.

κλαίω &

κλαίω.

ῥιπῶ.

εὐίχῶ.

φιδῶ à φείδω.

περὶδῃται.

περὶδῃτο.

χαίρω, & χαίρω.

φιλέω, à φίλω.

εἶλω.

φιλέωμυ.

φιλεῖνται.

ἐφίλῃον.

δακνῶ, à δάκνω.

δακνῶσται.

ἰδδῶμυ.

δίδω.

δίδωται.

δίδωμι.

γάμος ἂ γάμου.

ἀλεξίσσεις.

ἀλεξάσται.

ἀλλέμεναι.

ἀχθομαι ἂ ἀ-

χθίσμαι.

ἀχθήσει.

βέλομαι, ἂ

βυλίωμαι.

μάχομαι ἂ μα-

χίωμαι.

μαχέσμαι.

μείλωμαι ἂ μ-

λέωμαι.

μίλω, ἂ μιλῶ.

οἶχομαι, ἂ οἰ-

χίωμαι.

- Εἶναι δὲ ὅξω, δὲ ὅξω, δὲ ὅξω, visus sim, sus, sit: Participium, δὲ ὅξω, δὲ ὅξω, δὲ ὅξω: δὲ ὅξω, multa arbitraria: δὲ ὅξω, sumitur absolute, id est, cum visum esset. Perfectum, δὲ ὅξω, Pass. δὲ ὅξω, tertia persona δὲ ὅξω, decretum est, stat sententia: Partic. δὲ ὅξω, n, on, x, δὲ ὅξω, γῶμα, ex commentis, iuxta visa et commenta. Sic γῶμα, nubo, et uxorem duco, sumit aoristum prim. ἔγμω, ἂ barytono γῶμα, sed de hoc infra. ⁴ Futurum ἀλεξήσω, arcebo: aoristus prim. ἀλέξῃσθα: unde in optativo Acoli- co, 57. 30. ἀλεξήσῃς, ἀλεξήσῃς, ἀλεξήσῃς, prohibeam, as, at, seu aueriam, as, at: in infinitivo vocis med. ἀλεξήσῃσθα, syncopē ἀλέξῃσθα, arcebo. Præsens infin. ἀλέξῃσθαι, Atticè et Doricè, 79. 1. ἀλέξῃσθα, auxiliari succurrere. ⁵ Futurum medium ἀχθήσομαι et ἀχθίσμαι, unde ἀχθήσῃ, dolebis, moleste feres, Atticè pro ἀχθίσῃ, 189. 7. Aoristus primus passivus ἡχθήσῃ, ægredere tui. Imperfectum verò ἡχθόμενω, ἡχθε, ἡχθετο, inuisus eram, as, at: sumitur etiam pro ἡχθάσομαι, de quo 215. 18. ⁶ Futurum medium βυλίσομαι, volam, 186. 25. Perfectum passivum βεβλή-μαι, volui: aoristus prim. βεβλήσῃ, et Atticè ἡβυλήσῃ, 20. volui, 175. 4. Participium βυλῶν, in te, cupiens, cupi- ⁷ dus: Præteritum medium βεβλήσῃ, volui. Vide 108. 31. ⁸ De hoc infra, inter verba, quæ à θ incipiunt. ⁹ Futurum me- ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

in α, ὠχωναι, et Ionicè, detracto augmento, ὠχωναι et ὠχωναι, ὠχωναι, ὠχωναι, abijt. Perfectum passivum, ὠχωναι. Aoristus secundus med. ὠχωναι, ὠχωναι, ὠχωναι : in prima plur. ὠχωναι : in tertia ὠχωναι, et Ionicè sine augmento ὠχωναι, abierunt : optativus ὠχωναι : tertia plural. ὠχωναι et Ionicè ὠχωναι. 87. 2. ¹² De cicui et ὠχωναι, unde infra à inter verba, quorum initium est ο. Præcedentibus adde ὠχωναι, elixo, coquo, ab ὠχωναι μ. ὠχωναι : aoristus primus ὠχωναι, ας, α, coxi, ὠχωναι, ὠχωναι. Futurum medium, ὠχωναι, tertia plur. ὠχωναι, coquent, Perfectum passivum ὠχωναι, et Ionicè, detracto augmento, ὠχωναι : unde participium ὠχωναι, coctus : aoristus primus ὠχωναι, ὠχωναι, ὠχωναι, concoctus sum, es, est. Infinitivus ὠχωναι, decoctum esse : Participium ὠχωναι, decoctus.

¹ Ἀπόχην, sufficit : Imperfectum ἀτίχην, satis erat. Futurum ² ἀποχρήσει. Aoristus primus, ἀτίχωναι, ab ἀποχρήσει : vide χήν.

Ἀφίει, dimittebat. Imperfectum à circumflexo, pro ἀφίει ab ἀφίει, dimitto : vt ὠφίει, pro ὠφίει, pag. 129. vers. 37. ³ Ἀττίει augetur ἀφίει, ὠφίει, vt ὠφίει, ab ἀφίει, dimissus est.

Ἀφυκτος, inenitabilis, à τήνω, fugio : tertia persona præteriti passivi ἀφύκται, verbale φύκτος, unde ἀφύκτος, & ablata præpositiua ἀφύκτος, vt ⁴ τίπυκται, paratus et structus est, pro τίπυκται, à τήνω, parofabro.

Ab inusitato ἀπόχρημι, ἀπόχρημι, ἀπόχρησι, apocope ἀπόχρη. ² Et in tertia plur. ἀποχρήσασι, sufficient. Infinitivus ἀποχρήσασιν, satis fore, suffecturum esse : in præsentii ἀποχρήν, satis esse. Doricum est, 108. 11. & 110. 8. pro ἀποχρήν, quod & ipsum reperitur, ab ἀποχρήν, unde et tertia pluralis ἀποχρήσασιν, ἀποχρήσασι, sufficient, & sufficient : nam etiam subiunctivus est. Participium ὁ ἀποχρήσων, ὠφίει : ὠφίει ἀποχρήσων, ὠφίει, sufficient : à genitiivo plurali ἀποχρήσων fit adverbium ἀποχρήσων, sufficienter, satis, abundè. ³ Vide 179. 2. & 9. & 204. 13. sic ab ἀφίει, aorist. secund. ἀφίει, ας, α : & Ἀττίει ὠφίει, permisit.

De hoc infra, in verbo, τήνω.

Q. iiii.

Grammatici

ὠχωναι.

ὠχωναι.

ὠχωναι.

ἀπόχην, ab ἀποχρήσει.

ἀφίει.

ἠφίει, ἠφίει, ἀφύκται.

τίπυκται.

ἀπόχρη.

ἀποχρήσασι.

ἀποχρήν.

ἀποχρήσιν.

ἀποχρήσων.

ὠφίει, ὠφίει.

ἠφίει.

4

Appendix.

ἀγῶμαι ab ἀγῶ-
ζῶ vel ἀγῶ.

ἀγορεύω, ab ἔγω,
ἔγω.
ἱπῶ, ἔρ ἱεῶ.

ῥήτωρ.
ῥήτορ.
ἄρρητος.

Grammatici vulgo enumerant nonnulla verba anomala ab alijs thematibus. hoc aut illud tempus accipienda, præter hæc, quæ a CLENARDO recensentur, & hæc ab a & postea ab alijs literis incipia: quæ si his anteveremus, non abs te nos facturos sumus arbitrati.

ἀγῶμαι, ἀγῶσαι, ἀγῶται, admiror, suspicio: secundæ coniugationis verborum in μι, ab inusitato ἀγῶμι. Imperfectum regulare ἠγῶμην, Futurum medium ἀγῶσμαι: Aoristus primus medius ἠγάσθην, ἠγάσθω, ἠγάσθαι, admiratus sum, admiratus es, est: tertia pluralis ἠγάσθησαν, & 10 depositio augmento, ἀγάσθησαν: Optativus ἀγῶσαιμι, ἀγάσσομαι, ἀγάσσοιτο, infinit. ἀγάσσειν, indignari, admirari: Participium ἀγῶσθης, & geminato σ. ἀγάσσειν, indignatus: aoristus primus passivus ἠγάσθην, ἠγάσθης, ἠγάσθησαν: tertia pluralis, ἠγάσθησαν, sunt admirati: optativus 15 ἀγάσσομαι, ἀγάσσοις, ἀγάσσοις, admirer, eris, eurus. Participium ἀγῶσθης, ἠγάσθης, admiratus, oblectatus, delectatus, ab ἀγῶ vel ἀγῶ.

Ἀγορεύω, dico, loquor, nuncio, orationem habeo: imperfect. regulare ἠγόρευον, & s, sine augmento, ἀγόρευον, nunciabam, & nunciabant. Fut. ἀγορεύω: aor. pri. ἠγόρευσα, & s, orationem habui, isti, it. Aliud sum ἔγω, εἰς, εἰ, dicam, es, et: tert. plu. ἔπωσαν, dicēt, part. ἔγων, ἔγως, dicturus, orationē habiturus: Ionica dialys. (75.36.) ἔγω, ἔγεις, ἔγεις: et part. ἔγων, ab ἔγω. ut ἀγῶμαι, ἀγῶμαι. 53.1. Perf. εἶπον, 25 dixi pass. εἶποναι, εἶποναι, εἶποναι, dictus sum, es, est, tert. plur. εἶποναι, & Ionice (86.27.) εἶποναι, impera εἶπον: nunc tertia εἶποναι; dictum sit: part. εἶποναι, & s: τὰ εἶποναι, dicta, aor. pri. εἶποναι, & sine augmento ἔποναι, ab ἔπω, quod augetur: per 4. 172.8. Facit & imperfect. passiv. 30 ἔποναι, ἔποναι, ἔποναι, unde ῥήτωρ rhetor, & ῥήτορ, dicendus, celebris: cōpositum cum ἀ privativa particula ἀρρητος, obscurus, ignobilis. Vide infra in verbo, ῥήτορ. Ab eodē ἔποναι, ου, ducitur aor. pr. ἔποναι, ἔποναι, ἔποναι, dictus vel declaratus sum, es, est (quod & ἔποναι: per systolē) & 35 part. ῥήτορ, declaratus, dictus, de quib. 190.18. τὰ ῥήτορ, nuntiatiū, responsum: τὰ ῥήτορ, pronūciata & inf. ῥήτορ, dici: αἱ ῥήτορ, primum passivum ῥήτορ, ῥήτορ, ῥήτορ, dicat,

dicar diceris, dicetur, ab inusitato ῥα, μ. ῥήσας : Aoristum
primus, ῥήσας : med. ῥήσασμω : hinc tertia plural. depo-
sito augmento, ῥήσαντο, dixerunt, dectenerunt, & parti-
cipium ῥήσας, confessus.

αἰαίνωμαι, ab
αἰαίνω.

- 5 Αἰαίνωμαι, venio, abijcio, recuso : secunda persona duali-
m, & Ionicè (82.30) αἰαίται : Perfectum passivum
αἰαίνωμαι : tertia persona αἰάντω, qui obstricto animo re-
pudiat, quasi ab αἰάνω, quod sit compositum ex αἰά &
αἰάω. Huius aoristum primus medius ἡνάνμην, cum dupli-
ci augmento, 220.23. Infinitivus αἰάνασθαι, alterum vi-
detur servare : sed Participium αἰανάμενος, ἀπαμείβην,
neutrum.

αἰρώ, ab ἔλω.

αἶρω,

ἡρῆκα.

- 15 Αἶρω, capio, convinco Imperfectum ἡρον, ἡρον, & Do-
rice (18.24.) ῥρω, capiebam, & capiebant : in tertia
persona pro ῥρω, ῥρει. Herodotus, deposito augmento, & ex
αἶρω, subijunctivam auferendo, dixit ῥρει : futurum αἰρήσω,
αἰρήσῃ, & medium αἰρήσεμαι, perfectum ῥρηκα, ας, α, pro ῥ-
ρηκα. Herodotus dixit ῥρήκει, subegerat : videtur, plusquam-
perf. Ionicum, pro ῥρήκει, subegerat, 182.35. Participi-
um ῥρηκώς, cum ἀνὰ, ἀνερηκώς, sublatius. Et hæc quidem
tempora à se ipso sumit : at Aoristum secundum ab ἔ-
λω, quod per ei augetur, 172.6. ἔλων, ἔλας, ἔλα, & sine
augmento, ἔλον, ἔλας, ἔλα, cepi, convici, isti, ii : hinc cum ἀ-
νά, ἀνέλω, ας, α, occidi, isti, dit, cum ἔξ, ἔξελον, eueri &
25 euererunt. Imperativus ἔλα, (unde ἔξλα, εἴνε) & ἔλεον,
76.29. unde ἀνέλον, tolle. Optativus ἔλωμι, ἔλωις, ἔλοι : ter-
tia plural. ἔλωις, cum ἔξ, ἔξελωις, amolui fuissent. Subjunc-
tivus ἔλω, capiam. Infinitivus ἔλειν (unde ἀνέλιν, inter-
mere) & Ionicè (79.22) ἔλαιν, cepisse : Participium ἔ-
30 λων, convincens : ἔξελων, eripiens, eyciens, ἀνέλω, inter-
mens, qui occidit. Ab aorist. secund. ἔλων, fit futurum se-
cundum, ἔλω, capiam : unde ἔξλω, eximam, expellam :
tertia plural. ἔξελωσι, pro ἔξελωσι, 18.23. sunt iamen, qui
malint hæc fuisse. secund. deducere ab ἔξλωμι τὴν ἔξλωσιν,
55 expello : Sic αἰρώμαι, eligo, accipio, infuturo : Aor. secund.
med. ἐλόμεν, ἔλας, ἔλας, sine augmento, ἔλωμεν, ἔλας, ἔλας, το :
tert. plur. ἐλόντο, & ἔλοντο, acceperunt, elegerunt : hinc ἔξ-
ελόμεν, ἔξελος, το, eripui, isti, ii. ἀνέλωμεν, ἀβέβημι, ἀφει-

ἀνέλω.

ἔξελωσι.

ἀπολῶ.

ἀειρημένος.

ἀειρητο.

ἀπαειρημένος.

ἀναειρημένος.

αἰρεθῶσιν.

αἶρω.

ἀειρῶ.

ἀειρωίν.

ἀειρωίνο.

ἀρωγ.

ἀόμω, abstuli. Imperativus ἀλῶ, cape. Optativus ἀοίμω.
 Subiunctivus ἵλωμαι, ἱξίλωμαι, exizam, deligam. Infini-
 tivus ἵλῶς, infliuisse: ἀναλῶς, abstulisse: ἀπολῶς, ab-
 stulisse, pro ἀφαλῶς, Ionice 18. 2. Participium ἀοίμῳς,
 qui infliuit. Ab αἰρώμαι, Futurum medium αἰρήσομαι: 5
 perfectum passivum ἤρηνμαι, ἤρηνται, ἤρηνται: participium ἤρῳ-
 μένος, sublato augmento, & cum Attica reduplicatione,
 ἀειρημένος, captus: pro αἰρεθῶσιν, quod repetita vo-
 calis sit semper corripienda: sic in tertia plusquamperfe-
 cti ἀειρητο, delectus erat, pro ἤρητο, atque perfectum cum 10
 δότῳ, ἀπαειρημένος, pro ἀειρημένος, abstuli, & ablatus sum:
 atque participium actiuium cum ἀνὰ, ἀναειρημένος, qui sis-
 tulus. Aor. ἤρῳ (unde κατήρῳ, ἀειρηθῶν. 190. 15.) sine
 augmento, αἰρήσῳ, αἰρήσῃς, αἰρήσῃς, captus sum, es, est. Sub-
 iunct. αἰρεθῶ, ἤς, ἤ: tertia plur. αἰρεθῶσιν, & Ionica solutio- 15
 ne, αἰρεθῶσιν. 13. 2. 4. & 14. Participium αἰρεθῆς, captus.
 Futurum primum passivum αἰρεθῶσομαι, capiar, ἱξῶσθῃ-
 σομαι, ἱξῶσθῃσιν, ἱξῶσθῃσιν, etiam, es, et.

Αἶρω & αἶρωμαι, tollo, capio, eleuo. Futurum αἶρω, ut ἀ-
 φαίω, φαίω, 53. 1. aorist. primus, ἦρα, per u monophthongum: 20
 multi i subscribunt: tamen in reliquis modis servia-
 tur = futuri, non αἰ presentis: Imperativus αἶρω. Optati-
 vus αἶρωι. Subiunct. αἶρω, ἀρῶ: Infinitivus αἶρε. Partii-
 cipium αἶρες, cum δότῳ, ἀπαἶρες, profectus. Aorist. primus
 medius ἥραμω, vel, ut alij volunt, ἥραμω, ἥρατο, attulit: 25
 ἥρατο, susceperunt: infinitivus αἶραδς, acquirere, excep-
 pisse. Participium αἶραμῳς, αἶραμῳς, afferens, repor-
 tans. Aorist. secund. ἥρα, deposito augmento, & interpo-
 sita syllaba εἰ, αἶρεν, αἶρεν, αἶρεν, placui, accommodavi,
 isti, it. malim istud ad αἶρω referre, id est, apto, accom- 30
 modo: hinc αἶρατο, qui accommodavit: in Optativo me-
 dio αἶρεγιμω: tertia plur. Ionica αἶρεγιαι, accommo-
 daverint, pro ἀπαἶρεντο, 87. 2. Ab ἥρα, aoristus medius,
 ἥραμω: optativus αἶρεγιμω, αἶρεγι, αἶρετο, reportem, es, et.
 Subiunctivus αἶρεμω, ἀρῶ, & Ionice 82. 3. 0. ἀρῶ, aufe- 35
 ras: tertia pluralis αἶρενται: Infinitivus, ἀράς, se subdu-
 cere. Perfectum actiuium, ἥρα: Passi. ἥραμαι: Plusquam-
 perfect. ἥραμω, ἥρατο, reiecto augmento, & pleonastico

αὐτοῦ, ἀπορτο, perpenderas. Aorist. prim. ἡρῆν, sublatus sum: sine augmento, ἀρῆν, ἀρῆς, ἀρῆν, euasi, isti, it. Imperatiuus ἀρῆντι, erigaris. Infinit. ἡρῆναι, sublatus esse. Participium ἀρῆς, sublatus. Futurum primum ἀρῆσομαι, ἀρῆσῃς, ἀρῆσῃς, tollar, eris, eitur. Preteritum medium ἡρῆς, ἡρῆσθαι, reperiis duobus primis futuri ἀρῆσῃς literis, ἀρῆσθαι, abstuli.

Ἀπαυρία, primo, eripio. Imperfect. ἀπῆρεον, cum augmento in medio, ἔρ crasi ἀπῆρεον, auferebam, ἔρ auferebant, sine abstulerunt, nam non raro imperfectum sumitur pro aoristo: tertia persona ἀπῆρεα, ἀπῆρεα, abstulit. Aoristus primus ἀπῆρεα, ἔρ sine augmento, Ionice ἀπῆρεα, priuavi eum: capit ab ἀπῆρεα.

¹ Βάψω, vado. Futur. ² βάψωμαι, ἀ βάψω. Aorist. secun. ³ βάψω, ἀ βάψω, sic καταβάψω, κατιβάψω, descendo. Imperatiuus, καταβάψθαι, vt ⁴ ἀνάβασθαι, ascende: per α Attice, pro καταβῆνθαι, ⁵ ἀνάβῃς, vt etiam ⁶ φάθῃ, dic: & σίμωφθῃ, consistere: per apocopen autem ⁷ κατέβα, ἀνέβα, vt ⁸ ἀνέβα, pro ἀνέβῃς, exurge.

Imperfectum ἔβαιον, ἔβαις, ἔβαιν: ἔρ sine augmento, ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

²⁵ ἔβαιον, ἔβαις, ἔβαιν, ascendere iussisti, isti, it. ἔρ aor prim. med. ἔβαιον. Particip. ἐβαιῶν, qui ascendit, aut ascendere fecit. Perfect. ἐβίβην, iui: plusquamperfect. ἐβίβην, ἔρ sine ἐβίβην, iuerat, iussistebar. Particip. ἐβίβων, ingressus, situs, insiliens: ἐβίβων, compacta, procedens: το βίβων: substantiue, securitas, tutela. Pro perfect. ἐβίβων, Iones dicunt ἐβίβων, ἔρ ἐβίβων, 131. 20. hinc plusquamperfect. ἐβίβων, tertia plural. ἐβίβων: syncope, ἔρ detracto augmento, ἐβίβων, ingressi erant. ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸²

διδραφ.

- ιδρ, eatius, ut μισα, pro μισα, 18. 12. Infi. Ceta. Atti. es
 4 Doric. Cηματα, iuisse. Par. Cηs, Cησα, ingressus, ingressa. Ab
 5 ἀναβαίνω, ascendo. Communiter enim (ut habes 130. 19)
 aorist. sec. imperatiui verborum in μ, vocalem indica-
 tiui seruat, ut Cηθι: sed Doricē atq; in his Atticē ponitur,
 6 a pro n in secunda coniugatione. Pro Cηθι, σύμμεθι: a Cη-
 7 μ, dico, σύμμεμ, confiteor. Sic Cηs, ingredere, pro Cηs-
 θι. et in Indicat. Cησιν, Cησιν, Cησιν, ingressus sum, es est, de-
 tracto augmento, pro Cησιν, Cησιν (at Cησιν, euenit, pro Cη-
 8 Cησιν, dictum est, Doricē a pro n, in aor. secu. ab ἀπεβαίνω)
 atq; simplex Cηs, Cητω, incede, incedat, & in plu. Cητε, in-
 cedite, pro Cηθι, Cητω, Cητε, Et rursus per apocopen Cηα:
 & in plu. Cηασε pro Cησιν, exurgite, ab Cησιν, exurgo,
 resurgo: quod componitur ex Cηα, & Cησιν, sic Cησιν, ab-
 sistite, pro Cησιν, ab Cησιν: atq; etiam praesens Cησιν, pro
 15 Cησιν: cum Cησιν, Cησιν, appone.

Cηs.
 Cησιν.
 Cησιν.

Cηs, Cητε.
 Cηα.

Cηασε.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

Cησιν.

- ² Perfectum passivum ἐβλήμα, ἐβλήσας, ἐβλήθη: vnde ²
 zer. plur. Ionica et poetica 84. 5. ἐβλήθη. pro ἐβλήνται: In-
 finitivus ἐβλήθη, passiv et vulgò iacere: Participium,
 ἐβλημένος, qui induxit, seu iniecit: plusquamperf. ἐβλή-
 μην: tertia persona ἐβλήτο: cum augmento imperfecti ἐ-
 βλήτο, et deperisio omni augmento, ἐβλήτο, ἵσθις erat 183. 11.
 tertia plural Ionica ἐβλήατο 86. 26. ἵσθι fuerant, et ad-
 dito, per pleonasmum, ἐβέβληατο, et ἐβέβληατο. sic in Par-
 ticipio ἐβέβλημένος, pro ἐβλημένος, aggraviatus: quanquam à
 10 ἐβλήω deduci possunt: A perfect. ἐβλήμα, ποα, η: aori-
 stus primus, ἐβλήθη: subiunctivus ἐβλήω, iaciat: infini-
 tivus ἐβλήθη, ἵσθις esse: participium ἐβλήεις, ἵσθις: syn-
 cope κλεις, percussus: potest tamen censeri præsens siue
 aoristus secundus à ἐβλήμι πειθεῖς, vel θεῖς. 119 22. vnde
 15 passivum ἐβλήμαι, penultima longa, è quo partic. ἐβλήμα-
 νος, 128. 36. et optativus ἐβλήμην, ἐβλήω, ἐβλήτο, percussit, et
 ereris, iur. ³ Vnde et futurum ἐβλήσω, mittam, percu- 3
 diam.
¹ Βίωω, viuo. Futu. ² βιώσομαι, tertia præteriti passi. ^{1, 2}
 20 βέβιωται, victum est, viita peracta est, tanquam imperfo-
 nale: & participium, βεβιωμένα, quæ in viita peracta
 sunt. Aoristus secundus ³ βέβιω. Imperativus ³ βιώθι, ^{3, 3}
 βιώτω. Optativus βεβίλω, ⁴ vt βίλω: vnde ⁵ βιώω, vt δα. ^{4, 5} βιώη.
 Infinit. ³ βιώωναι. Participium ³ βιώεις, βιώντες, à βί- ^{3, 3}
 25 ωμι.
¹ Passivum βιόομαι: vnde in tertia βιόεσται, et crassi βιέσται, 1
 viuit. ² Per syncopen βιώομαι: secund. plural. βιώσθε, vi- 2
 uetis, sumitur quoque βιώομαι, pro βιόομαι. 105. 10. Est
 et aliud verbi βιόω futurum poeticum, nempe βιόομαι, pro
 30 βιόομαι, à βιόω, reiecto σ: nam apud poetas haud raro
 verba sextæ conjugationis abiciunt σ in futuro primo, vt
 δίδω, δίδεις, inueniam, nies: δίδωμι, inuenietis, pro δίδω,
 δίδεις, δίδωμι: vnde aorist. primus ἰδὼν, inueni: à δίδω, in-
 uenio. κλείω, laudabo, pro κλίσσω, à κλείω, laudo. κίω, et poe-
 35 tica ἐκτάσι: κίω, dormiam: participium κίω, et κίων, dor-
 miturus, cubiturus, pro κίσσω, κίσσων, à κίω: hinc κατὰ κί-
 νητι cubitum ibitus: et κατὰ κίοντες, dormituri, de quo 70.
 16. χύω spargam, pro χύσω: à χέω, 186. 28. A βίω. μ. α. στω:
 π. βέβιω.

ἐβλήαται.

ἐβλήτο.

ἐβλήτο.

ἐβλήατο.

ἐβέβληατο.

ἐβέβλημένος.

κλεις.

κλειν.

βιώω, à βίωω.

βιέσται.

βιώομαι.

βιόομαι.

δίδω, δίδεις.

δίδωμι.

ἰδὼν.

κλείω, κίω.

κίω, κίω.

κίω.

κατὰ κίοντες.

χύω.

ἰσίων.

ἰσίου.

ἰσίου.

ἰσίου.

ἰσίου.

ἰσίου.

Notio.

ἰσίου.

Dorismus.

γαμία, ἀ γάμο.

In εἰω, facta à
praesenti & fu-
turo appetenti-
am actus signi-
ficant.

γίνομαι: & γί-
νομαι, ἀ γένεομαι.
γίνομαι, γίνομαι &
γένεομαι.

Ionismus.

γένεατο,

γένεατο.

γινώσκω ἀ γινώ.

ἔγωγε.

3 π. ἰσίου, fut particip. ἰσίου, qui vixit. 3 ἰσίου, et ἰ-
4.5 δει & ἰσίου, ἰσίου ut γινώθι: ἰσίου ut γινώθαι, 130. 19. ἰσίου,
ut δει, 124. 20. 4 Vide 123. 32. 5 Hoc fit more Attico, Ae-
4 olico ac Dorico, veluti dictum est in optativo verborum
conjugationis in μι, illum circumflexorum optativum i-
mitantur, idq; tam in praesenti, quàm in aoristo secundo.
dicunt enim in praesenti, διδών, διδών, διδών, etc. et in ao-
risto secund. διδών, διδών, etc. quidam non subscribunt,
Dorum more, qui illud ubiq; ferè negligunt, 19 14.

1 Γαμία, duco uxorem. Futurum, γαμήσω. Aoristus
primus, ἔγαμην, ἀ γάμο. Praesens, γαμίσκω, nupturio. nā
2 quaedam in εἰω, appetentiam actus significant, 2 ac
3 partim sunt à futuro. 3 πολεμήσω, bellum geram, πολε-
4.5 μίσκω, bellaturio: 4 ἔλω, cernam: ἔλεια, cernere cupio: 5
6 ἐσώσω, edam: ἐσώσκω, esurio: partim à praesenti, 6 κερ-
τῶ, κερτῶ, teneo, vinito: κερτῶ, κερτῶ, comedo: τῶ, τῶ,
λείω, perficio: & alia consimili ratione.

Γίνομαι & γίνομαι, fut, sum. Futur. γήσομαι. Præ-
7 ritum γήσκημι. Aoristus primus medius, ἔγενετο
8 μέν: secundus, ἔγενετο, ἀ γένεομαι. Præteritum
9 medium, 9 γέγονα, ἀ γέγονα. Aoristus primus medius, 10
10 ἔγενετο Futurum primum medium, γένεομαι, ἀ γέ-
15 νεομαι. Dicitur etiam γένεο per geminum γ: vnde a-
oristus primus: ἔγενετο: medius ἔγενετο: tertia
persona ἔγενετο, syncope ἔγενετο, pro qua γένετο,
more Ionum, qui augmenta respuunt: ut etiam γέ-
10 νετο, pro ἔγενετο, ab 10 ἔγενετο.

11 Γινώσκω, cognosco. Futurum, γινώσομαι, Præteri-
12 tum, 12 ἔγνων, ἀ γινώ. Aoristus secundus, 13 ἔγνων, Im-
13 peratius γινώθι, Infinitivus, γινώθαι. Participium, γινώ-
14 θῶν. 14 sic ἀναγινώσκω, lego: ἀναγινώσκω, ἀναγινώ-
&c.

1 Vide 73. 28. & 229 25. & 130. 5. Ab ἔγωγε, ἔγωγε, ἔγω-
γε, infinit. γίνομαι, nuptiss: & parit. γίνομαι, qui duxit ux-
orem. Pro ἔγωγε, dicitur etiam ἔγάμομαι: & parit. γαμήσομαι,
ἀ

- à futur. γαμίσω: unde et perfect. γάμικα. Plusquam-
 perfectum ἡγαμύκει, eis, ei, infinit. γάμικέναι: parti. γα-
 γαμύκεις, perfectum passivum, γάμικμαι, μοι, σοι, παρτι.
 ἡ γάμικμέν, nupta, aorist. prim. ἡγαμύθην: unde particip.
 5 fami. ἡ γαμύεισα, nupta, uxor, in praesenti γαμύμεν, per-
 crasim, ex γαμομέν, noua nupta.² Quae à futuro ducuntur,
 10 ut, ultra praesens non coniunguntur, praeter ὁφείω, quod
 habet imperf. ὁφείοι: quae uero à praesenti deriuantur, ea
 etiam imperfect. habent, sed alijs temporibus desinituun-
 15 tur, ut dictum est, 207. 20. A futuro autem facta magis
 appetentiam actus significant, quam quae à praesenti. nam
 haec fere semper eandem significationem habent, quam
 primitiua, ac pro illis saepenumero à poetis usurpan-
 20 tur: imò passim uerba primae coniugationis circumflex-
 orum in iω per eia, poetae efferunt, ut ipeia pro ipia, inter-
 rogo: unde ipeioμυ pro ipeioμυ, interrogamus.³ Futurum
 à πολέμω, bellum gero. ⁴ Futurum ab ὀπίω, uideo, cer-
 25 no. ⁵ Futurum à ἐσθίσκω, comedo: de quo supra in ἀρί-
 σκω, 224. 2. ⁶ κεχτώ, κηχέω, πλάξ, sunt primae coniugatio-
 nis circumflexorum. ⁷ Cum ἐν ἐκγάρμει: participi-
 um γέννημένος, qui fuit, qui factus est: at infinitiuus
 30 γέννησθαι, genitum esse, per geminum w, à γνάω. ⁸ Ter-
 tia persona ἔγνωτο, syncope, ἔγνω, et sine augmento γί-
 νο, fuit, item cepit: sinitur enim Doricè pro εἰλωτο, si-
 35 ue ἔλαβε. Pro ἔγνωμω, reiecto augmento, dicitur γνό-
 μω, et estasi poetice γένωμω, natus sum. Optati. γνοί-
 μω, γνοίω, γνοίει: tertia plur. γνοίοντο, et Ionicè (86.
 26.) γνοίατο. Dicunt quoque Iones et poetae γιγνώμω,
 pro γνοίμω: prima plur. γιγνώμεθα, 68. 36. Subiuncti-
 30 uis γίνομαι, γίνω, γίνονται. Infinitiuus, γινέσθαι. Participium
 γινώσκος, proueniens. ⁹ A γίγνα, as, i, natus sum, es, est, ⁹
 Plusquamperf. ἡγγόνη, eis, ei, tert. plur. Atticè ἡγγόν-
 σαι, pro ἡγγόνσαι, 182. 20. Infinit. γιγνέναι: Partic. γιγνώς,
 35 ἴος, natus, genitus, qui fuit: in duali γιγνώτε, qui fuerunt.
¹⁰ Sine augmento, γνάμω. Partic. γινάμην: ἡ γιναμένη,
 muer, quae peperit: αἱ γινάμεναι, parentes. ¹¹ Recentiores
 addunt γιγνώσκω, ut in γίνομαι, γίνομαι, deducunt enim
 à γίω, γνάσκω, et cū reduplicatione γιγνώσκω, ut à ἐσθίω,
 ἐσθίσκω.

ὁφείω.

Annotatio.

eia, pro iω.

ἐσθίσω.

ἔγνωτο, γίγνω.

γιγνώμω.

γιγνώατο.

γιγνώμεθα.

γιγνώσκω.

γιγνώσκω.

ἡ δὲ
ἐννοία.
ἐννοία.
ἐννοία.

ἐννοία, ἐννοία, 2.26.31. Sunt qui forment à νόω, cogito, intelligo: cuius futurum νόω, et crasi νόω (unde et in Aoristo primo Infinitivi νόω: pro νόω: in participio cum ἐννοία, pro ἐννοία, qui secum reputavit: et in Aoristo medio ἐννοίμην, pro ἐννοίμην cogitanti: tertia persona νόωτο, sine augmento, pro ἐννοίωτο, intellexit) igitur à futuro νόω: cum prothese τῷ γ (vi Latine natus gnatus) fit νόωσκω, et facta reduplicatione γγ, νόωσκω.

γγ, νόωσκω.

12 Infinitivus γγ, νόωσκω, et Doricè γγ, νόωσκων 79.20.¹² Participium, ἐγγ, νόωσκως, ὅτος, qui cognovit. Perfectum passivum, ἐγγ, νόωσμαι, 113. 33. Unde participium ἐγγ, νόωσκως: Aoristus primus, ἐγγ, νόωσθην, Infinitivus γγ, νόωσθην, cognoscere, innotescere, illustrem esse. Participium γγ, νόωσκως, cognovimus. Futurum primum, γγ, νόωσσομαι, innotescam.¹³ Sine augmento, γγ, νόωσκω, γγ, νόω, noni, nonisti, nonit: tertia plural. ἐγγ, νόωσαν: quæ etiam referri potest ad Aoristum primum, ἐγγ, νόωσαν: unde et Participium γγ, νόωσκας, cognoscens.

γγ, νόω.

13 Sine augmento, γγ, νόωσκω, γγ, νόω, noni, nonisti, nonit: tertia plural. ἐγγ, νόωσαν: quæ etiam referri potest ad Aoristum primum, ἐγγ, νόωσαν: unde et Participium γγ, νόωσκας, cognoscens.

14¹⁴ Ab ἀνγ, νόωσκω: Passivum ἀνγ, νόωσμαι, ἀνγ, νόωσθην, Participium ἀνγ, νόωσκως, persuasus. Aoristus primus ἀνγ, νόωσθην, νε, et Participium ἀνγ, νόωσθως, persuasus, corruptus. Aoristus primus activus ἀνγ, νόωσκα, ἀνγ, νόωσθην, corrupti, corrupisti, corrupit. Ab ἀνγ, νόω. Infinitivus ἀνγ, νόωσκω. Sic à καταγ, νόωσκω, cognosco, arguo, Futurum medium καταγ, νόωσομαι: in prima plural. καταγ, νόωσθεθα. Aoristus primus activus κατέγ, νόωσκα, κατέγ, νόωσθην, damnavi. Perfectum κατέγ, νόωσκα, κατέγ, νόωσκα, sensi, isti: Participium κατέγ, νόωσκως, ὅτος. Perfectum passivum κατέγ, νόωσμαι, κατέγ, νόωσθην. Aoristus primus κατέγ, νόωσθην: subiunctivus, κατέγ, νόωσθην, ἥς, ἥ, prima plural. κατέγ, νόωσθην, damnemur. Aoristus secundus activus κατέγ, νόωσκα, Imperativus κατέγ, νόωσθην, improba, improbet: Optativus, κατέγ, νόωσθην, ascripserim. Infinitivus κατέγ, νόωσθην, et Participium κατέγ, νόωσκως, ὅτος.

καταγ, νόωσκω.

δείκναι à δεικναι.

^{1.2} δεικναι, mordero. Futur. ¹ δεικναι, Aorist. secund. ² δεικναι, 3 ³ à δεικναι.

δείκναι et δεικναι
μὲν à δεικναι.

^{4.5} δεικναι & ⁴ δεικναι, ostendo. Futur. ⁵ δεικναι. Aori. ^{6.7} δεικναι, à ⁶ δεικναι. sic ⁷ δεικναι, demonstro: ⁸ δεικναι, ^{8.9} δεικναι, expono demonstro: ⁹ δεικναι, subindico: subdemonstro.

demonstro.

Δείω, ligo. Futur. δείω, & 1° δείω. Præteritum passi- uum 11 δέειμυ. Aoristus primus, ἐδείκλω.

Δείωμυ, rogo, indigeo. Fut. 12 δέησμαι. Præteritum, 12 δέησα.

13 δέειναι. Aoristus primus, 13 ἐδείκλω, à δέειμυ.

14 Δεί, oportet. Infinitivus, δέειν, utrunque à δέω. Fu- 14 δέει, δέειν, à δέω.

15 rorum, 15 δέισαι. Aoristus primus, 16 ἐδείκτω, à δέισαι.

16 Sunt autem impersonalia vocis actiue tertie per- 16 δέισω.

10 Hinc perfectum δέειχα, momordi: passivum δέειχ- 1 μαι, ξάμμαι: unde aoristus primus, ἐδείχθην, punctus sum:

Participium δειχθείς, remorsus, egré ferens. 2 Sine aug-

mento δεικνός, δεικνός, δεικνός, erosi, isti, it: infinitivus δεικνόν:

participium δεικνός. 3 Derivatur enim δεικνός à δεικνός, in-

15 serio & correpta penultima, mutatione n in α. 4 Ad ei-

κνυμι, δεικνύς, tertia persona δεικνύς, & apocope δεικνύ,

demonstrat, ostendit: participium δεικνύς demonstrans.

5 Hinc aoristus primus ἐδείξα: Infinitivus δειξάσθαι, osten-

disse: perfect. δέδειχα, ostendi: passivum δέδειχμαι: plus-

20 quam perfectum, ἐδέειχμαι, ἐδέειξο, ἐδέεικτο, & subla-

to utroque augmento δέεικτο: cum εἰ, ἐδέεικτο pro ἐνδεί-

δεικτο, ostensus erat. 6 Fit enim δεικνύς à δεικνός: atque ut

in genere dicam, verba quartæ coniugationis in μι, sunt

vel à verbis in γω, κω, χω, secundæ barytonorum, & in

15 εφ, quintæ, mutando ω in νυμι: vel à verbis sextæ, in ίω,

& αω, verso ω in νυμι, vel à dissyllabis in ύω, migrante

ω in μι, ut ab ἀγώ, ἀγνυμι: (de hoc & similib. 211. 5. à

δεικνός, δεικνύμι, ab ἀγώ, ἀγνυμι, passivum ἀγνύμαι, mareor,

tristior. ab ὀφείμι, ὀφνυμι, incito, permoneo: unde cum ἔπι, à

30 πύπνυμι, surgere facio: ab αἰεφ, ἀφνυμαι, capio: ubi è diph-

thongo αι detracta est subiunctiva. ab ἀμείνω, ἀμείνυμι:

ζάω, ζάινυμι, (de his & similibus, 216 27.) à δύω, δύνυμι,

subec: κλύω, κλύμι, audio, φύω, φύνυμι, nascor: unde infini-

tivus φύναι, natum esse, penultima brevis. 7 Futurum δέο-

15 δέειναι, infinitivus δέοδέειναι, admissurum esse: participi-

um δέοδεδέειναι, representaturus: aoristus primus, ἀπείδει-

ξα, ἀπείδειξας, ἀπείδειξα, exposui, erogavi, isti, it: tertia

plur. ἀπείδειξας, representaturus. Perfectum δέοδεδέειχα:

R, pass.

10 δέω.

12 δέωμαι, à δέωμυ.

14 δέει, δέειν, à δέω.

15 δέισαι, ἐδείκτω, à

16 δέισω.

δεικνός à δεικνός.

δεικνός.

δεικνός.

δέοδεδέειναι.

pass. $\delta\omega\delta\epsilon\iota\gamma\mu\epsilon\upsilon\alpha\iota$, $\chi\tau\alpha\iota$: partic. $\delta\omega\delta\epsilon\iota\gamma\mu\epsilon\upsilon\sigma$, designatus, certus: aoristius primus $\delta\omega\delta\epsilon\iota\gamma\mu\epsilon\upsilon$: unde particip. $\delta\omega\delta\epsilon\iota\gamma\theta\epsilon\iota\varsigma$, manifestus: et futurum prim. indicativum $\delta\omega\delta\epsilon\iota\gamma\theta\eta\sigma\mu\alpha\iota$, e quo infin. $\delta\omega\delta\epsilon\iota\gamma\theta\eta\sigma\alpha\iota$, creandum vel designandum esse.⁸ Futur. $\imath\mu\delta\epsilon\iota\gamma\omega$, $\imath\mu\delta\epsilon\iota\gamma\epsilon\iota\varsigma$, ostendam: es: aorist. prim. $\imath\mu\delta\epsilon\iota\gamma\alpha$: unde imperativus $\imath\mu\delta\epsilon\iota\gamma\epsilon\upsilon$, commonstra: infinit. $\imath\mu\delta\epsilon\iota\gamma\alpha\iota$, $\imath\mu\delta\epsilon\iota\gamma\alpha\iota\ \text{κοιθε\iota\alpha\iota}$, operas afferre: at $\delta\omega\delta\epsilon\iota\gamma\alpha\iota$, ostende, est imperat. aorist. primi med.⁹ Futur. $\imath\mu\delta\epsilon\iota\gamma\epsilon\upsilon$, aorist. prim. $\imath\mu\delta\epsilon\iota\gamma\alpha$, $\imath\mu\delta\epsilon\iota\gamma\epsilon\upsilon$, $\imath\mu\delta\epsilon\iota\gamma\epsilon\upsilon$, subindicavi, isti, it: participium $\imath\mu\delta\epsilon\iota\gamma\epsilon\upsilon\sigma$,
 10 qui probavit.¹⁰ Hinc aorist. prim. $\imath\delta\eta\sigma\alpha$, $\imath\delta\eta\sigma\alpha\varsigma$, $\imath\delta\eta\sigma\omega$, obstruxi, obstruxisti, obstruxisti: tertia plur. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, infinit. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, ligasse: part. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, $\alpha\tau\omega\varsigma$, vinciens, futur. med. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$: et poeticè 68. 37. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, vincior, vincieris, vincieris, posse censei paulò post futurum, si in perfecto possino diceretur $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, ut infuturo actiuo $\imath\delta\eta\sigma\omega$ et $\imath\delta\eta\sigma\omega$.¹¹ Tertia plural. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, Ionice 68. 28. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, et detracto augmento $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, ligati sunt: infin. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, vinctum esse, part. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, vinctus, ligatus: plusquamperfect. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, et abiecto \imath , $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, ligatus eram, vide 182. 23. imperfect. pass. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, tertia plural. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, et sine augmento, $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, ligabant, vel ligarunt.¹² Actiuum $\imath\delta\eta\sigma\omega$: unde part. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, neut. $\tau\omega\ \imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, quod egebit: aorist. prim. $\imath\delta\eta\sigma\omega$, absui: terti. plur. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$: participium, $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, qui absui. Pro $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$ poete dicunt $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$: unde infinitiuus $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, pro $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$ $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, participium $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, pro $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, futurum medium capis a $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, ut $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, a $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$: nam facit $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, et Ionice 86. 26. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, carebo, carebis.¹³ Infinitiuus, $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, interrogasse: participium $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$,
 14 qui petiit.¹⁴ Imperfectum $\imath\delta\eta$, oportebat: item ligabat, a $\imath\delta\eta$, subiunctiuus $\imath\delta\eta$, et crasi $\imath\delta\eta$, oporteat, necesse sit.¹⁵ Infinitiuus $\imath\delta\eta\sigma\omega$, necesse futurum. Pro $\imath\delta\eta\sigma\omega$ dicitur etiam $\imath\delta\eta\sigma\omega$, oportebit, a $\imath\delta\eta$.¹⁶ Optativus Aeolicus et Atticus $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, opus esset, necesse fuerit: infin. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, oportuisse, particip. $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, $\imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, et neutrum $\tau\omega\ \imath\delta\eta\sigma\omega\upsilon$, par, operapretium, cum oportuerit, impersonaliter.

a pro n Doric. &

Αἰῖ. ἔσται, ἀφί-

σται, ἰλῆμῳ.

ἔοιμῳ.

ἰδίδιμῳ.

ἰδίδισα, αἰ, ε.

ἰδίστα.

ἰδίδισαυ.

ἰδίδιμῳ.

ἰδίδιτα.

ἰδίδια.

ἰδίδισα.

ἰδίδιμῳ.

ἰδίδιμῳ.

ἰδίδιμῳ.

γῖνχ.

ἀνέγχε.

ἀνέχθι.

κῖνχ.

ῥύχθι, ἔλιν.

ῥύχθι, ἔλιν.

ῥύχθι, ἔλιν.

24 vt ²⁴ ἀνέβηθι, pro ἀνέβηθι, ascende, & pro n: ²⁵ ἰσῆκατι, &

25 σται, permansistis: ἀφίσται, discessistis: ²⁶ ἰλῆμῳ, ἰλῆμῳ,

26 λαιαμῳ. ²⁷ ἰλῆμῳ, ἰλῆμῳ, videmur: ²⁸ ἰδίδικαμῳ,

27 ἰδίδιμῳ, timemus: ²⁹ sed de syncope satis multa sunt

28 enumerata.

29 ¹ Et futurum δέισω, unde aoristus primus ἰδέισα, &

¹ poetice geminatio, δ, 179. 13. ἰδδέισα, ἰδδέισας, ἰδδέισαι, &

reiecto augmento δέισα, veritus sum: cum Ionica redup-

licatione, 68. 37. ἰδδέισα: unde infinit. δέδεισας, pro δέ-

² σαι, timuisse. Ab ἰδέισα, participium δέιδας, timens. ² In 10

plurali δέδισαμῳ, δέδισατε, & syncope δέδισμῳ, δέδιστε, vere-

mur, veremini: plusquamperfectum ἰδεδίειν, eis, ei, time-

bam, timebas, timebat, tertia plural. ἰδεδίεισαν: & pro-

ducta secunda syllaba, ac facta syncope: ἰδέδισαν, time-

bant vel timuerant, nam imperfecti etiam significatio-

nem habet, & perfectum praesentis. Pro δέδισα: poetae di-

cunt δέδισα, ad 1. aduocato i, ut diaphthongo producat, 15

46. 14. ὑδέδισθι, pro δέδισθι, cuius hic CLENAR-

DVS nemini. sic δέδισα pro δέδισα, timui: atque δέ-

δισμῳ, pro δέδισμῳ, timuimus: quod ex δέδισαμῳ fieri modò

20 diximus: sic in prima plurali plusquamperfecti, ἰδέδ-

ισμῳ, pro ἰδέδισαμῳ, timebamur: ubi quoque facta est syn-

cope: infinit. δέδισα, Ionice δέδισμῳ, 79. 1. & syncope

δέδισμῳ, pro δέδισα, timere: participium, δέδισας, ὄντος,

3 pro δέδισας, metuens. ³ Ἀνέγχευ est prima coniugationis

25 verborum in μι. ab ἀνέγχεω, & unde & imperfectum ἠνέ-

γχεον, ἠνέγχεον, & sine augmento ἀνέγχεον, ἀνέγχεις, ἀνέγχε,

in-

bebam, bas, bas: aoristus secundus ἠνέγχε, sine augmen-

20 ἀνέγχεον, iussi: praeteritum medium ἠνέγχεα, mandavi. at

aoristus primus actiuus est ἠνέγχε, iussi à barytono ἀνέ-

30 γχεω, ἀνέγχεις, ἀνέγχει, quod Attice factum est à circumflexo

ἀνέγχεω, &, 228. 17. Ceterum ab ἀνέγχευ, imperatiuus re-

gularis esset ἀνέγχεθι, ut τίθι. 130. 24. sed Aeolicè serua-

4 tur longa vocalis thematis ἀνέγχευ. 132. 1. ⁴ Nam media

tantum mediam, non autem aspiratam, potest praecedere,

35 ut diximus 4. 30. atque adeò adueniente θ aspirato, γ

mutatum fuit in propriam aspiratam χ. ⁵ Hic χ muta te-

nui mutata fuit in propriam aspiratam χ, adueniente,

propter

propter apostrophum, aspirata θ. 8. & 19. nam muta tenuis mutam non præcedit, nisi alteram tenuem vel propriam aspiratam 4. 30. Est secundæ personæ singularis aoristi secundî imperatiui passivi, ut τὸ πῶδι, 8. 9. 15. φθάθι, pereas, pro φθάθῃ, eiusdem temporis à φθῆσαι, corruptum: aoristus secundus φθᾶσθαι, 74. 36. 7. Vt ἐν τῷ λῶν, 7. 94. 8. à themaze ὄναι, seu ὄναι, iuno, utilitatem affero: futurum medium ὄντομαι, ὄνῃ, & Ionicè 82. 30. ὄνῃσθαι. innaberis. perfectum passivum ὄναι, plusquamperfectum ὄνῃσθαι, sunt, qui dicant, ὄνῃσθαι idem esse, quod ὄναι, ὄνῃσθαι est optatiui modi, ut τῷ λῶν, 96. 19. infinitivus ὄνῃσθαι, & syncope ὄνῃσθαι, frui, participium ὄνῃσθαι, & ὄνῃσθαι, qui fructum percepit. 8. Vt ἐν τῷ λῶν, 94. 8. & ἐν τῷ λῶν, pro ἐν τῷ λῶν, ut τῷ λῶν, 97. 19. ab ἐν τῷ λῶν, quasi ab ἐν τῷ λῶν, ut postea dicitur in verbo ἐν τῷ λῶν. Pro ἐν τῷ λῶν, α, ατ, Attici dicunt, νῦν, ἐν τῷ λῶν, νῦν, ἐν τῷ λῶν, inueni, inuenisti, inuenit, 172. 22. & 20. 3. Aeolica dialecto lenem obtinuit spiritum, 20. 3.

Malim ἐν τῷ λῶν absque ulla syncope, esse imperfectum secundæ coniugationis verborum in μι, à τῷ λῶν, quod in solo præsentis & imperfecto usitatum esse, quidam asserunt: reliqua verò tempora ab ἐν τῷ λῶν mutuari. Hoc ipsum videtur ipse CLENARDVS affirmare sequentibus verbis, Secunda persona ἐν τῷ λῶν, &c. Nam hæc omnia conueniunt imperfecto passivo verborum in μι, quod ipse comprobat, dum ait: ut ἴσω, pro ἴσῃ, quæ est secunda persona imperfecti indicatiui vel imperatiui, ut habes 123. 15. 10. Vide in verbo γίνομαι, 238. 20. 11. A φημι, pagin 205. versu 30. cuius præsentis & Aoristus secundus optatiui est φαίμιν, φαίμεν, φαίμεν, ut ἴσῃ, & φαίμιν, 121. 30. & 33. ab φαίμιν, plurale φαίμεν, φαίμεν, syncope φαίμεν, φαίμεν, φαίμεν. Quia φημι caret reduplicatione, præsentis à secundo aoristo non differt in optatiuo, neque etiam in subiunctiuo. φῶ φῆς, φῆ. 12. A διδῶμι, 125. 20. Sic in prima coniugatione verborum in μι, à

ἀρχομαι, inuenio: Optatiuus ἀρχομαι, in plurali ἀρχομεν, ἀρχομεν, ἀρχομεν: unde ἀρχομαι, ἀρχομεν, ἀρχομεν, inueniremus, inueniretis, inuenirent. & à φημι secundæ ζῆσαι, vi-

Rij.

xisset,

φθᾶθι.

ἐν τῷ λῶν.

ὄνῃσθαι.

ὄνῃσθαι.

ἐν τῷ λῶν.

ἐν τῷ λῶν.

ἐν τῷ λῶν.

ἐν τῷ λῶν.

ἐν τῷ λῶν.

ἐν τῷ λῶν.

ἐν τῷ λῶν.

ἐν τῷ λῶν.

ἐν τῷ λῶν.

ἡγέρθησαν.

ἡγέρθη.

ἡγέρθη.

ἡγέρθη.

αἰδέσθαι.

ἐκταρθῆναι.

ἐκπαρῆναι.

ἐφαρῆναι.

ἐλφῆναι.

xissent, pro ζάισαν, ut à φημι, φαίεν.¹³ Ab ἡγέρω, congrego, vel ab ἡγίρω, excito. Futurum ἡγέρω, et ἡγέρω, ut αἰερώ. 53. 1. ab utroque perfectum ἡγέρκα. Passivum ἡγέρμαι, ποτα, πται: Aoristus primus ἡγέρην: unde ἡγέρθησαν, etc. ἡγέρθη, remoto augmento, ab ἡγέρω quidem ἡγέρθη, sum excitatus vel expectatus: ab ἡγίρω vero, ἡγέρθη, congregatus sum, es, est: tertia pluralis ἡγέρθη, pro ἡγέρθη, vel ἡγέρθησαν: hinc Participium ἡγέρθεις, collectus, et Futurum primum ἡγέρσομαι, congregabor. Huius Aoristus secundus actiuis ἡγέρω, ut αἰφείω, 78. 38. et sine augmento ἡγέρω, congregavi: medius ἡγέρων: tertia pluralis ἡγέρωντο, congregati sunt. Hoc loco advertenda CLENARDI brevitudo: nam ἡγέρθη, pro ἡγέρθησαν, non ab ipso ἡγέρθησαν, sed à prima plur. ἡγέρθημεν, per syncopen, deducere voluit, veluti φαίεν à φαίμεν, non à tertia φαίον. Atque hanc fuisse illius mentem, ipse contextus et locus, ab eo citatus, satis indicat. In Aoristis passivis huiusmodi tertiam pluralem, à prima sing. formari diximus Boeoticè et Aeolicè, mutando η in ε: sed nihil refert, Boeotismumne an syncopen agnoscas, modo tertiam personam in ε, pro η positam intelligas: quae sane apud poetas saepenumero est obvia: unde illa ἡγέρθη, et reiecto augmento, ἡγέρθη, pro ἡγέρθησαν, sublatis sunt, vel euecti sunt, ab αἰείρω, attollo, euecho, cuius Aoristus primus pass. ἡγέρην, et sine augmento ἡγέρην: unde et subiunctivus αἰερώ, euectus fuero: et Participium αἰερθεις, elevatus. αἰδέσθαι, veriti sunt, pro ἡδέσθαι, deposito augmento, ab αἰδέω, revereor, de quo III. 29. ἐκταρθῆναι, occisi sunt, à κτείνω, occido, μεκτείνω, π. ἐκταρκα, et poeticè, ἐκταρκα, 72. 38. unde Perfectum passivum ἐκταρμαι, ἐκταρται: Aoristus primus ἐκτέρην, et caetera, ἐκταρην, apparuerunt, visi sunt, pro ἐκταρῆσαν, sublato augmento, est Aoristus secundus passivus ab ἐκπαίρωμαι, eluceo, tamen à simplici φαίρωμαι, conspicuus sum, appareo, Pindarus dixit in eodem Aoristo secundo passivo, ἐφαρην, apparuerunt, pro ἐφαρην, vel ἐφάρῆσαν, à prima sing. ἐφάρην, emersi, apparui, ἐλφῆναι, relictum sunt, pro ἐλφῆθησαν, detracto ε, à διφθongo ει, à λείπω, relinquo.

ἐνquo. ἰμνύοντες, patrefacti sunt, pro ἰμνυῖνθσαν, ἀ μνύω
ἱσάμεν, pro ἱσάμενθσαν, steterunt, ab ἱσημι, 122. 22. ¹⁴ Depo-
sito augmento, κασμήθησαν, κόσμηθαι, ἀ κοσμίω, orno: μ. ἡ-
σω. ¹⁵ Ἀ δέμω, edifico, 72. 4. Significat etiam δέδμηκα,

domui, ὅτ' subieci: sed cū ducitur ἀ δέμω domo. Futu-
rum δέμω: Perfect. δέδμηκα. Pass. δέδμημαι, domitus
sum, vel extructus sum, ἀ δέμω: Plusquamperfectum ἰ-
δέδμημαι, ἰδέδμητο, ἰδέδμητο, ὅτ' detracto augmento, δέ-
δμητο, extructus erat, ἀ δέμω: vel domitus erat, ἀ δέμω:

tertia plural. Ionica, 86. 26. δέδμηατο, domiti erant, ἀ
δέμω: Aorist. prim. ἰδέδμηον: Imperativus δμῖνθι, δμ-
θήτω, domare, dometur. Participium δμνῆς, ἡ δμνῆσα
subacta, compressa. ¹⁶ Ἀ τμῶ, 52. 33. ¹⁷ Ἀ κέμω, labo-
ro, fabrico, operor: Futurum καμῶ, med. καμῆμαι, καμῆ,

καμῆται. 94. 26. Perfectum κέκμηκα, 72. 3. Synco-
pe κέκμηκα, Doricē, 18. 11. κέκμηκα: unde ὅτ' Partic.
κέκμηκός, pro κέκμηκός, defessus: Ionicē κέκμηκα: unde
Particip. κέκμηκός, τὸ κέκμηκός, τὸ κέκμηκός, τὸ κέκμηκός, τὸ
κίττω, defeso: penultima per α circumflexum, ut ἔα: κίττω, ὅτος,

132. 25. idē, per poeticam epenthesein: nam regulariter
dicendum esset κέκμηκός, κέκμηκός: ut ἀ κέκμηκός, 132.
32. dicitur κέκμηκός: unde κέκμηκός, iratus, ὅτ' in du-
ali κέκμηκός, irati.

Ἀ κέμω, ut hoc obiter dicatur, Aoristus secundus ἰ-
καμῶν, ἰκαμῶ, ἰκαμῶ, 75. 1. sine augmento κέμω, κέμω,
κέμω, ὅτ' Homericē κέμω, fecit. Subiunt. κέμω, κέμω, κέμω,
κίττω, ὅτ' Ionī. 124. 10. κέμω: cū poetica reduplicatione, 68.
7. κέκμηκα, κέκμηκός, κέκμηκός, laboraverim, ris, vis: Infinit.
κέμω, laborasse, defecisse. Particip. καμῶν, ὄντος, mortuus

καμῶντος, mortui. Aoristus secund. medi. ἰκαμῶμαι: tertia
plural. ἰκαμῶντο, struxerunt. ¹⁸ Plusquamperf. ab ἱμῶ, 18
199. 4. sic ἐπέζημεν, ab ἐπέζημι, erumpo, irruo, quod com-
ponitur ē praepositionibus ἐπὶ, ἐξ, ὅτ' verbo ἱμῶ: sic διὰ ἐξ
ἐξ, διέζημι, enarrō: unde etiam in plusquamperfect. διεζη-

μι, et syncope, διεζημεν, enarrabamus. eodē modo περὶ
μεν, quod ponitur in contextu, ἀ περὶ μεν, accedo: ἀγ, ἐξ, π
ab ἐξέμι, exeo. ἡαμι, verō est perfect. med. ab eodē ἱμῶ,
199. 2. ¹⁹ sic ἀπῆμι, ab ἀπῆμι, ab eo, proficiscor. cēt aor. pr.

R. iij.

ab

ἰμνύοντες.

14 ἱσάμεν.

ἰσορμήθησαν.

15 δέδμηκα.

δέδμηκα, ἀ δέμω.

δέδμητο.

δέδμηατο.

16

17

κέκμηκα.

κέκμηκός.

κέκμηκός.

κέκμηκός.

κέκμηκός.

κέμω.

κέμω.

κέμω.

κέμω.

κέμω.

18

ἐπέζημι.

ἐπέζημεν.

διέζημεν.

περὶ μεν.

ἐξ ἡ π.

ἡαμεν.

19

ἀπῆμι.

ἀνῆκαμεν.

ἔδωκα.

ἴσμεν.

ἴσθασιν.

ἀνίσταν.

ἔκταν.

κταν.

κτῆκαμεν.

ἰσταντοσαν.

Augmenti: spi-
ritus.

ἀνάσταθι.

ἰσηκατε.

ἰλάομεν.

ἰλόον.

λῶμεν.

λῶδαμεν.

ἰσῆκαμεν.

ἰσῆδωκαμεν.

Præteritum me-
dium pro præ-
sentii.γ pro κ ante μ.
De syncope ap-
pendix.

ἐγνήκαμεν.

ἐγέρμεν.

ab ἀνῆκα, remitto, quod componitur ex ἀνὰ, re, & ἵκα

20 mitto, cuius Aoristus primus ἤκα, 184. 19. ²⁰ Plusquam-21 perfectum Atticum ab ἰδω, ut suo loco dicitur. ²¹ Ἰνῆ-
μεν & ἴσμεν mutatum fuit in σ, sed in ἴσας synopatur.22 ²² Προἴσμεν ab ἴσμεν. ²³ Vide 200. 15. hinc cum ἀνὰ, ἀ-23 νίσαν surrexerunt Sic ἀκτῆμα, τὸ κτῆμα, possideo. Aori-
stus secundus ἔκταν, tertia plural ἔκταν. syncope ἔκταν,
& rursus, deperio augmento, per aphæresin κτάν, posse-
derunt. sic ἔκταν & ἔκταν, de quibus 235. 35. Ab ἔκταν, cuius
hic meminimus, subiunctivus κτῶ, & Ionicè 132. 4. κτῶ-α, unde prima plural κτῶμεν, possideamus. ἰσταντοσαν au-
tem spiritui aspero, est plusquamperfectum actuum ab
ἴσμεν, 121. 20. ἰσταντοσαν verò, siue ἴσθασιν, spiritu tenui, est
aoristi secun. Augmentum quippe consonantibus præ-
positum, semper lenigatur, nisi in perfecto & plusquam-24 perfecto verbi ἴσμεν. ²⁴ De hoc vide in ἑαῖα, 225. 15. ²⁵25 Perfectum medium ab ἴσμεν, 130. 6. vel actuum ab ἴ-
σμεν, 121. 20. sic ἀἰσταντο, pro ἀἰσταντο, ab ἀἰσταντο, ab-
scedo: ²⁶ Imperfectum ἀλῶ, lauo: videtur tamen fieri ἀλῶ, verbo poetico: imperf. ἰλῶον, ἰλῶον, & Doricè 114. 20
4. ἰλῶον, lauabam: prima plural ἰλόομεν, ἰλόομεν, & rursus
ὅς in ἑ contractis, ἰλῶμεν, eodem modo in præsentii pas-
sivo, λῶομαι, λῶομαι, & rursus altera facta contractione.λῶομαι, lauor, infinitivus verò est λῶειν pro λῶοιεν, per
synopen. Ab hoc eodem poetico λῶο, fit participium a-27 oristi primi medij λῶοσάμενος, geminato σ, id est loros. ²⁷

27 Præteritum medium Atticum, habens significationem

28 præsentis, ab ἵκα. Vide 180. 14. ²⁸ Vide in ἰδῶ, 143. 1.Hoc quoq̃, ut ἵκα, habet significationem præsentis, quâ-
vis vocis sit præteriti temporis: quod & multis alijs præ-30 teritiis medijs accidit. Hic notandum in ἰσταντοσαν, & ἰσῆδω-
καμεν, poni γ pro κ, propter μ sequens. nam μ non facile po-
nitur post κ. ²⁹ Potes tamen & his adycere sequentia: ἐγ-92 νήκαμεν, ignoravimus, pro ἰγνήκαμεν: ubi non solum facta
est syncope sed & augmentum quoq̃, reiectum est: et vsi-

nale Doricè 19. 1. mutatiū est in ε: ducitur ab ἐγνῶσθαι: futu-

rum ἐγνῶσθαι: perfectum ἰγνῶκα: prima pluralis ἰγνῶκα-

μεν, pro qua ἐγνήκαμεν. ἐγέρμεν, congregatus, collectus,

pro

- pro ἀνδρομέδος: participium praesens *passivum* ab ἀνδρο, congre-
 grego, ἀνδρομαι, et poetice geminato δ, ἀνδρουμαι, la-
 bore confecti. pro ἀνδρικότες: atque ἀνδρικότες pro ἰνδρικότες,
 reiecto augmento: est participium perfectum *activum*
 5 ab ἀνδρῶν, μῆστω, laboro, aegre fero. ἀνδρῆμος, anxius, acu-
 ta antepenultima. pro ἀνδρῆμος, participium praesens
passivum ab ἀνδρῆμαι, tristior: de hoc 128. 10. ἀνδρῆμος ve-
 rò penacutè, est acuius, per syncopen quoq. pro ἀνδρῆ-
 νος. participium perfecti *passivi* sine augmento, ab ἀνδ-
 10 ρῶς, αἰνῶ, ἀλῆμος, pro ἀνδρῶς, exiliens, qui mutatur:
 participium praesens ab ἀνδρῶμαι, salio: compositum cum
 ὅτι ἐπαλῆμος, insiliens, pro ἰφαλῆμος, Ionice posito π
 pro ρ, 17. 29. rursus cum ἀνδρῶ, ἀνδρῶς, exiliens. Ab
 ἀνδρῶμαι, Aoristus secund. medius ἰλῶμω, ἦλθ, ἦλτο, et
 15 poetice, sine Ionice, sine augmento (68. 36.) ἀλτο, syn-
 cope ἀλτο, saltavit, exiliit: Aeolico more (20. 2.) notatur
 spiritu tenui, ut etiam nōnunquam ἀλῶς. Quibusdam
 magis placet ut ἀλτο, sit plusquamperfectum *passivum*,
 ab eodem ἀνδρῶμαι: cuius perfectum ἦλμαι: plusquamper-
 20 fectum ἦλμω, ἦλσο, ἦλτο: et Dorice mutato n in a longum,
 et Aeolice mutato spiritu, ἀλμω, ἀλσο, ἀλτο, irruebat,
 at, at: hinc cum ὅτι ἐπαλτο, insiliebat. et rursus cum ἀνδρῶ,
 ἀνδρῶς, saliebat, movebatur: cum ἰς, ἰσῶλτο, insilierat.
 ἀνδρῶ pro ἀνδρῶν, expediens. Participium praesens, verbi ἀ-
 25 νδρῶ. ἀπειλήτω, minati estis vos duo, pro ἰπελησάτων, de-
 stracto quoque augmento, ab ἰπύλλωσα, αἰ, αἰ. Aoristo primo
 verbi ἀπειλήα, minor: μῆστω, sic εἶπτο, firmabatur, dicebat,
 pro ἰεῖπτο: et praesens εἶπτω, firmat, profuerit, pro εἶπ-
 30 τω, ἀ εἶπόμεν, ἀπερῆμος, ablativus, privativus, pro ἀπε-
 ριστός. Participium Aoristi primi medij ab ἀπερῆα,
 pro ἀπερῆα, quod est extermino, alieno: ubi π pro φ Io-
 nicè positum est, 17. 29. et ad o aduocatum est υ, ut fie-
 ret υ, ut υῖος, pro υἱός, morbus, 24. 16. sic Participium
 35 *activum* eiusdem temporis, ἀπερῆς, pro ἀπερῆας, aufe-
 rens, praecripiens, privans. ἀρῆμος, pro ἀεῖμος, congruus:
 participium praesens *passivum* ab ἀεσ, ἀπτο, congruo. ἀρ-
 χῆμος, subdius, pro ἀρχῆμος, ab ἀρχῆμω, sub imperio
 sum: nem incipio: unde ἀρχῆμος pro ὁ ἀρχῆμους incipiens,
 R. υ. facta

ἀδρικό.

ἀνδρικότες

ἀνδρῆμος.

ἀνδρῆμος

ἀλῆμος.

ἰπαλῆμος.

ἀνδρῶς

ἀλτο.

ἰπαλτο.

ἀνδρῶς.

ἰσῶλτο.

ἀνδρῶ.

ἀπειλήτω.

ἀπερῆμος.

ἀπερῆς.

ἀρῆμος.

ἀρχῆμος.

ἀρχῆμος.

- ἃ κερυβαίνω, μ. ἴσω, αἴττω. λαλακῶς, λαλακίζω, *vociferans*, pro
 λαλακῶς, ἥα, est Participium perfectum actiuium ἃ λα-
 λῶ, loquor, garriv. dicitur etiam λαλακῶς, pro eodem, ὅ-
 5 proteritum λαλακῶς, locutus sum. λαλακῶς ποιεῖσθαι cense-
 10 participium medium ἃ λαλῶ, resono, clamo, do oraculum:
 unde perfectum medium ἔλαλακα, ἔλαλαχαι, unde ὅρ aorist.
 secundus ἔλακον, ἔλακας, ἔλακε. νύομαι, excogitatus est, pro
 νύονται. tertia perfecti passivi ἃ νοῖα, excogito, at tertia
 15 tertia plural. ἐνέοντο, cogitauerant, pro ἐνέοντο, verso η
 in ω, ὅρ facta syncope ex ἐνέοντο. ὁμοιωθῆναι, similem fa-
 ctum fuisse, pro ὁμοιωθῆναι: est aorist. primus infinitivi
 pass. ab ὁμοιοῦμαι, μ. ὡσομαι, similis sum. ὁσφρόματος, qui o-
 20 doratur, pro ὁσφραίνωμαι: Participium est praesens pass.
 15 ab ὁσφραίνω. est etiam Aorist. secundi medij ab ὁσφρίω, ὡ:
 Aorist. secundus ὡσφρον, medius ὡσφρόμην: unde Par-
 ticipium ὁσφρομένης: inveniunt enim ὁσφρίω, unde futu-
 rum medium ὁσφρήσομαι, ὁσφρήσῃ, ὁσφρήσῃ, seniam, sen-
 ties, sentiet. παρίθισαι, praeciderunt. pro παμίδισαι, aori-
 20 stus primus indicatiui: ἃ παρὰθίζω, μ. ἴσω. Α παρὰθῶ.
 termino, desinio, μ. ὡσω, τ. αἴω. Passivus πεπεράτωμαι, πε-
 περάτωμαι, πεπεράτω. Syncope πῖπεσται, fatiatus est. fato
 decretum est. Participiū, πῖπεσμένος, pro πεπεράτωμένος,
 25 fato destinatus: ἃ πῖπεσμένον, ὅρ τὸ πῖπεσμένον, fatum
 25 πεπλόμενος, perfectus, revolutus, qui sit circulo, pro πε-
 πλόμενος: Participium est praesens pass. ἃ πεπλόμαι, πέ-
 φρον, interemit. pro ἐπέφρον, detracto augmēto: aorist. se-
 30 cundus ἃ φρία, hinc participium, πέφρον, πέφρονσα, πέ-
 φρον, pro πεφρῶν, πεφρόσα, πεφρόν, detracto scilicet augmen-
 30 to, ob synopen: nisi maius esse praesens ἃ verbo poetico
 πέφρον, occido. πεφυζότες, fugientes cum metu, trepidan-
 tes, fugiunt, pro πεφυζήότες, participium perfectum ἃ
 35 φυζῶ, inusitato. τιτίμωρος, honoratus, pro τιμημένος, re-
 tracto accentu, ob synopen: est participium perfectum
 35 passivum ἃ τιμάω, μ. ἴσω, honoro: τίτηναι, inebatus sum,
 pro τίτηναι, Ionicē verso α in η. 17.36. est perfectum
 medium ἃ ταρῆται, μ. ξω. 93. 20. ἃ τίτηναι, plusquamper-
 35 fectum ἃ τίτηναι, ὅρ depositio, τίτηναι, inebatus eram. In
 partici-

λαλακῶς, ἥα,

λαλακῶς.

νύομαι.

ἐνέοντο.

ἐνέοντο.

ὁμοιωθῆναι.

ὁσφρόματος.

παρίθισαι.

πῖπεσται.

πῖπεσμένος.

πεπλόμενος.

πέφρον.

πέφρονται.

πεφυζότες.

τιτίμωρος.

τίτηναι.

τίτηναι.

παρρησια
ἐπιμυος.

διδασκα ἀ δι-
δάχῃ.

διδασκα ἀ δι-
δάσκῃ ὅτι δῆμι.

διδῃν ὅτι ἀπὸ
δῃν primæ per-
sonæ singular.
ὅτι verbi plu-
ralis.

ἰδῃν.

ἰδῃ.

ἀπὸ δῃ.

διδρῆσται.

διδρῆσται.

ἀπὸ δῃ.

ἰδῃ.

Appendix.

δαῖα vel δαῖα

participio quoque perfecto activo feminino dicitur eo-
dem modo τῆς παρρησίας, iurbata, exasperata, pro τῆς παρρησίας.
ἐπιμυος, concitatus. pro ἀπὸ ἐπιμυος: participium perfectum
passivum, retrācto accentu ob syncopen, ab ἐπιμυομαι.

1.2 ¹ διδασκα, doceo. Futurum ² διδάξῃ, Aoristus ἰδ-
δάξῃ, ἀ διδάχῃ.

3 ³ διδῃν, fugio. Futurum διδῃν, ἀ διδῃν. Sic
ἀπὸ διδῃν, aufugio: διὰ διδῃν, diffugio, dilabor.

4 Aoristus secundus, διδῃν, ⁴ ἀπὸ δῃν, fugi, pro δι-
δῃν, ἀπὸ δῃν, ab ἀπὸ δῃν, aufugio: διὰ δῃν, diffugio, 10

5.6 sed a pro η, ut ⁵ ἵστασθαι pro ἵστασθαι. Participium, ⁶ ἀ-
πὸ δῃν, ἀπὸ δῃν: at ⁷ ἀπὸ δῃν, διδῃν, fugerunt,
8 syncope, pro ἀπὸ δῃν, διδῃν. Infinitivus ⁸ διδῃν,
presens.

1 ¹ διδασκα, veluti ὅτι reliqua in σκα (225.29.) deriva- 15
tum est: ducitur autem non ἀ διδάχῃ, sed ἀ δαῖα, siue
δαῖα, unde interpositis literis σκ. fit δασκα, ὅτι cum redup-
2 plicatione διδασκα. ² Hinc medium διδῃν, docebo:
ὅτι Aorist, prim-med. ἰδῃν, docui, in Optativo δι-
δάξαι, docuerim. 20

3 ³ διδῃν fit ἀ δῃν, cum reduplicatione, quam in
futuro contra aliorum analogiam servat: διδῃν: unde
ἀπὸ διδῃν, aufugiam: tamen tanquam ἀ δῃν, dici-
mus in aoristo primo ἰδῃν, ὅτι syncope ἰδῃν, curre:
cum δῃν, ἀπὸ δῃν, aufugi: ὅτι tanquam ἀ δῃν, quod 25
fiat ἀ primitivo δῃν: cum διὰ dicitur in futuro medio
διὰ δῃν, tertia pluralis διὰ δῃν, diffugient, di-
labentur. hinc etiam Aoristus primus medius διδῃν,
σῃν: unde subiunctivus διὰ δῃν, διὰ δῃν, διὰ

4 δῃν, aufugero, is, it. ⁴ Hinc in prima plural. ἀπὸ 30
δῃν, aufugimus. ⁵ De hoc paulo antè. 243.37. ⁶ Sic

7 διὰ δῃν, qui perfugit, dilapsus. ⁷ Sic simplex ἰδῃν, fuge-
runt, pro ἰδῃν vel ἰδῃν: ἀ δῃν, aoristus secundus
ἰδῃν, ἰδῃν, ἰδῃν, ἰδῃν, ἰδῃν, pro ἰδῃν, ἰδῃν, ὅτι
8 cæter. Optativus δῃν, ut δῃν, (121.33.) ⁸ Cum διὰ, διὰ 35
δῃν, aufugere.

δαῖα, trisyllabum, vel δαῖα, dissyllabum, conniun-
diuido, scio, comburo: futurum δαῖα, ἀ δαῖα, ὅτι δαῖα,
quasi

- quasi à δαίω. à δαίω aoristus primus ἔδωκα: medius ἰδωσάμενος, subiunctivus. δαίωμεν, δαίω, comedam, as: Infinitivus δαίωσθαι, epulari: Participium δαίωμενος epulatus: à δαίω vero fit perfectum ἐδένκε, noui: unde
- 5 participium ἐδένκες, doctus, & Ionicè dedracton, & correpta penultima (131. 8.) ἔδδα: tertia pluralis ἔδδασι, norunt: participium ἔδδως, ὅτος, & poetica productione ὅτος, doctus: in duali ἔδδωτε, docti. Perfectum passivum ἐδένμεν, noui: infinitivus ἐδένσθαι, nosse:
- 10 & participium ἐδένμενος, doctus. dicitur etiam in perfecto passivi ἔδωκα, à δαίω: unde tertia pluralis Ionica (86. 26.) ἔδδωσαν, pro ἔδωσαν, diuisi sunt: atque etiam ἔδωκα, diuisus sum, ab inusitato δαίω: hinc in tertia persona ἔδωκα, distributum est: ab eodem δαίω:
- 15 aor. prim. medius ἰδωσάμενος: ἰδωσάτο, & poeticè (67. 15. & 19.) ἰδωσάτο, diuisi: tertia pluralis sine augmento, & geminato σ, ἰδωσάτε, partiti sunt: in subiunctiuo ἰδόντων, discerpserit: infinitivus ἰδωσθαι, diuissse: participium ἰδωσμενος, distinguens, qui partitus est. Aorist.
- 20 secund. ἰδάν, didici, cognoui: infinitivus δάνναι, & Doricè (97. 1.) δάνναι, didicisse, à δάνναι. est & alius aorist. secundus poeticus. siue Ionicus. (82. 17.) ἔδδων, pro ἰδων à δαίω. Huius perfectum medium (191. 29.) ἔδδην, ἔδδης, ἔδδης, combussis, isti, is: plusquamperf. ἰδεδίειν:
- 25 & siue ἰ, ἰδεδίειν, ἰδεδίεις, ἰδεδίεις, inflammabar, aris, atur: hinc cum ἀμυδῖ, ἀμυδίδης, circumspergebatur. A δαίω, αἱ in conuerso. sunt qui putent fieri δίω: inuenio: unde δίωμεν, δίωτε, inuenimus, itis, alij non subscribunt, & malunt esse futurum à δίω.
- 30 Εἴ γ' ᾔδα, pro ἰγ' ᾔδα, ego noui: vt ἰγ' ᾔμα, pro ἰγ' ᾔμα. ἰγ' ᾔμα, ego puto, per crasim. 2 ἰγ' ᾔμα, 3 ᾔδα, edo. 4 Præteritum Atticum ἰδνη & pleonasmo, 5 ἰδνδνη. Præteritum medium. 5 ἰδνδνη. Futurum secundum medium, 6 ἰδνμα, pro ἰδνμα, vt 6.7 ἰδνμα, 7 ᾔδα, ab ἰδνδνη, & ἰδνμα.
- 35 7 ᾔδα, scio. Futurum, 7 ἰσσομα, vel 8 ἰσσομα, remoto 7.8 ἰδνδνη, sed futurum ἰδνδνσω, ab ἰδνδν. Præteritum, ἰδνδνη. Plusquamperfectum, ἰδνδναι.

εἰδᾶ, *syncope.*

ἡδᾶν, *et in η.*
ἡδᾶν.

εἰδᾶν.

εἰπᾶν.

ον pro *Syracuf.*

οἶμα.

ἡδᾶν.

εἰσᾶν.

ἡδᾶν.

ἡδᾶν.

ἡδᾶν.

ἡδᾶν.

ἡδᾶν.

ἡδᾶν.

ἡδᾶν.

ἡδᾶν.

ἡδᾶν.

ἡδᾶν.

ἡδᾶν.

ἡδᾶν.

ἡδᾶν.

- εἰδᾶν, *syncope* εἰδᾶν, εἰδᾶν. Infinitivus, εἰδᾶν. Participium, εἰδᾶν. Plusquamperfectum, εἰδᾶν. ¹⁰ Atticè εἰδᾶν, *et in η.* ¹¹ Aoristus secundus, εἰδᾶν, noui, poetice εἰδᾶν, vidi, sine :: id quod in reliquis perdurat : εἰδᾶν, ¹² εἰδᾶν, ¹³ εἰδᾶν. Participium, εἰδᾶν. Optatiui præ- ⁵ sens, ¹³ εἰδᾶν, ab εἰδᾶν.
- ¹⁴ Εἰπᾶν pro εἰπᾶν, dic, aoristus secundus. ¹⁵ Syracu- ¹⁵ sio more, ¹⁵ pro ε. At εἰπᾶν, εἰπᾶν, primus, ut τῶν.
- ^{1,2} ¹ Vide in εἰδᾶν. ² Quere in οἶμα. ³ Huius infinitivus, ³ εἰδᾶν, Dor. & Atticè (79.14.) εἰδᾶν, & *syncope* εἰδᾶν, ¹⁰ ¹⁰ comedere. ⁴ Vide 179.29. & 180.5. ⁵ Ab εἰδᾶν. ⁶ Partii. ⁶ εἰδᾶν, & ab εἰδᾶν, εἰδᾶν, qui comedit. ⁶ Vide 191.31.
- ⁷ ⁷ Secunda persona εἰσᾶν, & Ionicè 82.30. εἰσᾶν. Huius ⁷ futurum actiui est εἰσᾶν, vel ἴσᾶν, sciam: unde præsens ⁷ (225.29.) εἰσᾶν & ἴσᾶν: Imperfectum ἴσᾶν, ἴσᾶν, ἴσᾶν, ¹⁵ ¹⁵ sciebam, sciebas, sciebat. A futuro εἰσᾶν Aoristus primus, ⁸ εἰσᾶν: medius εἰσᾶν & poeticè 180.16. εἰσᾶν, ⁸ ⁸ assimilatus sum. Optatiui εἰσᾶν, ⁸ ⁸ terti. persona εἰσᾶν, ⁸ ⁸ visum esse, placuisse. Participium, εἰσᾶν, & poeticè ⁸ ⁸ εἰσᾶν, ⁸ ⁸ assimilatus. ⁸ Hinc Participium εἰσᾶν, sci- ²⁰ ²⁰ turus. ⁹ Augmentum non recipit, sed et mutatum fuit in ⁹ ⁹ οἰ: ut in πῆνδᾶν, à πῆνδᾶν (93.36.) Ab εἰδᾶν, εἰδᾶν, εἰδᾶν, ¹⁰ ¹⁰ pluralis εἰδᾶν, εἰδᾶν, εἰδᾶν, nouimus, nostis, norunt. ¹⁰ ¹⁰ Vide 175.7. Sumitur εἰδᾶν pro εἰδᾶν, sine εἰδᾶν, scie- ²⁵ ²⁵ bant, sic ἡ, 196.31. pro ἡσᾶν, erant. Secunda persona εἰδᾶν, ²⁵ ²⁵ Aeolicè (196.33.) εἰδᾶν, & *syncope* εἰδᾶν, noueras. Pro ²⁵ ²⁵ tertia persona, εἰδᾶν, Nonnus dixit εἰδᾶν, sciebat, noueras: ²⁵ ²⁵ & Homerus εἰδᾶν. In tertia duali, εἰδᾶν, *syncope* εἰ- ³⁰ ³⁰ σᾶν, sciuerant illi duo: ubi εἰσᾶν est in οἰ, ut in plu- ³⁰ ³⁰ rali εἰδᾶν, εἰσᾶν, εἰδᾶν, 143.34. ¹¹ Vide 185.5. Poc- ³⁰ ³⁰ ta quoque in futuro primo pro εἰδᾶν, dicunt εἰδᾶν, sine ε, ³⁰ ³⁰ & Doricè εἰδᾶν, vltima circumflexa: de huiusmodi Do- ³⁰ ³⁰ rismo vide infra in πῆνδᾶν. Atque Plutarchus dixit in ³⁰ ³⁰ tertia plurali praesentis passivi, εἰδᾶν, videntur, per ε, ³⁵ ³⁵ modo codex mendo careat. Ab εἰδᾶν, εἰδᾶν, fit tertia Ionica ³⁵ ³⁵ (67.5.) εἰδᾶν, pro εἰδᾶν, vidit. Huius Aoristus secundus ³⁵ ³⁵ medius, εἰδᾶν, & terti. Imperatiui εἰδᾶν, at εἰδᾶν, ecce, aduer- ³⁵ ³⁵ bium. Optatiui εἰδᾶν, εἰδᾶν, terti. plural. εἰδᾶν, & ³⁵ ³⁵ Ionicè

Ionice (86.26) ἰδιώτῳ, *visi fuissent* : Infinitivus, ἰδέναι.

¹² ἰδέν, dialectis valde variat. Dorice ἰδν, 79.20. Aeoli-
 ce & Dorice, ἰδν, 79.21. Ionice ἰδέν, 79.22. & rursus
 Dorice & Attice ἰδμεν. Ionice ἰδμεναί, 79.1. & synco-
 pe ἰδμεν, ἰδμεν, *vidisse, scire*. Ab ἰδέν cum σω, σωιδέν,
 cognoscere, videre : & παρ, σωιδών, simul intuens, σωι-
 δόντες, cognoscentes : atque optativus σωιδέμην, σωιδέσ-
 σαι, intelligam, intelligas, gat. ¹³ ὣς ἰδέν, 119.12. sub-
 iunct. εἰδών, cognoscam, videam, ut ἰδών, 119.18. at εἰδω,
 εἰδός (unde & in prima plur. εἰδμεν, pro εἰδόμεν, scia-
 mus 188.36.) est aoristus secundus ab ἰδέν. ¹⁴ Ab inusi-
 tato ἰπῶ, quod sumit augmentum per ei, atque illud ser-
 vat in utroque aoristo per omnes modos, 172.13. ¹⁵ Nam
 Syracusani, qui & Dorei, aoristum secundum imperati-
 vi affiui, primo aoristo eiusdem modi similem termina-
 tione faciunt : ut διρν, pro διρῶ, tange. à διρῶ, tango : sic
 τῦπον, pro τῦπε, 76.29. Ceterum εἰπὶ & εἶπον, habet ac-
 centum in ultima, cum τῦπε, & τῦπον, habeant in penul-
 tima : de qua re habet 188.3.

Eκέχεξα, clamavi. Aoristus primus à κεχένω, ¹
 clamo, quandoque ¹ präteritum fit præsens : à κε-
 χένω, vociferor : präteritum medium, κέκεχα : inde κε-
 κήχην. Futurum, ³ κηκέξω. Aoristus ἐκέχεξα, ἀπει-
 δω, persuadeo, confido, präter. medium, ⁴ πέποιθα : vn-
 de ⁵ circumflexum πέποιθέω, θω, confido : à quo ver-
 bale πέποιθις, confidentia, fiducia. Γρηγορέω, *vigilo*. Præ-
 teritū med. ⁶ ἐγρήρεα : vnde præsens, ἐγρηγορόω, *vigilo*.
 Εἰρωμαι, *interrogo*. Futurum, ἰρώσμαι, ab ἰρώμαι.
 Aorist. secund. med. ἠέρωμαι : nam εἰέρωμαι fit ab εἰ-
 ἠέρωμαι, *interrogo*.

⁸ Εὐρίσκω, *invenio*. Futurum, εὐρήσω, ab εὐρίσκω. Aori-
 stus primus falsius, εὐρέδω.

Id est, à präterito medio formatur præsens, significans
 idem, quod primitivum. Sic ab ἀεω. apto, congruo, prae-
 teritum mediū ἤεα, & Attice duabus prioribus præsens
 literis præfixis (ut dictum est, 179.30) ἀήεα, ἀήεας, ἀήε-
 σκεν : vnde præsens ἀήεσμαι, idem quod ἀεω. A perfecto me-
 dio ἀήεα, ducitur plusquamperfectum, ἀήεσκειν, ἀήεσας, ἀήε-
 σκεν.

ἰδιώτῳ.

ἰδέν, ἰδέν.

ἰδέν, ἰδμεναί.

ἰδμεν.

εἰδών.

εἰδω.

εἰδμεν.

εἶπον.

Syracusani

sive Dorismi.

διρν.

ἐκέχεξα.

A präterito fit
præsens.

πέποιθα.

πέποιθις.

ἐγρηγορόω.

ἐγρηγορόω.

ἰρώσμαι.

ἰρώσμαι.

εὐρήσω.

εὐρίσκω.

ἀήεα.

ἀήεας.

ἀήεσκειν.

Et cum altero augmento (181.26.) ἰπρήεν, εἰς, εἰ : cōpege-
 ram, accommodaueram, accommodaueras, accommodaue-
 rat: participium ἀπρηός, ὅτος, et sine augmento, seruata
 tamen reduplicatione, ἀπρηός, ὅτος, congruens, compa-
 ctus: sic et in subiunctiuo ἀπρηός, ἀπρηός, ἀπρηός, congrue-
 ro, congrueris, erit, pro ἀπρηός, ἡς, ηῖ : atque in indicatiuo ἀ-
 πρηός, αἰ, pro ἀπρηός, me accommodāui, placui, placuisti,
 placuit. A θαῖα, vireſco, floreō, praeſeritum medium τί-
 θαα, 93.38. dicitur et τίθαα: unde παρ. τίθαα, τίθα-
 αῖς, floreus, germinans. Ceterum ἐτίθαα, et transpoſitiu-
 lizeris. τίλαα, ſi praesens, τίλαα, τίλαα, τίλαα, ἰ-
 dem quod τίλαα: hinc participium τίλαα, ὄντος, ἡ τι-
 λεία, ὡς, ὡς, τίλαα, et poetice τίλαα, ὡς, ὡς, ὡς, ὡς,
 II 4.31. Rurſus ἐτίλαα, ſi baryoni τίλαα, τὸ τίλαα.
 A ῥίγω, ὡ, timeo, algeo, exhorreo, futurum ῥίγῃω : aori-
 ſtus primus ῥίγῃς, ῥίγῃς, ῥίγῃς, ſine augmento ῥί-
 γῃς, obſtupui: perfectum ῥίγῃς, unde mediū (180.31.)
 ῥίγῃς, ῥίγῃς: a quo praesens ῥίγῃς, τὸ ῥίγῃς : ſubiunctiuus
 ῥίγῃς, ῥίγῃς, ῥίγῃς, et Ionice (188.24.) ῥίγῃς, timeas:
 2 παρτίσιπ. ῥίγῃς, ὄντος, ὄντος. Huius futurum κρῆα, 66.33. 20
 aoriſtus primus, κρῆα. In praeterito medio reperitur etiā
 κρῆα, pro κρῆα, clamāui, ὡς, κρῆα, κρῆα, et κρῆα, κρῆα,
 218.33. Cur praeteriti medio characteriſtica ſit habes
 3 93.20. ſic aor. ſecundi, κρῆα, 3. Medium κρῆα, κρῆα, cla-
 mābō: tertia plural. κρῆα, κρῆα, clamabunt. poteſt tamen 25
 4 cēſeri paulo poſt futurum κρῆα, κρῆα. 4 Vide 93.36. Io-
 nice dicitur πεπιδῆς: plus quam perfectum, ἐπεπιδῆς, ἐπε-
 πιδῆς, ab huius prima plurali, ἐπεπιδῆς, ſunt qui per
 ſyncope ducant, ἐπιδῆς, Iliados: ſed penultima eſſet
 οἱ alij ab aoriſto ſecundo, ἐπιδῆς, 74.35. quod Ionica red- 30
 plicatione (68.37.) eſt πέμδῃς, cui praeponitur aliud au-
 gmentum, ſed hoc fieri non ſolet: quare malim compoſi-
 tum dicere ex δῆς, et prima plural. aoriſti ſecundi, δῆ-
 δῃς, cum ſyncope τῷ ο, inuenitur enim compoſitum δῆ-
 πιδῆς. unde in imperatiuo paſſiuo, δῆπιδῆς, pare, Ionice 35
 (89.25.) pro δῆπιδῆς, vel pro ſimplici πιδῆς, et in
 ſubiunctiuo, δῆπιδῆς, pro πιδῆς, pareat, audiens ſit. Di-
 citur tamen in aoriſto ſecundo, πέμδῃς, Ionice, pro ἐπιδῆς,
 unde

ἀπρηός.

τίθαα.

τίλαα.

τίλαα.

ῥίγῃς.

κρῆα.

κρῆα.

πεπιδῆς.

ἐπιδῆς.

δῆπιδῆς.

πέμδῃς.

appellens, vel qui appulit, à ἀπορῶ : unde aoristus secundus, ἀπορῶ, ἀπορῶς, ἀπορῶν, appuli, appulisti, appulit, quasi à ἀπορῶς, quod componatur è ἀπορ, & ῶς : tamen hæc differentia passim confunditur, dum concurrens duplex ante χ, nam alterum abijciuntur : ut incertum fiat, ad ἀπορῶ ne, an ad ἀπορῶ, huiusmodi tempus sit referendum. ⁶ Quære in ἐπεῖ. Vide 130.23. & 131.33. ^{6.7}

⁸ Opiatinus, ῥοπίων, ῥοίον, ῥοίον, continerem, contineres, contineret : tertia pluralis, ῥοίον, & Ionice (86.26.) ῥοίον, continerent : participium, ῥοπίος, capius, retinens. ⁹ Et cum altero augmento, ἀρῥοπίων, 175.4. Imperativus, ἀρῶ, & Ionice (89.25.) ἀρῶ, fer patienter, patere : opiatinus ἀρῶ, ἀρῶν, ἀρῶν, & poetice, ἀρῶν, toleraret. 69.37. participium, ἀρῶν, tolerans, eleuans.

¹⁵ Aorist. secund. actiuis, ἀνῆγον, extuli, vel extulerunt : participium, ἀνῶν, ὄντων, eleuans. Hæc sunt referenda ad ἀνῶ, & ἀνῶν, vel ad ἀνῶν : reperitur etiam ἀνῶν, eleuo, orior : unde in subiunctiuo, ἀνῶν, eleuent : & participium, ἀνῶν, ὄντων : ἀνῶν, eleuantes. Imperativus passivus, ἀνῶ, & Ionice (89.25.) ἀνῶ, te contine.

¹⁰ Ionice, ῥέ, tene. ¹¹ In indicativo, ἀνῶν, me continui : subiunctiuus, ἀνῶν, abstinnerim : participium, ἀνῶν, se abstinens, & aoristus actiuis ἀνῶν, es, ei, abstinni, abstinuisti, abstinuit : infinitiuus, ἀνῶν.

²⁵ participium, ἀνῶν, ab ἀνῶ, siue ἀνῶν : quod & ἀνῶν, abstineo. ¹² Est imperfectum, vel aoristus secundus, vocis medice : hinc cum præpositione Aeolica ἀνῶν, 144.28. ἀνῶν, induebar : augeur initio, ut ἀνῶν, ab ἀνῶν, 116.19. Ab ἰσῶν, imper. ἰσῶ, & Ion.

³⁰ 89.25. ἰσῶν, contine te, partic. ἰσῶν, se reprimens. ¹³ At aliud verbale eiusdem formæ, ἰσῶν, habuit. ducitur tanquam ab ἰσῶ, secunda persona perfecti passivi : formata ab ἰσῶ, cuius futurum ἰσῶν : perfectum, ἰσῶν, (augeur per 172.5. & futuri spiritui servat) passivum ἰσῶν, ἰσῶν, sic à tertia ἰσῶν, sit ἰσῶν, habendum est, cum ἀνῶν, abstineo : cum ἰσῶν, referendum est ad ἰσῶν : verum referri debet ad ἰσῶν, quod sumit quædam tempora ab ἰσῶν, ut suo loco dicetur : ab

eadem tertia persona, εἵκται, sit aorist. primus ἵκνται: unde participium ἵκεις, ἵκντος, cum αἶα, αἵκντος, αἵκται.

ἡποχίδην.

- 14 ¹⁴ Cum αἶα, ἡποχίδην, sustinui: augetur in principio, & in medio, ut ἡποχόμβυ, de quo paulo ante, numero 9 mentionem fecimus. ¹⁵ Vide 215.36. ¹⁶ Vide 133.17. ¹⁷ De hoc 172.9. & copiose 220.38. ¹⁸ De ἵκνται & ἵκνται, vide in 17 frā inter ea verba, quae ab ἵ incipiunt.

Appendix.

ἡλαύνω, ab ἡλάω.

ἡλάσκει.

ἡλά.

ἡλάδω.

ἡλασται.

ἡλαται.

ἡλάσται.

ἡλαται.

ἡλαστέμφορ.

ἡλάκα.

ἡλάκασται.

ἡλάμει.

ἡλάτω.

ἡλάτω.

ἡλάδωτο.

ἔρχομαι ab ἔλθω.

ἔλθω.

- 18 ἡλαύνω, impello, ago, abigo, futurum ἡλάσω, abigam, ab ἡλάω: aorist. primus ἡλασά, ἡλασας, ἡλασε, sine augmento, ἡλασα, ἡλασας, ἡλασεν, intrui, penetraui, isti, it, pro ἡλασεν, 10 Ionice ἡλάσαςκα, cōturbauit, impulit: 67.5. sic in imperfecto ἡλάσκει, es, e, ducebam, bas, bai, pro ἡλανον, es, en, ab ἡλαύνω. sine pro ἡλαν, ἡλας, ἡλα, ab ἡλάω: unde & in 3. persona ἡλάει, ἡλά, & poetice 114.18. ἡλά fine ἡλά, cui sum init: sic & in infin. ἡλάειν ἡλν: & poetice ἡλάειν, incitare. 15 sed redeamus ad aor. prim. ἡλασται: tert. plur. ἡλασται, sine augmento ἡλασαν, & syncope ἡλσαν, abegerunt, sic in infinitiuo, ἡλσαι pro ἡλάσαι, & pleonasmō τῷ ε, ἡλσαι: dicitur & ἡλάσαι, geminato λ, pro ἡλάσαι, abegisse, prolapsum esse: participium ἡλάσας, ἡλας, profectus. item feriens: in subiuunctiuo, ἡλάσω, ἡλάσης, currens agitem, agites: aorist. primus medius, ἡλασάμην: infinitiuus ἡλάσσειν, abegisse: participium, ἡλασάμην, & poetice geminato σ, ἡλασάμην, qui abegit. Perfectum ἡλακα, Attice 179.28 ἡλάκα, expuli. abegi: plusquamperfectum, ἡλάκαεν, 25 eis, ei, promoueram, as, ai: tertia pluralis ἡλάκασαν, & Attice (182.20.) ἡλάκασαν, eiecerant. Participium ἡλάκαος qui peruenit. Perfectum passiuum ἡλάμην, ἡλασάμην, non asciscit σ. 193.33. (unde aorist. primus, ἡλάσθην, eiectus sum & Participium, ἡλαθείς, transfusus) 30 cum Attica reduplicatione, ἡλάαμην, ἡλάασαι, ἡλάαται, ductus seu immixtus sum, es, est: Participium, ἡλαάμενος, productus, inductus, submotus: Plusquamperfectum, ἡλαάμην, ἡλάασο, ἡλάατο, immixtus eram, eras, erat: & rursus cum temporali augmento (182.26) ἡλαάμεν, ἡλαάσο, ἡλαάτο: tertia pluralis, ἡλαάδωτο, discurrebant.

ἔρχομαι, venio, accedo, inf. fut. medium, ἔλθωσμαι, veniam, Particip. ἔλθωσάμενος, venturus, ab ἔλθωσμαι.

Aorist.

- Aorist. secundum.* ἤλυθον, ἤλυθε, ἤλυθεν, & *syncope*, ἤλθον, &c., 182. & 31. & 185. 25. *sequitur* ὅτι, ἀπὸ ἤλθον, pro quo Theocritus dixit ἀπὸ ἤλθον, ἀβὶ, discessi. Infinitivus ἰλθεῖν, venisse, profectum esse, Doricè, ἰλθῖν, Aeolicè & Doricè ἰλθῖν, Atticè & Doricè, ἰλθίμεναι, 79. 1. Participiū ἰλθὼν, gressus. Perfectum ἤλκυκα, medium, ἤλυθα, & Atticè (79. 38) ἠλκυκα, ἠλκυθα: plusquamperfectum, ἠλκυκέην, ἠλκυσθην. 182. 30
- ἦν δ' ἐγώ, inquam autem ego: ἦ δ' ὅς, inquit autem ille: dicta sunt per aphæresim, ἀ φημί, pro quo, ἦμι, dico: 2 ἦλω, ἔφης, ἔφη, & φῆν, φῆς, φῆ, vnde ἦν, ἦς, ἦ, dicentem, bas, bas, bas: vel dixi, ἔστι, it.
- ἦσθα, pro ἦς, eras, 196. 36.
- ἦσθω, lætatus sum: & optat. ἠδύειλω, aoristus primus, ab ἠδομαι, lætor.
- ὅς est articulus postpositivus, pro pronomine demonstrativo, ὅς τις, vel οὗτος, 142. 9. 2 ἔλω est imperfectum vel aoristus secundus ut habes 205. 34. & 35. reiecto augmento Ionicè dicitur φῆν, & per aphæresim siue abiectione primæ literæ φ, ἦν, 206. 11. 3 Infinitivus ἠδῆναι: cum ὅτι, ἔφη, 30 ὠναι, letari: Participium, ἠδὼς, oblectans, gaudens.
- 1 ὀάπω, sepelio. Futurum, θείσω, Aorist. prim. ἔσω. 1 ὤω Aoristus secundus passivus, ἐτάρω, ἀ τάρω.
- 2 ὀίλω, vel 3 ἐβίλω, volo: tempora sumit, ἀ 4 203
- τελῶ, vel ἰτελῶ. Sunt autem plurima, tum verba, tum nomina, διπλολογώμενα: hoc est, quæ dupliciter dici possunt: ὀρές & ὀρέος, serum lactis: ἀτερος, ἀτεροφής, non alens: τειρῖς, ἀτειρῖς, una passa: μικρός, σμικρός, parvus: αἰαίω, ἀαίω, trepido: δεινῶ, ἀδεινῶ, abundo: 5 θρυλῶ, θρυλῶ, divulgo: ναυαγῶ, ναυηγῶ, naufragor, naufragium facio: σήκω, ἐσῆκω, permaneo: 6 ἀλινθῆμα, καλινθῆμα, verto, versor: Multa præterea sunt vel barytona vel circumflexa: 7 ῥίπω, ῥιπίω, proijcio: κύω, κύνω, uterum fero: 8 ἔλω, ἐλύνω, traho: 9 εἰδέω, εἶδω, scio: 10 δέκω, vnde δέξω, & δύνω, puo, censeo: 11 10 8.9
- 35 ῥύχω, & ῥυχῶ, vnde ῥυχῶς, extenuatus vel fatigatus. 12 Alia & barytona, & circumflexa, & in μι, εἶδω, 12 10 8.9
- εἶδέω, εἶδημι, scio. Alia in diuersis coniugationibus. 13 10 8.9
- 13 δυνάω, δυνάω, possum: quorum omnium varietas in μι.

S. ij.

legendis

ἀπὸ ἤλθον.
ἠλθεν, ἠλθῆναι
ἠλθίμεναι.

H
ἦν δ' ἐγώ.
ἦ δ' ὅς.
ἦς, ἦς, ἦ.
ἦσθα.
ἦσθω.

ἔλω.

Θ
θείπω ἀ τάρω.

τέλω ἀ τελέω
ἰτέλω ab ἰτελέω.
Annotatio.
διπλολογώμενα.

Multa vel barytona vel circumflexa.

δεξω.

Quadam verba

ὅς barytona &

circumflexa &

in μι.

legendis auctoribus est obseruanda.

*Verba diuersa-
rum coniugatio-
num.*

ἴθισκω ἀ δέτω,
ἴθισα, τίθισμι, ἔθ
ἴθισα, τίθισα.

*Ionica redupli-
cat. per e.*

τίθισασι.
τίθισαίς, τίθισας,
τίθισας.

14 ¹⁴ ἴθισκω, morior. Futurum, ἴθισσω, Aoristus se-
cundus, ¹⁵ ἴθισον, ἀ δέτω. Præteritum ¹⁶ τίθισκα ἀ
15 ἴθισα, & Ionicè τίθισα, ¹⁷ vt βίβισκε βίβισα, iui. Impe-
16 ratius, ¹⁸ τίθισαθι. Opratiuus, ¹⁹ τίθισαν. Infiniti-
17 uus, ²⁰ τίθισαυ Participium, τίθισας, ἀ τίθισμι præ-
18 senti, ²¹ quod reduplicatur per e, unde fit τίθισασι, ter-
19 tia pluralis, vt ²² ἴσῃσι: quanquam potest τίθισασι,
20 præteritum pro τίθισασι. per crasim, vt etiam infi-
21 nitius, τίθισαυ, per ἀ circumflexum, pro τίθισαυ. 10
22 Participium autem τίθισας, ἀ ἴθισα, τίθισμι. ²³ Præ-
23 teritum Bæoticum, τίθισκα, per ei, & Ionicè τίθισα,
24 τίθισας, & ablato i, ²⁴ τίθισας, pro quo poeta, ²⁵ τί-
25 θισας, moriunt.

1 Vide 191. 18. & 192. 16. Huius perfectum passivum 15
τίθισμαι, τίθισσαι: participiū, τίθισμῆος, sepilius, paulo
pōst futurum, τίθισσέμεθα, φησὶται, mox sepeliar, sepe-

2 lieris, sepelietur. ² Vide 186. 21. & 228. 16. Huius sub-
iunctiuus, βίβισα, βίβισας, βίβισθι, et Doricè λαλῆς, λαλῆς, λαλῆς: potest
tamen hæc deducere ἀ λαλῶ, in subiunctiuo, λαλῶ, λαλῆς, λαλῆς,
crasim, λαλῆς, λαλῆς, & Doricè (ΠΟ. II.) λαλῆς, λαλῆς, velim, is,
ii: ab eodem λαλῶ futurum, λαλῶσσι, & Doricè (66. 17.) λαλῶσσι:

3 aorist. prim. ἔθισα, pro ἔθισα, rei ecta futuri con: soname. ³ In
subiunctiuo, ἔθισα, ἔθισας, & Aeolicè (196. 33.) ἔθισαδα,
4 velis. ⁴ Futur: θελῶσσι: aorist. prim. ἔθισα, participium, 25
θελῶσαι, θελῶσσαι, θελῶσαν, volens. In perfecto affirmant,

non dicendum, τίθισκαίμαι, ἀ δέτω, sed ἠθελῶκαίμαι, ἀ δέτω,
cuius futurū, ἠθελῶσσι, ἠθελῶσσι, cupiam, es. reperitur ta-

men τίθισκα: passivum, τίθισμαι, prima plu. τίθισμαι, 30
voluimus. Aorist. prim. ἠθελῶσσι: unde Particip. θελῶ-
5 σις, neutrum θελῶν, quod paruit. ⁵ Non raro λ ε distio-

nibus sublatum offender, vt Ἀχιλλεύς, Ἀχιλλεύς. Achilles:
genitiuus Ionicus, 39. 24. & 50. 8. Ἀχιλλῆος: θελῶσαν, flo-
rentem pro θελῶσαν, ἀ θελῶ, floreo: sic ē principio, λ ε ε, ⁶

libare: λαλῶν, αἰψός, celer: & λαλῶν, αἰψός, 35
celeriter. ⁶ Dicimus pro eodem κωλῶν, κωλῶν, κω-
λῶν, & κωλῶν. Primæ coniugat. circumflexorum
sunt ea verba, quæ hic ἀ CLENARDO recensentur.

finia

λαλῶ, λαλῆς, λαλῆς.

λαλῶ, λαλῆς, λαλῆς.

λαλῶ.

ἔθισα.

ἔθισαδα.

θελῶσαν.

ἠθελῶκαίμαι.

ἠθελῶμαι.

θελῶν.

λ ε distio-
nibus
sublatum.

ἡ ἀμεινὴ ἀ πῶα, 7.8
πῶα, ὅτι ἡ πῶα.
αἰν.

Quaedam verba
sunt vel primæ
vel secundæ con-
jugationis cir-
cumflexorum.

Annotatio de
reduplicatione.

ἰσῖον ὅτι ἰσῖον.

ἰσῖον, ὅτι ἰσῖον.

ἰσῖον, ὅτι
αἰσῖον.

ἰσῖον, ὅτι
αἰσῖον.

ἰσῖον.

- 7.8 7 ἡ ἀμεινὴ, volo, volas. Futurum, 8 ἡ ἀμεινὴ: Aor-
9 stus secundus, 9 ἡ ἀμεινὴ, medius, 10 ἡ ἀμεινὴ, partici-
10 pium, ἡ ἀμεινὴ, ὅτι ἡ ἀμεινὴ, euolans. Infinit. 11 ἡ ἀμεινὴ,
11 & α verso in s. dicitur 12 ἡ ἀμεινὴ, ὅτι ἡ ἀμεινὴ, deuolasse.
12 Quamquam sunt quedam, vel primæ, vel secun- 5
dæ coniugat. vt ἡ ἀμεινὴ, morior: ἡ ἀμεινὴ, vel ἡ ἀμεινὴ: ita
13 fuerit ἡ ἀμεινὴ ἀ πῶα, ἡ πῶα: ἀτ ἡ ἀμεινὴ ἀ πῶα ἡ πῶα, sic
14 composita 13 ἀφῖπαι, euolo: 14 καδῖπαι, deuolo.
14 Præteritum passiuum 15 πῖπαι, vel ab ἡ πῶα, vel ἀ
15 πῶα. multa enim nunc reduplicatione sunt affe- 10
16 cta, nunc carent πῖπαι, ἡ πῶα. 16 πῶα, ἡ πῶα, tolero:
& consimilia.
17 17 ἡ πῶα, sciendum, ab ἡ πῶα, scio: Præteritum passi-
uum, ἡ πῶα, ἡ πῶα, ἡ πῶα, verbale ἡ πῶα: ἀτ ἡ πῶα, dicitur
18 reiecto i, vt 18 ἡ πῶα, vestimentum, sine diphthon- 15
go, cum tamen fiat ab ἡ πῶα, ἡ πῶα, vestis.
18 18 ἡ πῶα, & pleonasmō, ἡ πῶα, eundem, ab ἡ πῶα,
vado. Præteritum actiuum esset ἡ πῶα: passiuum,
ἡ πῶα, ἡ πῶα, vnde ἡ πῶα, & i sublato, ἡ πῶα, vt fit in
ἡ πῶα, & ἡ πῶα. 20

Contrā fit in ἡ πῶα, ἡ πῶα, positiō: ἀφῖπαι, remissio:
& huiusmodi. siquidem factum est ἡ πῶα, ἀ πῶα:
præterito passiuo, ἡ πῶα: vnde regulariter deduceretur
ἡ πῶα: sed dicitur ἡ πῶα, reiecta subiunctiua: aut
habenda est ratio legitimi præteriti, neglectis Bæ- 25
otis, quo modo diceremus, ἡ πῶα: perfectum, ἡ
πῶα: passiuum, ἡ πῶα, corripiendo penultimam,
vnde, ἡ πῶα, ἡ πῶα: & ἡ πῶα, mitto perfectum, ἡ πῶα: pas-
siuum, ἡ πῶα, ἀφῖπαι, dimissus sum: vnde ἀφῖπαι, & ita in
cæteris.

- 1.2 1 De hoc quoq, 243 36. ὅτι 248-5. 2 Compositū cū ὅτι,
ἀφῖπαι, perueniā: tertia pluralis, ἡ πῶα, ἀφῖπαι: pro ἡ πῶα,
legitur ἡ πῶα, ibunt, & in o mutatio. A futuro ἡ πῶα, sit
præsens ἡ πῶα, 209. 29. imperfectum ἡ πῶα, quo Bæoti viu-
unt, pro ἡ πῶα, inueniunt, venerunt: alij malunt esse ipsum 35
ἡ πῶα, in & Bæotice mutatio: sic ἡ πῶα, de quo (181. 26.) nō
pro ἡ πῶα, vt quidam volunt, sed pro ἡ πῶα, similes sunt,
& præteritū ab ἡ πῶα. 3 Tertia dualis ἡ πῶα, venerūt, et tertia
plural.

- plural. *ἰκοντο*. Imperativus *ἰκῶ* (as *presens*, *ἰκῶ*, & *Ionice*, *ἰκῶ*, *veni*, 89. 25. ab *ἰκομαι*) optativus *ἰκώμην*, *Doricè* *ἰκώμεν*, 18. II. *subiunctivus*, *ἰκῶμαι*, *ἰκῶ*, & *Ionice* 84. 30. *ἰκῶμαι*, *venias*: cum *δοῖ*, ἀφικῶμαι, *advenieris*: *tertia* 5
 5 *persona* *ἰκνται*, ἀφικνται: *Infinitivus* *ἰκῶν*: *participium*, *ἰκόμενος*, *syncope* *ἰκῶς*, *fluens*: *sunt*, qui *spiritu* *tenui* *effervant* *ἰκῶς*.¹ *Iones* *dicunt*, ἀπικόμεναι, 18. 2. & 9.⁵ *Hinc* 45
Infinit. ἀφικῶν, *devenisse*. *Ut* ἀφικόμεναι, *ita* *simplex* ἰγμεναι, 45
unde *participium*, ἰγμῶς, *profectus*.⁶ *Participium*, ἀπικόμενος, 6
 10 *ἰκόμενος*, & *Ionice*, 18. 2. ἀπικόμενος, *progressus*.⁷ ἰπῖα- 7
μεν, ἰπῖασαι, ἰπῖαται, *ut* ἰσταμεν, 122. 15. *est* *secundæ* *conjugationis* *verborum* *in* *μ*, *pro* *πῖπασαι* ἀπῖα: *spiritum*
asperum *pro* *π*. *obtinet*, *ut* ἰσημι: *huius* *imperfectum*,
ἰπῖαμην, ἰπῖα 134. 30.⁸ *Et* *poeticè* *servata* *reduplicatio*- 8
 15 *ne*, 125. 15. ἰπῖησομαι. *Activum* *quoque* *πῖησο* *reperitur*:
hinc *aoristus* *primus* ἰπῖησα. *Participium* *πῖησας*, *cum*
διὰ, *διὰ* *πῖησας*, *ἀντος*, *peruolans*: *διὰ* *πῖησάντες* *λαπῖα*, *per-*
tinui *cribro* *transmittentes*.⁹ *Cum* *διὰ*, *διὰ* *πῖω*, *transuola-* 9
ui: *optativus* *πῖαιν*, *volemi*: *διὰ* *πῖαιν*, *peruolem*. *Infinit.*
 20 *πῖῖναι*; *volare*: *cum* *ἀνὰ*, *ἀνὰ* *πῖῖναι*, *revolare*, *subvolare*.
Participium, *πῖῖς*, ἢ *πῖῖσας*, *volans*: *διὰ* *πῖῖς*, *τῷ* *διὰ* *πῖῖντος*,
transuolans.¹⁰ *Doricè* 18. II. ἰπῖμεν, *cum* *ἀνὰ*, *ἀνὰ* *πῖ-* 10
μεν, *pro* *ἀνὰ* *πῖαμην*, *sursum* *volavi*: *tertia* *persona* ἰπῖατο,
sine *augmento* *πῖατο*, *volavi*, seu *volabat*, *ut* *sit* *imperf-*
 25 *ectum* *pro* ἰπῖατε, *abiecta* *quoque* *reduplicacione*: *vel* *quasi*
ἀπῖημι. *Passivum*, *πῖῖμεν*. *Imperfectum*, ἰπῖαμην, ἰπῖασο,
ἰπῖατο, & *deposito* *augmento*, *πῖῖατο*. *In* *optativo* *pro* *πῖα-*
μην, *πῖῖο*, *πῖῖατο*, *reperiunt* *πῖῖμην*, *πῖῖο*, *πῖῖοιτο*, *volem*, *es*,
ei: *hinc* *cum* *ἀνὰ*, *ἀνὰ* *πῖοιτο*, *subuoler*, *tanquam* *ἀπῖο* *vel*
 30 *πῖῖο*: *cuius* *aoristus* *secundus* *esset* ἰπῖον, *medius*, ἰπῖόμεν:
unde *πῖομην*, *ut* *δοίμην*, *δοίω*, *δοίτο*, *pro* *βείμην*, *βείω*, *βείτο*,
*120. 36.*¹¹ *Hinc* *composita* *ἀνὰ* *πῖῖδαι*, *auolare*: *διὰ* *πῖῖδαι*, 11
transvolare.¹² *Cum* *ἀνὰ*, *ἀνὰ* *πῖῖδαι*, *fugere*.¹³ *Participi-* 12
um *ἀφικῖπῖῖδαι*: *futurum* *medium*, *ἔστω* *πῖῖσομαι*, & *poe-* 13
 35 *ticè* *servata* *reduplicacione*, ἀπῖπῖσομαι: *aoristus* *secun-*
dus, ἀπῖπῖτω; *medius*, ἀπῖπῖαμην: *participium*, *ἔστω* *πῖῖ-*
μην, *de* *quo* *paulo* *ante*.¹⁴ *Futurum* *medium*, *ἔσται* *πῖῖ-* 14
σομαι, *ἔσται* *πῖῖσομαι*, *κατα* *πῖῖσται*, *deuolabo*, *deuolabis*, *deu-*
olabit.

ἡ ἀ perfecti κελύαθ, ἢ κελίαθ, pro κέληθ, vocati sunt. Aoristus primus, ἐκλήθην. Participium, κληθεῖς, vocatus, ἐπιεικταῦς. Aoristus secundus actiuis, ἔκαλον. Imperatiuis, κέλει, ἢ poetice Syracusio more, κέλοι. 76. 29. ἢ 254.8. cum ἀνά, ἀνέκαλον, ἢ poetice, 69.37. ἢ 70.33. ἀγκαλον, γενοκα. Futurum secundum, κελῶ, quo Attici pro καλίσσω utuntur.

κλάζω, resono, clango. Futurum, κλάγξω, ἢ poetice, κλάγξω, latrabo, 68.37. perfectum, κέκλαγχα. Aoristus primus ἐκλαγχα: tercia plural. ἐκλαγχα. Participium, κλάγχε, vociferatus, ἀ κλάγξω, at ἀ κλήγω, sumit Aoristum secundum, ἐκλαγον, ἢ praeteritum medium, κέκληγα. Participium, κέκληγες, ὅτος: ἢ κέκληγῃς, ἢ κέκληγῃς, ἢ Ionice 20.17. κέκληγες, clamans,antis. Homerus dixit in masculino plurali, οἱ κέκληγοντες, pro κέκληγότες, clamantes, latrantes: vel dicemus ἀ praeterito medio, κέκληγα, fieri praesens, κέκληγω, unde particip. praesens, κέκληγων, οἷτος, in plus. οἱ κέκληγοντες. Vide 255.20.

κράνω, perficio. Futur. κρανῶ, 53.1. medium, κρανῶμαι, 20 94.27. ἢ 95.26. Infinit. κρανεῖσθαι, ἢ dialysi Ionica, 95.37. κρανεῖσθαι, absolutum iri. Aorist. prim. actiuis, ἐκράνα, Attice, ἐκράνα, 19.32. Imperat. κρήνον, quod ἢ κρήνον, κρηνάτω, perfice, iar: secunda plur. κρηνάτε, perficite, tanquam ἀ κραναίω, mutato priori αι, in η: pro κραήνον κραήναι, dicitur ἢ κρόανος, ex utroque αι, reiecto ι.

¹ λαγχαίνω, fortior: λαμβάνω, sumo: λαθάνω, lateo: ² μαθήω, disco, tempora sumunt ἀ λήγω, ³ λήβω, ⁴ λήθω, ⁵ μαβίω.

Hæc est veluti quedam exceptio regule de finibus in 1 ἀνω, quam assignauit 214. 7. lege quæ in eum locum annotauimus. ² Futur. λήξω. Perfect. λέληκα, ἢ Attice, ἔληχα, fortius sum. Aor. secu. ἔλαχον, (cum διὰ διέλαχον, fortius sum) ἢ poetice ἔλλαχον, 179.15. Opta, λάχοιμι, λάχοις, λάχει, ἢ Attica formatione λαχέιν, λαχέινς, λαχέιν, ut ποίην, pro ποιῶμι, 109.10. dicitur etiam poetice, 68.37. λάχοιμι: sic in subiun. λελάχω, pro λάχω, fortius fuero: ter. pl. λελάχωσι, fortius fuerint: Infinit. λαχεῖν, hinc διαλαχεῖν, fortius esse. Par. λαχών, fortius sumit quoq, ἀ ἀλεξομαι, fut. med.

κεκλήαθ.
κεκλήαται.

ἀγκαλον.

κλάζω, ἀ κλάγξω,
ἢ κλήγω.

οἱ κέκληγοντες.

κραίνω, ἀ κραναί.
νω.
κρανεῖσθαι.
κρήνον.

κράνον.
¹ ² λαγχαίνω.
³ ⁴ λαμβάνω.
λαθάνω.
μαθήω.
λαγχαίνω, ἀ λήγω.
² ἔληχα.
ἐλλαχον.

λαχέιν.

λελάχοιμι.
λελάχωσι.
ἀ ἀλεξομαι.

- λαθεν, & poetice. 68. 38. λιλανθονες, s. latini, latuisti, it. op-
tatiuus, λαθοιμι, λαθοις, λαθοι: subiunctiuus, λαθω: infini-
tiuus, λαθειν: particip. λαθων, οντος, qui latuit: aoristus se-
cundus medius, ἐλαθον, & poetice quog, λαλαθον: unde
de inoptati. λαλαθοντο, pro λαθοιτο, oblitus fuero: & in-
finit. λαλαθεισθαι, pro λαθισθαι, obliuisci. rursus pro ἐλαθ-
ον, & ἐτο, Iones, reiecto augmento, & verso a in η, λαθ-
ον, ληθε, ληθετο, dicunt, nisi maius imperfectum esse, ἀ-
θομα. Perfectum medium, λεληθα, λεληθας, λεληθε, latui, isfi,
latui. Plusquamperfectum, ἐλεληθεν, ἐλεληθεις, ἐλεληθει,
& Ionice, 182. 33. ἐλεληθεα, ἐλεληθεας, ἐλεληθει, oblitus e-
ram, yas, rat. tertia plur. ἐλεληθεισαν, & Attice 182. 20.
ἐλεληθεισαν, oblitus fuerant. Particip. λεληθως, οτος: hinc ad-
uerbium, λεληθως, latenter, sensim. De hoc, 215. 4.
15 Οἶμαι, & syncope, οἶμα, puto. Imperfectum, ὄ-
μιλω. Futurum, ὀήσομαι. Aorist. ὤηθω. ab οἶσ-
μι.
οἶδα, νοστί, ab ἑἶδω, scio. Præteritum medium,
οἶδα, secunda persona, οἶδας & Aeolicè οἶδα: dein-
de per syncopen, οἶδα. Est autem pleonasmus θα fa-
miliaris personæ in c, ὀἶδα, is vel ibis: ὠἶδα, eras:
παρῶδα, aderas, adfuisisti vel interfuisisti: ἐφῶδα, dicebas,
vel dixisti: ὀπιξῶδα, eruperis: ὀπῶδα, biberis: ὀ-
δειδα, vel ὀδῶδα, per η, noueras.
25 Οἷος τι pro οἷος, qualis, potens, possibilis: vt ἐφ' ᾧ τι,
pro ἐφ' ᾧ, in quo. nam Ionicè abundat particula τι.
Ομνύω & ὀμνύμι, iuro. Futurum, ὀμύσω, ab ὀμύω.
Præteritum Atticum, ὀμώμοκα.
οὐθέν, pro οὐδέν, nihil, nullum, Doricum est, vt
30 ἔσθην, pro ἔσθην, pro nihilo habeo, sperno.
ὀφείλω, debeo. Futurum, ὀφλήσω, ab ὀφείλω: syn-
cope autem, ὀλώ. Futurum, ὀφλήσω. Præteritum,
ὤφληκα. Aorist. primus, ὤφλησα, Aorist. secundus,
ὤφλον.
35 Vide 189. 3. Et absque syncope, ὀμίλω, ὀού, ὀέτο;
tertia pluralis, ὀόντο. Hinc aoristus primus medius, ὀ-
σάμιλω, ὤήσω, ὤήσωτο, facta syncope, & reiecto augmen-
to, οἶστω, & rursus, soluta diphthongo, & geminato σ
οἶστωτο,

λελαθοιτο.
λελαθεισθαι.

ληθετο.

ἐλεληθει.

ἐλεληθεισαν.

οἶμα.
ὄμιλω.
οἶσομαι.

οἶδην.

θα adiectio Ae-

olica.

οἶδα.

οἷος τι.

ἐφ' ᾧ τι.

τι Ionicè abun-

dat.

ομνύω, ab ὀμύω.

ὀμώμοκα.

οὐθέν.

ἐσθην.

θ pro η Doricè.

ὀφείλω & syn-

cope ὀρλω, ab ὀ-

φείλω & ὀρλώ.

ὀμίλω.

οἶστω.

ἵστατο.

ἵσταμένος.

ἵσταται.

παῖσθα.

πῖσθα.

ῥῖσθα.

δοποιμένος.

δοποι.

δοποι.

δοποι.

δοποι.

- ἵστατο, putavit: sic participium, ἵσταμένος, rarus: sic ὄ
 4 praesens, ἵσταμαι, ὄ participium, ἵσταμαι. + Perfectum, ἵ-
 σταμαι, ὄσται, ὄσται, unde ὄσται, ὄσται, ὄσται: tertia pluralis,
 ὄσται, putaverunt, arbitrati sunt: infinitivus, ὄσται, 5
 5.6 putasse. 5 Vide 253.34. 6 Quere 199.30. 7 De ἵστα, ὄ 5
 7 ἵσθα, habes, 196.33. 8 Componitur ex παρ, ὄ ἵσθα. 9
 8.0 Vide 200.1. 10 Est aoristi secundi subiectivi, ἵσθα, bi-
 10 bo: sed quasi ἵσθα, unde Aorist. secund. ἵσθα, ut suo lo-
 11 co dicitur. 11 Secunda persona plusquamperfecti, ab εἶσθα,
 254.2. Penultima vero in ἵσθα, scribitur per n pro ei, 10
 quadam analogia ad primam personam Atticam, ἵσθα,
 12 quae per n quoque scribitur, ut habes, 182.18. 12 Ab ὄμναι,
 ὄμναι, ὄμναι, imperfectum, ὄμναι, ὄμναι: cum δό, ὄμναι,
 ὄμναι, ὄμναι, seruatō prepositionis δό, 69.12. δόμναι,
 ὄμναι, iurabas. Imperativus, ὄμναι, ὄμναι, ὄμναι, iura: 15
 sic δόμναι, pro δόμναι, praebe coniunctum, ἵσθα. Infiniti-
 13 mus ὄμναι, iurare: participium, ὄμναι, ὄμναι, ὄμναι, iu-
 rantes. Ab ὄμναι, Imperfectum, ὄμναι, ὄμναι, ὄμναι, ac-
 cipitur pro Aoristo secundo, id est, iure iurando me a-
 13 strinxi, astrinxisti, astrinxit. 13 Poetice ὄμναι, ὄμναι, ὄμναι,
 Attice 189.6. ὄμναι, iurabo, iurabis, videtur futurum se-
 cundum medium, ab ὄμναι: quamvis CLENARDVS
 108.31. dixerit, tertiam coniugationem circumflexorum
 non agnoscere futurum secundum: quod verum est in
 11 ijs auctoribus, qui prosa oratione scripserunt: at poeta ni-
 12 hil non sibi permissum arbitrantur: possumus tamen de-
 13 ducere, ὄμναι, quasi ab ὄμναι, futurum, ὄμναι, medium ὄ-
 14 μναι, 94.26. A futuro ὄμναι. Aoristus primus ὄμναι,
 ὄμναι, ὄμναι, iuravi, iuravisti, iuravit: tertia pluralis
 ὄμναι. Perfectum ὄμναι, 53.8. unde Atticum, ὄμναι, 30
 14 κα, 179.26. 14 De hoc 39.29. 15 Hinc Participium per-
 15 fectum passivum, ὄμναι, contemptus, nihili habi-
 16 tus. Augmentum non habet, quod simplex ab εἰσθα: sunt
 17 qui haec tempora referunt ad ὄφλαι, quod ab ὄφλαι, unde 35
 18 est formatum, tempora mutuantur, 214.7. 18 Infinitivus,
 19 ὄφλαι, damnatus esse. Partic. ὄφλαι, obnoxius. 19 Op-
 zat. ὄφλαι. Infinitivus ὄφλαι. Partic. ὄφλαι, ὄφλαι, accusatus.

Dicimus

Dicimus & in hoc Aorist. secund. ὠφείλον, ὠφείλες, ὠφεί-
 λει, ab ὠφείλω, 108. 31. et ὠφίλον, ὠφίλες, ὠφίλει, ab ὠφείλω,
 74. 38. et Ionicè, de posito augmento, ὠφίλον, ὠφίλες, ὠφίλει,
 debui, isti, in: sumitur et pro adverbio optandi, ὠφείλον,
 ὠφείλες, seu ὠφείλον, utinam ego: et utinam illi, in teri. plur.
 ὠφείλες, ὠφείλες, seu ὠφείλες, utinam tu: ὠφείλες, ὠφίλει, seu
 ὠφείλει, utinam ille: cum significatione optationis, euiam
 personarum indicationem habet.

ὄλλω, pereo, perdo: sine ὄλλω, unde et passivum, ὄλλω-
 10 μαι, pereo: in præteritis. med. ab ὄλλω, ὄλλα, Atticè 179. 29.
 ὄλλα, perdididi. Aorist. secund. ὄλλοι: med. ὄλλω, ὄλλω, ὄλλω,
 το: teri. plur. ὄλλοντο, sine augmento, ὄλλοντο, pereunt. Optat.
 ὄλλωμαι, ὄλλοι, ὄλλοι: teri. plur. ὄλλωντο, et Ionicè, 87. 2. ὄ-
 λλοῖατο, pereant. Subiu. ὄλλωμαι, ὄλλω, et Ionicè, 82. 30. ὄλλωμαι,
 15 sis perditus, pereas: sic in præsentī, ὄλλωμαι, ὄλλω, et Ionicè
 ὄλλωμαι.

Πάσχω, patior. Futur. ¹ πείσομαι, patiar, pro πείσομαι, I
 n in ei: à πείσω: at πείσομαι, parebo, aut credam, à πείθο-
 μαι, pareo. Aorist. secund. ² ἐπαθον, à πείθω. Præterit. med. 2
 20 πέπονθα, à ποίω, laboro: unde præteritum ³ acti. πεπό-
 νηκα: medium. πέπονκα, & pleonasmō litteræ θ, ⁴ πέποιθα.
 Participium, ⁵ πεποιθώς, πεποιθώς.

Πίπω, caedo. Futur. πείσομαι, ⁶ Doricè vsitatum est
 pro πείσομαι. à πίτω. Dores enim futura circumfle-
 25 stunt in omni coniugatione, pro πείσω, dicentes πε-
 σῶ, unde futu. medium, πείσομαι, Præterit. ⁷ πίπωκα, à
 πίω: Aorist. prim. ⁸ ἐπίσησα. Aorist. secund. ⁹ ἐπίσησα, à
 πείω: at ἐπίσησα, tertia pluralis & aoristi primi, pro
 ἐπίσησαν, per syncopen, ut ¹⁰ ἐσησαν, ἐσαν, steterunt.

30 Πίνω, bibo. Futurum, πίνω. Præteritum, ¹² πίνω-
 κα, à πίνω, Aorist. secund. ¹³ ἔπιον, à πίνω. Imperat. ¹⁴ πίνθι.
 nam legitimum πίν, asciscit pleonasmum syllabæ θι,
 πίνθι, deinde crasi, in in longum fit πίνθι, ¹⁵ Futurum
 secundum medium, πίνωμαι, pro ¹⁶ πίνωμαι, ut ὀλέωμαι
 35 & ἰδωμαι, edam. ¹⁷ Πινθάνομαι, in interrogato. Futur. πίνω-
 μαι. Aoristu s secundus medius, ¹⁹ ἐπινόμην, à ²⁰ πίνω-
 θωμαι. Præteritum passivum, ²¹ ἐπίνωμαι, pro ἐπίνω-
 μαι: ut etiam ²² ἀφικτός, inevitabilis, pro ἀφικτός,
 elidendo 23

ὠφείλον

ὠφείλον,
ὠφείλον.

Appendix.

ὄλλω, sine ὄλλω
 μι, ab ὄλλω.
 ὄλλοντο.
 ὄλλοῖατο.
 ὄλλωμαι.
 ὄλλωμαι.

II

πάσχω à πείθω, 20
 πονίω.
 πείσομαι.
 n in ei.
 πέπονθα.
 πεποιθώς.
 πίπτω, à πίτω,
 πείω, et πείσω.

Dorismus.

ἐπίσησα.

πίνω à πίνω, et πίνω
 πίνθι.

πίνωμαι.

πινθάνομαι, 2

πινθώμαι.

πίνωμαι.

πίνωμαι.

clidendo : ex diphthongo.

23 ²³ Πράττω, facio. Futurum, πρήξω. Præteritum, πρήξα: sed πρήψω, vendo. Futurum, πρήσω. Præteri-

24 tum, ²⁴ πῆραξα. ²⁵ Sunt verò in quarta coniugatione, quæ eadem significatione, tamen duplex habent
25 futurum, ἀρπάζω, rapio. λαύζω, porcio: νύτίζω, dormi-
to: παύω, ludō: σαλπίζω, buccino: ξω & σω.

I A πείσομαι, πείσῃ, πείσονται, participium πεισόμενος, pas-
2 siturus: πεισόμενοι ἀγαθά, beneficia accepturi. ² Ab ἵπαδον, ἵπαδης, ἵπαδιν, ὄπται. πάδοιμι, πάδοις, πάδοι: secunda plura- 10
lis πάδοιτε: subiunctivus, πάδα, πάδης, πάδῃ: prima plura-
lis, πάδομαι, & poeticè 188. 24 πάδωμαι, παύσασθαι: infiniti-
vius παθεῖν, & Ionicè, 79. 22. παθῆναι, pati. Participium
παθών, πασών, passus, latus. Ab aoristo ἵπαδορ, sit παθῶ; præsen-
idem, quod παύω, futurum παύσω, Perfectum πεπαύκα, 15
Ionicè, 131. 8. πεπαύσα: Participium πεπαύσας, & & &

3 131. 11. πεπαύσας, passus: ἢ πεπαύσα, passa. ⁵ Et passivum
πεπόμεναι: in secunda plurali πεπόμεθε; syncope πῆπόμεθε,
idem, quod πεπόμεθα, id est, laborastis: plusquamperfe-
ctum ἡπεπόμεθα, nos, & te. unde reiecto augmento, sit ier- 20
tia pluralis Ionica, 86. 26. πεπόμεθα, πρότερον πεπόμενοι, la-
borabant, vel laboraverant. ⁴ Infinitivus πεπόμενα, pati.

4 In plus. πεποθῆς, πεποθῶν: hinc adverbium, πεπο-

6 θῶς, cum affectu. ⁶ Possēmus quoque dicere, esse futu-
rum secundum mediam, ἀπείσομαι, ut Aoristius secundus ἀ- 25
πείσοι. Terminatione verò cum futuris secundis conveni-
unt huiusmodi Dorica futura prima vocis Actiue &

Mediæ, idē, per omnes modos & participia verborum
barytonorum, circumflexorum & in μι, præterquam in
subiunctivis; in quibus Dorica flexendi ratio à Theo- 30
creti interpretē locum non habere dicitur. Porro Dore
in huiusmodi futurorum terminationibus pro & non raro
u vsurpant: dicunt enim, πείσομαι, & πείσῃ, cadam.
Vide 18. 21. huius infinitivus πείσεται, & Ionica dia-
lysi. 95. 31. πείσεται, casurum esse. In crebro usu sunt 35
hec Dorica futura apud poetas, & præcipuè apud The-
ocritum: hinc ἀξω, ἀξῆς, pro ἀξω, ἀξεις, ducam, duces, ab
ἀγω, ἀπαξω, rapiam, pro ἀπάξω; vel ἀπαύσω, 65. 7.

sed

ἀπείσομαι.

ἀπείξω.

ἀπείσω.

Duplex futurum
in quarta con-
iugatione, ξω &
σω.

πάδομαι.

παθῆναι.

πῆραξα.

πεπόμεθα.

ἀξω.

ἀπαξω.

sed non dicunt, ἀρπασώ, nam *Dores futura pleraque in*
σω per ξω efferunt, 94. 2. hinc καθίζω, pro καθίσω, *sedebo,*
et in aoristo primo, ἐκάθισα, pro ἐκάθισα, ἀ καθίζω, sedeo:
γλάξω, pro γλάσω, et in aoristo primo, ἐγλάξαι, rifu, pro
ἐγλάσσαι, ἀ γλάω, at id non semper observatur: dicunt e-
nim δώσω, dabo, pro δώσω, 123. 12. non autem δάξω: sic
κλαύσω, sine κλαύσω, κλαύσω, κλαύσει, κλαύσειται, lugebo,
lugebis, lugebit. pro κλαύσω, κλαύσει, κλαύσειται, ἀ κλαίω:
futurum κλαίω, 187. 29. et 189. 34. νομύσω, pascam,
pro νομύσω, ἀ νομύω. ὀνασώ, ὀνασείς, ὀνασεί, ἰνυάω, ἰνυά-
ω, ἰνυάω, ἰνυάω, eis, ei, ubi quoque α pro u positum
est, 18. 11. ab ὀνάω sine ὀνῆμι, ἰνυάω. Tertia pluralis Dorici
futuri non in σσι, ut futurum secundum, sed in σσι de-
finiunt: hinc λέξω, dicent, pro λέξω, ἀ λέξω. Vide 66. 13.
7 Plusquamperfectum, ἐπεπώκειν, ex cidebam: tertia plu-
ralis ἐπεπώκεισαν, et Atticè, 182. 20. ἐπεπώκεισαν. Par-
ticipium, πεπώκει, ὄντος: et syncope sine Ionica formati-
one, 131. 8. πεπώκει, ὄντος: ἢ πεπώκει, ὄντος: τὸν πεπώκει, et
epenthesis ὄντος: 132. 31. πεπώκει, lapsus. 8 Atque ἐπεσσι,
20 cecidi, ἀ πέτω: vel est syncope, pro ἐπίσσω. 9 Sine augmē-
to, πέσον, πίσει, πείσει, cecidi, cecidisti, cecidit, et πέσον, ἰρτι-
erunt: cum ἐν, ἐμπεσον, ἐμπεσει, ἐμπεσεν, incidi, incidisti,
incidit: cum κτ, κτάπτεσθαι, et poeticè, reiecto α, et muta-
to τ in litteram sequentem π, 69. 23. κτάπτεσθαι, κτάπτεσθαι,
25 κτάπτεσθαι, decidi, corruui, corruisti, corruit. Ab ἐπεσον. Im-
peratīvus, πέσει, πέσειτω: tertia pluralis, πέσειτωσαν, deci-
dant. Infinitivus πέσειν, et Ionicè, 79. 22. πέσειν, cecidif-
se. Participium πεπών, ὄντος, lapsus, prostratus: πείοντες,
(strati, iacentes. 10 De hoc 243. 37. 11 Infinitivus πείειν,
30 Atticè et Doricè, 79. 1. πνίβειν, bibere. 12 Plusquam-
perfectum ἐπεπώκειν, ἐπεπώκει, ἐπεπώκει, potius, seu ebr-
ius eram, eras, erat. Participium πεπώκει, qui bibit. 13 In-
finitivus πείειν, Ionicè, 79. 22. πείειν, bibisse: participium
πείων, ὄντος, qui bibit: ἢ πείσει, ὄντος, quæ bibit. 14 Atque
35 πώδι, ἀ πώμι, 130. 19. et per apocopen, πώ, bibe. 15 Vide
191. 31. et 253. 33. 16 A πείω, tamen reperitur infini-
tivus πείειν, bibiturum esse.

17 Non sequitur regulam finitivum in αω, et ἀνμα, 17

T. assigna.

καθίζω.

ἐκάθισα.

ἐγλάξω.

δώσω.

κλαύσειται.

νομύσω.

ὀνασεί.

λέξω.

ἐπεπώκεισαν.

πεπώκει.

ὄντος.

πεπώκειται.

ἐπεσσι.

πέσον.

ἐμπεσει.

κτάπτεσθαι.

πέσειν.

10

11

12

13

14

15

16

17

assignatam à CLENARDO, 214.7. vide quæ in eum locum annotauimus. Huius imperfectum, ἐπαυθαίμην, & depositio augmento, παυθαίμην, audiebam.

παύσαι.

13 ¹⁸ Secunda persona παύσαι, & Ionicè, 82.30. παύσαι,

παύθοιτο.

19 audies. Participium, παύσμενος, percontaturus. ¹⁹ Poeti- cè παύθηναι, hinc in optatiuo παύθοιτο, intelligat, & in subiunctiōe παύθωνται, audiant. Contra detracto omni augmento, dicitur παύθηναι, ου, ετο, tertia plural. παύθοντο, pro ἐπαύθοντο, audierunt. Imperatiuus, παύθε, crede, conce- de, Doricè, 18.21. παύθω, & retracto accentu, παύθω, scisci-

παύθοντο.

παύθιατο.

10 iare. Optatiuus παύθηναι, παύθοιτο, παύθοιτο, intelligerem, in- telligeres, intelligeret: tertia plural. παύθοντο, & Ionicè, 86.26. & 87.2. παύθιατο, intellexerim, & rogauerim. In-

20 finitiuus παύθηναι, audiuisset, accepisset. Participium παύθμε- nos, sciscitatus, edoctus. ²⁰ Hoc poetæ pro παύθηναι usur-

παύθαι.

παύθειτο.

15 pant: hinc secunda persona Ionica, 82.30. παύθαι pro παύθηναι, nosti, cognoscis: tertia imperfecti sine augmento, παύθαιτο: pro ἐπαύθαιτο, audiebat: tertia plural. presentis opta-

παύθιατο.

21 tui Ionicè, 86.28. & 87.2. παύθιατο, audirent, pro παύθοντο: & participium παύθμενος, interrogans. ²¹ Ter-

παύτο.

22 tia παύτο, nouit, scit, tertia plusquamperfecti, παύτο, sine ε, 182.23. pro ἐπαύτο, audierat. ²² De hoc 231.22. ²³

23 Atticum est pro ἀπαύτω, 17.20. Ionicè mutato α in η, 18.11 dicitur ἀπαύτω: ἀπαύειν τὰ ἀπαύματα, pro ἀπαύειν τὰ ἀπαύματα, res administrare. Passiuum ἀπαύομαι. Im-

ἀπαύτω.

ἀπαύμε.

παύεσθαι.

24 perfectum ἐπαύτομαι, conficiebar. ²⁴ Est etiam παύεσθαι, terminari, pro παύεσθαι, per syncopen, à παύεσθαι.

παύω.

25 ²⁵ Pauca quædam alia his similia enumerantur 65. 3. παύω verò communiter facit παύω, (unde in Aori- sto primo passiuo, ἐπαύην, lusum est: in participio παύ- 30 θεος, illusus, in futuro primo passiuo, παύθήσεται, lude- tur) & Atticè παύω, 65.3. unde in Aoristo primo infi- nitiui παύσει.

Appendix.

πίπω, à πίπω.

πιπείμην.

P

πίω, à πίω.

πίω & πίω.

I

πίω, fluo. ¹ Futurum, πίω, & πίω, & πίω. Præte- ritum

- litum, ἰππῖνκα. Aoristus secundus actiuus ἰππῖλν, à
 πῖνμι: aut secundus passiuus à πῖναι, ² etiamsi πῖν, cir-
 cumflexum definit in ᾠ purum. Composita sunt,
 ἐμπῖναι, infuso: διαπῖναι, diffuso, per geminum ππ. ³ nam vt
 5 augmentum syllabicum duplicat, ita & præposi-
 tio finita in vocalem, πῖναι, verbum: ἐμπῖναι, aduerbi-
 um: πῖν, ῥυμι, ῥυμπο: κατὰ, πῖν, ῥυμι, dirumpo: πῖναι, rupi-
 se: περιπῖναι, circuncidisse: proinde κατὰπῖναι, cata-
 racta: fit à verbo, πῖναι, tundo, κατὰπῖναι, collido: sed
 10 κατὰπῖναι (nam vtrunque inuenitur) venit ab ἀ-
 πῖναι, tundo: κατὰπῖναι, collido: per vnum π, pro quo &
 ἀπῖναι, dicitur, vnde συνἀπῖναι confringo. nam συνἀ-
 πῖναι, confringo, collido, à πῖναι.
 4. ⁴ Πῖναι & πῖναι, ῥυμπο. Futurum, ⁵ πῖναι à πῖναι.
 15 Aoristus secundus passiuus, ⁶ ἰππῖλν, rupi. Præteri-
 tum med. ⁷ ἰππῖναι, pro ἰππῖναι: siquidem hoc verbum,
 pro π, capit sapè ω: sic διππῖναι, dirupi: διππῖναι, diru-
 ptus, vt etiam dicitur ἀπῖναι, pro ἀπῖναι, defensor.
 8. ⁸ Πῖναι, & πῖναι, valeo. Futurum, ⁹ πῖναι, à ¹⁰ πῖναι.
 20 α. Præteritum actiuum, ἰππῖναι, passiuum, ¹¹ ἰππῖλν.
 Plusquamperfectum, ἰππῖλν. Imperatiuus, ἰππῖναι,
 ἰππῖναι, vale, valeat. Infinitiuus, ἰππῖναι.

pp geminum in
compositis.

κατὰπῖναι, siue
κατὰπῖναι, unde
ducatur.

πῖναι & πῖναι
πῖναι.

α pro π.
διππῖναι.
διππῖναι.

πῖναι & πῖναι
πῖναι.

- De hoc 136. 28. Α πῖναι, imperfectum ἰππῖναι, ἰππῖναι, ἰππῖναι et
 25 πῖναι, absque augmento, subiunctiuus πῖναι, πῖναι, πῖναι, & poeti-
 cè 239. 14. πῖναι, fluat. ² Dicit etiamsi πῖναι, & c, quia, 103.
 31. visus fuerat innuere, huiusmodi verba desinunt aor-
 isto secundum futuro secundo, & præterito medio. Potest
 & hic aoristus ab Aeolico πῖναι, unde & futurum πῖναι, ³
 30 deduci, ab eo aoristus secundus actiuus esset ἰππῖναι, (vt
 εὐρυπῖναι, 78. 34. pass. ἰππῖναι, ἰππῖναι, ἰππῖναι, fluxi,
 fluxisti, fluxit. hinc subiunctiuus, πῖναι, πῖναι, πῖναι, fluxe-
 ro, is, it: prima plur. πῖναι, cum παρὰ, παρὰπῖναι, & pu-
 eticè, 69. 37. παρὰπῖναι, persuamus: infinitiuus πῖναι,
 35 emanasse, fluxisse particip. πῖναι, qui fluxit, futurum se-
 cundum πῖναι, πῖναι, πῖναι, diffusam, es, et. ³ Vide 171.
 27. Sic etiam α privatiuum, atq, aliæ particule in voca-
 lem finitæ, quando in compositione ante p locum habent

πῖναι.
πῖναι.

παρὰπῖναι.

α in composi-
tione ante p.

ἄνδ' εἰσάστα.

ἀναλέξας.

ἔρραζαν.

ἔρραζαν.

ἀναῖρως.

συνωχότα.

geminant, ut ἴντος, qui tunc dici potest, clarus : ἀῖντος, nefandus, non dicendus, obscurus. poetæ metri gratia idem observant, & ante alias consonantes: ut ἄνδ' εἰσάστα, verita, pro ἄνδ' εἰσάστα, participium aoristi primi verbi ἄνδ' εἰδω, vereor. ἀναλέξας, qui collegit, pro ἀναλέ- 5
 4 ξας, participium aoristi primi ab ἀναλέγω. De hoc & si-
 5 milib. 211. 5. & 213. 16. Hinc aoristus primus ἔρραζα, ἔρ-
 6 ραζας, ἔρραζαν, eripui, isti, it: tertia plural. ἔρραζαν, frege-
 runt: imperativus ῥάζον, erumpe: ῥάξατε, rumpe: infiniti-
 tius ῥάζαι, tangere, frangere: particip. ῥάζας, dispergens, 10
 disseminans: aoristus primus medius, ἔρραζάμην: tertia
 6 singularis sine augmento ῥάξατο, erupit. Ab ἔρραζαν, ἔρρα-
 ζας, ἔρραζαν, rupi, erupi, isti, it: tertia pluralis ἔρραζαντων, e-
 ruperunt: subiunctivus ῥαζώ, ῥαζῆς, ῥαζῆ, erumpam, as,
 at: infinitivus ῥαζῆναι, quod & ῥαζῆναι, abruptum esse: par- 15
 ticipium, ῥαζέας, ῥαζέισα, ruptus, rupta: futurum secun-
 dum, ῥαζήσεται, unde infinitivus ῥαζήσεται, rupturum es-
 7 se. Aoristus secundus activus, ἔρραζεν, obsolevit. 7 Ab ἔρ-
 ραζα, ἔρραζας, ἔρραζαν, influxi, isti, it, vel ruptus sum, es, est:
 plusquamperfectum, ἔρραζαν: tertia plura. ἔρραζαντων, et 20
 Atticè 182. 20. ἔρραζαντων, rupi erant: participium, ἔρρα-
 ζας, ἔρραζαν, ruptus, rupta, sine augmento ῥαζας: cum ἀνὰ,
 ἀναῖρως, apertus, hians. Huiusmodi mutatio τὴν in α, Atticorum est huc referunt quidam συνωχότα, id est, 25
 compressi, coarcti, collapsi: participium perfectum duale, 25
 sine augmento, pro συνωχότα, ἀ συνώχας μ. ἦσα, π. ἦκα:
 quod derivatur ἀ συνώχης, imbecillitas, turbatio, III. 17.
 hoc verò verbale est, 157. 4. ἀ συνώχω, constringo, conti-
 neo: sic μέμλεκα, κας, κα, transij, isti, it: et curavi, isti, it:
 quod per syncopen, et τὴν ε, euphoniae gratia, interiectio- 30
 nem, dictum est, vel pro μεμόλκα, ἀ μέλω, 226. 24. vel
 pro μεμέλκα, ἀ μέλω τὸ μέλω, curo, è μέμλεκα cum πα-
 εῖ, sit παεμίμελκα, et poeticè 69. 36. παρμιμέλκα,
 8 permanet, adest. 8 De hoc et similibus in νόμῳ et νόμῳ fi-
 9 niis, habes 216. 29. 9 Hinc Aoristus primus ἔρρασα, as, 35
 valui, et confirmaui, isti, it: infinitivus ῥάσαι, roborasse:
 participium ῥάσας, roborans, futurum medium, ῥάσομαι.
 10 10 Huius passivum ῥέομαι, fluo, tendo, ruo, in imperfecto
 ἔρραζοντο,

ἰπποῖντο, *festinabant, ruebant.* ¹¹ Hinc participium, ἰππο- II
 μύνος, de quo 150 37. aoristus primus assumit σ, 190 3.
 ἰπποῖσθι, ἰπποῖσθες, ἰπποῖσθι: *tertia pluralis*, ἰπποῖσθαι: unde
 participium, ἰπποῖσθαι, ἰπποῖσθαι, *confirmatus, confirmata.*

- 5 ¹ Στενω, σβένυμι, *extinguo.* Futurum, σβήσω & σβή- I
 σομαι, à σβέω. ² Aoristus secundus, ἐσβην, à σβήμι: ³ aut
 est Aoristus secundus passivus, à σβίω. Aoristus se-
 cundus activus, ἐσβον: passivus, ἐσβην.

- ⁴ Σεύω, εὐσφugio, *concito.* ⁵ Aoristus primus, ἔστυνα, per α
 10 πύρην. Aoristus passivus, ⁶ ἐσύθην, pro ἐσσύθην.

⁷ Σπένδω, *libo.* Futurum, ⁸ σπείσω, à σπείδω: ⁹ quan-
 doque Aeolicè pro subiunctiva vocali consonans,
 σπείεω, σπείεω, *semino.* ¹⁰ γέναι, γέναι, *natus est.*

- ¹¹ Συνίμι, *intelligo.* Aoristus primus, συνῆκα, & Atticè
 15 ¹² ἰσυνῆκα, per geminum augmentum, vt ¹³ ἰσύνειν, *turbabam*, & similia. Aoristus secundus, συνῆν: Im-
 perativus, σύνε. Participium, συνείς. Atticè autem,
 ἰσυνίμι, ἰσυνῆκα, ἰσυνῆν, ἰσύνεις, vt pleraq; alia com-
 munitè per συν effertur, Atticè per ξυν, σύνεικος,
 20 ξύνεικος, *contubernalis.*

Συρρήνυμαι, *confringi.* compositum à συν, cum, si-
 mul, & ῥήνυμαι, *frangi.* ¹⁴ Quomodo verò se habeat

- 25 Cω in compositis, docere possunt subiecta exem-
 pla: εἰνω, *vado*, συμκαίνω, *contingo*: γράφω, *scribo*: συ-
 γράφω, *conscribo*: ζάω, *vivo*: συζάω, *conuiuo*: κέμω, *labo-
 ro*: συκέμω, *simul laboro*: λέγω, *dico et lego*, id est, *colli-
 go*: συλλέγω, *colligo*: μαθαίνω, *disco*: συμμαθαίνω, *condisco*.
 παίζω, *ludo*: συμπαίζω, *colludo*, ῥέω, *fluo*: συρρέω, *confluo*:
 σείω, *quatio*: συσείω, *concutio*: σείλω, *mitto, traho*: συσεί-
 30 λω, *contraho*: φημι, *dico*: σύμφημι, *consentio*, *comprobo*:
 χέω, *fundo*: συγχέω, *confundo*: ψιφίζω, *συμψιφίζω*, *compu-
 to*: idem iudicium de mutatione ν, in præpositione
 εν, in: εἰνω, *εἰσέρω*, *ingredior*: γράφω, *ἐγγραφω*, *inscribo*:
 &c. nisi quod ante σ non mutatur ν, σείω, *είσειω*, *incu-
 35 tio*: συμμάχω, *significo*: ἐνσυμαχέω, *in signio, significo*.

¹ Vide 216.29. A σβένυμι, participium σβένυς, *extin-
 guens.* ² Hinc Aoristus primus, ἐσβείσα, ἐσβείσαι, ἐσβείσι,
 T.ij. cum

Σ
 σβένυς et σβένυ-
 μι, à σβείω et σβή-
 μι.

Σεύω.
 ἔστυνα.

ἔσθην.
 σπένδω à σπείδω.

Aeolismus.
 συνίμι.

συνῆκα.
 ἰσυνῆκα.

συνῆν.
 σύνε.

ξυν Atticè pro
 συν,

συρρήνυμαι.

συν in compositi-
 14 one fit

ante {
 ε
 μ
 π
 φ
 τ

συν ante {
 γ
 κ
 χ

συν {
 ζ
 σ
 ς

συν {
 λ
 ρ

Ita est de ν, in
 præpositione εν,
 nisi quod manet
 sequente σ.

suum, ἰφθαρμῶν, 85. 7. hinc particip. ἰφθαρμένους, interemp-
tus, & pro ἰφθαρμῶν. Aeoles dicunt, ἰφθορμῶν, ἰφθορσῶν, ἰφ-
θορται: sic à μετέωρ, sine μετέωρῶν, diuideo, sortior, sit μέωρ-
μῶν, μέωρσῶν, μέωρται, sortitus sum, es, est, pro μέωρ-
μῶν, μέωρσῶν, μέωρται, quod & μιμώεσθαι, μιμώεσθαι,
μιμώεσθαι: et rursus pro eodem μιμώρμῶν, μιμώρσῶν, μι-
μώρται: unde participium, μιμώρμῶν factum, paratum.

Ab ἰφθορμῶν et μέωρμῶν in infinitiuis ἰφθορῶν, μέωρῶν, ac-
centu in antepenultima, 19. 32. sic τίπῶν, pro τίταρῶν, à

τετέωρ, μ. τετέωρ, π. τίταρκα, id est, infesto, sum molestus. sed
redeamus ad φθείρω: huius perfectum medium ἰφθορῶν,
corrupti, 93. 33. aoristus secundus actiuis ἰφθαγῶν, 74. 36.

passiuis ἰφθαρίων, περιγ, participium φθαγεῖς, ἰντεσ, corrup-
tus. Pro φθείρω, fuiuro verbi φθείρω, Aeoles dicunt φθέρω,

φθίρωεις, φθίρωεις, vastabo, vastabis, vastabit, 63. 27. et
209. 35. sic ab εἰρω, idem quod φθείρω, futurum ἔρω pro
ἔρω, unde aoristus primus sine augmento ἔρω, ἔρας, ἔρει:

cum δῶν, ἀπῶν: et poeticè seruato 69. 12. δῶντες, cor-
rupit. sic à κείρω, tondeo. μ. κείρω. Aeolicè κείρω: unde aori-

stus primus κείρω, totondi: infinitiuis κείρω, totondisse.
à futur. κείρω, infinitiuis κείρω, et Ionicè, 75. 36. κείρω,
tonsurum esse. ab ἀρω, coarpto, u. ἀρω, et ἀρω coarptabo: a-

oristus primus ἄρω: imperatiuis, ἄρω, adapta. à κῶ-
ρω, sum, adipiscor, nanciscor, incido: μ. κῶρω, & κῶρω,

adipiscar: aoristus primus κῶρω: in secunda plura-
li, κῶρωσιν, incidistis: tertia κῶρωσαν, inciderunt. cum
ἐν, ἐκκῶσαν, offenderunt: Participium κῶρωσας: cum
ἐν, ἐκκῶσας, incidens. vide 72. 7. participium aori-

sti primi passivi κῶρωεις, adeptus. Vide 238. 30. Com-
ponitur ex σὺν (pro quo Atticè ἐν in compositis, 144. 12

5. et ἱμῶν, cuius inflexionem habet, 200. 15. Pro ἱ-
συνῆκας, ἱσυνῆκας, ἱσυνῆκας; Attici dicunt ἱσυνῆκας, ἱσυν-
ῆκας, ἱσυνῆκας, intellexi, intellexisti, intellexit: at-

que ἑωῆκας, ἑωῆκας, ἑωῆκας, 180. 17. communi-
ter verò σωῆκας, σωῆκας, σωῆκας. De hoc 175. 6.

Quare ita nuncietur, velelidatur, docuimus, 7. 8. et
10. 17. Idem fermè iudicium de ῥιν ἀνῶ, cum poeticè a fi-
nali deperdito, praeponitur consonantibus, veluti 69.

ἰφθορμῶν.
μέωρμῶν.

μιμώεσθαι.
μιμώρμῶν.
ἰφθορται.
μέωρθαι.
τίτρωθαι.

φθίρωεις.

δῶντες.

κείρω.

ἄρω.
ἄρω.
κῶρω.

κῶρωσαν.
ἐκκῶρωσας.

ἱσυνῆκας.

In compositis ex
ἀνῶ poetæ dicunt

ἀγκ	} pro	ἀνακ
ἀγκ		ἀναχ
αν		ἀναλ
ἀμε		ἀναβ
ἀμμε		ἀναμ
ἀμπ		ἀναπ
ἀμρ		ἀναφ

ἀγκλειτος.

ἀγκονος.

ἀγκορές.

ἀγκυράζω.

ἀκλύω.

ἀκλύεσσι.

ἀκλύεσα.

ἀκλύον.

ἀκλέξαι.

ἀμβάινω.

ἐμβάλε.

ἀμβολήδην.

ἀμβολή.

ἀμβολίη.

ἀμβολιερῶς.

ἀμβώσαντες.

ἀμβωμοῖσι.

ἀμμήθω.

ἀμμίγαι.

ἀμμίγδην.

ἀμμίξαι.

ἀμμίγαι.

ἀμμίσει.

ἀμπεπαλῶν.

36. & 70.7. attingimus: nam vante κ & χ, mutatur in γ: ante λ, in λ: ante β, μ, π, φ, in μ, ut ante κ, ἀγκυράζω, pro ἀνακλήω, tenueris: ἀγκλίνας pro ἀνακλίνας, enixus, reclinans, ut τύψας, 79.36. ab ἀνακλίνω, ἀγκυρώσας, pro ἀνακρυμώσας, suspendens, ut τύψας, 79.36. ab ἀνακρέμνυμι, sed tanquam ab ἀνακρυμώσας, μ. αὐτοῦ aoristus primus ἀνακρέμωσι: tertia plural ἀνακρέμωσαν, suspenderunt: participium aoristi primi passivi, ἀνακρυμώσθεις, pendens, ἀγκυρῶ pro ἀνακρυρῶ, discutio, discerno, ἀγκυρώμα, pro ἀνακρυρώμα, praeludo, huc etiam referri possunt ἀγκλειτος, pro ἀνέκλειτος, 10 iactator: ἀγκονος, pro ἀνέκονος, minister: atque hinc ἀγκοντις, ides, ministra: & ἀγκονίω, αὐ, diligens sum: sic τὸ ἀγκορές, quasi ἀνακορές, insatiabile. Ante χ, ἀγκυράζω, pro ἀναγκυράζω, relaxo, remitto. Ante λ, ἀκλύω, pro ἀνακλύω, euerto, solvo, reieco: unde ἀκλύεσα, Ionicè 67.5. 15 pro ἀνέλυε, soluebat: & ἀκλύεσα, pro ἀνακλύεσα, solvens. ἀκλύον, pro ἀνέκλυνον, & hoc pro ἀνέκλυνον, collegi: aorist, secundus sine augmento, ab ἀνακλέω, unde & in aoristo primo infinitivi actiui, ἀκλέξαι, pro ἀνακλέξαι, collegisse. Ante β, ἀμβάινω pro ἀνακβαίνω, ascendo, unde ἀμβάσις, pro 20 ἀνάβασις, ascensio: ἀμβάτης, pro ἀναβάτης, ascensor: ἀμβωσας, accessus, accessibilis: τὸ ἀμβωσας, gradus: ἀμβωαλε, ἀνέβαλε, & istud pro ἀνέβαλε, reiecit, sursum iecit: aoristus secundus, ab ἀναβάλλω: sunt qui legant ἀββαλε: ἀμβολήδην, pro ἀναβλήδην, alitè. ἀμβολή pro ἀναβολή, & 25 ἀμβολίη, pro ἀναβολίη, procrastinatio, mora: ἀμβολιερῶς, pro ἀναβολιερῶς, dilator operum, procrastinator: ἀμβώσαντες, reclamantes, exclamantes, pro ἀναβώσαντες, et istud per crasim, pro ἀναβώσαντες, ut simplex βώσας, pro βώσας, 103.20. sic in appositione, ἀμβωμοῖς, seu ἀμβωμοῖσι, 24.6. pro ἀναβωμοῖς, ad altaria. Ante μ, ἀμμήθω, pro ἀναμμάθω, pœniteo: ἀμμίγαι, pro ἀνάμναι, simul, vna: ἀμμίγδην, pro ἀναμίγδην, permixtum, promiscuè: ἀμμίξας, pro ἀναμίξας, immiscens, ab ἀναμίγνυμι, sed tanquam ab ἀνάμνγω, 211.8. et in appositione, ἀμμίγαι, pro ἀνάμνγαι, per 35 magnum, ἀνάμντοι, ἀμμίσειον, in medio. Ante π, ἀμπεπαλῶσαι, pro ἀναπαμνῶσαι, pœana recantare: aorist, primus infinitivi ab ἀναπαμνῶσαι, ἀμπεπαλῶν, vbi ἄς, pro ἀναπαμνῶν, et istud

- istud pro ἀναπαύων, cum augmento poetico, 68.37. est par-
 ticipium aoristi secundi ab ἀναπαύω: sic à simplici παύω
 fit παύων, vibrans, vel qui viārauit: ἀμπαύομαι, pro
 ἀιάπαυομαι, quiesco: hinc in aoristo primo imperatiui
 5 medij, ἀμπαύουσαδε, requiescite, & verbalia τὸ ἀμπαυμα,
 ατος, quies, silentium: ἢ ἀμπαυσις, eos, requies: ἀμπαυσή-
 εις, sedes. in qua quiesciunt, pro ἀναπαύουσαδε, ἀιάπαυμα,
 ἀιάπαυσις, & ἀναπαυσήεις: ἀμπίτασιν pro ἀναπίτασιν,
 extende, aperi, ut τὸ λαν, 76.15. ab ἀκαπιτανύω, sed tan-
 10 quam ab ἀναπίταω 216. 29. ἀμπηες, pro ἀιάπηεις, cæcus,
 mutilatus: ἀμπλίκω pro ἀιατλίκω, amicio, implico: hinc
 ἀμπλαχία, pecco, erro, implicor: vnde participium aori-
 sti secundi ἀμπλακῶν, qui errauit, & verbale ἀμπλάκω-
 μα, peccatum, inde dictum, quod implicet & inuoluat ho-
 15 mines: sic & ἢ ἀμπλαχία, error, peccatum: ἀμποι, pro ἀ-
 ναπνῶν, respiratio: ἀμπάμφος, pro ἀναπάμφος, reuolans,
 subuolans: τὰ ἀμπάμφρα, reuolantia: vide simplex πιά-
 μφος, 264. 2. ἀμπωσις, pro ἀνάπωσις, vadsum aestua-
 rium: ἀμπωσις (quo & oratores uiuunt) pro ἀνάπω-
 20 σις, reciprocatio aquæ & recessus: hinc ἀμπωτίζω, in-
 gurgito: & in appositione, ἀμπέδιον, pro αἰά πέδιον, per
 campum: ἀμπέλαγος pro αἰά πέλαγος, per mare: ἀμπο-
 λην, pro αἰά πόλιν, per urbem. Ante φ. ἀμφέρω, pro ἀναφέ-
 ρω, sursum fero: ἀμφέρεται, pro ἀναφέρεται, sursum fertur:
 25 ἀμφυγία, pro ἀναφυγία, perpetuum exilium: & in appo-
 sitione, ἀμείνον, pro διὰ φόνον, per cadem: ἀμφοτά pro διὰ
 φυτά, per plantas. Ante δ. uero, ante δ, γ, & π. quam-
 uis διὰ perdat α finale, utamen manet inuariatum, tam
 in compositione, quam in casus appositione: ut διδει-
 30 εῖδες, pro διὰδεῖδες, areæ: διδεμα, pro διὰδεμα, uiti-
 ta: τὰ διδνεα pro διὰδνεα, flores: διδίντης, & pro διὰ-
 δίντης, genus laquei: διδιχα pro διὰδιχα, bifariam: δι-
 δοκῶδω, pro διὰδοκῶδω, ex fideiussione: διδῶναγας, pro
 διὰδῶναγας, inter arundines, ab ὁ δῶναξ: ακος, arundo,
 35 διδύεται, pro διὰδύεται, emergit: διδεσσω, pro διὰ-
 δεσσω, resilio: δινήκας, pro διὰ νήκας, per cadauera:
 δινησον, pro διὰνησον. exurge, aoristus primus, impera-
 tui actiui ab δινήμι, δινήσω: διςπείρομαι, pro διὰσπεί-

ἀμπαύομαι.

ἀμπαύουσαδε.

ἀμπαυμα.

αμπαυσις.

ἀμπαυσήεις.

ἀμπηες.

ἀμπλίκω.

ἀμποι.

ἀμπάμφος.

ἀμπωσις.

ἀμπωσις.

ἀμπωτίζω.

ἀμπέδιον.

ἀμπέλαγος.

ἀμπολιν.

ἀμφέρω.

ἀμφυγία.

ἀμείνον.

ἀμφοτά.

διδειεῖδες.

διδεμα.

διδνεα.

διδίντης.

διδοκῶδω.

διδῶναγας.

διδύεται.

διδεσσω.

δινήκας.

δινησον.

διςπείρομαι.

διόχο.
διόχισι.
διόσιμα.
διότιμα.

Poete ita faciunt
composita ex κτ, ut
dicant,

κστβ	} pro	καταβ
κασι		κατασι
κακκ		κατακ
κακχ		καταχ
καλλ		καταλ
καμμ		καταμ
κααν		κατααν
καππ		καταπ
κακφ		καταφ
καίρ		ματαίρ
καε		καταε
κατθ		καταθ
κατ		κατατ

καδδ.

καδδ' ἑκαλε.

καδδ' ἑισε.

καδδ' ἑδρε.

εομαι, percurro, permado, assiduus sum: διόχο pro αἰά-
χο, de quo, 259. 15. διόχισι pro διαχρίσι, tolera-
turum esse: vide simplex χρίσι. 258. 14. διόσιμα pro
ὁρ' αἰσιμα, per os: διότιμα pro αἰτιμα, exiendo. τ
verò præpositionis κτ, quando poetice quoque, a
finali deperdito, præponitur consonantibus, ante assi-
ritas, φ, χ, mutatur in earum tenues π, κ: ante δ
τ, servatur ipsum τ: ante alias mutas, τ ante
inmutabiles λ, μ, ν, ρ, mutatur in consonam se-
quenti similem, nempe in β ante β, in σ ante σ, τ
sic de alijs: ante σ verò, ipsum τ prorsus deperit: sed
exemplis res illustretur: ante β, καββαλε pro κατ-
βαλε: τ istud pro κατβαλε, stravit, aoristus secun-
dus absque augmento à κατβαλεω: infinitivus κα-
βαλεῖν pro κατβαλεῖν stravisse: τ καββαλῶς, 15
prosterfendo apius, τ huius comparativus, καβ-
βαλῶτερος, ad prosterfendum apius, qui apius
prosterfatur: quibus τ oratores utuntur. An-
te σ, κασσεαδίτω, dormierunt duo, pro κατασσε-
αδίτω, tertia dualis aoristi secundi à κατα-
σαρδάνω, sed tanquam à κατασαρδίω: simplex σαρ-
δίω, aoristus secundus, ἑσαρδοι, τ metathesi ἑ-
σαρδοι: tertia dualis, reiecto augmento, σαρδίτω.
cum κτ, κατασαρδίτω: τ poetice κασσεαδίτω,
κασσεαδίτω, pro κατασσεαδίτω, demersisse, aoristus pri-
mus infinitivus acti. à κατασσεω. τ in appositione,
κασσεαδίτω, pro κτ δύναμιν, pro virili parte: ἡ δύ-
ναμις, ἐω, τλὴ δύναμιν, ut ὅφι, 44. 15. καδδ' pro
κτ δὲ, hoc in metris non raro usurpatur, quum sci-
licet verba composita ex κτ diuiduntur, atque in-
ter præpositionem κτ τ verbum simplex inseri-
tur particula δὲ sine sola, sine cum alijs dictioni-
bus: ut καδδ' ἑκαλε pro κατῆκαλε δὲ, id est, stravit
autem, aorist. secund. à κατῆκαλεω: καδδ' ἑισε, pro
κατέεισε δὲ, id est, ἐκείτω δὲ, collocavit verò, vide
simplex εἶσε, 220. 37. καδδ' ἑδρε pro κατέδρε δὲ, de-
sili: verò, aorist. secund. à κατέδρεω: καδδ' ἑλον
pro κατέλον δὲ, τ pro est κατέλον δὲ, detraxerunt
verò:

verò : est aoristius secundus sine augmento. à καθάρια, sed tanquam à καθίλω, ut simplex αἰρία, ab ἔλω, 233. 21.
 καθ' ἑποῖσι pro κατέπεσε δὲ, decidit verò, aoristius secundus à καταπίπτω sed tanquam à καταπίοις, vide 271. 25.
 Ante κ, κακῶς pro κακῶς, pro quo etiam Homerus dixit κατὰ κῆρ, cremare, aorist. prim. infinit. a κατακαίω, μ. κατακύνω, aorist. prim. κατὰ κῆρ, κατὰ κῆρ, 184. 23. unde infinit. κατακῆρ, ὅν Ionic. κατὰ κῆρ, in prim. plur. subiunt. κατακῆρ, ὅν poeticè, 188. 25. κατὰ κῆρ, crematus, κακρῶ πῶν pro κατακρῶ πῶν, occultans, tegens: ὅν in appositione κακρῶ πῶν, pro μὲν καρῶν, circa vericè. Ante χ, κακρῶς pro κατὰ χερῶς, lætibus, verbale à καταχέω, insulio: κακρῶς pro καταχέω, destruo, confundo. Ante λ, καλῶς pro καταλείπειν, relinquere: hinc καλῶς περ, relinquitur: καλῶς, relinquitur infinit. καλῶς περ, relinquitur esse: in aorist. secund. καλῶς περ, relinquit, sine augmento pro κατὰ λειπε, et istud pro κατὰ λειπῶν, in appositione, κατὰ λειπῶν, pro καταλλὰ πῶν, in χια ἴλια: λειπῶν, accusat. est Ion. 20. 17. pro λειπῶν, ab ἡ λειπῶν, as, ile, abdomen, 20 venter. Ante μ, καμίζας, pro καταμίζας, immiscens, pari: aorist. prim. à καταμιγνύω sive καταμίζωμι, sed tanquam à καταμίζω, 211. 6. καμύω pro καταμύω, claudō, quo ὅν oratores vivuntur: hinc in futur. καμύσει τὰς ὀφθαλμούς, claudet oculos: ὅν in aorist. prim. ἐκάμυσαν 25 τὰς ὀφθαλμούς, occluserunt oculos, καμυνία, ὅν Ionicè καμυνία pro καταμυνία, victoria, quæ ad solam partem vadit: huc referri potest καμυνός pro κακύνος, infortunatus, quasi κακύνος: in appositione καμύνει, pro κατὰ μύσιν, circa medium καμύνει pro κατὰ μύσιν, ὅν in meso, καμύνει ὅς τινος 30 ἀξείδω, pro ἀξείδω μὲν κατὰ ξείδω, ararium quidem fegerunt: est κατὰ ξείδω, aorist. prim. Aeolicus optativus (77. 29.) à κατὰ ξείδω, sed tanquam à κατὰ ξείδω. Ante ν, καμύνσας, pro κατακύνσας, annuens, particip. aorist. prim. a κατακύνω. Ante π, καμπύσιος, pro κατακυρσία, incedens, particip. femininum aorist. prim. αἰνῶν à κατακυρσία: in appositione, καμπύσιος pro κατὰ πῶν, per campum, in campo. Ante φ, κατὰ φάγ, pro κατὰ φάγ, ὅν istud pro κατὰ φάγ, comedit, aor. secund. sine augmento, à κατατρώω, sed tanquam

καθ' ἑποῖσι.

κακῶς.
κατακῆρ.κατακῆρ.
κακρῶ πῶν.
κακρῶ πῶν.
κακρῶς.

καλῶς περ.

κατὰ λειπῶν.

καμίζας.

καμύω.

καμυνία.

καμύνος.
καμύνει.
καμύνει.καμπύσιος.
καμπύσιος.καμπύσιος.
κατὰ φάγ.

παρπιδών, cum παρ, παρπαρπιδών, et reiecto α, παρπιδών:
παρπίω pro παρπρίω, præterfugio. παρπιδίτω, pro παρπιδί-
τω apponatur: unde simplex πιδίτω, II 9. 3. παρπαδίς, pro πα-
εραδίς, decipere, male suadere: vide simplex φάδις, 206.
37. hinc πάρασις, pro παερασίς, deceptio: παρπίεσθαι pro
παρπρίεσθαι, transfero, præterfugio.

Σώω seruo, vado, irruo: subiunctivus σώω, σῶς, σόν, ser-
nem, es, et. Fut. σῶσω, à σώω, aorist. prim. ἔσωσα: imperati-
vus σῶσον, vade. Perfectum imperaviini pass. σίσεν, ὅ-
δεω αὐτοῦ augmento, σῶσεν, σῶδω, vade, at: irruere, at: σῶδω,
iie, irruite: iamen σῶδω ὅ- σῶδω, possunt cerferi facta
per crasim à præsentī imperaviini pass. σῶς, σῶιδω, σῶιδω:
σῶιδω, σῶδω.

Σαύω poeticum pro σώω, seruo, iutor: futuri σαύσω,
σαύσας, σαύσας: infinitivus σαύσας, et Ionicè 79. I. σαυσίμην:
servaturum esse. Aorist. prim. ἔσωσα, tercia pers. ἔσωσε,
reiecto augmento, ὅ- apocope poetica σώω, servavit: su-
miuntur ὅ- pro σώσων, id est, σώζει, serva: per eandem a-
pocopen.

Τέμνω, seco. ¹ Futurum, τέμνω, à ² τέμνω. Aori-
stus secund. ³ ἔταμον, vel ⁴ ἔτεμον. Participium, ταμών,
vel τεμών.

⁵ Τίκτω, pario. Futurum, ⁶ τέξω à τίκω. Præteritum
medium, τίτοκα. Aoristus secund. ⁷ ἔτεκεν per ⁸ nam
in secund. aorist. verti: in α, id ferme fit præsentē
aliqua immutabili, δέχο, ἔδαον, ex corio: πλίκω, ἐπλα-
κον, plico.

⁹ Τίτρωσκω, vulnero. Futurum, ¹⁰ τρώσω, à ¹¹ τρώω: 9
Sæpè barytona quoque habent reduplicationem, 10
11 δέξω, διδέσκω, fugio: μένω, μιμήσκω, in memoriam
venio.

Τρέχω, curro. Futurum, τρέξω, per θ. Præteritum,
δεδέχμικα, à δεχάμειν. Aorist. secund. ¹³ ἔδεχμιν, ¹⁴ à
δρίμω. Futur. secund. med. δεχέμεθα.

35 Τρώω, comedo. Aorist. secund. ¹⁵ ἔφαγον à φήγω. Fu-
turum secundum med. φάγωμεθ pro ¹⁶ φαγούμεθ, ¹⁷
νεῖδομεθ & πίομεθ, edam, bibam.

¹⁸ Τυγχάνω, sum fortior, nanciscor. Futur. ¹⁹ τυγχέ-

παρπίω.

παρπιδίτω.

παρπαδίτω.

πάρασις.

παρπρίεσθαι.

Appendix

σώω, à σώω.

σαυσίμην.

σώω.

T

^{3.4} τέμνω à τέμνω.

ἔταμον vel ἔτε-

^{5.6} μιν.^{7.8} τίκτω à τίκω.

Aorist. secund.

quando miter

in α.

πτερώσκω, à πτώω.

Reduplicatio in

barytonis.

12

13 τρέξω à δεχάμειν,

14 ὅ- δρίμω.

15 δρέξω.

16 πείρω à φήγω,

17 φάγωμεθ.

18 τυγχάνω à τυγέω

19 ὅ- τυγέω.

μην

20 *μῆ*, ²⁰ à *τύχω*. Aoristus secundus, ²¹ *τύχων*. Præterit-
 21 tum, ²² *τύχοντες*, à ²³ *τύχο* : at ²⁴ *τίτυκται*, est, & præ-
 22 rati sunt, tertia præ. pass. pro ²⁵ *τίτυκται* à *τύχω*. Vi-
 23 de in ἀποκρίσε, inenitabilis.

τύχων.

τύχῳ.

24 Vel *τύχων*, à *τύχο*, vel etiam regulare *τύχῳ*. 52. 33. 5
 25 prima plural. *τύχοντες*, vastabimus : futurum medium

1 *τύχμεν*. 94. 36. Perfectum actiuum *τίτυκκα*, 72. 3.
 syncope *τίτυκα*, 243. 29. hinc passiuum *τίτυμην* : par-
 ticipium *τίτυμνος*, incisus : aorist. prim. *ἔτυκτο*, excisus
 sum : infinitiuus *τυκθῆναι*, vastari : participium *τυκθῆς*, 10
τυκθεὶς, sectus, secta. Cæterum à futuro *τυκῶ*, sit aorist.
 primus *ἔτυξα* : participium *τυκῶς*, composita *ἐπ' ἑμὶς*, 10

2 qui abscedit, *διατυκῶς*, qui sulcauit. ² Hinc etiam Aori-
 stus secundus *ἔτυγον*, & *ἔτυγον* : passiuus *ἔτυγην*,
 tertia plural. *ἔτυγονται*. Boeoticè, 88. 28. vel syncope,
 (243. 25.) *ἔτυγον*, sine augmento *τυκῶν*, secti vel sepa-
 3 rati sunt, participium *τυκῶς* & *τυκῶς*, scissus. ³ Sine

τυκῶν.

augmento *τέμω*, *τέμεις*, *τέμει*, futurum secundum *ταμῶ* :
 4.5 medium *ταμῶμεν*. ⁴ Infinitiuus *ταμῆν*. ⁵ De hoc 191. 24.

6 ⁶ Medium *τίξω*, *τίξῃ*, *τίξεται*, pariam, paries, pariet :
 perfectum actiuum *τίτεχα* : passiuum *τίτεγην*, *ξῆ*,
κται, hinc aorist. primus, *ἔτιχην*, natus sum, subiuuncti-
 uis *τιχῶ*, *τιχῆς*, *τιχῇ*, in lucem edius fuero, fueris,
 fuerit : infinitiuus *τιχθῆναι*, nasci : participium *τιχθεὶς*,
 7 natus, genitus futurum primum *τιχθήσομαι*, nascer. ⁷ Si-

τίξαι.

τίχαιτο.

ne augmento *τίχων*, tertia persona *τίξαι*, peperit, item ge-
 nuit, de viro : aoristus secundus medius *ἔτιχοντο*, & re-

8 iecto augmento *τενέοντο*, *τίξαι*, *τίχαιτο*. ⁸ Reddi rationem
 cur *τίχαιτο* sine *τίξω* non faciat in aoristo secundo *ἔτα-
 χον*, cum (74. 30.) dictum sit, penultimam e mutari in
 aoristo secundo in α : verum id, inquit, solum habet lo-
 cum, quum penultimam e præcedit aut sequitur aliqua
 immutabilium λ, μ, ν, ρ : atque hinc excipiuntur λέγω, εἰ-
 9 γώ, βλάπτω, ἐνέγκω, de quibus 185. 17. & 186. 4. sic inter-

disiungitur *τίμω*, ut in verbo præcedenti dictum est. ⁹ Hoc ver-
 bum continetur ea regula, quam assignauit. 224. 2. *σκο-
 & σκομῶ* tanquam in α & ο *μῶ*, nam reduplicatio π non
 seruatur, nisi in presenti & imperfecto, ut de verbis in π
 dictum

- dictum est, 115. 33. sic à μιμήσκω, futurum μῆσω : à δι-
 δύσκω, ingredior, submergor, futur. δύσω, perfect. δέδυκα:
 plusquamperfect. ιδέδυκειν: tertia plural. ιδέδυκεισιν, &
 Attice, 182. 20. ιδέδυκασιν, submersi, vel submersæ fue-
 5 rant: à κηλήσκω, voco, futuri κλήσω: à πίπσκω, potum præ-
 beo, futurum πίσω, aorist. prim. ἔπιτο: à πειρώσκω vel πι-
 ρώσκω, vendo, futurum πείσω vel πείσω: vel dic huius-
 modi verba à suis primitiis tempora mutuari: nempe πι-
 10 λεύσκω à ῥύω vel ῥέγω, μιμήσκω à μυῖω, διδύσκω, à δύω:
 10 κηλήσκω à κηλέω, cuius futuri κηλήσω, et syncope κλήσω:
 πίπσκω à πίω: πειρώσκω. vel πειρώσκω, à πείω: hinc in
 partic. aori. pri. pass. πειρωθείς, venditus: tamen διδέρχω,
 servat reduplicationē in futuro διδέρχσω, 252. 7. Ceterum
 15 hæc reduplicatio tam barytonorum, quam circumflexo-
 rum (in quibus quoque locum habet) non solum fit per i,
 sed etiam per i, more Ionico, velini de τίδνμι dictum est,
 206. 22. ut κέμω, κέχμω, laboro: κλά, κέκλω inbeo. Hæc
 à præterito medio fieri innuit C L E N A R D V S, 128. 7.
 Interdum quoque (ut de verbis in μι diximus. 128. 7.)
 20 huiusmodi reduplicatio fit, repetitis duabus literis the-
 matis initialibus, ut αλλήω, ἀλλήκω, arceo, expello. Vide
 quoque 180. 9. ¹⁰ Hinc aoristus primus ἔτερεσσι: perfe-
 ctum τέρωκα: passivum τέρωμαι, τέρωσαι, τέρωσαι, assump-
 25 pio τ, unde aoristus primus ἔβηδω: infinitivus τεῖναι
 25 τ, fasciari, vulneratum esse: participium τεῖναι, lesus,
 fasciatus. ¹¹ Vel à τεῖω, dicitur, & βέμω unde imperfect. ¹¹
 ἔτερον, ἔτερον, ἔτερον: cū δέ, δέτερον, vulnerebatur. ¹² De hoc ¹²
 185. 15. A futur. ἔβησω, aoristus primus ἔβηξα. & poetice,
 67. 13. ἔβησκον, cucurri & cucurrerunt, vel curre-
 30 bam & currebant, futurum medium ἔβησομαι, ἔβηξ,
 & Attice (189. 6.) ἔβηξει: cum αἶ, αἶναι, circum-
 30 curres. ¹³ Infinitivus ἔβημην, & Dorice, ἔβημην, cu-
 currisse. ¹⁴ Poterat enim duci à ἔβημην, 108. 31. sed præ-
 teritum medium ἔβησα, cucurri, a ἔβημην forman-
 35 dum, 93. 34. non à ἔβημην nam ex hoc fieret ἔβηξα-
 35 μαι, 108. 35. Quidam hæc tempora non ad τέρω, sed ad
 διδέρχω, referunt. ¹⁵ Sine augmento φάρον: impe-
 rativus φάρε. subiunctivus φάρε, φάρε, φάρε, cum αἶ,
 αἶναι.

μῆσω.

διδέρχω.
 Reduplicatio
 Ionica per i.

ἔβημην.
 ἔβημην.

φάγῃ, ante ederit: prima plura. φάγομεν, comedamus: infinitivus φάγειν. Facit quoque τρώγω in aoristo secund.

15 ἵτρωγον, 74. 29. Infinitivus τρώγειν, comedere. ¹⁶ Quo e-

16 uiam poetae coniungunt. ¹⁷ De his 191. 31. & 253. 31. atque

17 271. 33. Vide quoque 188. 34. ¹⁸ Hinc τρώγωντων, asse-

18 quantur, pro τρώγωντων 187. 37. ¹⁹ Tertia persona τρώ-

19 ξιται, consequetur: infinitivus τρώξιδαι, fruiturum esse:

20 participium τρώξομενος, adepturus, consecuturus. ²⁰ τρώ-

χω in usu habetur, pro seruo, facio, fabrico, hinc in tertia plural. imperfecti pass. sine augmento, τρώχοντο, struebant. In aoristo primo activo τρώξ, pro ἵτρώξ, fecit: tertia plural. ἵτρώξον fecerunt. ²¹ Hinc imperat. τώχε, con-

21 sequere: optativus τώχεμι, τώχοις, τώχοι: tertia plural. τώχοις. Subiunctivus τώχω, τώχης, τώχη, prima plural. τώχομεν, Infinitivus τρώγειν. Participium τρώγων, τρώσας, 15

naetus, naeta, consecutus, ta. Aorist. secund. medius ἵ-

τρώχουλο, Ionicè: 18. 6. ἵτρώχουλο, poeticè, 68. 37. τρωχέ-

μυλο, & τρωχέμυλο, paravi, struxi: hinc in tert. plur. ἵτρώ-

κοντο & in prima plur. optativi τρωχέμεθα. ²² Ionicè

22 τρωχῆς naetus sum, 131. 10. A τρωχῆς, tertia persona 20

τρωχῆς, fuit, est, sine partic. ²³ Hinc etiam sit τρώχοι,

23 contigit: aorist. prim. sine augmento. ²⁴ Sic in plusquā-

24 perf. pro ἵτρώχουλο, dicitur ἵτρώχουλο, & ablato ἵτρώ-

μυλο, eram, seu fui: tertia pers. τρωκτο, erat Imperativus,

τρώχε, τρώχεω, sis, sit. Infinitivus τρώχεαι, esse. Particip. 25

τρωγμένος, factus, fabricatus, elaboratus, inuenitur &

τρωγμένος, consecutus. Aorist. prim. ἵτρώχλω, ἵτρώχης, ἵ-

τρώχην, effectus sum, es, est. ²⁵ A τρωχται, sit tertia plur.

25 Ionica. 84. 26. τρωχται, fabrefacti sunt.

Tρωχέμεν, promitto. Futurum, τρωχέσομεν, Præ-

1 teritum, ¹ τρωχέμεν. Aoristus prim. τρωχέδω.

2 Aorist secund. med. ² τρωχέμυλο, ab ³ τρωχέομεν, at

4 futurum, τρωχέσομεν, promittam, ab ⁴ τρωχέμεν. Ao.

5 rist secund. ⁵ τρωχέσω.

1.2 Hinc infinitivus τρωχέμεν, promississe. ² Imperativus

τρωχέ, & Ionicè. (89. 27) τρωχέ, promitte. Infinitivus

τρωχέμεν, spondississe. Participium τρωχέμενος

3 sponsonem faciens, pollicitus. ³ Quod cōponitur ex τρω-

τρώγωντων.

τρώχοντο.

τρώξ.

τρωχέμυλο.

τρωκοντο,

τρωχέμεθα.

τρωχῆς, τρώχοι,

τρωχέμυλο, τρω-

κτο, τρωχέω.

τρωχέαι, τρω-

γμένος.

τρωγμένος.

ἵτρώχην.

τ

τρωχέμεν, ab

τρωχέομεν &

τρωχέμεν.

τρωχέω.

ἐξ ἰσμεν, *actinum* ἰώ, de quo in verbo ἰχω, 257.24. Ὁ 26. atque 31.

⁴ Quod etiam componitur ex ὑπό (68.22. Ὁ 30.) Ὁ 4 ἰσμεν, 122.14. et 123.8. ⁵ In ὑπόσμη, π prepositionis ὑπό non migrat in ο, ut in ὑπόσμεν, Ὁ ὑέσμη, nam simplex ἰσμη, lenem habet spiritum. Ab ὑπόσμη, tertia plur. ὑπόσμεν, Ὁ syncope ὑέσμεν, pollicii sunt: ut simplex ἰσμεν, ἰσμεν, 243.38. tertia singularis imperatiui ὑπόσμη, promittat: cedat: infinit ὑπόσμεν promittere, cedere. 122.4.

10 ¹ Φάτω, dicere: praesens, φημι: φαίνω, verò, per α, luceo, apparere. Aoristus primus à φαίω, luceo, apparo: pro quo & φήνω, δποφήνω, demonstrare: ² vt μαίω, μῆνω, fœdare.

15 ³ Φέρο, fero. Futurum, ⁴ οἶσω, ab οἶω. Aoristus primus, ⁵ ἤνεγκον, secundus ⁶ ἤνεγκον, ab ἐνέγκω. Præteritum medium ⁷ ἄνεγκον, ἄνεγκον, excellui: ab ἐνέγκω. Aorist. primus pass. ⁸ ἤνεγκον. ⁹ Participiū, ἐνέχων: sic αἰαφέρο, refero, respiro, conualesco: αἰνέχων, αἰνέχων: refocillatus. Cæterum per synopen dicta sunt, φέει, φέει, ferre: φέρο, φέρο, fero: unde φέρω. Imperatiui secundus aorist. φέει, fer: εἰσφες, infer, admitte, irrumpe: ἰσφες, effer, emitte: vt ¹⁰ τίς, pone. Aorist. prim. ἰσφες. Fut. φήσω, ¹¹ εἰσφήσω, inferam, admittam.

25 ¹² Φθάνω, assequor quod efficere contendo: præneno. Futurum ¹³ φθάσω, à φθάνω. Aoristus secundus ¹⁴ ἔφθην, à ἐφθην. Optat. φθάσω, φθάνω, tabesco. Futurum φθίσω, à ¹⁵ φθίω. ¹⁶ complura in ω, dum tempora formant, negligūt, v. φθάνω, φθίω, πίνω, bibo: tāquā φθάνω, φθίω, πίνω. 30 ¹⁷ Φθίω, produco. ¹⁸ Futur. φύσω. ¹⁹ Aorist. secund. ἔφθην, à ²⁰ φθίω.

De hoc 206.5. ²¹ Ab aoristo primo indicatiui ἰμίω, communiter, Ὁ ἰμίω Attice, vt habes 73.30. sic à φαίω, aorist. prim. ἔφαθα, Ὁ ἔφαθα, ἔφαθα, ἔφαθα: cum ἐν ἐνέχων, ostendit. Aor. med. ἔφην, tertia pers. ἔφην, apparuit. Huius pers. pass. ἔφαμαι, ἔφασται, πείφω, 85.24. unde aorist. prim. ἔφην, Ὁ poeticè, pleonastico, τῷ αἰαδίδω, ἔφην, ἔφην, apparui, isti, it. ²² Doricè οἶσω fut. med. 3

V.

ὠσμεν,

ὠσμεν.

φαίω.

φαίω.

δοποφήνω.

φέρο ab οἶω.

ἐνέγκω, ἐνέγκω.

φέρο Ὁ φέρω.

ἐνέγκω à δια-

φέρο.

αἰνέχων.

ἰσφες, ab ἰ-

σφίω, ἰσφες ab

ἐνέφω.

εἰσφήσω ab εἰ-

σφίω.

ἐφθάνω à φθάνω

Ὁ ἐφθην.

ἐφθάνω à ἐφθάνω.

Annotatio de fi-

nitio in ω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

φθίω à φθίω.

οἰσῖ.

οἰσῖος.

οἰσῖον.

ἔπεικα.

ἔπεικα.

ἐπεικα.

ἐπεικατῶ.

ἐπεικον.

ἐπεικον.

ἀγχοχον.

ἐπειχθῶ.

ἐπειχθῶ.

οἰσῖμα, οἰσῖ, feram, feres, 271. 23. προοἰσῖμα, οἰσῖ. Ab οἰσῖ
perfectum esset οἰσῖ, 53. 15. & 68. 16. pass. οἰσῖμα, οἰσῖ.
ὡς, unde reiecto augmento, sit verbale (155. 21) οἰσῖος,
ferendus, & οἰσῖον, ferendum est: hinc etiam arist. pri-
mus, & δντ, & δνς: unde futurum primum, οἰσῖσῖμα, fe-
rar. 4 De hoc 184. 18. & 26. Pro ἐπεικα, poetæ dicunt ἡ-
μετα, & depositio augmento, ἐπεικα, ac, cum χτ, κατέπεικα,
derulit: & cum augmento Attico: in medio, 180. 15. &
174. 38. ἐπεικα, ab ἐπεικα: in optativo Acolico 77. 31. ἐ-
πεικει, intulisset: in fin. ἐπεικα, attulisse. Participium,
ἐπεικας, qui tulit: aorist. prim. medius. ἐπεικῶν, retuli:
tertia persona sine augmento, ἐπεικατο, reportauit. Sub-
iunct. ἐπεικόμεθα, tert. plural. ἐπεικόντων, attulerunt. 5 Sine
augmento, ἐπεικον, tuli: in fin. ἐπεικον, sustinere, tulisse. Par-
ticip. ἐπεικων, qui tulit: ἐπεικον, que tulit: sumuntur pro
patria. 6 Attici enim (vi habes 179. 26.) inchoatorum ab,
o & a breui, præterito cōmuni præfigunt duas priores li-
teras præsentis. Hic verò notandum, in ἐπεικα, penultimā
præsentis ἐπεικα, mutatam in ο, more dissyllaborum, ut
λέγω, λέλογα, 93. 34. polysyllaba ei: im regulariter non mu-
tant: in ο, quamuis ab ἐπεικα, simplici dissyllabo possit ductū
videri. Ab ἐπεικα, partic. ἐπεικας, qui tulit. Pro ἐπεικα,
7 Macedones dicunt ἀγχοχα, tertia plur. ἀγχοχον. 7 Et
ἐπειχθῶ, sine augmento, ἐπειχθῶ, latus sum: participium
ἐπειχθεις, latus, ab ἐπεικα. ἐπειχθῶ: verò ab ἐπεικα, cuius
perfect. passivum, ἐπειχθῆναι: unde participium ἐπειχθεις,
8 sublatus: cum δια, διαπειχθεις, exportatus. 8 Imperati-
uus, ἐπειχθῆναι. Optativus ἐπειχθῆναι, ἐπειχθῆναι, ἐπειχθῆναι: Sub-
iunctivus ἐπειχθῶν: Infinitivus ἐπειχθῆναι: cum χτ, κατέ-
πεικα, appulsum esse, deferri. Participium κατέ-
πεικας, depressus, delatus, κατέπεικας, ad terram veni-
9 enter. 9 De hoc 130. 24. 10 Aoristus primus, ἐπεικον:
10 unde participium ἐπεικον, qui irrupit. Aoristus pri-
mus medius ἐπεικῶν. Infinitivus ἐπεικῶν, reci-
11 pere, admittere. 11 Perfectum, ἐπεικα: plusquamper-
fect. ἐπεικα. Aoristus primus, ἐπεικα, & Doricè. 273.
1. ἐπεικα, præcū. Optativus Acolicus ἐπεικα, ἐπεικα,
ἐπεικα: infinit. ἐπεικα. Participium, ἐπεικας, ἐπεικας,
præcū-

- præueniens: τὸ φθάσαι, ὅτε αὐτὸ, ἀπεφάσκει, quod præe-
rit. Est etiā aorist. prim. ἔφθασα, ἔφθασας, ἔφθασε: sine au-
gmento, φθῆσ, præoccupauit: à futuro φθήσω: vnde ei me-
dium φθήσμεν, tert. pluralis, φθήσονται, præoccupabunt.
- 12 Tertia persona ἔφθην, sine augmento φθῆ, præoccupauit, 12
tertia plur. ἔφθασαν. Subiunctiuus, φθῶ, φθῆς, φθῇ. Ionicè
φθέω, φθέης, φθείη, puerice φθείω, φθείης, φθείη. prima pluralis
φθείμεν, ὅτε poetica systole, φθείομεν, anticipemus. Vide
132. 5. & 183. 25. Infinitiuus, ἐφθῆναι inuenitur et φθάειν:
10 quod presens potest censerī à ἐφθῆμι. Participium, φθῆς,
qui occupauit. Aorist. secund. med. ἐφθάμεν: vnde Par-
ticipium φθάμενος, præueniens, anteuertens. 13 Perfectum
ἔφθικα. Passiuum, ἐφθίμην ἔφθισαι, ἐφθίται, hinc tercia plu-
ralis Ionica, 86. 25. ἐφθίται, corrupti sunt. Plusquam-
15 perfe. ἐφθίμεν, ἐφθισο, ἐφθιτο, interijt: vel interierat: cum
δοτο, ἀπέθιτο, interijt: ab ἐφθιτο, tercia plur. Ionica 86. 27.
ἐφθίτο, corrupti erant. Perfect. optatiui, ἐθίμεν, pro ἐ-
φθίμενος ἔμεν, more circumflexorū, 109. 31. ὅτε verborū in
12 μι, 133. 30. ὅτε rursus deperdito augmento, ἐθίμεν: cum
20 δοτο, ἀποθίμεν, interijssim. sic λαλῶμεν, λαλῶ, λαλῶτο, tert.
plur. λαλῶντο: ὅτε sine augmento, λῶμεν, redemptus essem.
vel redimerer. pro λαλῶμενος ἔμεν, à λῶω, redimo. soluo. Ab
ἐφθισαι, infinit. ἐθίμεν, ὅτε sine augmento, ἐθίται, per-
ijssim: cum κατὰ ἐφθίται, interijssim: vel ἐφθίς, factū est
25 per syncopen à presenti, ἐθίς: sic participium, ἐθίμενος,
mortuus peremptus, defunctus. per syncopen à presenti,
ἐθίμενος, vel pro perfecto ἐφθίμενος, detracto augmento, ὅτε
mutato tono: sic compositum ἀποθίμενος, peremptus, mor-
tuus. A θίω quoque inuenitur in subiunctiuo φθίης, pe-
30 reas, à θίω verò infinitiuus passiv. ἐθίς, ὅτε crasi, ἐθίται,
interire, hinc etiā verbis φθῆμι, vnde in optatiuo passiuo
ἐθίμεν, φθῆτο, ἐθίτο, defecisse, præterijssim, es, ei: ut πθεί-
μεν, 133. 30. sed absq. reduplicatione, 126. 33. 14 Sic τίω
soluo, pendō, ulciscor. tanquā τίω, futurum τίσω: medium
35 τίσσω, ulciscar. Aorist. prim. μέδις ἠπάμην supplicij
sumpsi, tercia persona ἠτίσται, sine augmento, τίσται. Opta-
tiuius ἠπάμην, τίσται, τίσται: tercia plur. τίσταντο, ὅτε Io-
nicè 86. 26. & 87. 2. ἠτίσταντο. Participij
V. 4. ἠπάμενος.

φθῆσ.
φθῆσονται.
φθῆ.

φθῆμεν.

ἐφθίται.

ἀποθίμεν.
λαλῶτο.
λαλῶντο.
λῶμεν.
ἐθίται.
ἐθίμενος.

φθίης.
φθίται.
φθίτο.

14 τίω à τίω.

ἠτίσται.
ἠτίσταντο.

- nitiuus χαῖναι, gaudium esse. Participiū χαῖς, χαῖσσι,
gaudens, oblectatus, a. aorist. secundus medius ἡχαί-
μην, & poetici (68. 38.) καχαίμην: unde optativus καχα-
είμην, 10, 10, 10, tert. plur. καχαίοντο, & Ionicè, 86. 26. &
87. 2. καχαίοντο, gaudiū fuissent: perfectum medium
καχαῖα, gaudis sum. Vide 108. 31. ² Et actiuum χαῖν, 2
hiabo. Vide 52. 36. & 94. 27. ³ Hinc optat. χαῖναι, dehisce- 3
ret: in subiunct. χαῖν, hiauerit: infinit. χαῖναι, hiscere, de-
hiscere. ⁴ De hoc 186. 28. fit χύσω ἀ χύω: unde & in 4
10 tert. plur. imperf. pass. ἡχέοντο, & sine augmento, χέοντο,
attulerunt & aorist. prim. ἡχουα, 184. 22. sine augmento,
χέωα, aggressi: tert. pers. χέει, cum χέει, χέει, circū spar-
sit, imper. χέον, ατω, tert. plural. χεάτωσαν, et Attice 187.
37. χεάτων, fundant, sumit etiam χέω quedam tempora
15 ἀ χέμι: unde aorist. prim. infin. pass. χεῖναι, diffundi: &
part. χεῖς, fusus: quod & χυῖς, χυῖσσι (cum ἀμφι, ἀμ-
φι, χυῖσσι, circumfusa) & assumptio σ, χυῖς, ἀ χέμι, vel
χύω: Fut. χύσω, aor. pri. ἡχουα, imperat. χύον, effunde. per-
fect. καχέω: pass. καχέωμαι, υσαι, υται: tert. plural. καχέωται.
20 Plusquamperf. ἐκαχέμην, ἐκαχέτο, & depositio augmento,
χύτο, fusus erat: hinc tercia plural. χύτο, effundebantur,
part. καχυμένος, fusus, aorist. prim. ἡχέδην: cum ἀμφι, ἀμ-
φι, χέδην, 11, 11, circumfusus sum, es, est. ⁵ Vide 184. 22. A 5
χέαι 'cum ἀμφι, ἀμφι, χέαι, circumfundere. ⁶ Vide 113. 10. 6
25 ⁷ Vel à tercia perfect. χηῖσι, reiecto σι, per apocopen. ⁸ Do-
res pro χηῖ, dicunt χηῖσσι. De hoc 231. 15. ⁹ Sumitur χηῖν 9
pro presenti χηῖ, atque pro infinit. χηῖναι inuenitur etiam
subiunct. χηῖ, oporteat. Huc etiam referri potest χάω,
concedo, denito, capio, anxie sollicitus sum, hio, Futur.
30 χάω, aorist. secund. ἡχάδην, 11, 11, 75. 5. sine augmento, χά-
δην, χάδης, χάδην: infin. χάδην, & Ionicè (79. 23.) χάδην,
cepisse, rursus pro ἡχάδην, poetæ dicunt καχάδην, 68. 38.
& Ionicè (18. 2. & 6.) καχάδην, primani: particip. καχα-
δών, primans, curans: aorist. secundus med. καχάδον, 7
35 tercia plural. καχάδοντο, cesserunt, priuārum pass. καχα-
δων, 11, 11: unde Fut. secund. καχάδωμαι, curabo: prima
plural. καχάδωμεθα: ἀ χάω. Præteritum med. καχάδα,
93 22. Participium καχάδης, ότος: & poetici pleonasmō
V. iij. 78

χέοντο.
χέωα.
κέει, χέει.
χεάτων.
χεῖναι.
χεῖς.
χυῖς.
χυῖσσι.

χύτο.
χύτο.

χηῖσσι.
χηῖν pro χηῖ: &
χηῖναι.
χηῖ.
χάδην, 11, 11.
χάδης.
καχάδην.
καχάδων.
καχάδοντο.

καχάδωμαι.

μεγαλὸν ὄτα.

ὠθίω ab ᾧθω,

ἔωσα.

ἔωσμεν.

ᾧταν.

ᾧθίσω.

ἔαθην.

ᾧθε.

ᾧσαται.

ἔωσεν το.

μεγίστων.

ᾧγαθῆ.

ᾧγαλῆ.

ᾧγαθῶπι.

ᾧρεπ.

ᾧμίζωπι.

ᾧγαθῶπι.

ᾧνρ.

ᾧδων.

τῷ ν, μεγαλὸς, ὁτος: accusf. τὸν μεγαλὸν, hiantem.

1 ὠθίω expello. 1 Futurum, ᾧσω: Aoristus primus

2.3 2 Atti. ἔωσα. Præterit. pass. 3 ἔωσμεν ab ᾧθω.

4 4 ᾧταν, ὁ amice, heus tu, ὁ bone vir, quæso: pro ᾧ ἔταν,

5 5 ἔτης, amicus, unde ἔταν, vt Ἐρμῆς, Ἐρμῆν: μέγιστος, μεγα-

6 τῶν: ᾧ ἔταν, 6 sed synalæphe contrahit in ᾧτῶν.

1.2 Et regulariter ᾧθίσω, pellam. 2 Vide 180.9. & 15. at-
que 228.34. Ab ᾧθίω imperfectum ᾧθων, ᾧθην, & Atti-
cè quoque ἔωθην, impellebam. 180.11. Pro ἔωσα, inveni-
tur etiam sine augmento Attico, ᾧσα. 3. tertia persona ᾧσας, 10
pepulit, & Ionici (67.5.) ᾧσάκεα, Aoristus primus me-
dius, ἔωσάμεν, tertia plur. ἔωσαντο, repulerunt. Infinitivus

3 ᾧσαδὲ, pellere. Participium ᾧσάμενος, irrupeus. 3 Ter-
tia persona ἔωσα, repulsus est: unde Arrist. prim. ἔωσθην,
reiectus sum. Participium ᾧσάμενος, præcipitans, pulsus, irru- 15
sus. Pro ἔωσμεν, dicitur etiam sine augmento, ᾧσμεν: unde
participium ᾧσάμενος, pulsus. 4 Variè scriptum inueniuntur

4 ᾧταν, ᾧταν, ᾧταν, & ᾧτῶν, atque ᾧτῶν: & non solum singu-
laris, sed & duali & plurali iunctum inueniuntur, hoc est, ὁ
5 amicis, 5 ἔτης, 8, primæ declinationis, in vocatiuo ᾧ ἔτα, 20
160.17. & Doricè (vt quidam volunt) ᾧ ἔταν. hinc per
synalaphen faciunt. ᾧταν, CLENARDVS verò pau-
lò aliter videtur sensisse. vt ab ἔτης, 8, primæ, faciat: τῶν,
ἔταος, quinta: in vocatiuo ᾧ ἔτα, & synalaphè ᾧ τῶν: vt
à μέγιστος, 8, tertia, id est, maximus (150.13.) sit nomen 25
quinte ὁ μέγιστος, μέγιστος, cuius plurale tantum est in
vsi ἰι μέγιστους, primates, megistanes, qua voce & La-
tini videntur. 6 Sic ab ἔμης, 8, primæ, fit ἔμης, ἔμης, quin- 30
te, id est, Mercurius, 6 Sic ᾧγαθῆ pro ᾧ ἀγαθῆ, ὁ bone
vir: ᾧγαλῆ pro ᾧ ἀγαλῆ, vel pro ᾧ ἀγα, ὁ rex, 167.13. ᾧγαθῶπι 30
pro ᾧ ἀγαθῶπι ὁ homo: ᾧρεπ pro ᾧ ἀρεπ, ὁ vir: ᾧμίζωπι,
pro ᾧ ἀμίζωπι, ὁ valde insignis nota, id dicitur fieri At-
ticè. Cum autem Attici in omni declinatione vocatiuum
similem nominatiuo formant, 13.38. dicunt quoque in vo-
catiui ᾧγαθῶπι, ᾧνρ, unde etiam ᾧγαλῆ, pro ᾧγα, ἀνο- 35
minatiui ἰ ἀγαλῆ. Idem nonnunquam observatur in no-
minatiui, cum artichlo, ὁ, vt ᾧδων, pro ὁ Ἀδων, Adonis,
Veneris amasius.

* Rimantibus verborum themata præcipuum fit, vt in promptu & tanquam ob oculos habeant coniugationem *τύπω, πείω, & τίθημι*: ac singulorum temporum exactè norint terminationes: deinde memores, quomodo formentur tempora, sensim ascendant, donec statuendum sit præsens. Participium *ἔφθισσάμενος*, à futuro primo, *ἔφθισσεται*. Aorist. prim. *ἔφθην*. tertia præteriti passivi. *ἔπιται*: prima *ἔμμεται*. Præteritum actiuum esset, *ἔφα*. Futurum. *ἔψω*, igitur præsens *ὄω*, *ὀπω*, *ὀφα*, *ὀπῶ*: *ἔβιμεν*, *ἔπομεν*, *ἔφομεν*, vel *ἔπομεν*: sed adhibitum Lexicon commonstrabit, *ὀπομεν*, *υἰдео*.

Thematis hic inuestigandi ratio.

* *Aliam rimantem diuam ostendimus. 53. 35.*

ACCENTVS.

Accentus acutus afficit vltimam syllabam, penultimam aut antepenultimam: Circumflexus vltimam aut penultimam: Grauis vltimam tantum. Dictionibus autem, quæ sic vel sic notantur, huiusmodi tribuerunt vocabula: *Θεός, Deus*: *ὁξύτονον*, acutus in vltima.

λόγος, sermo, *παρεξύτονον*, acutus in penultima.

τύπομεν, verberamus, *παρεπαρεξύτονον*, acutus in antepenultima.

ποιῶ, facio, *πελασσώμεν*, circumflexus in vltima.

βοῶτε, clamatis, *παρεπελασσώμεν*, circumflexus in penultima.

τιμῇ, honor, *βαρύτονον*, grauis in vltima.

Grauis in omni syllaba intelligitur, quæ nec acuitur, nec circumflectitur: at signatur: solum in vltima. Nam vltima acuta fit grauis ob consequentiam dictionis, *Θεός ἡμῶν, Deus noster*. Excipe τίς, interrogatiuum, *τίς ἐποίησεν, quis fecit*.

Casuum & personarum accentus fermè manet in eadem syllaba: *ὁ λόγος, τῷ λόγῳ, πρὸς λόγον*: *τύπῳ, τύπτῃς, τύπῃ*. Quando autem mutetur accentus, aut è loco migret, sic est accipiendum. *Σῶμα, σώματος*, corpus, ὦ in ὦ quia antepenultima non

ὑπῇ.

circum-

Accentuum sedes, Acui, Circumflexi, Grauis.

Notio de Graui. Acutus in grauem.

Nominatiui accentus quando in obliquis augetur aut è loco migret. σῶμα, σώματος.

Σώματα, σωμά-
των.

Atticismus.

βοάει.

βοάτε.

λατόα.

λατώ.

νώ, νώ.

νώι, νώ.

ἔστως.

ἔως.

ἔω.

ἔωτος.

ἔωτες.

ἔωτων.

Ἡρακλῆς.

Ἡρακλῆος.

αι & οι finales

habentur bre-

ues, nisi in ad-

uerbys & opta-

tivis.

Genitivus &

dativus ultimā

longam circun-

flectunt si in ea

accentum ha-

buerint.

Genitivus plu-

ralis primæ &

secundæ decli-

nationis.

circumflectitur. Σώματα, σωμάτων: ultima si fuerit longa, non acuitur antepenultima; excipe Attica,

2 Μενέλαος, *Menelaus*, λέξις, *dictio*: & similia. Βοά-
τε, βοάτε, *clamaus*, αἰ in αἰ: ex acuto & graui fit cir-

3 4 cunflexus: excipe πῶ Λατοῖα, Λατώ, *Latonam*, & τῶ
5 ῥω, ῥώ, ἀ ῥός, *mens*: & ῥώι, ῥώ ab ἰῶ: dualia enim

6 in ω semper acuuntur, etiam contracta. Ἐστώς,
7 *nixus*, *firmus*, *erectus*, ἔσως, non ἔω. ex graui & acu-

8 to non fit circumflexus. Ἐώς, ἔωτες: longa ante
9 finalem breuem circumflectitur. Ἐώτες, ἔωτων, 10

10 longa ante finalem longam acuitur Ἡρακλῆς, Ἡρα-
κλῆος, *Hercules*: brevis non est capax circumflexi,

11 nec item longa positione, sed natura, σῶμα, *corpus*.
τεῖχος, *murus*: βοάτε, *clamatis*: βοά, *clamat*.

12 Diphthongi finales αι & οι in accentibus ha-
bentur breues, μέσση, *mens*, ἀνδρες, *homines*. Excipe

13 aduerbia οἶκοι, domi (nam οἶκοι, *domus*: nomen
14 plurale est) & optatiuus, ποιήσαι, fecisset: at ποιῆσαι,

infinitiuus Aoristi primi actiui: ποιῆσαι, autem im-
perat. Aoristi primi medij. 20

15 In declinationibus parisyllabicis circumfle-
ctuntur genitiui & datiu, licet reliqui casus acu-

antur, ὁ ποιητής, τῷ ποιητῇ, τοῦ ποιητῆ, τοῖν ποιηταῖν, ἧς ποιη-
τῆς: τοῖς ποιηταῖς, *poeta*. Idem iudicium de genitiuo

duali & plurali quintæ declinationis, ἡ χεῖρ, τῇ χεῖρι
ταῖν χειρῶν: τῇ χειρὶ *manus*. 25

16 Substantiuorum primæ & secundæ declina-
tionis genitiuus pluralis circumflectit ultimam, ὁ

Αἰεὶας, ἧς Αἰεϊών, non Αἰεϊών: ἡ μέσσα, ἧς μεσών, non
μέσων. Adiectiua verò secundæ declinationis ἀ μα-

30 σούλις, ὁ ἄγιος, ἧς ἄγιον: ἡ ἀγία, ἧς ἁγίαν, *sancius*: quod
si masculinum sit quintæ, vltima genitiui fœmini-

ni circumflectetur: ὁ ἡδύς, *suaui*: μέλας, *niger*: τύπων,
ὄρβηρος: ἧς ἡδῶν, μελάνων: τυπώνων: ἡ ἡδεῖα, μέλαρα, 35

τύπησα: ἧς ἡδεῖων, μελάνων, τυπώνων: in quibus e-
tiam non eadem est penultima genitiui in vtroque

genere.

15 Quintæ declinationis genitiui & datiu-
syllabi accentum fortiuntur in vltima: nominati-
ui autem, accusatiui & vocatiui in priore: ἡ χεῖρ, ma-
nus. τῇ χεερὸς, τῇ χεερὶ, τὴν χεῖρα: τῷ χεει, τῶν χερῶν: αἱ

5 ὦ χεῖρες, ἤψ' ἔχεις, παῖ· χεῖρ, τοῖς χεῖρεσσι. Excipe parti-
cipia, θεῖς θέντες, θέντῃ, ponens, vel qui posuit : ὦν, ὄντες, ὄν-
τι, existens, &c. ¹⁶ etiam ἤψ' παῖδων, puerorum : ἤψ'
Τροῶν, Trojanorum : ἤψ' πάντων omnium, & τοῖς παῖσι, om-
nibus.

10 Circumflectuntur *ευ & finales*, ¹⁷ ὁ βασιλεύς, ὁ βασιλεὺς, *rex: πανταχῇ, ubique: præter aduerbium ἰδού, ecce: at* ¹⁸ ἰδὲ, *vide: imperatiuus, vt τυπῶ.*

Vocatiuus in ες à proprijs in ης, est *καρπυροῦ το-
πος, ὁ Δημοσθενίης, ὁ Δημοσθένις: ὁ Ηρακλῆϊς, ὁός, 19 ὁ Ηράκλεις,*

15 **craft** *Ἡρακλῆς, Hercules.*

Irregularia sunt ἡ μία, τ' μᾶς, τῇ μᾶ, τὴν μίαν, υνα:
²⁰ ὁ δέσποτης, dominus: μυστήτης, consiliarius: ὧ δέσποτα,
 μυστήτα. Etiam ἡ μήτηρ, mater: θυγάτηρ, filia: τ' μυστήρης,
²¹ θυγάτηρος, non μήτηρος, θυγάτηρος,

20 ²² Particulæ α, ε, υ, δ, υς, crebrò accentum retrahunt.
παρθεντός, *doctus*: ἀπαίδευτος, *indoctus*: τακτός, *ordinatus*:
εὐτακτός, *bene constitutus*, κινητός, *mobilis*: δυσκίνητος, *mo-*
tu difficilis: σίκα, *voluntarius*: αἰκων, & cρασί, ἄκων,
innatus: ἄλογος, *ratio*: ἄλογος, *irrationalis*: ἔυλογος, *rationalis*.
25 *bilis*. &c.

Acutum quoque retinent dictiones oxytonæ, quum eas sequitur dictio enclitica: ut θεός τε, Deus unus: θεός ἕς, Deus est. ² Videlicet hyperdisyllaba quartæ declinationis Atticorum propriæ, quæ communiter declina-

35 *attigimus*) quia ut voce, sic & accentu hic casus neces-
sario fit similis alteri casui praecedenti eiusdem numeri
& idiomatis, utpote nominativo ἡ λητώ, sic vocativus ὡ
λητῷ, circumflectitur, quod voce fit similis dativo τῇ

V. v.

λητοῖς,

15 De tono obliquo-
rum disyllabo-
rum quintæ de-
clinationis.

17. *ũ & ã finales.*

18

19 *Notio de voca-
tino primæ de-
clinationis con-
tractorum.*

20 *Irregularia:*

21

22 α, \hat{u}, \hat{v} , in compositione accen-
rum retrahunt.

*Africa quæ ul-
tima longa an-
tepenultimam
asium.*

*Syllaba positione
solim producta
pro breui habetur.*

αι, οι, ου, & finales.

παλαι, & παλαι.

ὁ λαός, τὸ λαός.

ὁ νεός, τὸ νεός.

τῶ, χλαίων.

τῶ, χρίτων.

τῶ, ἰππίων.

τῶ, ἀφύων.

ποτιῶν.

*Obliqui quinte
ex syncope dissyllabi.*

- λατοί, qui circumflectitur propter syneresim acuti & gravis: verum in plurali dicimus αἱ λατοί, acuto accentu: non est enim eiusdem numeri. Ceterum τῶν αἰδῶν αἰδῶ circumflectitur, ut loco citato diximus. ^{4.5} Vide 163. 7. ^{6.7} Vide 131. 38. & 139. 8. ⁶ De hoc 131. 8. ⁷ Intellige, si penultima debeat aliquo accentu affici ac sit natura longa. Fallit enim hæc regula, quum penultima positione tantum producit, ut τῶν πῆ, τῶν φῶν, verbera. ⁸ Hic quoque intellige, si penultima accentum habuerit, ac finalis sit longa, non sola positione, sed natura, nam χεῖνιξ, chenix, ⁹ penanflectitur, quamuis ultima sit longa positi. ⁹ Quæ autem & natura & positione producit, est capax circumflexi, ut τῶν πῆ, verberati: μέγας, magis. ¹⁰ Sed ita finales, ut nulla consona eas in eadem syllaba sequatur. nam in μέσας, & ἀνδρώποις, αἱ & οι, non habentur breues. Eodem modo intellige de finalibus ου & ¹¹ ε, de quibus paulo post. ¹¹ Habentur tamen pro breuibz παλαι, olim, & παλαι, diu, iam olim. ¹² Hæc regula non habet locum in genitiuo singulari quartæ declinationis: ut ὁ λαός, τὸ λαός, populus; ὁ νεός, τὸ νεός, tem- ¹³ plum: quæ acciuntur. ¹³ Quidam hinc excipiunt, ὁ χλαί- νος, τῶ χλαίων, aper: ὁ χρίστος, τῶ χρίτων, fenerator. ὁ ἱπ- πίας, τῶ ἱππίων. Etesias ventus; ἡ ἀφύα, τῶ ἀφύων, apua, ¹⁴ genus piscis. ¹⁴ Atque reliquos omnes casus, quod ad accentuum attinet, nisi vltima longa impediatur. nam ab ὁ ἀγ- ¹⁵ ος, antepenacuto, dicimus ἡ ἀγία, acuta penultima, quod a finale longum impediatur accentum poni in antepenultima, at in nominatiuo plurali dicimus αἱ ἀγίαι, veluti οἱ ἀγιοί. nam αἱ habetur pro breui, non aliter, quàm οἱ, tamen ab ὁ πόντος, id est, marinus, in Pindaro inuenitur genitiuus pluralis fæmininus ποτνιαῖ, vltima circumflexa, pro πο- ¹⁶ τίων, penacutè. ¹⁵ Hæc regula complectitur etiam obliquos dissyllabos per synopen ex trissyllabis formatos: ut ἡ ἀγνῆ, agna, τῆ ἀγ- ¹⁷ νός, p ἀγνός, τῆ ἀγνῆ, τῶ ἀγνῆ, sic ὁ κῦς, ὁ κύων, κυνός, κυνί, κύων, ¹⁸ canis. Vide 170. 18. Eodem modo ὁ ἀνὴρ, vir, τὸ ἀνδρῆς, τὸ ἀνδρῆ, τὸν ἀνδρῆ, pro ἀνέρος, ἀνέτης, ἀνέξ: & similia ¹⁹ in η, de quibus 39. 29. at horum datiuus pluralis sem- per

- per duarum syllabarum numerum excedit propter α interpositum, de quo 46. 2. $\eta\tau\alpha\delta\epsilon\sigma\tau$: atque huiusmodi dativus perpetuo penultimam acuit: tamen $\tau\omega\iota\varsigma\ \alpha\sigma\pi\alpha\tau\iota$ antepenacuitur. neque enim $\text{fit ab } \delta\alpha\sigma\tau\iota\rho$, $\epsilon\epsilon\sigma\iota$ cum non $\text{fit ex eorum numero}$, quæ syncopen patiuntur. 37. 4. sed potius per metaplasimum, quem vocant, id est, transformationem cuiusdam casus, ex una declinatione in aliam ponitur pro $\tau\omega\iota\varsigma\ \alpha\sigma\pi\omega\iota\varsigma$, à nominatio $\tau\omega\ \alpha\sigma\pi\omega\iota$, ou, id est, sydus , siue signum pluribus stellis constans: at $\alpha\sigma\tau\iota\rho$, unicam stellam significat. Eodem autem modo antepenacuuntur & alij dativi, tam singulares, quàm plurales. ex alia declinatione, in quintam transformati. ut $\tau\omega\iota\varsigma\ \omega\epsilon\phi\epsilon\alpha\tau\iota$, pro $\omega\epsilon\phi\epsilon\alpha\tau\omega\iota\varsigma$, à nominatio $\tau\omega\ \omega\epsilon\phi\epsilon\alpha\tau\omega\iota$, ouis: $\tau\omega\iota\varsigma\ \epsilon\gamma\kappa\alpha\tau\iota$, pro $\epsilon\gamma\kappa\alpha\tau\omega\iota\varsigma$, à nominatio plurali, $\tau\alpha\ \epsilon\gamma\kappa\alpha\tau\alpha$, viscera. sic $\tau\omega\ \delta\iota\chi\acute{\epsilon}\mu\omega\iota$, pro $\delta\iota\chi\acute{\epsilon}\mu\omega\iota\varsigma$, ab $\delta\ \delta\iota\chi\acute{\epsilon}\mu\omega\iota\varsigma$, semestris, semiplena luna: $\tau\omega\ \mu\omega\lambda\iota\kappa\epsilon\alpha\tau\iota$, pro $\mu\omega\lambda\iota\kappa\epsilon\alpha\tau\omega\iota\varsigma$, ab $\delta\ \mu\omega\lambda\iota\kappa\epsilon\alpha\tau\omega\iota\varsigma$, mulistrepus: $\tau\omega\ \mu\omega\lambda\iota\kappa\epsilon\alpha\tau\iota$ pro $\mu\omega\lambda\iota\kappa\epsilon\alpha\tau\omega\iota$, à $\tau\omega\ \mu\omega\lambda\iota\kappa\epsilon\alpha\tau\omega\iota$, mulsum. Excipe $\upsilon\sigma\mu\acute{\iota}\nu$, pro $\upsilon\sigma\mu\acute{\iota}\nu\omega\iota$, ab $\eta\ \upsilon\sigma\mu\acute{\iota}\nu$, pugna: $\text{fit enim, quasi à nominatio } \upsilon\sigma\mu\acute{\iota}\nu$, $\upsilon\sigma\mu\acute{\iota}\nu\omega\iota$. Illud & hoc loco notandum, nomen $\eta\ \gamma\acute{\epsilon}\nu\alpha\iota\zeta$, $\tau\ \gamma\eta\gamma\omega\iota\kappa\acute{\iota}\varsigma$, quamvis in obliquis sit trisyllabum, more tamen disyllaborum, in genitiuis & dativis habere accentum in ultima, in reliquis casibus in penultima. Est autem nomen heteroclitium, huius inflexionem habes, 167. 12. ¹⁶ His adde $\tau\omega\iota\varsigma\ \delta\alpha\delta\omega\iota$, $\delta\mu\omega\iota\omega\iota$, $\theta\acute{\alpha}\omega\iota$, $\kappa\acute{\rho}\alpha\tau\omega\iota$, $\phi\acute{\alpha}\delta\omega\iota$, $\phi\acute{\alpha}\tau\omega\iota$, à nominatio $\eta\ \delta\epsilon\iota\varsigma$, fax, $\delta\ \delta\mu\omega\iota\varsigma$, famulus: $\delta\ \theta\acute{\alpha}\omega\iota\varsigma$, lupus cernarius: $\tau\omega\ \kappa\acute{\rho}\alpha\varsigma$, caput: $\eta\ \theta\acute{\epsilon}\omega\iota\varsigma$, inusitio ab igne facta in cruribus: $\delta\ \theta\acute{\epsilon}\omega\iota\varsigma$, vir. Theodorus addit $\tau\omega\iota\varsigma\ \lambda\acute{\alpha}\omega\iota$ lapidum: sed dictum puto per crasim vel pro $\lambda\acute{\alpha}\omega\iota$, α & in α contractis, à nominatio singulari. $\tau\omega\ \lambda\acute{\alpha}\omega\iota\varsigma$, $\tau\omega\ \lambda\acute{\alpha}\omega\iota\varsigma$, 168. 22. & crasim $\lambda\acute{\alpha}\omega\iota\varsigma$, 164. 33. vel pro $\lambda\acute{\alpha}\omega\iota$, & crasi $\lambda\acute{\alpha}\omega\iota$, à nominatio singul. $\eta\ \lambda\acute{\alpha}\omega\iota$, $\tau\omega\ \lambda\acute{\alpha}\omega\iota\varsigma$, & crasi $\lambda\acute{\alpha}\omega\iota\varsigma$, 168. 23. circumflectitur verò penultima genitivi $\lambda\acute{\alpha}\omega\iota\varsigma$, quamvis sit disyllabus: ut $\chi\epsilon\iota\rho\omega\iota$, regula enim de genitiuis & dativis quintæ disyllabis, eodem Theodoro teste, non habet locū in $\eta\varsigma$, quæ sunt ex cōtractione, ut $\tau\omega\ \kappa\acute{\eta}\rho$, $\tau\omega\ \kappa\acute{\eta}\rho\epsilon\varsigma$ penanslexē, à $\kappa\acute{\iota}\alpha\rho$, $\kappa\acute{\iota}\alpha\rho\epsilon\varsigma$, cor, sic $\tau\omega\ \eta\acute{\rho}$, $\eta\acute{\epsilon}\rho\epsilon\varsigma$, ver. ab $\acute{\alpha}\rho$, $\acute{\alpha}\rho\epsilon\varsigma$.

Inue-

Dativi plurales
in $\acute{\alpha}\sigma\iota$, $\tau\omega\iota\varsigma\ \alpha\sigma\pi\alpha\tau\iota$ Declinationis
metaplasmus.Notio de dativis
per metaplasmiū
formatis.

$\tau\omega\iota\varsigma\ \omega\epsilon\phi\epsilon\alpha\tau\iota$.
 $\tau\omega\iota\varsigma\ \epsilon\gamma\kappa\alpha\tau\iota$.
 $\tau\omega\ \delta\iota\chi\acute{\epsilon}\mu\omega\iota$.
 $\mu\omega\lambda\iota\kappa\epsilon\alpha\tau\iota$.
 $\tau\omega\ \mu\omega\lambda\iota\kappa\epsilon\alpha\tau\iota$.
 $\upsilon\sigma\mu\acute{\iota}\nu$.

Genitivi plurales
disyllabi quin
te penultimam
acuentes.

$\tau\omega\iota\varsigma\ \lambda\acute{\alpha}\omega\iota$.
 Notio de geniti
vis & dativis
quintæ disyllabis
factis ex con
tractione.

Inueni tamen in multis locis, ac in emendatissimis exemplaribus κηός & ηός, accentu in ultima, veluti in παῖδος, licet fiat per synæresin ex παῖς, παῖδος, tu videris: non tamen temere à sententia tanti viri discessionem facien-

- 17 dam arbitror. ¹⁷ Vt vocatiuus in ω circumflectitur à nominatiuo acuitono ως: ita quoque accusatiuus singularis monosyllabus quintæ declinationis ultimam longam circumflectit, quamuis eam nominatiuus acuat, ut ἡ κλεις, clavis, τὴν κλειν, 39. 22. ¹⁸ Vide 254. 37. ¹⁹ Vide 165. 20. ²⁰ His adde ὁ ἀρχαῖος, nullum malum promeritus, ὁ ἀρχαῖος: εὐρύπτης, late sonans, ὁ εὐρύπτης. Sunt & alij vocatiui quintæ declinationis in ω, à nominatiuo ω, qui accentum in antepenultimam retrahunt: de his 161. II. ²¹

Nonnulli vocatiui in α & ω, ab κ, & ω, accentum retrahentes. τὴν θυγατέρα, θυγάτρα. Vocatiui in ιρ accentum retrahunt.

Accusatiuus τὴν θυγατέρα, & syncope θυγάτρα, accentu in antepenultimam retracto. Antepenacuitur quoque huius vocatiuus ὁ θυγάτηρ: atque eodem modo in prioribus syllabis accentum habent & omnes vocatiui in ιρ à nominatiuis in ιρ, tan acuiis (qui quatuor enumerati sunt, 45. 2.) quam grauitonis, qui septem inueniuntur, ἡ ἄστηρ, Aster, urbs: ἡ δηνιάτηρ, ὁ δηνιάτηρ, Ceres, ἡ εἰνάτηρ, ὁ εἰνάτηρ, fratria, id est, fratris uxor: θυγάτηρ, filia: ὁ Ἴβηρ, Iberus, Hispaniæ fluminis: ἡ μήτηρ, mater. Grauitonum quoque est ὁ πῖνρ, sed eius vocatiuus est in ιρ, ὁ πῖνρ, Piner, populus: tamen quæ ab hoc deriuantur mutant n in ι, ut ἡ πῖνεια, Pieria, mons Bæotiæ: αἱ πῖνειαδες, Musæ Pierides: & aduerbium πῖνειαῖον, ex Pieria. Vide quoque 45. 15. ²² Quid in compositione significant α, ω & ους, diximus, 156. 6. Illud autem & hoc loco obiter monendum, has tres particulas ac similes in compositis ex substantiuis adiectiua facere, ut patet ex ἀλόγοι & εὐλογοί. Ceterum α præpositum vocali, assumit n, ut ὁ ἅγιος, pius, sanctus: ἀνόσιος, impius, profanus.

Annotatio de compositis ex α, ω, ους, & similib,

Verborum & participiorum accentus.

A dissyllabis compositiorum accentus.

1 Verborum & Participiorum ¹ accentus obseruandi sunt in coniugatione verborum τὸ πῖν, ποίω, & πῖνμι.

2 ² Præterita & aoristi, priore longa, seruant accentum in compositis, εἶχον, habebam: κἄν εἶχον, continebam: εἶμεν, misi: ἀπέμεν, dimisi: εἶμεν, missus sum: ἀπέμεν, missus sum.

περὶ αὐτῶν, dimissus sum: ἡ γὰρ μὴ: οὐκ ἔγνω, intellexi: πρᾶτερ
οἶδα, noui: οὐκ οἶδα, conscius sum: non Cuiusdā.

Monosyllaba longa relicta post apocopen ac-
untur, ³ χαῖνι, χαῖνι: post aphæresim autem circum-
flectuntur, ⁴ ἔφλω, ἔφλω, ἔφλω: φῆν, φῆν, φῆν, & ἦν, ἦν, ἦν, iniquā.
At breuia sunt acuta, ⁵ ἔλα, ἔλα, iuerunt.

Si autem & quædam de his præcepta desideras, ut
breuior via ad eorum obseruationem ducaris, hæc acci-
pe: Quoduis futurum secundum: Futura prima vocis
actiue & mediæ verborum quintæ coniugationis, de
quibus 57.6. & 94.26. Vterque aoristus subiuncti pas-
sui. Secunda persona singul. aoristi secundi, impera-
tini medi in ov: Præsens & perfectum optatiui & sub-
iunctiui passui verborum in μι, quæ sunt verè passua,
de quibus 133.35. & 134.4. Præsens & aoristus secun-
dus verborum quoque in μι in optatiuis & subiuncti-
uis cuiuscunque vocis: Perfectum optatiui & subiun-
ctiui pass. circumflexorum, 109.31. hæc omnia, inquam,
tempora recipiunt accentum, eumq; circumflexum, (mo-
dò nulla regula generis impediat) in vocali siue diph-
thongo, quæ characteristicam immediatè consequitur, ut
in τῷ τῷ & τῷ τῷ, circumflexus est in ᾧ, & ᾧ quæ cha-
racteristicā & sequitur. Cæterum in verbis in μι & cir-
cumflexis, de quibus hoc loco sermo habetur, characteri-
stica & vocalis siue diphthongus mox sequens chara-
cteristicam re ipsa non differunt, ut in πῶ πῶ, πῶ πῶ,
πῶ πῶ, &c. et occupat sedem characteristicæ & vocalis
sequentis characteristicam. Aoristus verò primus infi-
nitius vocis actiue, & omnia tempora infinitiuorum
communiter finita in τῶ, habent accentum in penultima,
ut πῶ πῶ, πῶ πῶ, πῶ πῶ, fecisse, Reliqua tēpora, quæ his du-
abus regulis non sunt comprehensa, antepenacuuntur,
modò vltima nō producatur: tum enim penultimā acu-
unt: ut ἔτῳ πῶ, ἔτῳ πῶ. Si autem antepenultima
desideretur, penultima recipit tonum, ut τῷ πῶ. Notan-
dum verò hoc loco, finales anticipes α & ι in verbis sem-
per corripī: v verò produci, ut τῷ τῶ, τῷ τῶ: ζῷ, ζῷ,
ἰζῷ, ζῷ: in participijs autem masculinis desinentibus
in

Monosyllaba.

Verborum ac-
centus.

Tempora haben-
tia accentum in
vocali vel diph-
thongo, quæ im-
mediatè chara-
cteristicam con-
sequitur.

Habentia tonum
in penultima.

Antepenulti-
mam acuenia.

Notio de finali
α, ι, in verbis
& participijs,
quæ antitite.

Notio de finali-
um α, υ, in ver-
bis & participijs
quantitate.

Participiorum
accentus.

παρὰ τὸν α.

παρὰ τὸν α.

ἐξ τὸν α.

παρὰ τὸν α.

in α, α producitur, ut ποιῶντας, acuta penultima: at neu-
trum ποιῶντας, penultimam circumflectit. Et hactenus
de tono verborum. Participiorum verò accentum sic
paucis accipe: Finita quidem in πῶς, antepenultimam
accipiunt, excepto perfecto passivo, quod cum praesentii, 20-
rīsto primo, & futuro primo barytonorum vocis affixae
habet accentum in penultima: Reliqua verò omnia par-
ticipia ultimam accipiunt, praeterquam futurum secun-
dum, quod eam circumflectit. Per barytona autem hic
intelligo ea etiam tempora circumflexorum & verbo- 16
rum in μι, quae nihil variant ab inflexione barytonorum.

2 Reliqua verò tempora tonum in antepenultimam trans-
ferunt: ut κείμεν, ἀνέκειμεν, ὄντικείμεν, διὰκειμεν, 204.27.

3 Quere verbum χρῖ in Investigatione thematis. 4 Vide
236.10. 5 De hoc 235.27.

15

Accentu caren-
tia.

De dictionibus
encliticis.

Nomina encli-
tica, τίς, πῶς,

Articuli, τῷ, τῇ.

Verba, εἰμι, φημι.

Pronomina μὲ,

μοί, &c.

Adverbia, ποθὲν,

&c.

Coniunctiones,

τί, γάρ,

Notio de ὅτι.

ὅτι.

ἄντι

ἀλλ'

αἶς

εἰ

ἄντι

Quaedam omninò carent accentu: 1 ὅ, ἦ, 2 εἰς, ἐς,
3 ἐν, ἔξ, ἐξ, εἰ, σὶ, οὐ, οὐκ.

Interdum praeter accentum nativum (qui unus
est tantum in vna dictione) asciscitur alter, prop- 20
ter dictiones encliticas, quae proprium accentum
remittunt ad praecedentem syllabam.

4 Sunt autem enclytica, τίς, πῶς, infinita, aliquis, a-
licuius, 5 τῷ, τῇ, pro πῶς, πῇ, alicuius, alicui. 6 εἰμι, sum,
7.8 & 7 φημι, dico, 8 toto praesentii. 9 μὲ, μοί, μὲ, mei, mihi, me: 25
9 σὲ, σοί, σὲ, tu, tibi, te: adverbia 10 infinitè capta, ποθὲν,
10 πῇ, alicunde: πῇ, alicubi, aliquando: ποτὶ, tandem: πῶς,
quodammodo: πῶς, adhuc, diu: πῇ, alicubi: πῶς, uspiam.
11 11 τί, quae: γάρ, quidem, 12 ὅτι, si quis: εἰ πῶς, si quem: εἰ πῇ
12 μοί, dicito mihi. σῶμα, τὸ, corpus meum: ἤκουσέ με, audiuit 30
ex me.

Persona ὅτι, est principium orationis, aut subdi-
ta post ὅτι, non, ἢ, &: ἀλλὰ, sed: ὡς, ut: εἰ, si: τῷ, hoc:
remittit accentum in priorem syllabam ἐστὶ πῶς,
est civitas: ἢ ἐστὶ, ἀλλ' ἐστὶ, ἢ ἐστὶ, εἰ ἐστὶ, τῷ ἐστὶ: alioqui in 35
praecedentem dictionem: καλὸς ὅτι, pulcher est: ἀν-
θρώπος ὅτι, homo est: σῶμα ὅτι, corpus est: Ἐμὲ ὅτι,
Mercurius est. Et de accentu quidem hactenus, re-
liquum

liquum est, ut de constructione, quatenus est opus agamus.

Hi duo articuli η , in nominatio quoque plurali destituntur accentu, α α . Reliqui vero casus articulorum tam praepositiuorum, quam subiuuuiuinorum, aliquo semper notantur tono, circumflexo quidem in genitiuis & datiuis cuiusuis numeri: alias vero acuto: qui tamen ferè semper ob dictionis consequentiam mutatur in grauem. ² Ceterae praepositiones tam mononyllabae, quam dissyllabae, ultimam grauant, nisi quum aut suis casibus per anastrophe postponuntur, aut pro verbis compositis sumuntur: non enim penultimam acutunt, ut $\pi\epsilon\sigma\epsilon\varsigma$ $\pi\iota\epsilon\tau$, pro $\pi\epsilon\tau$ $\pi\epsilon\sigma\epsilon\varsigma$, de senectute: & $\pi\alpha\delta\epsilon\varsigma$ pro $\pi\alpha\delta\epsilon\varsigma$, vel $\pi\alpha\pi\epsilon\tau$, adest, vel adsum: in pro $\eta\alpha\varsigma$ inest, licet. Significationem autem & constructionem praepositiuorum habes in sequenti tractatu de ratione syntaxeos. ³ Sic $\omicron\upsilon\chi$, quod idem significat, quod $\omicron\upsilon$ et $\omicron\upsilon\chi$: sed $\omicron\upsilon$ ponitur ante consonantes, $\omicron\upsilon\upsilon$, non tu, $\omicron\upsilon\chi$ ante vocales leuigatas, $\omicron\upsilon\chi$ $\iota\gamma\alpha$, non ego: $\omicron\upsilon\chi$ ante aspiratas, $\omicron\upsilon\chi$ $\varsigma\pi\epsilon\varsigma$, non hic: in fine tamen sententiae semper dicitur $\omicron\upsilon$, cum accentu acuto, etiam ante vocales: α quoque id est, ut, accentu destituitur. ⁴ Vide 41.4. ⁵ Quere 141.14. ⁶ De hoc 196.22. ⁷ De hoc 205.30. ⁸ Secunda tamen viriusque personae singular. ei, es, et $\epsilon\eta\varsigma$, $\alpha\iota\varsigma$, non inclinatur, 197.21. ⁹ Sunt item et multa alia pronomina enclytica, ex varijs idiomatibus desumpta, de quibus 187.4. atque haec ferè sunt: in prima persona $\mu\epsilon\upsilon$ pro $\mu\epsilon$: in secunda, $\sigma\upsilon$ et $\sigma\tau\omicron$ pro $\tau\epsilon$: sic $\tau\iota$ pro $\alpha\iota$, et $\tau\omicron$ pro $\sigma\iota$: in tert. ξ , et $\iota\upsilon$ pro ω : sic $\epsilon\iota$: ei $\theta\epsilon\tau$, ac $\mu\iota\upsilon$ pro ϵ : in duali $\sigma\phi$ ei $\sigma\phi\omega$ sine $\sigma\phi\omega$, pro $\sigma\phi$: nam $\sigma\phi$ secunde personae enclyticum non est: in plurali $\sigma\phi\iota$, et $\sigma\phi\iota$, sine $\sigma\phi$, pro $\sigma\phi\iota$: sic $\sigma\phi\iota\alpha\varsigma$ pro $\sigma\phi\iota$. non tamen enclytica sunt huiusmodi pronomina, si ponantur cum praepositionibus, aut cum disiunctiuis coniunctionibus, aut cum particulis $\kappa\alpha\iota$, $\omicron\upsilon$, $\eta\upsilon$, vel $\epsilon\iota\eta\upsilon$, α est, ob, propter, causa: aut cum per appositionem ad aliam personam referuntur, ut $\mu\epsilon$ $\eta\kappa\alpha\sigma\tau\omicron$, ex me audiuisti, non ab alio: at $\eta\kappa\alpha\sigma\tau\omicron$ $\mu\epsilon$, ex me audiuisti, simpliciter, ita tamen, ut ab alio audire potueris. ¹⁰ Sumpta vero interrogatiue, non sunt

De tono articulorum.

De tono praepositionum.

Notio de praepositionibus suis casus subsequentiis, aut pro verbis sumptis.

$\omicron\upsilon$, $\omicron\upsilon\chi$, $\omicron\upsilon\chi$, quomodo discrepent.

α .

ei, $\phi\eta\varsigma$.

Alia pronomina enclytica.

Pronomina enclytica ubi non inclinuntur.

Aduerbia interrogatiue.

sunt enclitica, sed disyllaba penacuntur, & monosyllaba circumflectuntur: πῶτα & πῶτα, unde? πῶτα, ubi? πῶτα, quando? πῶτα, quomodo? πῶτα, qui? quonammodo? πῶτα, ubi? at πῶτα pro πῶτα, vel πῶτα, acuntur, & Doricum est. ¹¹

*Coniunctiones
expletivæ.*

¹¹ Occurrunt & aliæ coniunctiones encliticæ apud poetas, quæ ferè velut otiosæ in oratione redundant: atque idè expletivæ nuncupantur, ut θάρ, θῆν, κί, κί,ν, νῦ, νῦν, πῆρ, πῆρ, ja, τῆρ, τοί, inclinatur etiam οὐ post οὐκ, si tantum neget, ut οὐκ οὐ, non: si verò inferi vel interrogat, retinet accen- ¹⁰

*Quæ dictiones
ob subsequentes
encliticas vlti-
mam acuant.*

¹² tum, οὐκ οὐ, igitur, absque negatione. δὲ quæque inclina- ¹⁰
tur, quando in diuisionibus cum articulis posuim pati-
tur apostrophum, ὅδ', ὅδ', &c. Cæterum κί & κί non ta-
rò potentialem modum indicant, velut ἀν: φαίης κί, vel
φαίης, κί, id est, φαίης ἀν, dixeris, diceres, dicere posses: se- ¹⁵
pe tamen redundant, ut etiam nonnunquam ἀν. ² Exem- ¹⁵
plis indicat, quæ dictiones ultimam acuant, ob particu-
las encliticas subsequentes, nempe eæ, quæ aliàs accentu
destituerentur. de quibus paulò antè, ut εἰ, ἴτε. Dein-
de, dictiones oxytonæ, quæ tamen aliàs ob dictionis con-
sequentiam ultimam grauantur, ut ἴτε, σίμωι: de ἴτε, ²⁰
vide 188.4. Dictiones quoque penanflexæ, ut σῶμα, &
antepenacutæ, ut ἡκιστ', sequente enclitica, ultimam acu-
unt, σῶμα σού, ἡκιστ' μου. tamen vocabula penanflexa,
quæ ultimam positione produciunt, acutum ob encliticam
non recipiunt, ut φοῖνὶξ ἔσται, phœnix est, non φοῖνὶξ ἔσται. Si ²⁵
autem particulas encliticas præcedat dictio, ultimā cir-
cumflexam habens, encliticæ nativum accentum prorsus
amittunt, ut θεὸς οὐ, Dei tui: θεὸς ἔσται, Dei est. Si verò di- ³⁰
ctio præcedens penacutatur, enclitica sequens, monosylla-
ba quidem accentum eodem modo amittit, sed disyllaba ³⁰
illum retinet, ut λόγος μὲν, sermo meus: λόγος ἔσται, sermo est:
tamen si dictio præcedens penacuta, trochaica fuerit, ha-
bens scilicet penultimam sola positione longam, & vlti-
mam breuem: enclitica sequens accentum, iuxta quos- ³⁵
dam, in præcedentis ultimam reijcit, non aliter quàm si
præiret vocabulum trochaicum, penultimam circumfle-
ctens, quale est σῶμα: ut ἀνδρ' ἐγὼ μὲν, virum meum: ἀνδρ' ³⁵
ἐγὼ, virum quendam.

*Quæ dictiones
encliticarum
accentum non
recipiant.*

RATIO

SYNTAXEOS RATIO. RATIO SYNTAXEOS.

307

DE Græcorum constructione tantum præci-
pienda sunt ea, in quibus nobiscum non cõ-
sentiunt.

Neutrum plurale verbo gaudet singulari, ἡ ἀνὴρ
ἵππευσι, pro ἡ ἵππεσσιν, animalia currunt.

Genitium multis adhibent, quibus nos abla-
tium: siquidem vierque casus ponitur absolute:

10 Latini, me præsentē, Græci μὲ παρόντε. Quando-
que participium solum: ἐλθόντων δέ, ubi autem ve-
nissent, intelligendo casum rei convenientis. Attri-
cē pro hoc genitio est accusatiuus, & fermē cum

15 αἷς & αἰσπερ: αἷς τὴν ἀνδρῶν τὸ πόνισσεντα, pro τὸ ἀνδρῶν
πόνισσεντος, viro istud facturo: estque istud receptis-
simum in participijs impersonalium. δέον, cum dece-
at, cum sis decorum: δύναν, cum oportuerit: ἔξω, cum
sis permissum: ἔνδον, cum liceat: ἀρεστήκων, cum deceat,

20 παρόν, cum adsit facultas: ἐνδεγέμενος, cum fieri possit:
ἀλλ' ἐν αὐτῷ πόνισται, cum ipsi permissum esset facere: αἷς
μὴδ' ἐν αὐτῷ διατρέγειν, tanquam nihil eius intersit: δέξαι ἡ
μῶν γράμματα, ut mihi statuum esset scribere: ἀδελφῶν δέ, cum
sit incertum.

Genitium postulant comparatiua & superlati-
ua: σαρξὶν δὲ διασφότερος, trutina infrior: βέλτερος ἀπάν-
των, optimus omnium. Verba, quæ animi affectionem

25 significant, ἐγὼ, ὀρθοῦμαι, amo, desidero: & similia.
Verba sentiendi, curandi, participandi, priuandi,
assequendi, frustrandi, dominandi, dissidendi,
copiæ & inopiæ. quorum exemplis superseden-
dum duximus, monuisse tantum contenti. Ad-
hæc verbalia per a priuatiuum facta, ἀβίαιος ἀν-
θρώπος, qui non spectauit veritatem. Verbalia in ἰκός,
περὶ ἰκός τῶν ὀρθοῦντων, suppeditor idoneorum. Et

30 35 adiectiua plurima, ἀξίος, ἀνάξιος, ἀρετός, dignus,
indignus, inexpertus. Et alioqui quoduis adiectiuum
partitiuè positum, οἱ γῆνοι τῶν φίλων, qui inter a-
micos ingenui sunt, quale illud Plinianum. Onorum
X. oblon-

*Constructio
Græcorum.*

*Nominatiuus
alterius numeri,
quàm verbum.*

*Genitiui con-
structio.*

*Genitiuus abso-
lutè positus.*

*Atticissimus Ac-
cusatiuus abso-
lutè positus.*

*Participia im-
personalium in
Accusatiuo ab-
solutè posita.*

*Genitium po-
stulant compara-
tiua, superlatiua.*

Verba affectus.

Sentiendi.

Curandi.

Participandi.

Priuandi.

Assequendi.

Frustrandi.

Dominandi.

Dissidendi.

Copiæ, inopiæ.

*Verbalia facta
ex α, & finit in
ἰκός.*

Adiectiua.

Partitiua.

Verbum substantivum.

oblonga. Præterea verbum substantivum εἰμι & ἤσονται: τούτων δὲ ἡ Πλάτων, *horum, aut de numero horum est Plato: quod verbum quandoque omittitur, ut οὐδὲ γὰρ ἀδικῶντα ἴδω, neq; ego sum de numero nocentium.*

Partitionis genitivus in casum partium mutans.

Partitionis genitivus mutant in casum partium, οἱ ἀνθρώποι, οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ δὲ πονηροί, *pro ἡ' ἀνθρώπων, hominum alij probi, alij improbi.* sic τοὺς φίλους, τοὺς μὴ ἀπίκτειν, τοὺς δὲ πάντας ἀπὸ εἴξε, *pro ἡ' φίλων, amicorum alios quidem interfecit, alios verò pauperes reddidit: & ita per omnes casus.*

Ἰνκχα intelligitur

Crebrò etiam genitivus ἰνκχα πικρῶς ponitur, deficiente ἰνκχα: εὐδαμονίζω σὺ τῆς τύχης, *hoc est, ἰνκχα τῆς τύχης, beatum te prædico ob felicitatem, aut quod ad felicitatem pertinet: utrunque enim significat ἰνκχα: ὡς μακάριον τὸ θῆας, beatus qui ista videris.*

Materia.

In genitio ponitur materia: πεπίνται λίθος, *factum est à lapide.* Pars, ἵπον τῷ οἶνῳ, *bibi è vino.* λαβόμενος τῷ ποδὶ, *accipiens pede.* Pretium, ὠμισάμενος δύο ὀβολῶν, *emi duobus obolis.* Tempus, νυκτὶς καὶ ἡμέρας σπουδίζει, *noctu & diu studet.* Temporis verò continuïtas in accusativo, ἔδλω τὴν ἡμέραν ἐργασάμενος, *totà die operatus sum: quod & in dativo, εἰκοσιν ἔτοισιν ἀποδημήσας, viginti totis annis peregrinatus.*

Adverbia genitivum regentia.

Genitivus regunt, ἄλλας, *satis: ἰνκχα, causa: χάριν, gratia: αἰνῶ, sine: διὰ, in fav: πλὴν, præter: μεταξὺ, inter: dum: παρέρχον, obiter: φεῖ, heu: ὦ: βαβαί, παρὰ: ἡρακλῆος, hercule, dy boni: οἱ μοι, hei mihi: & huiusmodi exclamationes: etiam εὐθύ, recta: πρόσω, procul: ἀπο, pro ἀποθεν, procul ab: ἔξω, extra: χωρὶς, sine: & adverbialia localia, πῶς, ubi? πόθεν, unde?*

Exclamationes.**Localia.****Dativo tribuuntur verba sequendi.**

Dativo tribuuntur verba sequendi, ἀκολουθῶ, ἵπομαι, *sequor.* Certandi, ἐρίζω, *contendo: πολεμῶ, bellegero: ἀγωνίζομαι, certo: μάχομαι, pugno.* Quæcunque passivè capiuntur, πεπίνται μοι, *factum est mihi: pro ὧν ἡμεῖς, à me: ἀγνώστοις τοῖς πολλοῖς, vulgò ignotum.*

Certandi.**Passivè capta.****Composita à σύν ὁμοῦ.**

Composita à σύν & ὁμοῦ, σύντροφος, *collocatus: ὁμόφρων, consentiens, eiusdem sententiæ.*

Dativi

Datiui casus est instrumentum, ἀπὸ τοῦ ἐργαίου, *interfecit gladio*. Causa, φθόνος τὰς τὰ ποιεῖ, *invidia hæc fecit*. Modus actionis, τίνος ὥστε χάρις, *quomodo scribis*? Et quandoque pretium, Chrysost. ἰδίῳ θανάτῳ

5 τὸ ποίμνιον ὀπίσθιος, *propria morte gregem emens*.

Datiuum habent cum genitiuo, ἀμφισβητῶ, *dubito*, certo: μετέχω, *participo*: κοινοῦμαι, *communico*: συγγινώσκω, *ignosco*: φθονῶ, *invideo*: & impersonalia, δεῖ, *oportet*: μέλει, *adeo*: μέλει, *cuius est*: μεταμέλει, *pœnitet*,

10 In datiuo pronominis αὐτός, sæpenuerò intelligitur præpositio σύν, vt ἀποτιμῶν αὐτὰς ἀλίνας τὰ πτερά: hoc est, σύν αὐτὰς, *una cum ipsis ulnis pennas amputans*.

Accusatiuum admittit quoduis verbum nominis, ab eo deducti, τοιέτους γάμος γαμῶν, *tales nuptias iniens*: ἀδικῶ σὲ ἀδικίᾳ, *afficio te iniuria*: aut nominis relatiuum, ἢ ἀδικία, ἢ ἀδικῶ σὲ, *iniuria qua te afficio*.

Vbique locus est accusatiuo, si intelligas κατὰ:

Σύρος καὶ τοῦ νοῦ καὶ τὴν πατρίδα, *Syrus & nomine, & patria*

20 sic Virgilius: Cætera Graius.

Et qualia sunt Poetis nostris vſitata, fractus membra, & similia, ἱὺς Γραεὶ πασιμὺν ὠνται τὴν ῥίνα καρύνης μεστὴ, *nares muco plenas*: κίςμος τὴν ἀναβολὴν, *ornatus, vestem*: τὸ σχῆμα εὐπρεπὲς τῆς, *habitu decorus*.

25 Passiua regunt accusatiuum verbi actiui, vt ὁπρίεις ἔμοι τὴν διαγίαν, *defers mihi arbitrium*: sic passiue, ὁπρίεις πομπὴν τὴν διαγίαν, *deferor arbitrium, pro arbitrium mihi delatum est*. & ἐγγχειλόμεναι ταύτῳ τὴν ὀπίμειαν, *commissam habeo hanc curam*.

30 Verbalia in εὖν verbi sui postulant accusatiuum, γράψον ἔμοι ἐπιστολὴν, *scribenda est mihi epistola*. Interdum secundus accusatiuus in vicem datiuui succedit, ἵα πτόν τὴν νόσον ἀμελῶντα τὴν αἰτίαν, *medendum est morbo ei, qui negligit causam*.

35 Atticé accusatiuus pro genitiuo, & ποσὲός σε τὰ χρήματα, *pro ὅσῳ χρημάτων, prius te pecunijs*. Et pro datiuo, οἷά με ποιεῖς, *pro ἔμοι, qualia mihi facis*.

Quando infinitiuus & verbum præcedens ad e-

X.η.

andem

Instrumentum.

Causa.

Modus actionis.

Pretium.

Verba que datiuum habent cum genitiuo.

σύν, intelligitur.

Accusatiui constructio.

*καὶ sæpe subiun-
diuntur.*

*Passiua cum a-
ctiuorum accu-
satiuo.*

*Verbalia in εὖν.
Secundus accu-
satiuus in vicem
datiuui.*

*Accusatiuus pro
genitiuo.*

*Accusatiuus pro
datiuo.*

Infinitivi constructio.

Infinitivus cum nominativo.

Particule infinitivi gaudentes.

Notio de relativo.

Participium pro infinitivo cum verbis perseverandi.

Desistendi.

Affectus animi.

Articulus adverbij & prepositionibus adiunctus.

Constructio prepositionum.

Iunctæ genitivo.

Dativo.

Accusativo.

andem pertinent personam, non est opus accusativo: ἐφ' ἣν ποιήσῃ, dixit facturum, nempe se, ut Terentius, Pollicitus sum suscepturum.

Infinitivus non tam accusativum habet quàm nominativum, φησὶν αὐτὸς ἀπὸς γηγηδῆται, dicit se auctorem fuisse. οὐτως ἀπέχων τ' ἀλαζονείας, ὥς τε πάντα εἰδώς, μηδὲν εἰδέναι οἶσται, tam alienus ab arrogantia, ut, cum omnia norit, tamen se nihil scire putet.

Iunguntur infinitivo, ὥς, ut ὥς τε, ἵνα ut: ἄρτι, ἄρτι ἔ, priusquam: ἐπειδὴ, postquam: ὡς, quoad, quasi.

Relativum eodem casu ponunt cum antecedente, χεῖρ μου οἷς ἐχω βιβλίους, vtor libris quos habeo: ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἃν ἐπέμψῃς, ex epistolis quas misisti: hinc sunt illa ἀνδρὶ οἷοι σοι, viro simili tibi: ἀνδρὶ οἷον σὺ, virum similem tibi.

Participium tanquam pro infinitivo cum verbis perseverandi, ἀγαπῶν με διατέλει, amare me perge. Desistendi, οὐ παύσομαι φιλῶν, non cessabo amare.

Et cum verbis affectionem animi significantibus, μέμνημαι ἰδῶν, meminisse vidisse: οὐ συνήσπου μέτλω ποιεῖν, non intellexerunt se frustra laborare. sic Virgilius, Sensit medios delapsus in hostes.

Articulo vestitum adverbium fit adiectivum, ἡ θηεῖς, hesternus, quòd si iungatur præpositioni cum suo casu, intelligitur commodum aliquod participium ὃ ἐν τοῖς οὐρανῶν, in caelis: nempe ἐν αὐτοῖς οἰκῶν, existens aut habitans.

Præpositionum varia significatio variat regimè. Genitivum habent ἐκ vel ἐξ, significans locum, tempus, materiam, causam: ἀπὸς, ab, coram, iurandi officij: ἀντὶ, ante, locum, tempus: κατὰ, contra, super, de, ab: διὰ, per: μετὰ, cum: παρὰ, ab: ἀντὶ, pro: ὅτι, circa, super, etiam tempus significat: ὡς, pro: ὡς, à, ex: ὑπὸ, præ, sub: ὑπὲρ, pro, de, super.

Dativum, ἐν, in: Σὺν, cum: ὡς, iuxta, περὶ, apud: ὅτι, propter, in potestate, post, super, contra: ὡς, pro, in, circa: ὑπὸ, sub.

Accusativum, εἰς, vel ἰς, in, ad: ἀντὶ, per: κατὰ, per, secundum,

secundum, circa: διὰ, propter: μὲν, post: παρὰ, ad, præ-
ter, propter: ὅτι, ad, in: ὅτε, circa, circum, propè:
ὑπὲρ, sub: ὑπὲρ, suprâ, vltra.

De ἀμφὶ iudicandum, vt de ὅτε, quod vſitatus
5 est.

Duæ ἰλλεῖνικῶς ponuntur cum genitiuo: : ἐν, de-
ficiente datiuo: εἰς, deficiente accusatiuo: ἐν ᾧ, a-
pud inferos, pro ἐν οἴκῳ τοῦ ᾧ, in æde seu ædibus Plu-
to-
nis: εἰς διδασκαλίαν, pro εἰς οἶκον τοῦ διδασκαλίου, in domum
10 præceptoris.

Dicunt præterea, οἱ ὅτε Πλάτωνα, hoc est, Plato-
nici: οἱ ἀπὸ Σωκράτους, hoc est, Socratici. Verùm i-
stiusmodi orationis formas, & breuiter, quicquid
ad Græcanicas phrasas attinet, doctissimè per-
15 quutus est Budæus in suis Commentarijs, quos nu-
per & emendatè, & eleganter, magno studioforum
bono excudit Badius, optimè temper de literis me-
ritus. Eum librum comparare sibi debet, quisquis
seriò græcari volet.

ἐν ᾧ εἰς, cum
suorum casuum
defectu.

FINIS.

X.ij.

PRA-

PRAXIS, SEV VSVS PRÆCEPTO- RVM GRAMMATICES.

Opus mole quidem perexiguum, sed ad
Græcos tum Oratores, tum Poetas
intelligendos, magnoperè
conducens.

PRÆFATIO.

Onstituimus sanè his CLE-
NARDI Institutionibus exactio-
rem Græcicæ Syntaxeos rationem
annectere: nec non pleniorẽ de ac-
centibus tractatum, præcipuè verò
nominatiui singularis nominum, de
quo à CLENARDO nullus habetur sermo, ac obliquo-
rum hyperdisyllaborum quinariæ, qui etiam ab eo sunt om-
missi, atq; de syllabaria vocalium ancipitum quantitate,
quæ cum accentuum disciplina est ad eò coniuncta, ut
una nunquam sine alterius cognitione intelligi queat:
præterea de spiritibus, ac de eorum, quæ Grammaticis
præceptis continentur, praxi & exercitatione, quæ Me-
ditationes CLENARDO appellantur: de his, inquam,
omnibus tractatus satis amplos, ut una cum hoc opere
in lucem prodirent, paraueramus. Sed quia iam in nostris
in Clenardi Institutiones Scholijs multi fueramus, &
fortè longiores, quàm eorum ratio postularet, ut illorum
terminos egressi cuiuspiam merito possimus videri, accen-
tuum quantitatissq; syllabariæ & Syntaxeos rationem alio
libro separatim tractaturi, hic tantum Spiritus &
Praxim apposimus: illos quidem ob tractatus breuitate-
m, & quod eos CLENARDVS ne attigerit quidem,
hanc verò quòd tyronibus ad bonos auctores & præfer-
im,

im poetas intelligendos uilissimam fore suspicarer, ne-
 q̃ ab hoc opere eam seiungi posse perspicerem. Quamuis
 autem CLENARDVS in suis Meditationibus hanc
 partem & fusiſſimè & exactiſſimè fuerit perſecutus:
 quia tamen ad poetas intelligendos non multum facere
 videbatur, nos eam quoq̃ partem complexi, ut ſtudioſi a-
 doleſcentes haberent aliquem & Inſtitutionum CLE-
 NARDI & noſtrorum Scholiorum uſum (per quæ non
 modò ad oratores ſed & ad poetas via ſternitur & para-
 tur) primum quidem in rudiorum gratiam, rudes in
 Precationem Dominicam, atq̃ in alia quædam fragmen-
 ta, quæ paſſim circunferuntur, omnibusq̃ Alphabeis cõ-
 tinentur, commentationes conſcripſimus. Deinde verò, ut
 eorum quoq̃ ſtudijs obſequeremur, qui iam ad poetas a-
 ſpirant, ex varijs poetis iſſq̃ celebrioribus, poematum ini-
 tia deſumpſimus, quæ facili ac minimè elaborata inter-
 pretatione, breuiſſimisq̃ ſcholjs & notis quibuſdam illu-
 ſtrantes, præceptionum Grammaticarum, variorumq̃ ac
 diuerſorum idiomatum uſum conati ſumus demonſtrare:
 ut ſcilicet hac ratione ſtudioſe inueniſſi viam quandam
 aperiremus, qua patefacta, ipſa deinde poſſet in ima &
 arcana poetarum penetralia nulla duce penetrare. Quid
 verò notis arithmetiſ & literiſ quibus ob breuitatis
 ſtudium uſi ſumus, deſignatum voluerimus, paucis acci-
 pe. Scholiorum notæ arithmeticæ, quas ſuperiores ſine in-
 terlineares vocant, reſpondentijs contextus diſtinctionibus,
 quæ eaſdem notas in uno vel in diuerſis eiufdem tracta-
 tus locis habuerint. Ut autem & hæ & illæ notæ ſeſe le-
 ctorum oculis protinus offerrent, pares in utroq̃ margine
 notas è regione quoad eius fieri potuit, appoſuimus. At
 eorum numerorum, qui in ipſo orationis curſu occurrunt,
 primus quidem huius libri paginam, alter verò ac non-
 nunquam tertius interiecta coniunctione, & in Inſtitu-
 tionibus quidem pagina citata verſum, in Praxi autem
 eum numerum quem in utraque margine notis internis
 reſpondentem fecimus, demonſtrat: at quum unicus tan-
 tum numerus fuerit appoſitus, innuitur, parem numerum
 in eodem Praxeus tractatu quaerendum. Literæ Græcæ

X.iiij.

poſitæ

Notarum huius
 libri expoſitio.
 Notæ arithme-
 ticæ ſuperiores.

In marginibus
 locatæ.

In contextu alijs
 literiſ æquales,

Unicus numerus

positæ in eo margine, qui est inter duas columnas, quæq;
 scholia separat à contextu, demonstrat quæ vocales vel
 diphthongi è contextu per apostrophum reiectæ fuerint.
 Literis quoq; Latinis hic usi sumus, ut molestari eiuf-
 dem evitata repetitione, breviter tamen veluti ob oculos
 poneremus eos idiotissimos, qui in his poetarum fragmen-
^a ^{tis}, ac passim in quibusvis poetis occurrunt: a igitur indi-
 cat paragogen literæ *v* in dativis pluralibus & personis
^b verborum in *i* vel *e* desinentibus, idq; non solum ante vo-
 calem, sed etiam Atticè, consona subsequente. 170. 38. *b*
 articulum præpositum cum particulis *de* & *γάρ*, positum
 pro pronomine demonstrativo eiusdem casus, generis &
^c numeri, 141. 5. *c* hoc idem indicat, sed sine *de* & *γάρ*, quod
^d magis poeticum est, 141. 3. *d* articulum etiam præpositi-
^e ^{um} pro subiunctivo sumptum, 142. 8. *e* præpositionum
^f anastrophe 303. 10. *f* earundem mesim, quum scilicet
 inter partes dictionis composite inseritur unum vel plu-
 ra vocabula, qua figura & Latini poeta interdum utun-
 tur, ut apud Lucanum. Inq; vicem gens omnis amer, pro
^g ^h Inuicemq;, & *c. g* ^u Ionicè pro *a*, 17. 36. *h* genitivum plu-
 ralem primæ & secundæ declinationis in *iar*, pro *ων*, 21.
ⁱ ^k *i* 6. *i* paragogen vocalis *i* in quibuscunq; dativis plurali-
^k ^{bus} in *o* desinentibus, 21. 6. *k* ^{or} vel *γ* Ionicè pro *ων* vel
aus, in dativis pluralibus primæ & secundæ declinationis
^l ¹⁰ 25. *l* ^{uo} pro *u* in genitivo singul. tertie declinationis,
^m ²⁵ 32. *m* pro contrahendis syllabis incontractas Ioni-
ⁿ ^{cè} poni, 18. 9. *n* augmentum verborum Ionicè reiectum,
^p ⁶⁸ 36. *o* ^a pro *α* Dorice, 18. 11. *p* Infinitivum Doricum
 & Atticum in *ωσαυ* vel poeticè in *ωσαυαυ* pro *ω* vel *ωαυ*, 79.
^q ¹ *q* futurum primum cuiusvis coniugationis Doricè cir-
^r ^{cum} flexum, 66. 18. *r* duplex *π* pro duplici *α* Atticè, 17.
^s ²² & 52. 25. *s* ^π pro *σ* Doricè, 18. 37. *t* ^ω pro *α* Doricè,
^u ¹⁸ 24. *u* verbum poeticum in *ειω* pro *ω* primæ coniuga-
^x ^{onis} Circumflexorum, 239. 15. *x* & Atticè pro *σ* in compo-
^y ^{siis} à *σων*, 17. 24. *y* particulas Expletivas & Potentiales
^z ³⁰⁴ 4. & 12. *z* ^σ *δ* pro *ζ*, Doricè, 3. 28. Cætera, quæ notis
 aut literis denotata non sunt, scholijs explanabuntur.

PRAXIS PRÆ- CEPTORVM GRAM- matices.

ORATIO DOMINICA.

Ἰ ΕΤΧΗ Ἰ ΚΥΡΙΑΚΗ.

1.2.

Pater noster, qui es in cælis, sanctificetur
 Ἰ Πάτερ Ἰ ἡμεῶν, Ἰ ὁ Ἰ ἐν Ἰ τοῖς Ἰ οὐρανοῖς, Ἰ ἀγιασθήτω
 nomen tuum : adueniat regnum tuum. fiat
 τὸ ὄνομα Ἰ σου : Ἰ ἐλθέτω Ἰ ἡ βασιλεία Ἰ σου Ἰ γενήσεται
 voluntas tua, sicut in cælo, & in terra. pa-
 Ἰ τὸ θέλημα Ἰ σου, ὡς Ἰ ἐν οὐρανῷ Ἰ καὶ Ἰ ἐπὶ Ἰ τῆς γῆς. Ἰ
 nem nostrum quotidianum da nobis hodie.
 ἀφ' Ἰ τινος Ἰ ἡμῶν Ἰ ὅτι Ἰ ἔσθιμι Ἰ ὅς Ἰ ἐστις Ἰ ἡμῶν σήμερον.
 & dimitte nobis debita nostra, sicut &
 καὶ Ἰ ὅφεις Ἰ ἡμῖν Ἰ τὰ ὀφειλήματα Ἰ ἡμῶν, ὡς Ἰ καὶ
 nos dimittimus debitoribus nostris : & ne
 Ἰ ἡμεῖς Ἰ ἀφίμεθα Ἰ τοῖς ὀφειλέταις Ἰ ἡμῶν : καὶ μὴ
 inducas nos in tentationem, sed
 εἰσενέγκῃς Ἰ ἡμᾶς Ἰ εἰς Ἰ πειρασμόν, ἀλλὰ Ἰ
 libera nos Ἰ ἀπὸ Ἰ τοῦ κακοῦ. Amen.
 ῥύσῃς Ἰ ἡμᾶς Ἰ ἀπὸ Ἰ παντὸς Ἰ κακοῦ, Ἰ Ἀμήν.

3.4.5.6.7.8.9.

10.11.12.13.

14.15.16.17.

18.19.

20.21.

22.23.

24.25.26.27.

28.29.

X.V.

SCHO-

SCHOLIA.

ἰσχυρός.
κυριεύς, κ.
ἡ.

αἰμαῖς.

ἐλθέτω.

ἐρχομαι.

γενήσεται.

τὸ θέλημα.

αἶψα.

ὡ γὰρ, τ' γὰρ.

θός.

αἶψα.

τὸ ὀφείλω.

αἰφίμεν.

ὁ ὀφειλόμενος.

εἰσπύχω.

ὁ πιεσμένος.

κ.

ἡμῶν.

- 1 ¹ *Vi* πῶς, 21. 19. *Est nomen verbale ab ἰσχυροῦ, 20, 157.3.* ² *Vi* καλός, καλῶς, 145. 12. *Est nomen possessivum ductum ab ὁ κύριος, dominus. 158. 27.* ³ *Vide* 36. 4. 27. αἶμα 45.3. ⁴ 46.2. ⁵ 135.1. ⁶ 136.27. ⁷ 13.3. ⁸ 144.4. ⁹ *Vi* τοῖς λόγοις, ab ὁ σεανός, 8. ¹⁰ *Vi* τυφθήτω, 89. 12. ab ἀγίαζω, μ. αὐτῶ, sanctifico, sit ab ὁ ἄγιος, sanctus, 111. 18. ¹¹ *Vi* τὸ βῆμα, 28. 16. ¹² 135.2. ¹³ 136.31. ¹⁴ *Vi* τυτίτω, 76. 18. ab ἰρχομαι, venio, advenio, sed sit tanquam ab ἰλεύσω, 260.38. ¹⁵ *Vi* ἡ φιλία, 21. 13. 24. *Vide* 146.38. ¹⁶ 157. 11. ¹⁷ *Vi* τυφθήτω, 89. 12. ἀ γίνομαι, sed tanquam ἀ γινώσκω, 238.21. ¹⁸ *Vi* τὸ βῆμα, 28.16. *Est nomen verbale* 155.8. ἀ θέλω, volo, sed tanquam ἀ θέλω, μ. ἡσώ 261.23. ¹⁹ 144.8. ²⁰ *Vi* τ' πῶς, 21. 19. ab ἡ γὰρ, τ' γὰρ, per crasim pro ἡ γὰρ, τ' γὰρ. ²¹ *Vi* τὸν λόγον 22.37. ²² *Vi* τὸν λόγον, 22.37. *Vide* 159.36. ²³ 123.33. ²⁴ 200.32. ²⁵ *Vi* τὰ βῆμα, 28.16. *Verbale ab* 20 ὀφείλω, debeo, sed tanquam ab ὀφείλω, μ. ἡσώ, 155.8. ²⁶ 186.21. ²⁷ *Compositum ex* ἀπὸ, 68.22. ²⁸ 30. ²⁹ ἴμμι. 22 200.15. ³⁰ *Vi* τοῖς Χρύσαις, 13.34. *Verbale*, 155.16. ab 23 ὀφείλω. *Quia penultima corripitur, poteris duci tanquam ab* ὀφείλωμι, 156.36. ³¹ 257.37. ³² *vi* τῷ πῶς, 78.13. 25 ab εἰσπύχω, sed quasi ab εἰσπύχω, 207.14. ³³ 144.4. 26 ³⁴ *vi* τὸν λόγον, 22.27. *Verbale* 155.8. ἀ πιεσζώ, vel πιεζώ, μ. αὐτῶ, tento. ³⁵ 227.33. ³⁶ *Vi* τῷ ξύλῳ, 22.30. *Adie-* 28. *Similiter* *ut* ὁ αἰθνης, 145. 11. *hoc loco substantiatur in* 29 *neutro genere.* ³⁷ *Dictio est* Hebreaica ³⁸ *et hetero-* ³⁹ *clia, significans, verum fiat, seu efficiatur:* ⁴⁰ *et quandoq, ut in* Saluatione ⁴¹ *se-* ⁴² *quenti, verum est.*

SALV-

SALVTATIO ANGELI AD

ΑΣΠΑΣΜΟΣ³¹ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΠΡΟΣ
sanctissimam virginem.

³² τὴν ἀγιοτάτῳ ³³ παρθένον.

Aue gratia plena Maria, Dominus tecum:

³⁴ Χαῖρε ³⁵ κεχαριτωμένη ³⁶ Μαρία, ὁ κύριος ³⁷ μετὰ σοῦ.

benedicta tu in mulieribus, & benedictus

³⁸ ὁ λογονημένος ¹⁰ σὺ ἐν ³⁹ γυναιξί, καὶ ³⁸ ὁ λογονημένος

fructus ventris tui. quoniam seruatorem

ὁ κερτός ⁴⁰ τῆς κοιλίας σου. ἵππ ⁴¹ σωτήρα ⁴²

peperisti animarum nostrarum, Amen.

ἵππικος ⁴³ ἡμῶν ⁴ ἡμῶν, ²⁹ Ἀμήν.

SCHOLIA.

³⁰ *Ὁ λόγος, 22. 27. Verbale 155. 8. ab ἀσπάζω, μ. ἀσω, 30 ὁ ἀσπασμός, ε.*
saluto, amo. ³¹ *ὡς λόγος, Verbale, 157. 3. ab ἀγγέλω, 31*
mitto: unde ἄγγελος, est nuntius, legatus, missus. ³² *ὡς 32 ὁ ἄγγελος, ε.*
τῷ πᾶσι. Est adiectiuum ὡς καλός, 145. II. & super-
latiuum, 149. 38. ἀποφθίσις ὁ ἄγιος, 145. IO. ³³ *ὡς τῷ ἰδόν, 33*
³⁴ *ὡς τῷ πᾶσι, 76. 6. ἀ χαίρο, gaudeo, 35 ὡς κεχαρισμένη, 34*
107. 31. ἀ χαριτώ, μ. ὡσω, afficio gratia, gratiosum fa- ³⁵ *κεχαριτωμένη.*
cio, sic à nomine ἡ χάρις, χάριτος, gratia, III. 20. ³⁶ *ὡς 36 χαριτός.*
φιλίας, 21. 24. ³⁷ 144. 7. μετὰ, verbum è verbo, cum te, ³⁷ *μετὰ σοῦ.*
seruato videlicet naturalis præpositionis ordine. Cum μετὰ
accentum retineat, cum sit dictio enclitica, vide 303. 30.
³⁸ *ὡς πεποιημένος, IOI. 38. sed sine augmento: incipit e-*
nim à diphthongo immutabili, 68. 19. ab ὁ λογέω, μ. ὡσω,
benedico, laudo, honorificè loquor de aliquo, ducitur à
nomine composito ὁ λογος, rationalis, rationi consenta-
neus, III. 17. componitur verò ab ὡ, 156. 6. & λόγος, ra-
tio. Vide 167. II. ³⁹ 167. II. ⁴⁰ *ὡς τῆς φιλίας, 21. 24. 39*
est nomen, denominatiuum, 159. 16. ab adiectiuo κοῖλος, ⁴⁰
concauus. sinuosus, inanis. ⁴¹ *ὡς τὸ Σῆρα 36. 24. vide 41*
156. 23. ⁴² 285. 24. ⁴³ ἡμῶν, 21. 19. verbale 157. 3. ⁴²
ἀ ψύχω, refrigero, post calorem recreo, ventum facio, ⁴³
animo,

30. 3L

32. 33.

34. 35. 36. 37.

38. 39.

40. 41. 42.

43.

animo, vivifico, quod ψυχὴ, id est, spiritus vel animus, refrigeret in ipsa respiratione.

SYMBOLVM SANCTO.

44.45.

44 ΣΥΜΒΟΛΟΝ 45 ΤΩΝ ΑΓΙ-
orum Apostolorum.

46.

αν 46 Ἀποστόλων.

47.48.49.

50.51.52.

53.54.55.56.57

58.

59.60.61.

62.63.

64.65.66.67.

68.69.70.71.72

73.74.75.

76.77.

78.79.80.

81.82.

83.84.85.

86.87.88.89.

Credo in Deum, patrem omnipotentem,
47 Πιστεύω εἰς 48 θεόν, 3 πατέρα 49 παντοκράτορα,
factorem cæli & terræ: & in Iesum Christum
50 ποιητήν 7 ἑαυτοῦ καὶ 16 υἱόν, καὶ εἰς 51 Ἰησοῦν 52 Χριστόν
filium eius vnicum solum Dominum nostrum,
53 υἱόν 54 αὐτοῦ 55 ἁγία 56 μύητον 57 κύριον 4 ἡμῶν, 58
conceptum ex Spiritu Sancto, natum ex
59 συννηφθέντα 59 ἐκ 60 πνεύματος 45 ἁγίου 61 γυναικὸς 59 ἐκ
Maria virgine, passum sub Pontio Pilato,
36 Μαρίας 33 τῆ παρθένου, 62 παθόντα ὅτι 63 Ποπίης Πιλάτου,
& crucifixum, mortuum & sepultum, qui def-
καὶ 64 σαυροθέντα, 65 θανόντα καὶ 66 ταφέντα 67 καταλ-
cendit ad inferos tertia die resurrexit
δόντα 68 εἰς 69 τρίτην, 70 τῇ τελευτῇ 71 ἡμέρᾳ, 72 ἀναστάντα
ἐκ mortuis, ascendit in cælos, sedet in
ἐκ 73 νεκρῶν, 74 ἀναστάντα εἰς οὐρανούς, 75 καθεζόμενον ἐν
dextera patris omnipotentis, vnde debet
76 δεξιᾷ τῷ πατρὶ 49 παντοκράτορι, ὅθεν 77 μέλλει
venire iudicatum viuentes & mortuos. Credo
78 ἐρχομένον 79 κρίνανα 80 ζῶντας καὶ 73 νεκρούς. 74 Πιστεύω
in spiritum sanctum, sanctam ecclesiam catholi-
εἰς 60 πνεῦμα 45 ἁγίον, ἁγίδον 81 ἐκκλησίαν 82 καθολι-
cam, sanctorū cōmunionem remissionē peccatorū,
κλήν, 45 ἁγίων 83 κοινωνίαν, 84 ἄφεσιν 85 ἁμαρτιῶν,
carnis resurrectionem, vitam æternam, Amen.
86 σαρκὸς 87 ἀνάστασιν, 88 ζωὴν 89 αἰώνιον, Ἀμήν.

SCHOLIA.

44 Ὡς τὸ ξύλον, 22.30. verbale 157, 3. ἀ συμβόλον, cōj-
cio, confervo. Est vtrū σύμβολον, nota, signum, indicium,
argu-

argumentum, coniectura, atque id omne, quod à socijs in commune confertur, siue sine pecunie, aut cibi ad vescendum in conuiuio, siue verba ad sermocinandum, siue nota quedam solis amicis communis: veluti ea qua milites viuunt in excubijs & vigilijs nocturnis, ut inimicos à suis possint discernere: Gallicè, le mot du guet. Christiani in primitiua Ecclesia hoc Apostolorum symbolo quasi quadam nota eos qui Christi fidem receperant, ab idololatrijs & infidelibus discernebunt. ⁴⁵ 145. 46
 10. ⁴⁶ Verbale 157.3. ab ἀποστόλῳ, cum mandatis aliquē mitto. Est vero ἀποστόλος, legatus, nuncius, quicumque mittitur: ut Apostoli qui à Christo missi sunt ad prædicandum Euangelium omni creaturæ. ⁴⁷ Fii à nomine ἡ πίστεως, fides, III. 18. ⁴⁸ *Ὡς τὸν λόγον. 22. 27. Verbale, ductum à δῶ, curro. Nam prisci Græci. Solem, Lunam, stellas & cælum, quæ sunt in perpetuo cursu, Deos esse crediderunt.* ⁴⁹ *Ὡς τὸν παρθένον, 37. 26. nomen compositum ex πᾶν πάντες, omne & κρατία, rerum sum potens.* ⁵⁰ *Ὡς τὸν χυόν, 13. 34. Verbale 155. 16. ⁵¹ 161. 20. ut τὸν λόγον 22. 27. Verbale 155. 16. à χρίω, μίω, ungo est enim χριστός, unctus.* ⁵² *Ὡς τὸν λόγον. ⁵³ 135. 29. ⁵⁴ 147. 23. ⁵⁵ 144. 9. ⁵⁶ 192. 19. ⁵⁷ 192. 19. ⁵⁸ 192. 19. ⁵⁹ 192. 19. ⁶⁰ 192. 19. ⁶¹ 192. 19. ⁶² 192. 19. ⁶³ 192. 19. ⁶⁴ 192. 19. ⁶⁵ 192. 19. ⁶⁶ 192. 19. ⁶⁷ 192. 19. ⁶⁸ 192. 19. ⁶⁹ 192. 19. ⁷⁰ 192. 19. ⁷¹ 192. 19. ⁷² 192. 19. ⁷³ 192. 19. ⁷⁴ 192. 19. ⁷⁵ 192. 19. ⁷⁶ 192. 19. ⁷⁷ 192. 19. ⁷⁸ 192. 19. ⁷⁹ 192. 19. ⁸⁰ 192. 19. ⁸¹ 192. 19. ⁸² 192. 19. ⁸³ 192. 19. ⁸⁴ 192. 19. ⁸⁵ 192. 19. ⁸⁶ 192. 19. ⁸⁷ 192. 19. ⁸⁸ 192. 19. ⁸⁹ 192. 19. ⁹⁰ 192. 19. ⁹¹ 192. 19. ⁹² 192. 19. ⁹³ 192. 19. ⁹⁴ 192. 19. ⁹⁵ 192. 19. ⁹⁶ 192. 19. ⁹⁷ 192. 19. ⁹⁸ 192. 19. ⁹⁹ 192. 19. ¹⁰⁰ 192. 19. ¹⁰¹ 192. 19. ¹⁰² 192. 19. ¹⁰³ 192. 19. ¹⁰⁴ 192. 19. ¹⁰⁵ 192. 19. ¹⁰⁶ 192. 19. ¹⁰⁷ 192. 19. ¹⁰⁸ 192. 19. ¹⁰⁹ 192. 19. ¹¹⁰ 192. 19. ¹¹¹ 192. 19. ¹¹² 192. 19. ¹¹³ 192. 19. ¹¹⁴ 192. 19. ¹¹⁵ 192. 19. ¹¹⁶ 192. 19. ¹¹⁷ 192. 19. ¹¹⁸ 192. 19. ¹¹⁹ 192. 19. ¹²⁰ 192. 19. ¹²¹ 192. 19. ¹²² 192. 19. ¹²³ 192. 19. ¹²⁴ 192. 19. ¹²⁵ 192. 19. ¹²⁶ 192. 19. ¹²⁷ 192. 19. ¹²⁸ 192. 19. ¹²⁹ 192. 19. ¹³⁰ 192. 19. ¹³¹ 192. 19. ¹³² 192. 19. ¹³³ 192. 19. ¹³⁴ 192. 19. ¹³⁵ 192. 19. ¹³⁶ 192. 19. ¹³⁷ 192. 19. ¹³⁸ 192. 19. ¹³⁹ 192. 19. ¹⁴⁰ 192. 19. ¹⁴¹ 192. 19. ¹⁴² 192. 19. ¹⁴³ 192. 19. ¹⁴⁴ 192. 19. ¹⁴⁵ 192. 19. ¹⁴⁶ 192. 19. ¹⁴⁷ 192. 19. ¹⁴⁸ 192. 19. ¹⁴⁹ 192. 19. ¹⁵⁰ 192. 19. ¹⁵¹ 192. 19. ¹⁵² 192. 19. ¹⁵³ 192. 19. ¹⁵⁴ 192. 19. ¹⁵⁵ 192. 19. ¹⁵⁶ 192. 19. ¹⁵⁷ 192. 19. ¹⁵⁸ 192. 19. ¹⁵⁹ 192. 19. ¹⁶⁰ 192. 19. ¹⁶¹ 192. 19. ¹⁶² 192. 19. ¹⁶³ 192. 19. ¹⁶⁴ 192. 19. ¹⁶⁵ 192. 19. ¹⁶⁶ 192. 19. ¹⁶⁷ 192. 19. ¹⁶⁸ 192. 19. ¹⁶⁹ 192. 19. ¹⁷⁰ 192. 19. ¹⁷¹ 192. 19. ¹⁷² 192. 19. ¹⁷³ 192. 19. ¹⁷⁴ 192. 19. ¹⁷⁵ 192. 19. ¹⁷⁶ 192. 19. ¹⁷⁷ 192. 19. ¹⁷⁸ 192. 19. ¹⁷⁹ 192. 19. ¹⁸⁰ 192. 19. ¹⁸¹ 192. 19. ¹⁸² 192. 19. ¹⁸³ 192. 19. ¹⁸⁴ 192. 19. ¹⁸⁵ 192. 19. ¹⁸⁶ 192. 19. ¹⁸⁷ 192. 19. ¹⁸⁸ 192. 19. ¹⁸⁹ 192. 19. ¹⁹⁰ 192. 19. ¹⁹¹ 192. 19. ¹⁹² 192. 19. ¹⁹³ 192. 19. ¹⁹⁴ 192. 19. ¹⁹⁵ 192. 19. ¹⁹⁶ 192. 19. ¹⁹⁷ 192. 19. ¹⁹⁸ 192. 19. ¹⁹⁹ 192. 19. ²⁰⁰ 192. 19. ²⁰¹ 192. 19. ²⁰² 192. 19. ²⁰³ 192. 19. ²⁰⁴ 192. 19. ²⁰⁵ 192. 19. ²⁰⁶ 192. 19. ²⁰⁷ 192. 19. ²⁰⁸ 192. 19. ²⁰⁹ 192. 19. ²¹⁰ 192. 19. ²¹¹ 192. 19. ²¹² 192. 19. ²¹³ 192. 19. ²¹⁴ 192. 19. ²¹⁵ 192. 19. ²¹⁶ 192. 19. ²¹⁷ 192. 19. ²¹⁸ 192. 19. ²¹⁹ 192. 19. ²²⁰ 192. 19. ²²¹ 192. 19. ²²² 192. 19. ²²³ 192. 19. ²²⁴ 192. 19. ²²⁵ 192. 19. ²²⁶ 192. 19. ²²⁷ 192. 19. ²²⁸ 192. 19. ²²⁹ 192. 19. ²³⁰ 192. 19. ²³¹ 192. 19. ²³² 192. 19. ²³³ 192. 19. ²³⁴ 192. 19. ²³⁵ 192. 19. ²³⁶ 192. 19. ²³⁷ 192. 19. ²³⁸ 192. 19. ²³⁹ 192. 19. ²⁴⁰ 192. 19. ²⁴¹ 192. 19. ²⁴² 192. 19. ²⁴³ 192. 19. ²⁴⁴ 192. 19. ²⁴⁵ 192. 19. ²⁴⁶ 192. 19. ²⁴⁷ 192. 19. ²⁴⁸ 192. 19. ²⁴⁹ 192. 19. ²⁵⁰ 192. 19. ²⁵¹ 192. 19. ²⁵² 192. 19. ²⁵³ 192. 19. ²⁵⁴ 192. 19. ²⁵⁵ 192. 19. ²⁵⁶ 192. 19. ²⁵⁷ 192. 19. ²⁵⁸ 192. 19. ²⁵⁹ 192. 19. ²⁶⁰ 192. 19. ²⁶¹ 192. 19. ²⁶² 192. 19. ²⁶³ 192. 19. ²⁶⁴ 192. 19. ²⁶⁵ 192. 19. ²⁶⁶ 192. 19. ²⁶⁷ 192. 19. ²⁶⁸ 192. 19. ²⁶⁹ 192. 19. ²⁷⁰ 192. 19. ²⁷¹ 192. 19. ²⁷² 192. 19. ²⁷³ 192. 19. ²⁷⁴ 192. 19. ²⁷⁵ 192. 19. ²⁷⁶ 192. 19. ²⁷⁷ 192. 19. ²⁷⁸ 192. 19. ²⁷⁹ 192. 19. ²⁸⁰ 192. 19. ²⁸¹ 192. 19. ²⁸² 192. 19. ²⁸³ 192. 19. ²⁸⁴ 192. 19. ²⁸⁵ 192. 19. ²⁸⁶ 192. 19. ²⁸⁷ 192. 19. ²⁸⁸ 192. 19. ²⁸⁹ 192. 19. ²⁹⁰ 192. 19. ²⁹¹ 192. 19. ²⁹² 192. 19. ²⁹³ 192. 19. ²⁹⁴ 192. 19. ²⁹⁵ 192. 19. ²⁹⁶ 192. 19. ²⁹⁷ 192. 19. ²⁹⁸ 192. 19. ²⁹⁹ 192. 19. ³⁰⁰ 192. 19. ³⁰¹ 192. 19. ³⁰² 192. 19. ³⁰³ 192. 19. ³⁰⁴ 192. 19. ³⁰⁵ 192. 19. ³⁰⁶ 192. 19. ³⁰⁷ 192. 19. ³⁰⁸ 192. 19. ³⁰⁹ 192. 19. ³¹⁰ 192. 19. ³¹¹ 192. 19. ³¹² 192. 19. ³¹³ 192. 19. ³¹⁴ 192. 19. ³¹⁵ 192. 19. ³¹⁶ 192. 19. ³¹⁷ 192. 19. ³¹⁸ 192. 19. ³¹⁹ 192. 19. ³²⁰ 192. 19. ³²¹ 192. 19. ³²² 192. 19. ³²³ 192. 19. ³²⁴ 192. 19. ³²⁵ 192. 19. ³²⁶ 192. 19. ³²⁷ 192. 19. ³²⁸ 192. 19. ³²⁹ 192. 19. ³³⁰ 192. 19. ³³¹ 192. 19. ³³² 192. 19. ³³³ 192. 19. ³³⁴ 192. 19. ³³⁵ 192. 19. ³³⁶ 192. 19. ³³⁷ 192. 19. ³³⁸ 192. 19. ³³⁹ 192. 19. ³⁴⁰ 192. 19. ³⁴¹ 192. 19. ³⁴² 192. 19. ³⁴³ 192. 19. ³⁴⁴ 192. 19. ³⁴⁵ 192. 19. ³⁴⁶ 192. 19. ³⁴⁷ 192. 19. ³⁴⁸ 192. 19. ³⁴⁹ 192. 19. ³⁵⁰ 192. 19. ³⁵¹ 192. 19. ³⁵² 192. 19. ³⁵³ 192. 19. ³⁵⁴ 192. 19. ³⁵⁵ 192. 19. ³⁵⁶ 192. 19. ³⁵⁷ 192. 19. ³⁵⁸ 192. 19. ³⁵⁹ 192. 19. ³⁶⁰ 192. 19. ³⁶¹ 192. 19. ³⁶² 192. 19. ³⁶³ 192. 19. ³⁶⁴ 192. 19. ³⁶⁵ 192. 19. ³⁶⁶ 192. 19. ³⁶⁷ 192. 19. ³⁶⁸ 192. 19. ³⁶⁹ 192. 19. ³⁷⁰ 192. 19. ³⁷¹ 192. 19. ³⁷² 192. 19. ³⁷³ 192. 19. ³⁷⁴ 192. 19. ³⁷⁵ 192. 19. ³⁷⁶ 192. 19. ³⁷⁷ 192. 19. ³⁷⁸ 192. 19. ³⁷⁹ 192. 19. ³⁸⁰ 192. 19. ³⁸¹ 192. 19. ³⁸² 192. 19. ³⁸³ 192. 19. ³⁸⁴ 192. 19. ³⁸⁵ 192. 19. ³⁸⁶ 192. 19. ³⁸⁷ 192. 19. ³⁸⁸ 192. 19. ³⁸⁹ 192. 19. ³⁹⁰ 192. 19. ³⁹¹ 192. 19. ³⁹² 192. 19. ³⁹³ 192. 19. ³⁹⁴ 192. 19. ³⁹⁵ 192. 19. ³⁹⁶ 192. 19. ³⁹⁷ 192. 19. ³⁹⁸ 192. 19. ³⁹⁹ 192. 19. ⁴⁰⁰ 192. 19. ⁴⁰¹ 192. 19. ⁴⁰² 192. 19. ⁴⁰³ 192. 19. ⁴⁰⁴ 192. 19. ⁴⁰⁵ 192. 19. ⁴⁰⁶ 192. 19. ⁴⁰⁷ 192. 19. ⁴⁰⁸ 192. 19. ⁴⁰⁹ 192. 19. ⁴¹⁰ 192. 19. ⁴¹¹ 192. 19. ⁴¹² 192. 19. ⁴¹³ 192. 19. ⁴¹⁴ 192. 19. ⁴¹⁵ 192. 19. ⁴¹⁶ 192. 19. ⁴¹⁷ 192. 19. ⁴¹⁸ 192. 19. ⁴¹⁹ 192. 19. ⁴²⁰ 192. 19. ⁴²¹ 192. 19. ⁴²² 192. 19. ⁴²³ 192. 19. ⁴²⁴ 192. 19. ⁴²⁵ 192. 19. ⁴²⁶ 192. 19. ⁴²⁷ 192. 19. ⁴²⁸ 192. 19. ⁴²⁹ 192. 19. ⁴³⁰ 192. 19. ⁴³¹ 192. 19. ⁴³² 192. 19. ⁴³³ 192. 19. ⁴³⁴ 192. 19. ⁴³⁵ 192. 19. ⁴³⁶ 192. 19. ⁴³⁷ 192. 19. ⁴³⁸ 192. 19. ⁴³⁹ 192. 19. ⁴⁴⁰ 192. 19. ⁴⁴¹ 192. 19. ⁴⁴² 192. 19. ⁴⁴³ 192. 19. ⁴⁴⁴ 192. 19. ⁴⁴⁵ 192. 19. ⁴⁴⁶ 192. 19. ⁴⁴⁷ 192. 19. ⁴⁴⁸ 192. 19. ⁴⁴⁹ 192. 19. ⁴⁵⁰ 192. 19. ⁴⁵¹ 192. 19. ⁴⁵² 192. 19. ⁴⁵³ 192. 19. ⁴⁵⁴ 192. 19. ⁴⁵⁵ 192. 19. ⁴⁵⁶ 192. 19. ⁴⁵⁷ 192. 19. ⁴⁵⁸ 192. 19. ⁴⁵⁹ 192. 19. ⁴⁶⁰ 192. 19. ⁴⁶¹ 192. 19. ⁴⁶² 192. 19. ⁴⁶³ 192. 19. ⁴⁶⁴ 192. 19. ⁴⁶⁵ 192. 19. ⁴⁶⁶ 192. 19. ⁴⁶⁷ 192. 19. ⁴⁶⁸ 192. 19. ⁴⁶⁹ 192. 19. ⁴⁷⁰ 192. 19. ⁴⁷¹ 192. 19. ⁴⁷² 192. 19. ⁴⁷³ 192. 19. ⁴⁷⁴ 192. 19. ⁴⁷⁵ 192. 19. ⁴⁷⁶ 192. 19. ⁴⁷⁷ 192. 19. ⁴⁷⁸ 192. 19. ⁴⁷⁹ 192. 19. ⁴⁸⁰ 192. 19. ⁴⁸¹ 192. 19. ⁴⁸² 192. 19. ⁴⁸³ 192. 19. ⁴⁸⁴ 192. 19. ⁴⁸⁵ 192. 19. ⁴⁸⁶ 192. 19. ⁴⁸⁷ 192. 19. ⁴⁸⁸ 192. 19. ⁴⁸⁹ 192. 19. ⁴⁹⁰ 192. 19. ⁴⁹¹ 192. 19. ⁴⁹² 192. 19. ⁴⁹³ 192. 19. ⁴⁹⁴ 192. 19. ⁴⁹⁵ 192. 19. ⁴⁹⁶ 192. 19. ⁴⁹⁷ 192. 19. ⁴⁹⁸ 192. 19. ⁴⁹⁹ 192. 19. ⁵⁰⁰ 192. 19. ⁵⁰¹ 192. 19. ⁵⁰² 192. 19. ⁵⁰³ 192. 19. ⁵⁰⁴ 192. 19. ⁵⁰⁵ 192. 19. ⁵⁰⁶ 192. 19. ⁵⁰⁷ 192. 19. ⁵⁰⁸ 192. 19. ⁵⁰⁹ 192. 19. ⁵¹⁰ 192. 19. ⁵¹¹ 192. 19. ⁵¹² 192. 19. ⁵¹³ 192. 19. ⁵¹⁴ 192. 19. ⁵¹⁵ 192. 19. ⁵¹⁶ 192. 19. ⁵¹⁷ 192. 19. ⁵¹⁸ 192. 19. ⁵¹⁹ 192. 19. ⁵²⁰ 192. 19. ⁵²¹ 192. 19. ⁵²² 192. 19. ⁵²³ 192. 19. ⁵²⁴ 192. 19. ⁵²⁵ 192. 19. ⁵²⁶ 192. 19. ⁵²⁷ 192. 19. ⁵²⁸ 192. 19. ⁵²⁹ 192. 19. ⁵³⁰ 192. 19. ⁵³¹ 192. 19. ⁵³² 192. 19. ⁵³³ 192. 19. ⁵³⁴ 192. 19. ⁵³⁵ 192. 19. ⁵³⁶ 192. 19. ⁵³⁷ 192. 19. ⁵³⁸ 192. 19. ⁵³⁹ 192. 19. ⁵⁴⁰ 192. 19. ⁵⁴¹ 192. 19. ⁵⁴² 192. 19. ⁵⁴³ 192. 19. ⁵⁴⁴ 192. 19. ⁵⁴⁵ 192. 19. ⁵⁴⁶ 192. 19. ⁵⁴⁷ 192. 19. ⁵⁴⁸ 192. 19. ⁵⁴⁹ 192. 19. ⁵⁵⁰ 192. 19. ⁵⁵¹ 192. 19. ⁵⁵² 192. 19. ⁵⁵³ 192. 19. ⁵⁵⁴ 192. 19. ⁵⁵⁵ 192. 19. ⁵⁵⁶ 192. 19. ⁵⁵⁷ 192. 19. ⁵⁵⁸ 192. 19. ⁵⁵⁹ 192. 19. ⁵⁶⁰ 192. 19. ⁵⁶¹ 192. 19. ⁵⁶² 192. 19. ⁵⁶³ 192. 19. ⁵⁶⁴ 192. 19. ⁵⁶⁵ 192. 19. ⁵⁶⁶ 192. 19. ⁵⁶⁷ 192. 19. ⁵⁶⁸ 192. 19. ⁵⁶⁹ 192. 19. ⁵⁷⁰ 192. 19. ⁵⁷¹ 192. 19. ⁵⁷² 192. 19. ⁵⁷³ 192. 19. ⁵⁷⁴ 192. 19. ⁵⁷⁵ 192. 19. ⁵⁷⁶ 192. 19. ⁵⁷⁷ 192. 19. ⁵⁷⁸ 192. 19. ⁵⁷⁹ 192. 19. ⁵⁸⁰ 192. 19. ⁵⁸¹ 192. 19. ⁵⁸² 192. 19. ⁵⁸³ 192. 19. ⁵⁸⁴ 192. 19. ⁵⁸⁵ 192. 19. ⁵⁸⁶ 192. 19. ⁵⁸⁷ 192. 19. ⁵⁸⁸ 192. 19. ⁵⁸⁹ 192. 19. ⁵⁹⁰ 192. 19. ⁵⁹¹ 192. 19. ⁵⁹² 192. 19. ⁵⁹³ 192. 19. ⁵⁹⁴ 192. 19. ⁵⁹⁵ 192. 19. ⁵⁹⁶ 192. 19. ⁵⁹⁷ 192. 19. ⁵⁹⁸ 192. 19. ⁵⁹⁹ 192. 19. ⁶⁰⁰ 192. 19. ⁶⁰¹ 192. 19. ⁶⁰² 192. 19. ⁶⁰³ 192. 19. ⁶⁰⁴ 192. 19. ⁶⁰⁵ 192. 19. ⁶⁰⁶ 192. 19. ⁶⁰⁷ 192. 19. ⁶⁰⁸ 192. 19. ⁶⁰⁹ 192. 19. ⁶¹⁰ 192. 19. ⁶¹¹ 192. 19. ⁶¹² 192. 19. ⁶¹³ 192. 19. ⁶¹⁴ 192. 19. ⁶¹⁵ 192. 19. ⁶¹⁶ 192. 19. ⁶¹⁷ 192. 19. ⁶¹⁸ 192. 19. ⁶¹⁹ 192. 19. ⁶²⁰ 192. 19. ⁶²¹ 192. 19. ⁶²² 192. 19. ⁶²³ 192. 19. ⁶²⁴ 192. 19. ⁶²⁵ 192. 19. ⁶²⁶ 192. 19. ⁶²⁷ 192. 19. ⁶²⁸ 192. 19. ⁶²⁹ 192. 19. ⁶³⁰ 192. 19. ⁶³¹ 192. 19. ⁶³² 192. 19. ⁶³³ 192. 19. ⁶³⁴ 192. 19. ⁶³⁵ 192. 19. ⁶³⁶ 192. 19. ⁶³⁷ 192. 19. ⁶³⁸ 192. 19. ⁶³⁹ 192. 19. ⁶⁴⁰ 192. 19. ⁶⁴¹ 192. 19. ⁶⁴² 192. 19. ⁶⁴³ 192. 19. ⁶⁴⁴ 192. 19. ⁶⁴⁵ 192. 19. ⁶⁴⁶ 192. 19. ⁶⁴⁷ 192. 19. ⁶⁴⁸ 192. 19. ⁶⁴⁹ 192. 19. ⁶⁵⁰ 192. 19. ⁶⁵¹ 192. 19. ⁶⁵² 192. 19. ⁶⁵³ 192. 19. ⁶⁵⁴ 192. 19. ⁶⁵⁵ 192. 19. ⁶⁵⁶ 192. 19. ⁶⁵⁷ 192. 19. ⁶⁵⁸ 192. 19. ⁶⁵⁹ 192. 19. ⁶⁶⁰ 192. 19. ⁶⁶¹ 192. 19. ⁶⁶² 192. 19. ⁶⁶³ 192. 19. ⁶⁶⁴ 192. 19. ⁶⁶⁵ 192. 19. ⁶⁶⁶ 192. 19. ⁶⁶⁷ 192. 19. ⁶⁶⁸ 192. 19. ⁶⁶⁹ 192. 19. ⁶⁷⁰ 192. 19. ⁶⁷¹ 192. 19. ⁶⁷² 192. 19. ⁶⁷³ 192. 19. ⁶⁷⁴ 192. 19. ⁶⁷⁵ 192. 19. ⁶⁷⁶ 192. 19. ⁶⁷⁷ 192. 19. ⁶⁷⁸ 192. 19. ⁶⁷⁹ 192. 19. ⁶⁸⁰ 192. 19. ⁶⁸¹ 192. 19. ⁶⁸² 192. 19. ⁶⁸³ 192. 19. ⁶⁸⁴ 192. 19. ⁶⁸⁵ 192. 19. ⁶⁸⁶ 192. 19. ⁶⁸⁷ 192. 19. ⁶⁸⁸ 192. 19. ⁶⁸⁹ 192. 19. ⁶⁹⁰ 192. 19. ⁶⁹¹ 192. 19. ⁶⁹² 192. 19. ⁶⁹³ 192. 19. ⁶⁹⁴ 192. 19. ⁶⁹⁵ 192. 19. ⁶⁹⁶ 192. 19. ⁶⁹⁷ 192. 19. ⁶⁹⁸ 192. 19. ⁶⁹⁹ 192. 19. ⁷⁰⁰ 192. 19. ⁷⁰¹ 192. 19. ⁷⁰² 192. 19. ⁷⁰³ 192. 19. ⁷⁰⁴ 192. 19. ⁷⁰⁵ 192. 19. ⁷⁰⁶ 192. 19. ⁷⁰⁷ 192. 19.*

ὁ κατὰ δυνάμιν

κατήρχομαι

εἰς ἀσθεῖαν.

ὁ ἀναστὰς,

ἀντος.

ἀνίστημι.

ὁ περὶ, ὅ.

πρῖν ἀνίστημι.

αἰετὸς,

ὅτιος.

αἰὶν ὅτι, in

compositione,

μὴν ἐρχομαι.

ὁ ἐκκλησία, ας.

ὁ καθολικός, ὅ.

ὁ κοινωνία, ας.

ὁ ἀφῆστος, ιος.

ἀφῆμι.

ὁ ἀνάστασις, ιος.

ὁ ἡ αἰώνιος, κ.

70 13.34. ⁷⁰ *Vi τῇ πρῶτῃ, 21.19. Adiectivum ut καλός, 145.*

71 11. *Numerale, ordinale, 148.6. ⁷¹ 22.24. ⁷² Vi simplex*

72 τὸν σῶτα, 122.9. *ab ἀνίστημι, resurgens, quod componitur ex αἰν, 68.22. (in compositione sæpe sonat idem quod re Latiniis) ὅτι ἵστημι, 121.14. ⁷³ Vi τῇ λόγων, 22.27. Cōponitur*

73 περὶ, ex πρῖν ἀνίστημι particula, 300.28. ὅτι κῆρ, 36.25. et

74 cor, anima, quasi dicat inanime vel exanime. ⁷⁴ *Vi κατὰ δυνάμιν, 67. ab ἀνίστημι, ascendo, componitur ex αἰν, 68.*

(in compositione nonnunquam significat idem quod αἰν, sursum: sic κατὰ interdum notat κατὰ, deorsum,) ὅτι ἵπ-

75 χομαι, 67. ⁷⁵ *Vi τὸν τυπόμενον, 91.33. ἀ καθέξομαι, sedes*

76 266.6. *componitur ex κατὰ 74. ὅτι ἵσχομαι, sedeo. ⁷⁶ Vi τῇ*

77 εἰλή, 22.24. ⁷⁷ *Vi τὸ πῖν, 65.36. ἀ μένω, debeo, futurum sum, hoc verbum ac infinitivus sequens cui iungitur, Latine sic reddi solent, μένειν ἐρχομαι, futurum est*

ut veniat, veniet, venturus est: sic in sequentibus, μέλλων πορεύειν interfectorius, cum vellet vel pararet interfici-

78 cere, cum esset interfectorius, ⁷⁸ *ut τὸ πῖν, 91.15. ab*

79 ἵρχομαι, 68. ⁷⁹ *ut τὸ ψαλ, 78.33. ἀ κρίνω 74.5. ⁸⁰ Vi βοῶν*

80 τας, 103.16. ἀ ζῶω, vivo, ⁸¹ *ut τὸ φιλέω, 21.24. Verbale*

81 155.11. *De hoc 266.32. ⁸² Vi τὸ πῖν, 21.19. Adiectivum*

82 ut καλός, 145.11. *componitur ex κατὰ, 63.22. ὅτι 32. ὅτι ὅλος,*

83 totus. *Est verò ὁ καθολικός, universalis. ⁸³ Vi τὸ φιλέω,*

21.24. *Denominativum 159.16. ab ὁ κοινωνῶν, ὄντος, socius,*

84 familiaris. ⁸⁴ *Vi τὸ πῖν, 49.25. vel ut ὅφιν, 49.24.*

85 ὅτι 44.18. ⁸⁵ *Verbale 155.11. ὅτι 264.21. ab ἀφῆμι, di-*

86 mitto: quod componitur ex ἀπὸ, 68.22. ὅτι 30. ὅτι ἵστημι,

87 200.16. ⁸⁵ *Vi τῇ εἰλή, 21.24. ⁸⁶ ἡ σὰρξ, ἡ σὰρξ, ⁸⁷ Vi*

88 τὸν ἀφῆμι 84. *ab ἀνίστημι. 72. ⁸⁸ Vi τὸν πῖν, 21.19. Ver-*

89 bale ἀ ζῶω, vivo, ⁸⁹ 160.3.

BENEDICTIO MENSÆ,

⁹⁰ ΕΥΛΟΓΙΑ ⁹¹ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ,

ante cibi sumptionem.

⁹² πρὸ τοῦ γεύσασθαι.

90.91.

92.

Christe Deus, benedic cibum ac potum

⁹³ Χεῖρ ⁹³ ὁ διός ⁹⁴ ὁ δολόγησον ⁹⁵ τὴν βροσθὴν καὶ ⁹⁶ τὴν πόσιν

seruorum

93.94.95.96.

feruorum tuorum, quoniam sanctus es iugiter,
 79 ἡ δὲ δὲ ὡν 10 σε, ἐπὶ 45 αἰῶς 98 εἰ πάντοτε,
 nunc & semper, & in sæcula sæculorum, Amen.
 νῦν καὶ αἰεὶ εἰς 99 τὸς αἰῶνας ἡ δὲ αἰῶνων, Ἀμήν.

97.98.

99.

SCHOLIA.

90 ⁹⁰ *Ὡς ἡ φιλία, 21. 24. Denominatiuum 159. 16. ab ἑν- 90 ἡ δὲ λογία, ας.*
 λορε, 38. ⁹¹ *Ὡς τῆς μύσεως, 21. 18. 91 γύσασθαι, ὡς τὴν γύσασθαι,*
 97. 10. *ἀ γύσασθαι, cibum sumo. Infinitiu, articu- 91 ὡς τὸ τῆ γύσασθαι,*
 lis iuncti, à Latinis variè redduntur, nunc per gerun- 92 *Infinitiu artii-*
 dia, nunc per supina, quæ Græci ignorant, et quandoque 92 *culis iuncti, quo-*
 per nomina verbalia, ut hoc loco. ⁹³ *Articulus præposi-*
 tiui, ὅ, habet hic miram quandam & vehementem, em- 93 *modo Latine*
 phasim, ut ὅ διός sit quasi ὅ ὄντως διός ὡν, quire vera De- 94 *reddantur.*
 us es. ⁹⁴ *Ὡς ποίησον. 99. 24. ab ἑν- 95 τὴν ἀφισιν, 96 ἡ βροσσις, ας.*
 84. *ἀ βροσσκω, 228. 5. 95 Ὡς τὴν ἀφισιν 48. ἀ πίνω, bibo, sed 97 ἡ πόσις, ας.*
 tanquam ἀ πῶμι 156. 29. ⁹⁷ *Ὡς τὴν λόγων, 22. 27. 98 196. 98 εἰ.*
 29. ⁹² 32. 34. 99

GRATIARVM ACTIO

100. ΕΨΑΡΙΣΤΙΑ.

Post cibi sumptionem.

92 *μὲν τὸ γύσασθαι.*

100.

Benedictus Deus misericors & nutrens nos
 101 *Ευλογητὸς ὁ θεός 192 ὁ ἰλαῖν καὶ 103 πρέφαν ἡμῶς*
 ex suis ditibus donis sua gratia &
 104 *καὶ αὐτὴ πλεονίον 105 δωρεῶν 106 τῇ αὐτῇ χελεῖ καὶ*
 benigntate iugiter nunc & semper & in secu-
 107 *φιλόθυθραπία πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς 99 τὸς αἰῶ-*
 la sæculorum, Amen.
 108 *ας, ὡς αἰῶνων, Ἀμήν.*

101. 102. 103.

104. 105. 106.

107.

SCHOLIA.

100 *Ὡς ἡ φιλία, 21. 24. Denominatiuum, 159. 16. ab 100 ἡ δὲ χαριεσία, ας.*
 ἡ χαριεσία, gratus, iucundus, graciosus & amabilis, com-
 ponitur

ὁ ἑυλόγητος.

ὁ πλάσιος, &c.

ὁ φιλάδωρος, &c.

α.

ὁ φιλάδωρος.

¹⁰¹ ponitur ex eū, 156. 6. ὅτι ἡ χάρις, ἡ χάρις, gratia. ¹⁰¹ Verba
¹⁰² le, 155. 16. ab ὀυλογίᾳ, 38. ¹⁰² ut ὁ ποιῶν, 100. 5. ab ἰλίου,
¹⁰³ μῆσου, misereor. Vide 108. II. ¹⁰³ ut τὸ πῶν 79. 30. ἀπὸ
¹⁰⁴ φασμ. δριῖν, 186. 16. ¹⁰⁴ Vt ἡ δριῖν 22. 27. Adiectivum
ut ἄριστος, 145. 10. Dicitur πλάσιος, quasi πολυάσιος, id est,
πολλὴν ἔχων εὐρίαν, multam habens substantiam, prædium
magnis opibus. Inter articulum τῆς, ὅτι eius nomen πλά-
σίως, eleganter inseritur genus. ἀνθρῶπι. ¹⁰⁵ ut τῆς φιλαίας, 21. 24.
¹⁰⁶ ἀπονομαστικῶς ὁ δριῖν, α. ¹⁰⁶ 4. 12. ¹⁰⁷ Vt τῆς φιλαίας, 21.
¹⁰⁷ 24. Denominativum 159. 16. ab ὁ καὶ ὁ φιλαίωρος, &c. be-
nignus, humanus, id est, homines amans, vel hominum
amator, componitur ex φίλος, amicus, ὅτι ἀνθρώπος, homo.

EURIPIDIS ORESTES.

I. 2.

ἜΤ' ΡΙ ΠΙ' ΔΟΥ Ὁ ΡΕ' ΣΤ ΗΣ.

ARGUMENTVM.

ἜΤ' ΠΟΘΕΣΙΣ.

3.

4. 5.

6. 7. 8. 9.

10. 11. 12. 13.

14. 15. 16.

17. 18. 19.

20. 21. 22.

23. 24. 25.

26.

Orestes propter matris caedem, simul & à
Ὀρέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγῆν, αἷμα καὶ τὸ
Furij perterritus, & ab Argivis condem-
⁶ τῆς Εἰρηνίων 7 δῆματ' ἐμῶν, καὶ τῆς Αἰγείων 9 καὶ αἰρε-
natus morte, interfectus Helenam & Her-
¹⁰ σεϊς 10 δ' ἀνὰ τῆς, 11 μέλλων 12 πορεύειν 13 Ελένῃ καὶ Ερ-
mionem, eò quòd Menelaus præsens non tulit
¹⁴ μόνῃ, 14 αἰδ' ὅτι Μενέλαος 15 παρῶν. ὡς α' 16 ἰσοή-
opem, prohibitus est ab Apolline. Apud nullum
¹⁷ θῆται, 17 ἐκαστὸν 18 Ἀπόλλωνος. Παρ' 19 εὐδὲν
autem ponitur fabula. Præfatur verò Electra
²⁰ δὲ 20 καὶ τῶν 21 ἡμῶν δολογία. 22 Περιλογίζετο δὲ ἡ Η' λίαν
ut soror Orestis, miserabili oratione utens,
²³ 23 ὧς 24 ἀδελφὴ Ὀρέστη 25 ελεηρολογούσα διὰ
propter Tantalum.
²⁶ 26 καὶ Τάνταλον.

SCHO-

SCHOLIA.

¹ Vt πῦ χύσου, 13. 34. ² Maxima Orestis facinorain 1.2 Orestes.
 hac fabula continetur, vt eius argumento ac ex Electre
 oratione poteris colligere: ideo eam Euripides Orestem
 appellauit. ³ Verbale 155. 11. ab ἐπιδήμι, suppono, 3 ἡ ἐπίδειξις, 108.
 principia pono, componitur ex ἐπὶ τῇ τήμη, 118. 13. Vi-
 de 264. 21. ⁴ vt τῷ πρῶν. Verbale 157. 3. ἀσφάζω, vel 4
 σφάζω, 65. 3. preteritum medium σφαζα 93. 21. vnde ἡ
 σφαζή. ⁵ 36. 28. ⁶ Vt ἄδ' χεύω, 42. 7. b. componitur E- 5.6 ἡ σφαγή, ἡ, ἡ.
 ρεπὺς ex ἑρς, lis, τῷ νῦς, mens, quasi sit mentis lis ἢ pro-
 uocatio. ⁷ Vt χυσιμῶρος, 107. 28. ἀδεμπτῶ, perterrefa-
 cio. Fit à nomine τὸ δέμας, δέμας, pauor, meus. III. 17. 7 δέμας, τῶ.
⁸ Ἀργεῖος, Argiuius, fit à τῷ ἄργος, Argos, clarissima ci- 8 ὁ Ἀργεῖος, ὡ.
 uitas Peloponnesi, non procul à Mycenis, ubi Agamem-
 non Orestis pater regnauerat. ⁹ Vt τοφθεῖς, 92. 4. ἀ κα- 9
 κχεῖν, condemno. ¹⁰ Vt τῷ λόγῳ. θάνατος dicitur quasi 10 ἡ θάνατος, ὡ.
 τανῶς, id est, extensa porrecta, à τανύω, extendo, traho.
 Mors enim se ad omnia extendit ac porrigit. ¹¹ Vt τὸ πῖον, 11
 79. 30. ἀ μύκω, 78. 30. ¹² vt τὸ πῖον 78. 30. ἀ φονύω in- 12 φονύω.
 terficio fit à nomine ἡ φονή, cædes. III. 17. ¹³ Vt τῷ πρῶν, 13
¹⁴ Pro αὐτῷ ὄν, pro quibus, id est, eo quod, vide 8. 9. τῷ 14 αὐτῷ ὄν.
 9. 17. ¹⁵ Vt simplex ὡν ὄντες, 197. 12. ἀ πάρεμι, adsum, 15 ὁ παρὼν, ὄντες.
 componitur ex παρὰ, 68. 22. τῷ εἰμι, 196. 29. ¹⁶ Vt ἐτυλε, 16
 73. 13. ἀ βοηθέω, μ.η.σω, auxiliior, opem fero: fit à nomine ὁ 17 βοηθέω.
 βοηθός, ἑ, fautor, adiutor. III. 17. ¹⁷ Vt ἐτύφθη, 87. 29. ἀ 18
 κωλύω, prohibeo. ¹⁸ vt Πλάτωνος, 32. 35. ¹⁹ 39. 14. ²⁰ 204. 19
 28. ²¹ Denominatiuum, 159. 16. ἀ μυθολόγος, fabulator: 20
 quod componitur ex μῦθος, fabula, τῷ λόγος, sermo. Qua- 21 κείται,
 re μυθολογία propriè est ratiocinatio fabularum, sumi- 22 ἡ μυθολογία.
 tur uerò pro fabula simpliciter. ²² Vt τὸ πῖον, 65. 36. ἀ 22
 κωλαγίζω, præfor: quod fit, III. 17. ἀ πρόλογος, prologus,
 præfatio, componitur ex πρό, præ, ante, τῷ λόγος, 157. 4. 23 κωλαγίζω.
²³ ὡς: varia significat: hic sumitur pro vt, uisite. ²⁴ Vt 23
 ab adiectiuo ὁ κελός, fit femininum ἡ κελή: sic ab ὁ ἀδελ- 24
 φός, frater, fit ἡ ἀδελφή, soror. ²⁵ vt ποιῶσα, 100. 6. ab ἐ- 25 ἐλεφτολογία.
 λεφτολογία, ἡ ἥσω, conqueror, oratione uxor lugubri τῷ
 miserabili. Fit III. 17. ab ἐλεφτολόγος, qui miserabili ora-
 tione

zione viuitur & componitur ab infortunio, miserabilis, & λέ-
26 3ης, *scilicet* 26 71 τὸν λόγον, 22. 28. de hoc 10. 9.

ELECTRA.

H'ΛΕΚΤΡΑ.

Non est vllum malum (vt dicam verbo)

27. 28. 29.

47 Οὐκ α²⁸ ἔστιν 27 οὐδ' ἐν δ' ἄνδρ', 29 αὐτ' εἰπ' ἔν' ἔπος,

Neque morbus, neque calamitas à dijs immissa,

30.

Οὐδ' ἐπ' αὐτοῦ, ἐδ' ἐν συμφορᾷ 30 δεινὰτος,

Cuius non ferat onus hominis natura.

31. 32. 33. 34.

Ἦς ἐκ γ' 31 αὐτ' 32 ἀρετ' 33 ἀχθος αἰδρωτόν 34 φύσις.

Nam beatus (nec exprobro infortunia.)

35. 36.

Ὁ γὰρ μακάριος, 35 ἢ ἐκ 36 οὐκ ἐστὶν τύχης.

Ioue natus, vt aiunt Tantalus,

37. 38.

37 Διὸς 38 περικλῶς, ὡς λέδ' οἱ, Τάνταλος,

Vertici imminens pauescens petram,

39. 40. 41.

Κορυφῆς 39 ὑπὸ τέλλοντα 40 δ' ἐμμένον 41 πέτρῳ,

Per aerem volat, & pendit hanc pœnam,

42.

42 Ἀεριοτάτη καὶ τίνας ταύτῃ δίκην.

Vt quidem aiunt, quod cum dijs, homo cum esset,

43.

Ὡς μὲν αὖ λέγ' οἱ, ὅτι θεοῖς ἀνδρὸς 43 ὧν,

Communis mensæ dignitatem habens æqualem,

44.

Κοινῆς τραπέσης 44 ἀξίωμι' ἔχων ἴσον,

Incontinentem habuit linguam: turpissimū mor-

45. 46. 47. 48.

45 Ἀκύλαστον 46 ὅτε γλῶσσαν, 47 αἰσχρὴν 48 νό-
bum.

σσι.

Hic producit Pelopen: ex hoc Atreus natus est.

49. 50.

Οὗτος οὐ γένει πέλοπα: 49 τῷ δ' Ἀτρεὺς 50 ἔφυ.

Cui sceptrā texens, fatale fecit Dea.

51. 52. 53.

ἥ 51 σέμματα 52 ξήνας, α 53 ἐπέκλωσεν θεᾷ.

Contentio, Thyesti bellum existenti fratri

Ἐρεῖς, Θυέστη πόλεμον ὄντι συγγόνῳ

Facere. Quid infanda repetere me oportet?

54. 55. 56. 57.

54 Θέσθ' α 55 τίς 56 τ' ἀρρήτ', 57 ἀναισθητοῦσά μοι 58 δεῖ,

58.

Conuiuio excepit igitur ipsum liberos interficiens

59. 60. 61. 62.

59 Ἐδάσθ' γ δ' 60 61 τίς 62 δ' οὐκ ἐπίστας

Atreus.

Atreus.

Ατρεΐδης.

Ex Atreo verò (quæ fuerunt enim in medio taceo

α Ατρεΐδης δὲ. ⁶³ τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶ
infortuniâ.) 63.

τύχας.

Illusttris (si modò illusttris) Agamemnon natus est.

Ο' κλεινός, εἰ δὲ κλεινός, Αγαμέμνων ⁵⁰ ἴφρ.

Menelaúsque ex Cretensi matre Aëropa

Μενελάος τε Κρήτης ὁ ματὴρὸς Ἀρυόπης ⁶⁴ ἀπο

Duxit vxorem verò sanè Dijs inuisam

⁶⁴ Γαμέι δ' ὁ μὲν δὴ τῶν θεῶν ⁶⁵ συζυγερὴν 64. 65.

Menelaus Helenā. Porro, Cletemneſtre coniugium

Μενέλαος Ἑλένην. ὁ δὲ, Κλυτεμνήστρε λέχος

Inſigne apud Græcos Agamemnon rex.

Ἐπίσημον εἰς Ἑλλήνας Αγαμέμνων ἀναξ.

Cui virgines quidem tres natæ ſumus ex vna

α Ω' παρθένοι μὲν τρεῖς ⁵⁰ ἴφρ μὲν ἐκ ⁶⁶ μιᾶς 66.

Chryſothemis, Iphigeniáque, Electrâque ego,

Χρυσιθέμις, Ἰφιγένεια, Ἠλέκτρα ἰγώ,

Máſque Oreſtes matre ſcleratiſſima:

α Ἄρσεντ' Ὀρέστης, ὁ ματὴρὸς ὁ ⁶⁷ ἀνοσιωτάτας: 67.

Quæ maritum exitum non habente, induens veſte

α Η' ⁶⁸ πόσιν ⁶⁹ ἀπέριτο ⁷⁰ περιβαλὼν ⁷¹ ὑφάσματι 68. 69. 70. 71.

Occidit: Quorum verò gratia, virginem dicere

α ⁷² Ἐκτίθεν: ὧν δὲ ὁ ἕκαστος, παρθένον λέγειν 72.

Non eſt honeſtum. Relinquo hoc obſcurum in

α Οὐ καλὸν ⁷³ ἰδὼν ⁷⁴ τὸν ⁷⁴ ἀσαφὲς ἐν 73. 74.

communi conſiderandum.

κοινῷ ⁷⁵ σκοπεῖν.

Apollinis autem iniuſtitiam quidem quid opus

α ἔστι δ' ἀδικίᾳ μὲν τι δεῖν 75.

eſt accuſare?

κατηγγρεῖν;

Perſuadet verò Oreſti, matrē, quæ ipſum genuerat.

α Πείθει δ' Ὀρέστην, ⁷⁶ μητέρα, ⁷⁷ ἡσφ ⁷⁸ ἐγένετο. 76. 77. 78.

Interficere, apud non omnes gloriam ferens.

α Κτείνῃ, πρὸς ⁷⁹ ἕχ' ἀπαντας ⁸⁰ ὑλείδην φέρων. 79. 80.

Y. ij.

Attamen

81.82.

Attramen occidit, non inobediens Deo.

Ὁ μὲν δ' ⁸¹ ἀπικτήν' ἐκ ⁸² ἀπειθήσας . θεῶν.

83.84.85.

Et ego particeps fui, tanquam scilicet mulier cædis,

⁸³ Κατ' αὐτὴν ⁸⁴ ματέρον, ⁸⁵ οἷον δὴ γυναῖκα φόνου.

86.87.

Pyladesque, qui nobiscum patrauit hæc.

Πυλάδης ⁸⁶ ὅς ἐστι μὲν ⁸⁷ συγκατείργασται βλάβει.

88.

Hinc inde agresti colliquefactus morbo, ægrotat

Ἐντεῦθεν ἀγρίῳ ⁸⁸ σωματικῆς νόσου, νοσεῖ

89.90.

Miser Orestes. Hic prostratus in lecto

⁸⁹ τλήμων Ὀρίστης, ἡ δὲ ⁹⁰ πτωὶν ἐν δεινίοις

91.

Decumbit. Matris vero sanguis ipsum agitat

⁹¹ Κεῖν τὸ ὁ ματρὸς δὲ αἷμα ⁹⁰ τὴν ⁹¹ προχλατῆ

Furoribus, nominare enim vereor Deas

αἱ Μαιαισιπὸν ὀνομάζειν γὰρ αἰδημαθίας

92.93.

Eumenidas, quæ hunc certatim territant timore.

⁹² Εὐμενίδας, αἱ β' τὸν ⁹³ ἐξαιμῶνται φόβῳ.

94.

Sextus porro hic est dies, ex quo cædibus

Ἐκτον δὲ γὰρ δὴ β' τὸν ⁹⁴ ἡμερ' ἐξότου ⁹⁵ σφαγῆς

95.96.97.

Mortua mater, igni purgata est corpore.

⁹⁵ Θανέσα ὁ μήτηρ, πυρὶ ⁹⁶ καθήγηται ⁹⁷ δέμας.

98.99.100.

Quibus neque cibos per gulam cepit :

ὧν οὐτ' ⁹⁸ σιτὰ διὰ ⁹⁹ δέμας ¹⁰⁰ ἐδέξατο.

101.102.103.104

Non balnea dedit corpori, intra penulas verò

Ὅς ¹⁰¹ λούτρ' ἐδωκε ¹⁰² χροστί, ¹⁰³ ἡλαιοδιανδ' ἐῖσω

105.106.

Tectus, quum quidem corpus leuatum fuerit

¹⁰⁵ Κρυθεῖς, ὅταν μὲν σῶμα ¹⁰⁶ κεκοσμή

morbo,

νόσου,

107.

Compos mentis lachrymas, tum verò è cubilibus

¹⁰⁷ Ἐμμερον δακρύει, ποτὶ δὲ δεινίων ἐκ τοῦ

108.109.

Profilijt celer, ut pullus equinus à iugo.

¹⁰⁸ πρὸς ¹⁰⁹ δεσμάτος, πῶλος ἐὼς δ' ὅπου ζυγῷ.

SCHOLIA.

ἐκ δὲν.

27

²⁷ ἐκ δὲν, non nullum, id est, non vllum, vel nullum.

ἄλλ' εἰπεῖν ἔπος.

28

Duae negationes Græcis magis negant. De ἐκ vide 303.

²⁸ 16. de δὲν verò 39. 15. ²⁸ 196. 29. ²⁹ Sic dicere verbum,

29

id

id est, ut ita dicam vel ut breuiter dicam, de εἶπεν 174.

- 30 15. ἵππο: ὅρ πάρος, ut το πείχες, 28. 35. ³⁰ Componitur à
 31 δὲς ὅρ ἰλαύνω, impello. Vide 145. 14. ³¹ Particula po-
 32 tentialis, ἐκ ἀν ἀετο, non ferat, id est, non possit perfer-
 33 re. Interdum tamen ἀν prorsus vacat, 304. 13. ³² Vt τὴ
 34 αὐτο, 96. 19. ab οἰεσ, fero, tollo, gesto. Futurum ἀεσ, 52.
 35 38. ³³ Dicitur τὸ ἄχος, τοις, pondus, onus, quasi τὸ ἄχος, do-
 36 lor per pleonasmum τὸ θ. ³⁴ Verbale 155. II. ἀ φῶ, pro-
 37 ducō, gigno, creō, ³⁵ καὶ ἐκ, ὅρ non, nec. ³⁶ Fit à nomine τὸ
 38 οὐειδος, improperium, opprobrium, ignominia. III. 20. ³⁷
 39 167. 17. ³⁸ Vt τι τυφῶς, 79. 33. ἀ φῶ, 71. 26. ³⁹ Vt τὸν τὸ-
 40 ποντα, 79. 30. ab ὑπερέκω, exorior, superemineo. compo-
 41 nitur ab ὑπὲρ super ὅρ τίκω, orior. ⁴⁰ Vt τὸ πων, 79. 30.
 42 ἀ δειμῆνω, timeo, formido: quod sit ἀ δέιμος, ε, timor. III.
 43 18. ⁴¹ ὁ πέρος, ε, Atticè idem, quod ἡ πέρα, communiter,
 44 petra, saxum, lapis. ⁴² Vt ῥοᾶται, 102. 25. ab αἰελοποτόμα,
 45 in aere volo: componitur ex αἰρ, αἰερος, aer, ὅρ ποτόμα,
 46 volo, volas. Aldus legit citra compositionem, αἰελοποτῶται.
 47 43 ὢν, existens. I 97. 12. De Participiorum interpretan-
 48 diratione, vide 80. 24. ⁴⁴ Verbale, 155. 8. ab ἀξίω, μ. ἀ-
 49 σω, dignum puto: quod sit ab ὁ ἀξιος, dignus. III. 17. ⁴⁵ Α-
 50 κολάζω, μ. ἀσω, id est, punio, ducitur verbale κολαζός, 155.
 51 16. cum α privatio, ἀκάλασος, ε, incastigatus, impunitus,
 52 id est, intemperans, incontinens, libidinosus, flagitiosus,
 53 46 257. 24. ⁴⁷ ut τὴν πῦν, Adiectiuum ut κελός, 145. II.
 54 47 superlatiu gradus, 150. 6. ⁴⁸ 24. 16. ⁴⁹ Subauditur
 55 48 praepositio ἐκ. ⁵⁰ 292. 18. Verbale, 155. 8. ἀ στέφα, corono,
 56 49 ac propriè στέμμα, significat coronam, sed sumitur etiam
 57 50 pro sceptro, vel corona regia, aut diademate: quæ regis
 58 51 sunt insignia. ⁵² Vt τὴ ψα, 79. 37. ἀ ξαίνα, neo, rexo, μ.
 59 52 ξανῶ. 52. 38. Aoristus primus, ξήνα, Atticè, ut ἱμῖνα, 73.
 60 53 36. Quidam subscribunt ι, alij minimè, ⁵³ ut ἱτυψ, 73.
 61 13. ab ὀπκλώθω, volo infusum: ὅρ refertur ad satum siue
 62 Parcas, quarum una Clotho nominatur, quasi per fila
 63 Parcarum instituo, fatale facio, fataliter instituo. In
 64 Aldino exemplari hæc sententia sic legitur: ἱπκλώσων
 65 θιά, ἱεῖν Οὐίση, ὅρ c. ut sit hic sensus, ἱπκλώσων θιά, fatale
 66 fecit Dea, scilicet Clotho, θιάς ἱεῖν πόλεμος Οὐίση, ὅρ c. in-
 67 7. 11. ferre

ὁ ἡ θεὸς αὐτο, ε.

ἀετο.

ἡ φύσις, τοις.

οὐειδίζω.

δειμῆνω, μ. ανῶ.

αἰελοποτόμα.

τὸ ἀξίωμα, ατο.

ὁ ἡ ἀκάλασος, ε.

ἱχον, ε, ε, ε.

αἰχμιστος, η, ον.

ἱφυ, υ, ε, υ.

τὸ στέμμα, ατο.

ξήνασα,

ξάινα.

ὀπκλώθω.

θιάς.

ὁ ἀρχηγός.

τὸ τεχνον, κ.

Ἀποκτείνας.

ταμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ,
ἔσ.

အံ့ ဘဝံသာယ၊ ၂၀၆။

Энерг.

περιβαλόντα.

ὅ ἡ ἀσπερὴς, ἐοῖ.

ਸਫ਼ੇ.

ἰζηνάριον, ατο.

ἡ εὐκλεια.

ἀπέκτεινε.

ἀπειθήσας.

ferre licet, bellum appositorie, id est, bellum litigiosum, 54 121.4.⁵⁵ 41.4.⁵⁶ 23.2.2. & 276.1.⁵⁷ *vi τυψα*, 97.
55 10. *ab ἀναμίσθω*, μ.ήσω, *repeio, recogito, suppono, demesior,*
56 24.1.6.⁶⁰ *vi τυψα*, 73.13. *à δαψω, conuiuior, conuiuiio &*
57 *mensa excipio.*⁶³ 138.36. ⁶¹ 23.27. ⁶² *vi τυψα*, 79.36.
58 *ab ἀποτεινω*, vide 207.26. & 34. Igitur τίκτω ἀποτει-
59 νω, *liberos interficiens, vel liberis interfectis, postquam*
60 *Thyestis fratris liberos interfecisset.* Vide 80.24. ⁶³ vide
61 308.24. ⁶⁴ Sic sensu collige: *δῖος, porro, ὁ μὲν Μενέλαος, Me-*
62 *nelaus quidē, γαμεῖ τῶν Ελέων συζυγμένω θεοῖς: ὁ δὲ Ἀγαμέ-*
63 *μνων ἀναξ, at Agamemnon rex, supple γαμεῖ, τὸ λέγος. &c.*
64 *γαμεῖ, vi ποιεί, 99.10. à γαμίω, de quo 238.12. ⁶⁵ vi ποι-*
65 *εμένω, 101.34. à συζύγω, odio sum, passiuè, inuisus sum.*
66 ⁶⁶ 39.13. & 147.23. ⁶⁷ *Pro ἀντιπατάτης, ὁ, Est superlatiuū*
67 *gradus, vi σφοδρῶτος, 149.25. à positiuo ἀντίπος, vide 300*
68 *30. ⁶⁸ ὁ πῶσις, est potus, ποιοῦν ὁ πῶσις: est maritus, vir,*
sponsus: sic dictus, quod veluti portio terræ mista gene-
ratur plantæ, ita vir mulieri mistus causa est procreati-
69 *onis liberorū. ⁶⁹ τὸ πέρει, vel πέρειος, finis: ἀπέρειος, sine et*
exiui canēs, 300.31. Astuè admodū Chytemnestra Aga-
mēnoni Troia reuerso, ac Dijs sacrificaturo, porrexit vē-
σῆ quandā oblongam & ἀπέρειος, cui videlicet nulla erat
à superiori parte apertio, qua caput aut brachia exere-
ret, vi illi ea obuoluitum, adiuvante Aegysθο (cum quo
illa, absente viro, adulterij consuetudinē habuerat, et qui
70 *tū abditus erat in insidijs) miserè trucidaret. ⁷⁰ Vi τυψ-*
71 *σα, 80.2. à περλάττω. ⁷¹ Verbale, 155.3. et 27. ab ὑφαίνα,*
72 *texto. Vide 189.12. ⁷² Vi ἔτυψα, 73.13. à κτείνω, 62. ⁷³ Vi*
73 *ἑώω, 102.25. ab ἑάω, ⁷⁴ ὁ κῆν ὁ σαφής, manifestus cū a primi-*
74 *tiuō, ὁ κῆν ὁ σαφής, κῆν τὸ σαφές, εἰός, obscurus, a. um. ⁷⁵ Vi*
75 *ποιεῖν, 101.27. à ποιεῖω. ⁷⁶ 161.7. ⁷⁷ Euripides ac Sopho-*
76 *cles interdum usurpant duale σπέ pro singulari ἱ. atq; hoc*
77 *pronomē primitiuū tertie personæ non rarè ponitur loco*
78 *relatiui αὐτός, ⁷⁸ 139.12. ⁷⁹ 238.24. et 30. ⁸⁰ Denomina-*
79 *tiuū, 303.16. ab ἐγκλής, inchyus, celebris, quod sit ab ἐῶ,*
80 *159.16. et τὸ κλέος, honor. ⁸¹ Vi ἔτυψα, 73.13. ab ἀποτει-*
81 *νω, ⁸² Vi τυψα, 79.36. ab ἀπειθέω, μ.ήσω, non pareo, quod*
82 *fit ab adiectiuo ὁ κῆν ὁ ἀπειθέος, inobediēs, imperuasibi-*

lis, III. 18. ἀπειθείς verò cōponitur ex α primitiuo, & πει-
 θέω, per suasiuū, πείθω etiam est persuādeo, 193. 29.⁸⁴ 84 ἀπειθείς.
 simplex ἔχει, 257. 24. ἀ μίτιχω, pariceps sum, cōponitur ἀ
 μίτι, 68. 22. & ἔχω, ⁸⁵ Id est, pro parte mea muliebri: cū 85 μίτιχον.
 qualiter, aduerbiū ex neutro plurali, 143. 20. ab οἷος, οἷα,
 οἷον, qualis et quale. De γυνή, vide 167. II. ⁸⁶ Pro π, 8. 10. 86 θ'.
⁸⁷ Vί πειρασται, 84. 29. ἀ συγκατεργάσθω, vñā patro, simul 87
 perpetuo, alicui operā praesto. Graeci sepe vitiuntur verbo
 cōpo. ubi nos vsurpamus simplex et praepositionē separa-
 tā: συγκατεργασται ἡμῖν, pro κατεργασται σὺν ἡμῖν. Cōponi-
 untur ex σὺν 277 23. et κτ', αἰετὶ ἐργάζομαι, operor, quod per
 angelum, 172. 10. et 174. 15. ut τυπεῖς, 92. 7. ἀ σωτηρίᾳ,
 colliguesco, componitur ex σὺν et ἡκω, liquefacio, vide 88 σωτακεῖς.
 92. 7. ⁸⁹ verbale 155. 38. ἀ τέτλημι, tolero, 206. 25. ⁹⁰ 273
 21. ⁹¹ ut πενέ, 99. 10. ἀ βοχλατίᾳ, aurigor, quasi rota a-
 gito, fit ab ὁ βοχλατίης, &, id est, auriga, quod cōponitur ab 91
 ὁ βοχός, &, rota, et ἔλαυνω, impello, ago. ⁹² Furiae infernales, 92
 quae Ἑρυνύες (ut dictū est numero 6.) appellantur, quā-
 uis Orestēs, ob patris parricidiū, ardentibus iactis agita-
 rent, et insectarentur, Electrae tamen, ne illi offensoribus
 Orestēs videretur, in eas quicquā grauius dicere non au-
 det, neq; ipsas Ἑρυνύας, vero, sed odioso nomine appellare.
 Vertit eas et Deas et Εὐμυρίδας nūcupat, quasi beneuolas.
 εὐμυρὸς enim, unde Εὐμυρίδης, est beneuolus ab εὖ, 155. 38.
 et μένος, mens, virtus, robur. Reuera tamē Εὐμυρίδης dictae
 sunt per antiphrasim, quod minime sint beneuolae, neq; in
 illis bonis animus, vel virtus conspiciatur. ⁹³ Vί ἐοικώς, 93
 108. 23. ab ἐξ αμυλλάω, contendo, celeriter aliquid facio,
 cōponitur ab ἐξ et ἀμυλλάω, quod fit ad ἡ ἀμυλλα, certamē,
 contentio, III. 19. ⁹⁴ 167. 29 ⁹⁵ Vί τυπῶσα, 80. 2. ἀ θνήσκω 94
 262. 2. vide 263. 12. ⁹⁶ ut πειρασται, ⁹⁷ ἀ καθαγνίζω, μίσω, 95
 quod cōponitur ἀ κτ', 68. 22. et 30. et ἀ γνίζω, purgo, quod 96 τὸ δέμας.
 fit ab ἀ γνός, purus, III. 17. Indeclinabile ⁹⁸ ὁ σίτος, &, fru- 97
 mentiū: sed τὸ σίτον, (unde τὰ σῖτα) est cibus, panis. ⁹⁹ 98 ὁ σίτος.
 δέχο, excorio, unde verbale, 157. 3. ἡ δέμη, collis, cernix, gu- 99 τὸ σίτον.
 la: sic dicitur quod à collo sumi soleat excoriationis initiū 100 ἡ δέμη, &.
¹⁰⁰ ut ἐτύλαπ, 94. 8. ἀ δέχομαι, capio. ¹⁰¹ verbale 155. 101
 16. ἀ λῶ, lauo, τὸ λῶρον, penultima circumflexa, est locus

ἀντὶ pro λεῖα.

ἰδομεας.

ἐν χλαμύδιον, &

κουφίζω.

ὃ καὶ ἐμμενονος.

ἑρμαῖος.

balnearii. λεῖον, verò acuta ultima, est balneum sine lana-
crū: in qua significatione hoc loco accipitur, quāvis λεῖ α-
102 ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹
cuiatur, propter apostrophū enim accentus retrahitur, &
λέτῃ pro λετῆ, dicitur. vide 9. 38. 102 123. 27. & 130. 6.
& 184. 19. ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹
ut φωπ. 42. 36. ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹
Diminutivum 158. 33.
ab ἡ χλαμῖς, ἰδος, vestimentum tenuissimum. ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹
Vt τυφ-
006 θείς, 92. 4. ἀ κρύπτα, ego, abscondo me, delitescō. ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹
Vt
107 τυφῇ 91. 1. ἀ κρυφίζω, leuē facio, subleuo: quod fit ἀ κῆ-
108 ρος, leuis. ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹
Componitur ex ἐν 277. 32. & ἐξ 31. 22. ¹⁰⁸ ¹⁰⁹
Vt 60α 102 25. ἀ πηδῆα, ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹

Vocans ad participandum, postea sanare pupillas

¹⁹ Καλίσσαις ²⁰ μεταχθίν, ²¹ εἴθ' ²² ὑγιάσαι τὰς κόρες

Accelerabant: in Asculapij verò deducebant, sed

Εσπευσθν ²³ εἰς Ἀσκληπιεῖ εἰλ' ²⁴ ἀπήγον ἢ δλ'

Repentē paupertas prohibuit.

Ἄφνω πνία α ²⁵ διεκώλυσεν.

Tamen visum recipiente ipso, sceleratorum

Οἷμιν ²⁶ ἀναβλήσαντος αὐτῷ, ἤν' ἡμεῶν

Nullus ditabatur: sed proborum erant bona.

Οὐδεὶς ²⁷ ἐπλάττει: ἤν' δ' ἀγαθῶν ²⁸ ἦν τὰ θαυρά.

Præfatur autem seruus aduersus herum, quod

καρλοζίζει δὲ θεράπων παρὲς τὸν δεσπότην, ὅτι

Cæcum & senem subsequi non erubesceret.

Τυρλῶ καὶ ³⁰ γέροντι ³¹ χατακολυθεῖν ἐν ³² ἡγήνετο.

19. 20. 21. 22.

23. 24.

25.

26.

27. 28.

29.

30. 31.

SCHOLIA.

¹ 166. 15. ² ὁ κῶμος, s. commessationum & lascivie 1. 2

Deus, in cuius sacris celebrandis iuvenes procaces petu-

lantia carmina decantabant. Per antonomasiam verò

κῶμος sumitur pro huiusmodi iuuenum contubernio, ac

pro ipsa iuuenili procacitate, ἀ κῶμος verò & ὦ δὴ, id est,

cantus, sunt κωμῳδία, comædia, κωμῳδός, comædus, &

κωμῳδοποιὴς sive κωμῳδοποιός, poeta comicus, comædi-

arum scriptor vel factor. sunt enim ἀ ποιῶ, facio. ³ πλῆ- 3

τος significat diuitias & diuitiarum Deum: unde ex

vocabuli amphibologia festiue admodum in hac comæ-

dia sunt allusiones, dum poeta per Plutium Deum, ipsius

diuitias vult intelligi. ⁴ Possessivum 158. 26. ἀ τὸ γράμ- 4

μα, ατος, litera, quod est verbale, 155. 8. ἀ γράφω, scribo. ⁵ 5

ἱάμβος, est pes iambus, & versus iambicus. " τὴν πῆν, 81. 6

34. ἀ μαρτυροῦμαι, oraculum consulo vel edo, fit ab ὁ μάρ- 6

τυς, s. vel μάρτυς, ius, testes, III. 18. ⁷ Ὡς τὸ πῶν, 81. 1. ἀ μ- 7

ταλάλλω, muto, & mutor. Intellige hic ex Aristophanis

contextu, τὰς ῥόπας, μεταλλάων τὰς ῥόπας, mutans mores

& rationem vite, vel mutantis moribus. Vide 80. 24. ⁸ 8

Ὡς τυπεῖν, 78. 34. ἀ τυγχάνω, 288. 12. ⁹ Ὡς τυφάται, 94. 17. 9

ἀ δὴ αμαρ, possim, quasi ἀ δὴ αὐτῶν, μ. ἡσπο. ¹⁰ Ὡς τυφάται, 73. 13. 10

Υ. υ.

ἀ

ὁ κωμῳδοποιός, ὁ.

ὁ πλῆτες, s.

ὁ γράμματικός, ὁ.

ἱάμβος.

μαρτυροῦμαι.

τυχεῖν.

δὴ αμαρ, ἡσπο.

- 11 ἀχεῖν, μ. ἥσω, oraculum reddo, respondeo. ¹¹ Vi ποιῇν, 100
 12 2. ἀ πωακαλοθία, ¹² 141. 13. ¹³ 36. 29. ¹⁴ Vi τυπῇ, 78. 17.
 13 ἀ περιτυγχάνω, offendit, obuius fio. Vide 278. 13. ¹⁵ 238.
 14 33. ¹⁶ 209. 26. ¹⁷ Adurbium loci, 143. 2. ab οἶκος, do-
 15 mus. ⁸ 160. 5. ⁹ τι τυφας. 79. 36. ἀ καλία, 108. 27. ²⁰
 16 Vi τυπῇν, 78. 36. ἀ μετιχω, sed tanquam ἀ μεταχέω. Vide
 17 257. 24. ¹⁸ 258. 20. ²¹ Pro ἄτα, 8. 11. ²² Vi τυφας, 78.
 18 33. ab ὑμάζω, ²³ 333. 33. ²⁴ Vi ἔτυπον, 66. 33. ab ἀπάγω,
 19 quod componitur ex ἀπὸ, 68 22. ²⁵ ἀ γω, 209. 24. ²⁵ Vi ἔ-
 20 τυφας, 73. 13. ἀ διακωλύω. ²⁶ Vi τυφαντος, 79. 36. ab ἀνα-
 21 κλίπω, si: spicio, ²⁷ ὅτι visum recipio, post cæcitatem oculis re-
 22 flitior. Vide 80. 24. ²⁷ Vi ἐποίησιν, 9. 13. ἀ πλυσίω, ditor,
 23 diues euado, si ἀ nomine πλυσίω, 111. 18. ²⁸ 196. 31. ²⁸
 24 195. 20. ²⁹ 305. 6. ³⁰ 195. 20. ³¹ 306. 32. ³¹ Vi ἐτύπιστο,
 25 82. 3. ab αἰχνομεναι.
 26

CARION SERVVS.

32 ΚΑΡΙΩΝ ΘΕΡΑΠΩΝ.

- 32
 28
 29 Quam difficilis res est, ὁ Iupiter, & Dij,
 30 ὧς ³³ ἀρχαλέον ³⁴ ἀρχαί ³⁵ ἄρ ³⁶ ἔστιν, ³⁶ ὦ Ζεῦ, καὶ θεοί,
 31 Seruum esse desipientis heri.
 37 38. Δέλον ³⁷ γένεσθ ³⁸ παρὰ φονέοντος δεσπότης.
 Si enim optima seruus dicens fuerit,
 39 40. 41. ἢ γὰρ ³⁹ εἰλπισθ' ὁ θεράπων ⁴⁰ λέξας τύχη,
 Visus fuerit verò non facere hæc possessori,
 42 43. 44. ⁴² Δόξῃ δὲ μὴ ⁴³ δρᾶν ταῦτα ⁴⁴ τῷ κικημένῳ.
 Participem esse necesse est seruum malorum.
 45. Μετίχων ⁴⁵ ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῷ κακῷ.
 Corporis enim non finit dominum
 46. Τὸ σῶμα τος γὰρ ἐκ ⁴⁶ ἐὰ τὸν κύριον
 Imperium habere fortuna, sed emptorem.
 47. 48. ⁴⁷ Κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ ⁴⁸ τὸν ἐωθημένον.
 Et hæc quidem sanè sic se habent. Verum Apolline,
 49. 50. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ⁴⁹ ταῦτα. ⁵⁰ τῷ δὲ Αἰζία,
 Qui vaticinatur ex tripode auro ductili facto,
 51. 52. ὧς ⁵¹ θεῶτα δὲ πείποδος ἐκ ⁵² χρυσολαίης,
 Accusatione iusta accuso hanc, quod
 53. ⁵³ Μέμψαν διχαίαν μέμφομαι ταῦτ' ἔπειτα

Medicus cū sit, & vates, vt aiunt, sapiens,

Ἰατρός αὖν ἡ, μάντις, ὡς ⁵⁴ φασι, σοφός,

Infanientem dimisit meum herum.

⁵⁵ Μέλῃ γολᾶντ' ⁵⁶ ἀπεπεμφέμε τον δεσπότην.

Qui sequitur post hominem cæcum,

Ὅστις ἀκολουθεῖ κατὰ τὴν ἀθεσίαν τυφλῶ,

Contrarium faciens, quàm conueniret ipsi facere.

⁵⁷ Τὸναντίον ⁵⁸ δεῖν, ἢ ⁵⁹ παρὰ τὸ αὐτῷ ποιεῖν.

Nam videntes cæcis præimus.

Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ⁶⁰ ἢ ἡμέθεα,

Hic autem sequitur, & me cogit.

⁶¹ Οὗτος δὲ ἀκολουθεῖ, ⁶² καὶ με παρὰ τὴν αἰσῖτα.

Et id respondente ipso prorsus. neque hylum.

⁶³ Καὶ ταῦτ' ⁶⁴ δοκῶντιν, ⁶⁵ τὸ παρὰ τὴν αἰσῖτα ⁶⁶ γὰρ.

Ego quidem igitur non vilo modo conquiescam,

⁶⁷ Ἐγὼ μὲν ⁶⁸ ἐν ⁶⁹ ἐστὶ ὅπως ⁷⁰ στήπουμαι,

Si non dixeris, quorsum hunc sequamur tandem,

⁷¹ Ἦν μὲν ⁷² φάσῃς ⁷³ ὅτι βῆ δὲ ἀκολουθεῖ μὲν ποτε,

O here: sed tibi facessam negotia,

⁷⁴ Ὡν δὲ αὖτ' ἀνδρῶν ⁷⁵ παρέξω ⁷⁶ ἀργαματα.

Non enim me verberabis, coronam habentē saltē.

Οὐ γὰρ με ⁷⁷ τυπύσεις ⁷⁸ στέφανον ἔχοντά γε.

SCHOLIA.

- ³² Καρίων, seruum sonat, quod ex Caria multi Athenis
seruirent, ³³ 159.38. ³⁴ 155. 8. ³⁵ 196. 29. ³⁶ 167.17. ³⁷ 36
239.30. ³⁸ Ὡς ποιεῖντος, 100.5. ἀπαρρηνῶ, desipio: quod
fit III.17. ἀβὸ καὶ ἡ παρὰ τὸν, εἰς, demens, ὅς quasi extra
mentem, ex παρὰ, extra, ὅς ἡ φρήν, mens, 39. προέλιπτε, ³⁹
8.9. ⁴⁰ Ὡς τυφλῶς, 79.36. ἀ λέγω, Ὡς τυφλῶς, 78.17. ἀ τυφλῶς, ⁴⁰
χάτω, 285.38. ⁴¹ 230.1. ⁴² Ὡς ἐστὶν, 103.13. ἀ δὲ τὸν, 108. ⁴¹
7. ⁴⁴ Ὡς τιτυμμένῳ, 92.1. ἀ κτάνω, 171.36. ⁴⁵ Huic voci
familiarē est, Ὡς habeat subaudiūm verbum ὅς ἀνάγ- ⁴³
κω, necessitas, subaudi, est, vel necesse est. ⁴⁶ Ὡς ἐστὶν, 102. ⁴⁴
25. ἀ τὸν. Huic clausule sensus talis est: Fortuna non
finit dominum corporis (id est, eum, cuius est corpus) ⁴⁵
habere imperium in suum corpus, sed, ὅς. ⁴⁷ Ὡς ποι- ⁴⁷
εῖν, 100.2. ἀ κρατίῳ, ⁴⁸ Ὡς τὸν τιτυμμένῳ, 92.1. ἀ ἀνέ- ⁴⁸
οἱ ἐσθλὸι καὶ τὰ.

ἐλοξίας, v.

διεσπιδέω.

χρυσολάτης. 8.

ἢ μέμφεις, 105.

φασί.

μελαγχολάω.

περσῆκα.

καί με.

καί ταῦτα.

το παρ᾽ αὐτοῦ.

780.

ἐπὶ ὅπως.

ἐν μὴ.

ἀ δέωσται.

τυπῆω.

- 49 *μεν, em.* Vide 180. 22. ⁴⁹ *Neutrum plurale ab ἐπος, 135.*
 50 23. *hic aduerbia scit, pro ὅπως, vide 143. 23. ⁵⁰ Apollo dictus est λοξίας, ἀ λοξός, id est, obliquus, quod eius responsa*
 51 *essent obliqua & tortuosa, ⁵¹ vt ποιεί, 99. 10. ἀ διεσπιδέω, res diuinas cano. nam διεσπιδέω, est res diuina, & ἄδω, ca-*
 52 *no. ⁵² Dictio composita ex χρυσός, aurum, & ἑλάνω, ducō.*
 53 ⁵³ *vt ὅρι, 49. 24. verbale 155. II. ἀ μέμφουσι: vide*
 54 *307. 14. ⁵⁴ 205. 31. ⁵⁵ vt ἐσώτα, 103. 16. ἀ μελαγχολάω,*
 55 *insanio, atra bile laboro. componitur enim ἀ μέλας, aures, niger, α, um, 145. 26. & χολή, bilis: quæ duplex est, fla-*
 56 *ua, & atra: atque hæc μελαγχολία dicitur, qua qui la-*
 57 *borant, ἀ furore haud longè absunt, quare pro furore &*
 58 *insania sæpè ponitur, & μελαγχολάω, est insanio. Hic no-*
 59 *ta γρῶσιν pro ἢ a neutro μέλας, propter χ sequens. vide*
 60 *10. 17. & 72. 6. ⁵⁶ vt ἐτυψέ, 73. 14. ἀ δποπύμπω. ⁵⁷ 193.*
 61 *29. ⁵⁸ vt ἐσώ, 103. 17. ἀ δέω. ⁵⁹ Imperfectum ἀ περσῆ-*
 62 *κα, ⁶⁰ vt ποιέμεθα, 100. 16. ἀ ἠγόμην. ⁶¹ 196. 7. ⁶² Et hæc*
 63 *Latine dicimus, id quod sub facit, id est, cogit me eadem cum*
 64 *illo facere, id quod cum nihil prorsus mihi huius erroris cau-*
 65 *sam sciscitanti respondere velit, ⁶³ vt τυπόμενος, 91. 33. ab*
 66 *δποκρίνομην, respondeo. vide 305. 8. ⁶⁴ Aduerbium cum*
 67 *articulo sub forma adiectiui neutri, vt το πρῶτον, 154. 6.*
 68 *& componitur ex παρὰ & πᾶν, omne. ⁶⁵ γρὺ minimum*
 69 *quiddam significat, vt sordes unguinum, & fabarum hy-*
 70 *lum, rem videlicet vilissimam: aut vocem suillam, quam*
 71 *edere solent ij, qui grauantur sermone respondere. Hinc*
 72 *Latinum verbum grunio, & Græcum γρυῖω, ⁶⁶ Pro ἰ-*
 73 *στὶ ὅπως, 171. 24. verbum ἐ verbo, est quando, vel, est*
 74 *quomodo, id est, unquam, vllatenus. ⁶⁷ Vt ἐσώσμεν, 105.*
 75 *10. ἀ πᾶς, sileo, conquiesco. ⁶⁸ Si non, id est, nisi. ⁶⁹ Vt*
 76 *τυψέ, 73. 13. ἀ ἐράζω. ⁷⁰ Pro διότι, cur, quorsum. ⁷¹ Ὁ δέ-*
 77 *σπὶς, 8, & δέωσται, 160. 17. ⁷² παρὶχω, μ. παρὶζω, probeo,*
 78 *faceffo ⁷³ 229. 10. ⁷⁴ Seruos coronam habentes in capite*
 79 *dominis non licebat cedere: imponebant autem seruis*
 80 *coronas, si Apollinem consulturi, viæ comites*
 81 *illos sibi adiungerent.*

CHREMYLVS,

ΧΡΕΜΥΛΟΣ,

herus.

δραστήριος.

Per Iouem non, sed detracta corona, si offendas

Μά ⁵⁷ Δί, ἀλλ' ⁷⁶ ἀφελών τὸν στέφανον, ἢν ⁷⁷ λυπήσ
paululum me,

75.76.77.

⁷⁸ τί με.

78.

Vt magis doleas. Car. Nugæ. non enim cessabo,

ἵνα μᾶλλον ⁷⁹ ἀλγήῃς. Καρ. λήθεις ἢ γὰρ ⁸⁰ παύσομαι,

79.80.

Priusquam dixeris mihi, quisnam sit hic.

Πεῖν γ' αὖ ⁶⁹ φερόμενος, ⁸¹ τίς ποτ' α' ⁸² ἔστιν ⁸³ ἔτοσί.

81.82.83.

Beneuolus. n. existens tibi interrogo multū valdè.

⁸⁴ Εὖνεος γὰρ ἂν σε, πτωχότατος ⁸⁵ πάντοτε σφίδρα.

84.85.

Chr. Sed non te celabo: meorum enim seruorum

Χρ. Ἀλλ' οὐ σε ⁸⁶ κρύψω: ὅτι ἐμῶν γὰρ ⁸⁷ οἰκιστῶν

86.87.

Fidelissimum cenleo te & taciturnissimum.

Πιστότατον ⁸⁸ ἡγέμεθα σε καὶ ⁸⁹ κλειστότατον.

88.89.

Ego Dei cultor & iustus existens vir,

Εγὼ ⁹⁰ θεοσεβὴς, καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,

90.

Malè afflictabar, & pauper eram. Car. Noui herclè.

Κακῶς ἐπηρεάζοντο, καὶ πένης ²⁹ ἦν. Καρ. ⁹¹ Οἶδ' ⁹² τοι.

91.92.

Chr. Alij verò ditabantur, sacrilegi, rhetores,

Χρ. Ἐπερίδ' ⁹³ ἐπλέττει, ⁹⁴ ἱερείουλοι, ⁹⁵ ῥήτορες,

93.94.95.

Et sycophantæ, & scelerati. Car. Credo.

καὶ ⁹⁶ συκοφάνται, καὶ πονηροί. Καρ. πείδομαι.

96.

Chr. Interrogaturus itaq; profectus sum ad Deum,

Χρ. ⁹⁷ Ἐπηρώσομαι ἔν ⁹⁸ ὡχέμενος ⁹⁹ ὡς τὸν θεόν,

97.98.

Meam quidem ipsius miseri, penè

τὸν ἐμὸν μὲν αὐτὴ τῷ ταλαιπώρῃ, χαλεπὸν

99.

Iam reputans exhaustam esse vitam.

Ἡ δὴ νομίζων ¹⁰⁰ ἐκτετοξενύδαται βίον.

100.

Verum filium, qui existens vnicus mihi est,

τὸν δ' υἱόν, ὅσπερ ¹⁰¹ ὢν μόνος μοι ¹⁰¹ τοῦ χάριτος.

101.101.

Rogaturus, num oporteret mutatis moribus.

¹⁰² Πειυσόμενος, εἰ ¹⁰³ χρὴ μεταβαλλόντα τὰς τρεῖς.

102.103.

Esse

104. 105. 106.

107. 108.

109.

I 10. III.

II 2. II 3. II 4.

II 5.

II 6. II 7. II 8.

III 9. 20.

121.

ἀφελών.

λυπέω.

ἀλγέω.

ἔωνος.

πανησφίδεω.

οἰκίτης &.

ὁ κ' ἢ θεοσεβής, εἰός.

τοι.

ὁ ἐξ ὀστρος, &.

ὁ ῥήτωρ, οὐδ' εἰς.

ὁ συκοφάντης &.

ὁ ἐπιμαρτυρῶς.

ἐκτοξέω.

Esse versutum, iniustum, sani nihil

¹⁰⁴ Εἶναι ¹⁰⁵ πανῶρον, ¹⁰⁶ ἀδίκον, ¹⁰⁷ ὕμης ¹⁰⁸ μὴ εἶναι

Quippe vitæ, hoc ipsum ratus conferre.

Ὡς τῷ βίῳ, τὸ αὐτὸ ¹⁰⁹ νομιστὰς ἀξιομφορεῖν.

Car. Quid igitur Phœbus cecinit ē coronis?

Καρ. Ἴι δὴδ' ὁ θεὸς αἰ ¹¹⁰ ἔλαλεν ¹¹¹ ἐν τῷ στυμμάτῳ;

Chr. Audies: manifestè enim Deus dixit mihi hoc.

Χρ. ¹¹² Πενύσθ' ¹¹³ σαφῶς γὰρ θεὸς ¹¹⁴ ἐπέμει ¹¹⁵ τοῖς.

Cui occurrerem primùm, exiens,

¹¹⁶ ὁ πρὶν ¹¹⁷ ζῶαν τίσασμιν πρὸς τὸν, ¹¹⁸ ἐξελθόν,

Iussit eum non dimittere me postea.

¹¹⁹ Ἡ κίλευσε τέτταρ' ¹²⁰ μεθ' ἑσθ' αἰμί' ἐπ.

75 Persuadere verò mihi ipsi eum cōsequi domū vsq;.

76 Πείθω δ' ἑμαυτὸν ¹¹ ζῶα λαθεῖν ¹⁷ ὀχλαδὲ.

77 Car. Et huic occurristi igitur primo? Chr. Huic.

78 Καρ. Καὶ τῷ ¹²¹ ζῶοντ' αἰς δὴτα πρὸς τὸν; Χρ. ⁸³ τοῖς αἰ.

72

80

SCHOLIA.

81 ⁷⁵ 167. 17. Ex δ' αὖτ', 68. 22. ⁷⁷ ἔλάν. 233. 30. ⁷⁷ Vt

82 ποιῆς 99. 34. ἀλυπέω, quod sit ab ἡλύπη, molestia, dolor,

83 III. 17. ⁷⁸ id est, κατὰ τι, in aliquo: vel ne minimum qui-84 dem. Vide 307. 18. ⁷⁹ Vt ποιῆς, 99. 34. ἀλγέω, quod ve-85 nit à τὸ ἄλγος, dolor, III. 17. ⁸⁰ Vt τίς με, 94. 18. ἀπαύ-86 μω. ⁸¹ τίς ποτε, quis tandem, quis nā ⁸² 196. 29. ⁸³ 135. 25.87 ⁸⁴ Per crasim ab ἔωνος, quod cōponitur ab εὔ ¹⁵⁶ 6. ⁷⁹88 νόος, γέος, 163. 5. ⁸⁵ Valdè: id est, vehementissimè ⁸⁶ κρύπτω,89 μ. κρύπτω, ⁸⁷ 160. 7. ⁸⁸ Vt ποιέμεν, 100. 13. ⁸⁹ 151. 30. ⁹⁰90 Cōponitur ex θεός, Deus, ⁷⁹ σέβω, colo ⁷⁹ veneror religio-91 se, ⁹¹ 253. 37. ⁹² τοῖ nunc affirmat, nunc redundat. ⁹³ Vt ἐ-92 ποίειν, 99. 13. ἀπλῆτις, ⁹⁴ Cōponitur ex ἐξέσ, facer, et ἡ σί-93 λα, præda, direptio. ⁹⁵ 232. 31. & 156. 10. vulgò tum rhe-94 tores malè audiebāt. ⁹⁶ εἰμὼ interdum significat accuso,

95 defero, à quo cum nomine τὸ σῦκεν, id est, ficus sit verbale,

96 155. 16. ὁ συκοφάντης, id est, calūniator, et qui de re vel mi-

97 nima in ius aliquè vocat, quasi ficium delator. ⁹⁷ Vt το-98 λόμενος, 97. 26. ἀπένεμα, quod componitur ex ἐπὶ, ⁷⁹ ἰ-99 ερμα, 255. 28. ⁹⁸ 231. 3. ⁹⁹ Attice pro πρὸς, ¹⁰⁰ τι πετύφ-¹⁰⁰ εω, 91. 17. ἀκτεξέω, exhauro: sumptum vel à phare-

tra sagittis exhausta, vel ab ijs quæ sagittis confecta pe-
reunt, cōponitur enim ab ἐκ τοῦ πτεῖν, 86. 13. quod fuit à
τὸ τέρων, sagitta, telum, arcus, 111. 17. ¹⁰¹ in αὐτῶν τυγχάνει ¹⁰¹ αὐτῶν τυγχάνει.
redidat αὐτῶν. Est autē h. ec loquendi forma Atticis familia- ¹⁰² πωστέμπος χεῖρ.
ris. ¹⁰² 274. 5. ¹⁰³ 292. 33. ¹⁰⁴ 197. 11. ¹⁰⁵ Componitur ex ¹⁰³
τὸ πᾶν, omne, et τὸ ἐργον, opus, quasi ἡ πᾶσι ἐργαῖς ὁμολογῶν, ¹⁰⁴
omnibus operibus sese immiscens. Verūm quia huiusmo- ¹⁰⁵
di callidi esse solent, factū est, ut accipiat pro callido, ¹⁰⁶ ὁ πανεργός, v.
vaso, versuto. ¹⁰⁶ Componitur ex α privativo, 300. 27. ¹⁰⁷
τοῦ δικαιοσύνης, ius. ¹⁰⁷ ὁ κὺν ὕμνους ἑὸς, sānus, neuirum τὸ
ὕμνους, quod Græcis sonat, omne id, quod probatur. Vnde ¹⁰⁸
τοῦ vulgatum hoc prouerbiū, ὕμνους μὴ δὲν, τοῦ ὕμνους ἑδὲν ¹⁰⁸ ὕμνους.
in quum omnia displicent, quum nihil est verum, nihil nō ¹⁰⁹ μὴ δὲν.
corruptum, nihil simplex aut cādūm. ¹⁰⁸ 39. 28. ¹⁰⁹ Vt ¹⁰⁹
τὸ ἴασι, 79. 36. à τομίζω, μ. ἴσω, puo, reor. ¹¹⁰ Vt ἴτω π. 74. ¹¹⁰
21. à λαῶν, resono, clamo, cano, do oraculum, ut Phæbus. ¹¹¹
¹¹¹ Id est, è tripode coronis insigni. τὸ σέμμα, ατος, ver- ¹¹²
bale à σέμα, ut alibi dictum est, 51. ¹¹² Pro πύσση, 274. 4. ¹¹³ πύσση.
ut ὁ φει pro ὁ φη, 189. 4. & 7. ¹¹³ ὁ κὺν ἡ σαφὴς, ἑὸς, manife- ¹¹⁴ σαφὴς.
stus, ἡ σάφης, κὺ σαφῶν, unde σαφῶς, 143. 3. ¹¹⁴ Vt ἴτω π. ¹¹⁵ εἰπον, ἑς, ε.
74. 21. ab ἴπω, 172. 6. τοῦ 13. ¹¹⁵ 141. 6. ¹¹⁶ 142. 12. ¹¹⁷ Vt ¹¹⁶ τοδὶ.
τὸ ἴτω, 77. 12. à ξυωδῶν, μ. ἴσω, à σὺν τοῦ ἀντάω, occur- ¹¹⁷ ἴτω.
ro. ¹¹⁸ Ab ἴξ τοῦ ἴων, 199. 8. ¹¹⁹ Vt ἴτω φη, 73. 13. à κλέω, ¹¹⁸ κλέω.
¹²⁰ Vt ἴτω φη, 120. 18. à μετέμω, dimitto, ex μετὰ, 68. 22. ¹¹⁹ μεδίσταται.
τοῦ 31. τοῦ ἴμω, 201. 4. ¹²¹ Vt βοῶς, 102. 25. à ξυωδῶν, ¹²⁰
117. ξυωδῶν, occurris, vel occurristi, ut sit præsens posi- ¹²¹
tūm pro prætérito.

HESIODI ASCRAEI

H'ΣΙΟ'ΔΟΥ ΤΟΥ Α'ΣΚΡΑΙ'ΟΥ

Opera & Dies.

ἔργα καὶ ἡμέραι.

Musæ Pierides carminibus celebrantes,

Μῦσαι Πιερίδων, καὶ αἰοῖδ' σι καλέεσσαι,

1. 2.

Adeste, narrate per vestrum patrem cantantes,

Ἄδετε, καὶ διὰ ἐνέπιτε σφέτερον πατὴρ καὶ ὑμναίεσσαι,

3. 4. 5. 6. 7.

Quare mortales viri sint pariter obscuriq; nobilesq;

Ὅτι τε ἐδιδάχθητε ἀνδρες ὑμῶν ἀφατίει, καὶ φατίει,

8. 9.

Glorio-

Gloriosiq; inglorijq; Iouis magni consilio.

10. 11.

⁹ Πῆτοίτ', ⁹ ἀρρητοίτε, ¹⁰ Δὸς ¹ μαχάλοιο ¹¹ ἐκπ.

Facile etenim extollit, facile verò sese extollentem

12.

Π'εία ¹ μὴ γδ' βεράει, ¹² ῥ'α δὲ ¹ βμάοντα

deprimit,

χαλῆπει,

Facile vero insignem minuit, & obscurum auget.

13. 14.

Π'εία δ' ¹³ ἀεζήλον μινύει, καὶ ¹³ ἀδελον ¹⁴ αἰζει,

Facile quoq; corripit prauum, & superbū attenuat.

15. 16.

Π'εία γ' δετ' ¹⁵ ἰδύνει σκολιόν, καὶ ¹⁶ ἀήνορα κάρφει.

Iupiter altitonans, qui supremas ædes incolit.

17. 18. 19. 20.

¹⁷ Ζεὺς ¹⁸ ὑψιβρεμέτης, ¹⁹ ὑψέρτατα ²⁰ δώματα ναίει.

Audi, videns sentiensq; rectè verò moderare leges.

21. 22. 23. 24.

²¹ Κλυθι ²² ἰδών, ²³ αἰώντε, ²⁴ δίκη δ' ¹⁵ ἰδυνε ²⁵ δέμιας,

25.

Tu: ego autem Persæ vera loquar.

26. 27. 28. 29.

²⁶ Τύντι: ἰὼ δὲ γ' καὶ ²⁷ Πέρση ²⁸ ἐπὶ τομῷ ²⁹ μυσηπτάμω.

Non vtique vnum est contentionum genus, sed in

30. 31.

Οὓς ἄρα ³⁰ μᾶλλον ³¹ ἔνν ἐρίδων γένος, ἀλλ' ὅτι

terra

γαῖαν

Sunt duo, alteram quidem laudauerit prudens.

32. 33. 34. 35.

³² Εἰπὶ ³³ δόα, ³⁴ τίω μὴ γ' ³⁵ κεν ³⁶ ἐπαρήσας ³⁷ νοήσας.

36. 37.

Altera verò culpanda est. porrò bifariam animum

38.

³⁴ Η' δ' ³⁸ ἐπιμωμνῇ. f διὰ δ' διδιδίχα θυμὸν

diuidunt.

αφ' ἑχθρῶν.

Hæc etenim bellumq; malum, & litem auget

³⁴ Η' μὴ γδ' πόλεμόντι κακόν, καὶ θῶριν ὀφύλλει

Perniciosa, nullus hanc amat mortalis, sed neces-

39. 40.

g ³⁹ Σχεπλῖν. ³⁹ οὐ πρὶς ὅ τίω γ' ⁴⁰ φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' αἰά- α ο

fitate.

γῆρας.

Immortalium consilij contentionem colunt gra-

41. 42. 43. 44.

⁴¹ Ἀθανάτων α' βελήσιν ⁴² ἔριν ⁴³ τιμῶσι ⁴⁴ βε-

uem.

ρεῖδον.

Alteram verò (priorem quidem genuit nox atra)

45. 46. 47.

Τὴν δ' g ἐπὶ τῷ (g ⁴⁵ παρτέρην μὴ ⁴⁶ ἐγλίνατο νύξ ⁴⁷ ἐρεβενή)

Posuit

Posuit quidem ipsam Saturnius altijugus, *ἐν π-
π¹⁸ Θῦκα δὲ ¹⁹ μιν ²⁰ Κερσίδης ²¹ ὑψίζυγος, ²² αὐ-
there habitans,*

48.49.50.51.
52.

Δὲρ γαίαν,

Terræque in radicibus, & viris longè meliorem.

• g⁵³ Γαῖης τ' ἐν κρήσῃσι, καὶ ⁵⁴ ἀνδράσι ⁵⁵ πολλὸν ⁵⁶ ἀμείνως.

53.54.55.56.

Hæc etiam inertem tamen ad laborem excitat.

• εἴη σ' ⁵⁷ καὶ ⁵⁸ ἀπάλαμνον ἑπ' ἱμοῖς ὅππ' ἔργον ἐγείρει.

57.

In alterum enim quispiam respiciens opere vacans,

• εἰς ἑτέρου γ' οἷος γ' οἷος ⁵⁹ ἰδὼν ἔργου χατίζων,

Diutem, qui properat quidem arare, atq; plantare,

• Πλάστον, ὅς σπεύδει γ' ἄρ' ἀρόμενός τε, ὅδ' ⁶⁰ φυτεύει,

58.

Domumq; benè instituire, æmulatur sanè vicinū

• Οἰκοντ' οὐ ⁶¹ διότα ⁶² γὰρ οἱ δὲ τὴν γαίαν

59.60.

vicinus,

• γαίαν,

Ad opes contententem. bona verò contentio hæc

• Εἰς ⁶³ ἀφροντ' αὐτὸν δὲ ⁶⁴ ἐρεῖ β' ἄνδ' ⁶⁵

61.

mortalibus.

• ἰβερτοῖσι.

Et figulus figulo succenset. & fabro faber.

• καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ τ' ἐπ' αὐτῷ, καὶ τέκτονι τέκτων.

Et mendicus mendico inuidet, & cantor cantori.

• καὶ πτωχὸς πτωχῷ τ' ἐπ' αὐτῷ, καὶ αἰσῶδες αἰσῶδ'.

O Perse, tu verò hæc tuo reponere in animo :

• ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα ⁶⁶ τίς ⁶⁷ ἐν ἡσυχίᾳ τοῦ νοῦ,

62.63.

Neque tuum cōtentio malis gaudens ab opere ani-

• α Μὴ γ' οὐ ⁶⁸ σ' ἔρις ⁶⁹ κακὸν ἔργον ἀν-

64.65.

munum arceat

• α μὴ ⁷⁰ ἐρύκῃ

66.

Lites spectantem fori auscultatorem existentem.

• α τ' ⁷¹ Νείκε' ὅππ' αὐτὸν γ' ἀγορῆς ἐπακροῦν ⁷² ἰόντα.

67.68.

Tempus nanque paruum est litiumque forique,

• g ὅτ' ἐν γὰρ τ' ὀλίγῃ ⁷³ πέλεται τ' ἐν νεκρῶν τ' ἡ ἀγαθῶν τ',

69.

Cui non victus intus annuus repositus est

• g ὅτ' οὐ μὴ βίος ἐνδον ἐπιταγὸς ⁷⁴ παρῆκεται

70.71.

Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

• g ὅτ' οὐκ ἔστι, ἀ τὴν γαῖαν φέρει, ⁷⁵ Διμήτριος ⁷⁶ ἀκτὴν.

72.73.74.

75. Quo satiatus, lites ac contentionem augeas
 ὁ τῷ⁷⁵ κακομακάμενος, τὴν νεύειν καὶ δῶρεν ἐφ' ἄλλοις
- 76.77.78. De facultatibus alienis. tibi verò non amplius ite-
 76 Κτ' ἄλλοις ἐπ' ἄλλοις. οὐδ' ἔτι ἐν δούτερον⁷⁸ ἰ. 1
 rum erit
 ἔσται
79. Sic faciendum: sed rursus discernamus litem
 ὦ δ' ἔφ' εἰν: ἀλλ' αὖτις⁷⁹ διακρινέμεθα νεύειν καὶ αἰ
 Rectis iudicijs, quæ sanè ex Ioue sunt optima.
 80.81. ἢ⁸⁰ ἰσχυροὶ δίκης, αἱ τ' ἐκ¹⁰ Διὸς αἰ³² εἶσιν⁸¹ ἀρισται. ἰ
82. Nuper etenim patrimonium diuifimus, sed sanè
 Ἡδὴ μὲν γὰρ κλήρον⁸² ἰσχυροὶ μεθεῖν, ἀλλὰ τὰ
 multa
 83. πολλὰ⁸³
- 84.85.86.87. Rapiens ferebas valde demulcens reges
 84 Ἀρπαζόν⁸⁵ ἐφόρεις⁸⁶ μέγα⁸⁷ κοιδαίνων⁸⁸ βασιλῆας
88. Doniuoros, qui hanc litem volunt iudicasse.
 89.90. Δικασταί, οἱ β' τῶν δὲ δίκῃν ἐθέλεις⁹⁰ δικᾶσαι.
- 91.92.93.94. Stulti, neque sciunt, quantò plus dimidium sit
 91 Νῆπτοι, ἐδ' α⁹² ἴσασιν, ὅσα⁹³ πλέον⁹⁴ ἡμῶν⁹⁵
95. toto,
 παντὸς,
96. Neque quàm in maluaque & asphodelo magna
 96 Οὐδ' ὅσον ἐν μάλαχῃ καὶ⁸⁶ ἀσφιδέλῃ⁹⁶ μέγ'
 vtilitas.
97. 97 ὄψας.

SCHOLIA.

Hesiodus hoc libro fratrem Persen hortatur ad opes
 & agriculturam, de qua hic multa præcipit: adjcis
 etiam, qui dies in vnoquoque mense sint fausti, aut in-
 fausti, si in eis hoc, vel illud opus auspiceris. Vnde hunc
 1.2 librum inscripsit ἔργα καὶ ἡμέραι, 1 300.36. 2 Vt αἱ τύπῃσαι,
 3 79.31. ἀ κλείω, laudo, celebro. 3 Aduerbium hortan-
 4 di, huc agite, eia accedite. 4 Si scribatur δὴ per ἡτα sine
 apostropho, iungetur cum aduerbio δῶτε, agite dum,
 narrare (patrem vestrum celebrantes) quare, & cæi. Si
 scribatur δὴ, eris idem quod διασφίτερον, & cæi. per ve-
 situm.

firmum. ⁵ Pro εἰπαι, geminato v, ut prima producerent, 5
 46.19. ac εἰπω, 174. 27. ⁶ 139.16. ⁷ 161.7. ⁸ ὅτι διὰ per 6 εἰπαι.
 anastrophe pro διὰ ὅτι, vel διὰ τὸν, per quem, supple 7 πατέξ.
 τῶτον. modum: per quem modum, id est, quomodo quare, 8 ὅτι διὰ.
 vel, quid sit, ut, & cetera. Notandum διὰ & ἀνὰ ob anastro-
 phen, non retrahere totum in penultimam, ut alia præ-
 positiones, de quibus 303.10. ⁹ φημι inter alia significat 9
 prædico, celebro, in tertia perfecti pass. facit πῆφαται, unde
 de verbale 155.16. φάτος, celebris, prædicandus, dicen- φάτος, ἀφάτος.
 dus, compositum ex α privativo ἀφάτος, ignobilis, obscu-
 rus, nefandus, vel de quo nullus sit sermo. eadem signi-
 ficatione dicuntur ῥήτορ & ἀῤῥήτορ, sed ducuntur ab ἀ-
 ῤῥήτωρ, prædico, vide 232.31. ¹⁰ Musarum responsum. 10
 Ceterum διός & μεγάλη (pro quo hic dixit μεγάλοιο)
 sunt nomina heteroclitia, de quibus 167.17. & 24. ¹¹ Est 11
 adverbium & significat, causa, gratia, voluntate, con-
 filio. ¹² Poeticum pro πέτα, correpta penultima. ¹³ δῆλος, 12
 est manifestus, clarus, unde cum particula αἶε (que
 in compositione simplicis significationem auget) fit αἰ-
 ζήλος pro αἰεζήλος, inclutus, illustris. Porro cum α pri-
 vativo fit ἀδῆλος non manifestus, obscurus, sunt autem
 qui αἰεζήλον deducant à ζήλος, zelus, emulatio, imita-
 tio, ut is ἀρίζηλος, dicatur, qui est emulatione & imi-
 tatione dignus. ¹⁴ 228.31. ¹⁵ Ab ὁ ἰδύς, ἰός, directus, 14 ἰδύνω.
 rectus, fit ἰδύνω, dirigo, guberno, III.17. ¹⁶ Componi-
 tur ex ἄγαν, valde, seu nimis, & ἀνὴρ, vir, & modò signi-
 ficat superbium, audacem, modò fortem & inclutum. ¹⁷ 167.17. ¹⁸ Componitur ex ὤψι, alitè, & βρέμωμαι, sono, 17
 strepo, fremo, tono, quasi ἐὶ ὤψι βρέμωμαι, altifremus, 18
 sonans in altitudine. nam τὸ ὤψος, ἶος, est altitudo. 19 δώμα.
 151.2. ²⁰ τὸ δώμα, ατος, pro δώμωμα (à δώματι, μ. ἡσω, 20
 extruo, ædifico, 155.8. est domus structura, & tectum. 21
² Vt ζεύγυνθι, 126.4. hoc loco tamen non est præsentis, 22
 sed aoristi secundi propter penultimam longam, quam
 præsens corripit. Vide 130.13. ²² 254.5. ²³ Vt τῷ πῶν, 23
 79.30. ab οἶνω, audio, sentio, spiro. ²⁴ 143.19. ²⁵ 41.14. 24
²⁶ 138.33. ²⁷ Vt τὸ χέσθι, 13.34. ²⁸ ὁ ἰπῆτιμος, pro ἰπυ- 25 ἰδύν.
 μος, poeticum est: cum repetitione duarum primarum 26
 27
 28

literarum quasi ἰπταμος: sed versum fuit in n, ob sed

πῆνι.

29 *breuium uocalium concursum.* ³² *Ἐν τῷ φημι, 96.19.*

ἀ μωδω, loquor, quod sit ἀ μωδός, uerbum, fabula, III.17.

ἐν.

30 ³⁰ *Poeticum est pro μῖνος solus, unicus, Vide 46.15.* ³¹

31 *197.30. Crebro huius uerbi imperfectum usurpatur pro*

presenti: quod et nonnullis alijs imperfect. contingit. ³²

32 *196.30.* ³³ *147.24.* ³⁴ *141.17.* ³⁵ *304.12.* ³⁶ *Ἐν τῷ φημι,*

ἀπαρτία, α, β.

33 *77.31. ab ἰπαρῶ, quod cōponitur ab ὅτι, 68.22. et αἰνῶ,*

34 *108.17. Vide III.38. αἰνῶ autem ab ἰ αἰνός, x, laus, gloria,*

35 *III.17.* ³⁷ *Ἐν τῷ φημι, 79.36. ἀ νοῖα μ. ἵστω, cogito, intelligo,*

36 *fit ab ὀ νοός, mens III.17.* ³⁸ *Ab ὀ μωδός, x, id est, Visu-*

37 *peratio, macula, reprehensio. et Momus Deus conuictij,*

38 *omnia reprehendens, fit ἀ μωμώμενος, III.17. vituperatio,*

ἀμωμωτός.

39 *μωμωτός, vituperabilis, reprehensibilis, culpandus.* ³⁹

Componitur ex x, non et infinito τίς, πῶς, quis, aliquis:

οὐ πῆ.

40 *οὐ πῆ, non quis, id est, nullus.* ⁴⁰ *Ἐν ποιῆ, 99.10. ἀ φη-*

φίλιω.

41 *λίω, quod fit ἀ numine φίλος, amicus. II.17.* ⁴¹ *Compo-*

ὁ ἀ δάνατος, x.

42 *nitur ex a priuatiuo, 44.18. et δάνατος, mors, 300.27.*

τιμίζω.

43 ⁴² *321.10.* ⁴³ *ut βοῶσι, 102.27. ἀ τιμίζω, honoro, colo,*

44 *quod fit ab ἰ τιμή, honor, III.17.* ⁴⁴ *Ἐν βαρύν, ἵος, ἢ βαρεῖα, α, β,*

45 *τῶ βαρεῖδω, 42.9. et 145.34.* ⁴⁵ *Ἀ πῆ fit ὁ ἀφ᾽ ὅπου,*

46 *151.2. φα. ἢ ἀφ᾽ ὅπου, 145.9. sed Ionice ἢ ἀφ᾽ ὅπου, 146.10.*

αφ᾽ ὅπου.

47 *unde τῶ ἀφ᾽ ὅπου, 238.25. et 30.47. τὸ ἱερὸς, ἵος, Ere-*

ὁ ἱερὸς, δ, δῆμι.

48 *bis, senebræ, caligo, hinc ὁ ἱερὸς, obscurus, ater.* ⁴⁸ *Pro*

49 *ἱερὸς, II.27. n.* ⁴⁹ *138.36.* ⁵⁰ *158.11.* ⁵¹ *Componitur ab*

50 *ὕψι, 13. et ζυγός, statera vel iugum stateræ. unde κενή-*

ὕψις, ζυγός.

51 *δης ὕψις, est Iupiter in alto facta hominum assē-*

52 *mans et librans: vel in alto sedens, et tum fiet ἀ ζυγόν,*

ὁ ἀ ζυγός, ἵος.

53 *id est, sedes.* ⁵² *36.26. ducitur ab αἰῖ siue αἰνῖ, semper,*

54 *et αἰω, curro, quod æther, id est, cælum, perpetua volu-*

ζῆμι.

55 *bilitate rotetur et currat.* ⁵³ *Pro γῆας g, ab ἡ γᾶας, α, β,*

56 *id est, terra, puluis, fit a γῶ τὸ πικτῶ παρίω, quasi pariens*

αἰδ᾽ ἑῖσι.

57 *omnia, vel omnium parens, unde Ouid. Magna parens*

ἀμῖνω.

58 *terra est,* ⁵⁴ *46.4.* ⁵⁵ *170.24.* ⁵⁶ *Ἐν τῶ μῖζω, 164.9.*

Vide 150.1. ⁵⁹ *ἢ παλάμη, est manus, machinatio, in-*

ἀπάλαμος.

dustria, unde cum a priuatiuo, ἀπάλαμος, industria

φοτίω.

58 *carens, imbellis.* ⁵⁸ *Ἐν τῷ πῆνι, 78.30. ἀ φουτίω quod fit*

ἂ τὸ φωνὴν, plania. III. 17. *Atque φωνή, est verbale*, 155. φωνή.
 16. ἂ φῶν, produco, gigno.⁵⁹ 121. 4. ⁶⁰ *Ὡς χευστοῖ, ἀζηλώσ,* 59
quod sit (III. 17.) ἂ ζήλωσ. ⁶¹ ὁ ἀφαιρῶσ, *ut hoc loco, vel τὸ* 60 ζήλωσ.
ἀφαιρῶσ, ut alibi in hoc ipso opere ὡς ἀφαιρῶσ, ὡς, καὶ 61 ὁ ἀφαιρῶσ, *ut*
uissas fugiens, propriè significat reditū unius anni, quasi
ὑπὸ (68. 22. *ἔρ* 31.) *ἑνὸς* (39. 13.) *ab uno, id est ἀφ' ἑνὸς* 62 *τῆς* *pro* *εἰς*
ἐπ' αὐτῷ ὡς ἐπ' αὐτῷ, unius anni diuinitas. ⁶² *Pro* *ὡς* 139. 21. ⁶³ 63 *ἐπ' αὐτῷ*
Componitur ex cui (144. 12) *et* *ἑστῶτα*, 134. 31. *hic cui re-* 64
solvendum, ἑστῶτα *cui* *θυμῷ* *τῷ* ⁶⁴ *στ* *pro* *σὺ* *vel* *σοι, ut sit*
pro *θυμῷ* *σε, animum tuum: ubi etiam σὺ pro σὺν, possumus*
est, 136. 28. *si ponas σι pro σοι, refertur ad verbum, ἰσχυροί*
σοι θυμῷ, arceat vel abducatur tibi animū, ac re ipsa potes 65
legere σοι, ut οἱ per apostrophum elidatur, 8. 9. ⁶⁵ *ἡ* *καὶ*
μαρῶ, gaudeo: unde cum nomine καλὸς, malus, sit verba- 66 *ὁ* *καὶ* *ἡ* *καὶ*
le καὶ καλὸς. 155. 16. ⁶⁵ *Ὡς* *τὸ* *πῶς*, 77. 2. *ab ἰσχυρῷ* ⁶⁷ *Sine*
crasi, m. pro τῷ νίκῃ, ἀνέκας, ut νείχας. 48. 35. ⁶⁸ 198. 67 *χαρῶς.*
26. ἔρ 199. 10. *πῶς, καὶ πῶς, sum, es, est. poeicū ver-* 68 *νίκῃ.*
bum, ⁷⁰ 141. 10. ⁷¹ *Ὡς* *simplex καὶ τῷ*, 204. 28. ⁷² *Denomi-* 69 *ἑνὸς, ἑστῶτα.*
natiuū, 150. 16. ἔρ 36. *ab ἡ* *ἑστῶτα, tempus.* ⁷³ 36. 29. *dici-* 70 *πῶς.*
unt δημῶτα, quasi γῆ μαῖτα, terra mater. ⁷⁴ *Verbale*, 155. 71 *δημῶτα.*
16. ab ἄγῳ fero. Alij declinant per secundam ἡ ἀκτῆ, ὡς. ⁷⁵ 72 *ὁ ἀκτῆ, ὡς.*
Pro καρσῶ, ὡς, ut τὸ καρσῶ, 97. 19. ἂ καρσῶ, 216. 31. 73 *κακομαῖτα.*
sed poeicè preponitur augmentum perfecti 68. 28. *ἔρ* ⁷⁶ 74 *κατῶτα.*
geminatur, 108. 26. ⁷⁶ *τὸ κατῶτα, αὐτός, verbale* 155. 18. *ἂ* 77
κατῶτα, possideo 171. 37. ⁷⁷ *ἄλλος, alius: ἐλλότῳ, alienus.* 78
⁷⁸ 196. 38. ⁷⁹ *Ὡς* *τὸ πῶς, 90. 32. ἂ διακρίνω, 80* *Pro* *ἰδί-* 79
ως, K ab ἡ *ἰδίως, ἂ masc. ὁ ἰδίως, ὡς, rectus*, 145. 34. ⁸¹ 150. 2. 80
⁸² *Pro* *ἰδωῖτα, geminato σ.* 46. 14. *ut* *τὸ ἰδωῖτα, 94.* 81
10. ἂ ἰδωῖτα, 252. 27. ⁸³ 167. 19. ⁸⁴ *ἄρπαξ, rapax, unde ἀρπά-* 82 *ἀρπαξ.*
ξῶ, rapio. III. 17. ⁸⁵ *Ὡς* *ἰπῶτα, 99. 13. ἂ φῶτα, 108. 28.* ⁸⁶ 83
167. 23. hic aduerbia facit, 143. 22. ⁸⁷ *τὸ κῶτα, gloria, de-* 84 *κῶτα.*
cus: hinc κῶτα, honoro, decoro, demulceo, III. 17. ⁸⁸ *Ac-* 85
cusat. Ionicus, 50. 20. *Componitur ἂ τὸ δῶτα, donū* *ἔρ* ⁸⁹ 86 *δῶτα.*
τα, edo. Per reges doniuoros, intelligi indices donis 87
corruptos. ⁹⁰ *Ὡς* *τὸ τα, 78. 33. ἂ δῶτα, quod sit ab ἡ* *ἰ-* 88
τα, III. 17. ⁹¹ *Ὡς* *πῶτα, propriè est infans, qui adhuc fari ne-* 89 *δῶτα.*
quit, ἂ ἡ *πῶτα, ἔρ* *τα, verbum: refertur* *ἔρ* *ad ani-* 90 *Ὡς*
μῶτα *ἔρ* *significat stultum atq, avaris vitio imprudentem,* 91
Z. iij. ⁹² 205. 2.

PRAXIS PRÆCEPT.

342

ἴμους.

92 92 205.2. 93 152.31. Vide Erasmi prouerbiū: Dimidiū
93 plus 1010. 94 Neutrum ab ὁ ἴμοις, 205, dimidiū : ab αἴμα,
94 simul & ἴμοις, equalis, quasi αἴμοις, ex utraque parte e-
95 qualis. 95 30.38. & 38.1. 96 ἀσπίδελος, herba, qua La-
96 inis hasta siue hastula regia dicitur. 97 167.30.

97

ARGVMENTVM A

1.

Τ' ΠΟ' ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α'

Homeri compositionis.

τῷ Ομήρῳ Π' α' φ' δ' ἰας.

2.

Chryses sacerdos Apollinis accedit ad na-
Χρῆσις ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος, παραγγίνεται τῷ 2 &
uale Græcorum, volens redimere filiam

3.

ναῦς αἰδμον ἧς Ἑλλάνων, βολόμενος 3 λυτρώσασθαι τὴν θυ-

4.5.

suam Chryseidem. non recuperans autem, sed &
γὰρ τε αὐτῷ 4 χρυσίδα. ἔκ 5 ἀπλαβὼν δὲ, ἀλλὰ καὶ
cum contumelia expulsus ab Agamemnone, pre-

6.7.8.

6 μὲν 5 βραχὺς 7 ἀποδίοχθεὶς ἐπὶ Ἀγαμέμνονος, 8 καὶ
catus est Apollinem contra Græcos. Peste autem
ἔατο τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῷ Ἑλλάνων. Λοιμὴ δὲ

9.10.11.

orta, & multis, vt consentaneum est, corruptis,
9 γινόμενα, καὶ 10 πολλὰν, ὥς 11 εἰκός, 12 διαφθειρομένην,

12.13.14.15.16.

concionem Achilles coëgit. Calchante autem ape-
13 ἐκκλησίου Ἀχιλλεύς 14 σωτήρα. 15 Καλχάντος δὲ 16 δια-
riente veram causam, & iubente Achille

17.18.19.

σαφίσαντος 17 τὴν ἀληθὴν αἰτίαν, καὶ 18 καλύσαντος 9 Ἀχιλλεύς
placare Deum, Agamemnon iratus, altercatus

20.21.22.

20 ἔξιλιάσας τὸν θεόν, Ἀγαμέμνον 21 ἔργωθεὶς, 22 ἠλώσθη
est aduersus Achillem, & ipsius præmium abstulit

23.

αὐτοῦ 23 Ἀχιλλεύς, καὶ αὐτῷ τὸ γέρας ἀπέσπασεν τὴν
Briseida, Is verò irascitur Græcis. Thetis au-

24.25.26.

24 τῷ υἱὲ 24 δειδόντες εἰς ὄλυμπον 25 ἀνελθῶσα, 26 ἠπίσταντο
à Ioue, vt Troianos superiores Græ-

27.28.29.

παρε 27 τῷ Διὶ, ὅπως 28 τοὺς Τροῖας 29 ὀπικαίετ' ἧς Ἑλλά-
cis

αἰτία.

ἑπικροτήσιν.

οἶνος.

τοῦ ἐκπώμενου.

δωροθύτης.

- 23 *contendo, altercor.* ²³ *ὡς ἵτυψι, 73. 13. ab ὑποσώμῳ, quod*
 24 *cōponitur ex ὑπό, 68. 22. ὡς σπῆμα, ²⁴ 242. 30. ²⁵ 74. ²⁶ V*
 25 *ἵτυψατο, 94. 8. ab αἰτίας, μῆσσω, peto, imploro, mendico, mo-*
 26 *re mendicorum posco, si enim ab αἰτίας, pauper, mendicus,*
 27 *III. 17. vide quoque 68. 12. ²⁷ 167. 17. ²⁸ 43. I. ²⁹ ὡς ὑ-*
 28 *σπῆμα, 149. 30. ab ἑπικροτήσιν, ὄρος. ³⁰ ICO. I. ³¹ ὡς γῆς,*
 29 *ἡ γῆς, 238. 33. ³² ὡς ἵτυψι, 73. 13. ἀ διαλύω, dissoluo di-*
 30 *rimo, reconcilio: cōponitur ἀ δια 68. 22. ὡς λύω, soluo ³³ ὡς*
 31 *οἶνος, & ἐκτὶς ὑπὸν, ὡς ἔχω, fundo: unde ὁ οἶνος ἔχει, pocillator,*
 32 *qui vinum fundis: hinc οἶνος ἔχει, III. 17. ὑπὸν fundo, ἀ quo*
 33 *οἶνος ἔχεται, ὡς ἵτυψι, 73. 36. ³⁶ verbale 155. 8. ab ἐκ-*
 34 *πώμῳ, bibo, sumunt ἐκπώσω, 271. 30. ³⁸ ἔχουσιν, αὐτῶν:*
 35 *unde ἔχουσιν, ἔχουσιν, ἔχουσιν, & ἔχουσιν, αὐτῶν, ³⁷ ὡς*
 36 *τοφθῆναι, 92. 4. ab ἐκπώμῳ, conuivior.*
 37

ILIADIS A HOMERI

37 ΓΑΙΑΔΟΣ Α ΟΜΗΡΟΥ

67.

Compositionis.

P' αφοδίας.

Alpha preces Chryse, pestem exercitus, odium re-

38. 39.

38 Ἀλφα λῆτες Χρύση, λυμέν στρατῶν, ἔχθος 39 α-

gum.

νάκτων.

Iram cane Dea Pelidæ Achilles

40. 41. 42.

40 Μῆνιν αἰδέσθαι 41 Πηλεΐδῃ 42 Ἀχιλλῆος

Perniciosā. quæ infinitos Achiuis dolores inflixit.

43. 44. 45.

43 Οὐλομένην, ἢ μύρι' Ἀχαιοῖς 44 ἄλγ' α 45 ἔσθλ' αὖτις.

Multas autem fortes animas inferis misit

46. 47. 48. 49.

46 Πολλὰς δ' 47 ἐφάρμεν 48 ψυχὰς 49 αἰδῶν 49 αὖτις.

Heroum: ipsos autem laniamenta fecit canibus

50. 51. 52.

50 Ἡρώων: αὐτῶν δ' ἐλόμενα 51 πύχ' 52 κύωνται.

Auibisque omnibus. Iouis autem perficiebatur

53.

53 Ὁ ἰανούσιος πᾶσι, 27 Διὸς δ' ἢ 53 ἐπὶ λείπειτο.

voluntas.

βελή.

Ex quo sanè primùm diuisi sunt contententes

54. 55. 56.

54 Ἐξ ὧν δὴ τὰ ἀμφότερα 55 διαστήτω 56 ἐρίσονται.

Attri-

Atridesque rex virorum & diuus Achilles.

⁵⁷ Ἀτρεΐδης τε αἰεὶ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

37.

Quisnam ipsos Deorum contentioni commisit

¹ τίς γ' ἴδ' ἄρ' ὅσων θεῶν ἰερίῳ ⁵⁸ ἔμμελλε

38. 39. 60.

pugnare?

μαίεσθαι;

Latonæ & Iouis filius : hic enim Regi iratus,

⁶¹ Ἀντῆς καὶ Διὸς υἱός ἐστι ὁ γὰρ ⁶² Καλλιπῆϊ ⁶³ χαλαθείς,

61. 62. 63.

Morbum per exercitum suscitauit malum: peri-

⁶⁴ Νέσον αἰὲν στρατὸν ⁶⁵ ὄρεσσι κακὴν: καὶ ⁶⁶ ὀλέ-

64. 65. 66.

bant autem populi.

κοντο δὲ λαοί.

Quoniam Chrysem inhonorauit sacerdotem

⁶⁷ Οὐνεκεν τὴν Χρύσην ⁶⁸ ἠτίμωσ' ⁶⁹ ἀρπύγεα

67. 68.

Atrides. hic enim venit celeres ad naues Achiuorū,

⁷⁰ Ἀτρεΐδης, ὁ γὰρ ⁷¹ ἤλθε: βιάς ἔπει ⁷² νῆας Ἀχαιοῶν,

69. 70.

Liberaturusque filiam, ferensque infinira dona,

⁷³ Λυσιμέδους τ' ⁷⁴ θυγάτρα, φέροντ' ⁷⁵ ἀπειρίστ' ⁷⁶ ἄποινα,

71. 72. 73. 74.

Coronas habens in manibus longē iaculantis A-

⁷⁷ Στίμματα ἔχων ἐν ⁷⁸ χερσὶν ⁷⁹ ἐκκρέων ⁸⁰ Ἀ-

75. 76. 77.

pollinis.

πόλλωνος.

Aureo cum sceptro, & obsecrabat omnes Achi-

⁸¹ χρυσέῳ ἀνὰ σκέπη, καὶ ⁸² ἐλάσσειτο πάντας ⁸³ Ἀχαι-

78. 79.

uos,

ἄς,

Atridas autem maximē duos principes populorū.

⁸⁴ Ἀτρεΐδης δὲ ⁸⁵ μέγιστα δ' ὧν ⁸⁶ κοσμήτορες λαῶν.

80. 81. 82.

Atridaeque & alij bene ocreati Achiui,

⁸⁷ Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ⁸⁸ ὀκνημένους Ἀχαιοί,

83.

Vobis quidem Dij dent cœlestes domus habentes

⁸⁹ ὅς μιν ⁹⁰ μέντοι θεοὶ ⁹¹ δίδωσι ⁹² ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

84. 85.

Expugnare Priami ciuitatem, bene verò domum

⁹³ Ἐκπύροισι Πριάμοιο πόλιν, ⁹⁴ εὖ δὲ ⁹⁵ εἰσέρχον-

86.

reuerti.

εἰσέρχοντες.

Filiam autem mihi soluite dilectam, hæc dona

⁹⁶ Παῖδα δὲ μοι λύσατε φίλην, ⁹⁷ ταῦτα δ' ⁹⁸ ἄποινα

87.

Z.v.

acci-

accipite.

⁸⁸ δέχασθε.

Venerantes Iouis filium longè iaculantem Apolli-

Αἰδέσθαι Διὸς υἱὸν ⁷⁷ ἰκνηρόν Ἀπόλλω-
nem.

να.

Tunc alij quidem omnes laudauerunt Achiui.

Εἴθ' ἄλλοι μὲν πάντες ⁸⁹ ἐπυθήμεσαν Ἀχαιοί.

Reuerendum què esse Sacerdotem, & splendida ac-

⁹⁰ Αἰδέσθαι θ' ⁹¹ ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ ⁹² δέ-
cipienda dona.χθα ⁷⁴ ἀποινα.

Sed non Attridi Agamemnoni placuit animo,

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ⁹³ ἠνδάνης θυμῷ.

Sed malè dimisit, grauem & sermonem iussit.

Ἀλλὰ κακῶς ⁹⁴ ἀφίει κρατερὸν δ' ⁹⁵ ἐπὶ μῦθον ⁹⁶ ἔτιλλε.

Ne te, senex, concauas ego apud naues cōprehendā,

Μὴ σέ, ⁹⁶ γέρον, ἀκκοίλησιν ἐγὼ παρὰ ⁹⁷ ναυσὶν ὑπὸ κτείνας,

Vel nunc tardantem, vel post rursus venientem,

Ἢ νῦν δὴ θύοντον, ἢ ὕστερον αὖτις ⁹⁸ ἴοντα,

Non vtique tibi proderit sceptrum & corona Dei.

⁹⁹ Μὴ νῦν τοι ⁹⁹ ἢ ¹⁰⁰ χαλκίστην σκήπτρον καὶ στέμμα ἱεροῖο.

Hanc ego non soluam antequam ipsam & senectus

ἢ τὴν δ' ἐγὼ ἢ λύσω παρὶν ¹⁰¹ μὲν καὶ γῆρας

inuadat

α' ¹⁰² ἔπεισον

Nostra in domo in Argis procul à patria

Ἢ μητέρω ἐν οἴκῳ ¹⁰³ Ἀργεὶ τῆλ' ἐστὶν πατρὸς

Telam texentem, & meum lectum instruentem.

Ἴσθ' ἐποιχμένην, καὶ ἐμὸν λέχος ¹⁰⁴ ἀντίοικον.

Sed abi, ne me irrites, sanus vt redeas.

Ἀλλ' ¹⁰⁵ ἴθι, μὴ μὲ ἐρέθιζε, ¹⁰⁶ σαώτερος ἂς γ' καὶ ¹⁰⁷ ἴναι.

Sic dixit, timuit autem senex, & obediuit verbo.

Ὡς ¹⁰⁸ ἔφατ' ¹⁰⁹ ἔδιδρασε δ' ὁ γέρον, καὶ ¹¹⁰ ἠπαύετο μῦθῳ.

SCHOLIA.

ἢ Διὸς, αἰδός.

57

³⁷ Appellatur hoc opus Ἰαλίας, quod bellum continet
apud

- apud Ilium inter Græcos & Troianos ob raptum Hele- 38 Ἀχλῆος.
 ne gestum.³⁸ ἀπρ. id est, primus liber sup. continet.³⁹ 39 οὐλόμβος, η. οὐ.
 34. 20.⁴⁰ ὑι ἑλν, 44. 18.⁴¹ 158. 7.⁴² 262. 32. 43. οὐλόμβος 40 τὸ ἀγλος, εος.
 est οὐλον μίνος ἔχων, perniciosā vim habēs. + 41
 48. 35.⁴⁵ 118. 26. ⁴⁶ Dictum volunt ab ἰφι, fortiter, & 42
 θυμός, animus, quasi animosus, seu forti animo præditus: 43 ὁ κὺ ἡ ἰφθίμος.
 scribitur tamen per ι, & θυμός, per υ.⁴⁷ 315. 43.⁴⁸ ἡ αἴς, ι. 44
 δος, ιδι.⁴⁹ ὑι ἑτυψ, ⁸⁷ αἰγιάπια, promitto, ante tempus & 45 αἰγιάπια.
 factum mitto. Simplex ιάπια, incipit à vocali immutabili. 46
⁸¹ .ideo augmentum non recipit. De αἰγ, vide 68. 29. ⁵⁰ 47 κύματα.
 43. 1.⁵¹ Pro ἑτυψ, n. ὑι ἑτυπς, 66. 33. à τύψω.⁵² 170. 18. 48 πλεία.
⁵³ Ὑι ἑτύπιο, 82. 3. à πλείω, pro πλείω, n. quod fit à τὸ τί- 49 πλέα.
 λος, εος, finis, III. 18. ⁵⁴ ἐξ οὗ δηλονότι χρόνος, ex quo scilicet 50 διαστήτω.
 tempore. ⁵⁵ Pro διαστήτω, n. ὑι simplex ἰστήτω, 121. 22. 51 διαστήτω.
 à δίστημι, separo, diuido, dissideo: hic passivè, diuisi sunt, 52
 vel per verbum neutrum, dissederunt. ⁵⁶ Ὑι τὸ τύψαντε, 53
 in duali 79. 36. ab ἐρίζω, quod fit ab ἡ ἑρις, contentio. III. 54 ἐρίσαντε.
 18. ⁵⁷ Id est, Agamemnon Atrei filius, est enim patrony- 55 ἐρίζω.
 micum ab ὁ Ἀτρεΐς, ὑι πλείδης, à πλείς, 158. 3. ⁵⁸ π & 56 ἀρεΐδης.
 ἀπρ. αὐτ. τὰρ, expletivæ particule sunt. 304. 5. ⁵⁹ 303. 29. 57 στωέ.
 & 139. 10. ⁶⁰ 279. 34. ⁶¹ 51. 3. ⁶² 50. 20. ⁶³ ὑι τυφθεΐς, 58 ζυνίκα, ας, ε.
 92. 4. à χολόμω, irascor. quod fit ab ὁ χέλος, ira. III. 18. 59 χολόμω.
⁶⁴ 24. 2. ⁶⁵ 210. 30. ⁶⁶ ὑι ἑτύπιο, 82. 6. sine augmento. 60 αἰρσα, ας, ε.
 n. ab ὀλέκω. ⁶⁷ Ὑι ἑτυψ, 73. 13. ab ἀπμία, μῆσω, 61
 quod fit ab ἀπμος, ignominiosus, qui est sine honore, III. 62 ἡ ἀπ τήρ, ἡ ες.
 18. ab ἀπριναίω. 300. 27. & πμῖ, honor. ⁶⁸ ἀπρ. τήρ quasi 63
 precator. ἀπρ. enim sunt preces, aut ab αἰεσ, eleuo, scili- 64
 cet manus in altum, ὑι solent qui Deum precantur, aut 65
 ab αἰέτω, placeo, quod sacerdotum preces dñs gratia ef- 66
 sent. ⁶⁹ 261. 1. ⁷⁰ 38. 18. ⁷¹ Ὑι τυφμός, 97. 26. à λῶς, li- 67
 bero, redimo. ⁷² 36. 28. ⁷³ III. 19. ⁷⁴ τὸ ἀποινο, pretium 68 ἡ λθαι, ες, ε.
 77 redemptionis, quod faciebat ὑι captivus esset sine pæna. 69 τὸ ἀποινο, κ.
 78 ab α & ποινο, pæna, vel ab α, & εἶνος, cædes, quid ea à cæ- 70
 79 de hostium liberaretur. ⁷⁵ 326. 19. ⁷⁶ 167. 6. ⁷⁷ Fit ab 71 ἐκπῆλος.
 80 ἐκ, longè, & ἐάω, iacio, 157. 7. Apollo enim fingitur 72
 81 arcum & sagittas gestare. ⁷⁸ 163. 22. ⁷⁹ ὑι ἑτύπιο, 82. 73
 82 3. à λῶς, ⁸⁰ ὑι τὸ χύσσι in duali. 13. 34. ⁸¹ 150. 31. ⁸² 74 ὁ κοσμήτωρ, οες.
 83 Verbale, 156. 10. à κοσμία, μ. ἔσω, οηο, ορδino, mpero, ⁸³ 75 ἀκρόμδης.
 76 κημῖς,

verò quispiam, lasciuentē Battum esse. Hunc enim

δ' γὰρ τις, τὸν ὀππωμεζόντα Βάττον εἶται. τὸν δὲ
caprarium existentem per alterum facit disputan-
εἰς πολὺν ὄντα δ' ἰστὶν ποιεῖ περὶ διαλα-
tem Corydoni, & amorem, quem habebat ad A-
γάμνητον Κορύδωνι, καὶ τὸν ἔρωτα ὅμ' εἶχε πρὸς τὴν A-
maryllida, ostendentem. Hæ itaque res fuerint in
μαρυλλίδα, ἐμφαίνονται. c Ταὺν ἀστέγματα¹⁰ εἰν γὰρ ὅπῃ
Italia iuxta Crotona Siciliæ, vnde & Amaryllida
Ἰταλίας περὶ Κρότωνα τῆς Σικελίας, ὅθεν καὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα
esse supponit. Cæterum poetæ persona non fuerit,
ἵνα τίς εἴηται. Τὸ δὲ τῷ ποιητῷ περὶ σωπον ἐκ γὰρ¹⁰ εἶν,
vt Munatus ait, ex eo quod lasciuiens dicit. Nūquid
αἶς ὁ Μύνατος α¹² εἰσιν, ἐκ τῷ λέγειν τὸν ὀππωμεζόντα. Ἡ γ'
tibi Simus appareo? Decipitur vero & circa tem-
εἰ γὰρ τὸς σίμος καὶ φάρομος¹⁴ Πλανῶται δὲ καὶ περὶ τοὺς
pora. Fert autem lasciuiens dona, videlicet mala &
χρῆνες. φέρει δὲ ὁ ὀππωμεζὸν δῶρα, ἥ γ' ἐν μῆλα καὶ
coronas Amaryllidi, vt admittatur. Illa vero neque
εἰσφέρειν τῇ Ἀμαρυλλίδι,¹⁵ χαλεπὸν τῷ περὶ διαχρήνται. b Ἡ δὲ εὐ-
fermone ipsum dignum putat, atque ideo tristitia
δὲ λόγῳ αὐτὸν¹⁶ ἀξιοῖ, διό καὶ¹⁷ δουθυμία
vitam dissoluere statuit. Cæterum poema est lasciu-
τὸν εἶον¹⁸ καταλύσται¹⁹ περὶ ρηται.²⁰ Τὸ δὲ εἶδος ὀππω-
uum. Tityrum alij quidem proprium: alij vero Sa-
μαστικόν. Τὸν Τίτυρον b οἱ μὲν κύριον, b οἱ δὲ Σά-
tyrum esse dicunt: quidam autem propter Simum
τιτρον²¹ εἶναι²² φασί: πινὲς δὲ²³ διατῷ Σιμῷ,
Theocritum arbitrantur lasciuiare, Simichidem vo-
τὸν Θεόκριτον²³ οἰοῦνται κομᾶζειν,²⁴ Σιμιχίδην κα-
cantes: historia est apud Apollonium.
ἀντις, ἢ ἱστορία περὶ Ἀπολλωνίου.

8.

9.

10.

11.

12.13.

14.

15.

16.17.

18.19.20.

21.22.23.

34.

SCHOLIA.

¹ 159.10. ² 148.6. *Tertium Idyllium selegimus, quod
esset et breuius, et pluribus Dorismis referuntur quā pre-
cedentia, vt eadē via possis et integrum Idylliū habere,*

ε

Αἰπόλος, ὁ
κωμῶτης, ὁ.

κωμῶσα.

δηλῶ.
εἰκάζω.

πλάττωμα.

χάειν τι.
περὶ δὲ χάειν τι.
αἰετοῦ.

- 3.4 Ἐ Doricè linguae usum non mediocrem his paucissimis
versibus complexum intueri.³ 319.24. ⁴ Syncope est pro
αἰπόλος, ab ὁ αἰετὶς αἰγός, capra, Ἐ πολῶ, versor: qui circa
5 capras versatur.⁵ Verbale, 155.16. à κωμῶσα, lasciuio,
petulans sum: procor, procatum eo, quod fit à κῶμος. Vi-
6 de 329.2. ⁶ Vi χρυσουμένω, 107.8. à δηλῶ, manifestō,
7 declaro, quod fit à δηλός, manifestus, III.17. ⁷ Vi τῷ φει,
8 75.17. ab εἰκάζω, assimulo, connecto: quod fit ab ἡ εἰκίς,
9 εἰς imago, III.17. ⁸ Id est, altero, siue proxime sequenti I-
10 dyllio, 172.11. ¹⁰ 197.5. Vide 305.6. ¹¹ Vi simplex πῆμα
11 τῶ, II 9.30. ¹² 205.30.

- 12 ¹³ Verbum è verbo, exdicere lasciuientem, id est ex
13 verbis ipsius, qui hoc Idyllio inducitur lasciuens atque
hæc verba efferens, ἥ ἐστι τοι σῆμας καταραίνουσα.

- Ex his autem verbis sunt qui arbitrentur, ipsum poe-
tam ita lasciuire, ut quem Simichidem Apollonio teste
appellant. Verum non obseruata temporis ratione errare
14 illos Munatius grammaticus affirmat. ¹⁴ Vi ῥῶτα, 103.

25. à πλάττωμα, erro, decipior, quod fit ab ὁ πλάτος, vaga-
15 bundus, erro, profugus, III.17. ¹⁵ Verbum de verbo, gra-
tia admitti, vel causare recipi, id est, ut admittatur ab A-
maryllide, de χάειν, habes, 36 25. περὶ δὲ χάειν, verò, vi
τῶ φει, 91.19. à περὶ δὲ χάειν, excipio, admitto: hic ve-

- 16 rò passiuè possum est. ¹⁶ Vi χρυστοί, 105.34. ab αἰετοῦ, di-
17 gnum puto, quod fit ab αἰετός, dignus, III.17. ¹⁷ θυμός, ani-
mus compositum cum θυς, (300.27.) θυθυμός, animo con-

- 18 sternatus, tristis, unde ἡ θυθυμία, ας, 159.24. ¹⁸ Vi τῷ φει
19 78.33. à καταλύω. ¹⁹ Vi πιπίοντα, 100.24. à περὶ αἰετοῦ,
eligo, statuo: ai simplicis αἰετοῦ, ob augmentum veritur

- 20 in, 74 28. ²⁰ εἶδος, propriè speciem seu formam signifi-
cat, usurpatur etiam pro forma seu specie poematis. hinc
21 fit εἰδουλίον, 159.10. ²¹ 197.15. ²² 205.31. ²³ Id est, pro-

- 22 pter ea, quòd Simi mentionem facit in versu citato, ἥ ῥα
23 γὰρ τοι σῆμας. credunt enim eum alluisse ad Simichidis no-
men, quo ipse appellabatur, si Apollonio credimus. Sequi-
tur οἶον, ut τῷ πον, 81.37. ab οἶον, quod Ἐ οἶον, 269.

- 24 15. ²⁴ ὁ σιμηχίδης, patronymicum, vi κρονίδης, 157.25.
ab ὁ σιμηχός, qui Theocriti pater fuisse creditur.

CAPRA-

CAPRARIVS VEL AMA-

ΑΙΠΟΛΟΣ

Η'

ΑΜΑ-

ryllis, vel Lascivius.

ρυλλίς, ἢ Ὁ Κωμικός.

Procatum eo ad Amaryllida. Porro mihi capraz

Κωμικός²⁵ ποτὶ Ὁ τὰν Ἀμαρυλλίδα. ²⁶ Ταὶ δέ μοι αἶγες

25.26.

Pascuntur in monte & Tityrus ipsas agit.

Βόσκονται κατ' ὄρεσιν καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἱλαίνει.

Tityre mihi multum dilecte, pascce capras.

Τίτυρ²⁷ ἐμὴν²⁸ τὸ κελεῖν, ὁ²⁹ ποιησάμενός σε τὰς αἶγας.

27.28.29.

Et ad fontem age Tityre, & testicularum

καὶ³³ ποτὶ Ὁ τὸν Ὀρεῖαν ἀγὲ Τίτυρ, καὶ τὸν³⁰ ἐν ὄρειαν

30.

Illum Lybicum album observa, ne te cornu feriat.

Τὸν Λιβυκὸν λευκώοντα³¹ φυλάσσε, μὴ³² τυ³³ κορύβη.

31.32.33.

O gratiosa Amarylli, quid me non amplius hoc in

αἰ³⁴ ὦ³⁴ χαρίεις³⁵ Ἀμαρυλλίς, τί μ' ἐκείν τῷτο κατ'

34.35.

antrum

ἀντρον

Transcursum aspiciens vocas amatorculum? nun-

³⁶ παρὰ κύπλισσα³⁷ κελεύεις³⁸ τὸν ἐροτύλον ἦ

36.37.38.

quid me odisti?

γὰρ μὲ μισεῖς;

An utique tibi Simus videor cominus esse.

Ἡ γὰρ γὰρ⁵ τοι σιμὸς καταφαίνεμαι ἐγγύθεν³⁹ ἦ μὲν.

39.

Nympha, & mentosus? strangulari me facies,

ὁ Νύμφα, καὶ⁴⁰ ἀσχημένιος⁴¹ ἐπιβλάσθαι μὲν ποιησέεις.

40.41.

Ecce autem tibi decem mala fero: illinc decerpfi,

Ἡ νὺν δὲ⁵ τοι δέκα κατὰ φέρω⁴² τίνων⁴³ καθεύδων,

42.43.

Vnde me iussisti decerpere tu: & eras alia tibi

αἰ⁴⁴ ὦ μ' ἐ⁴⁵ ἐκέλευ⁴³ καθεύδειν⁵ τυ: καὶ αὐριον ἄλλο³ τοι

44.45.

feram.

ἢ⁴⁶ οἶσώ.

46.

Vide quidem acerbum meum dolorem. Vinam fi-

αἰ⁴⁷ ὅσῃ μὲν⁴⁸ θυμολγής ἐμὸν ἄλγος ἐστὶ ὁ⁴⁹ γὰρ

47.48.49.

erem.

καί μιν.

Relo-

50.51.52.

Resonans apis, & in tuum antrum venirem.

ο Α⁵⁰ Σομβεύσα μελισσα, κὺ ἐς⁵¹ τὸν ἀντρὸν ο⁵² ἰκοίμην.

53.54.55.

Hederam subiens, & filicem qua tu ornaris.

Τὸν κιστὸν⁵³ διαδύς, κὺ ο τὰν πτέραν ο⁵⁴ α⁵⁵ τὴν⁵⁵ πυκνόδε.

56.57.

Nunc cognoui Amorem. grauis Deus, certe leuax

Νυν⁵⁶ ἐγὼ ν⁵⁷ τὴν Ἐρωτα, βαρὺς θεὸς, ἀγχι ο⁵⁷ λαΐνας

58.59.

Mammam fugebat, nemore quæ ipsum nutriebat

Ζ⁵⁸ Μασθὸν⁵⁸ ἐβήλαζεν δρυμῶν τε⁵⁹ μὴν ὄρεα

mater:

ο μάτηρ.

Qui me comburens & in os vsque lædit.

Ὁ⁵⁹ κοκτασμών κὺ ἐς τοὺς ὀνόχους ἐδῆται.

60.61.62.

O pulchrè inspicies, omnino lapis ô nigrum

ὦ⁶⁰ τὸ καλὸν⁶⁰ ποθεῖσθαι, ὦ⁶¹ τὸ πᾶν λίθος⁶² ἄν

supercilium habens

κυστοφρυ

63.

Nympha amplectere me caprarium, vt te osculer:

ο Νύμφα, ὡς⁶³ προσεταυξάι με τὸν⁶⁴ αἰπόλον, ὡς⁶⁵ τὸν οφθαλμόν:

64.65.66.67.

Est & in vanis osculis suavis iucunditas.

Ἔστι κὺ ἐ⁶⁴ κενώσι α ο⁶⁵ εὐλαμπήσιν ο⁶⁶ αἰσῶν⁶⁷ τέρψις.

68.

Coronam discerpere me statim in minuta facies.

Τὸν στεφανόν⁶⁸ πλάι με κατατμήσει καλὴ πρὸς ποιησέιν.

69.

Hanc tibi ego Amarylli dilecta, hederæ seruo

ε τὸν πε⁶⁹ ἐγὼν⁷⁰ Ἀμαρυλλί Οφίλια, ἐκαστοῦ φυλάσσω.

70.71.72.

Implicans folliculis, & odoratis apijs.

Ἐ⁷⁰ ἐμπλέξας⁷¹ καλὸν κισπὸν, κὺ ἐ⁷² εὐδμοισι σπλίνους.

73.

Hei mihi ego quid patior, quid, infelix, non audis?

ὦ⁷³ μοι ἐγὼ τί ο πάθω, τί, ὦ δούλο, οὐκ ὑπακούεις;

74.75.76.

Bæta exutus in vndas illas saliam.

Ἐ⁷⁴ τὰν βεταίαν⁷⁵ ἀποδύς εἰς κύματα⁷⁶ τὴν αἰὲν⁷⁶ ἀλαύμην.

77.78.79.

Vbi thynnos speculatur Olpis piscator.

Ἃ⁷⁷ ὧς περ⁷⁷ τὸν θύννον⁷⁸ σκοπεῖσθαι Ὀλπίς⁷⁹ ὁ γελητός.

80.81.82.

Et si non mortuus fuero, saltem quidem tuum sua-

ε⁸⁰ Κῆρα ὁμοῦ⁸¹ ὁ ποθάνω⁸² τέρε μὲν τὸν ο α.

83.

ue paratum fuerit.

δου⁸³ τί τοι.

84.85.86.

Cognoui dudum, quum ego sciscitarer, num ama-

ε⁸⁴ ἔγνω⁸⁴ πρὸν⁸⁵ ὅτι⁸⁶ μεν μεματαιώην, οἱ φίλοι

res me :

εις με :

Neque Telephilon admiscuit strepitum,
 Οὐ δὲ ⁸⁷ τὸ Τηλέφιλον, ⁸⁸ ποτημάξατο ⁸⁹ τὸ πλατόγημα,

87.88.89.

Sed frustra molli in brachio tabefactum est.

* Ἀλλ' αὐτὸς ἀπαλὸς ποτὶ ⁹⁰ πᾶχει ⁹¹ ἐξημαρτήθη.

90.91.

Dixit & Agreō vera cribro vatici-

⁹² Εἶπε ⁹³ Ἀγροῖα ⁹⁴ ὅτι ⁹⁵ ταλαβία ⁹⁶ κοσκινύμα-

92.93.94.95.

nans,

πς,

Dudum herbas colligens sequens, quod ego qui-

⁹⁶ Ἀπὸ δὲ ⁹⁷ ποιολογύσα ⁹⁸ παραβιάπτε, οὐκ ἐγὼ

96.97.

dem

μεν

Tibi totus incumbo: tu autem mei rationem

⁹⁸ Τὴν ὅλως ⁹⁹ ἔγκειμαι: ¹⁰⁰ τὴν δὲ ¹⁰¹ μεν λόγον

98.99.

nullam facis.

¹ ἔδνα ² ποιῶ.

1.2.

Certè quidem tibi albam gemellos parientem ca-

¹⁰² Ἡ ¹⁰³ μὲν ¹⁰⁴ στίο λευκῶν ¹⁰⁵ διδυμῶν ¹⁰⁶ αἰ

3.

pram seruo,

γαφιλίασω,

Quam me & Mermnonis filia Erithacis nigrum

¹⁰⁷ ὁ δὲ τὰν με ¹⁰⁸ αἰ Μέρμνονος ¹⁰⁹ Εἰριθακίς ¹¹⁰ αἰ

4.

corpus habens,

⁵ μελανόχερος.

5.

Petit, & dabo ipsi, quoniam tu mihi delicia-

¹¹¹ Αἰτεῖ, ¹¹² καὶ ¹¹³ δώσω ¹¹⁴ οἱ, ¹¹⁵ ἵππει ¹¹⁶ σὺ μοι ¹¹⁷ ἐνδιδασκ-

6.7.8.

ris.

πῆν.

Salit oculus meus dexter: num videbo

¹¹⁸ Ἀλλ' ὁφθαλμός ¹¹⁹ μεν ὁ δεξιός: ¹²⁰ ἄρα γὰρ ¹²¹ ἴδω

9.10.

Ipsam? Cantabo ad pinum hic incli-

¹²² ὁ αὐτὰν, ¹²³ ἀστυμῶν ποτὶ ¹²⁴ ὅταν πίτῳ ¹²⁵ ὅδ' ¹²⁶ ἀπο-

11.12.

natus.

κλιθεῖς.

Et me fortè aspiciet: quoniam non adamanti-

¹²⁷ Καὶ γὰρ ¹²⁸ κίμῳ ¹²⁹ ποτὶ δὲ: ¹³⁰ ἵππει ¹³¹ οὐκ ἀδαμαντί-

13.

Aa.

na

na est.

να ¹⁴ ἐν τῇ.

15. 16. 17.

Hippomenes quando iam virginem voluit in v-

¹⁵ ἵππομένης ¹⁶ ἔκτα δὴ οὐ τὰν παρθένον ¹⁷ ἤγαγε οὐ

xorem ducere,

γάμου,

18. 19. 20.

Mala in manibus capiens, cursum perfecit. sed A-

ο Μὰλ' ἐν α ¹⁸ χερσὶν ¹⁹ ἑλὼν, δέμον, α ο ²⁰ αἶνον. α δ' Α-

talanta

ταλάντα

21. 22. 23.

Ut vidit, valdè infaniuit, valdè in profundum pro-

Ως α ²¹ ἴδεν, Ως ²² ἐμύση, ὡς ἰς βάθυν ²³ ἀλ-

filijt amorem.

λετ' ἔρωτα.

24. 25.

Gregem etiam vates ab Othry duxit Me-

ο Τὰν ἀγέλας ²⁴ χ' αὐτῆς ἀτ' Ἰθρυος ο ²⁵ ἄγε. Με-

lampus

λάμπες

26.

In Pylum: porrò Biantis in vlnis inclinata

Εἰς Πύλον ο ²⁶ ἀδὲ Βίαντος ἐν ἀλγυκοῖνισιν ²⁷ ἐκλύ-

est

θη

Mater gratiosa prudentis Alpheisibææ.

ο ²⁶ Μάτηρ α χαρίεσσα περίφρων Αλφεισιβοῖας.

At pulchram Venerem in montibus oues pa-

ο Τὰν δὲ ο καλὰν Κυβέριαν ἐν ²⁷ οὔρισι ο μάλα ²⁸ γα.

27. 28.

scens

μύων

Non sic Adonis in plurimum duxit rabiei.

29. 30.

Οὐ χ' οὐ πως ²⁹ ὡς δῶκες ὅτι ³⁰ πλέον ο ²⁵ ἀγχα ο λύσσει.

Quare neque mortuum ipsum sine mamma ponit.

31. 32. 33. 34.

Ως ³¹ ἐδὲ ³² φθίμενον ³³ μιν ³⁴ ἀτερὶ μαζοῖο ³⁵ τίθηπ.

Beatus quidem mihi immutabile somnū dormiens

35. 36. 37.

ο ³⁵ Ζαλωτὶς μὲν ³⁶ ἐμὲν ὁ τὸν ³⁷ ἄρσπον ὑπνον ἰαύων

Endymion. Admiror autē ō dilecta mulier Iasionē

38.

Εἰδυμένον. ο ³⁵ Ζαλω δὲ ο φίλα ³⁸ γύναι Ἰάσιωνα,

Qui tanta adeptus est, quanta non credetis pro-

39. 40. 41.

Ο ³⁹ πύσσων α ⁴⁰ ἐλύρησιν, ἐφ' ⁴¹ πνευσίδι ⁴² ἑ-

fani,

fani.

καλῶς.

Doleo caput tibi verò non est curæ: non ampliùs

ἢ ἂν ἄλλῳ οὐ τὰν κεφαλάν. ⁴² τίς δ' ἔμελλε, & τίς

cano.

αἰεὶ δὴ τ.

Iacebo autem cadens, & lupi hic me edent.

11 ⁴³ Κεῖσιν ὁ μὲν δὲ ⁴⁴ πεπῶν, καὶ ⁴⁵ τὸν λυκοὶ ὠδεῖν ⁴⁶ ἴδοντι.

Tangam mel tibi dulce hoc in gutture fue-

Ως μέλι ⁵ τῷ γλυκύ τὸ τοῦ κατὰ Ἰσχυροῦ ⁴⁷ γέ-

rit.

ροίτο.

SCHOLIA.

²⁵ 144.20. ²⁶ Pro αἰαίγης, 141.28. ²⁷ 138.35. ²⁸ Id est, 25 ποτὶ pro αἰετῶ.
 λῖαν, muliūm, vel καλῶς, pulchrè, benè 143.22. ²⁹ Pro 26 τῇ pro αἰ.
 περιλαμάν, ο. Vi ὡ τιτυμάν, 92.1. ἀφίλῳ, καλῶσω, diligo, 27 ἐμὴν pro ἰμοί.
 amo: quod sit ἀ φίλος, amicus, III.17. ³⁰ Pro ἐνὶ ὄρχην, ο. 28 περιλαμάνος.
 Per ὄρχην, intelligit hircum: componitur ab ἐν ὄρχης, 29 φίλῳ.
 ος, id est, testis, testiculus. ³¹ Ionicè est, 89.25. pro φυλάσ- 30 ὁ ἐνὶ ὄρχης, &
 σε, ἀ φυλάσσωμαι, viito, deniio. ³² Pro σε, 138.33. ³³ νε τὸ 31 φύλασσει pro πο-
 φη, 73.13. ἀ κερύπῳ τὸ κεραιζέω, cornu peto. ³⁴ 145.29. ³⁵ 32 λῶσιν.
 45.22. ³⁶ Pro παλαιῶν πρῶτα, vide 18.32. ὅ 69 37. ³⁷ νε 33 τυ pro σι.
 ποιῆς, 99.10. ³⁸ Diminutivum, 158.35. ab ὁ ἱερὸς, ὡς ποιεῖν, 34 παλαιῶν ποιεῖται.
 mor. ³⁹ 198.21. ὅ 24. ⁴⁰ τὸ γένειον, mentum, barba, ὁ αἰ- 35 ἱερὸς τῶν, &
 γένειος, mentosus, habens barbam promissam: nomen pos- 36 ἡμῶν pro εἰνῶ.
 sessivum, 158.26. ⁴¹ Vi τὸ ἱερὸν, 97.10. ab ἀπάρχω, suffo- 37 αἰετῶν γένειος.
 co, str. angulo. ⁴² Aduerbiūm loci, 143.12. formatum ἀ 38 τινὸς θι.
 Dorico τῆνος, id est, καίνος. 139. 33. ⁴³ Vi in simplici 39 εἶλον, ἱλῆν, 233.22. ἀ καθάρῳ, absūmo, decerpo: ex 40 καθάρῳ.
 κατὰ τῶν αἰρῶν, 68.22. ⁴⁴ ὡ pro ὡ neglecto: subscri- 41 καθάρῳ.
 pto, 19.14. estque Aduerbiūm sub forma dāni, vi 42 ὡ, ὡς.
 τῇ ὅ 142.5. sic ὡ περ in sequentiis: ubi περ re- 43 ἐν ἱλῆν.
 dundat, vi in articulis, 141.13. ⁴⁵ Pro ἱλῆν, i. vi 44 καλῶμαι.
 ἱλῆν, 82.3. ἀ καλῶμαι, poetico verbo, pro καλῶμαι, 45 ἱλῶν.
 ἱλῆν ⁴⁶ Pro ἱλῶν, q. Vide 207.14. ⁴⁷ Per crasim 46 ἱλῶν.
 ex ἱλῶν, vi ἱλῶν, 96.5. ἀ καλῶμαι, μ. ἀσσωμαι, vi- 47 ἱλῶν.
 deo, 112.9. ⁴⁸ ὁ καὶ ἡθυμαλῆς, καὶ τὸ θυμαλῆς, κατὰ 48 ἱλῶν.

A. A. H.

anonymus

δυσωμ.

θυμαλγής.

ζηνοίμα.

ζομβύσα.

ζομβία.

ικόμα.

διαδύς.

πυκάζω.

σηλάζω.

ποθορῶσα.

ποθορῶ.

τὸ πᾶν.

ὁ κυανόφρυς, υἱός.

κινεῖσι.

φιλήμασι.

ἡ τέρψις, ιός.

πῖλα.

κελύκασι.

ιούδμοισι.

δύσσοις.

ἡ βαίτη, ιός.

αἰλύμα.

τὸς θύτης.

σκοπάζομαι.

ζεμπύς.

ἡ ἡκα.

αἶκα.

animum afficiens : ἀ θυμός, animus, ὅτ το ἀλγος, tristitia,

49 dolor. 49 Pro γανίμνω, 239. 27. 50 Pro ζομβύσα, ι, ut

50 ποῖσα, 100. 5. ἀ ζομβία, resonō, ut apis. fit enim ab ἑομ-

51 βοις, u, bombus, sonus apum, III. 17. 5139. 21. 52 265. 2.

52 53 ut ζιουγός, 226. 8. ἀ διαδύμι τε διαδύα, ingredior. 54

53 Pro ἡ, ο neglecto subscripto, 19. 14 in Aldino tamen ex-

54 emplari vetustissimo legitur ἀ puncto subscripto. 55 Pro

55 πυκάζη, ζ ut τύπη, 81. 14. ἀ πυκάζω, orno, densō, fit ἀ

56 πύκω, ornate, densē, III. 17. 56 130. 18. ὅτ 238. 32. 57 Pro

57 λαίμης, ο. Vide 146. 3. 58 ἡ σηλάζης, mamma famine. hinc

58 σηλάζω, III. 17. lacto, lactor, ubera sugo. nam dicitur tam

59 de muliere lactante, quàm de puero qui lactatur. 59 138.

60 38. 60 Vi ζομβία, 102. 17. ἀ ποθορῶ, 144. 27. ὅτ 27. 61

61 Aduerbia scit, ut τὸ κελόν, 28. omnium laps, id est, duris-

62 sima ὅτ asperissima, instar saxi. 62 Componitur ex ἡ κινεός,

63 u, niger, ὅτ ἡ ὀφρύς, υἱός, supercilium. 63 Vi τύψα, 96. 5. ἀ

64 πωστῆρας, ο. μω, pro πωστῆρας, μ. ὕζω, amplector. 64 Pro

65 τοῖς κινεῖσι, ἡ ἀ κινεός, pro κινεός, vacuus, 65 pro τοῖς φιλήμασι,

ἀ ὅτ ο τὸ φιλήμα, ατος, verbale, 155. 8. ἀ φιλία, μ ὥσω, amo,

66 suauior, osculor. 66 ὁ ἡδός, ὅτ Doricè ἡδός, ο faminin, ἡ

67 ἀδέξ, delectabilis, suauis. 67 Verbale 155. 13. ἀ τέρπω, μ.

68 ψω, delecto, demulceo. 68 Vi τύψα, 78. 33. ἀ σίλω, μ. ιλῶ,

69 euellō, discerpo. 69 138. 33. 70 Vi τύψα, 79. 36. ἀ ἐμπλέ-

70 κω, quod componitur ex ἐ, 277. 25. ὅτ πλέκα, plico. 71 Da-

71 tiuus pluralis poeticus, 46. 6. ἀ ἡ κελύκος, folliculus, qui

florem ὅτ semen includit. Genitiuus κινεσίου regitur ἀ κ-

κίνασι, ut sit hic sensus : Hanc ego ὅτ folliculis, vel flori-

72 bus hedera intexens, tibi seruo. 72 ὁ σμῆ, ὅτ Doricè ὁ σμῆ:

263. 33. odor: hinc ὁ σμῆς, ὅτ ὁ σμῆς, odoratus : unde

73 ditiuus pluralis τοῖς διδμοισι, pro διδμοις, ι, 73 Componi-

tur ex δυς, 156. 7. ὅτ inde, ὅτ σός, quasi difficulter saluus.

74 74 τὴν βαίτην, ο. Bata est indumentum ex pellibus consu-

75 tis, vestis pellicea ὅτ pastoralis, 75 139. 33. 76 Pro ἀλ-

76 μω, 18. 30. ut ψαλῆμα, 94. 34. ἀ ἀκωμα, salio, profilio.

77 77 Pro τοῖς δύνει, 25. 33. Est nomen piscis prægrandis.

78 78 σκοπία, specula, unde σκοπάζομαι, speculator, III. 17.

79 79 τὸ ζήπο, rete: hinc ὁ ζηπύς, piscator, consuens retia

80 piscatoria. 80 Pro ἡ αἶκα, per synalaphen, αἶκα, verè Do-

vicum est pro ελε, 19. 4. & 6. vide 196. 6. ⁸¹ Per a-

pharefim, pro εποδών, ut τύπω, 78. 17. ab εποδήςκω, 262.

2. & 263. 9.

⁸² Tuum iucundum, id est, tua iucunditas, hoc est, iucunditas saltem aliqua tibi meo facto parabitur, sci scio.

⁸³ 286. 2.

⁸⁴ Doricum est pro δωρύν, dudum. ⁸⁵ Dorica particu-

la, pro δ τωίκα, quando. ⁸⁶ Verbum verbo, me referente vel

indagante, siue mentionem faciente, id est, quum ex Tele-

lephi strepitu, ac ex prophetissæ cuiusdam responsis inda-

garem & augurer, num me redamates: neque Tele-

philum, & c. μὲν, pro μὲν, 138. 8. & μιναμένου, pro μινω-

μένου, ο. Vide 171. 36. & 305. 8.

⁸⁷ Est folium papaueris: dictum quasi δηλέφιλον, quod

amorem præmonstret. Nam huius folijs intra manum

collisis, ex sono de amore iudicabant: si enim legitimum

& acutum sonum reddidissent, se ab adamatis redamari

coniciebant, contra ex molli, inani ac illegitimo foliorum

Telephili strepitum, se in amicarum odio esse coniecta-

bant.

In eadem hæresi hodie multos versantes vidi, qui ex

simili effectu foliorum buxi aut herbæ clematidis foco

candentii admotorum, eadem prorsus indicia se accipere

posse arbitrabantur.

*⁸⁸ *Ἰεὶ τὴν ἴα το, 94. 8. sed sine augmento, n. à ποπιμάτω, 88**

144. 20. & 25.

⁸⁹ Verbale, 155. 8. à πλατάγω, crepo, strepo, In Aldino

exemplari, pro ποπιμάτω τὸ πλατάγωμα, legitur ποπι-

μάζαρον πλατάγωμα, mistum crepuit, vel pistum, &

intra digitos collisum, strepitum fecit, ubi ποπιμάζαμα-

ρον est, ut τὸ ψάμαρον, 97. 20. à ποπιμάτω, quod est idem

cum πιμάτω. nam ποπιτὶ & ποτὶ Dorica sunt pro

ποδός: atque in hoc ipso loco quadam vetusta exem-

plaria habent ποπιμάζαρον πλατάγωμα autem est, ut

ἐκψα, 73. 13. sed sine augmento, n. à πλατάγω, μ. ἰ-

*σω, ⁹⁰ *Πρὸ πῆχε, à πῆχε, 42. 12. per brachium si-**

ue cubitum, videtur intellexisse manum vel digitos.

81 ποδών.

82 τὸ πρὶν ἀδῶ.

τί τὸ κῶ.

83 ποπὶν pro ποπιν.

84

85

86

μὲν μιναμένου.

87 δηλέφιλον.

89 τὸ πλατάγωμα.

ποπ.

ποπιν.

90

- ⁹¹ ⁹ *ὑπὸ τῷ*, 87. 30. *ab ἐμμεσίν*, *marcescacio*, *iabefacio*,
compositū ab ἐμ, c. quod ante vocatē sit, 144. 9. *ἔμμεσιν*
⁹² *μὲν*, *iabefacio*, *arefacio*. ⁹² 172. 13. ⁹³ *ὑπὸ τῷ*, 51. 4. *est*
⁹³ *autem nomen cuiusdam vetule fortilegæ cribro vaticin-*
antis quæ diuinandi ratio ad nostra usque tempora per-
⁹⁴ *manauit*. ⁹⁴ *Pro τῷ ἀληθῶν, ἀτὸ ἀληθῆς*, 48. 33. *Perpende*
hic tria, synalaphen siue contractionem pati: de qua 195.
⁹⁵ 20. *Dorismum*, ο, *ἔρ* *Ionism*. ⁹⁵ *Dictio composita ex τὸ*
⁹⁶ *κῶσκιον*, *uel ὁ κῶσκιος*, *cribrū, ἔρ μέγας*, *ιος*, *vates*. ⁹⁶ *Pro*
ἡ ποιολογῶσα, ο, ἔρ c. ὑπὸ ποιοῦσα, 100. 6. *ἡ ποιολογία*, *her-*
⁹⁷ *bas colligo*, *ab ἡ ποιά*, *herba*, *ἔρ λίγω*, *lego*, *colligo*. ⁹⁷ *Pro*
παρελάπς, *nam Poetæ παρῆλ*, *pro παρῆλ*, *dicunt*, *ἔρ sit ἂ*
masculino, *ὁ παρελάπς*, *κ*, *ὑπὸ δαπῶνς*, *ab ὁ δαπῶνς*,
146. 8. παρελάπς, *autem, id est socius, comes, est verba-*
le, 155. 13. *ἂ παρελάπς*, *iuxta eo: sed quasi ἂ παρελάμ*,
uel παρελάα, 235. 13. *Hunc versum præcedenti sic con-*
iunge, κῆ Ἀγροῖα, κοσκήμιανς, *ἀφῆλ ποιολογῶσα παρε-*
λάπς, *ἔρ πετῆ ἀλθῆα*. *Atque Agræo cribro vaticinans,*
dudum herbas colligens sequens dixit vera: herbas col-
ligens sequens, id est, dum messores sequens, relictas
⁹⁸ *spicas colligeret*, ⁹⁸ 139. 3. ⁹⁹ *Componitur ex ἑ*, 277. 32.
⁹⁹ *ἔρ κῆμει*, 204. 27. ¹ 39. 15. ² *Pro ποῖν*, 100. 13. *Nam*
^{1.2} *Dores, subscriptum sæpè negligunt*, 19. 14. ³ *Ab ὁ κῆ ἡ*
³ *διδυμος*, *geminus, gemellus*, *ἔρ τίτω*, *pario*, *(cuius præ-*
teritum medium τίτωκς, 93. 17.) *sit regulariter ἡ διδυ-*
μοτόκος, *geminos enixa, gemellos pariens: verum Po-*
etæ in compositis ex nominibus teritiæ declinationis, ο
⁴ *cludens primam compositionis partem in ἡ mutant, δι-*
δυμοτόκος, *ἔρ Doricè διδυμοτόκος, ο*. ⁴ *Quum nomen*
propriū articulo fulium regis genitiuum proprii no-
minis cum eo articulo, si sit masculinus, intelligi-
tur in eodem casu ὡς, id est filius: si sit femininus,
suppletur θυγάτηρ, filia, ὑπὸ Πίτρος ὁ Ἰωάννης, Petrus
Ioannis, scilicet filius. Ερεθakis ἡ (ἔρ Doricè ἂ) Μίρ-
⁵ *μωνος, Erithacis Mermmonis, supple filia*. ⁵ *Dictio*
composita ex τὸ μέλαν, μέλας, nigrum, ἔρ ἡ χεῖρς, χεῖρ-
^{6.7} *τὸς, corpus*. ⁶ *Pro δῶσω, q. ἂ διδῶμι*, 257. 6. ⁷ 135. 4.

& 139. 13. & 303. 28. ⁸ *Ὡς τὸ πῆν, 81. 14. sed neglecto i*
subscriptio 19. 14. ab ἐδαδρὺ πῆν, vel ἐδαδρὺ πομῶ, lu-
dibrium & delicias facio. ⁹ *Quasi dicas, Amaryllida*
procul venientem videre videor. Num igitur ipsam in-
nisan? ¹⁰ 154. 32. ¹¹ *Ὡς ποτὶ μῶ, 271. 31. ab ἀδῶ. ¹² Ὡς 10*
τοφθεῖς, 92. 4. ab δποκλίω. Vide 190. 22. ¹³ καποτίδν, pro 11
αποτίδν, ἀν, nam κα est ἀν, 304. 12. & in ποτίδν punctum 12
subscriptum desideratur, 19. 14. & ποτί loco αἰς posi-
tum est, tamen i quod est in ποτίδν, non pertinet ad ποτί,
sed ad simplex ἰδν. Vide ἰανῖδν, η, 254. 5. ¹⁴ 197. 24. ¹⁵ Se-
quentes versus, tribus ulimis exceptis, sunt cantilena, 15
quam Caprarius audiente Amaryllide canit, hæc pluri-
bus fabulis contextitur: quibus non paucos enumerat, qui
ægrè quidem, sed tamen suis amoribus tandem summa cū
voluptate sunt usi, quarum exemplo ipse in spem primum
erigitur, se aliquando Amaryllide positurum: mox verò
in desperationē rursus adducitur, ubi videt illam his au-
ditis nullo modo cōmoueri. Quia verò sine harum fabu-
larum cognitione contextus est subobscurus, eas paucis
perstringam. ac primò quidem loquitur de Atalanta, que
cum mira corporis velocitate præstaret, & à nuptijs om-
nino abhorreret, procis suis cursus certamen proposuit, in
quo victi mortis pœna, victorem coniugij sui præmium
sequeretur. Multis itaq, victis, tandem Hippomenes ma-
la aurea, que à Venere acceperat, ante pedes præuerien-
tis Atalante singulatim proyiciens, eam malis colligendis
detentam superavit, ac postea in uxore duxit. Altera sic
habet: Cūm Bias Peronem Nelei filiam miserè deperiret:
eamq, Neleus se illi daturum negaret, nisi is boves, quas
vi rapas Iphiclus è Pilo Oelei urbe in Oihryn Thessa-
lie montem abduxerat, restituendas curaret: Melampus
vaticinio clarus se maximis periculis exponens, id ran-
dem in Biantis fratris gratiam peregit, atque Bias a-
mica potius est: ex qua postea Alphesibæam sustu-
lit. Tertia fabula est de Adonide pastore: quem cūm
Venus (que & Cytherea à Cythera insula, in qua
primum colli capta est, appellatur) mirum in modum
adamaret, ab apro est interfectus: sed eum Venus ali-

ἀποτίδν.
 δποκλίω.
 καποτίδν.

Fabula de Ata-
 lanta & Hippo-
 mene.

De Biantie &
 Perona

De Adonide &
 Venere.

De Iasone &
Cere.

Εἰς αὐτοί.

ἡ μυσ.

Ἰδὼν, εἰς, α.

ἡ μυσ.

αὐτὸς τοί.

χ' α' μυστὶς ἀγ.

τομύς.

αὐτὸς τοί.

πῆντι.

ζαλὸς τοί.

τίσος.

quot menses gremio fovens, in vitam fertur renocasse,
ac postea illum in delicijs habuisse. In quarta meminis
Endymionis, qui ob venationis studium constanti animo
mulieres omnes spernebat, tandem tamen Luna eius a-
more capta, illum somno artificio sopiuit, ut vel eius
dormientis desideratissimo complexu fruereetur. Postre-
ma verò fabula est de Iasone, cum quo dormiente Ceres
est congressa, & ex eo concubitu facta est grvida: quæ
res est auditu incredibilis ijs qui mysteriorum amoris
16 sunt ignari: qui εἰς αὐτοί nuncupantur. 16 Imperfectum
17 αὐτὸς τοί. 17 Pro ἡ μυσ, ο, 238.36. 167. 6. 19 233.30. 20
18 Pro ἡ μυσ, ο, imperfectum vel aoristo secundus ab αὐτῷ.
19 21 254.3. αὐτὸς τοί, postquam vidit, supple mala quæ pro-
20 iecerat Hippomenes, αὐτὸς τοί, sic, id est, valde, insanivit:
21 subaudi malorum desiderio & amore. 22 Vt ἡ μυσ, 88.1.
22 αὐτὸς τοί. Vide 74.30. 23 Pro ἡ μυσ, ο. Imperfectum pro
23 aoristo secundo, qui per unicum λ scriberetur, 74.35. in
margine: ab αὐτῷ: vel dicemus esse sine augumento, n.
24 Notans spiritum tenui, Aeolico more, quamvis αὐτὸς τοί, α-
25 spiretur: veluti & αὐτῷ, pro ἡ μυσ. 24 196. II. 25 210.1.
26 26 αὐτὸς τοί, αὐτῷ, &c. periphrasis est ipsius Peronis,
27 quam Bias adamabat. Poeticum pro ἡ μυσ, αὐτῷ, &c.
28 poeticè & εἰς, ἡ μυσ, ἡ, fabulum, pastura, hinc τομύς, pas-
29 co, III.17. 29 294.37. 30 152.31. 31 291.25. 32 138.36.
30 33 αὐτὸς τοί, πῆντι, id est, cessat amplecti, vel gremio fo-
31 vere, 34 118.31. 35 Pro ζαλὸς τοί, ο. Verbale, 155.16. αὐτὸς τοί,
32 ζαλὸς, & Doricè ζαλὸς, μ. ὥσω, id est, amulor, suspicio, ad-
33 miror, beatum iudico 36 138.35. 37 Αὐτῷ, verio, muto,
34 fit verbale, 157.3. ἡ μυσ, ἡ, mutatio, conuersio: unde cum
35 α primatio fit adiectivum αὐτῷ, ἡ μυσ, ἡ, immutabilis, inconcus-
36 sus, perpetuus. 38 167.12. Per apostrophen ad Amarylli-
37 da sermonem conuertit. 39 Est genitivi pluralis αὐτῷ, τοί,
38 tantus: poeticum pro τίσος. 40 Vt ἡ μυσ, 73.13. αὐτῷ,
39 adipiscor, construuntur cum genitivo. 4 Pro πῆντι, ut
40 τίσος, 94.20. habet terminationem futuri secundi me-
41 di, πῆντι, 94.25. Vide 95.28. & 271.26. Venit au-
42 tem αὐτῷ, πῆντι, 271.35. 42 139.3. 43 αὐτῷ,
43

μαι, taceo, fit (ut habes. 204.27.) ἀκίω, κίω, ἔρ crasis
κίω, unde futurum primum κείσω, ἔρ mediam κείσῃμαι,
pro quo Dorcas dicunt κείσῃμαι, vel κείσῃμαι, 204.38. ἔρ
271.25. ⁴⁴ 273.28. ⁴⁵ 141.28. ⁴⁶ Communiter dicendum 44
erat ἰδόνται, ab ἰδῶμαι futuro secundo medio, de quo 191. 45
31. ἔρ 253 34. Iuxta huius analogiam futurum secun- 46
dum actiuum esset ἰδῶ, non ἰδῶ, ἔρ tertia plural. ἴδῃσι,
non ἰδῇσι. Pro ἴδῃσι verò antepenaculo, Theocritus
more Dorice (86.10.) dixit ἰδῶν. Ego malum legere ἴ-
δονται, quòd futurum secundum huius verbi in voce acti-
ua vix inueniatnr, ⁴⁷ 239.27.

κείσῃμαι.
πρὸς γ.
ἰδόνται.

47

PINDARI OLYMPIA,

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ὈΛΥΜΠΙΑ,

siue Olympiarum victores.

ἢ Ὀλυμπιονίκαι.

I.

Hieroni Syracusio celesti.

Ἱερόνι Συρακούσιῳ κέλῃστῃ.

ODE PRIMA.

² ΕΙΔΟΣ ³ Α.

2.3.

Strophe prima est versuum septendecim.

⁴ Στρεφὴ αὖ κώλων ἑξ.

4.

Optima quidem aqua, sed

Ἄριστον μὲν ὕδωρ ⁵ ὁστ'

5.

Aurum, ardens ignis

Χρυσὸς αἰθέριον πῦρ

Ut excessit nocte, superbus eximie diuitijs.

Ἄτ' ἐκπαρὲς νυκτὶ, μέγαντος ἔξοχα πλάτῃ.

Si verò certamina narrare

⁶ Εἰ δ' αἰλῆσαι ⁶ γάρμεν

6.

Desideras mi anime,

⁷ Ἐλθέαι ⁸ φίλον ἦψρ,

7.8.

Ne porrò sole contempleris

⁹ Μηκέθ' ὁ ἀλίσ ¹⁰ σκότει

9.10.

A a. v.

Aliud

11.

Aliud feruentius

¹¹ Ἄλλοι θαλπνότερον

In die fulgidum astrum

Εἰς ὁ ἀμείνων φθινεὶν ἄστρῳ.

Desertum per æthera.

12.

ο Ἑρήμῳ δι' ¹² αἰθέρος.

Neq; Olympico certamine

Μολὶ Ὀλυμπίας ἀγῶνα

Præstantius eloquemur.

13.14.

¹³ Φέεττον ¹⁴ αὐδάσσομεν.

Vnde celeberrimus

15.

Οὔτεν ¹⁵ ὁ πολύφατος

Hymnus vndique ponitur.

16.

Τῷ μὲν ¹⁶ ἀμφιβάλλεται:

Sapientum consilij resonare

17.18.

Σοφῶν ¹⁷ μητίεσι, ¹⁸ κελσθεῖν.

Saturni filium in prædiuitem venientes

19.20.

Κεῖναι παῖδι' ἐς ¹⁹ ἀφῆται ²⁰ ἰκομβύς

At beatam Hieronis regiam.

Μάχαρον Ἰέρωνος ἑσθλῇ.

Antistrophe

Antistrophe versuum septendecim.

Αντιστροφὴ κώλων 17'.

Iuste qui administrat

Θιμισεῖον δὲ ἀμφότες

Sceptrum in opulenta

ο²¹ Σχεπτὸν ἐν ο²² πολυμύλῳ

21.22.

Sicilia decerpens quidem

Σικελία, δ' ἐπέων μὲν

Capita virtutibus ab omnibus.

23 Κορυφαῖα ἀρετῶν ἀπὸ πάντων.

23.24.

Resplendet autem &

Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ

Mufices in flore,

ο Μουσικὴς ἐν αἴσῳ,

Vt ludimus dilectam

25 Οἷα παίζομεν ο φίλῳ

25.

Viri circa crebrò

Ἄνδρες ἀμφὶ θαυμά

Mensam. Atqui Doricam

26 Τραπεζίδην. ἀλλὰ Δωριίδην αὖ-

26.

citharam à clauo

πὸ ἐόρμης πιατέλης

Apprehende si tibi Pisaxque

1 Λάμβου 27 εἴη 3 πειο Πίξας τε

27.

Et Pherenici iucunditas

καὶ Φερεικῆς χαίρης

Mentem dulcissimis edocuit cogitationibus.

Νῦν f²⁸ ἐπὶ γλυκυτάτης f²⁹ ἔθνης α φροντίσιν.

28.

Quando iuxta Alpheum proruit, corpus

Οὔτε παρ' Ἀλφειοῦ σῦτο, δέμας

29.

Generosum in cursibus perhibens,

α 30 Ἀκύντητον ἐν ἰδρόμοισι παρέχων.

30.

Victoriæ verò admiscuit Dominum.

31 Κράτει δὲ 32 προσέμνησε ο διασώτην.

31.32.

Epodus versuum XIII.

Ἐ' πωδὸς κἀλῶν ιγ'.

33. Syracusum equis gaudentem
 Συρακῆσιν ο³³ ἰπποχάρμῳ
 Regem. Lucet
 Βασιλῆα. Λάμπει
 Verò ei gloria apud augustum Lydij
 Δι³⁴ οἱ κλῖος παῖρ ο³⁵ δούτορα Δυδῆ
 34. 35. Pelopis coloniam, quem valde potens
 Πέλοπος δ' οἰκίαν, δ' τῷ ³⁶ μεγαδυνεῖ
 36. Amauit terræ concussor Neptunus,
 37. 38. Ἐξόρσατο ο³⁸ γαίονος Περσέων,
 Postquam illum ex puro lebate extraxit
 39. 40. Ἐπὶ ³⁹ νιν κελάρῃ λίβντος αἷα, ⁴⁰ ἔξωλον
 Cloto ebore, splendido
 41. 42. Κλωθῇ ⁴¹ ἐλίσφοντι ⁴² φάιδιμον
 Humero adornatum.
 43. ὦμον ⁴³ κεκασμένον.
 Profectò mirum nimis.
 44. 45. Ἦ⁴⁴ θαύμα ⁴⁵ τὰ πολλὰ.
 Et alicubi etiam mortalium mentem
 46. Καὶ περὶ καὶ βροτῶν φρένα
 Supra verum sermonem,
 47. Ὡς περὶ τὸν ἀληθῆ λόγον,
 Ornata mendacijs varijs
 48. 49. Δεδαιδαμένον ⁴⁹ ψευδέσι ποικίλοις.
 Alliciunt fabulæ.
 50. Ἐ' ἀπατῶντι μῦθοι.

SCHOLIA.

τὰ Ὀλύμπια.
 Ὀλύμπιο,
 ἡλικίαι.
 Ὀλυμπία, αἷ.

I ¹ Suas Odas Pindarus Olympia siue Olympionicas inscripsit, quod his Olympia certamina quæ ad Olympiam urbem quinto quoque anno celebrabantur, atque earum certaminum victores (qui Olympionicae ἀπὸ τῆς νίκης, id est, à victoria dicuntur) summis in celum usque laudibus extollat, & prima quidem Ode

Hiero-

Hieronem, Syracusanorum regem, qui celes septuagesima, tertia Olympiade victoriam his ludis reculerat, amplissimo laudum præconio ad sydera euehit. Est autem celes is, qui equum desultorium, id est solum, videlicet sine bigis aut quadrigis incitatissimo cursu agitat: quo nomine ipse quoque equus appellatur.² 159. 2
 12. ³ Literis alphabeticis videntur Græci pro notis a-3
 rithmeticis, ut in Lexicorum appendicibus fusissimè explicatur. ⁴ Diuisæ sunt Ode Pindari per Strophas & 4
 Antistrophas. quæ eodem semper numero & eisdem versuum legibus constant, atque per Epodos & numero & versuum ratione ab utraque illa variantes. Si verbum verbo velis reddere, ερεσὴ versionem sonabit, à ερίσῃ, verro, αἰνσεσφῇ, inuersionem vel contrauersionem: & ἐπὸδος accentionem. Erant autem vocabula chorearum ac saltationum, quæ ad lyre concentum ducebantur, dum etiam Strophæ occinebantur, saltantes sese ab una parte in alteram vertebant: in Antistrophe gradum inuertebant: & in Epodo interquiescebant. ⁵ Ordinem huius constructionis paulò inuersionem sic retexere: Aurum verò eximie excellit superbis diuitijs (id est, reliquis metallis) non aliter quam ignis noctu. ⁶ Pro γηρεῖν: Dorismus duplex. Vide 18. 6
 11. & 19. 12. à γηρεῖν. ⁷ Pro ἰλδῆ, 79. 20. Vt τὸ πῆν. 81. 7
 34. ab ἰλδῆ & φίλον ἦτορ, charum cor, chare anime, vel 8
 mi anime. ⁹ Pro μυκέειν, 82 30. id est, ne amplius, ne 9
 posthac, ne porro. ¹⁰ Vt ποίει, 99. 20. ¹¹ ἀσκοπίω. ¹² 160. 10
 31. ¹³ 150. 25. ¹⁴ Vt τὸ φορῆν, 75. 19. ab αὐδαῖα, siue αὐδα- 11
 ζα, μᾶλλον, ¹⁵ Αἴημι (205. 30.) cum πολὺ, id est, mul- 12
 tum, si verbale (155. 16) ἰ πολὺ φάτος, celebris, vulga- 13
 ris, de quo multus sermo habetur, id est, passim celebra- 14
 tur vel exornatur. 15

¹⁷ Dativus pluralis poeticus, 46 6. & 10. ab ἡμῶν, 16
 105. ¹⁸ Resonare, &c. id est, ut ὅ qui veniunt in am- 17
 plas ædes Hieronis, celebrent Iouem Saturni filium καλα- 18
 δαίν, ut ποιεῖν, 100. 2. à καλαδῶ. 19

¹⁹ Ab ἀφῆτος, de quo 341. 61. si adiectiuum ἀφῆτος, vel 20
 ἀφῆτος. ²⁰ 265. 2. ²¹ Pro σκῆπτος, ο. & σκῆπτος pro σκῆπτος, 21

abiectus

κίλιντος.

τὸ ἰλδῆ, 106.

ερεσὴ.

αἰνσεσφῇ.

ἰπωδῆς.

ἰλδῆα.

πολὺ φάτος.

μυκέει.

ἀφῆτος, ἀ, ὅ.

ἐκδοστος, ε.

σχεπτον.

πολύμελος.

ἀριτεῖν πᾶσιν.

- abiectione, ut in σκεπτός, id est, sceptriger, non σκεπτός
 22 ἔτος: dicimus tamen pro eodem σκεπτός, φέτος. ²² Pro πο-
 23 λυμύλω, ο, ex πολλο, multum, et τὸ μύλον, ouis, quasi cuius
 24 abundantie. ²³ Id est, summam virtutum omnium. ²⁴
 25 Pro ἀριτεῖν πᾶσιν. ²⁵ id est ut viri haud raro ludere
 solemus prope chara symposia.

Nam huius clausule vocabula hoc modo sunt re-
 texenda: Ἰκαδίδης δὲ μετὰ παῖδων ἀμφὶ φίλων τετραπύδων.

εἴπ.

ὑπὸ Ἰσημ.

σύντο.

ἀκρίτητος.

θερομίχ.

ὁ ἵπποχαρμης, υ.

οἱ δύνωρ.

ὁ καὶ ἡ μελαγχολία,

ἔτος.

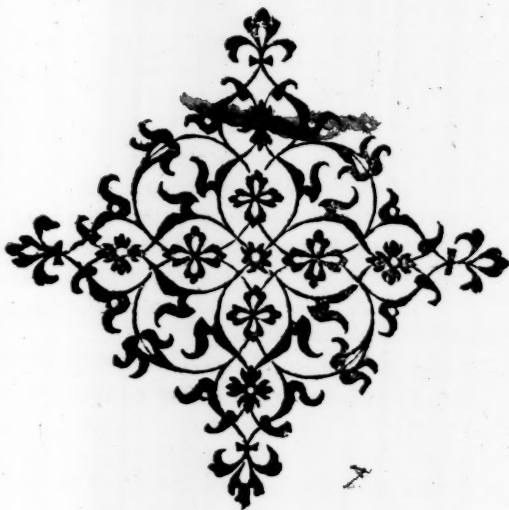
- ²⁶ Supple, ὁ φίλον ἢ τοῖς mi anime. Nam seipsum hortatur
 Pindarus, ut Dorica dialecto Hieronis victoriæ predicet
 quam illi suus equus (dictus Pherenicus à φέρε, fero, ἔ-
 νικη, victoria) attulit in ludis Olympicis, qui iuxta Al-
 phenum fluvium inter Olympiā (que ἔν Πισα dicitur) ἔν
 Elimi civitates in Peloponnesi regione sitas celebraban-
 27 tur. ²⁷ εἴπ, si quid, id est, εἰ κατὰ τι, si in aliquo, si ullo mo-
 28 do. ²⁸ Pro ὑπὸ Ἰσημ, ab ὑποτίμημι, cōsulo: in finem, edoceo.
 De simplici Ἰσημ vide 118. 27. ἔν 130. 6. atque 184. 17.
 29 ²⁹ 278. 15. ³⁰ Ἀτὸ καίον, id est, stimulus, calcar, reiecto, p.
 30 fit κατὰ vel κατὰ id est, stimulo, pungo. 111. 17. hinc
 cum a privativo sit verbale ἡ ἀκρίτης, nō punctus, id est,
 generosus, ἔν qui etiam calcaribus non admotis in cur-
 31 sum pronus est. ³¹ τὸ κατὰ, εἰς, εἰς, τὸ κατὰ κατὰ. ³²
 32 Ἰπποχάρμης. 73. 13. à θερομίχην, admisceo, adiungo, sed
 33 quasi à θερομίχην. Vide 211. 5. ³³ Pro ἵπποχαρμης, ο. Est
 autem ἵπποχαρμης, equis gaudens, vel equis pugnans,
 ab ἵππος, equus, ἔν χαρμην, letitia, gaudium, vel pugna,
 34 conflictatio. ³⁴ 135. 4. ἔν 139. 13. atque 303. 28. ³⁵ Pro
 35 δύνωρ, ο, ὁ καὶ ἡ δύνωρ, ο, εἰς, ab ὕ (156. 4. ἔν 300. 27.) ἔν
 αἶψα, vir, significat habentem ἔν generantem bonos vi-
 36 ros, vel potentem, ἔν angustum. ³⁶ Quasi μελάς σῆνις,
 37 magnæ potentie, valde potens, magnanimus. ³⁷ Pro ἱεξ-
 σάτο, 108. 26. ut ἱπύλατο, 94. 7. ab ἱεξῶ vel ἱεξῶ, μ.
 ἔτος, amo genitivum habet ἔν 305. 26. Pelopem à Nep-
 tuno maris Deo adamaum ait, quod prospera navigatio-
 ne sit usus, quem Lydia patria relicta in Elidem se con-
 sulit: ubi Oenomao Eleorum rege curuli certamine su-
 perato, Hippodamiam, eius filiam, uxorem duxit, reg-
 numq, dotale accepit, ac totam illam peninsulam, πελο-
 πόνησον,

ὡς ἴσμεν, quasi τὸ Πέλοπος νῆσον, Pelopis insulam appella-
 uit. Pelopem verò infantem adhuc ac tenellum Tanta-
 lus eius pater, Deos conuiuio excipiens, membratim dis-
 cerpsit, coctumq; eis apposuit comedendum. Illi verò à
 nefandis epulis abstinere omnes, una Cerere excepta,
 quæ pueri humerum deuorauit, hic Diij Pelopem le-
 bete per Mercurium rursus iniicientes, pro comeso hu-
 mero, eburneum reposuerunt, ac Cloitho Parcarum una
 illum è lebete extractum ad vitam reuocauit. Ad to-
 tius huius fabule narrationem multis verbis Pindarus
 digrediur: ac simul se admirari ait, quòd fabulis sæ-
 pe plus fidei, quàm ipsi veritati adhibeatur. ³⁸ Compo- ³⁸
 nitur ex ἡ γαῖα, terra, & ἔχω, quod inter alia significat.
 reprimo, cohibeo, agito, moueo, quasi terram continens,
 terre motor vel concussor. Communiter dicitur γαῖοχος,
 sed Doricè γαῖόχος, ³⁹ 138.35. & 139.13. ⁴⁰ Pro ἔξαι- ³⁹ γαῖόχος.
 λει n. ab ἔξαισις, Vide 233.21. ⁴¹ ἑλεφας, artos, elephas ⁴⁰ ἔξαισις.
 animal, & ebur, id est, dens elephantis, habet enim ele- ⁴¹ ἑλεφας.
 phas duos dentes, vel potius cornua, ex quibus fiunt ope-
 ra eburneæ. ⁴² 159.33. ⁴³ Pro κεκροσμένοι, ut πικραδὲς ⁴² κεκροσμένοι.
 pro πικραδὲς, 87.9. & ut ἰδµὴ pro ἰσµὴ, 2.3.33. à ⁴³
 κέζω, orno, instruo, adorno, κεκροσµένος εἰσδιδµὸν ἄµεν ἰλ-
 φαν, ornatus splendidum humerum eburne id est, eburneo
 fulgens humero, Vide 307.21. ⁴⁴ τὸ θαυµα, artos, mira- ⁴⁴
 culi, res noua visusq; mira: vnde & θαυμάζω, admiror ⁴⁵ θαυμάζω.
 in admiratione habeo. ⁴⁵ 143.22. ⁴⁶ καὶ πεπὶ καὶ gemina- ⁴⁶ καὶ πεπὶ καὶ
 tur καὶ, ut sæpè alijs Atticè, π quoque vacat: vel inter-
 pretandum, ut dictum est in εἰπ, numero 27. καὶ πε au-
 tem significat, ac sanè, aliquando, & aliquoties, vnde &
⁴⁷ Id est, magis quam verus sermo. ⁴⁸ Vt πεποµημένος, 90. ⁴⁷ διδακταλμένος.
 33. à διδάσκω, orno, vario, arte conficio. ⁴⁹ τὸ ψάδος, 105, ⁴⁸ ἔκαπατῆς π.
 mendacium. ⁵⁰ Pro ἔκαπατῆσι, 66.10 ut βωσι, 102. ⁴⁹
 27. ab ἔκαπατῶ, decipio, allicio. ⁵⁰

Atque hæc quidem de præceptionum Grammatica-
 rum praxi dicta sufficiant: in quibus si quispiam nos
 plus equo breuitati studuisse queratur, quod vbiq; fer-
 mè solis literis aut notis, vel ex institutionibus adducta
 voce simili, dictionum accidentia aut dialectorum
 propria-

proprietates designasse contenti, nihil, aut certe parum, ad id quod volumus explicandum afferamus: ne is sci-
at, nos non aliam Grammaticam hic denuò tradere (cum
vna ad id quod queritur, possit abundè satisfacere) sed
descriptæ semel, aliquam tantummodo usum quàm bre-
uissimè fieri potuit, vel notis vel paucissimis verbis de-
monstrare voluisse. Reliquum est, ut quemadmodum
antea sumus polliciti, paucis quoque perstringamus, quo
spiritu, asperone an tenui vocales & diphthongi noten-
tur. Horum enim alterutro sunt semper afficiende, quo-
sies dictionis initium occupabunt. Primum itaque de
his generalia quedam præcepta trademus, nulla ratio-
ne habita literarum, quæ initiales has vocales vel
diphthongos subsequantur. Postea verò ex-
plicabitur, quem spiritum, unaque-
que ante has vel illas
literas obti-
neat.

SPIRI-

SPIRITVVM RATIO.

*S*piritus nominatiui retinetur in obliquis, sic in verbis omnia tempora seruant spiritum presentis, quamuis vocalis mutetur, ut ἀμαρτάνω, ἡμαρτάνω, pecco, peccabam, ἀδω, ἡδω, cano, canebam. Excipe ἔγω, cuius futurum est ἔξω, 186. 14. & 257. 23.

Composita retinent spiritum simplicium: sic derivata primitiuorum, modò principalis littera seruetur. Excipe id ἐγὼ, sudor, ab ἵστα, sidos, laboro, ἀπώδω, sicut, ab ἀπώ, simul. Aeolicum est. Aeoles autem spiritum asperum omnino respuunt, 20. 2.

Numeralia aspirantur prater ὀκτώ, ὀκτώ: ὅτι, νῦν, ἐξ, εἰκοσι, viginti, sic eorum derivata, ὅ, δύο, ὀκτώ, ἑκατό, nouus, εἰκοσί, vice simus, &c.

Relatiua vel redditina facta per aphoresin tenuis consonantis aspirantur, ut ὅτε, ὅτε, tantum, quantum: τῶν, ἰνῶν, quando, cum vel quum. Excipe τῶμος, ἴμος, quando, aliquando.

Pronomina ab inchoata lenigantur prater ἔ, se, cum compositio eorum, si quisque: & ἔδω, atque εἰς, pro ἔ, sui, & ἰός, pro ἴ, suus. Quae ab alia vocali, quam e incipiunt, aspirantur, prater ἀνός, ipse, aspiratur & ἀνός, pro ἑ, tuus.

Articuli notantur spiritu aspero. nam ᾠ non est articulus, sed aduerbium vocandi.

Augmentum & praepositiui consonanti lenigatur praeterquam in praeterito perfecto & plusquamperfecto verbi ἵστημι, sto: ἵστα, ἵστην, 130. 6. Quum verò Attice praepuntur vocali, seruat spiritum presentis, 130. 21.

Praepositiones lenigantur, prater ὅτι & ὅτι.

Coniunctiones lenigantur, prater causales, ut ἵνα, ut: ἵνα, & ἵνα, & Ionice εἵνα & εἵνα, causa: ὅτι, tamen, id est, ut, lenigantur.

Quae a vocali aspirata incipiunt, si u assumant, aspirationem abijciunt ut ἔγω, ἔγω, terminus, significat ei-

B b.

am

Regula.

ἔγω, ἔγω.

Composita derivata.

Aeolismus.

Numeralia.

Relatiua sine redditina.

Pronomina.

Articuli.

Augmentum syllabicum.

Praepositiones. Coniunctiones.

Regula.

Notio.

am $\epsilon\epsilon\sigma$, montem : sed tum fit à τὸ $\epsilon\epsilon\sigma$ spiritu tenui.

Hoc notatu dignum, Latinos saepe numero spiritum Graecorum asperum per h exprimere, $\epsilon\kappa\tau\omega\varsigma$, Hector. Interdum per σ , $\sigma\pi\pi\sigma$, su per: $\epsilon\pi\sigma$, sub: $\upsilon\sigma$, sus: $\epsilon\pi\sigma$, serpo: $\epsilon\zeta$, sex: $\epsilon\pi\sigma$ septem: nonnunquam etiam, sed varius, per χ consonum: ut $\epsilon\chi\sigma\epsilon\chi$, vespera.

v quidem aspira-
tur.

Sed iam aperiamus quo spiritu unaquaque vocalis aut diphthongus ante has vel illas literas afficiatur. Atque quidem semper ante quasvisque literas aspiratur, aliae autem vocales ac diphthongi omnes tenui magis, quam aspero spiritu gaudent. De aspiratis igitur sunt solum tradende regule, & earum exceptiones: ubi enim de vocabulis omnibus aspirandis constitueri, reliqua omnia leni spiritu afficienda censentur. Primum itaque a spiratur ante

Ante quas lite-
ras a spiratur.

$\epsilon\epsilon\sigma$: ut $\alpha\epsilon\pi\sigma$, pulcher, mol-
lis.

ac ideo a lenigant: ut He-
siodus, $\epsilon\pi\sigma\alpha\upsilon\gamma\alpha$, in plau-
strum.

$\chi\alpha\gamma\mu\sigma$, sanctus.

$\mu\epsilon\pi\tau$: $\alpha\mu\epsilon\pi\tau\omega\varsigma$, pecco.

$\delta\epsilon\sigma$: $\alpha\delta\pi\sigma$, adulter, plenus.

$\mu\iota\mu\eta$, $\alpha\mu\iota\mu\eta$, certamen.

$\lambda\iota$: $\alpha\lambda\iota\sigma$, scitis, $\alpha\lambda\iota\alpha$, mare.

$\pi\omega\lambda\omega$: $\alpha\pi\omega\lambda\omega\varsigma$, tener, deli-
catus.

$\lambda\kappa\omega$: $\alpha\lambda\kappa\omega\epsilon\upsilon$, halcyon, anis.

$\pi\omega\tau\omega$: $\alpha\pi\omega\tau\omega\chi\eta$, ubique.

$\lambda\mu$: $\alpha\lambda\mu$, falsugo.

$\pi\lambda\omega$: $\alpha\pi\lambda\omega\varsigma$ & $\alpha\pi\lambda\omega\varsigma$, η
 $\alpha\pi\lambda\eta$, & $\alpha\pi\lambda\eta$, sim-
plex.

$\lambda\sigma$: $\alpha\lambda\sigma\sigma\delta\eta$, mare.

$\mu\mu$: $\alpha\mu\mu$, curvus, $\alpha\mu\mu\epsilon\zeta\omega$,
congruo.

$\lambda\epsilon\pi$: $\alpha\lambda\epsilon\pi\pi\omega\upsilon$, purpura.

$\mu\tau$: $\alpha\mu\tau\alpha\zeta\omega$, rapio.

$\lambda\sigma$: $\alpha\lambda\sigma\iota\varsigma$, salius, palpita-
tio haec quidam leni-
gant.

$\psi\kappa$: $\alpha\psi\kappa\epsilon\sigma$, mox satia-
tus.

$\lambda\omega$: $\alpha\lambda\omega\mu$, capio: $\alpha\lambda\omega\varsigma$, a-
rea.

$\psi\mu$: $\alpha\psi\mu\sigma\chi\alpha$, belli pra-
ludium.

$\mu\epsilon\zeta$: $\alpha\mu\epsilon\zeta\alpha$, plaustrum,
ab $\alpha\mu\epsilon$, simul, & $\alpha\mu\epsilon$,
duco. alij deducunt ex
 $\alpha\mu\omega\tau\omega\varsigma$, messis, & $\alpha\mu\omega$:

Composita ex a.

Ab his regulis excipe composita ex a: ut

$\alpha\epsilon\sigma\mu\omega\varsigma$, abstemius.

uo significat sine strepitu.

$\alpha\epsilon\sigma\mu\omega\varsigma$, obstreperus, ab a
intensivo, & $\epsilon\sigma\mu\omega\varsigma$ stre-
pitus, sed ab a primati-

$\alpha\epsilon\sigma\chi\alpha$, humoris penuria.

$\alpha\epsilon\sigma\chi\epsilon\varsigma$, non madidus, sic-
cus.

$\alpha\zeta\iota\sigma\tau\omega$

ἀλφάρτος, una vinaceis carens.

ἀλίαςος, inevitabilis.

ἀλιδής, έός, & ἄλιδος, ε, non calculosus, sine calculis.

ἀλιδύς, τα, pharmaca quæ famem obrepere prohibent.

ἀλιδύρος, importuosus, portu carens: unde ἀλιδυρία, importuositas.

ἀλιδύρωτα, τα, medicamenta non pinguia.

ἀλιδύς, έός, non pinguis.

ἀλιδύσων, genus carnis sine pinguedine: at ἀλιδύσος, mrisusale aspersus aspiratur.

ἀλιδύρα, τα, impingua.

ἀλιδύς, έός, pinguedine carens.

ἀλιδύς, έός, illesus.

ἀλιδύς, έός, inquietus.

ἀλιδύς, έός, testibus carens.

ἀλιδύς, έός, inducie, cessatio à palestra.

ἀλιδύς, έός, nauigandi incommoditas.

ἀλιδύς, έός, vel ἀλιδύς, έός, nauigau difficilis.

ἀλιδύς, έός, pexus, non impliatus.

ἀλιδύς, έός, αλ, naues quod nunciam suu plene, ἀλιδύς, έός, plenus.

ἀλιδύς, έός, inops, sine diuitijs.

Et si quæ sint alia composita ex α, quæ possent in eas regulas cadere siue illud α significet priuationem siue intentionem siue si nūl. siue multū & difficultatem siue modicum siue sit abundans. semper enim α in compositione lenigantur, præterquam in ἀλιδύς, catenata & solida, aut vinculum intorum & inextricabile, ex α priuationo, & ἄλιδύς, liberatio, solutio: unde ἀλιδύς, catenula: ἀλιδύς, έός, & ἀλιδύς, έός, catenatus: & præterquam in ἀλιδύς, έός, Pluto, inferus, ex α & ἄλιδύς, έός, videre. Sunt & alia à prædictis regulis degenerantia, ea quæ partim composita ex α sed quorum compositio non satis est nota: partim ex α non composita. Lenigantur autem, quod nullam habeant affinitatem cum aspiratis. Omnia enim aspirata incepta ab ἀλιδύς, έός, sunt veluti, quæ coniugata iherocres appellant, & ab ἀλιδύς, έός, deduci videntur: sic inchoata ab ἀλιδύς, έός, & αλιδύς, έός, ut ἀλιδύς, έός, delicie, ἀλιδύς, έός, siue ἀλιδύς, έός, delicie vinens & sic de alijs: neq, solum incepta ab ἀλιδύς, έός, αλιδύς, έός, sed & alia quædam, quæ postea, ne quid desideres, enumerabimus, ut ἀλιδύς, έός, delicie

B b. ij.

ornor.

ornor. Veruntamen non omnia in genere, quorum initium est ἀλεος, αἰ, ἀδ ες, &c. ab eodem capite manant: neq; etiam omnia aspirantur: nam sequentia omnia in emendatissimis variorum & bonorum authorum exemplaribus lenigata deprehendi.

Tenuem spiri-
tum habentia,
quamuis incipi-
ant ab ἀλεος, αἰ,
&c.

Ἀβρόταρον, abrotanū her-
ba

ἀλεούτα, αἰ, tenebrae.

Incepta ab ἀλεος, praeter
ἀλεός, mollities. & Ἀ-
ερότιον, siue Ἀερότιον,
nomen meretricis.

Ἀγίαιος, Agizaus propri-
um viri.

Ἀγίσκος, & ἀγίος, veho,
affero, duco.

Ἀγίς, Agis, rex Lacedemo-
niorum: à quo & alij
reges vocabantur ἀγιά-
δης.

ἀγισμός, via, semita.

ἀγισός, & ἄγιστος, sunt qui
aspirent.

Ἀλῆατος, urbs Bæotiae: at
ἀλῆατος, spiritus aspero,
est verbosus.

ἀλῆατος, similis.

ἄλῆες, αἰ, alliorum, &c.
ceparum capita & nu-
clei.

Ἀλῆατ, Alilat: sic dici-
tur Vrania ab Aegy-
ptijs.

ἀλῆατος, voluor.

ἀλῆατος, involucrium, lo-
cus in quo se voluntant
iumenta.

ἀλῆα, alica.

ἀλῆα, τὰ, fortia.

ἀλῆα, deceptio, fraud.

ἀλῆα, αἰ, contaminatio.

ἀλῆα, αἰ, polluo.

ἀλῆα, αἰ, alisma, plantæ ge-
nus.

ἀλῆα, volutabrum.

ἀλῆα, iniusta iudicantes.

ἀλῆα, pecco.

ἀλῆα, peccatum.

Incepta ab ἀλῆα: ut ἀλῆ-
α, Albat, fluvius in-
ferorum.

Incepta ab ἀλῆα, sequente
vocali, praeter ἀλῆατος,
ios, maritimus. ἀλῆατος
verò, id est, humile, à
nonnullis lenigatur, &
ἀλῆατος, mari conter-
minus: ἀλῆατος, perer-
ro: ἀλῆατος, caesus, sale
asperfus.

Incepta ab ἀλῆα, praeter
ἀλῆατος, marinus, &
ἀλῆατος, mari-
nus.

ἀλῆατος, & urbis pro-
prium.

Inchoata ab ἀλῆα: ut ἀλῆ-
ατος, vulpes.

ἀλῆατος, abscindo.

ἀλῆατος, litura.

ἀλῆατος, obniam eo.

Incepta ab ἀπυ: ut Ἀπυρία.

Atq; hæc quidem sunt, quæ à prioribus regulis excipiuntur. Sunt verò rursus & alia quæ aspirantur, regulis illis non comprehensa: quorum quædam sunt eorum coniugata, quædam minime. Illa autem sunt:

ἀλεξ, ancilla adolescenti-
or.

ἀλεξείδης, pellex.

ἀλεξίσυα, delicias.

ἀλεξίς, splendide, delicate:
at ἡ ἀλεξίς, non exosus,
lenigatur.

ἀπύριος, purus, castus.

ἀπυρία, puritas, castitas.

ἀπυριον, sanctuarium.

ἀπυριον, τὰ, quæ minus
Venere valent.

ἀπυρία, castimoniam colo.

ἀπύριος, castus, purus.

ἀπυριος, Hagnes, eius mar-
lieris proprium.

ἀπύριος, purgo, at ἀπύριος,
corrumpo, lenigatur.

ἀπύριος & ἀπύριος, lu-
stratio, purgatio.

ἀπύριος, lustrandi expi-
andiq; vim habens.

ἀπύριος, sanctus, purus: at
ἀπύριος. Aesculapij co-
gnomen.

ἀπύριος, purus, castus.

ἀπύριος, castitas.

ἀπύριος, castè, purè, pudicè.

ἀπύριος, huc Doricè.

ἀπύριος, libenter: at ἀπύριος, sa-
tis, lenigatur.

ἀπύριος, frequens: à quibus-
dam lenigatur.

ἀπύριος, adolesco, augeor.

ἀπύριος, crassitudo.

ἀπύριος, crassum reddo.

ἀπύριος, suauiter.

ἀπύριος, iucundus.

ἀπύριος, suavis.

ἀπύριος, suave spirans.

ἀπύριος, placeo, & ab eo dedu-
ctum: quæ enumerantur,

211.10.

ἀπύριος, & ἀπύριος, colo, vene-
ror: at ἀπύριος, secco, leni-
gatur.

ἀπύριος, video, Atticè aspi-
rantur, communiter le-
nigatur, idem indica-
to de ἀπύριος, congre-
go: ἀπύριος, frequens: ἀ-
πύριος, ἀπύριος, ἀπύ-
ριος, & ἀπύριος, acer-
uus, collectio, aggrega-
tio: ἀπύριος, congre-
gatus: ἀπύριος, & ἀ-
πύριος, densus, frequens
(at ἀπύριος, repentinus,
lenigatur, & antepe-
nacuimur) ἀπύριος, con-
ferim.

ἀπύριος, ad mare.

ἀπύριος, Halx, Boeoticè oppi-
dulum.

ἀπύριος, Halesia, Siciliae op-
pidum.

E b. ij.

ἀπύριος

ἁλῆσις, Halēsus. Agamemnonis filius ex Briseide, item Halēsus fluvius, & mons non longē ab Aetna.

ἁλῆς, αἶος, τὸ sal, & ὁ ἁλῆς,

ἡ Hala, viri proprium.

ἁλῆσις, τὸ πῶς, sale condio.

ἁλῆσις, τὸ πῶς, salis venditio.

ἁλῆς, Palladis cognomen apud Tegeatas à delubro, quòd struxerat Halēus: at ἁλῆς, tempor, lenigatur.

ἁλῆς, captura piscatus.

ἁλῆς, scaphæ piscatorie.

ἁλῆς sal.

ἁλῆς, Haleus, proprium viri.

ἁλῆς, salio, exilio: tamen ἁλῆς, & ἁλῆς, pro ἁλῆς, lenigantur. Vide 249. 18.

ἁλῆς, trinitro.

ἁλῆς, trinitro.

ἁλῆς, ἡ, ὁ, tempus trinitrandi.

ἁλῆς, Halonesus insula.

ἁλῆς, sol me.

ἁλῆς, copio: at ἁλῆς, erro & morior, lenigatur.

ἁλῆς, sal mare.

ἁλῆς, pike plumbæ, mas salene, quibus utraque manu se librabant, qui

salus certabant, ut certius afflirent.

ἁλῆς, salus, aptus, agilis,

ἁλῆς, Halyattes pater Cræsi.

ἁλῆς, mare.

ἁλῆς, salina, salisula.

ἁλῆς, idos, salugo.

ἁλῆς, salus, amarus. at ἁλῆς, Alycus proprium viri & loci lenigatur.

ἁλῆς, saludo, salugo.

ἁλῆς, Halys fluvius.

ἁλῆς, gaudeo: item tristior, Attice aspiratur, cōm. lenigatur.

ἁλῆς, simul. Item, τὸ ἁλῆς, αἶος, copula.

ἁλῆς, Nymphæ Hamadryades, quod simul cum arboribus nascantur, & intereant.

ἁλῆς, vas in quo coria aptantur: at ἁλῆς, pri. ἡ. ἡ. dies, lenigatur, quāvis à nonnullis aspietur.

ἁλῆς, pira, quæ cum ficis nascuntur.

ἁλῆς, misceo.

ἁλῆς, orbina.

ἁλῆς, Doricè, pro ἡ. dies.

ἁλῆς, Hameria, proprium mulieris.

ἁλῆς,

ἀμῆμα, instrumentum
ad incendium compes-
cendum, at ἀμῆ, sarcu-
lum, falx messoria, leni-
gatur.

ἀμυγέπν, aliquo mod.: à
quibusdam tamen leni-
gatur, veluti ἀμυγέπς,
ἀμυγέπς, & ἀμωσγέ-
πς, quæ etiam à non-
nullis aspirantur.

ἀμπαυ, i, equi desolatorij,
& pedites equitibus ad
iuncti.

ἀμς, idos, matula, vas uri-
narium: at ἀμς, eas, a-
mis herba, lenigatur à
nonnullis.

ἀμμια, ατος, copula nexus.

ἀνδων, placitum.

ἀνδών, placeo.

ἀπαντι, undique.

ἀπαζ, semel.

ἀπαζάπας, ατος, univer-
sus.

ἀπαζατλῆς, omnino.

ἀπαζού, solitarij.

ἀπλᾶ, simpliciter.

ἀτλᾶ, calciamenti genus
Laconici, à simplicitate
sic dictum.

ἀτλῆ, simpliciter.

ἀτλήπς, simplex.

ἀτλῆς, simpliciter.

ἀτλήκς, tactor, qui vim ha-
bet tangendi: unde τῷ
ἀτλήκς, tactus, facultas
tangendi.

ἀτλήμας, tango.

ἀτλήμπος, apius, id est, con-
seruus & compesuit.

ἀτλῆς, tractabilis, tangibi-
lis.

ἀτλῶ, accendo, contrecto.

ἀτλῶς, rete, aspiratum inue-
nitur.

ἀτλῶται, Hasbyie popu-
li.

ἀτλῶ, quæ, quæcumque: at
ἀτλῶ, quadam, leniga-
tur: sic Atticè ἀτλᾶ, &
ἀτλᾶ.

ἀτλῶν, Doricè pro ἡτλῶν, vel
ἡτλῶν minor.

ἀτλῆ, tanquam, utpote.

ἀτλῆς, seorsum.

ἀτλῆς, Atticè pro ἡτλῆς,
alter.

ἀτλῆς, tactus, iunctura.

ἀτλῆς, idos, curvatura ro-
tæ.

ἀτλῆς, eas, tactus, contrecta-
tio.

ἀτλῶς, τῷ ἀτλῶς, mem-
brum.

aspiratur ante

Ἑδ: ἑδῶς, septima-
nus.

Ἑξ: ἑξῶς, Hebræus.

Ἑν: ἑνὺν, donum ingale,
B b. iij. quod

quod uxori à marito
donatur.

δρ: ἰδ ex, as, in sedes

εδρ: ἰδ ex, as, in sedes, sponsa-
lia.

κ: sequente alia vocali,
quidam: ἰνα, de longè,
procul à.

καθ: ἰδ ὅπως, calidus.

κατ: ἰδ ὅπως, palustris.

κατ: ἰδ ὅπως, helenium, her-
ba, que & inula cam-
pana.

κατ: ἰδ ὅπως, niger.

κατ: ἰδ ὅπως, traho.

κατ: ἰδ ὅπως, Grecia, ἑλλάς,
fella.

κατ: ἰδ ὅπως, Grecus.

κατ: ἰδ ὅπως, tinea, lumbrici-
cus.

κατ: ἰδ ὅπως, palus, udis.

κατ: ἰδ ὅπως, præda.

ξ: ἑξ, habitus.

οξ: ἑορτή, festiuitas, Ab Io-
nibus talia leuigantur.

ρξ: ἑρως, eos, septem.

ρξ: ἑρως, eos, septem.
ρξ: ἑρως, Mercurius.

ξξ: ἑρως, coercitor.

εξ: ἑρως, serpo, serpo.

εξ: ἑρως, vespera.

εξ: ἑρως, focus, lar.

ταξ: ἑρως, socius: sic ἑρως

εξ: pro ἑρως, unde ἑρως
ταξ, amicitia, sodali-
tium.

τηξ: ἑρως, alter.

τηξ: ἑρως, promptus.

εξ: ἑρως, coctus.

ξξ: ἑρως, coquo, lixo.

ωξ: ἑρως, annus, anti-
gnus.

αξ: ἑρως, aurora, dies: ἑρως
σφίγξ, incifer.

Hinc excipe.

ἰδ ὅπως, ferio.

ἰδ ὅπως, tenebat, claudibat.

ἰδ ὅπως, inuentionem à non-
nullis tamen aspiratur.

ἰδ ὅπως, glis: at ἰδ ὅπως, palu-
stris, aspiratur.

Incepta ab ἰδ ὅπως, compo-
nuntur enim ex præpo-
sitione ἐξ, sed vniuerſa in λ,

277. 22. & 27. ut ἰδ

καθ ὅπως, compiector.

Incepta ab ἑξ, ut ἑξ, ex-
tra: ἑξ ὅπως, foris. No-

tanda etiam quæ sunt
in præpositione ἑξ: atque
in genere, quæcumq; re-
gulis generalibus con-
tinentur.

ἑξ ὅπως, cauillos.

ἑξ ὅπως, pro ἑξ ὅπως, funda-
mentum, quidam aspi-
rant.

ἑξ ὅπως, ludicra.

ἑξ ὅπως, ludus, iocus.

Incepta ab ἰδ ὅπως, ut ἰδ ὅπως, cō-
fabulatio.

Aspiratur

Aspiratur præterea in dictionibus sequentibus.

Ἑβρος: Hebrus fluvius.

ἡδύς, dulcis, quasi ἡδανός
ab ἡδω, lenifico, demul-
ceo. à quibusdam tamen
lenigatur.

ἡδῆς, nomen Mercurij, a-
pud Gortynios.

ἡδῆς, τὸ sedes: at ὁ ἡδῆς, &
vorax, lenigatur.

ἡδῆς, pro ἡδῆς ἡδῆς, se-
debo.

ἡδῆς, confideo in thea-
tro.

ἡδῆς, Doricè, quasi ἡδῆς
ἡδῆς, ab ἡδῆς, sedeo, est
basis navi aut stamnis
supposita, ne tangant
terram.

ἡδῆς, filius maris, bo-
nus.

ἡδῆς, sedeo,

ἡδῆς, sedere facio, loco.

ἡδῆς, habendum est.

ἡδῆς, habituatis: hinc ἡδῆς,
qui corporis ha-
bitudine laborant: &
ἡδῆς, febris hectica:
& adverbium ἡδῆς,
pro habituudine, sic alia
ducta ab ἡδῆς, habeo,
defendo, teneo: cuius
futurum ἡδῆς. (ut dixi-
mus) aspiratur: veluti
ἡδῆς, sic enim dictus
est, quod urbem contra
hostium impetum te-

merit, patriamq. ser-
uavit, eo nanque sospire,
Troia nunquam potuit
expugnari.

ἡδῆς, vel ἡδῆς, desi-
dero.

ἡδῆς, splendidum & a-
mabile reddo, cupio.

ἡδῆς, vel ἡδῆς, deside-
rium.

ἡδῆς & ἡδῆς, splendor, aut
calor solis.

ἡδῆς vel ἡδῆς, urbis
deuastatrix, machina
bellica.

ἡδῆς, captabilis.

ἡδῆς, caliditas.

ἡδῆς, intestinum tenue.

ἡδῆς, vertex, gyrus.

ἡδῆς, apricari.

ἡδῆς, circumvolutio.

ἡδῆς, genus quoddam mu-
scarum, à paludibus,
quas ἡδῆς vocant, & in
quibus observatur, di-
etum.

ἡδῆς, vertio.

ἡδῆς, helichrysa, her-
ba: à quibusdam leni-
gatur.

ἡδῆς, vel ἡδῆς, fa-
fcis.

ἡδῆς, ceruus: hinc ἡδῆς
vos, Diana, ab occiden-
dis ceruis: at ἡδῆς mu-
us, lenigatur.

B b. v.

ἡδῆς

ἰχθυή, muralis herba.

ἰχθίς, tractus, attractio.

ἰμύς, testudo.

ἰμύς, dimisso.

ἔννός ἔννός, ac poetice
ἔννός, annus. Latini a-
spirationem omiserunt,
cum ex ἔννός fecerunt
annus.

Facta ἐβῆς, ἔνός, unus: ὡς
ἔννός, uniremis, ἔνός, u-
nitas: ἔνός, uno mē-
bro vel pede mancus:
ἔνός, unitatem pono:
ἔνός, singularis: ἔνός,
singulariter: ἔνός, ἔνός, ἔνός,
una hora digna: ἔνός,
ἔνός, unicum habens te-
sticulum: at ἔνός, te-
sticulatus, mas habens
testiculos, leuigatur: ἔ-
νός, unitas: ἔνός, unio,
(at ἔνός, quatio, leuiga-
tur) ἔνός, unitas, ἔνός,
ἔνός, univinus, coniun-
ctivus. His quidam ad-
dunt, ἔνός vel ἔνός, a-
liquis, ἔνός, alicubi: ἔνός,
interdum.

Ἐνός, Henei, populi: qui

ἔνός: Ἐνός, Ve-
neia.

ἰμύς, vel ἰμύς, se-
quor.

ἰμύς, ἰμύς, inutilis ad pug-
nandum.

ἰμύς, consequenter.

ἔνός, Herbita, Siciliae
urbs.

ἔνός, Hernici populi.

ἔνός, vel ἔνός, ros, sic quae
hinc ducuntur, ἔνός,
ἔνός, ἔνός, ἔνός, ἔνός,
roscidus, ἔνός, roscida,
verna, tenera.

ἔνός, reptio.

ἔνός, legatio.

ἔνός, vestis.

ἔνός, unico, quibusdam le-
uigatur.

ἔνός, induo, sedeo, mitto: at
pro eipi, sum, leuiga-
tur. Notentur tempo-
ra ab ἔνός deducta, quae
enumerantur, 200. 15. ἔ-
220. 37.

ἔνός, oriens, matutina.

ἔνός, mane, à diluculo.

ἔνός, ἔνός, ἔνός, ma-
tutinus, orientalis.

» aspiratur ante

Ἐνός, Hebe, dea puber-
tis, iuuenius, pubes, pu-
bertas.

ἔνός, praeo, impero.

ἔνός, duco, ago.

ἔνός, lenifico, exhalo.

ἔνός, solaris.

ἔνός, aetas.

ἔνός, sol.

ἔνός, insolatio.

λαῖλος, clauus.

μῆρ, ημερ: dies.

μῆρ, ημερ: dies, semivir.

νιό: νιόν, habent, fenum.

πατ: πατ: πατ, iecinoris fibræ,
ab ἡπαρ, ατος, iecur.

εξ: ἡεα, Iuno: Η'εακλῆς,

Hercules.

ερ: ἡερότος, Herodotus.

ερ: ἡερος, heros.

ε: ἡερος, quietus.

ἡ: ἡεα, conflictus, profliga-
tio, clades.

φα: ἡεατος, Vulcanus.

Hinc excipe

ἡβαρ, paululum.

ἡβαρ, parvus.

ἡβας, otior.

ἡβας, gibbosus.

ἡγεα, Egeria, Nympha.

ἡδ, atque, et.

ἡδ, iam, olim.

ἡδπότε, quo tandem.

ἡδπτε, nempe.

ἡδς, voluptas, à Gazale-
uigatur, à nonnullis a-
lys aspiratur.

ἡδωνι, & ἡδωνες, Edoni po-

puli Thracia.

ἡδας, Elias propheta: sunt
qui istud aspirant.

ἡδ, pro ἡμῖ, dico.

ἡδς, bonus matutinus.

ἡεα, pro ἡεα, grata.

ἡεα, deliro.

ἡεα, auxilians, grafi-
cans.

ἡερος, rex, adiutor: sunt
qui hæc duo aspirant.

ἡερος, à vere incipient.

ἡερος, amicabilis, placidus.

Aspiratur præterea in dictionibus sequentibus.

ἡκιστος, minimus, & ἡκιστα,
minimè.

ἡκω, venio.

ἡκω, & ἡκω, sole
calefactum.

ἡκω, alius: aerius:
à nonnullis leuigatur.

Homerus, πέτρας ἡκω-
βαι, saxa ardua: nisi
sit legendum πέτρας
ἡκωβαι.

ἡκω, coxianus.

ἡκω, clauiculus.

ἡκω, alius.

ἡκω: helius, sic dicitur
squama æris Cypri.

ἡκω, iaculum, iaculatio.

ἡκω, sedeo.

ἡκω, nostras, nostra-
tis.

ἡκω, iaculatio.

ἡκω, mihi dentes stupe-
scunt.

ἡκω, iaculator.

ἡκω,

ἡνία, as, habena.

ἡπάσιε, cur, hepar.

ἡπάτος, hepialis, papilio,

qui lucernarum limini-
bus aduolat: at ἡπάτος,

epialis, febris cum ri-

gore algida, lenigatur.

ἡπάς, Heras, Historicus.

ἡρίκος, Herillus, philoso-
phus.

Notandum quæ in verbis habentur ex augmento, nam
ca thematis spiritum desiderant. 369.

I aspiratur ante

ἡ, id est, constituto.

ἡ, id est, sudor.

ἡ, id est, sacer,

ἡ, id est, sedeo.

ἡ, id est, sufficiens.

ἡ, id est, simplex.

ἡ, id est, peruenio.

ἡ, sequente vocali: ut

ἡλάρδ, hilaris.

ἡ, sequente consona, ut

ἡλάρδου, placo.

ἡ, id est, propitius: at ἡλάρδ,

voluitus, intestini gra-

cilioris morbus. ἡ, id est,

ἡλάρδ, gracile intestinum,

lenigatur.

ἡ, sequente vocali: ut ἡ,

ἡ, id est, desiderium.

ἡ, id est, equus.

ἡ, id est, pro ἡ, sacerdos.

ἡ, id est, Hispanus.

ἡ, id est, sisto.

Hinc excipe.

ἡ, id est, sciens, ἡ, id est, pe-
ritia, à quibusdam ia-
men aspirantur.

Propria quedam incepta

abis, ut ἡ, ἡ, ἡ,

ἡ, similia.

ἡ, aduerbium irridendi.

ἡ, id est, similis.

ἡ, id est, affinis.

ἡ, id est, dicere.

ἡ, id est, arterie, à nonnul-
lis aspiratur.

ἡ, id est, ireos, herba ἡ, ra-
dix.

ἡ, id est, Iris nuntia Iuno-
nis arcus celestis.

ἡ, id est, pauper, ἡ, Irus pro-
prium viri.

ἡ, id est, pro ἡ, dico.

ἡ, id est, Ister Danubius flu-
uius: unde ἡ, id est,

Istricum vinum.

ἡ, id est, ἡ, ἡ, ἡ, ἡ, (de qui-
bus, 205.9) retinent

spiritum thematis ἡ, id est,

sic ἡ, id est, sciendum, ἡ,

ἡ, id est, 226.13.

ἡ, id est, sciens, prudens,

Aspiratur

*Aspiratur praeerea: in dictionibus
sequentibus.*

ἰαλῆμος, carmen Apollini
cani solitum: at ἰαλῆ-
μος Ialennus Calliopes
filius, lenigatur.

ἰαφῆας, Hiarbas Iouis fi-
lius,

ἱερίς, hiberis herba.

ἱήιος, iaculator: at ἱήιος, lu-
gubris, lenigatur.

ἱμῖ: mitto, iaculator, cupio
sedeo, induo: at ἱμῖ, va-
do, lenigatur.

ἱερός, ire faciens, epithe-
ton venti, ab ἱερόμεν,

peruenio: vel ab ἱερός,
addo, humor: & tum le-
uigabitur, & significa-
bit humidum.

ἱκτῆρ, & ἱκτῆμος, pro ἱκτῆ-
ρος per syncopen, sup-
plex.

ἱκω, venio.

ἱκόμεν, placo.

ἱλαος, benivolus.

ἱλημῖ, propitius sum.

ἱπῶ & ἱπῶμεν, volo, at.

ἱσμενῆτις, Hissinaelise po-
puli.

o aspiratur ante

ἰδῖ: ἰδῖω, iter facio, ἰδῖω:
vendo.

ἰνῖ: ἰνῖος, dux viæ.

ἰνῖδῖ: ἰνῖος, sociator.

ἰνῖ: ἰνῖος, via: at τὸ ἰνῖος pro
ἰνῖος, limen, lenigatur.

ἰνῖ: ἰνῖος unde: atque hu-
iusmodi dictiones Io-
nicae sunt omnes, habentes
pro ἰνῖος. 17. 38. ἰνῖος
pro ἰνῖος: ἰνῖος: pro ἰ-
νῖος, qualis, ἰνῖος pro
ἰνῖος, quot, &c.

ἰνῖ: ἰνῖος, traho.

ἰνῖ: ἰνῖος, pila, id est, mor-
tarium.

ἰνῖ: ἰνῖος, totus.

μ sequente vocali, ἰνῖ, si-
mul: ἰνῖος vel ἰνῖος, si-
milis.

πλῖ: πλῖα, τα, arma.

πο: ὁποῖος, qualis: ὁποῖος,
quot.

πῖ: hec meiri gratia gemi-
nant πῖ: ut ὁπῖων, ὁπῖος,
ἰπῖος, ὁπῖος, pro ὁπῖων,
ὁπῖος, ὁπῖος, ὁπῖος: ἰ, ubi,
quocumque, quando,
quomodo: at ὁπῖατα,
Aeolicè pro ὁπῖατα, id
est, oculi, lenigatur.

πῖ: ὁπῖος, quomodo, cum
suis compositis ὁπῖος, &c.

οἰνῖ: οἰνῖος, video, aspicio, poe-
ticè ὁπῖος, 128. 25. &
Ionicè ὁπῖος: unde parti-
cipium ὁπῖος, & imperfe-
ctum ὁπῖος.

πῖ: ὁπῖος, de finitio.

πῖ: ὁπῖος.

ῥιόρκος, insurandum.

ῥιόρμη, impetus.

σ sequente vocali: ὅσος,
quantus: ὅσος pius-san-
ctus.

ὤα: ὠαίης, quantus: ὤ-
αα, vox, fama: αὐῶα,
Ossa mons Thessaliae,

attenuatur.

τ sequente vocali: ὅπ &
poeticè meri gratia
ὅππ quod: sic ὅππικα, pro
ὅππικα sine ὅππ, quod-
cunque: ὅτε, poeticè
ὅππ, cuiuscunque, &
ὅτε vel ὅπ, quando.

Hinc excipe.

ὀδελός, obulus Doricè.

ὀδνητός, pruritus.

ὀδίσκος, intumesco.

ὀδύς, ὀδόντος, dens, & om-
nia incepta ab ὀδόν, ut-
pote ab ὀδός ducta, ut
ὀδόνταλγία, dentium do-
lor.

ὀλμείος, Olmeus fluvius.

ὀλοσφύς, maleficus.

Incepta ab ὀλσθ, ὀλσθ, ὀλσθ,

ὀλσφ: ut,

ὀλοσφύς, extermino.

ὀλοσφύς, cum clamore plo-
ro.

ὀλοός, pernitiosus.

ὀλοσφύς, lugco, aspira-
tur tamen ὀλοσφύς, in-
teger.

ὀλόκωρον, olocyrum, herba.

ὀλοκωνίτης, olus sylvestre,
ὀλον, & ὀλός, & nigrum, seu
aramentum sepiæ pi-
scis.

ὀλονός, fructus fici sylve-
stris: αὐ ὀλονός, fimo
scatens, aspiratur.

ὀλέπια, excorio.

ὀλέφω, vello.

ὀμυχεῖν, meiere.

ὀμυχίς, mictus.

ὀμυγμα, urine respersio.

ὀμοκλή, vociferatio, αὐ He-
fodo lenigatur, & ὀμο-
κλή, pro ὀμοκλή.

ὀμογμα, macula, labes.

ὀμύρ, nym, abstergo.

ὀμύς, iunco.

ὀμύς, ἰδός, ἡ, vagina.

ὀπος succus, liquor: sic eius
composita, ut ὀποδάσκα-
ρον, opobalsamum, id
est, liquor balsami: ὀπο-
δάσκα, liquor herbe pa-
nacis.

ὀποθεῖν, renavigare.

ὀεζέω, excito.

ὀεγός, & ὀωγόν, partes
phalangis in equalia
diuise, Latini & ὀμ-
βίλιον vocant.

ὀρέω, destruo.

ὀρεν, vas olearium aut vi-
narium, cassa, pigment-
torium

orum muliebrum.	ὁσάκις, mōi singula, cuius
ὀρχνός, orcyne pifces.	ἰνίς, Tarda anis, qua &
ὀρχνός, Orcynium mons	ἰνίς.
Lesbi, cui nomen Orcy-	ὁπλίσ, tumultuor.
no.	ὁπλός, strepitus.
Ὀφίς, Ofiris deus.	ὁπλίζεσθαι, lugere, clamare.

*Aspiratur præterea o in dictionibus
sequentibus.*

ὁρεός, Horus fluvius.	πῶς, terminus, finis.
ὁδόν, viaticum.	ὁπός, terminalis Iupiter sed
ἰσός, iniucundus, malus.	ὁπός, pifper, leuiga-
ὁδῶν, unde, quare: sic que	tur.
ab eo fiunt, ut ὁδῶν ὁπ-	ὁρεός, ἄς, ἡ, terminus, &
πῶ, ex qua parte. ὁδῶν:	τῶς ὁρεός, terminis.
undecunque: ὁδῶν πῶ,	ὁρεός, ἄς, ἡ, terminus, finitor.
unde.	ὁρεός, ἄς, ὁ, terminus: sed ὁ
ὁδῶν, ubi.	ὁρεός, ἄς, mons, & ἡ ὁρεός,
ὁδῶν & ὁδῶν, prop-	& lignum in prelo quo
terea quod quoniam.	oleum vel vinum ex-
ὁδῶν, uniuersalis: hinc ὁ-	primitur, atque ὁδῶν, pro
δῶν, uniuersaliter.	ὁπός, serum lactis, leui-
ὁδῶν, omnino.	gantur.
ὁδῶν & ὁδῶν, definitio.	ὁδῶν poeticè pro ὁδῶν, quan-
ὁδῶν, finitimus. ὁδῶν, ὁ-	tum.

o aspiratur ante

ex: ὁδῶν, pulchritudo, ma-	ex: ὁδῶν, qui ratio-
turitas quædam & ὁδῶν	nem horarum obser-
poris opportunitas: at	nat.
ἡ ὁδῶν, cura leuigatur.	σ: ὁδῶν, ut ὁδῶν, quasi, ὁδῶν,
π: ὁδῶν, maturitas.	Hostia ciuitas Italie.

Hinc excipe

ὁδῶν, ἡ, hirundinum ni-	ὁδῶν, vinculum.
dus.	ὁδῶν, pro ὁδῶν, calum.
	ὁδῶν,

οὐρεα, Oricos, siue Oricum
cinitas Epiri: unde οἰ-
κίος, Orici ciuis, Oricius
ἔρ ἡ οὐρεία, ipsa regio,
vel mulier ex ea.
οὐρίων, Orion, signum cale-

ste: ἔρ οὐρίων, auiis nomine
aspiratur,
ἔρσις ἔρ ἀγκύς, impulsus.
ὠσφενσις, olfactus.
Incepta ab ὠ: ut ὠχός,
ramus.

Aspiratur præterea in sequentibus.

ἀ, idēd.

nis desumpta sunt.

ᾠδῆ, ἔρ ᾠδῆ, hic, huc, sic,
adēd.

ἀπερδῶτης, horarum dator,
epitheton Solis.

ὠδέπτος, ἔρ ᾠδῆ, sic quodā-
modo.

ὠρίω, ἔρ ὠρίω, custodio,
curo.

ὠαεπ, tanquam.

ὠρημα, cura, custodia.

ὠπεῖν, horreum. ἔρ ὠπεῖν-
εος, horrearius ē Latī-

ᾠμοι, diuerticula.

At diphthongus aspiratur ante μ ἔρ π: ut αἶμα, san-
guis, αἶμα αἶμα, μ. αἶμα, capio, αἶμα, αἶμα, eligo.
Hinc excipe αἶμα: peritus: at αἶμα, cruentus, aspira-
tur, Αἶμα: Aemilius, ἔρ Αἶμα, sed αἶμα, dolosus,
aspiratum inueniuntur. Aspiratur præterea αἶμα, torris,
titio.

Ad quibusdam semper lenigatur, nisi in demonstra-
tione pronomine αὐτῶ, hec, ἔρ in compositio αὐτῶ pro αὐ-
τῶ, suffusus, 136. 14 alij contendunt spiritum quoque aspero
afficiendum αὐτῶ, id est, sicco, exuro, calefacio, idque pro-
pter compositum ἀπαῖω, id est, sicco, vxo. nam si αὐτῶ
lenigaretur, compositum esset ἀπαῖω: Idem erit iudicium
de his quæ ab αὐτῶ derivantur, siue quæ illius coniuga-
ta sunt: ut αὐτῶν, siccum: ἔρ quoties αὐτῶ ponitur ante α
vel ο, ut αὐτῶ, ligna sicca: αὐτῶ, sicco, unde cum
ἀπῶ, ἀπαῖω, exiccō, arefacio, ἀυτῶς, siccus, aridus, pro
quo Theocritus dixit αὐτῶς, αὐτῶς, siccus, unde αὐτῶν ἔρ
αὐτῶς, siccitas.

ei aspiratur ante λ, ἔρ λωτ: ut ἰλιν, sic, vertigo: ἰ-
λιν, helotes Spartianorum serui, à singulari ἰλιν, ἰλιν-
τος: hinc ἰλιν, serui. Aspiratur præterea ei in di-
ffinitionibus sequentibus.

ἰλιν, ἰλιν,

reparabilis. vñ, illumino, inflammo.

oī aspiratur in oībus, via, & oīpulo, concito, impetum facio (quæ tamen à nonnullis leuigantur) atque in oīos, oīa, oīor, qualis, & quale: cū rī (269.26.) & rēp, oīc rī, oīc rēp, potens, possibilis: oīor rī, possibile. Neutrum aduerbiatiscit in singulari & plurali numero 143.21. oīor, qualiter, vt, velut: oīa, oīa, oīadī, oīa rēp, & oīa rī, tanquam: hinc etiam oīos, qualiter, & oīonī, quodammodo, tanquam: sed oīos, solus: & oīor, solum, leuigantur.

u aspiratur in vñq, propter: & i rēp, ubi. Cetera quæ regulis generalibus non sunt comprehensa, tenui spiritu sunt afficienda.

FINIS.

ABSOLVTISSI- MA GRÆCÆ LIN- GVAE SYNTAXIS, CON- PENDIO PERTRA- CTATA.

De Nomine.

De connexione Substantiuorum.

Substantiva interdum eodem, Regula prima.
interdum diuerso casu po-
nuntur. In eodem casu po-
nuntur, ut in appositione, quā
vocant, ut τοῦ αἰῶνος, τοῦ
βασιλῆως. in hoc poetæ La-
tini, in fluuioꝝ nominibus,
propriū masculinū in neu-
trum genus mutant, manente
casu, Vt Horatius in Odis.

Testis Metaurum flumen &, Medumq; flumen genti-
bus additum. In diuerso ponuntur dupliciter: vel cum con-
iunguntur duo appellatiua, quorum primum substantiæ, al-
terum materiæ qualitatisque notam habet, & per unque per
nomen adiectiuum potest explicari: ut, σέφδρος κισῆς, αὐρὸς
καλάμους. Virg. 7. *Aeneid.* Fluit æs riuus, auriq; metal-
lum. Et desertq; montis Stat domus. Hunc quoque
genitiuum Horatius permutat interdum datiuo, ut 1. *Carm.*
Nota quæ sedes fuerat columbis. pro columbarum. Vir-
gil. per unque ablatiuo, ut 5. *Aeneid.* Hic duo ritē me-
ro libans carchesia Baccho. Fundit humi, duo lacte
nouo, duo sanguine sacro, pro carchesia Bacchi, la-
ctis, sanguinis. Vel cum appellatiuum suum adiciunt propriū,
ut πόλις Ἀθηναίων, ἀδελφὴ πόλις Ἑρῶν, κῆμα στυγερὸν, quod i-
mutati etiam Latini, Bushroii urbs, vnda Scamandri,
C. ij. Auentini

Auentini Mons, in carmine tantum dixerunt.

Regula secunda.

In proprijs, appositio generis aut cognationis nomine, genitiuus τῆς αἰχμῆς ponitur, ut ἡ ἑσθῆς τοῦ ὠκυμένης intelligitur πῆξ. Virgilius 3. Aeneid. Hec toris Andromache, subaudiatur uxor. Dicunt etiam Græci alio modo, ἡ ἑσθῆς τοῦ ὠκυμένης, qua ratione Latini non utuntur.

Regula tertia.

Interdum uterque casus pro uno substantiuo sumitur, ut ὁ Πρίαμος, ὁ Πάρις τῆς ἀνδρῶν apud Homerum, id est, Priamus & Telemachus. ἀνὰ τὴν κορονοῖδα, id est, Coronis: & δῖος ἱμῶν, id est, muli, apud Pindarum. Ita Virgil. 4. Aeneid. Odora canum vis. Et Lucretius 3. Fortis equi vis. pro cane & equo. Sunt autem apud Latinos in his formulis peculiaria quædam vocabula ut, facies, forma, imago, vultus. Virgil. II. Aeneid. Non tibi Tyndaridis facies inuisa Lacæna. facies Lacæna pro Helena: Forma oris, pro ore. Ita imago lune, Martis, pietatis apud eundem. Vultus Iunonis pro Iunone. Ouid. De pecudibus quoque propria vocabula sunt: ut capita, terga, corpora. Virgil. 5. Aeneid. Bina bouum vobis Troia generatus Acestes Dat numero capita in naues. Idem 1. Magnorum horrentia centum Terga suum. Et, Quam septem ingentia victor Corpora fundat humi.

Regula quarta.
Casuum variationes in appellatiuis.

In appellatiuis altera quoque varietas est, nam substantiuum potest adiectiuo permurari. Theognis, οὐ ποτὶ δὲ λείῃ κεφαλῇ εἰδὲ αἰ πίκυκιν. pro κεφαλῇ τῇ δὲ λείῃ. Virg. Hinc virginæ (mirabile monstrum) Reddunt se totidem facies, id est, tot facies Virginum. Ponuntur autem ambo substantiuum & adiectiuum pro substantiuo simplice. ut virginæ facies, pro virginibus. Ita nomen Romanum pro Romanis, vltimissimum Linio.

Regula quinta.

Rursus genitiuus simplex pluribus efferri potest, ut in his Isocratis exemplis, ἀποχὰς αἰ τῶν βίων: pro τῶν βίων ἀποχὰς, & κατὰ τὰς ἐν τοῖς κινδύνοις, pro, κατὰ τὰς αἰ κινδύνων. Cic. ad Lentulum, In Republica Cn. Pompeius princeps, pro princeps Reipublicæ.

Regula sexta.

Interdum casus genitiuus, si adiectiuum simul additur, in similitudinem alterius mutatur planè insolenter. Enrip. in Phœnis, τῶν ἰμῶν αἰ δῖων πέρον. pro, τῶν πέρον ἰμῶν αἰ δῖων. quod quasi

quasi nouum & insolitum annotarunt interpretes.

Aliquando casus insequentis mutatur etiam numerus, quod sit ratione partitionis Homerus 23. Iliad. πάταγε ἢ θυμὸς ἰχθὺς ἢ νῆκος ἰαμβίων. Cic. in officijs. Eandem esse utilitatem vniuersi cuiusque singulorum. Idem casus effertur per articulum & verbum. Aristoph. 2. Rhet. ὅτε δὲ ἰχθὺς, καὶ τὸ μὲν ἐν φησὶν.

Regula septima.

De casibus substantiuorum.

Substantiua genitiuum admittunt laudis & vituperationis. αἰὲρ μεγάλην βουλὴν, αὐδρῶπις ἀχάϊνς σώματος. Hoc elisivissimum est, tamen inuenitur. Plato Comicus, ὁ μάλ᾽ ἀγρὸς οἰ μεγάλην γῆν Herodiam. φῦργος ἦν ἀξιώματις μεγάλη. Hoc etiam per accusatiuum effertur: ut, Οδυσσεὺς μέγας βέλῃ. Σερπίτης ἀχάϊνς σώμα. Accusatiui loco ablatiuum usurpant Latini. Varro magni laboris, summae industriae. Varro magno labore summaq; industria. Ablatiuum hunc in nominatiuum permutant Poetae. Ouid. 1. Mei. Notus feritate Lycæon. pro Lycæon nomine feritatis. Eadem substantiua asciscunt genitiuum pluralem nominis adiectiui, addito articulo. ut, αἰὲρ τῶν ἀγαθῶν. Xenophon, πολλὰ τῶν καλλίστων. pro καλλίστην πολλῶν.

Regula prima.

Regula secunda.

Quaedam substantiua, καὶ τὸν συμπάθηον, ut Priscianus lib. 11. nominat, duplicem casum adsumunt, alterum naturae suae, alterum vi eius verbi, vnde deriuantur: ut ἀρχαῖος τις πόλις, & ἀρχαῖος τις τῇ πόλει. Sic Latini, praefectus urbis praetory sacrorum: & praefectus urbi, praetorio sacris. Prior casus est nominis, alter participij.

Regula tertia.

Genitiuus absolutus nominis substantiui loco aduerbij, seu (ut Latini dicunt) interiectionis ponitur. Demosth. ὅτε παραποροβείας: ἀλλὰ δὴ τὰ τῶν ἀξιώσις. Sed ὁ licentiam. Eurip. in Medea, ὁ θυγατέρα, τῆς ἱμῶς ἀνδραδείας. ὁ meam contumaciam. Theognis addit notam affectus. ὦ μοι ἰγὼ ἔνε καὶ γῆρας. Heu meam adolescentiam & senectutem. Apud latinos interiectiones reliquis adduntur casibus, excepto genitiuo & ablatiua.

Regula quarta.

De Adiectiuis.

Regula prima.

Adiectiuum vni adiunctum substantiuo generi non semper respondet, ut, καὶ δὲς ἰπποδάμεια, neque casu, ut ἰπποταῖς ἄστωρ: neque numero, ut ὁ δῖος ἐκκαυερισφότος. Verum hoc fit aut poetice, aut in duobus superioribus exemplis Homeri: aut καὶ οὐδὲν figuratè, ut in postremo Demosthenis. Similia sunt hæc Latinorum exempla. Virgil. 7. Aeneid. Patet arduus altis Puluerulentus equis furit. Eiusdem lib. 8. Corniger Hesperidum fluuius regnator aquarum. Genus quoque mutatur in significatione sexus, ut κλέος καλὸν. ὁ δὲς παῖς, τῆς τοῦ φίλου. Et apud Latinos, cum nomen commune subintelligitur, ut Terent. In Eunuchum suam, deest Comediam. Virgil. Centauro inuehitur magna, suppletur, navi.

Regula secunda.

Adiectiuum duobus pluribusue adiunctum substantiis, genere et casu respondet modò viciniore, καὶ Ζεύς. Hom. παρδενικῆς καὶ ἰδίου ἀπαλὰ φρονιότης. Virg. 1. Aeneid. Cymodoce simul & Triton annixus. Modò remotiori, sed digniori, καὶ οὐκάρην. ut Masculino, αἰδῆς καὶ θυμῶν καὶ δῖος. Feminino, αἰ δῆς ἡμιπτεγὶ τ' ἀλοχῇ καὶ ἡμίτῃ, ἡμίτῃ καὶ μετὰ τοῦ ποταμῶν. Similiter Terent. in And. Siccine me atque illam nunc opera tua miseros sollicitauerit? hic adiectiuum plurale respondet pronomini masculino remotiori. Lucanus lib. 1. mensuræque iuris Vis erat: hinc leges & plebiscita coactæ. Hic adiectiuum refertur ad antecedens dignius. Lucani locus sic legitur in codicibus antiquis manuscriptis, et apud Priscianum: ut de veritate lectionis, quod Linacer facit, non sit dubitandum. Huius postremiora sunt exempla: ut et illius quod est apud Ovidium 6. Fast. Cum mea sint illo currus & arma loco. nam adiectiuum, nec viciniore, nec digniori respondet.

Regula tertia.

Sin substantiua rerum sunt non animatarum, adiectiuum, vel quod adiectiuum locum occupat, ferè neutro in genere collocatur, ut ὁ δῖος, ἀγαθός, βέλαιος, ἀπὸς τῶν ἀνθρώπων ἀγαθός. Et ὁ δῖος καὶ ἀνδρῶν ἀπὸς ἀλλήλων διακρίσιμα. Interdum fit idem in rebus animalis Dionysius, τῆς

πῶς καὶ γυναικας, καὶ γυναικας, πῶς καὶ τῆς ἰδίας οὐκ ἔστιν ἡ
ἡ.

Adiectivum neutrum, substantivo masculino & fami- *Regula quarta.*
nino iungi solet. Demosth. ποτὲν δὲ συκοφάντης ἀεί. *Idem,* ἀ-
πὸς τῆς πολιτείας ἡ τυραννίς. *Tibul. lib. 3.* Aeternum sit
mihi virginitas. *Silius lib. 4.* Mite & cognatum est ho-
mini Deus. *Cicero,* Omnium rerum mors est extre-
mum.

Adiectiva casum nominis substantivi sibi respondentem *Regula quinta.*
permutant genitivo, ut παῖδες ἢ ἀνδράπων, *pro* παῶν
ἀνδράπων, & *πολλὰ ἢ ἐπιτηδευμάτων, pro* πολλὰ ἐπι-
τηδευμάτων. *Demosth.* εἰς τοῦ ἡλίου ἀναιδείας, *pro* εἰς ταύ-
των ἀναιδείας. *Herodian.* εἰς τοῦτοι ἀνελπίστου ἔργων.
Primum genus communis linguae est, alterum Atticæ La-
tini imitatur utrunque. Communis linguae est illud Ho-
raty 1. Carm. quæ ubi virginum Sponse necato barbara
seruiet? Item illud Pliny lib. 8. Nigræ lanarum nullum
colorem bibunt. Atticæ linguae, ut Terent. Quid mulieris
uxorem habes?

Adiectiva in eodem genitivo transeunt in substantiva: *Sexta reg.*
ut, οἰκονόμος & ἀδελφός, apud Evangelistam Lucam, dispen-
sator iniustitiæ, pro dispensatore iniusto. Item apud Pau-
lum, ὁ ἀδελφός & ἀμάρτυς, ὁ υἱός & ἀπολαύς, homo peccati,
& filius perditionis, pro homine scelerato, & filio perduto. Es
apud eundem, τίνα ἔργος, filij iræ, pro, filijs infestis, & iræ
Dei obnoxij.

Fieri hoc iidem solet inuerse. nam ut sacri Scriptores *Septima reg.*
dicunt, ἀρχὸν & ἀδελφός: ita historici, τὸ ἀδελφὸν τῷ ἀρχοντι.
Huic simile illud Virg. 3. Aeneid. Dira fames, nostræq; iniu-
ria cædis. pro, cædes nostri iniusta. Item Sallustij in Catil.
Legis præsidium, quod iniquitas Prætoris eripuit, pro, Præ-
tor iniustus.

Adiectiva abeunt in nomina substantiva cum præposi- *Octava reg.*
tione: ut, ἐν ἑαυτοῖς θεοὶ, ἐν ἑαυτοῖς ζῶντες, pro, θεοὶ ἑαυτοῖς, καὶ ζῶντες
ἐν ἑαυτοῖς. Horat. 5. Carm. At ὁ deorum quidquid in
cælo, pro, quisquis Deus celestis. Talia sunt, µὲν τὸ χερσό-
της, bonitas prudens: & οὐκ ἄνθρωπος ἐπιμέλεια, laboriosa dili-
gentia.

C. c. iij.

Possessiva

Nona Regula.

Possessiva item, substantiua sunt, in neutro genere cum genitiuo, ut βασιλικῶν τ' ἡλίας, id est, ἡλίας βασιλικῆς, ὠνικῶν τ' ὁλῆς, id est, ὠνικῆς ὁλῆς. Ita dicimus, Patrum Academia, aduersari semper omnibus in disputando.

Decima regula.

Adiectiuum ab-
stractè posuitum.

Adiectiuum adiectione articuli neutrius generis, poni consuevit pro abstracto. Aristoteles, ἐδύτατ' τὸ ἰόν ἰσχυρόν. Ita Isocrates, τὸ διμῆς τύχης. Nostri poete dicunt sine articulo, obscurum noctis. Sed Cicer. de Senect. Illud breue reliquum vite nec auidè appetendum senibus, nec sine causa deferendum. In primis autem in uno vocabulo à Grecis sumptio hoc imitantur Latini. Quid. 12. Metamorph. Mille rates, gentisque simul commune Pelagæ. Horat. 1.1. Carm. Priuatus illis census erat breuis, Commune magnum. τὸ κοινόν. Hoc in numero plurali fere perpetuum Latinis historicis. Occulia acremora templi, Caesar: incerta fortune. Lilius: auersaria-rum. Velleus: montium infima. Aemilius: montium immania. Florus: siluarum profunda. Frontinus: prima consilia-rum, Cornelius.

Vndecima re-
gula.

Adiectiua cum
verbo infinitiuo.

Comiunguntur etiam adiectiua cum verbis modi infiniti-
ui, ut in illo apud Thucydidem de Pericle elogio, περὶ τῆς ἀ-
θανάτου λέγειν τοῦ περὶ τῆς θανάτου. Et in alio de The-
mistocle apud Lysiam, σπαργὼν ἰκανότατον εἶπεν, καὶ ἡρώτα,
καὶ ἀνέστη. Ita Horat. 1.1. Carm. Audax omnia perpeti Gens
humana, ruit. Est apud Latinos tantum poetis in usu, ut
casus nominis verbo permiscetur.

Duodecima re-
gula.

Adiectiua pro
aduerbijs.

Adiectiua neutra utriusque numeri non raro sunt ad-
uerbia. Aeschin. εἰ τοῦτο αὐτοῖς δοκῇ ἢ τι πέλις ἀεῖσαι διακεί-
σθαι, αὐτὴ κοίτης ἐλπίς τε καὶ ἡδονή. Demosth. εἰ τοῦτο καὶ τὸ
μεγέθει εἰπόντες, μέλιστα εἰς θεὸν λέγασιν. Homer. δεινὸν δὲ λόφος
καὶ δούραδεν ἔνεον. Virgil. Strabat acerba fremens. Cælius
ad Ciceronem. Nil nisi atrox & sæuissimum cogitat, atque etiam
loquitur.

Regula decima
tertia.

Adiectiua temporis & loci voce nomina sunt, potestate
et significatione aduerbia. Pindarus, καὶ οὐ παρ' ἱμῶν
αὐρόδουσι σὺν παύσι μάλ' ὀντι θαμνοὶ σιμῶν θῶν ἐνύχαι. Hom.
παινύχοι πάτερ κλον ἀδυστάχοντο γράντες. Horat. Ut qui
nocturnus sacra diuum legerit, id est, noctu, vel no-
cturno

nocturno tempore. Ouid. Hanc matutinos peccens ancilla capillos Incitet. pro, mane seu matutino tempore. Bona elocutio (inquit Seruius) rem loci vel temporis ad personam transferre. Temporis exempla postea sunt: loci ipse affert ex 4. Aeneid. Tu secreta pyram tectio interiore sub auras Erige. secreta, id est, loco ab arbitris remoto & solitario. Adiectiuorum igitur mutationes eiusmodi sunt. 1. Vel in parte orationis, ut ἀντιπαρεια, ut cum casus nominis permutatur verbo, aut cum adiectiua sunt aduerbia, ut in tribus regulis proximè antecedentibus cernitur. 2. Vel in partium accidentibus, ut ἐστὶν ἰστέον, cum mutatur vel genus, ut in secunda, tertia, quarta regula: vel casus, ut in quinta, sexta, septima, octaua: vel utrumque, ut in prima: vel species, ut iterum in octaua, atq; item in nona & in decima.

Circumloquuntur adiectiua Græci per præpositiones & Regula decima-nomina substantiua, ut δὸν ἰωνίαν ῥόπον, apud Aristophanem, pro, ῥόπος ἰωνικός. & apud Isocratem, ἰδὸν μὲ δέξαις, λόπος μὲ δέξαις. pro, ἰδὸν ἰππίστους, & λόπος δέξαις. Neque aliter Latini, sed in ijs tantum, qua habitum, locum, materiamue significant: ut equites in armis, pro equites armati, apud Virg. II. Aeneid. Ager sub urbe. pro, ager suburbanus, apud Terentium in Adelph. Planè autem iniustare ipsam quoq; præpositionem omittit Propert. lib. 2. Auro solis erat supra fastigia currus: pro, currus Solis erat ex auro. id est, aureus. Omittit Virg. 3. Aeneid. Aere cano clypeum magni gestamen Abantis. pro, clypeus ex aere seu areus. Hoc adeo poeticum est, ut imitari vix liceat.

Circumloquuntur præterea adiectiuum resolutione in aliud substantiuum, sed poeticè. Grammatici modo δὸν δὲ ἰωνίαν, modo ἰν δὲ ἰωνίαν, eam figuram nominant. Theog. ἀπὸν δὲ ἀπὸν, & ἰν μοι, ἰν μοι, ἰν μοι, Μὴ μὴν δὲ ἀπὸν, & ἰν μοι, ἰν μοι, ἰν μοι. pro ἀπὸν δὲ ἀπὸν. Hom. γ. Iliad. ἰν μοι δὲ ἀπὸν δὲ ἀπὸν, & ἰν μοι, ἰν μοι, ἰν μοι. Eodem modo Latini. Plautus in Aul. Qui creta & vestitu se occultant, quasi sint probi, id est, vestitu cretaceo. Ita Cicero ad Q. fratrem. Dolor Aesopus est affectus propter serui scelus & audaciam, id est, propter serui sceleratam audaciam.

Regula prima.
De Genisino.

Genitium regunt ea potissimum adiectiva, quæ habent
significationem. ^{1.} Copiæ. Hesiod. πλείν μὲν γὰρ γαῖα κερκῶν,
πλείν δ'θάλασσα. ^{2.} Inopiæ. Tyranni vox apud poetas. οὐδὲν
ἔρημος ὦ τάλας ἀπὸ νόμου. ^{3.} Scientiæ. Demost. ἔμπειρος πολέ-
μου καὶ ἀγώνων. ^{4.} Ignorantionis. Aorist. ἀπειρος ἔστι καὶ τὸν βίον
κοιτᾷ. ^{5.} Cupiditatis. Isocr. ἐφίπτε τοὺς δόξας ὄραρον
μήδεις, ἔστι σαρδαίων μνηστῆς εἶναι. ^{6.} Dignitatis. Homer. ὡς τις
μὲν ἀνὴρ πολλῶν ἀνδρῶν ἐσθλόν. ^{7.} Venditionis. Aristot. φαί-
νεται πάντα ὡς εἶναι πλεῖστα. ^{8.} Vacuitatis. Lucianus, κατὰ βούλην
ἢ σαρπῆρα. ^{9.} Partitionis. Theog. εἰς πρὸς ἑξὶν Ἀθηναίων, ὃ ζυγὸς
μὴ καὶ πολλὰ διδω. Pinda. ἰδαμύσματον, καὶ γειτόνιον πολλὰ
ἰποῖτες. ^{10.} Multi vicinorum, pro ex vicinis vel inter vici-
nos. ^{11.} Numeri Athenæus de Masurio Ireconsulto, νόμος
ἔκκλητος, εἰς δύο διύττες. Dativo Latino videntur. Virg. ^{12.}
haud ulli veterum virtute secundus.

Accessiones.

¹ *Comparativus confirmatur cum genitivo numeri singularis.* Xenophon αἰρωτότερος καλός· δάνατος αὐτοῦ αἰρώτερος. *Item cum genitivo pluralis numeri.* Isocrates ἰδοῦναι τεχνικώτερον αὐτὰ πολλοῦντες τῆς ὁμολογούντων. *Virgil. 9. Aeneid.* quo pulchrior alter Non fuit Aeneadum. *Datiuus autem, qui comparativo additur, primae positionis est.* Manilius lib. 4. Pauperiorque bonis quisque est, quo plura requirit. *Item accusativus.* Horat. 3. animum mitior Anguibz. de hoc casu mox dicetur commodius. *Horum omnium loco uti Latinos ablativo, uti solet videlicet, est nobilissimum.* ² *Superlativus cum genitivo plurali iungitur.* Plazo 7. legibus. ἡ ἡσυχία πάντων ἀνθρώπων ἐστὶν διοματαχέμενόςτατος. *Aristot. de Repub. libro primo.* ὥσπερ γὰρ καὶ ταλαιωθὲς βέλτερος τῆς ζώοντος ἀνθρώπου ἐστὶν, οὕτως καὶ χωρεῖται καὶ δίκης, χεῖρεσιν πάντων.

**Genitini muta-
tio.**

Locohuius genitini utri possumus præpositione cum suo casu. Aristophan. in Nubib. αἰχλονομιζῶ πρὸς τὸν ἐπιτοπῆς, pro, πρὸς τὸν ἑλ' ποιητῆς, vim habet partitionis. Est præterea ubi genitivus nominatio permixtaur. ut Homerus, ἰατρὸς, ὅς κελεύεις, ὃ δὲ ἀνὸ ἵσταται ἀσπρ, pro κελεύεις ἀσπρ. Latini etiam ablativo utuntur, qui est casus positiui. Virg. II. Aeneid. armis acerrimus Hyrtacides. eum eundem casum

sem circumloquuntur præpositionibus. Idem 5. Aeneid. acer Erix in prælia. Et 3. Georg. patrijs acer Romanus in armis. 3. Superlativo additur nota quantitatis, augendi gratia. Oppianus τόσον παύσις κρατερότατος ἄλλων. Sen. in Hip. Regnumq; tantum minimus in superos habes, ὅσοι ἰλάχσος. Sunt adiectiva, quæ genitivum admittunt subintellecto adverbio inreg. ut ἄβλιος τῆς τύχης, μακρότερος τῆς διας. Hunc Latini plerunque efferunt per ablativum, causam aut modum significantem: poetæ verò per Genitivum Græcos secuti. Virgil. 7. Sollicitus monstorum. Et 11. Egregiusque animi, fortunatusque laborum. Horatius 2. Carm. lassus maris & viarum Militiæque. Lucanus. 2. Nescius interea capti ducis, arma parabat.

Genitivus adiectivorum scientiam significantium, efferri potest per præpositionem cum suo casu. Xenoph. ἐμπειρότερε ἀπὸ τῶν νεωτέρων βέλτεται εἶναι. Arrian. καὶ πλὴν ὁδῶν μὴ γνώμεον εἶναι. 6. Græcorum imitatores facti Poetæ sunt Latini, in ijs etiam, quæ dignitatem, vel indignitatem significant. Virgilius 12. Aeneid. Descendam magnorum haud unquam indignus auorum. Ovid. 3. de Arte. Curia consilij quæ nunc dignissima tanti, hoc autem Ovidio ferè perpetuum, si vetusta consulas exemplaria. Item in ijs, quæ copiam. Terent. in Eunuch. Plenus rimarum sum. Hoc in eodem casu à Cicerone factitatum annotavit Fabius: nam apud Latinos frequentius cum ablativo leguntur. Eadem diversitate, Virgil. 5. Aeneid. xui maturus Acestes. Idem rursus 7. Iam matura viro. 7. Quæ vacuum aut inopiam significant, aliquando dativum admittunt. Pind. γυνὴς τοῖς δένδρεσι καὶ ποτὶ, Salustius de Africa. Ager frugum fertilis, bonus pecori, arbori infœcundus. Ovidius more Græcorum genitivum retinuit 12. Metamor. nudus Arboris Othrys erat. Horatius latinum casum, nempe ablativum usurpavit. 2. Serm. Nudus agris, nudus nummis insane paternis. Varietas igitur in hac adiectivorum significatione quadripartita: genitivum habent imitatione Græcorum, dativum more antiquorum, ablativum vel simpliciter, vel cum præpositione, consuetudine per vulgata. ut Vacuus curis, vacuus à curis. 2. Quando partitiō distributionē habet initio

initio rectè genitiuo uiuimur. ut ἦν ἀπὸ τοῦ ἡ μὲν διανοστικὴ ἰσθμὸς. Hunc in nominatiuum mutant poete. Homer. μετ' ἐξ ἀφ' ὧν ὁ μὲν οὐτ' ἀτ' ἐμνοῖ ὅτι δ' ἐξ Ἀργείων, λαοὶ τ' ἐξ ἰδμεν. χαλκίον ἔχοντες. Idem, αἰφύδ' ἐξ ἀνέμων, γαργαλίζοντες: εἰς ἰδμεν. Lilius, Cū duo ordinarij consules eius anni, aliter morbo, aliter ferro perisset, pro, cūm duorum ordinariorum consulium.

Regula secunda.
De Datino adiectiuis iuncto.

Datiuum postulant ea, quæ sequuntur, eorum quæ similiter contraria, nempe quæ significat. 1. *Vilitatem.* Arist. πόλει μὲν αὐτῶν, τῇ πόλει δ' ἀμύχανον. 2. *Amicitiam.* φίλος τῶν σφεκράτες ἀλλήλων. 3. *Propinquitatem.* οἱ περὶ τοὺς συγγενεῖς τοῖς βουζαντίοις. 4. *Similitudinem.* Hesiod. κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀτρεπ. 5. *Possessionem* Thucyd. πᾶν τεσσον γὰρ ἡμῖν ἐκ τῶν πῶτον ἀρτάς κτλ. 6. *Aemulationem.* Isocrat. ὅπως ἰσχυρὸς γὰρ τῶν τοῖς πατρὸς ὄντων δυνάμεων.

Accessiones.

1. *Pertinent huc quedam composita, ut, ὁμοτυχος, ὁμογλωσσος.* Item, συμπάσις, σύνναος. Et quæ his sunt similia. 2. *Græci eleganter utuntur gemino datino, ubi Latini unico tantum.* Anacreon apud Gellium, τὴν δὲ μέγα χαισι καμὸις. Quid enim bellis, et mihi? id est, quid mihi cum bellis? Otho apud Suetonium, τὴν γὰρ μοι καμὸις αὐλοῖς. Quid mihi, longisq; tibi? id est, quid mihi cum tibi longis?

Regula tertia.
De Accusatiuo adiectiuis iuncto.

Accusatiuum admittunt, quæ à Grammaticis per præpositionem κατὰ exponuntur, maxime verò ex his, quæ significant. 1. *Patriam vel gentem,* πατρίδα, γένος, γένος σφεκράτος. Virg. Cressa genus, Pholoe. Idem, Qui genus, unde domo? Propert. Qualis, & unde genus? 2. *Habitus.* πάρος σφός τὰ ἑσπέρη: πολὺ κλείτος ἀκρίδης ἀδελαντο ποιητικῶν. Horat. lib. 3. Carm. Nec Mauris animum mitior anguib. 3. *Partem in homine.* Xenoph. εἰδὸς μὲν καλῶτος, ψυχὴν δ' ἐλπίθεον πότατος. Pind. μορφαὶν βερεχὺ· ψυχὴν δ' ἀκαμπτος. Virg. Os humerosq; Deo similis. Et, Omnia Mercurio similis, vocemq; coloremq;. Apud Latinos hoc tantum poetis concessum est suo loco: Græci utuntur ubiq;. Idem accusatiuum interdum permittunt alio casu, ut φαίδος τὰ ὄμματα, et φαίδος ἐκ ὀμμάτων apud Apollonium.

De vocatiuo nominatiui loco posito.

Vocatiui loco nominatiui ponere, poeticum est. Hom. τῷ δαμὶ γ' ἰχθύσας, ἀερόσεν νεφελήματα ζῶνς, pro νεφελήματα. Virg. in secundo Aen. quibus Hector ab oris Expectate venis?

venis? pro expectatus. Persius saty. 3. Censorémve tuum,
vel quod trabeate salutas. pro trabeatus. Contrà Home-
rus, δημοφεις βασιλευς, ἐπὶ τῷ πειθονὶ τὴν ἀνάσσειν. pro, δημοφεις
βασιλεῦ. Lucanus. Degener ô populus. Virgil. Adsis læti-
tiæ Bacchus dator. pro, popule & Bacche. In his enim ex-
emplis nominatiuus pro vocatiuo usurpatur, ἔστ' ἀντιπῶσι,
solis poetis permissam atq; liberam,

DE VERBO.

Casus nominum aut antecedunt verba, aut consequuntur:
& alij communes omnium verborum sunt, alij proprij singu-
lorum. Verba antecedunt, proprijque sunt, duo.

Nominatiuus verbi personalis finiti, qui aut intellectu Regula prima.
comprehenditur, ut ferè in pronominiibus, aut verbo expri- De casibus.

mitur. Menander, ἄνδρες μεταβάλλετε πατρίους εἰς τοὺς υἱοὺς. Per-
mutatur etiam nominatiuus genitiuo: ut, εἶδε μοι τὸ τέκος τοῦ
ἀγαθοῦ γένους τοῦ υἱοῦ. pro τῷ τοῦ ἀγαθοῦ. Cicero in Verrinis, Fac ti-
bi paternæ legis Aciliæ veniat in mentem, pro, paternæ lex
Acilia. Permutatur & accusatiuo, sed poeticè. Soph. in E-
lectra, ὅτ' οὐκ ἔστιν ὅς τις οἶδα κλέψαντά, ἢ ἄλλω πρὸς παρ-
σιν. pro ἐμῶν οἶδα. Ter. in Eun. Ego illum nescio qui fu-
erit. pro ego nescio quis ille fuerit. Accius in Persio, Satis
est, quem cuique tribuit fortuna ordinem. pro, ordo
quem fortuna tribuit. est autem antiquiūm. Articulus quo-
que neutrius generis cum infinitiivo, nominatiui vim obinet,
nominisque loco ponitur. Menander, πικρὰντι μὲν ὅτι τὸ ζῆν
φύσσει, id est, ἡ ζῶν μὲν. Arist. in Rhet. ἀρχὴ τῆς λέξεως τὸ ἐλ-
ληνίζειν, id est, ὁ ἐκκλισμὸς. Aliquando tota oratio loco nomi-
natiui est, Aristoph. in Vesps. χαλεπὸν ὅτι ἰσπαδὺς ἴσπον ἀρ-
χέαν ἐπὶ τῇ πόλει ἐπιτοκίαν. Hic totum illud, ἰσπαδὺς ἴσπον ἀρ-
χέαν ἐπὶ τῇ πόλει ἐπιτοκίαν, vicem nominatiui implet. Est
quoque, ubi verbum ipsum omittitur, ut cum dico, ἀνδρες, τὰ
ἔργα. Menander, πλεονεξία. μάλιστα ἀνδρὸς ποιεῖ κακὰ, intelligi-
tur ὅτι vel τοῦ χάειν.

Accusatiuus verbi modi infinitiui propriè atque naturali- Regula secunda.
ter antecedit. num per nominatiuum resolui potest, explica- De accusatiuo
turque vel per indicatiuum cum particula, ὅτι: vel per con- verbi infinitiui.

ἰννεσίου

in finem cum particula in. Agathon. αἷς ἰδὺ ἧδ' οὐρανὸν
 τῶν περὶ τοῦ τίχνα, id est, ὅτι τὰ τίχνα περὶ τοῦ τίχνα. Plato, αἰδύ-
 νατον ἵνα πολλὰς κελῶς ἐργάζωτο τίχνας, id est, ἵν' ἐργάζηται
 πῆς.

De Casibus verborum proprijs à tergo.

Regula prima. De Nominati- uo.

Nominatiuus verborum primum est substantiuorum,
 qualia sunt, εἰμι ὁ πάρις, τοῦ πάριος. Apollodorus, τὸ γέρας ἔστιν
 αὐτῷ νόμισμα. Phocyl. μέμνησ' ὅτι δυνάτος ὁ πάρις. Deinde eo-
 rum verborum, quæ habitum aut gestum denotant: ut, ἱρ-
 χοῦς τὰ γὰρ ἀνίστημι ὁρχοῦμαι. Nominatiuum à tergo re-
 spondere nominatiuo à fronte numero aut genere, nequaquam
 est necesse. Matthæus de Ioanne, ἡ δὲ βοῦν αὐτῷ ἦν ἀγρίος καὶ
 μέγα ἄγριος. Terent. in Phor. Paupertas mihi onus visum
 est. Verbum substantiuum additum participio, idem quod
 simplex significat. Aesch. εἰν καὶ τὸ τοῦ πάριος γένος. Hoc
 Latinis non est admodum vsitatum. Plautus tamen in Cur-
 culione, Quod semper videas bibentes esse in cenopo-
 lio, id est, bibere. Excidit hoc alijs item scriptoribus, sua de
 Græcis vertentibus: ut Plinio lib. 32. Culex est in aqua
 viuens, pro, vinit. Similiter Cicero de Oratore: Est, ut
 scis, quasi in extrema pagina Phædri, his ipsis verbis loquens
 Socrates, σωκράτης τοῦ πάριος διαλεξιμῶς. Socrates est loquens,
 pro, loquitur. Ouidius 4. de Ponto, Omnia sunt hominum
 tenui pendentia filo. sunt pendentia, pro, pendent, ἅπαντα
 τῷ αἵματι καὶ μετὰ τὸ πᾶν ἔστιν αἰματώδης. Mutatur nomina-
 tiuus consequens in genitiuum pluralem, ut χρῖσθαι ἔστι τῷ
 πλάστῳ, pro eo quod est, χρῖσθαι ἔστι πλάστος. Strabo, ἱρμῶν
 ἢ ἔστι τῷ ἱερῷ ἀστέρι πόλις. pro, ἱερῶν ἀστέρι πόλις. Horatius 3.
 Carm. Fies nobilium tu quoque fontium. id est, fons no-
 bilis, loquitur de Blandusia.

Regula secunda. De Genitiuo à tergo.

Genitiuus est proprius verborum, Incipiendi. Thucyd.
 εἶδον μὲν παρῆεν τοῖς ἐσπέραις, μέγας ὅς ἐκ ἤρχον. Desinen-
 di. Isocraz. λῆγε τῷ πέναν ἐπὶ πέναν δυνάμεως. Horatius libro
 secundo Carm. Dulce mollium Tandem querelatum.
 Hic casus etiam circumscribitur per infinitiuum cum arti-
 culo genitiui. ut παῦσαι τὴν κλαίειν, apud Aesopum. Appen-
 dend. In deliaco carmine apud Aristot. ἡδίστοι ὅτι τυχέει, ὅτι
 ἡδίστοι

ἵνατος ἐστὶν ἰδ. id est, ut reddatur sententia, Dulce, quod appetijt, si quis habere potest. ¹ Abstinendi. Aristoph. οὐκ ἀπέρχεται, ἢ γυμνασίῳ, ἢ τῷ ἄλλῳ ἀνθρώτῳ. Horat. 3. Carm. abstine, Dixit, irarum, calidæque rixæ. Apud Latinos desinendi & abstinendi verba assumunt interdum accusativum, ut desino artem, abstineo manum. Idem 2. Sermon. iam desine cultum Maiorem censu. Idem casus apud Ciceronem leguntur. ⁵ Communicandi. μεταλαμβάνειν δὲ δυνάμει, μεταδίδωμι ὁρίεται, μεταίχομαι δὲ τῷ χόρῳ. ⁶ Prohibendi. ὑπερῶς πορεύειν ὁ δατος. Silii lib. 6. capiti prohibere nequit Cum Pœnon aquilæ. Xenophon καλεῖται τὴν καίειν τοὺς ὀπίστας. ⁷ Sentiendi. Hesiod. μετ' αὐτῷ ποιεῖ, μετ' αὐτῷ ἀκούει. Aristophan. ἔστιν ἀσθενέων μετ' ἀκούει. Idem, ὁσπρίστομαι τ' ἰππῶς τυραννίδος. Xenophon. βέλτεται ἔτι καὶ σὺ τῶν γυναικῶν. Pindar. φθόνος ἀπὸ τῆς αἰσῆς. Excipiuntur vulgo videndi verba, & apud Atticos reliquorum sensuum. Persinere adhunc ordinem videtur illud Hora. lib. 2. Carm. Oda 13. Dulci laborum decipitur sono. decipitur laborum. pro, non sentit labores carminum discedine. Plant. in Epid. Nec sat exaudiebam, nec sermonis fallebar tamen, id est, aliquam sermonis partem excipiebam: olfactus autem verba venustissimi cum accusativo construxerunt, ut Terent. in Adelph. Olet vnguenta? de meo. Recentiores cum ablativo. Proper. 4. Cum nardo flammæ non oluere meo. ⁸ Imperandi. Isocras. αὐχρὸν τῷ μὲν οἶκα τῷ ἀρχεῖν, τοῖς δὲ ἡδοναῖς δ' ἐλπίσιν. Horat. lib. 3. Carm. Et qua pauper aquæ Daunus agrestium Regnavit populorum. Hunc casum Poetæ permittant dativo. Homer. ἔσσι μὲν ἀσθενέων. Theog. οὐ γὰρ πάντῃσι ἀνάσσεις. πάντῃσι ἀνάσσεις, Interpres Homeri συγγίνοιαν τῷ πᾶσι νομιναι. ⁹ Contemnendi, οὐ γινώσκειν τ' ἀρετῆς, καταφρονεῖν τῷ φοβερόν αἰμελὴν καὶ τεχνεῖν, καὶ τῷ ἄλλῳ ἀνθρώτῳ. ¹⁰ Admirandi. Isocras. θαυμάζω δὲ τῷ ἀριστοτέρῳ, ἐν μὲν κατὰ μνημονύουσι, καὶ τῷ νωτέρῳ, εἰ μὲν δὲ ἀκρίβειαν. Virgilius II. Iustitiæ ne prius mirer, belline laborum? ¹¹ Commodandi, Hesiodus ε. ἔργων ἡμῶν τοῖς ἀσθενέων μὲν ὁδῶν, ἀσθενέων δὲ καὶ ἔργων. ¹² Implendi, Demosthen. ποσὴν τῆς παρρησίας καὶ μανίας ἡνέχθησιν τὰς παλαιὰς

πέρυς, ἐκείνους, ὥσθ' ἵνα ἀνέλων ἀχρῶσι, καὶ εἰλίσπων χαλίζονται. *Idem* 1. *Aeneid.* Implentur veteris Bacchi, pinguisque farina. ¹³ *Egendi.* Herodot. ἀλλ' ἀλλοθι ἔχει, ἵτις τρεῖς ἡμέρας ἐσθίουσιν. *Horatius.* eget æris Cappadocum rex. ¹⁴ *Privandi.* οἱ πάντες ἐστέρηθησαν καὶ ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐρχῆς. *Lucretius* citante *Servio.* superi spoliatus luminis ær. ¹⁵ *Dolendi.* ἀλγὼν ποδῶς. *Ouid.* II. *Met.* successorumque Mineræ Indoluit. Hoc & *Atticum* & *figuratum* est. ¹⁶ *Plorandi.* Eurip. ἡλᾶδιος μέλις ἐργα τῆς παλαιώρου γενέ. *Horat.* 5. *Carm.* Plorem artis, in te nullum habentis exitum. quamvis alij hunc versum aliter legunt & distinguunt. ¹⁷ *Furendi.* μέγιστα τῆς ἐργῆς: furis præ iracundia. *Seneca* in *Theb.* Regni Laius rapti furit. *Postremo,* ne longiores sumus, ad hunc ordinem pertinent verba tentandi & consequendi. Item indiciorum & fori, ut accusandi, damnandi, absolventi, indicandi, vendendi & emendi. Præterea quæ significationem habent cupiditatis, desiderij, curæ, sollicitudinis, erroris, memorie, oblivionis, quorum exempla studiosis relinquimus colligenda.

De Datino à
tergo.
Reg. 3.

Datinus. Pugnandi, *Aristo.* χαλὶ πῶτερον ἢ δοτὶ μέλει. *Idem* 2. *Callim.* καὶ οὐκ ἀκαρπία ἐστὶν ἐλθεῖν. quod constanter imitati poetae sunt Latini. *Virgil.* *Aen.* Impar congressus Achilli. *Ouid.* in *Helen.* Dum novus est, cæpto potius pugnemus amor. *Et, de Arte.* Non erat armatis æquum concurrere nudas. ² *Sequendi.* *Theognis.* ἀνδρῶν τοῖς ἀγαθοῖς ἐπιταγνύμετε, καὶ αἰδώς. *Plaut.* in *Amph.* Ita dñs placitum, voluptati ut maior comes consequatur. *Cic.* v. *Tusc.* Cetera quæ comitantur huic vitæ, ὅσα τὰς τῶν ἀνθρώπων μετὰ ξυπέται τῷ βίῳ, ut ait *Plato.* *Plin.* lib. 13. Albano vino æmulantur. Additur interdum casus, qui raritatem subleuat. *Claud.* in *Ruffinum.* Et luxus populator opum, cui semper inharens Infelix humili gressu comitatur egestas. ³ *Præcandi.* *Pythagoras.* ἐν ἑσπέρῳ, quæ *Ammonius Ar.* *Stoicles* interpretes *Socrati* ascribit. ἵππευ ἐπ' ἵππον, δειοῖσι ἐπὶ νεφέλαις. *Virgil.* S. *Aene.* Et vitta comptos volui prætere ramos. Excipitur *δομῆς*, quod genitium habet. ⁴ *Coniungendi.* *Pind.* μετὰ εἶσα φοίβῃ. *Virg.* 7. *Aene.* Mixta Deo mulier. *Proper.* Dicitur & nudæ concubuisse Deæ. ⁵ *Instandi.*

δομῆς genitium
tantum regis.

*ſtandi. Theocrit. 5. Idyl. τὴν ὅλος ἔγκειμα, σὺ δὲ μὲν λόγον ἔδω-
 να ποίη. Catullus in Epithalamio, Vir tuus Tyrio in thoro
 Totus imminet tibi. Virg. in Aen. Infideat quantus
 miſeræ Deus. ita enim in primum & ſextum librum legiſ
 Servius. 6. Viendi. Xenoph. ἐν τῷ καινῷ ἀπὸ δόξης μνηστὴρ χρεῖς
 τοῖς ἰερεῖς χρεῖμας. Ita dicimus, ὁμιλεῖν τοῖς φίλοις: & πλαιο-
 ἄζειν τοῖς ἀγαθοῖς. 7. Illudendi, ἐν τῷ φῶν τῷ εἰαντίῳ. Virg. 2. Ae-
 neid. certantque illudere capto. Sed & cum hoc caſu apud
 Ciceronem legimur. 8. Gaudendi. Ariſtoph. Ranis, βαμολόχους
 ἔπειτα χαίρει. Eurip. Iphig. Taurica, αὐτὴν ὅδε σῖται ἡδὲ τὰς θεῶν
 τόποις. 9. Iubendi. Hom. φίλων ἐκέλευσεν ἱτάρει. Idem, ἡγῶν εἰ ὦ
 περθερῶ. Iſocras. ὅτι τὰ πρὶν αὐτῷ τὰ βέλτεστα θεωρεῖν. Cicero
 de Nat. Deor. Cui inſiſſet vinum ſumere. pro. quem. Arator
 lib. 2. mihi inſiſſi aperiam Gentibus hanc monſtrare viam.
 10. Parendi. περθεῖς χρὴ τοῖς νόμοις καλῶς κειμένους. 11. Repre-
 hendendi. Iſocras. ὅς κ' ἀκαθάρτος ἀνὴρ, ὁ μὲν ὅτι τιμωρὸς. Idem, λό-
 γος ὁ τολμῶν, τοῖς ἀμαρτανόμοις ὅτι πλάττειν. 12. Admonendi.
 Xenoph. ὁ μὲν ὦ ἀνδρες δημόται παραινῶ ὁρμῶς εἰς ἔργον ταύ-
 της ὁ μάλιστα, Linus V. ab V. C. cum genitino, Aduerſe rei
 admonuerunt religionum. 13. Incidendi. Ariſt. in Ethicis, ἐ-
 μὴν μακροτέρως γὰρ φρονιμωτέρως τὸ χαλεπὸν ἐπιτελεῖν. Virg. II. Aen.
 Incidit huic, ſubitoque aſpectu territus hæſit. id eſt, in
 hanc incidit. Ita Terentius in Hecyra. Atque huic tran-
 ſtulit amorem, pro, in hanc.*

*Accuſatiuus verborum proprius aſſiuorum. Aſſiones an- Regula quarta.
 iem ſunt variæ. 1. Vel enim ſunt τῶ παθῶν, adfectionum ani- De Accuſatiuo
 mi: unde accuſatiuum regunt verba amoris, verecundie, poſt verbum,
 miſericordie, emulationis: ut ἀγαπᾶν, γυνεῖς, αἰσχύνει φίλους, ἐ-
 λπὴν διδοῦντα, ζηλῶν γείτονα. 2. Vel ſunt operationes τῆς δια-
 νόας, quæ verſantur in intellectu: unde inqueſitionem, cog-
 nitionem, ſcientiam, artem, hoc eſt, ζήτησιν, γνῶσιν, ἐπιτήμην,
 τέχνην ſignificantia accuſatiuum requirunt. 3. Vel ſunt aſſi-
 ones τῆς θεωρίας, quæ electione & iudicio ſuſcipiuntur
 ac ſunt. quare laudandi, venerandi, adhortandi, obſequen-
 di, lugendi verba etiam huc pertinent. vi, ἐπαίνει, πωδαίμης,
 τὸς ὁμοπαλάγχνης σέβειν, πωδῶντα ὀφύειν, διεργαίνει τὸ πλῆ-
 θος, διακρίνει τὸν ἀποχέρινον. 4. Vel ſunt aſſiones corporis na-
 turales ὁ φύστος, unde quæ ſignificant procreare, concipe-*

re, parere, educare, nutrire, γινῆναι, ἐποικίσκειν, τίκεν, ἀνέχει, ἔχει, &c. quæ sunt generis eiusdem, ab hoc ordine non excluduntur: qualia sunt edere, bibere, &c. eiusdem significationis. Ὡς, ἰδὲς κρέας παρόντος ἰδοῖς δούλον. Ceras apposita carne, nūllus ederis. Item, δὴν παρόντος ὄξος ἡγάσθη μεῖν. Potare acetum vult meri inter pocula.

De casibus communibus à tergo. Restare nunc videtur, ut de reliquis verborum casibus dicamus, qui consequuntur, quiq; non proprii sunt verborum certorum, sed communes ferè omnium. Sunt autem, excepto recto, obliqui omnes.

Regula prima. Genitiuus¹, vel tempus significans, ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἰσχυρίζεται. ² Vel partem alicuius substantiæ: ut, πίνω ὕδατος, ἢ πῖναι πόδος, δρίπομεν ἀνδρῶν.³ vel materiam. ut ἀνδραγαθὰ ἰπποῖσι μαρμαίρει. Sed hoc frequentius addita effertur præpositione.

Regula secunda. Dativi¹. Instrumenti, Hom. 3. Iliad. σομάχους ἀνδρῶν τὰ μνηλεῖ χαλκῷ.² Modi agendi, Aristoph. ῥῶμην παύσσειν, γυνῆμην βαλεῖν.³ Causæ. Hom. 15. Odyss. χεῖρας ἀναχρόμεται γέλω ἔκτατον.

Regula tertia. Accusatiuus¹. Si ponatur cum verbo, cuius actionem verbum ipsum habet, κατ' ἰδιοπαθεῖαν, ut appellant Grammatici. Qualia sunt, ἀγορεύειν, δίκην διώκειν, δρᾶν ἰδεῖν. Virg. 11. Hunc sine me furere ante furorem. Ter. in Phor. Cantilenam eandem canis. Permutatur hic casus aliquando ablatiuo. Virg. 12. Aeneid. Nostro doluisti sæpè dolore, quod & datiuo fit apud Græcos ἰδὲ ἰδίοπαθς.² Si subaudiuntur eis, & κατὰ præpositiones. Aristoph. μὲν εἰπὴς φλαῦρον ἀνδρῶς διξιοῦς καὶ ἔν' ἔχοντας. Demosth. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν ὑπαθόντα εἶναι μνηστῆρα τὸν πάντα χρόνον, τὸν δ' ποιεῖσθαι ἑαυτὸς ὑπαθῆντα.

Regulæ quædam speciales.

Prima.

Verbum singularis numeri copulatur cum nominatiuo plurali, qui generis neutri est. Aristot. τὰ ὑπεράλλοτα γυναικία, καὶ τὰ ἐλλείποντα φθείρει τῷ ἰσχυ. pro, φθείρουσι. Sophoc. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἐλθεῖν οἴκεσσι. pro, ἐλθεῖσθεσι. Herodiani. οἱ ἀνδρες, ἀλλὰ τυλείαις ὀρίπει καλλωπίσματα, pro, ὀρί-

πρὸς. *Contrà Latinis verbum plurale construuntur.* ^{1.} *Aut cum nomine proprio singulari. Terent. in Adelph. Ita, ut dixi, Sostrata facite. Tibul. 1. Ibitis Ægeas sub me Messala pervndas.* ^{2.} *Aut cum nominibus duobus singularibus sed distributivis. Salust. Cæteri verbo, alius alij variè assentiebanitur. Lepidus apud eundem. Alius alium quasi prudentiorem secui.*

Nomina multitudinis collectæ & ipsæ verbum plurale Secunda. admittunt. Homerus, οἱ παῖδες ἢ πᾶσι. Thucyd. τὸ πλῆθος De collectivis. ἰψήσαντο πολλοί. Huc pertinent quæ voce ac terminatione sunt ἰνκῶ, sensus πλῆθωτικῶ. Demosth. α. Philip. οἱ ὃ λόγος πλάθοντες ἕκαστος πρὸς ἑχέμεθα. Cicer. in Rullum, Huic malo pro se quisq; nostrum mederi debemus. Ovid. Vestras quisque redite domos.

Temporis modò præteriti aut non diuturni spacium ferè Tertia. per genitivum eloquuntur ἡ ἐπὶ χρόνῳ πολλῷ. Temporis De temporis spa- longioris atque continuati, modò per dativum, ut, ἡκοσὶν ἔ- cio. λοις ἔπαινον ποδομήσας: modò per accusativum. Menander, ὅλην ἔπαι τῶν νύκτα. Latini tempus exiguum enunciant ablativo. Cicero Cuvioni, Paucis enim diebus eram missurus domesticos, tabellarios. Diuturnius aut remotius accusativo. Idem. 2. de Orato. His potiùs tradam assiduus, uno opere eandem incudem diem noctemq; tundentibus.

Quæ motum significant verba vel ad personam, vel ad Quarta. locum, regunt accusativum cum præpositionibus, eis vel ἐν, De verbis mo- ut, ἵεναι εἰς τὴν πόλιν, ὅτι τῶ ἀπὸ ἐν ἱερῷ. Hoc etiam fit ius. per ποιεῖ & παρὰ, ut infra declarabimus.

Verba absoluta nonnunquam regunt accusativum. Hom. Quinta. εἰς ἱδὸν, ἐχ' ὅγ' ἀνδρὶ θεῷ τῷδε μάλιστα. Propert. lib. 2. Lyn- De verbis abs- ceus ipse meus seros insanit amores. Nam illa, πορεύσας lucis. ἰδὼν, & μνησάσας ἔπος, item apud Latinos, calco solùm, nauigo pontum, peragro locum: alterius generis sunt, ut paulò antè de communi accusativo diximus, ut & illud Horatii. Me tuo longas pereunte noctes Lydia dormis. ut sit, dormis noctes, vel integrum, vel κατ' ἡμέραν factum, quasi dormis per noctes.

Sunt composita cum nominibus verba, quæ præter accu- Sexta.

D d. ij.

fati-

De compositis
cum nomine.

satiuum, quem in se habent, alium dsumunt, quod cum sis, tum ea pro suis simplicibus poni necesse est, ut, οικονομείν τιν βίον, ὁφθαλμοὶ εἰν εἰς τινὶ ἀλβείαι. Ita apud Homerum, νίκταρ ἰονοχέει, & apud Aristophanem, νύκτα πανυχέειν. Talia sunt apud Ciceronem, significare amorem, & edificare porticum, iustificari victoriam.

Septima.
De compositis
cum præpositione

Notandum est, verba sequi casus præpositionum, cum quibus componuntur. *Aristoph. in Concionatricibus, ὅτι ξυγχεδὶ κρείπτον, ἢ δουὶν κακαίον. Eodem modo dicimus, κατηγρεῖσθαι, συμπάσαι σὺ.*

Octava.

Deitali nominibus præpositiones, & verborum casus proprios immutare possunt. Hesiod. οἱ μὲν ἔμπι κέρως ἦσαν ὅτ' ἐχάρω ἐμκαπίλευς, pro eo quod est, εἰ ἐχάρω ἐκαπίλευσαι, Hom. πάροκλος μὲν σίτον ἔλων, ἐπόμεμα πατίζη. pro, ἐνέμεμυ ὅτι πατίζη. Virgil. Atque rotis summas leuibis perlabitur undas. Id est, labitur per undas. Xenophon. ἐν ἀχρόμοροι ταύτα περπλανόμεθα, hoc est, πλανώμεθα περὶ ταῦτα. Rarius hoc fit apud oratores, sed apud poetas nihil frequentius, qui vsitatum quoque casummutare solent. Virgil. 2. Aeneid. Consequimur cuncti, & dentis incurrimus armis. rectius enim fuisset, incurrimus arma, pro currimus in arma.

Nona.
De præpositione
à verbis ablata.

Contrà præpositiones inciduntur, & demuntur à verbis, poetica consuetudine. *Hesiod. μὴ ποτὶ σ' ἡμαρόκοιτος αἰὲρ δοτο χρέματ' ἔλπηται pro, αἰφύληται σὺ χρέματα. Homer. μὴρὲς τ' ἔξέπαμον, κατὰ τε κνίσσιν ἐκέλευσαν. pro, κατηκέλευσαν. Idem παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. pro, πάρεσι. Ita Virg. 9. Impastus seu plena leo per ouilia turbans. pro, perturbans.*

De verbis, quæ varios casus admittunt.

Diligenter obseruanda sunt verba ea, quæ varios casus admittunt, de quibus, quantum instituta breuitas patietur, ad excitandam studiorum industriam in colligendis annotandisq; exemplis, paucis dicendum videtur. Verba igitur, quæ cum varijs casibus componuntur, vel significationem cū ipso casu mutant, vel eandem retinent: idq; rursus, aut uno eodemq; in loco, aut in locis diuersis.

De

De verbis varios casus admittentibus, significatione diuersa, locis diuersis.

Verba quaedam casus varios admittunt significatione diuersa, locis diuersis. *κωλύω σε, dominor tibi: κωλύω σι, dominum te facio. ἐνδίκω σοι, ulciscor iniuriam tibi illatam. ἐνδίκω σε, ulciscor te, facinus tuum.* Latini dicunt, *peso tibi. id est, in tuum commodum: peso te, id est, infesto te: peso à te, id est, rogo te. νίμωμι τὴ πόλιν, partem urbis habito: νίμωμι τὴν πόλιν, urbem habito quasi totam: ἀφαιρῶμι τίνας, spolio aliquem re nondum possessa, ut doctrina, amicitijs, honore: ἀφαιρῶμι τίνα, prius re aliquando possessa, ut libris, familia, fundis.* Apud Latinos, *cōuenire alicui dicitur, quod aliquem decet: Conuenire aliquam significat alloqui: Conuenire cum aliquo, pacisci, vel concordare: Conuenire in aliquem dicitur, quod ad eum quadrat, cui accommodatur: Conuenire in locum aliquem, significat congregari & congregari.*

De varijs verborum casibus in eadem significatione, locis diuersis.

Sequentia verba eadem significatione locis diuersis, recipiunt Genitiuum & Datiuum. ut: *Ἀνάστω τινὲς, κὶ τινὲς αὐτοῦ, κοινῶν χρημάτων, κὶ χρημάτων. πείθομαι φουσάντων, κὶ εὐστασι.* **Regula prima.**

Genitiuum & Accusatiuum alia: *ἀρχομαι λόγῳ, κὶ λόγῳ. κληρονομῶ ἐτίας, κὶ ἐτίας. καταργεῶ τέτα, κὶ τῷ τῷ, ὀπλιταγάνωμαι φίλε, κὶ φίλον. μετέχω μέγας, κὶ μέγας. καλύω σε, κὶ σε. κατανοῶ γλώσσης, κὶ γλώσσαν. ἀξίωχω δόγματος, κὶ δόγμα. ὄζω τῷ μύρον, κὶ τὰ μύρα. ἀκούω μύθων, κὶ μύθους. ὑπέρχω ἀνθρώπου, κὶ ἀνθρώπων.* **Regula secunda.**
De Genitiuo & Accusatiuo.

Datiuum & Accusatiuum hæc: *χρῶμαι τοῖς ἀγαθοῖς, κὶ τὰ ἀγαθὰ: συνεισφέρω αὐτοῖς, κὶ αὐτοῖς. δωρῶμι εἰς λόγῳ, κὶ εἰς λόγον. διχαίρω δὲ, κὶ θύον, ἐμπιδίξω σοι, κὶ σε. ἐμπαροῖνῶ ἐν ῥῥῳ, κὶ ἔχρῳ. μέφομαι σοι, κὶ σε: πεδάλλω τείχεσι, κὶ τείχεος.* **Regula tertia.**
De Datiuo & Accusatiuo.

Genitiuum, Datiuum & Accusatiuum: *θαυμάζω αὐτῶν, κὶ αὐτοῖς, κὶ αὐτοῖς. ἀπολαίω τῷ, τῷ δὲ, κὶ τὸ δὲ. ἵπομαι σοι, κὶ σι, κὶ ἵπῳ μετ' ἐμὲ περὶ δαίρει. πάσχω τῷ κακῶν, κὶ τοῖς κακοῖς, κὶ εἰς τῶν ἀπασχιδῶν κακῶν.* Hæc sunt à Prisciano obseruata, & **Regula quarta.**
De Genitiuo Datiuo, & Accusatiuo.

varietas ista Atticæ dialecti magis est, quàm communis linguae.

gue. Similiter apud Latinos vnum aliquod verbum diuersos eadem significatione casus regit: ut, *Abstineo ira*, poetice & greco more, ut antea dictum est. Item, *abstineo maledicto*, & *abstineo à maledicto*. Item apud Ciceronem, mentem, oculos, manum *abstineo*: & insolentiùs multo apud Latinum, *Abstinnis Romano bello Alexandrum*.

Eodem modo, *Illudo tibi, quem casum supra ex Virgilio & Cicerone annotauimus*: *Illudo te, qui vulgò vsitatus*: *Illudo in te, apud Terent. in Phor. In quem tam aperte illudatis? Fit interdum casuum iraiectio ὑπαλλὰ δὲ πικρὸς, ut in verbis prohibendi. Virgil. Accipite Aeneam, & tandem arcete periclis. pro, pericula arcete ab Aenea. Horat. Terra Neptunus classes aquilonibus arcet. pro, arcet aquilones à classibus.*

De casibus verborum varijs eadem significatione & loco.

Casus verborum, quos eadem significatione eodemq; loco varios habent: aut duplices sunt, cum duo coniunguntur dispares: aut sunt geminati, cum duo pares: aut multiplices, cum pares cum dispare copulantur. qui coniuncti aut personam solum, aut personam simul & rem significant. Verba igitur adiunctum habent.

Regula prima.

De genitiuo cum Datino.

Regula secunda.

De Genitiuo cū

Accusatiuo.

Regula tertia.

De Datino cum

Genitiuo.

Regula quarta.

De Datino cum

Accusatiuo.

Genitiuum cum Datino: *πλεονεκτῶ ὅς τ' ἄλλον ὀπίδῃ.*

Genitiuum cum Accusatiuo: *Ἰδομενεὺς σε τὰ δῖα μακαρῶν σκεῖν· ῥαθυμίαν· κατηγρόν δημοσβίντες φίλῃ παίσμον, ὀποδαιτῶ σε τῷ δῖον, ἀκίω συμμάχων ἐκκληήματα, ὅζω σούατος κακόν, ἀλλὰ πῶ χροστέων χάλκῃα, διαμείβομαι ἀρετῆς πλεόν.*

Datiuum cum Genitiuo: *κοινοῦ σοι τῶ ἀγαθῶν. συζητῶ σοι τῆς ἀνασθησίας, μέμφομαι σοι τῆς ἀχρεστίας. ἀρίστημαί σοι τῆς ὀδῆς, ἀλγῶ κακῶ φίλῶν. παρῶ σοι τ' ἀρχῆς. συγχεῖ σοι τῷ εὐμερτήματος, διχάζομαι ἀσθενεῖ αἰνίας.*

Datiuum cum Accusatiuo: *ἔγωγε σοι τὸ πρῶτον: πέψῃ σοι τὰ βόλπτα: ποιεῖμαι σοι ὄρν: ὀπιμιῶ σοι ἀβελίαν: συνείρομαι σοι τῷ δυστυχίῃ: συνειδέτω ἑαυτῇ ἀγνοίῃ: ἱππεύω τε τῇ τῷ γνώμῃ: ἀμειβεῖται σοι ταῦτα: τιμὴν ἐδνὶ δέτω: ἐγκλῶ σέφω ὅσον: μὲν μοι εἶ σοι ἔδω.*

Accusa-

Accusativum cum genitio : δουλοποιῶ σε τ' ὑχέει. *Regula quinta.*
 γνώσκω σε τὸ ἐγκλήματός· αἰτῶ μὲν σε διαβολῆς. *De Accusativo*
 ἐκλίας· διαίτω σε κλοπῆς· διαφίρο ἰδὲν γυναικῶν· *Genitio.*
 σε ὕβριος· ἐκβάλλω σε παῖς, δουλεύω σε αἰτίας· ἀξίω δ' ὀφείξω σε,
 κριμῶ σε τὸ ποδός.

Accusativum cum Dativo : πάχω ταυτὰ τῷ πόντι. *Regula sexta.*
 σε ὅλη ψυχῇ· διδάσκω σε τύχῃ· ἀγαθῇ· τοξύνω θηρίοι παλτοῖ, *De Accusativo*
 δαχάειν θεοῖς. *cum Dativo.*

Genitivum geminatum : *Aeschin.* ἀπάντων ἧδ' ἐντάφει *Regula septima.*
 κατηρεθ' σου. *Apolloniū*, πρὶν πειρήσασθ' ἰοῖν πυγμαχίης. *De Genitio ge-*
Dativum geminatum, alia. *Demosih. contra Aeschinē*, *minato.*
 ἰρ' οἷς σάντ' ἐς συνήδεις ἀδιδύντ.

Accusativum geminatum : ὀφιλῶ ἀνθρώπους τὰ δυνατὰ· ἀ- *De Dativo ge-*
 πατῶ σε κληρονομίαν· ἀφαρῶ μὲν φλαμῖνοι τῷ δουριαν· αἰχῆνο- *minato.*
 μὲν τῷ τὸν τῷ μετὰ θείων· χρῆμα φίλος τὰ ἀμαρτήματα, *Regula nona.*
 σε ἐκδύματα· εἰς πορτί μὲν σε χρήματα· ἐκβάλλω μὲν τὰ τέλῃ *De Accusativo*
 τῷ πόλιν· ἐκλήρω τὰ τέλῃ τοὺς παρεκπίπτοντας· διδάσκω παῖδας *geminato.*
 τα χρέμματα.

Accusativum geminatum cum Dativo. *Demosihones* *Regula decima.*
 contra *Midiam*, παρὰ εἶγμα ποιήσαντες τῷ τῷ τοῖς ἄλλοις.

Reliquum nunc est, de mixtione & vicissitudine casuum De mixtione ca-
quedam dicere. *Invenimus enim verba, quae mutant geni-*
sum.
zium in accusativum. δικάω σε κλοπῆς, δικάω σε κλοπῆν· κα-
 τηρεθ' οὐ πορείας, κατηρεθ' σου πορείας· μέλει ἀρχεῖν τὸ κοι-
 νῶ, μέλει ἀρχεῖν τὸ κοινόν.

Nonnulla dativum in accusativum : πείθω σοὶ τὰ βίλτι-
 στα : πείθω σὲ τὰ βίλτιστα· χορτάσω σὲ ἄρτα : χορτάσω σε ἄρτον
 ἰτα, quod *Thucyd.* dixit, ποιῶ μὲν σοὶ ὄργην, id *Demosih.* ποιῶ μὲν,
 σὲ σὲ ὄργην.

Aliqua accusativum in genitivum : φοβῶ σοὶ τῷ δου-
 λοποιῶν : φοβῶ σοὶ τὸ δουλοποιῶν· ἀποστερῶ σὲ ἐκδύματα : ἀποστε-
 ρῶ σὲ ἐκδύματων.

Eundem in dativum : ἐκβάλλω τὰ τέλῃ τῷ πόλιν· ἐκ-
 βάλλω τέλῃ σὲ τῷ πόλιν.

Eundem in infinitivum : διδάσκω σὲ φιλοσοφείν : διδάσκω
 σὲ φιλοσοφῆν.

Postremo leguntur, quae permixtant casus inveniēdo, idē,
fit autē ἐκείνῃ καὶ, more Atticorum, ut καταγνώσκω σὲ παύ-

gue. Similiter apud Latinos vnum aliquod verbum diuersos eadem significatione casus regis: ut, *Abstineo ira*, poetice & greco more, ut antea dictum est. Item, *abstineo maledicto*, & *abstineo à maledicto*. Item apud Ciceronem, mentem, oculos, manum *abstineo*: & insolentiùs multo apud Liuium, *Abstinnit Romano bello Alexandrum*.

Eodem modo, *Illudo tibi*, quem casum suprâ ex Virgilio & Cicerone annotauimus: *Illudo te*, qui vulgò vsitatus: *Illudo in te*, apud Terent. in Phor. In quem tam aperte illudatis? Fit interdum casuum traiectio ὑπαλλοτρισμός, ut in verbis prohibendi. Virgil. Accipite Aeneam, & tandem arcete periclis. pro, pericula arcete ab Aenea. Horat. Terra Neptunus classes aquilonibus arcet. pro, arcet aquilones à classibus.

De casibus verborum varijs eadem significatione & loco.

Casus verborum, quos eadem significatione eodemq; loco varios habent: aut duplices sunt, cum duo coniunguntur dispares: aut sunt geminati, cum duo pares: aut multiplices, cum pares cum dispare copulantur. qui coniuncti aut personam solùm, aut personam simul & rem significant. Verba igitur adiunctum habent.

Regula prima.

De genitiuo cum
Datiuo.

Regula secunda.

De Datiuo cum
Accusatiuo.

Regula tertia.

De Datiuo cum
Genitiuo.

Regula quarta.

De Datiuo cum
Accusatiuo.

Genitiuum cum Datiuo: πλεονεκτῶ τῷ ἄλλῳ ἐπιδόν.

Genitiuum cum Accusatiuo: δέχομαι σε τὰ δίκαια. καταγινώσκω σε ῥαθυμίαν. κατηγορῶ δημοσβίνας φίλους. ποισμὸν, ἀποδιδόντω σε τὴν δίκην. ἀκέω συμμάχων ἐκκληήματα. ὄζω σῶματός κακόν. ἀλλὰ τίω χρυσέων χάλαμα. διαμείβομαι ἀρετῆς πλεόντων.

Datiuum cum genitiuo: κοινοῦ σοι τῷ ἀγαθῷ. συζητῶ σοι τῆς ἀναστροφῆς. μέμφομαι σοι τῆς ἀχειρίας. ἀρῖστα μετὰ σοι τῆς οὐδῦ. ἀλγὼ κακοῖ φίλων. παρεχόμεν σοι τὴν ἀρχήν. συγχεῶ σοι τὸ ἐμμετρήματος. διγέλομαι ἀσθενεῖ αἰνίας.

Datiuum cum Accusatiuo: ἐκπῶ σοι τὸ πρῶτον: πεῖθω σοι τὰ βέλτετα: ποιεῖμαι σοι ὄρεν: ὁππῆμα σοι ἀβελίαν: συνειρομένη σοι τὴν δυσυχίαν: συνειδέτω ἑαυτῇ ἀγνοίαν: ἐπὶ πᾶσι τῇ τὴν γνώμην: ἀμειβεῖτο σοι ταυτα: πρὸν ἐδὸν δέτω: ἐγκαλῶ σὸ φρονι ὕψος: μιμνησθε σοι εἶδον.

Accusa-

Accusativum cum Genitivo : ὁδομονίῳ σε τ' ὑπὸ τῆς ἀπο- *Regula quinta.*
 γιγνώσκω σε τῷ ἐγκλήματι· αἰτῶμαί σε διαβολῆς· ζηλώ σε τῆς ὁ- *De Accusativo*
 βουλίας· δαίσκω σε κλοπῆς· διαφίεσθ' ἐδὲν γυναικῶν· περισκαλῶμα *cum Genitivo.*
 σε ὕψους· ἐκβάλλω σε τρυφῆς· ἀπολλύω σε αἰτίας· ἀξιώ τ' δόξης σε,
 κριμῶ σε τῷ ποδῶς.

Accusativum cum Dativo : πάχω ταυτὰ τῷ πόντῳ· φίλῳ *Regula sexta.*
 σε ὅλη ψυχῇ· διδάσκω σε τυχῇ ἀγαθῇ· τοξεύω θηρίον παλτῶ, οὐ- *De Accusativo*
 δα χάριν θεοῖς· *cum Dativo.*

Genitivum geminatum : Aeschin. ἀπάντων ἧς τιτάρεθ' *Regula septima.*
 κατηρεθὸ σου· Apolloniis, ὡρὶν πειρήσασθ' ἰὼν πυγμαχίης· *De Genitivo ge-*
Dativum geminatum, alia Demosth. contra Aeschinam, *minato.*
 ἢ οἷς σταντῶ συνήδεις ἀδικούν· *Regula octava.*

Accusativum geminatum : ὀφείλω ἀνθερόπυες τὰ δυνατὰ· ἀ- *De Dativo ge-*
 πατῶ σε κληρονομίαν· ἀφαρῶμα φλαμῖνοι τῷ δουριαν· ἀγρόν- *minato.*
 μα τῷ τῷ μετὰ θείον· κρυπῶ φίλους τὰ ἀμαρτήματα· ἀποστρεφὸ *Regula nona.*
 σε ἐνδύματα· εἰς περὶ ποταμῶν· χρήματα περὶ ἀλλομαί τὰ τέχῃ *De Accusativo*
 τῷ πόλιν· ἐκλήρω τὰ τέλη τοῦς παρεπλέοντας· διδάσκω παῖδας *geminato.*
 τὰ γράμματα.

Accusativum geminatum cum Dativo· Demosthenes *Regula decima.*
 contra Midiam, παρὰ δειγμα ποιήσαντες τῷ τῷ τοῖς ἄλλοις.

Reliquum nunc est de mixtione et vicissitudine casuum De mixtione ca-
quedam dicere. Invenimus enim verba, quae mutant geni- *sum.*
ivum in accusativum. δαίω σε κλοπῆς· δαίω σε κλώπην· κα-
 τηρεθὸ σου πορείας· κατηρεθὸ σου πορείαι· μίλει ἀρχοντι τῷ κοι-
 νῷ· μίλει ἀρχοντι τὸ κοινόν.

Nonnulla dativum in accusativum : πείθω σεὶ τὰ βίλτι-
 στα· πείθω σεὶ τὰ βίλτιστα· χορτάσω σε ἄρτα· χορτάσω σε ἄρτον
 Ita, quod Thucyd. dixit, ποιῶμαί σοι ὀργήν, id Demosth. ποιῶμαί
 σεὶ ὀργήν.

Aliqua accusativum in genitivum : φοβῶ σεὶ τῷ ὁδο-
 μονίαν· φοβῶ σεὶ τ' ὁδομονίας· ἀποστρεφὸ σεὶ ἐνδύματα· ἀποστρε-
 φὸ σεὶ ἐνδύματων.

Eundem in dativum : περὶ ἑλέλλω τὰ τέχῃ τῷ πόλιν· περὶ
 ἑλέλλω τέχῃσι τῷ πόλιν.

Eundem in infinitivum : διδάσκω σε φιλοσοφεῖν· διδάσκω
 σε φιλοσοφῆν.

Postremo leguntur, quae permutant casus invertingendo, id est,
fit autem ἐκλειπτικῶς, more Atticorum, ut καταγινώσκω εἴ ποθεν

μίαν : καταγνώσκω σὶ παροιμίαις. in his enim deest ἑκατὶ παροιμίαις. Aut simpliciter fit, hoc est, communi & usitata consuetudine : ut, ἀφαιρώ σὶ ἱμάτιον : ἀφαιρώ σὶ ἱμάτιον. πῶς ἑλάνλω πόλει χάρακα, πῶς ἑλάνλω πόλιν χάρακα. Ita Latini. *Dono tibi vestem, Dono te veste. Damno tyrannum crudelitatis, Damno tyranni crudelitatem.* Apparet ex his igitur, omne casuum ἰδίωμα aut esse ἀναλυτικόν, aut συνθετικόν. Casus ἀνάλυτικός, nomino, qui separatim verbis utrinque adiunguntur, quos ab initio in communes & proprios distinxī. Casus autem συνθετικός, qui in oratione coniunctim copulantur, eosque separari secundum significationem, locum & positum. Unde de connexionione duorum pluriumque casuum, item de eorum mixtione seu permutatione proposita sunt Græcorum exempla, quibus unum & alterum Latinum addam præcipuè de mixtione.

Observatio prima.

Observandum est, quòd in verbis, quæ permutationem significant, dissimilitudo est apud Græcos & Latinos. Nam Latini rem, quæ permittitur, in accusativo : eam, cum qua permittitur in ablativo ponunt. ut, *Permuto argentum auro, glandem arista, merces pecunia.* Græci verò aut rem, cum qua fit permutatio, genitivo efferunt, eam verò, quæ permittitur, accusativo. ut *Demosth.* πῶς σεράνω. τῷς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἰδόντες ἡ χεῖρτος τὸ ἢ πόλιος συμφέρον ἀπαναπτόμενοι. Aut rem, cum qua fit permutatio, accusativo : & eam, quæ permittitur, præpositione cum suo casu. *Isocrates in Archidamo :* εἰθυμνήντας, ὅτι καλὸν ἐστὶν ἀπὸ τῆς σώματος ἀδύνατον δόξαι ἀντικαταλλάττειν. *Pindarus in Pythiis.* ἀπὸ δαλφῶν ἱππῶς ἀμείψαντες δοῖς, ἀνίαντ' ἀπ' ἱππευμάτων. *Horatius aliquoties Latino more, ut libro primo Carminum.* *Socraticam domum Mutare loricis liberis.* *Frequentius Græco : imprimis enim Græcorum amarior est : ut libro primo Carm.* *Velox amœnum sæpe Lucretilem Mutat Lyceo Faunus.* *Item 2.* Aut pingus Phrygiæ Mygdonias opes Permutare velis crine Liciniæ. *Latinum enim fuisse, crines permutare opibus : & Faunum mutare Lyceum Ardicum Lucretili Sabino.*

Plura sunt alia apud Latinos verba, quæ more Græcorum casus permittant : ut *Inuideo accusativum permittit genitivo*

nisiuo. *Vsfatum enim illud Virg. in Buc. Liber papineas inuidit collibus umbras. Item Linij I I. ab V. C. Inuiderunt laudes suas mulieribus viri. Minus vsfatum hoc Horatij 2. Sermo. neque illi Sepofiti cineris, nec longæ inuidit habenæ. Contra: Oblinifcor genitiuum permutat accusatiuo, sed antiquè. Virgil. 2. Aeneid. amiffos hinc iam obliuifcere Graios perunlgatum enim erat, obliuifcere Graiorum. Hæc quidem permutatio est ἐναλλακτικὴ, quæ certis iisdem locis vtiuntur oratores: quæ cum fit ἐναλλακτικὴ, tum folis poetis permittitur. Hor. in Arte. Terra Neptunus claffes aquilonib. arcet. pro, arcet aquilones à claffe. Vir. 8. Accipite Ænean & tandem arcete periclis, pro, arcete pericula ab Aenea.*

*Obferuatio fe-
cunda.*

De verbis inedijs & Paffiuis.

Media & actiuorum & paffiuorum cafus poftulant, Regula prima. quia naturam eorundem & fignificationem habent: ut ἐνδίζομαι & ἐνδίζομαι τὸ σὺ. Mediorum verborum loco funt apud Latinos communia. Pacuuius, Non etate, verum ingenio adipifcitur fapientia.

Paffiua adfcifcunt genitiuum cum præpofitionibus τὸ Regula fecunda. vel τῷ. ut, Αἰετοτύχῃς φιλεῖται τὸ ἀνδρα. & τεχνίτης Paffiua cum διδασκαλίᾳ τῷ πλάτῳ. Interdum etiam cum παρὰ μὲν Genitiuo. τῷ πλάτῳ παρὰ διδασκάλῳ.

Conftituuntur nonnunquam cum datiuo. ut, πεποιμένῃ μετὰ το. pro, τῷ ἐμῷ. Demosth. ὅς ἐμὲ περὶ τῶν μὲν & ἡ μὲν ταί. Ouid. 12. Metamor. Figitur huic duplici Grynaeus lumina ramo, id est, ab hoc figitur: & figitur in, vel fecundum lumina, duplex videlicet in vno verfu græciffimus.

Regula tertia.

Paffiua cum

Datiuo.

Item cum accusatiuo, sed figuratè. ut, πλὴν τῶν τῷ καφα- Regula quarta. λῆν, ἐκὼς τῶν τῷ ὀφθαλμῶν. Βαρύνεται τῷ πένιῳ. Horat. in Paffiua cum Arte, Qui purgor bilem, sub verni temporis horam. Accusatiuo. Ouid. in Heroidib. Ipfa comas pectam, galea caput ille premetur? Hoc genere apud Latinos Poetæ ianuum, fupereiore etiam vtiuntur oratores.

Accusatiuum quoque fuorum actiuorum non raro adiun- Regula quinta. ctum habent paffiua. ut, τεχνίτης δ' αἰεὶ πένει διδασκάλῳ.

De Impersonalibus.

1. Impersonalia verba aut regunt Genitiuum, ut δειπῶμαι, θεωρεῖται. Genitiuum & Dativum, ut, δέ, φίλῃ, διαφέρει, θεωρεῖται, μέγιστον τέ του μοι. Dativum & Accusatiuum, ut, δοκεῖ, πίλει, συμβαίνει, ἔξισι, ὁρῶσιν, γίγνεται, συμβαίνει. ὁρῶται, μοι τῷτο. *Plantus in Amph.* Nostro generi non decet. *Idem Merc.* Ætatem aliam aliud factum conuenit. *illud Græco, hoc antiquo more dixit.* 2. Aut cum infinitiui præteriti & presentis temporis ponuntur, cuiusmodi sunt, ὄσι, φίλῃ, χεῖ, ὁδύχεται, ἐπαλαμβάνεται: & quæ his naturæ sunt similia. *Aeschylus, φίλῃ δέ τῃ χέμωρι συσπύειν Σίδος.* *Lucian. ἔχον σπῶδον τὴν πᾶσιν.* *Ouid. in Hero.* Fine coli modico forma virilis amat. *Virg. in Buc.* Nec te pœniteat calamo triuisse labelum.

De Infinitiuo.

Regula prima.

Duorum verborum alterum solet esse infinitiui modi. Eiusmodi autem verba coniuncta aut finem rei ostendunt, aut facti speciem, hoc est (ut grammatici dicunt) aut τελικῶς, aut ἐδικῶς significans. τελικὰ sunt illa, ἱεραμεν πλουτεῖν, συμβαλὼν λίσσιν, δίδωμι χεῖσθαι. Sic *Virg. 5. Aene.* Argenti magnum dat ferre talentum, ἐδικὰ verò sunt hæc, ἐπιχρῆμαι ἱεῖν, promitto me dicturum, ἐλπίζω ἔσθαι, spero me visurum, Illa explicantur per ἵνα: hæc per ὅτι.

Regula secunda.

Est, ubi infinitiuus duplicatur: ut, οὐδὲ σιμυλάειν πλουτεῖν. Item, τὸ καὶνὸν αὐξάνει κατὰ οἷον δειν. *Terens. in And.* Quod iussi ei dare bibere. *Ouid. 3. de Ponto.* Seq: semel vera scisse perisse fide *Seruius scribis duo verba infinitiui nisi in poemate, coniungi non debere.*

Regula tertia.

Infinitiuus quando significat ἔξιν διασπῆκτον, amissa potestate verbi, adsumit vim atque naturam nominis, appositione articuli generis neutrius: ut, τὸ φιλοσοφεῖν ἰδίῳ ἡδονῇ. id est, φιλοσοφίας. *Persius, Scire tuum nihil est. pro scientia tua nulla est.* *Xenoph. in Oecono.* τὸ πείθεσθαι, μέγιστον ἀγαθόν ἐστι καὶ ἐν πόλει, καὶ ἐν στρατῷ, καὶ ἐν οἴκῳ. *Cicero in Paradoxis, Ipsum quidem peccare, quoquò te verteris, unum est, id est, pecca-*

peccatum ipsum est uniusmodi. Virg. Aen. 11. peccare fuisset Ante satis. duplicatus in hoc exemplo græcismus, τὸ πρὶν αἰματόρη, ante peccare, pro, pristinum peccatum.

Nam infinitivus & cum pronomine, & cum nomine, & cum verbo, & cum præpositione coniunctus, hoc modo apud Latinos solet usurpari: interdum elegantiae & varietatis gratia, ut in exemplis modò propositis: interdum necessitatis, ut in illo Sallustij in Catilina, Idem velle atque idem nolle, ea demum firma amicitia est. Idem in illo Ovidij in Heroidib. Cum sim rapta, meum quid nisi nolle fuit? nullum enim verbale est, quod τὸ nolle exprimat.

Infinitivus nominis habens potestatem, iam à fronte quàm à tergo ponitur. Cic. in Acad. Docto homini & erudito cogitare, est vivere τὸ μάλατῆν, Ciceron, hoc est, ipsa cogitatio est eius vita. Ambos curare, propemodum reposcere est illum, quem dedisti. Idem fit in casu aliterum à tergo consequente. Plut. τὸ λῆδν φιλεῖν, τὸ μὴ φιλεῖν αἰσίων. Idem, ἀρχὴ τῆ κελεύς Ciceron, τὸ κελεύς αἰσίων.

Infinitivi duo coniuncti, ut distinguantur articulis, ita etiam significatione. Antiphanes, ὁ μακροτεῖ τὸ γὰρ τὸ φερεῖν τὴ λαμπράτην. Accipiendo caligat prudentia. Pluta. τὴ φιλοσοφείν, τὴ ζῆτεῖν, Ad philosophiam pertinet inuestigatio.

Videatur etiā nominis loco poni, cum verbo alicui tanquā casus subijcitur: ut, διδάσκω σε διαλέγεσθαι, pro, διδάσκω σε τὰ διαλέγεσθαι. Virg. 4. Aen. Dū mea me victam doceat fortuna dolere. id est, patientiam seu doloris modum me doceat.

Infinitivus ponitur loco imperativi, nisi verbum conveniens ad explendam sententiam intelligitur. Pythag. μὴδ' ἀλογίως σὺ τὸν ἔχῃ, pro, μὴ ἔχῃ σὺ τὸν. vel, μὴ ἔχῃ σὺ τὸν δέι. Hesiod. μὴδ' ἐστὶν ἰσὺν ποιεῖν ἰππεύειν.

Item loco coniunctivi, addita particula ὥς vel ὥστε. Hero. dia. in Seucro, ὥς μὴδ' ἐν ὁδῷ τὸ ἔργον σύνδετο, ἐνὸς δὲ λῆδν πᾶν ποιεῖν. Hesiodus libro primo, τὸ ἔργον ἡνδρίας γὰρ καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάζετο, ὥς τε σὲ καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἔχῃ καὶ ἀεὶ ἔργον ἔσται. Horat. 1. Carm. Ode. 11. nec Babylonios Tentaris numeros, ut melius quidquid erit pati. id est, ut melius patiaris, vel pati possis quidquid eris.

Infinitivo plerumque adijcitur verbum μέλλω, in omnibus Regula nona. tempori.

Infinitivus pro futuro.

temporibus, sed per futurum semper explicatur siue adiunctum præsentis sit, siue futuro. Isocr. ὅταν ἴσῃς ὅτι σταυρὸν μέλλεις, πῶς συμβελεύεται, προῖται συμβουλή, id est, quando de rebus tuis petiturus es alicuius consilium. Xenophon. καὶ γὰρ ἐστὶ κακὸν μέλλεται, ὅπως μήποτε τις θύλας μέλλοι γινώσκειν, pro, μὴ γινώσκειν. Pugnare pulchrum est, ne quis serius aliquando futurus sit.

Reg. decima.

Casus Infinitivo præpositus.

Infinitivo præponitur accusativus, si ad personas diversas casus referitur. ut, φημί σι αἰπὸν εἶναι: præponitur nominativus, si ad personam eandem, ut. φημί εἶναι ἀπὸς.

Regula undecima.

Infinitivus sequitur aliquando constructionem eius verbi cum quo coniungitur. Demosthe. οἱ δὲ συκοφάνται μὲν εἶναι ἴσῃς. Isocr. ἀπασί σωίπῃσι δὲ ἀδδῶν μὲν γινώσκειν Λαμωδῆς, ἐκπινύτων δὲ πλυσίους. Hoc ipsum Latini integrè bifariam efferunt. Modò per geminatum dativum Cic. i. Tusc. Licuit esse otioso Themistocli, licuit Epaminunde. Fab. li. 3. An ulli accidat viro bono esse vel malo? Modò per dativum & accusativum. Lucanus lib. 3. nunquam tibi Magne per umbras, Perque meos manes generum non esse licebit. Casus etiam personæ omittitur, qualisvis ponitur. Horat. quaque modeste Munifico esse licet.

Regula duodecima.

Vbi nos postremo supino utimur in T. V. Græci utuntur infinitivo. Isocr. ἀποιεῖν ἀχρεῖν, ταῦτα τόμῳ μὲν λίγῃ εἶναι καλόν, Quæ turpia & inhonesta sunt facta, ea ne dictu quidem honesta putes. Apollon. Ἀφῶτοι ἔπι χεῖνισσι δαῖνας, Ἡρώων οἱ ἀεῖοι, Obscuri cogniti hominibus, præstantissimi heroes.

Regula decima seria.

Infinitivus quoque pro gerundys, quibus in sua lingua destituti Græci sunt, usurpari solet. Primò. In D I, gerundium efferitur. Vel adpositio nomine adiectivo. ut, λίγῃ ἀγαθῶς, dicendi peritus: & apud Silium lib. 12. audendi prauus facilisque periculis. Vel præpositio genitivi articulo. Demosthe. τῶν ἡμῶν καὶ τὸν κατὰ τὴν λίγῃ. De his nunc non est dicendi tempus. Propert. lib. 3. Non datur ad Musas currere lata via. pro, lata via currendi, nam & apud Græcos non additur semper articulus. ut αἶψα ἱεῖν, ὅρῃ δὲ γαμεῖν, ὅρῃ δὲ πεπαύσκειν.

Sec. In D O gerundium fit, adiecto articulo dativi casus Arist.

Arif. τὸ πλατεῖν ἔστιν ἐν τῷ χεῖναι μέλλον ἢ ἐν τῷ κακῆσθαι. *Diuitem esse, magis in viendo, quam in possidendo suum est.* *Sopho.* ἐν τῷ μὴ φοβεῖν ἡδίστος βίος. *In despiendo vita iucundissima est.* Interdum articulus omittitur, ut in illo *Hom.* 10. *Iliad.* θεῶν δ' αἰμαίνοντο μοῖραι, pro ἐν τῷ θεῶν.

Ter. In *D V M* gerundium multipliciter exprimi & circumscribi potest. ¹ Primum per præpositionem aliquam significantem motum ad aliquid, ut ἔξω παρὰ τὸ κέχεσθαι, ex eo ad pugnandum. *Polybius* de *Philippo* rege. ἔπαυκως, παρὰ τὰ διαχλευάζειν αἰσχροπύς. *Natura factus ad deridendum alios.* *Fii* hoc eodem modo per præpositiones, eis & δια. ² Deinde per alterius verbi adiectionem. *Hom.* 5. *Iliad.* ἡδὲ καὶ αὐτὸν ἀπὸ πῆρας δὲς ποτεῖν. & ipsum. *Da* pronum cadere, id est, pronum *da* occidendum *Virg.* 12. *Aen.* *da* sternere corpus, *Loricamque manu valida lacerare reuulsam.* id est, *da* corpus sternendum, & *loricam lacerandam* : vel, ut sternatur corpus & laceretur lorica. *Orpheus* in *Argonauticis*, θυμὸς ἐποτρύνει λίσσας quod *Ouidius* sic vertit. 1. *Meta.* animus fert dicere, pro, animus impellit ad dicendum vel, ut dicam seu describam. ³ Postea per nomen adiectiuum infinitiuo adiectum. *Menander*, οὗτος θεὸς οἱ ἰσθαλμὸς εἰς τὴν πάντων ἰσθῶν, *Dei oculus perspicax ad intuemdum omnia.* ⁴ Præterea per aduerbia, quæ positionis vocantur & accusatiuum requirunt : ut, ἀεχέτιον ὅτι τὰ δίναν. *Faciendum est iusta* : cuiusmodi *Grammatici* volunt esse illud *Virg.* *pacem Troiano ab rege petendum.* ⁵ Postremo per periphrasin *Euri.* in *Phanissis*, τὰς τῶν κατὰ τῶν ἀμείβας φέρειν χεῖρας. *Dominantium stultitiam necesse est ferre, pro est necessario ferenda stultitia* *Plato*, ἀπὸ τίνος ὁδὸν ἀελλανηδόντων ἂν καὶ ἡμεῖς ἴσως δέλοισι πορεύεσθαι. id est, *Veluti sit via aliqua confecta, quam & nos oporteat ingredi, vel (ut elegantissime vertit Cicero) Tanquam longam aliquam viam confeceris, quam nobis quoque ingrediendum sit.*

DE PARTICIPIO.

Participia Sequuntur casus suorum verborum, iam *Regula prima.* *assuatos, quàm inusuatos* : ut ἡδυγεγὼν τῆς παρ' εἰας ἀεικνίτων ἀδύκωσ

ἀδ' αἰκοῖς συμπίεμασι, θηρίων τὰς ἡδονὰς, λέων ὑπὲρ ἀκοντὶ τιτυμύφους: Inuisitatos, ut apud Latinos Silius poeta qui abundas Gracismis, lib. 1. Felix heu nemorum, & vitæ laudandus opacæ.

Regula secunda. Ponuntur sæpius loco nominum adiectiuorum. Hom. 5. Iliad. τὸ ζῶν ἐὺ εἰδὼς πάνδαργος. Herodia. παρθυαῖοι τοξικὴν ἀκρίβειαν. Virg. Pictis confectus in armis, pro, conspicuus.

Participia Adiectiuorum loco posita. Idem contrā, Hinc populum latè regem, pro, latè regnantem. Huius generis sunt apud eundem Homerum, διδασκόμενος πολέμοιο, &, ἐπειρόμενος παρ' ὀδῶο, nisi quis ἔλλειψιν esse malit, pro, αὐτὸς πολέμοιο ὅτι ὁ δ'.

Regula tertia. Item loco nominū substantiuorū in neutro genere. Plus. ὁλίγοι εἰσιν, οἷς μὲν τὸ δυνάμειν παρὰ γένετα τὸ φρονεῖν. Raris contingunt felicitas & sapientia. τὸ φρονεῖν, ἢ φρονήσις.

Regula quarta. Item hoc loco infinitiuorum. Demosth. ἀρχέμενος τὸ λόγῳ δ' εἴξω πεποιηκώς, pro, δ' εἴξω πεποιηκέναι. Xenoph. οἱ πύρσαι λίγρονται ἰδόντες κέρδαμον, καὶ πίνοντες ὕδωρ, id est, λίγρονται ἰδόντες καὶ πίνοντες.

Regula quinta. Item loco Supini in T V M, quo carent Græci. Appollon. 3. Argon. ὕεσας ἢ ζωαῖκας ἀνέκας ἐν τῇ πυρρῶν, Βαῖρον ἰτολύμενα, id est, Mulieres ibant spectaturæ, pro, ibant spectatum heroas. Sic enim Latini loquerentur: ut, Spectatum veniunt.

Regula sexta. Participia aliquando sequuntur obliquum antecedentem, cum resolui possunt per nominatiuum & verbum, ut, σινδὴν ἰματιὰ μὴ θεωροποιεμένη. pro, ὅτι αὐτὸς μὴ θεωροποιεμένη. Xenophon, in Podia, τὸ αὐτὸ ἡμῶν ἀπὸ δέ τας. Horatius de arte poetica. Inuitum qui seruat, idem facit occidenti, id est, ac si ipse manus occideret, τὸ αὐτὸ ποιεῖ τῷ ἀπαικτεῖον. Lucr. lib. 3. Eadem aly sopitus quiete est.

Regula septima. Participia construuntur cum verbis infinitiuis, sicuti nomina adiectiua, ut, ὁ κτελέμενος ἰπποῦν. Hora. Nullus flectere equum sciens, Atque conspicitur gramine Martio. Theocritus, Idyl. 8. ἀμφὶ σελίδει δαδάρμενος, ἀμφὶ αἰθερὶ id est (ut Virgilius Ecloga 7. transulit) ambo Et cantare pares, & respondere parati.

Regula octaua. Participia casus nominatiui, apposita verbis sensum significantiibus, pro verbis infinitiuis ponuntur. Demosth. πωρῶντο

ἡμεῖς αὖ αἰδοῖντο δουροδχεῖντι, pro, δουροδχέειν. *Virgil.*
 2. *Aenei.* senfit medios dilapsus in hostes, pro, senfit se esse
 dilapsum: ἡδυναι πηπικωδς, pro, ἡδυναι πηπικωδς. *Varian-*
tur quoque casus participiorum, ut & nominum: ἄλλοι συμ-
μαχόντις ἦσαν. quod etiam dicitur, ἄλλοι τῶ συμμαχόντων ἦ-
σαν. De hoc genere diximus de casibus verborum proprijs à
sergo in prima regula.

Coniunguntur duo genitiui designantes consequentiam, *Regula decima.*
 aliter participij aliter nominis: ut, ἀρχοντος κῆρυ τῶ πρώτου.
 quod per binos ablativos enunciant Latini: ut, *Cyro Persis*
imperante.

Conferunt ad breuitatem participia, ut si dico, ἀκούει καὶ
 παραδίδω, aut, πορεύεται καὶ διαλέχεται. id fieri breuius, potest
 hoc modo, ἀκούων παραδίδων, &, πορεύεται διαλέχεται. *Virgil.* 4.
Aen. Postquam primus amor deceptam morte fecellit, *Participia bre-*
 id est, decepit ac fecellit. *Horat.* 3. *Carm.* Prodeat iustis *uitati conda-*
 operata diuis. id est, prodeat & operetur. hoc modo enim
 ille locus à *Seruo*, alter à *Porphirione* exponitur. *Sophocles*
in Trachinijs, καὶ νῦν προσελθὼν σῆδε πλησίον πατρός. hoc *Cicero*
verius 2. *Tusculana*, Accede nate, assiste. cum in *Græco* sit,
 accedens assiste. προσελθὼν σῆδε, pro, προσελθε καὶ σῆδε. Quod
 si etiā plura coniungantur verba, solo ultimo excepto, omnia
 possunt contrahi per participia. ut, ὁ δὲ εἶνα ἡγωνίσαστο καὶ εὐκα-
 σε καὶ ἰσχυρώσθη: hoc ita efferri potest, ὁ δὲ εἶνα ἡγωνισάμενος καὶ
 νικῶσως ἰσχυρώσθη.

Dilatatur isdem sermo. *Thucyd.* ἀκυσζόντις ἦσαν τις πό- *Reg. XI.*
 λιμος, pro, ἀκυσζον, *Cicero*, A studijs nostris non est abhorrens, *Conferunt &*
 pro, non abhorret. De hoc supra prolixius. *copiæ.*

More vsitato participia verbis adiunguntur, ut eorum
 significationem augeant. ita enim *Græci* dicunt, οἶδα εἰδὼν,
 videns noui: ἴσκηαι ἰδὼν, profectus affiti. *Eurip.* εἰδὲ ἰποῖνσα
 μολεῖν. *Apollon.* διὼς μὲν ἡδὲ δακρύοντι. *Terent.* in *Eunuch.*
 Quod dedi principium adueniens. *Horat.* in *Carm.* Hip-
 polyten dum fugit abstinens. *Reg. XIII.*

Participia genere neutro infinitiuis abiecta, designant cō- *Reg. XIII.*
 sequentiam, ut in illo *Alcibiadis*, ἔξον οὐ γὰρ εἶναι, καὶ ἔπειτα δίκην.
 Effugere cum licet, ne expetas iudicium. *Thuc.* διῆας αὐτῶν
 παύμαχον. Visum ipsis cum esset pugna inire nauatē. *Lysias*,
 οὐδὲ

προσαρτέναι αὐτὰ ἀναγράψαι τοὺς νόμους τῷ σέλωνας. *Ipsis in-
iunctum cum esset, ut leges Solonis describerent.*

DE ARTICVLO.

Regula prima. *Articulo præpositiuo in exponendis, distinguendis, & de-
monstrandis rebus utimur. In exponendo, διενόησις ἢ ἐν τοῖς
λόγοις. In distinguendo, αἰεὶς ὁ τεταμμένος. In demonstrando.
Demosth. πῆχες ἀπασιν αἰθερῶσι τὸ εἶναι ὁ δάνατος.*

Secunda. *Articulus cum genitiuo nominis substantiuui possessione-
nem significat: ut, τὰ ἱεροδότης, scripta Herodoti. τὰ φίλων.
Facultates amicorum: τὰ τ' ὤχης, res fortuitæ. Interdum
nihil plus notat, quàm nomen simplex: ut, τὰ τ' ἐκστρατείας,
pro, ἐκστράταια.*

Tertia. *Articuli præpositi alijs orationis partibus easdem mutans
in nomina: ut, præpositi. Verbis Isocr. αὐτὸ μὴ δειρόμενος, τὸ
δεῖδειται προσηγορίῃ, τὸ δεῖδειται, indigere, pro τῷ δεῖδειται, indigen-
tiam. Aduerbis. Eurip. in Medea, πᾶς τις αὐτὸν τῷ πέλαι
μῆλον φαίει. Præpositionibus cum suo casu: quod cum fit,
aut pro nomine propriè ponuntur, ut, Hom. 3. Iliad. οἱ δ' αὖτε
πρίαμεν ἢ πάνδοον, pro, πρίαμος ἢ πάνδοος. Aut pro appella-
tione communi, veluti in sequentibus præpositionibus.*

περὶ. *περὶ: οἱ περὶ ἡμῶν, maiores nostri. Herodia. in Commo. περὶ
σέβημας. Contrà Virgil. 1. Aene. tum Belus, & omnes
A Belo. A Belo, id est, eius posterì, Belidae.*

κατὰ. *κατὰ: οἱ κατ' ἀρχαί, id est, ἀρχαῖοι, causidici vel circu-
latores.*

θεοί. *θεοί: οἱ θεοὶ τὰ ἱερά, sacerdotes.*

ἐν. *Εν: οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ, agrestes. οἱ ἐν τέλει, magistratus, qui
sunt cum potestate publica.*

ἀμφί. *Ἀμφί: οἱ ἀμφὶ τὰ ὄρφια, Orphei sectatores.*

ὅπι. *Εὐπὶ: οἱ ὅπι τὸν Ἀντίγονον, Antigoni comitatus.*

περὶς. *περὶς: οἱ περὶς αἰδοφῶν, qui sunt à viris, id est, agnati & gē-
tiles. οἱ περὶς ταῖς κύλιξι, pocillatores, qui à cyatho, & à lage-
na & positione, in antiquitatis monumentis nominantur.*

Μετὰ. *Μετὰ: οἱ μετ' Ἀχιλλῆως, Achilles socij.*

Ἀπὸ. *Ἀπὸ: οἱ ἀπὸ Ζήνωνος, qui sequuntur Zenonem Stoici: οἱ
ἀπὸ Πλάτωνος, auditores Platonis. Academici, & (ut Cicero
pro*

pro Murena loquitur, Græcos imitatus) qui sunt à Plafone. Idem 2. Tuscul. Qui sunt ab ea disciplina: cum defecta Epicuri loquerentur: οἱ δὲ τῆς ἐκείνης, qui sunt è senatu, pro senatoribus, apud Appianum. In Græcis exemplis animaduertenda verbi omīssio: integrum enim esset, οἱ δὲ πλάτωνος οὔτις. Latini communiter per præpositionem, circum, hæc efferrunt, Teren. in Eun. Quæ circum illam erant ancillæ, pro, ancillis domesticis. Aemilius, Qui circum Antigonum erant: pro Antigoni agmine, seu comitatu.

Si nomen substantiuum commune, cum suo proprio coniungitur, aut contra proprium cum communi, est utrique præponendus articulus: ut ὁ κύων ὁ σπέρων: & contra, ὁ σπέρων ὁ κύων: proprio tamen præposito, omitti potest: ut, σπέρων ὁ κύων. Sin commune adiungatur communi, eodem modo utrique præponitur: ut, αἱ κύωνες, αἱ ἀλωπεκίδες: contra verò, si id, quod differentiam notat, antecedit, non est repetendus: ut, αἱ ἀλωπεκίδες κύωνες. Quod si antecedit pronomen possessiuum, articulus in initio collocatur: ut, οἱ ἐμὸι κύωνες: sin postponitur possessiuum, utrique additur articulus, οἱ κύωνες οἱ ἐμὸι.

Si nomen adiectiuum, intellecto ᾧ participio, sententiam auspicatur, addendus est articulus: ut ὁ σφόδρα ἀριστοτέλης διαλέγεται. Sin præponatur nomen proprium ipsi adiectiuo, idem geminandus est: ut, ὁ ἀριστοτέλης ὁ σφόδρα διαλέγεται. Omititur autem, si verbum substantiuum intercedat, vel verbo expressum, vel sensu præceptum: ut, ἀριστοτέλης αὐτὸς σφός.

Bini articuli orationem interfecantes, eleganter simul præponuntur, Isoc. τὰς ἡμῶν ἀλλων ἀτυχίας ὅτι ἐλέπτων, καὶ σταυρῶν αὐτοῦ ποιοῦν, ἐπομνήσκων.

Articulus præpositiuus in partitionibus usum habet. Xenoph. τὰ ἃ γὰρ ἡμῶν κύωνες εἰσὶν ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν αἰσθησιν, καὶ ἃ ἀλωπεκίδες. Herodo. εἴδω ἕρποντας ὅτι ἐξ ὅτων κορυφαῖς ἀπὸ μύθων, ἐν ὅμοις τῶν ἐρεσι, τῶν μὲν κεφαλαίων, τῶν δὲ μὲν φωνῶν.

Idem articulus solet omitti, & sequens relatiuū poni in eo casu, qui pertinet ad verbum antecedens, etiamsi verbum sequens alium casum postulat. Vlpianus tale exemplum ponit, χροῦμα καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν βιβλίων. pro, χροῦμα, τῶν αὐτῶν βιβλίων, ἐκ τῶν αὐτῶν. Etenim χροῦμα datu, κατὰ μὲν accusatiuum regit.

E c.

Articulus

Nonā.

Articulus postpositiuis naturæ ordine consequitur, sed κατ' ἀντιστάσειν præponitur & antecedit. Demosth. καὶ μὴ δὲ ἔχ' ἢ διὰ τὴν περὶ αὐτῶν τῶν πόλεων δύναμιν κατασκευάζειν, ταῦτ' αὖ βασιλεύειν καὶ διαλύειν περὶ αὐτῶν. Inuerso ordine dixit, pro eo quod est, ὅ καὶ ταῦτ' αὖ τῇ δυνάμει βασιλεύειν καὶ διαλύειν περὶ αὐτῶν, ἢ διὰ τὴν περὶ αὐτῶν τῶν πόλεων κατασκευάζειν. Cicero, Rem cum eo conficiatis, ut quam possessionem habet in agro Volaterrano, pro ut possessionē, quam habet. Idem, Recipe te ad nos, ad quod tempus confirmasti: pro, ad tempus, quod confirmasti.

Decima.

Fit idem etiam casu mutato, qui non ad verbum sequens, sed ad id, quod antecessit, solet accommodari, ὡς πάλιν ὅτι ἔχω ἀγαθόν, ὡς πάλιν ἀγαθὸν ἂν ἔχω. Terent. in And. Restitue in quem me accepisti locum, pro in locum, in quo me accepisti.

Vndecima.

Transit idem in præpositiuum, hoc modo: σὺ καὶ τὸς ὅς πολεοῦσιν ἀγαθὰ: σὺ καὶ τὸς ὅ πολλοὶ ποιοῦντες ἀγαθὰ.

Duodecima.

Idem articulus cum verbo substantiuo coniunctus, nihil plus significat, quam verbum simplex. Plato in Minoe, οὐκ ἔστι οἱ τῆς ἀπέχοντα ἧς συνεποσίαν, ἢ καὶ τῆς. Non sunt qui abstinent, id est, nulli abstinent à coniuijs, Cretensibus exceptis. Hoc secutus Horatius, diuersis itidem casibus, sed in verbo non semper eodem, quo Greci numero obseruato, ut I. I. Epist. Sunt qui non habeant, est qui non curet habere. ὅτι οἱ, sunt qui, id est, aliqui: ἰδί' οἱ, est qui, id est, aliquis. Irem I. Carm. Sunt quos curriculo puluerem Olympicum Collegisse iuuat: ὅτι οὗς, id est, aliquos vel multos iuuat. Sallust. in Catil. Fuere item ea tempestate qui crederent, fuerunt qui, pro aliqui, seu non pauci crediderunt.

DE PRONOMINE.

Regula prima.

Primitiua pronomina apponuntur nominibus, verbis, participijs: deriuatiua tantum nominibus.

Regula secunda.

Genitiuus pronominis primitiui item compositi loco possessui sumitur. ut, ἡ πατρὸς μου χαίρειν, vel, ἡ ἐμὴ τῆ πατρὸς, pro, ἡ ἐμὴ πατρὸς.

Regula tertia.

Pronomen relatiuum licenter & nimis poeticè anteponi-

est ei nomini, cuius est relatiuum. Eurip. in Oreste, ἰδὲν Δετελασίῳ. ἀντιπαραδὲ θυγατέρα, οὐδ' ἔτι ἰσχυρὰ ἐμμένον μνηστὴρ ἐμῷ, pro οὐδ' ἰσχυρῶν, ἢ ἐμῷ μνηστῆρ' ἐμῷ. Virgil. & ipse more insolito antecedens omisit, & aliud intulit, 7. Aen. Audacis Rutuli ad muros, quam dicitur urbem Acrifonæis Danae fundasse colonis. cum scribendum fuisset, quos muros dicitur fundasse.

Item relatiuum in oratione applicatur substantiuo insequenti. Lucian. in Charonte. πόλεις κείναις εἰσιν. & φάλαγγες εἰς ταῖς νηυσὶν. Virgil. 12. Saxum antiquum, ingens, campo qui fortè iacebat Limes agro positus. Cicero 6 de Republica. Concilia cœnisq; hominum iure sociati, quæ civitates appellantur.

Pronomina possessiva admittunt genitiuum possessoris. Eurip. in Supplicibus, ἀδὰς τὸν ἐμὸν ἔχοντα ἀδελφόν. id est, De possessivis. Pluto meum possidet laborem infelicis. Homerus γ. Iliad. δαίμων αὐτ' ἐμὸς ἐστὶ κλέα' ἄνδρος, Leuir est meus impudica. Similia sunt Lat. norum exempla. Horat. in Seren. cum mea nemo Scripta legat, vulgò recitare timentis. Hoc modo apud Græcos non poetæ solum, sed reliqui scriptores omnes videntur. Lucian. ἕλας οὗτοι ἀντιπαραδόντι τὰ μὲν τῷ κληροδοτήμονος. Interpretes nonnulli λόγον διωδιδάμενον τὸν esse annotaverunt.

Datiuus pronominis primitiu sine verbo ponitur, quod est aliunde inferendum. ut, ἀλλότρια τί σοι; Aliena quid ad te? de est, auinent.

Item datiuus in plurali interdum abundat. Philemon, οὐκ οὐκ ἐγὼ τί σοι; πῶς κῆρ' ἔχει; interdum loco possessiu ponitur, quod obseruauerunt Comicorum interpretes. Terent. in Adel. Quid ait tantū nobis Sannio? pro, Sannio noster. Virg. 5. Aen. Vbi nunc nobis Deus ille Magister? pro, ille Deus, noster magister.

DE ADVERBIO.

Aduerbia declarant significationem nominis, verbi, participij, & suam ipsius intendunt atque augent. ἵνα μὴ ἀντιπαραδόντος κληροδοτῆς ἀντιπαραδόντος. De significatione.

E. ij.

Aduer-

*Secunda.**De casibus ad-
verbiorum.*

Aduerbia retinent casus suæ originis: ut quæ descendunt à nominibus. ἀλῆος λόγος, μέλιστα πάντων, ὁμοίως τοῖς ἀλλοῖς. *Item quæ fiunt à verbis: ut in casu uno & simplice,* ὅπμολιτόν τ' ἴσ' αὐθεῖων, πῖεν τῇ τύχῃ, ἀνταρτυτίον τοὺς φίλους. *vel in duobus casibus coniunctis: ut,* ἵκος ζήλωτόν τοὺς γέροντας. *Item quæ de præpositionibus deriuantur. ut,* ἐκπεδὶν παλαστρας, ἰδὸν εἶσω.

Assumunt iidem casus proprios, vel ubique certos, vel diuersis locis, & interdum diuersa significatione varios.

Genitiuum regunt Loci. τῷ γῆς, πόρῃ ἡμῶν, πανταχῇ τ' ἡρώεας, πῶς τ' ματῆς, ἐξ ὧς τ' πόλιν, πλῆστον ἀγῶεας, ἐκ τῶς διᾶς, ἐνταῦθα τύχης, ἐν ὧ πον ματῆς, πᾶσι δὲ ποδῶν, παρὰ δὲ θυρεῶν, μίσοι ἀκοῆς. *Strabo, μεταξὺ τ' ἀκρεας, καὶ τῷ καπτωλῆς.* *Theoc.* συβαρίπδος ἐνδοθι κείας. *Temporis,* ποτὶ τῷ χρόνῳ, μὴ χεῖ τ' ἰσπῶεας, ὅδ' οὖς τῷ δειπνῷ, ὅψ' τ' ἡμέρας. *Numeri,* ἀπαλὲς εἰαντῷ, πνῦτ' οὖς ἡμέρας. *Separandi:* χωρεῖς τῶν ἀλλων, αἴψα κερμαίτε, ἀπὸ πνυδὲ πόνου, πλὴν γυναικῶν, δίχα δάεον, διὸς νόστον. *Calandi,* λάδεα τῶν φίλων, κερμαί δ' οὖς ἀλλων τῶν δειῶν. *Ordinis,* ἐρξῆς τῷ ἑνὸς. *Causæ:* τῷ βελτίστῳ ἔνεκα, τ' ἀληθείας χεῖν, τῷ κερμαίτε. *Similitudinis:* δίκλω κερμαίτε. *Comparisonis:* πλείεον τ' ἡμέρας, μᾶλλον τ' φύσεως, *magis quam natura postulat.* *Indignationis:* φῶ τῷ αἰδεῶς.

De Dativo.

Datiuum, ἄμα τῇ ἡμέρᾳ, ὁμῶς τοῖς συμμαχοῖς, ἄμγα κολοχέις, ἰμοῖως ἀνδρεῖσιν.

De Accusatiuo.

Accusatiuum, μετὰ δία, ἡ δία.

*De Nominati-
uo, Genitiuo,
Vocatiuo.*

Nominatiuum, Genitiuum, Vocatiuum, vel eadem significatione vel diuersa significatione. οἱμοι κακοθύμων, αἰς δ' οἱ λωλα, *Aristoph.* οἱμοι τῶν κτημέστων, οἱμοι τῶν ἀργῶν, *Lucianus.* οἱμοι πάντων, τῶν εἰπας, *Sophoc.* ὃ vocantis accentu notatum circumflexo, vel nominatiuum habet, vel vocatiuum. *Eurip.* in Helena, ὃ κλέϊος ἡμῶν πόσις, *Aristoph.* in Achar. ὃ ζεῦ δ' οἱ πᾶ, καὶ κατόπ' αὖ πανταχῇ admirantis genitiuum regit, ὃ τ' ἀδικήματος, ὃ οἱαντὸς aut dolentis cum acuto accentu, casu caret tam apud Græcos, quàm apud Latinos. *Virgil.* 5. *Aeneid.* nec vincere certo, Quamquam ὃ, pro, utinam, *Ouid.* 1. *de Ponto.* Pœnitet ὃ si quid miserorum creditur vlli) Pœnitet. O dolorem significat.

Quarta regula.

Negandi aduerbia cum nominibus negativis coniuncta, instan-

instantius negant. Plato in *Apol.* ἡ δὲ ἐν αὐτῇ ἀγαθὸν κακὸν ἰδὲν, ὅτι ζῶντι ἐπὶ τὸ πλοῦσι πτωχόν, id est, Cicerone interprete. Nec cuiquam bono, mali quidquam evenire potest, nec vivo, nec mortuo, id est, nulli bono, vivo mortuove, mali quidquam potest evenire. Lucilius apud Nonium. proprium nil neminem habere, ἰδιὸν μὴ εἶνα μὴ εἶν ἕχον. Nil neminem, pro, nihil quenquam, vel neminem quicquam.

Eadem adverbii repetita, maiore non modo assueveratione, Regu. quinta. verum etiam affectu negant. Aristoph. μὴ τὴν ἀπόκλιναν : ἦν γὰρ μὴ ὁ μῶς ἐμοὶ. Demost. ἡ γὰρ ὅτιν ὁμοιοὶ ἀεὶ σὺ γὰρ ἔχον. Non dissimilia sunt exempla. Virgil. 2. Aen. Non tali auxilio, nec defensoribus istis Tempus eget, non. Terent. in *Adelph.* Non æquum dicis, non. Cicero de *Aruspicum responsis.* Non ignovit, mihi crede, non. nisi forte tibi ignotum putas.

Adverbii qualitatis additum verbum ἔχω, eorum significationem intendit. Aristoph. in *Phaniss.* αἰατ καὶ αὖτις παρὶς ὅς ἐσθ' ἀπαρτος. Isocrat. de pace, τοὺς ἡλιγαρχικοὺς δυσκόλως ἔχω. Apud Demosth. κακῶς ἔχων ὁ νόμος, pro, iniqua lege & non ferenda.

Adverbii qualitatis per casum nominis cum prepositione proferuntur : ut κατὰ τὸ αὐθροπνόν, pro αὐθροπνίως. Isocrat. τοὺς μετ' ἀσθελείας καὶ διαχοσύνης ζῶντας : pro, ἀσθελῶς καὶ διαχέως. Demosth. καὶ γὰρ εἰ μὴτ' ἀληθείας τίς ὦ αἰδμεν Ἀθηναῖοι, σκοπεῖτο : pro, ἀληθῶς.

Temporis & loci adverbii degenerant in nominum naturam, addito articulo. Talia sunt τὸν πάλαι, τὸν τήμερον. ἰὲ πέλαι, πλῆσιον, ἔγγιστα, μέλιστα, ὁ παρὲν, ἀπὸ δὲ, εἰ δὲ, &c. Virg. I. Temporis & Aene. neque enim ignari sumus ante malorum. ἦς τοῖν κακῶν ἀδελφόνων, pro pristinum malorum. Idem 9. peccare fuisset Ante satis, id est, pristinum peccatum, Terent. in *Hecyra.* Omne quod est interea tempus, pro, tempus interiectum, ὁ μεταξὺ χρόνος. Cicero pro Marcello. Non est omnino hoc ipsum diu, in quo est aliquid extremum. Non est diu, id est, diuturnum.

Contra nomina in adverbiorum locum subeunt, ut supra dictum est. Arist. ἂν καὶ ὁ δὲ καὶ αὐτὰ τὰ φύσιν καὶ, id est, φυσικῶς. Virg. 7. Aen. Concilio hanc omnes animi ascensia.

misque volentibus urbem Afferimur. pro, consuli). *Suprà in nomine de alio etiam casu dictum est.*

Decima regula.

Quæ habitum qualitatemque significant monosyllaba simpliciter adhaerent verbis. Apollon. li. 2. *Argon. αἰμ' ὀδόν γ' ὀξέειπεν, in genu cecidis cum dolore.* Idem, *ἰδὲ ἰπὸρ' οὐκ ἔπληξε, calce impetens pulsauit.* Hom. β. *Ἰβὰδ' ἀνορμίσσας πιδάσσει δὴν Μᾶζ, Intempestiuæ plurimæq; nouerat, temere, id est, sine discrimine sui aut aliorum.*

Undecima regula.
Aduerbia repetita.

Repetuntur aduerbia idem significatiua ἐν παρακλήσει, καὶ πλεονασμῶν. Hes. α. *Ἐργ. νόσφι ἀπὸ τρεῖς κῶν ἢ ἀπὸ χεῖρας τοῦ νόου.* Idem sit apud Latinos in aduerbijs temporis, Teren. in *And.* Nunciam ego pol hodie, si uiuo, tibi ostendam. Item in aduerbijs affirmandi. Cic. de legib. *Sanè quidem hercule, et est iste resse docendi via.*

Duodecima regula.
**Aduerbia omis-
sa.**

Omittuntur causæ aduerbia, non sine obscuritate sententiae. Thuc. lib. 1. *διότις ἔλυσαν, τὰς αἰτίας ἡ ἐκείνα πρὸς τὸν, ἢ τὰς διαφορὰς, τὸ μὴ πινὰς ζητῶσαι ποτε, ἔξοτε τοῦτο τοῦ πόλεμος τοῖς ἔκδοσι κατὰ τὴν.* pro, *ἐν κατὰ μὴ πινὰς ζητῶσαι.* Eadem prætermissione Latini frequenter utuntur. In non inibus. Cic. 2. de Orat. *Cum ille se custodia diceret in castris remansisse.* Iustinianus 3. *Infir.* Laudamus quidem prætores suæ humanitatis Deest in his causis, ut, si causa custodia, causa humanitatis. In gerundijs vel gerundinis. Teren. in *Adolph.* Ne id assentandi magis. quàm quòd habeam gratum, facere existimes. Sallust. in *Catil.* *Reginæ imperium, quod initio conservande libertatis atque augende Reipub fuerat.* Deest in his uerbin, causa vel gratia.

**Decimatertia
regula.**

**Articulus Ad-
uerbijs additus.**

Aduerbijs quibusdam certis, aut significationem aduerbiorum habentibus, additur articulus vsu potius, quàm necessitate ut ὁδεῖς, ταμάδε: ἀρχὴν, τὴν ἀρχὴν ἐς ἀρχὴς: τὸ ἔξ ἀρχῆς: ὅτι τοῦτο, τὸ ὅτι τοῦτο: ὅτι πλείον, τὸ ὅτι πλείον. Lege Cænerarium in Syntaxin Varcennij.

**Regula decima-
quarta.**

Aduerbia comparandi gradibus comparationis adduntur poetice, καὶ παρακλήσει vel emphasi gratia. Eurip. *Θανὼν δ' ὄντι μᾶλλον ὄντος χεστερε.* Aeschyl. *μᾶλλον ἰμφορῶσαι γυναικὶν ἐς.* Teren. in *Heau.* Cui æquè audisti commodius quidquam euenisse? Cum æquè commodè fuisset dicendum. Marcus Euangelista. *ὅσοι δὲ αὐτοῖς διδάσαντο, μᾶλλον ὡς*

αὐτοῖς

ἀντίπρην ἐκπρόαλον: *Arator lib. I.* magis qua rectius hora
Proderet iam trina fides. *Alicimus lib. I.* Quoque magis
natura hominis sublimior extat. *Oratorum exemplum*
non extare existimo.

DE PRÆPOSITIONE.

Præpositiones numero sunt decem & octo: quarum alie
cum uno, alie cum binis, alie cum omnibus obliquis con-
struuntur, variante tamen sensu. Construuntur igitur qua-
tuor Cum genitiuo. Εξ. (ita enim dicimus sequente vo-
cali, nam sequente consonante ἐν) significat motum à perso-
na, ἐν δὲ τοῖς ἀρχαίοις. A loco, ἐν τῇ συστάσει μύσας, unguen-
tum Syriacum. Ex re aliqua, ut Εξ ἀνὴρ παδης, ἵππας. Plus,
ἐν τῷ ὅππῃ θεμίσκων ἀνίστηται Μιλτιάδης πρόπαυον. *Valerius*
lib. 8. *Metrophææ* *Mitriadi* de somno excitant. *Causas,*
vel absolutam. *Hero.* ἐπὶ δὲ γυνάδων ἐκτὺ θεῶ, ἀμύχανον ὀπο-
πρὶς αὐθροῦ πω. *vel efficientem,* ἐκ παύσεως ἡ πνία: *vel ma-*
teriale, ἐκ ἀρροῦ τοτῆρον: *vel finalem,* ἡ δὲ ἐν τῷ ἔργῳ
δύλῃ, *ingenium ex factis ostendere.* *Excellentiam.* *Pindar.*
καί τῃ δὲ ἐκ ἀλλῶν ἰδὲ ταύτῃ ὅππῃ τῶν. *ex alijs sciunt, pro,*
præter alias, vel præ alijs. *Tempus,* ἐκ νηπῖς ἀ πuerο: & per
ἡδύς, ἐπὶ οὐ, ἐκ τέ τῃς, *supple.* ἡδύς. *Virg. 2.* *Aen.* *impius*
ex quo Tydides.

Præpositiones
quæ Genitiuum
regunt.
Εξ.

Consecutionem. *Eurip. in Iphig. Taurica,* δὲ ἐκ ἐπὶ κακῶ
σωσά πῃς. *ita Terent. in And.* *Ex vnis* *geminas* *mihi* *con-*
ficies *nuptias.* *In compositione* *auget,* ἐκφάρα, ἐκπῖα: &
mutationem *significat,* ἐκπῖα, ἔξισταμα. & significat
tempus. *Thu.* ἐπὶ τῷ τῶν, *ante bellum Troianum:* & lo-
cum. *Arist. in Vespis,* ἐπὶ τῷ θυγῶν, *pro foribus:* & *defensio-*
nem, ἐπὶ πῶν καὶ γυναικῶν μελέων. *ut pro Milone oratio,*
id est in defensionem Milonis. *Item præcipue, vel ante alia.*
Homer. οὐτὶ δὲ ἔργων, καὶ τῷ ἰδὲ ἐκπῖα, ὅππῃς κῆρ-
δος ἐπ, *ante viam sciunt, id est, ante omnia, vel præcipue:*
quamvis alijs aliter intelligit. *Eodem modo dicimus,* ἐπὶ ἔργῃς,
quod significat opere precium, vel in promptu. *In compositione,*
loci significationem retinet: *ut,* ἐπὶ θυγῶν, ἐκπῖα πῶν, ἐκπῖα
ἐκπῖα: *quod est, ante ianuam. ut vestibulum, vel lectum:*

πρὸ.

In composi-
tione.

ante urbem, *ve suburbium*. Inchoationem significat: *ut, ἀνα-
γώνισμα, ἀποπλάσμα, ἀεργύμασμα*. Item emphasum habet:
ut, ἀεπιπής: *et primarium parium significationem: ut, ἀε-
πομπής, princeps Pompæ, ἀεμαδών, qui prius cognouit, in-
uentor rei: denique in omni re quasi praeuentionem, ut ἀε-
ππλήτω, ἀεκατάρχο*. *Αντ*, significat permutationem: *αὐτὸς
ἑνὸς ἑνός*: *et αὐτὶ ἑῶν χειροῖς, merces pro asinis, ut Plaut.*
Vicem, ὁ βῦς αὐτὸς οἰκέτω τοῖς πένισιν ἐστ. *Bos pro seruo est pau-
peribus*. Remunerationem. *αὐτὶ ἀγαδῶν ἀποδιδῶν κακῶν*.
Terent. ibidem: Pro hoc nuncio quid donem? *Causam,*
*ut, ἀντιπρόν τι ἀποδῶν αὐτὶ καλῶν. quomodo Virgil. 5. Ae-
neid*. Vitamque volunt pro laude pacisci: *id est, αὐ-
τὶ δόξος*. In compositione designat vicissitudinem: *ut, ἰσὺ
λόγων αὐτῶδός, equalitatem: ut, αὐτίθεος. Deo equalis: con-
trarium vel oppositionem: ut, ἀντιβέβη, contumelias rege-
ro: ἀντινομία, lex contraria, et ἀντίλαρα, è regione sedentes,
vel in porticibus, quas Plautus proscedas nominat, in Pa-
nulo Sex Pompeius prostibula, quasi pro stabulis appellari
dicit ex Verro Flacco.*

In cōpositione.

ἀπὸ.

Απὸ significat motum vel à persona. *Plato, ἀπὸ θεῶν ἅπαντα ἀρχόμενοι αἰεὶ λίσσιν τι χύνειν. quomodo Virgil. A Io-
ue principium*. Vel à re, *ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ γόνυα vel
à loco*. *Callimachus, αἰς ἡδὺ τῶν δαίμωνων ἀπὸ τῆς γῆς ὄρν*.
*quod ita in 2. Lucretius, Suaue, mari, magno, turban-
tibus æquora ventis, E terra magnum alterius spe-
ctare laborem*. *Tempus, ἀπὸ γυναικός, à prima ætate*. *Si-
militudinem, ἀπὸ τῆς ὁμοιωτικῆς, secundum aspectum
Græcus*. Absentiam, *ἀπὸ πατρίδος, à patria*. *Originem, sectam
vel patriam, ὡς ἀπὸ Ἡρακλῆος, Heraclidæ, qui ab Hercule o-
riginem ducunt: οἱ ἀπὸ Ἰσοκράτους, qui sunt ab Isocrate, eius
discipuli et sectatores. οἱ ἀπὸ Φρυγίας, qui sunt è Phrygia:
quomodo Ouidius, Nauita ab Italia dixit 3. Trist. et Virg.
Pastor ab Amphrysio. 3. Georg. Precium Demofih. χειρὶς
σεφάνης ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοοντα. Accipitur etiam pro diu. ut,
ἀπὸ κακίας ἀδικεῖν πᾶν, propter malitiam iniuria adficere.
Απὸ τοῦ μῦθου ἀκερδίνιον, dixit Thuc. ut Virg. 3. Aene. Æne-
as hæc de Danais victoribus arma. Abusiue ponitur pro
auro, Simonides, οὐτὼ κακῶν ἀπὸ οὐδέν. Sic nihil est absque
incom-*

incommodo. In compositione auget, ὁποῦ εἶναι, extendo: minus, ὁποῦ ἔστι, male aut egre sustineo: contrariam sententiam inducit, ὁποῦ ἔστι, ἀπεῖχμαι, imprecor: γινώσκω, ὁποῦ ἔστι, non cognosco: exemplum significat, ὁποῦ ἔστι, describo: additionem ad rem aliquam, ὁποῦ ἔστι, ἀνὰ ἑαυτὸν, vehementer gratificor, ἀπὸ ἑαυτοῦ, adiungo aliquid ad opus institutum: defensionem, ὁποῦ ἔστι, ὁποῦ ἔστι, purgo & excuso: cum verbo significante actionem, notat defatigationem, ἀπὸ ἑαυτοῦ, defessus sum ambulando.

*Εἰ sine εἰ, significat statum rei. Euripid. καὶ δὲ ἐν κακῷ αἰ- Præpositiones
νοσία, Ignorantia in malis lucrum est. Imitationem, ὅρχεις, cum Dativo.
ἐν ῥυθμῷ, ad numerum saltare. Virgil. in Buc. Tum verò in-
numerum Faunosque ferasque videres Ludere. In loco
Aristoph. ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες, ἐν μέσῃ δ' ἀλάπευς. Ordinem, ἐν ἀγαθοῖς, id est, inter bonos, id est, ἐν τῇ τῆς ἀγαθῶν συ-
στολῇ, in ordine rerum bonarum. Cicero in Lælio. Nisi in bo-
nis amicitiam esse non posse. præpositio poeticè omittitur. Ho-
ra. 2. Serm. quæ chordis quatuor ima. pro, in chordis, hoc
est, & inter chordas. Aestimationē, ἐν μὲν ἐν τῷ, pro nihilo
habere. Similitudinem: ut, ἐν εἰκόνι διαπορεύς, ἀνέροπος, In
imagine pertransit homo, id est, imaginis, aut umbræ simili-
tudine. Virg. 4. Aeneid. longas in fletum ducere voces, id
est, voce fletus simili loquitur de bubone.*

*Cum genitiuo ponitur ἰλλεπικῶς. Aristoph. Equitib. ἐν Cum Genitiuo.
παρδίσκῃ πᾶσι πάλιν ἐμείθεντες, In præceptoris aliquam lu-
etiam didicisti, subauditur, domo. Ita dicimus, Catiam apud
Romanos obducto, vel in Veneris adulterium commississe: ubi
intelligitur templo, vel æde. In compositionem modò locum In compositione.
significat: ut, ἐν ἀλλοτρίῳ, inhabito: modò impedimentum:
ut, εἰς ἑαυτὸν, resisto, in re aliqua offendo, ἐν κλάῳ, reclamo:
modò augmentum: ut ἐν αὐτῷ, intente intueor, ἐμπλέκω,
implico, immisceo.*

*σὺν vel Atticè ξῶ. Xenoph. σὺν τῷ διαπορεύσαν, εἰς σὺν.
ὡς τὰς ἀνὰ ἑαυτὸν ἀνὰ τὸ λῆρον. Significat auxilium, σὺν
χάριτι, adiuvantibus Gratijs. Theoc. 7. Idyl. ἐσθλὸν σὺν μοῖ-
σαι, dixit, pro bono poeta. Similitudinem. Menax. der: οὐδ'
αὐτὸς εἰμι σὺν θεοῖς ἐπὶ ζυλός, Non sum similis dijs ligneis,
quorum statuæ intus truncæ sunt, foris auro nitens.*

In compositione.

Prepositiones

cum accusativo.

eis, is.

In compositione vel communionem rei notat, vel augendi vim habet: ut, συνήρη, una ago, in partem iunio: συναιπλά, perficio, ad exitum perduco.

eis vel is. Ἀντιθέ, significat motum ad locum & personam, eis τὸν οὐρανὸν βλέπειν, Suspicere in caelum, Appianus, eis τὴν οὐρανὸν ἐπεμψεν, ad Syllam misit. Quicquam in loco, eis τὸν ἄλκον, ad Halentem fluvium, eis τοὺς πέδας, apud Persus. Laudem, eis Ἀπὸ δόξης. Cicero in Catoe maiore, In quem illud e-logium unicuique plurimum consentiunt gentes, id est, in cuius laudem. Idem in epistolis contrā. Ex eo S. C. quod in heredes C. Veronem factura est, id est, contra heredes: quod apud Græcos αἰεὶ est, ut mox dicemus. Usum habet in partitionibus: ut, ἐν ὁμογενεῖ διαιρεῖται eis ψυχὴν ἢ eis σῶμα, Ostendit facultatem, σωτὴρ ἢ εὐδαίμων τῶν τιμῶν ἀδιδάχοντες εἶναι & eis δὲ τιμῶν ἀδιδάχοντων, Quantum hominis facultati concessum est, incorruptum esse legum auctorem & custodem oportet. Respectum. Euripid. in Oreste, eis τὸ κλέος ἰσχυρότατον ἔστιν, pulchritudinis intuitu sunt behetata arma. Significat id, cuius causa datus aliquid, ut, ἰσχυρότατον πορφεύει. περπυρὰ in vestem: quo modo Terentius dixit, Dedit in sumptum dimidium minæ. Sequitur significationem sui casus, ut, eis τέλος, perfecte: εἰ, δὲ, ὀφειμένον: eis κενόν, frustra. Suetonius in vacuum dixit, ad verbum: Propertius in vanum. Eurip. in Iphigenia Taurica, πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς ἵπται. Ponitur cum genitivo per ἰσχυρότατον, eis διδασκάλῳ, intelligitur οὐκ ἰσχυρότατον. Ita, ad Opes, ad Pollucis, apud Ciceronem. Visimur hac prepositione, cum sermo est de rebus inanimatis, ut, φύζων γὰρ μὴ ἀφίκατο eis ἱππίας: Cum de animatis, ὅπως, ut, ὅπως τὸν βίβλινον ὀφείβεις ἱππία. Præterea altera in laude utimur, ut, ὅπως eis θεῶν, altera contrā, ut, ψήφισμα ὅπως ἀνέκαυσεν. In compositione verò denotat locum, εἰς βιάζω, εἰς ἱππομυ, iunando, irruo: auget, εἰς αὐτὸν, exaudio: suprā significat, ut, ἰσχυρότατον τῶν κλεῶν, quod pulcherrimè Liuius, Elasm securim in caput deiecit, I. ab Urb. Cond. Avā significat motum per locum, ut, ἀνὰ σπατόν, per exercitum. Quicquam in loco, τίς αὐτὸς εἰσὶν ἀγωνεῖν ἀνὰ ἰσχυρότατον, Quatuor sunt in Græcia certamina. Tempus, ἀνὰ ὅλον χρόνον, per omne tempus. Apud Poetas dativum habet, & significat, οὐν. Pindar. χρυσίας ἀνὰ ἱππομυ.

Differentia inser.

eis & ὅπως.

eis in compositione.

ut.

Avā.

ἵπποις, *pro*, τὸν ἵπποις. Item, *de*. *Homerus*, σῖματ' ἔχον ἐν χερσὶν ἱκέδωκε Ἀπόλλωνος Χρυστόν ἀνα σκήπτρῳ. *In compositione loci* Composita cum cum demonstrat superiorem, ἀναβλέπω, suspicio actionem re- ἀνά.
positam, ἀναβλέπω, recurreo, ἀνακτίζω, instauro priuationem :
 ἀνάληπτος, ἀνάσθητος, doloris sensuumque, *expers*.

Κατὰ, cum genitiuo significat *de* : κατ' ἀποδόλιον ὕψους ἵκει. *Præpositiones*
 λέγειν, *de bonis loqui contumeliosè*. *Contrarietatem*, κατ' ἀνὰ γενίτιον
 γερμανῶν ῥόπακα, *contra Germanos trophæa* : ὅτ' κατὰ βελόναν. *Accusatiuo*.
 τανῶν νίκη, *aduersus Brissanos victoria* : ὅτ' κατὰ ἀνδρῶν. *κατὰ cum Ge-*
 δεσφίανος λόγος, *in Androsionem oratio*. *Præsentiam*, ὅτ' ἐν γένει.
 κατὰ χεῖρας, *res quæ est in manibus*. *Intumentum*, κα-
 τὰ κυνῶν ἐπέμνητο. *Suprà*, κατὰ πτερῶν ἀπείρειν. *Post*, κα-
 τὰ νότα, *à tergo*. *Apud Dialecticos*, *De* : γένος κατηγορεῖ-
 ται κατὰ τῆς ἰδέας. *Homer*. βῆ ἥ κατ' οὐλόμποιον κάρηναν, *pro*,
 ὅπο. *Cum accusatiuo sanè multiplex est*. *Significat tem-*
 pus : πλησιότατος ἦ κατ' αὐτὸν ἀνδρῶν, *diuissimus suæ*
ætatis hominum. ἀδύνατον ἢ ἐφ' αὐτὸν κατὰ σικυράτην εἶ-
 ναι, *fieri non potest Phadrum Socræis ætate fuisse*. *Locum*.
Theocrit. μάλα νέμω ὡς φαντὶ κατ' ὄρεα μακρὰ ἰδμε-
 λιας. *quomodo*. *Virgilius*, longum per valles pascitur
 agmen. *Actionem* : ὁρῶντος κατὰ μάχης, *primus in pug-*
na. *Similitudinem*, γράφει κατὰ ταῦτα τοῖς ἰμοῖς. *Morem*
vel consuetudinem : *Lucian*. κατὰ τοὺς μέντοις τὸ τοι-
 εῖς, *more uatum hoc facis, nempe ut uanus sis*. *Præscrip-*
tum : *Aristot*. in *Ethicis*, τὸν παῖδα δεῖ κατὰ τὸ φρόσιμον
 τὸ παιδαγωγῆσαι. *Puero ex præscripto magistri uiuendum*
est. ita dicimus, κατ' ἀξίαν, *ex dignitate vel pro dignitate*. *Vi-*
cinitatem : *Thuc*. κορίθιοι κατὰ τοὺς ἀθηναίους νῆας εἶχον, *propè*
Athenienses classem suam Corinthij habebant. *Decorum*, *He-*
rod. ὁρῶσπον ἡλικιωποζόμενον περὶ ῥαίτερον ἢ κατὰ γυναικα σὺ-
 φρονα. *Salustius de Sempronio*, Saltare elegantius, quàm ne-
 cesse est probæ. *Distributionem*, κατ' ἑκάστην ἡμέραν, *in singu-*
los dies. *Virg*. 5. *Aen*. Dat numero capita in naues. κατ' ἑκά-
 στες, *id est per naues, vel in singulas naues distribuit*. *Exces-*
sus, *Antiphanes*, ὅστις ἢ μέζον ἢ κατ' ἀνδρῶν ἔπειν, ἔλθων εἰς
 ἀπόδον πᾶσιν αὐτοῖς ὅτ' ὁμοῖον. *Qui supra hominem effertur,*
is latrinam adiens cognosces omnibus se alijs esse similem.
Proportionem : *Theog*. τὴν δαπάνην διδοὺ κατὰ χρῆματ', ἀε-

στον ἀπόρων, *Sumptus pro modo facultatum facere, sapientissima est ratio. Successum, ut in illo proverbiali dicto, καὶ δὲ πρὸς πλὴν, quod Latini rumore secundo. Cicero ex antiquo poeta, lib. 1. de divinatione, Soluere imperat secundo rumore, aduersa quæ aui. Causam: κατὰ τὴν ἀρετὴν καλῶμεθα ἀσπῆροι, ex virtute, vel propter virtutem dicimur boni. Exponitur quoque per aduerbia Latinis in I M terminata: καὶ μέγιστον, particulatim: καὶ μίτον, filiatim: καὶ πόδας, pedetentim: καὶ φίλας, tribuim, per tribus singulas. In compositione augget in bonum, κατὰσπῆδον, diligenter incumbo, κατὰσπῆδα, perficio: in malum, κατὰφρον, desipio: κατὰψήζομαι, contra aliquem decerno.*

In compositione.

δια cum genitiuo δια, cum genitiuo temporis indicat spatium: ut, διαβίη πατρὸς, per omnem vitam: διαβίῃ ἡμῶν, intra triduum, vel in triduo. Locum: Αἰσθ. δια μίτου αἰθέρος τέμνει κλέυθον, viam secabant per medium aerem. Instrumentum: δια μαχαίρῃ καὶ παλῆϊ πολεμίζουσιν, gladijs telisque pugnare. Potentiam: δι' αὐτῶν κατὰσπῆροι τὰς ἀρχάς, qui suis viribus imperia pepererunt. Actionem: δια σὺ ταῦτα ἀν' αἰμῶν γίνωτο, tua opera hæc melius cesserint. Effectum: δια λύπης μέγα. Ex ænore, infania. Impulsionem: δια φόβου ῥίπειν τὰ ὄπλα, timore inductum arma abijcere. Cum accusatiuo. *Causam.* Αἰσθ. πολλοὶ ἀπώλοντο δια πλὸς τον. Eurip. in Helena, ψυχὰς πολλὰς δι' ἐμὴν ἔθανον. Apud poetas sumitur pro καὶ. Aratus παρνομένης δια νότα μέλαινα, id est, ut Virg. Noctisque per umbram. Item pro ἀνὰ. Hom. διὰτ' ἔντα καὶ μέλαινα ἄμει. Item pro ὁπότε. Pind. ἀλλὰ δια δαίχ' μόνα ἀνδ' ἐφ' ἑν, Hominum fortitudo à Deo est. In compositione significat dissectionem, διασπῆφω, peruerto, διαχωρίζω, separo: transiuium, διασπῆσω, pertranseui, διαψίχω, percurreo: augmentum, διαμῆφω, perseuero, διατάττω, bono ordine colloco.

In compositione.

μετὰ cum genitiuo.

Μετὰ cum genitiuo præsentiam rei alicuius: ut, ποιεῖσθαι μέγας ὅςτις δοῦσθαι μετ' αὐταρκείας, Præclara possessio est pietas cum animo suis rebus contento. Societatem, μετ' φίλῃ πρὸς ἰπολίμην, socia arma iungebant Philippo. Impulsionem, μετ' ὀργῆς ποιεῖν τι, cum ira facere aliquid, hoc est, impellente ira committere. Modum, μετ' οἷνε πινεμένων ἀφελῆ, Potum in vino auxiliatur. Coniunctionem, μετὰ λύπης ἢ μέθης, Doctrina coniuncta

coniuncta est cum molestia. Consensum, μετὰ συμφωνίαν χρὴ
 μάλιστα, Alijs insaniētibz est insaniendum. Cum accusati- Cum accusatio.
 uo, tempus, κλέων θεωρηθεὶς ὅτι μὲ τὰ πάγματα, post facta
 prudens Cleon, μετὰ λυτρά δι' ἡν, post balnea suis. Ordinem,
 αἰεῖσι μετὰ τῷ πρώτῳ πολιτεία, optima secundum primam
 Respub. Ita apud Horatium, Nec erat Lydia post Chlo-
 en. Apud poetas datiuum habet, & ponitur pro συν. Hom. μὲ
 ῥαῖς ἀναφώνη. & μετ' ἀνθεροποιῶ ἀνάσσει. In compositione In compositione.
 ostendit mutationem, μετατρέφα, transfero, μετασχηματίζω,
 figuram immuto : participationem, μεταδίδωμι, vna conui-
 uor, μεταλαμβάνω, partem simul capio : interpositionem, unde
 μετακόσμιαι, intermundia Epicureorum vertit Cicero : Com-
 pendium, μεταπέμπω, via breui perduco.

ὑπὲρ cum genitiuo, defensionem. Demosth. ὑπὲρ πόλεως ὑπὲρ cum geni-
 τῷ πῶτα πιδεῖ τὸ τ' πόλεως ἦθος μιμεῖσθαι, Pro defendenda tiuo.
 ciuitate qui agere aliquid vult, eum ciuitatis morem necesse
 est sequi. Virg. 4. Aen. Nec super ipse sua molitur laude
 laborem. Horat. in Car. Mitte ciuiles super vrbe curas.
 Materiam, ὑπὲρ δόσεως καὶ λαλῆς καὶ μέθης, de pietate. Vo-
 tum, ut in basi statuae Imp. Commodi Roma. ὑπὲρ σωτηρίας καὶ
 διαμονῆς τῷ κατὰ αὐτοκράτορος, pro salute & perpetuitate
 Domini Imperatoris. Virg. 2. Aen. Votum pro reditu simulāt,
 ὑπὲρ κρεβλόυ. Caussam, ὑπὲρ σκιάς αἴνυ, de asini umbra. Tem-
 pus, ὑπὲρ ὄνυ πόλεμος. Hora. Cum Lapithis rixa super me-
 ro Debellata, super mero, id est, inter bibendum. Locum su-
 periozem, ὑπὲρ κεφαλῆς, quomodo, Virgil. Supra caput
 astitit imber. νόμοι ὑπὲρ βασιλέων, Leges supra reges. Vltio-
 nem, Demosth. ἀμα τῇ τε πόλει βοηθεῖν οἵεταί δέειν, καὶ δίκην ὑπὲρ
 αὐτῷ λαλεῖν, Simul & vrbi auxilium ferendum censeat, & πα-
 nas de hoste poscendas. Virg. 4. Aen. Pœnas inimico à
 fratre recepi. Cum accusatiuo supra Demosth. μανία ὅτι τὸ Cum accusatio.
 ὑπὲρ δ' ὑνάμιν τι ποιεῖν, insania est supra vires aliquid audere.
 Locum, ὑπὲρ τῷ θεῶν καὶ μακροβία. Tempus, ὑπὲρ τὰ στρατιώ-
 τισι ἐπὶ τῷ χρόνῳ, qui supra militiæ annos est, hoc est, emeritus.
 In compositione significat defensionem, ὑπὲρ χρεω, accedo opis In compositione.
 ferendæ causa, ὑπὲρ αὐτοῦ, defendo : augmentum, ὑπὲρ χρε-
 πῶ, perditū amo : ὑπὲρ μέγιστον, nimis insanio : imitationem
 deprauatam, ὑπὲρ κριμῶ, supra emitto, de malo relictu,
 ὑπὲρ

ὁ περὶ τῆς ἀντιθέσεως, ineptē Atticos imitor.

**Præpositiones
cum Genitiuo,
Datiuo, & Ac-
cusatiuo.**
τὸς cum Geni-
tiuo.

τὸς cum genitiuo motum exprimit à persona, τὸς δὲ τὰ ἄλλα, id est, παρὰ δὲ. Motum de loco, ἵπποις πλοῦς τὸς οὐ-
ρανεῖ, flamma de cælo cecidit. Officium, & τὸς φιλοσόφου φιλο-
δοσοῖν. Origenem, Aesch. ἐλευθερὸν τὸς πατρὸς καὶ μητρὸς, ab u-
troq; parente liberum. οἱ τὸς γυναικῶν, qui sunt à mulieri-
bus, id est, cognati. Præsentiam, τὸς τι δῖόν μεκίσθεν, τὸς
τι θνητῶν ἀνθρώπων. Coram dys beatis, & coram mortalibus
hominibus. Iuramento seruus: unde vox illa Socratis, τὸς
θεῶν δὲ μοι κώμεον, per deos cicutam mihi porrigue.

Cum Datiuo.

Cum Datiuo, habitum, εἰμι τὸς τῷδε, in hoc sum. Causam
adiuvantem, τὸς τῷ ἱματίῳ ἀργύρεον, cum veste pecuni-
am. Vicinitatem, σκοπεῖν τὸς τοῖς ποσίν, quæ ante pedes sunt
videre. Siuum, τὸς τοῖς κύλινθις, puer ad cyathum. vt Ho-
ratius. Cum accusatiuo, motum ad aliquid, τὸς τὸ δικαστή-
ριον, ad tribunal. Aristoph. Ranis. μετακυλινθεῖν αὐτὸν αἰνέει, τὸς
τόν γε περὶ πόρτα τῶν, Inflexere se ad saliciorē parietem,
vel, vt ibidem Aristophanes, μεταστρίψαθ' τὸς τὸν μαλθακά-
τιον. Quietem in loco, τὸς σῆμα μνηστῆς κλαίει, ad neu-
træ tumultum lamentaris. Virg. 8. Aen. famulasq; ad lu-
mina longo Exercet penso. Propinquitatem, τὸς τὸς ἴσ' ἄν
κρίας γλυκύ, carnes ossibus proximæ sunt dulces. Imitationē,
τὸς αὐλὸν ἀδῆν, ad tibiam canere. Idem 7. Ad vocem rap-
tis concurrunt vndique telis.

Contentionem, ἀνοπλοὶ τὸς ὡπλισμένους, καὶ πελοὶ τὸς ἰπ-
πεις, inermes contra armatos, & pedites aduersus equites. I-
dem 2. Aeneid. clypeosq; ad tela sinistris Protecti ob-
ijciunt, id est, contra tela. Eurip. in Hippol. τὸς τὰς τύχας
καὶ φρίνας κακότηματα. Animati secundum fortunam sumus:
vel (vt Terent.) vt sese dat fortuna. Permutationem, βίον
τὸς κέρδι κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ, vitam lucro permutare. Responso-
nem, ὡς οἶδα, ὅ, πῃ καὶ τὸς ταῦτα λέγειν, quid ad hæc dicam,
ignoro. Comparationem, ὡς τὰ δύο τὸς τὰ τέσσαρα: οὕτω καὶ
τὰ τέσσαρα τὸς τὰ ἑκτόν. Causam: τὸς χάριν διηγεῖται, τὸς
ἀργύρεον διαλέγει. Respectum: λήγος πάντα, τὸς τὸ χρυσίον,
præ auro, nuge sunt omnia. Effectum, vt de Aristolochia
Theophrastus, χρησίμην τὸς πολλὰ, καὶ εἰς τὴν τὸς κεφαλὴν. Συ-
μμισην pro mutā. Lysias, αἰσχεστὴν ὅτι τὸς τοῦς οἰκείους διαφί-
ρειν.

γεν. Contendere cum domesticis, est turpissimum. Sumitur etiam cum suo casu adverbialiter, πρὸς βίαν, id est, Cuius, πρὸς ἀκρίβειαν, id est, ἀκριβῶς. Vt Latini ad extremum dicimus. Dicitur etiam, πρὸς δύναν, pro κατὰ, pro viribus. Eurip. in Alceſtide, σίλον αὖτε ἀν' ἐκ χειρὶ λίγην ἰλιυθίγοι. Ita Publ. Bonum ad virum citò moritur iracundia, tro, apud bonum virum. Virg. in Aen. Prima quod ad Troiam pro charis gesserat Argis.

In compositione auget: προσάγω, vehementer afficio. In compositione πρὸς ἀναξίαν, mediā reficio, verbum medium: diminuit, προσάπομα, leniter attingo, προσάδω, idem: notat vicinitatem, προσχωρῶ, accedo, προσέχω, attendo: adiectionem: προσοικοδομῶ, superaedifico, προσεπιτιμῶμεν, ad opus aliquod semper adyicio.

παρὰ cum genitivo motum vel à persona, παρὰ διδασκᾶ παρὰ ciām Genit. λεῖ δὴν γῆμιν, à præceptore scientia: vel à re, παρ' ἰδοῦς λύπην, timo. à voluptate dolor: vel à loco, ποιεῖν. Homer. παρὰ πόντον κύνει. pro, ὅτι πρὸς enim ὁ παρὰ propriè de personis. ἔξ ὅπου de loco dicimur. Excellentiam: Euripid. in Phœnissis, ἔχειται ὅρχον Ἀργεῖς ἐκείνων παρὰ. Habent quiddam magnificum præ ceteris Græcis Argivi Conuivium: οὐδὲν παράλογον ποιεῖ σόφον, nihil præter rationem agit sapiens. Cum dativo vicinitatem, vel rei extra nos posite seu externæ: νύ, παρὰ τοῖς δόλοις κοιμᾶσθαι, Aristophan. propter vel apud seruos dormire, vel rei non externæ. Herod. οὐ τοῖς παρ' ἡμῶν τὸ ὄνομα τῷ δικαίῳ ὅτι φέρει, hic mea sententia hoc nomine merito appellari debet. Significat igitur plerumq. rem animatam. De re non animata, vt de loco. Theocritus, παρὰ βωμῷ, sed poetice. Dem. παρὰ τῷ θεῷ κεῖσθαι, in Deo posita, pro in Minervæ templo. De tempore. Soph. ἐν δὲ τοῖς παρ' οἶνῳ, id est, (vs Terent.) in vino, pro, inter bibendum. Cum accusativo motum ad aliquid, παρὰ πατρίδα ἔρχομαι, venio ad patriam. Commorationem vel in loco, τὰ ὅσα πρὸν αἰετοκατεῖν: quomodo Tibul. ad riuos prætereuntis aquæ. Vel in re aliqua, παρὰ τὰ μαθηματικά ασκάζειν, in studiis mathematicis versari. Causam, παρὰ τὸ εὖ ζῆν κλῆρος, id est, διὰ. Contrarium, παρὰ πᾶν τα τὰ δίκαια. Tempus, παρὰ τὸ εἶπεν. Demost. οὐ παρὰ μικρόν, parum absuit.

In compositione.

In compositione mirè variat. Modò enim auget: ut, παρὰ τοῦτος, audax: modò minuit, παρὲλπίσω, malè video, cæcitus, παρὰφροσύνη, tenuiter alor: significat dolum, παρὰφροσύνη, callidè commentor. παρὰκύπσω, limis aspicio, ut lasciuæ solent: comparationem, παρὰδύναστω, παρὰξίπρω, conféro: societatem, παρὰδυναστεύω, sum potestatis æqualis, παρὰπολαύω, fructum simul capio: contrarium, παρὰνόμος, iniquus, παράνοια, insania: fallaciam, παρὰλογίζεσθαι, captioso sermone uti, παρὰπρὸςβινύειν, falsam lezionem obire: propè vel circum, παρὰκολυβῶ, proximè sequor, παρὰπεριχέω, magis circumdo.

Ἐπὶ cum Genitiuo.

Ἐπὶ cum genitiuo posuim, Inve significat: 'δεῖ δέ τοῦτος καὶ ἐν ὅτῳ ῥήτορς πλῆνς. Deo volente in vimine nauigaueris. Τέμπυς, ὅτῳ κύριον περὶ τὸν ὡρῶν τον βασιλεῖοντος, tempore Cyri. Motum ad locum, περιύμεναι ἐπ' ἀγορᾶς, eo in concionem: in loco, οὐκ ἀνελθεῖν, ἀλλὰ κακλιμῆναι ὅτῳ τ' γῆς, non ascendendo, sed in terram strata. Causam: οἱ ὅτῳ τ' ἡδονῆς πάντα ποιεῖντες, qui voluptatis gratia faciunt omnia. Proximitatem, ἐπὶ τ' ἰδῆ, prope viam. Dignitatem: οἱ ἐπὶ πάντων δέος, Qui supra omnes est Deus: οἱ ἐπ' ἀξιώσεως, qui sunt in dignitate. Ordinem. Arrian. τοὺς ὑπασιγείας διαβαίνειν τὸν ποταμὸν ἐκίλευσε, καὶ ἐπὶ τῷ τοῖς ταῖς ταῖς ἡμέραις: Satellites inuxta fluminem iussit descendere, καὶ post hos sequi ordines Macedonum. Consensum: ἐπὶ τ' αὐτῶς γινώσκοντες, in eadem esse sententia.

Cum Dativo.

Cum dativo causam finalem: ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐν τοῖς χειμῶσιν ταῦ ὑπάρχοντα ὑποβάλλειν, salutis causa suborta tempestate facultates in mare projicere. Aduersationem: ὁ ἐχθρὸς ἐπὶ τοῖς εὖ ὡσπερ, Inuidia aduersatur felicitibus. Ordinem. Eurip in Cyclope, τίς ὡρῶτος, τίς δ' ἐπὶ ὡρῶτες, Quis primus aut quis primo proximus? Potestatem, Isocrat. πρὸς δυναστείας ἔχοντας, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῶς ὄντας, principes, καὶ qui sub ipsorum sunt imperio. Excellentiam, οἱ ὅτῳ τοῖς παῖσιν, qui præsunt pueris, magistri seu pædagogi. Tempus: ἐπ' ἡμέτῃ δευτέρωσαντας, ultra diem lachrymantes. Locum, ὅτῳ τῇ μηλήτῳ λαθὼν ἡ νῆσος κείται. Adiectionem. Phocyl. Μὴδὲ γέ μιν γέμον ἀλγόνων ἀγῆς, ὅτῳ πῆμα πῆμα, id est, Ne tæ-das tædis damnis superaddeq; damna. Ita Linus, vulnus super vulnus. Contrarium, ἐπὶ τῷ δήμῳ, contra populum, apud Aristoph. Item post, ἐπὶ τοῦ.

Cum accusatiuo: τοῖς, post hæc. Cum accusatiuo, motum ad aliquid. Plato in Alcibi-

Alcibiade, ὅτι τοὺς ἴππους καὶ ὅτι τοὺς πῦραι διδασκαλίας ποιεῖται. *Tempus*, ὅτι χρόνον, *ad tempus*, aliquandiu. *Societatem*, οἱ ὅτι τὸν ἀντίγονον, *Antigoni comitatus*. *Vim*, *Callimachus in hymno Dianæ*, ἑδὲ καὶ χακοὺς ὅτι θήρας, *inuade noxia animalia*. *Locum*, *Homer.* ὅτι ὑπὲρ τὰ θαλάσσης. *Theoc.* πλατεία ὅτι χειλῶν. *Latus super labra natus*, de *Polyphemo*. *Occasionem*. *Xenoph.* ἀτακχυντία ὅτι πάντα τὰ αἰχρὰ ἡ γυμνῶν, *Impudentia in omnem ducit turpitudinem*. In compositione significat impositionem, ὅτι πῖπῶ, *superuenio*, ὅτι πλῖπῶ, *naui inuado*: *impeitum*, ὅτι χειρίῳ, ὅτι πρὶν γυμνῶν, *incurro*, *irtuo*: *ingressum*, ὅτι δ' ἐμῶν, *ingredior*. ὅτι κυμαίνω, *irruimpo*: *incrementum*, ὅτι περὶ τῶν, *præpolleo*, ὅτι χειρὶ μὲν, *hyemem duro*: *ardidattem*, ὅτι μεθ' αὐτῆς, *ferò addisco*, ὅτι μεθ' ἐμῶν, *post factum consulo*: *apertitudinem*, ὅτι μεθ' ἐμῶν, *adfingo*, ὅτι πῦρ πῖπῶ, *adapio*: *insidias*, *ut*, ὅτι πρὸς, *subfessor*.

In compositione.

ἄπει cum *geniuiuo*, *materiam*, ἄπει ματαλικῶν χράσει ὁ γὰρ ἄπει cum *Geniuiuo*. *Finem*, ἄπει ὅτι οἱ σύμμαχοι φασὶν ἀδικεῖν, *quam reuerti uiuo*. *gratia socij aiunt se iniuria adfici*: *contentionem*, *Eutrip.* in *Helena*, ἄλλοι φεῖς ὅτι καὶ ἄλλους ἄπει, ὁ δὲ ὅτι εἰς καυθμῶνα. *Martialis*, *Non est lis mihi de tribus capellis*. *Aestimationē*. *Plato*, ὅτι οὗς ἀν' ἄπει πλείους ποιεῖται, ὅτι πῶν ἀπαλλάττει τοὺς ζῷον. *Dij*, quos plurimifaciunt, eos citò ex hac vitæ miseria eripiunt. *Hom.* ἄπει πάντων ἐμφορῶν ἄλλων. *Defensionem*, ἀμύνεσθαι ἄπει πατρίδος, *pro patria pugnare*. *Comparisonem*, πῖμῶν ἄπει πάντων, *præ omnibus honorari*.

Cum datiuo, *causam*. *Hom.* δέδωκα ἄπει ξανθῶν μνηστῶν. *Re-* *Cum Dativio*.

munerationem, *Idem*, ἄπει γὰρ σφίσι δῶκαν Ἀθῆναι ἱρὰ ὅτι τῶν ἄπει καὶ ἄπει. *Sed hic casus præpositionis huius magis poeticus est quàm oratorius*. *Cum accusatiuo*, *personam*. *Demost.* *Cum accusatiuo*. *ἄπει αὐτὸν ἵχμῖμος γαλοῦν καὶ ποιντὰς αἰσχροὺς ἀσμάτων*, *Sciam trahit ridiculos mimos, & obscenos poetas*: de *Philippo rege*. *Habium*, ἄπει τὰ φοβερά ἢ ἀδρῆα, *in rebus formidolosi versatur fortitudo*. *Locum*, ἄπει τὰ ἀρχαία οἱ ἱφῶκοι περὶ σὺν κοιμῶν, *ad principum palatia Persarum adolescentes excubant*. *Tempus*, ἄπει ὥρα ἡκτην, *circa horam sextam*. *Sinum*, ὁ ποιεῖν ἐν οὐδὲς ἄπει σιλεῖν αὐτὸς ἑμαυτον. *Scitè obsonari ipse in Sicilia didici*. *Tractationem rei*: *ut*, τὰ ἄπει τοὺς θεοὺς, *sacrificia & cultus diuini*. *Vicinitatem*, ἄπει πῶν ἀλλο-

- ἀδρεῖαν, prope vel iuxta Alexādiam. *Causam*, καὶ τὴν αἰτίαν, propter rempubl. *Comitatum*, Eupolis, καὶ τὸν ἐμὸν, si quem hominem fauuum conspiciat, statim circa illum sum, illum insector. *Finem*, καὶ τὴν ἄλυσιν, τὸ ἀγαθόν, Finis boni in ventre est. In compositione habet incrementum, καὶ θάρσος, pertimidis, καὶ κενός, perpulcher, significat circuitum, καὶ ἑλάνην, circummycere, καὶ σπᾶτον πεδιύων, exercituum circyndare vel obsidere: excellentiam: ut, ἀμφὶ cum Genitino. πρὸς εἰμυ, καὶ γινόμενα, ante eo, praeflo. Αμφὶ cum genitino, materiam. Pind. ὅτι δ' ἀνδρὶ φάρμακον ἀμφὶ δαιμόνων καλὰ, Cum Datino. Decet hominem honesta de dys loqui. Cum Datino, poetice. Cum accusatino. Hom. αἰὶά μοι ἀμφ' ὀδυρόντι δαίφρονι δαίεται ἦτορ. Cum Accusatino, αἰ ἀμφὶ περὶ αἰών, pro familiaribus Priami. Item circiter, ἀμφὶ τὰς δώδεκα μυριάδας, circiter centum & viginti millia. In compositione significat complexum. ἀμφὶ δὲ καὶ, cōplector. Dubitationem, ἀμφιδόξῳ, in utramq; partem pendeo. Sed ut eiusdem significationis sunt, καὶ ὁ ἀμφὶ, ita καὶ magis est in usu, & utraq; interdum simul in compositione coniunguntur, vnde ὁ μοῖο σύντακτοι, à Lascari appellantur. Homer. οὐ οἱ χάρεις ὁμοῖα καὶ σφραγίσματα ἵππων.
- Τὸ cum Genitino. Τὸ cum Genitino significat motum de persona, ὑπὸ τῆς ἀγαθῶν τιμῶν, ἀ bonis honoratus. *Causam*, ὡς αἰδῶς ὅτι καλὸν πῶν τῶν γινόμενα, prae pudore animi occultans sententiam. *Tegumentum*, ὑπὸ χιτῶνος ἐξ, sub tunica, vel intra tunicam habet. Aristoph. in Vespis, ὑπὸ τῆς τοξυμάτων οὐκ ἦν ἰδ εἶν τὸν οὐρανόν, sub sagittis caelum non erat conspicuum. Apud poetas pro με accipitur. Hom. δαΐδων ὑπὸ λαμπομβάων. Pind. ὑπὸ ποικίλης φόρμιγος αἰοιδῶς. Cum datino subiectionē, ὑπὸ τῆς διδασκαλίας, sub præceptore. *Situm in loco*, ὑπὸ δρυὶ δρυκείταν, sub arbore recubat. *Imitationem*, λακιδαιμόνιοι βροχέας καὶ ὑπ' αὐλοῖς χορεύοντες, lentē ad cantum tibiarum incedentes. Cum accusatino locum, τὰ ὑπὸ σελήνῃ πάντα δυνάμετα, quæ sub lunari globo sunt, omnia mutationi obnoxia. Herodianus in vita Seueri, δεινύτοι φῆς τὰς ἐνοίας οἱ ὑπὸ τῶν ἀνατολῶν ἀνθρώποι, Acerrimis ingenijs homines orientales sunt præditi. *Tempus*, ὑπὸ τῶν ἑωθινῶν, sub auroram. *Personam*, μαθητὴς ὢν, ὑπὸ τὸν διδάσκοντα ἰδοί, Discipulus cum compositione. sis, subditus præceptori esto. In compositione significat diminutionem,

πίπτονem, ὑπὸ εἰδῶ, subuereor, ὑποσίκα, subiceo : infidias,
 ὑποπόμα, defraudo, ὑφ' ἑρπιδῶ, furitum rapio : improbitaliem
 materie, ὑπὸ χυρσοι, aurum nequam, ὑπὸ χελκοι, es adulteri-
 num & improbum : recursum, unde uerbum medium, ὑπο-
 ἔπαζω, in morbum rursus incido.

Regulæ generales.

Præpositiones cum uerbis composiæ si retinent suam si- *Prima.*
 gnificationem, retinent etiam plerumq; casus, ut in uerbo ad-
 monuimus, ἀποούζω τὸ πολέμω, συμνοικῶ τῇ γυναίκί, ὑπέρχω τὴ
 κεφαλὴ τῶ χεῖρα.

A præpositionibus quoq; facta aduerbia casus originis suæ *Secunda.*
 retinere diximus : ut, ἔξω τὸ οὐκίας, καὶ τὸ ῥονος.

Præpositiones, interiectis alijs uerbis, interdum dirimun- *Tertia.*
 tur à casu suo. Apollonius 4. Argon. ἐν δὲ θεός ἐκένει ἀρχαῖς,
 pro, ἰγχαῖς.

Postponuntur quoq; interdum suis casibus : ut, εἰρήνης πεί- *Quarta.*
 ρει, πεθνήσκων ὑπὲρ. Illa autem poetica sunt, δανείτω ἡμ, καὶ κῶν
 ἔξ, ἀρτίμωδον, διος δ' ἐκ πάντα τίτυκται. *Vel illud Virgil.*
in Buc. Inijciunt ipsis ex vincula fertis.

Nonnunquam geminantur apposiæ uerbis extra compo- *Quinta.*
 sitionem. *Vel eadem.* Aristoph. in Concionatricibus, οὐ γὰρ ἐν
 νίας τὸ σοφὸν ἐστὶ, ἀλλ' ἐν ταῖς πετεινῶν. *Vel diuersæ.* Euripid.
 εἰς ὅμματ' ἑὺν φῶτος ἐμὲ λείψα γλυκῶ. Eodem modo apud La-
 zinos. Cicer. pro Archiaia, Alexander cum in Sigæo ad A-
 chillis tumultum affuisset. Neuius apud Priscianum, Tibi
 serui multi apud mensam affant.

Geminantur itidem in compositione, & uel præpositiones *Sexta.*
 manens retento suo casu. ut Ouidius. 2. Meta. Argolica
 quod inante Phoronide fecit. *Vel aduerbia sunt,* eodem
 casu omisso, ut Propert. 2. Hic dominam exemplo ponat
 inante meam. Græci præpositiones cum aduerbijs iungunt.
 Aeschyl. κρείσσον εἰς ἀπαξ δανείν, ἢ τὰς ἀπδοαῖς ἰμείξει παχεῖν
 εἰς κακός, satius mori uno tempore, εἰς ἀπαξ. Sallust. Solus
 post hominum memoriam supplicia in post futuros compo-
 suit, εἰς τὰ ἔπειτα γυγνομένης.

Interdum omittuntur : ut, ὅν ἐπαθεῖν ἄρην ἔχθ' : pro, ὑπὲρ ὧν. *Septima.*

F. ij.

Omnium-

Octava.

Omittuntur & casus præpositionum, in primis si locum significant. Ita dicunt Græci, ἐν δὲ, deest ὄικον. Lucian. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐκ δὲ δασυγῶν. deest, γυμνάσιον, ἢ πάλαιστρον. Terent. in Adel. Vbi ad Dianæ veneris, deest, sacellum. Vlpian. Iurecon. Aquam pluuiam in suo retinere, vel superficiem ex vicini in suum deriuare. subintelligitur, fundum.

Nona.

Eleganter in medio substantiuī & adiectiuī nominis præpositiones ponuntur, ut in illis Homericis exemplis, πηγεῖ τ' ἐπὶ κρηναίῳ, μέγλη ἐπὶ κωδιαιεῖρι, νῆών δ' ἐπὶ καὶ κλισιάων.

Decima.

Præpositiones cum suis casibus loco nominum ponuntur præpositio articulo: quod supra pluribus exemplis de articulo declaratum est.

Vndecima.

Translato in priorem accentu, vel casibus suis postponuntur, vel verba fiunt. Theog. ὕστερ' αὐτῶν διαβάς ἐν τῷ μετὰ χοῳ ἐν. pro, ἐν τῷ. Homer. χαλκὴν δὲ δὴς ἐπὶ μῦθῳ, pro, ἐπὶ τῷ. Idem, οἱ πάτερ κείνους ἀπέ, pro, πατέρ. Sophoc. ἀπὸ ἀναδ' ἰδ' ἀνών, pro, ἀναδ' ἐν τῷ. Tale voluit esse Latini Grammatici illud Virgilij, nec fuga iam super vlla pericli. pro, superest: & eius imitatoris Siliij, Saucius haud illi comitum super vnus.

Duodecima.

Vna quoque, πῶς, mutato accentu, vim habet aduerbij. Hom. τὸ εἶδ' ἐν, πῶς, μὲν πολέμῳ ἐν, καὶ πῶς. Hesiod. πάντων πῶς, ἐν μὲν εἶδ'.

Decimatertia.

Postponitur præpositio verbo, cum quo composita est, sed non vsuatur. ut in illo poetae veteris, ὅς τ' ἐς δὴς φάσκει σὺν οἰκῇ σὺν δὴς, pro, σὺν οἰκῇ.

Decima quarta.
Præpositio loco
Nominis.

Præpositio cum suo casu loco nominis per circumscriptio-nem vsurpatur. Diphilus. Ἀγνοεῖς ἐν τῇ ἀρχῇ ὅτ' ὄζει, ἐν τῇ φράσει, ἢ ὅθ' ὄζει, ἢ πῶς ἐραύσει. Ignoras, quod in execrationibus est, qui aut viam non recte monstrabis, aut lumen accenderis? ut Ennius verius apud Ciceronem, ἐν ἀρχῇ ὄζει, in execrationibus est, pro execrandus est. Eadem imitatione Cicero, Illud est in officio, ut ei plurimum tribuamus, à quo plurimum deligimur. In officio est, pro officiosus est.

DE

DE CONIVNCTIONE.

Coniunctionis est proprium similes coniungere orationis partes, ut nomen nomini, verbum verbo: & genuina partium accidentia, ut casum casui, modum modo.

Hoc mutari potest vel elegantie causa, vel carminis. *Regula prima.*
legantie causa, ut in partibus orationis dissimilibus. Xenop.
 lib. 1. πείθεις. Ἐπικρίζει πῖ ἢ πμὴ τὰς πόνας τοὺς ἀρχόντες, καὶ τὸ αὐτὸ νειδεῖν, ὅπως λαθάνει ὅτι ἀνποιοῖν. *Rectum enim fuisset,*
 ἢ πμὴ, καὶ ἢ αὐτὸ εἰδούς. *Plutarchus,* καὶ δὲ δερμὶν ὅδωρ τί σεν δὲ
 τίξει μαλθακὰ ἡῶα, ὡς δόξα ποιεῖ, καὶ τὸ πμᾶδ' μὲν πρὸς δολι-
 μῶς πόνοι ἢ δ' ὄν, καματόντ' εὖ καματόν: *pro, δόξα καὶ ἢ πμᾶ,*
Carminis causa, ut in accidentibus partium dissimilibus.
quod exemplis Latinis declarabo. Ovidius 3. *Amorum.* Nec
 tibi turpe puta crinem, ut Phylleia mater, Soluere, &
 effusus colla reflecte comis. *rectius enim fuisset, nec tibi*
turpe puta soluere & reflectere. Idem 4. *Met.* Tecta re-
 pentē quati, pingueſque ardere videntur Lampades, &
 rutilis collucent ignibus ædes, Falsaſque læuarum si-
 mulachra vlulare ferarum. *in hoc exemplo principio & fi-*
ni non respondet medium, nisi scribas collucere, pro collucent,
quod fieri vetant codices vetusti, & his similia apud eun-
dem poetam exempla.

Copulatiue nominum substantiuorum, modo in præposi-
iones mutantur, modo in aduerbia. In præpositiones, ut in
 Psalmis, πρὸς βύττεσι καὶ παρτίεσσιν. *item τὰς μικρὰς μετὰ τῶν*
μεγάλων, pro quibus Latinus dicimus: senes & iuuenes, item
pusillos atque magnos. In aduerbia. Apoll. α. Argon. ἰχθύες
 αἰσινόντες ὑπὲρ ἀλός, Ἀμμύρα παύεις Ἀπλῆτοι. *pro, ταύτῃ καὶ Ἀ-*
πλῆτοι. Horatius 1. Carm. Melpomene, cui liquidam pater
 Vocem cum cithara dedit. *pro vocem & citharam.* Te-
 rentius in Heau. Quid ille iam dudum Gnatus cessat
 cum Syro? *pro gnatus & Syrus.* Silius etiam mutauit
 qualitatem speciei magis poeticè, lib. 8. Cum Venetis A-
 quileia perfuret. *pro, Veneti & Aquilegenienses.*

Coniunctiones consociationem habent cum aduerbijs, & Tertia,
inter se ipsæ mutuo connectuntur, unde ἀναφορικοί, & ὑπα-
καθιστικοὶ σύν δ' ἑπαυσι dicuntur, vel quando altera responder

alteri: *ut* ὡς & δὲ. *Isocrat.* βραδείας ὡς φίλος γένε, γὰρ ὁ μὲν
 δὲ πρὶν διαμθεῖν, *Vel quando una bis ponitur: ut, 1. In af-*
firmatiuis. *Hesiod.* καὶ κεκαμύς κεκαμεικότες, καὶ τέκτονι τέκ-
 των. *2. In negatiuis.* *Isocrat.* μὴ τι μὴ βλάβης περὶ τοῦ φίλου,
 μὴ τι ἀπεργεῖναι τοῦ ἐταίρου δόξαι. *3. In distinctiuis.* *Homer.*
 ἢ Αἴας, ἢ Ἰδμενέως, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς.

Quarta.

Coniunctiones (ut docet Gaza) aut antecedunt, aut
collocantur in medio, aut consequuntur. Antecedunt autem
& consequuntur vel orationem, vel dictionem, vel vniunq.
hoc est, ἢ τὸν λόγον, ἢ τὴν λέξιν, ἢ ἀμφότερον.

Coniunctiones quæ antecedant.

Antecedunt orationem, αὐτὰρ vel αὐτὰρ, statim in initio
positæ. Item ἢτοι, quando ὡς significat: vel paulo post initium
positæ: ut ὡς & γὰρ. Dictionem, ut τι & καὶ, οὐκας τι καὶ
ἢ καὶ τα: item ἀεὶ, cum dubitationem significat: præterea ἀλ-
λά & ἀλλὰ μὲν. Virunq. *ut quæ appellantur causales: γὰρ ἵα-*
men excepta.

Quæ medium teneant.

Medium locum tenent in oratione ἀλλὰ, ὅμως, καὶ περ, & α-
λλὰ, quæ ἐπακολουθεῖαν habent alterius antecedentis: ut,
ἀλλὰ καὶ, sed etiam, concomitatur ἐ μόνον non solum. Coniun-
ctionem οὐτως, antecedit ὡς περ.

Quæ conse- quantur.

Consequuntur orationem, ut ἔτι & καὶ, cum antecessit ὁ μοί-
ως. Dictionem, ut inclinatiuæ seu ἐγκλιτικῇ dictæ, τε, καὶ, καὶ,
γὰρ, περ. Item παρὰ πλεονεξικῇ, seu expletiuæ: δι, πως, τοι, πο-
τὲ, & his similes. Virunq. *ut δὲ, quoties ὡς sequitur.*

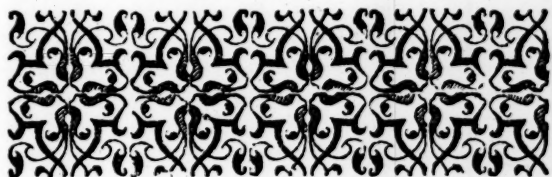
Quæ antece- dant & conse- quantur.

Antecedunt & consequuntur quæ sententiam aliquam
continuant & perficiunt. Quod si antecedunt, tum id rectè
fit ordine. Homer. a. Iliad. εἰπὲρ γὰρ τι γόλον γὰ καὶ αὐτῇ μιν κα-
 τατίψῃ, Ἀλλὰ γὰ καὶ μετίπορος ἔχει κόπον ὅφρα τι λίσσῃ. *Sin con-*
sequuntur, tum id fit naturæ ordine inuerso, nempe cum ra-
tio, quæ proponi debet, in oratione postponitur. Idem, ἢ καὶ γὰρ
θίσσῃ, ὡς ἄμους, ὡς ἰαμοῖοι τε πῦθες, Ἀλλοῖτε βῶες μυράδες καὶ χα-
ερίατο θυμῷ, Εἰ σφῶν τὰς πάντα πλοῖατο μεταμφοί-
σιν.

Quinta.

Particule coniunctionum interdum cumulantur in ora-
tione. Hom. γ. Iliad. ἢ ὡς δὲ ὡς γὰρ ἐν ἔχ' ἀπὸ οὐκ ὡς μὲν ἰδὲ ὡς τε
 εἰς καὶ χερσὶ, καὶ ἔργει, φέρτερος εἶναι. *Verū de nulla orationis parte*
præcipere difficilius est, quàm de collocatione, vsu, varietate
coniunctionem: neq. frustra ad Theodestem Aristoteles
collocatio-

collocationum particularium ἢ ἀναπόδοσιν inter primis elegantis orationis munus recensuit. Quamobrem lectione potius & observatione, quàm numero & multitudine præceptorum, illarum certa cognitio erit comparanda. Legant autem studiosi accuratè observationes Marini Crusi, viri diligentissimi: ut annotent sedulò ipsi, quæ in usu vulgari sunt, & quæ in poetarum scriptis diuersa inueniuntur.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΡΗ.

ῥέμεν τὸν θεόλογον, περὶ τῆς κατ' ἐκμύαν
διαγωγῆς.

EPISTOLA MAGNI
BASILII, AD SANCTVM GRE-
gorium Theologum de vita in solitudine
agenda.

BASILIVS.

¹ ΕΠΕΙΝΩΝ ² Συν ³ τίω ⁴ ἐπιστολῶν, ⁵ ὡς περ ⁶ εἰ ⁷ τῶν
⁸ ἡμῶν φίλων ⁹ παίδας ¹⁰ ἐκ ¹¹ τῆς ¹² ἐμφανιμένης ¹³ αὐ-
τοῖς ¹⁴ ὁμοιότητος ¹⁵ πρὸς ¹⁶ τὸν τικόντα ¹⁷ ἐπιγινώσκουσιν.

VERBVM VERBO REDDITVM.

¹ ΑΓΝΟVI ² tuam ³ epistolam, ⁴ ut ⁵ qui ⁶ amico-
rum ⁷ proles ⁸ ex ⁹ apparente in ¹⁰ eis ¹¹ similitudi-
ne ¹² ad ¹³ parentes ¹⁴ agnoscunt.

F.iii.

T.

1 Ἰδὲ 2 γὰρ 3 μὴ 4 μέγα 5 εἶπεν 6 φῶσαι, 7 τὴν 8 τὴν 9 καὶ 10
 πασκανῶν, 11 ἀπὸς τοὺς 12 ἀπαίοντες 13 ἑμὴν 14 πᾶσι τῶν 15 ψυχῶν
 16 σὺ, 17 εἰς 18 τὸν 19 μὲν 20 βίον, 21 ὅτι 22 αὐτὸς 23 ὁ 24
 αὐτὸς 25 τὸ 26 μέγα 27 καὶ 28 τῆς διαγωγῆς 29 οὐκ 30 ἔν
 31 ὄντας τοὺς 32 διάνους, 33 καὶ τῆς οὐσίας 34 ψυχῆς, 35 τῆς 36 πάντας
 37 τῶν 38 τῶν 39 μὲν 40 τοῦ μένους, 41 ἀπὸς τῶν 42 αὐτῶν 43 ἐπαγ-
 γελίας 44 ἀποκαταστάσεως 45 ἡμῶν 46 μακαριότητος.

² Nam³ haud⁴ magnum⁵ esse⁶ dicere⁸ loci⁹ structu-
ram, ¹⁰ ad¹¹ ingenerandum¹² imperium¹³ aliquem¹⁴ ani-
mo¹⁵ suo, ¹⁶ ad¹⁸ cum¹⁹ nobis²⁰ vitam²¹ priusquam²² de
²⁴ modo²⁵ aliquid²⁶ didiceris²⁷ & ²⁸ conversatione: ²⁹
rursus³⁰ esse³¹ reuera³² sensus, ³³ & ³⁴ in³⁵ animi, ³⁶ omnia
³⁸ hic³⁹ nihili⁴⁰ facientis, ⁴¹ prae⁴² in⁴³ pollicitationibus
⁴⁴ reposita⁴⁵ nobis⁴⁶ beatitudine.

¹ Ἐγὼ δὲ ² ἀπὸ τοῦ ³ αὐτοῦ ⁴ ὅτι τοῦ ⁵ ἰσχυροῦ ⁶ ταύτης,
⁷ νυκτὸς καὶ ⁸ ἡμέρας, ⁹ γράφειν ¹⁰ αἰχμαλωσίαν. ¹¹ κατέλπει ¹² μὲν
¹³ γὰρ ¹⁴ τὰς αἰ ¹⁵ ἀσφ ¹⁶ διατελεῖς, ¹⁷ αἰς ¹⁸ μωρὰν ¹⁹ κακῶν
²⁰ ἀφορμὰς, ²¹ ἐμαυτὴν δὲ ²² ἔπι ²³ δόλοισιν ²⁴ ἠδυνήτω.

¹ Ego verò ² quæ quidem facio ³ ipse ⁴ in ⁵ solitudine ⁶ hac, ⁷ nocte & ⁸ die, ⁹ scribere ¹⁰ erubescō, ¹¹ derelinqui ¹² quidem ¹³ enim in ¹⁴ urbe ¹⁵ occupationes, ¹⁶ tanquam ¹⁷ sexcentorum ¹⁸ malorum ¹⁹ causas, ²⁰ meipsum autem ²¹ nondum ²² derelinquere ²³ potui.

¹ Αλλ' ² ὅμοιός ³ εἰμι ⁴ τοῖς ⁵ ἐν θαλάσσῃ ⁶ ὑπὸ τῆς ⁷ κροῦσῆς
τὸν ⁸ πλῆν ⁹ ἀπειρίας ¹⁰ ὀππολυμύριοις καὶ ¹¹ γαυπαῶσι.

¹ Sed ² similis ³ sum ⁵ in mari ⁶ pra⁷ circa ⁸ navigatio-
nem ⁹ inexperientia ¹⁰ parcunibus & ¹¹ nauseantibus.

Οἱ τὸ ³μαζαίνειν ³πλάει ⁴διυφαινεύουσιν, ⁵ὥς ⁶πρωὺ ⁷τὸν σάλον ⁸πεμψέμεν. ⁹καὶ ἐξείν ¹⁰ἐπὶ τὸν λάμβον ¹¹τὸ ¹²ἀκρίνον ¹³μεταβαίνειν, ¹⁴πᾶσι καὶ ναυπῶσι καὶ ¹⁵δορυῶται. ¹⁶συμμετέρχεται γὰρ αὐτοῖς ¹⁷ἡ ἀνδία καὶ ¹⁸ζολή.

¹ Qui ² magnitudine ³ navigij ⁴ offenduntur, ⁵ tanquam ⁶ mulier

⁶ multam ⁷ iactationem ⁸ præbente. ⁹ & illinc ¹⁰ in lembum
¹¹ aut ¹² acaium ¹³ transeuntes, ¹⁴ ubique naseant & ¹⁵
hærent. ¹⁶ transgreditur enim cū ipsi ¹⁷ molestia & ¹⁸ bilis.

¹ Τοις τοῖς ² ἐν ³ ἡ ⁴ καὶ ⁵ τὸ ἡμίτερον. τὰ γὰρ ⁶ ἰνοικα ⁷ πᾶσι
⁸ συμπεριέροντες, πανταχῶ ⁹ μὲν γὰρ ¹⁰ ὁμοίαν δορυβαν ¹¹ ἰσχυρ.
¹² ὡς τε ¹³ ἐδὲν ¹⁴ μέγα τῆς ¹⁵ ἰρημίας ¹⁷ ἀποτάμει. ¹⁶ ταύτης.

¹ Tale ² igitur ³ quiddam & ⁴ nostrum. nam ⁶ dome-
sticus ⁷ perurbationes ⁸ simul circumferentes, ubique ⁹ cum
¹⁰ similibus tumultibus ¹¹ sumus. ¹² itaque ¹³ nihil ¹⁴ magni
¹⁵ solitudine ¹⁷ lucrati sumus ¹⁶ hac.

Ἀλλ' ἂν τοῖς ² ποιεῖν ³ ἴδῃ, καὶ ⁴ ὅθεν ⁵ ὑπερβῇ ⁶ ἡμῖν ⁷ γὰρ ἰσχυρὸν
⁸ ἔχοντα τῷ ⁹ ἀπὸς σωτηρίῳ ¹⁰ κατανηνοταμῶν (¹¹ εἰ τις ¹² γὰρ,
φῆσι, ¹³ θάλει ¹⁴ ὁπίσω ¹⁵ με ¹⁶ ἔλθειν, ¹⁷ ἀπαρησέσω ¹⁸ ἑαυ-
τὸν, καὶ ¹⁹ ἀράτω τὸν ²⁰ σταυρὸν ²¹ αὐτοῦ, καὶ ²² ἀκολουθεῖτω ²³ μοι)
²⁴ ταῦτά ²⁵ ὄντι. ²⁶ εἰ ἡσυχία ²⁷ τῶν τῶν ἰσχυρ ²⁸ περὶ αὐτῶν ²⁹ ἀπο-
σκήσει.

Quæ ¹ vero ² facere ³ oportet & ⁴ unde ⁵ licuit ⁶ nobis
vestigis ⁸ herere ⁹ ad salutem ¹⁰ præsentis (¹¹ si quis ¹² e-
nim, inquit, ¹³ vult ¹⁴ post ¹⁵ me ¹⁶ venire ¹⁷ abneget ¹⁸ seip-
sum, & ¹⁹ tollat ²⁰ crucem ²¹ suam, & ²² sequatur ²³ me) ²⁴
hec ²⁵ sunt ²⁶ in quiete ²⁷ mentem habere ²⁸ conari ²⁹ con-
uenit.

¹ Ὡς γὰρ ² ὁ φθιμὸς ³ ἀπειρομέτρον ⁴ σωτηρίας, ⁵ καὶ νυνὶ μὲν ⁶
ὅτι τὰ πλάγια ⁷ ἀπειρομέτρον, νυνὶ δὲ ⁸ ἀπὸς τὰ αἶμα καὶ ἔστω ⁹ τυ-
πὰ ¹⁰ μεταστρεφόμετρον, ¹¹ ἴδῃ ¹² ἀπαρῶς ¹³ οὐχ ¹⁴ ἴσonti, ἀλλὰ
¹⁵ καὶ ¹⁶ ἀποστρεφόντων ¹⁷ τὴν ὁψὲν τῆς ¹⁸ ἐρημίας, ¹⁹ εἰ ²⁰ μέλλοις
²¹ ἀπαρῇ ²² αὐτοῦ ²³ ποιεῖν τὴν ²⁴ θέαν, ²⁵ ἔτω καὶ νυνὶ ²⁶ ἀποσ-
που ²⁷ ὑπὸ ²⁸ μελέων ²⁹ γὰρ ³⁰ καὶ τὸν κόσμον ³¹ φεγγησίδων ³²
ἀπειρομέτρον, ³³ ἀμύχανον ἀπαρῶς ³⁴ ἐκαστίσας τῆς ³⁵ ἀληθείας.

¹ Vt enim ² oculum ³ circumaction ⁴ assidue, ⁵ & nunc
quidem ⁶ in obliqua ⁷ circumlatum, nunc vero ⁸ ad superna
& inferna ⁹ idem ¹⁰ reuersum, ¹¹ cernere ¹² euidenter

Ff. v.

¹³ non

¹³ non ¹⁴ possibile, sed ¹⁵ oportet ¹⁶ affixum-esse ¹⁷ obtusum
¹⁸ visio, ¹⁹ si ²⁰ futurus sit ²¹ evidente ²² ipsius ²³ facere ²⁴
 confectum : ²⁵ sic ²⁶ mentem ²⁷ ab ²⁸ innumeris
²⁹ in mundo ³¹ curis ³² distractam ³³ difficile evidenter ³⁴
 intendere ³⁵ veritati.

Αλλὰ τὸν μὲν ἔγωγε τῆς ¹ δισμοῖς τῆς ² γάμου ³ συνεισυμβῶν, ⁴
 λυσώδεις ⁵ ὀπιθυμίας, καὶ ⁶ ὁρμῶν ⁷ δυσχερέτεσσι, καὶ ⁸ ἐφορῶν τι-
 νῶν ⁹ δυστέλεστος ¹⁰ ἐκταρασσουσι.

Sed quidem nondum ¹ vinculis ² nuptiarum ³ costrictum
⁴ rabide ⁵ cupidines ⁶ impetu ⁷ irretenti, ⁸ amores
 quidam ⁹ perdit ¹⁰ perturbant.

Τὸν δὲ ἡδὴ ² κατεσλημμένον ³ ὁμαζύγων ⁴ ἔτερος ἄνδρος φρο-
 νίδων ⁵ ἐκδέχεται. ἐν ⁶ ἀπαθείᾳ, ⁷ παίδων ⁸ ὀπιθυμία, ⁹ ζωῶν
 καὶ ¹⁰ φυλακῇ, ¹¹ οἴκῳ ὀπιμείλεια, ¹² οἰκατῶν ¹³ πορευσιῶν, ¹⁴
 αἱ καὶ τὰ ¹⁵ συμβόλαια ¹⁶ βλάπτει, οἱ παρὸς τοῦ ¹⁷ γένεστος ¹⁸ δια-
 πλκπτοι, αἱ ἐν τοῖς ¹⁹ δικαστηρίοις ²⁰ συμπλοκαί, τῆς ²¹ ἐμ-
 πορίας οἱ ²² κίνδυνοι, αἱ τῆς ²³ γαυρίας ²⁴ διαπονήσεις. ²⁵ πάντα
 ἡμέτερος ²⁶ ἰδίῳ ²⁷ ἡκεῖ ²⁸ φέρουσι τῆς ²⁹ ψυχῆς ³⁰ ὀπισκοπῶσι.
 καὶ αἱ ³¹ νόκτες τὰς ³² μεσημερίας ³³ φροντίδας ³⁴ παραλαβῶ-
 σαι, ἐν ³⁵ ταῖς αὐταῖς ³⁶ φαιτασίαις ³⁷ ἔξαπατῶσι τὴν ἐν.

At ¹ iam ² occupatum ³ coninge ⁴ alter tumultus cura-
 rum ⁵ excipit : in ⁶ orbitate, ⁷ prolium ⁸ desiderium, ⁹ uxo-
 ris ¹⁰ custodia, ¹¹ domus procuratio, ¹² ministrorum ¹³ præfe-
 ctura, in ¹⁴ coactibus ¹⁵ damna, cum ¹⁶ vicinis ¹⁷ digladi-
 ationes, in ¹⁸ foro ¹⁹ conuersationes ²⁰ negotiationis ²¹ pericu-
 la, ²² agriculturæ ²³ labores : ²⁴ unaquæque dies ²⁵ propriam
²⁶ venit ²⁷ ferens ²⁸ animi ²⁹ caliginem. Et ³⁰ noctes ³¹ diurnas
³² curas ³³ excipientes, in ³⁴ eisdem ³⁵ phantasiis ³⁶ fal-
 lunt mentem.

Ἐπεὶ δὲ ² φυγὴ ³ μία, ὁ ⁴ χωρισμὸς ἀπὸ τῆς ⁵ κόσμου ⁶ πα-
 τὸς. κόσμου δὲ ⁷ αἰσχυρῶς, καὶ ⁸ τὸ ⁹ ἔξω αὐτοῦ ¹⁰ ἡλυθαι ¹¹ σω-
 ματικῶς, ἀλλὰ τῆς ¹² παρὰ τὸ σῶμα ¹³ συμπαθείας τὴν ψυ-
 χὴν ¹⁴ ἀπορήναι, καὶ ἡλυθαι ¹⁵ ἀπολεῖν, ¹⁶ αἰκόν, ¹⁷ αἰδῶν,
¹⁸ ἀφιλί-

¹⁸ ἀφιλάτατον, ¹⁹ ἀκτίμητον, ²⁰ ἀζιον, ²¹ ἀσφράζιμον, ²² ἀσυναλλακτον, ²³ ἀμετάλητον ²⁴ ἀδιεργασίαν ²⁵ διδαγμάτων, ²⁶ ἰστορίων ²⁷ ἐκ τῆς καρδίας τῆς ἐν τῇ ²⁸ θείας ²⁹ διδασκαλίας ³⁰ ἐξομολογίας ³¹ διατυπώσεις.

¹ Horum autem ² fuga ³ una ⁴ separatio à ⁵ mundo ⁶ universo. Mundi vero ⁷ secessus, ⁸ non ⁹ extra ipsum ¹⁰ fieri ¹¹ corporaliter, sed ¹² cum corpore ¹³ consensu animarum ¹⁴ abrumperet, & fieri ¹⁵ exiorem, ¹⁶ sine domo, ¹⁷ carentem proprio, ¹⁸ nescium-sodalitatis, ¹⁹ inopem, ²⁰ sine facultatibus, ²¹ vacantem-negotijs, ²² alienum-à contractibus, ²³ rudem ²⁴ humanarum ²⁵ disciplinarum, paratum ²⁶ admittere ²⁷ corde ex ²⁸ diuina ²⁹ doctrina ³⁰ ingenitas ³¹ informationes.

¹ Ἐτοιμασία δὲ καρδίας, ἢ ² ἀπομάκρυνσις τῆς ἐν πνεύματι ³ συνηθείας ⁴ ἀσφραγισμένων αὐτῶν διδαγμάτων.

¹ Præparatio vero cordis, ² obliuio ex praua ³ consuetudine ⁴ ante-occupantium ipsum doctrinarum.

Ὅτε γὰρ ἐν ¹ κρητῶ ² γράφει ³ δυνάτον, μὴ ⁴ καταλείνεται ⁵ ἀποκειμένης ⁶ χαρακτέρας, ἢ τῆς ψυχῆς ⁷ δόγματα θεῖα ⁸ παραδίδωται, μὴ τὰς ἐν τῇ ⁹ εὐθείας ¹⁰ ἀσφράγιδας αὐτῆς ¹¹ ἐξελόντα,

Neque enim in ¹ cera ² scribere ³ possibile, non ⁴ delentium ⁵ insidios ⁶ characteres, neque animæ ⁷ placita diuina ⁸ accommodare, non ex ⁹ consuetudine ¹⁰ anticipatas opiniones ex ea ¹¹ eximentem.

¹ Πρὸς δὲ τὸ τοῦ ² μέγιστον ³ ὄφελος ἡμῶν ἢ ἐρημία παρέχεται, ⁴ μεταναστεύουσι ἡμῶν τὰ πάθη, καὶ ὁρῶντες ⁵ διδούσας τῇ λογῇ, παντελῶς αὐτὰ τῆς ψυχῆς ⁶ ἐκτιμῶν.

¹ Ad vero hoc ² maximam ³ utilitatem nobis solitudo præbet, ⁴ consopiens nostras perurbationes, & otium ⁵ dans rationi, omnino ipsas ex anima ⁶ elidendi.

Ὡς γὰρ τὸ πνεῦμα ¹ δουλαγωγῆστέ² ὅτι ³ κατεμάχοντα· ὅπως
 ἐπιθυμῶν, καὶ ⁴ ὀρεγῶν, καὶ φύβοι, καὶ λύπαι, καὶ ⁵ ἰοβόλα τῆς ψυχῆς
 καὶ ⁶ κατευνασθέντα δια τῆς ἡσυχίας, καὶ μὴ ⁷ ἐξαγριανόμενα τῇ
⁸ ζωῇ· ἡρεσισμῶς, ¹⁰ δουλαγωγῶντες τῇ ¹¹ δυνάμει τοῦ λό-
 γου ¹² γίνεσθαι.

*Vi enim feræ¹ faciles superati² sum³ permixse: scē
 cūpiscētia, et⁴ iræ, et⁵ pavores, et⁶ mæiores, venefica a-
 nime malæ,⁶ consopita per quietem; et⁷ nō⁷ exasperata⁸ as-
 siduo⁹ irrimamento, ¹⁰ superabiliora¹¹ vi rationis¹² sum¹².*

¹ Ἐσὼ τοίνυν τὸ χεῖρον τοῦ ἐν τῷ, ² ὅτι πρὸς ὅτι ³ καὶ τὸ ἡμέτερον,
⁴ ὁ πνευματικὸς αἰθερόπων ⁵ ἀπὸ λαγνυμένων, οἷς ⁷ μὴ ἐπὶ μηδενὸς ⁸
 ὅτι ⁹ ἐξῶθεν τὸ σωμῆς τῆς ¹⁰ ἀσκησῆς ¹¹ διακρίπτει, ἀσκησις
 δὲ ¹² ὑποβείας πλὴν ψυχῇ ¹³ τῇ φέρει τοῖς δυνάμεις ¹⁴ διανοήματα.

*Sit igitur locus talis² qualis est³ et⁴ noster, congreg-
 su hominum⁵ liber⁶ vi⁷ ne a nullo⁸ externorum⁹ assidui-
 tas¹⁰ meditationis¹¹ interpelletur. meditatio autem¹² pie-
 tatis animam¹³ nutrit divinis¹⁴ cogitationibus.*

Τί ἐν ¹ μακροτέρῳ τῷ πλὴν ² ἀγγέλων χορείῳ ἐν γῇ ³ με-
 μεῖσται· ὁ δὲ μὴ ⁴ ἀρχεμενὸς ἡμέτερος ⁵ εἰς ὁρχας ⁶ ὁριώμετα, καὶ ⁷
 ὁμοιοί, καὶ οἰκῶν ⁸ γαργίρειν τοῖς ⁹ κτιστοῖς· εἴτα ἡλίου ¹⁰ καὶ ἀστροῦ
¹¹ διαλάμψαντος ¹² ἐν ἡμέρᾳ ¹³ τῶν ἀνθρώπων, πανταχῶς ἀπὸ τῆς
 ὁρχῆς ¹⁴ συμπάρσις, καὶ τοῖς ὁμοιοῖς ὁμοιοῖς ¹⁵ ἀλλὰ ¹⁶ παρρη-
 τῆν τας ¹⁷ ἡρασίας. τὸ γὰρ ἰλαρὸν καὶ ¹⁸ ἀλυπὸν τῆς ψυχῆς ¹⁹ κα-
 τὰς μακρὰς αἰετῶν ὁμοιοῖς ²⁰ παρρησίᾳ ²¹ χαρίζεται.

*Quid igitur¹ beatius² angelorum concentuum in terra³
 imitari? statim quidem⁴ incipiente die⁵ in prece⁶ exurgen-
 tem, et⁷ hymnis, et⁸ canticis⁹ venerari⁹ creatam? deinde
 sole¹⁰ purè¹¹ resplendente¹² ad opera¹³ conuersum, ubique
 ipsi precatione¹⁴ presente, et¹⁵ hymnis tanquam¹⁵ sale¹⁶ cō-
 dire¹⁷ affiones. Nam hilarem et¹⁸ alacrem animæ¹⁹ sta-
 tum hymnorum²⁰ cohortationes²¹ largiuntur.*

Ἡσυχία ἐν ¹ ἀρχῇ ² καὶ ἀστροφῶς τῇ ψυχῇ, μάλιστα γὰρ τῆς, ³ λα-
 λήσεως

ἅς τις ⁴ τὰ ὅτι ἀνθρώπων, μήτε ὀφθαλμῶν ⁵ διχρόας ⁶ σωμα-
των καὶ ⁷ συμμετείας ⁸ περικκοπιμάτων μήτε ⁹ ἀκοῆς τὸν ¹⁰ τόπον
τῆς ψυχῆς ¹¹ ἐκλυύσης, ἐπὶ ¹² ἀκρόσιν ¹³ μαλὸν πρὸς ἡδονῶν ¹⁴ πε-
ποιημένων, μήτε ¹⁵ ῥήμασι ¹⁶ διτραπελίαν καὶ ¹⁷ γλοισσῶν αἰσθη-
των, ¹⁸ οὐδὲ ¹⁹ μέλιστα ²⁰ λυεῖν τῆς ψυχῆς τὸν τόπον ²¹ πέφυκε.

*Quies ergo ¹ principium ² expirationis anime, neque lin-
gua ³ loquente ⁴ res hominum, neque oculis ⁵ nitidos colores
corporum et ⁷ proportiones ⁸ circumspicientibus, neque ⁹
audiu ¹⁰ vigorem animi ¹¹ dissolvente, in ¹² auscultatione ¹³
carminum ad voluptatem ¹⁴ factorum, neque ¹⁵ verbis ¹⁶
scurrilium et ¹⁷ ridiculorum hominum, ¹⁸ quod ¹⁹ maxime
²⁰ frangere animi intensionem ²¹ natum est.*

Νῆς ¹ μὴ γὰρ μὴ ² σκαδαπύμφορος ³ ὅτι τὰ ἔξω, καὶ ἐπὶ ὅτι
⁴ αἰσθητικῶν ὅτι τὸν κόσμον ⁵ διαχρόμφορος, ⁶ ἐπαύσει μὴ πρὸς ἡ-
δονῶν, ⁷ οὐδὲ αὐτὸν δὲ πρὸς τὴν τῶν θεῶν ⁸ ἡνωδῶν ⁹ αἰσθητήν.

*Mens ¹ quidem enim non ² dispersa ³ ad externa, neque a
⁴ sensorij in mundum ⁵ diffusa ⁶ redit quidem ad seipsam, ⁷
per seipsam vero ad Dei ⁸ noitionem ⁹ ascendit.*

¹ Καθεῖναι τῇ ² καλλεί ³ περικκοπιμῶν τε καὶ ⁴ ἐκκοπιμῶν,
καὶ αὐτῆς ⁵ φύσεως ⁶ λήθην ⁷ λαμβάνει, μήτε πρὸς ⁸ τερφῆς φρον-
τίδα, μήτε πρὸς ⁹ περικκοπιῶν ¹⁰ μέλιστα τὴν ψυχῇ ¹¹ καθεῖ-
ναι μῶν.

*Et illo ² decore ³ circumlustrataq, et ⁴ illustrata, etiam
ipsius ⁵ nature ⁶ obliuionem ⁷ capit, neque ad ⁸ cibi curam,
neque ad ⁹ vestimentorum ¹⁰ sollicitudinem animum ¹¹ de-
trahens.*

Ἀλλὰ πολλὴν ὅτι ὅτι ¹ γνῶναι φροντίδων ² ἄγων, τὴν ³ πᾶσαν
αὐτῇ αὐτοδὴν ὅτι τὴν ⁴ κτήσιν ὅτι ⁵ αἰωνίαν ἀγαθῶν ⁶ μετατίθη-
σι, πῶς μὴ ⁷ κατορθώσῃ αὐτῇ ⁸ σωφροσύνη καὶ ⁹ ἀνδρεία, πῶς
δὲ ¹⁰ δικαιοσύνη καὶ ¹¹ φρόνησις, καὶ ¹² λοιπαί, ἅμα ταῖς ¹³
γλυκύταις ταύταις ¹⁴ ἀποδιδράμειν, ¹⁵ καθηκόντως ¹⁶ ἔκαστε ¹⁷ ὅτι
πλεῖν ¹⁸ ὅτι καὶ τὸν κόσμον ¹⁹ ὡς ἀλλοτρίον αὐτοδὴν.

Sed otium à terrenis curis² agens,³ omne suum studium ad⁴ acquisitionem⁵ æternorum bonorum⁶ traducit, quomodo quidem⁷ rectè præstetur ipsi⁸ temperantia &⁹ fortitudo, quomodo vero iustitia &¹⁰ prudentia, &¹¹ reliquæ virtutes, quosquos sub¹² generales has¹³ distribuit, ¹⁴ decenter singula¹⁵ exequi¹⁶ in vita¹⁷ admonent studiosum.

Ἡ μέγιστη δὲ ὁδὸς πρὸς τὴν τῷ² κατὰ δὴ καὶ τοὺς³ ὑποστῆσαι εὐερίσκονται, καὶ οἱ βίαι ἢ μακαρίων⁴ καὶ ἁγίων⁵ ἀειζητοῦν⁶ παραδειδομένοι⁷ ὅτι οὗτοι⁸ εἰκόνοισιν⁹ ἑμψυχοῖ¹⁰ τῆς κ¹¹ Θεοῦ¹² πολιτείας, τῶ¹³ μιμησάμενοι τῶν ἀγαθῶν ἔργων¹⁴ ἀφίκεσθαι.

Maxima porro via ad² officij³ inventionem, & meditatio⁴ divinitus-inspiratarum⁵ scripturarum.

Ἐν¹ ταύταις γὰρ καὶ αἱ τῶν² ἀράξεων³ ὑποστῆσαι εὐερίσκονται, καὶ οἱ βίαι ἢ μακαρίων⁴ καὶ ἁγίων⁵ ἀειζητοῦν⁶ παραδειδομένοι⁷ ὅτι οὗτοι⁸ εἰκόνοισιν⁹ ἑμψυχοῖ¹⁰ τῆς κ¹¹ Θεοῦ¹² πολιτείας, τῶ¹³ μιμησάμενοι τῶν ἀγαθῶν ἔργων¹⁴ ἀφίκεσθαι.

In¹ his enim &² actionum³ præcepta reperiuntur, & vita beatorum⁴ viro-⁵rum⁶ perscriptæ⁷ traditæ⁸ tanquā⁹ imagines quædam¹⁰ animarum¹¹ secundum Deum¹² conversationis,¹³ imitationi bonorum operum¹⁴ proponuntur.

Καὶ τοῖνυν ἀπὸ τῶν ἀνέγκαστος¹ ἐκείνους ἔχοντες ἑαυτοὺς² ἀμειψίζονται, ἐκείνους³ ἀποσπασθέντες, εἶον δὲ τοῦ λόγου κοινοῦ⁴ ἰαφεῖς, τὸ⁵ ἀφίκεσθαι εὐερίσκονται τῶ⁶ ἀίψωσέματι φάρμακον.

Et igitur quocumque unusquisque¹ indigenter habentem seipsum² senserit, illi³ immorans, itaquam ab aliqua cōmuni⁴ officina-medicinæ,⁵ apium inuenit⁶ infirmitati pharmacū.

Καὶ ὁ μὲν¹ ἐκαστὸς τῆς σωφροσύνης, τὴν ἀπὸ τῶ Ιωσήφ ἰσορίαν σωτηρίας² ἀνέλκει, καὶ³ παρ' αὐτῆς τὰς⁴ σωφρονικίας⁵ ἐκδιδάσκαται⁶ πράξεις, εὐερίσκονται αὐτὸν⁷ ἐκπαιδεύειν⁸ ἡ κατὰ τὸν λόγον⁹ ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ¹⁰ ἐκπαιδεύειν¹¹ ἀπὸ τῆς¹² διακείμενης.

Et quidem¹ amator temperantiæ, de Ioseph historiam assidue² enoluit, &³ ab eo⁴ temperantiæ-plenas⁵ perdo-

ceunt

cetur⁶ actiones, reperiens ipsum non solum⁷ temperanter erga voluptates affectum esse, verum etiam⁸ habitualiter ad virtutem⁹ dispositum.

Αὐτὸν δὲ¹ παρδύεται παρὰ τῷ ἰσθί, ὃς εἰ μόνον ὡρὶς τὰ ἐναντία τῷ βίῳ² μεταπεσόντες αὐτῷ, πένης ἐν πλουσίῳ, καὶ ἀπαρὲς ὑπὸ³ καλλιπαθῶς, ἐν μακρῷ καὶ ἐν ῥοτῇ⁴ ἡ γὰρ ἡμέρα, ⁵ ἀνέμενει δὲ ὡς τὸς, ἅταπεινά ἵον πανταχῶς τὸ τῆς ψυχῆς⁶ φρόνημα⁷ διασώζον, ⁸ ἀλλ' οὐτε τῷ φίλῳ ἢ εἰς⁹ παρεμυθίῳ¹⁰ ἠκόντων, ¹¹ ἐπιμεινόντων αὐτῷ, καὶ ¹² σωσιπλιόντων¹³ τὰ ἀλγεία, ¹⁴ παρεξωλίσθη.

Fortitudinem vero¹ eruditur ab Iob, qui non tantum in contraria viia² cedente ipsi pauper ex diuite, et orbis ex³ pulchræ-prolis-parente, in uno temporis⁴ momento⁵ factus, ⁶ permansit idem, ⁷ minime humiles ubique animi⁸ spiritus⁹ retinens, ° sed neque amicis ad¹¹ consolationem¹² venientibus, ¹³ insulantiibus ipsi, et ¹⁴ simul agentibus¹⁵ circummnas, ¹⁶ irritatus est.

Πάλιν σκοπῶν τις, πῶς αὖ ἑαυτοῦ² ἐν ταύτῃ καὶ³ μαζαλίῳ. ⁴ μὲν καὶ ἡσίοις, ⁵ ὥς τε τῷ μὲν θυμῷ⁶ καὶ⁷ τῆς ἀμυρίας⁸ καὶ ἡδονῶν, τῇ δὲ⁹ ἀφρότητι ὡρὶς ἐπὶ ἀνθρώπους. ¹⁰ ἐν ῥοτῇ τὸν δακτύλῳ¹¹ γυναικῶν μὲν ἐν τῇς καὶ¹² πάλαι μὲν¹³ ἀνδραγαθήμασι, παρὸν δὲ καὶ¹⁴ ἀκλιντον ἐν ταῖς τῷ ἡρώδῳ¹⁵ ἀποδοσι.

Rursum¹ reputans aliquis, quomodo clemens² in eodem et³ magnanimus⁴ fiat, ⁵ ut quidem animo⁶ contra peccatū vitatur, sed⁸ clementia erga homines: ⁹ inueniet David¹⁰ generosum quidem in circa bellum¹¹ facinoribus, clementem autem et¹² immoium in inimicorum¹³ ultionibus.

Τοιοῦτος ἦν καὶ Μωϋσῆς, μαζαλί μὲν τῷ θυμῷ κατὰ τῷ εἰς θεόν² ἔλαμψανόντων³ διδωσάμενος. ⁴ πράξει δὲ τῇ ψυχῇ τὰς κατὰ εἰαυτοῦ⁵ δακτύλους⁶ ἐποφύον.

Talis¹ erat et² Moses, magna quidē ira contra in Deum³ peccantes⁴ insurgens: ⁵ mihi autem animo⁶ contra seipsum⁷ calumnias⁸ sustinens.

Καὶ πανταχοῦ ὡσπεροὶ ἱζωγράφοι, ὅταν δὸν εἰκόνα εἰκόνα²
 γράψωσι, πυκνὰ πρὸς τὸ³ παρὰδύναμις ἀποβλέποντες, ⁴ τὸν ἐκεί-
 νου χαρακτῆρα πρὸς τὸ ἑαυτῶν ἀποτυπώσουσι⁵ μεταθεῖναι⁶ φι-
 λοτίχημα. οὕτω δὲ καὶ τὸν⁷ ἱστορῶντα ἑαυτὸν⁸ πᾶσι τοῖς⁹
 μέρεσι τῆς ἀρετῆς¹⁰ ἀπεργάζονται¹¹ τέλειον, ¹² οἷον εἰς πρὸς¹³ ἀγα-
 ματὰ πῖνα¹⁴ κινεῖσθαι καὶ¹⁵ ἑμμελεῖσθαι, ὅθεν βίβας τῆς ἀγίας λόγο-
 γραφίας, καὶ τὸ ἐκείνων ἀγαθὸν¹⁶ οἰκεῖον¹⁷ ποιεῖσθαι διὰ¹⁸ μιμήσεως.

*Et ubique quemadmodum¹ pictores, quando ex imagini-
 bus imaginem² pingunt, identidem ad³ exemplar respicien-
 tes inde characterem ad suum ipsorum student⁵ transferre⁶
 opificium: ita oportet et⁷ studentem seipsum⁸ omnibus⁹
 partibus virtutis¹⁰ efficere¹¹ perfectum,¹² tanquam ad¹³ si-
 mulachra quædam¹⁴ mota et¹⁵ actiuosa vias sanctorum re-
 spicere, et illorum bonum¹⁶ suum¹⁷ facere per¹⁸ imitationem.*

Εὐχαὶ πάλιν τὰς¹ ἀγαθὰς διαδύναμεις, ² παρὰ γὰρ τὴν
 ψυχῇ καὶ³ ἀκμαιομένῃ τῇ πρὸς θεὸν πόδι⁴ κακῶς μὲν πάρα
 λαμβάνουσι.

*Orationes rursus¹ lectionibus succedentes, ² recensiorē
 animā et³ vegetiorem ad Deū desiderio⁴ motam accipiūt.*

Εὐχὴ¹ δὲ καλὴ, καὶ² ἀγαθὴ³ ἐμποιούσα τῷ θεῷ ἵνοιαι τῇ
 ψυχῇ, καὶ τῷ τὸ θεῷ τῷ θεῷ⁴ εὐνοίας, τὸ διὰ τῆς μνήμης ἔχει⁵ ἐν
 ἑαυτῇ τὸν θεόν.

*Oratio¹ verò bona² manifestam³ ingenerans Dei notio-
 nem animo. Et hoc est Dei⁴ inhabitatio, in memoria habere⁵
 insidentem in seipso Deum.*

Οὕτω γινώσκειν τὰς¹ θεῶν, ὅταν μὴ φρονήσει γινώσκῃς τὸ σωτῆρος
 τῆς μνήμης διακόπῃται, καὶ οὐ τοῖς¹ ἀποστολικῇ τοῖς πᾶσι τοῖς²
 ἐκτελέσθαι, ἀλλὰ πᾶσι² ἀποφυγῶν³ ὁ³ φιλοθεός, ἐπὶ θεόν⁴ ἀ-
 ναχωρῇ. Ἐξελαύνει τὰ⁵ θεοκαλούμενα ἡμῶς εἰς⁶ ἀρετὰς
 πᾶσι, καὶ τοῖς πρὸς ἀρετὴν ἀγχοῖν⁷ ἐπιτηδεύμασιν⁸ ἐνδραβίβῃ.

*Ita efficitur templum Dei, quando non curis terrenis as-
 siduatur*

fiduitas memoriae interrumpitur neque¹ improvisis perturbationibus mens turbatur: sed omnia² effugiens³ amans Dei ad Deum⁴ secedit, expellens⁵ promoucentes nos in⁶ intemperantias affectus, & ad virtutem ducentibus⁷ studijs⁸ immoratur.

Καὶ¹ πρὸς τὸν γὰρ παύτων, ἀπουδύζειν θεωρήσει, πρὸς τὴν τῷ λόγῳ² χρίσιν μὴ³ ἀμαρτωλῶς ἔχειν, ἀλλ'⁴ ὁρῶν τὴν μὴ⁵ ἀφιλονεύουσαν, λποκρίτου δὲ⁶ ἀφιλοτιμίας, μὴ διακοπὴν ἔχον τὴν θεωροῦσαν ἀλαζόμενον, ὅταν⁷ χηρήσιμον λέγῃ, μὴ δὲ⁸ ὁπισθομουῶν τὴν ἑαυτοῦ λόγον⁹ ὁπδὲ κατὰ τὴν παρὰ μὲν τὰς ἐλπίδας λόγῳ καὶ ἀκοῇ.

Et¹ primum quidem omnium studere conuenit, circa sermonis² usum non³ imperitè habere, sed⁴ percurrere quidem⁵ circa contentionem, respondere autem⁶ sine affectione, non interpellantem differentem, quando⁷ utile dicit, neque⁸ desiderantem suum sermonem⁹ ostendendo interfere-re, modos statuentem sermoni & auscultationi.

¹ Μαθητεύειν δὲ² ἀντιπαύωντος, καὶ διδάσκειν³ ἀκροφύωντος, καὶ εἴπερ⁴ παρὶ τῆς⁵ διδασκαλίας, μὴ ὁπὸς ὑπὸ πῆνι, ὡς τὰς αἰ⁶ φωνὰς τῆς⁷ γυναικῶν, αἱ τὰ νόθα ὑποβλαβόμεναι, ἀλλὰ κρύπτειν⁸ ὁρῶν τὴν πατρίδα τῷ λόγῳ.

Discere autem² sine pudore, & docere,³ sine inuidia, & si quid ab alio⁴ doctum est non occultare, quemadmodum⁵ improbe mulierum, notha supponentes, sed predicare⁶ gratie parrem sermonis.

Τόπος δὲ φωνῆς ὁ μέσος¹ θεωρηματικός, ὡς μὴ τὴν διαφεύγουσαν καὶ αὐτὴν ὑπὸ² σμικρῶν ἰσχυρῶν, μὴ τὴν³ φορητὴν⁴ τῇ τῶν⁵ μεγάλων⁶ διατάσσων.

Intentio porrò vocis mediocris¹ præferenda, ut neque effugiat aurem præ² exilitate, neque³ odiosa⁴ sit⁵ magnitudine⁶ contentionis.

¹ Περὶ τὰς δὲ ἑαυτῶν τὸ² ῥηθηνόμενον, ³ ἔτι⁴ ἡμο-

σύνειν τὸν λόγον, ⁵ ἀποροήγρησεν ἐν ταῖς ⁶ ἐπιτύξισι, ⁷ γλυκυὶ ὄν
 ταῖς ⁸ ὁμιλίαις, καὶ διὰ τῆς ἀνταρπείας τὸ ⁹ ἡδὺ ¹⁰ ἐπαρμόδιον,
 ἀλλὰ διὰ τῆς ¹¹ ἀνιδρύσεως ¹² ἀφρακλίστου ¹³ τὸ ¹⁴ ἀποροήγρητον,
 -πανταχῶς ¹⁵ τὸ τραχύ, ¹⁶ καὶ ¹⁷ ὀπίσθησιν ¹⁸ δόλοι, ¹⁹ ἀπαρμόδιον.

¹ Prius expendentem autem in seipso ² dicendum, ³ ita ⁴
 publicare sermonem ⁵ comiter-appellantiem in ⁶ congressibus,
⁷ suauem in ⁸ conuersationibus, non per scurrilitatem ⁹ uo-
 luptatē ¹⁰ venantiem, sed per ¹¹ benivolam, ¹² adhortatio-
 nem, ¹³ mansuetudinem ¹⁴ habentem, ubique ¹⁵ asperitatem,
¹⁶ etiam-si ¹⁷ obiurgare ¹⁸ oporteat, ¹⁹ reuoluentem.

¹ Περιπαταλῶν γὰρ ² ἐαυτὸν διὰ ³ ταπεινοφροσύνης, καὶ τὴν ⁴
 ἀνταρπείαν ἔσθ' ἐν τῇ διομήνῃ τῆς ἀνταρπείας.

¹ Praecipiens enim ² teipsum per ³ humilitatem, ita ⁴
 facile-acceptus eris indigenae curationi.

¹ Πολλοὶ δὲ χηρὸς ἡμῶν καὶ ὁ τῷ ² ἀποροήγρητον τρόπος τῆς ³ ἐ-
 πιπλήξεως, ὅς τῳ ⁴ Δαβὶδ ⁵ ἀμερτέον, καὶ παρ' ἐαυτοῦ ἐπήγαγον τὸν
 ὄρον τῆς ⁷ ἀνταρπείας, ἀλλ' ⁸ ὑπεβόλη ἀποροήγρητον ⁹ χηρὰν ὄντος, αὐ-
 τὸν ἐκείνου ¹⁰ ἐκάθισεν τῷ ἰδίῳ ¹¹ κριτῶν ¹² ἀμερτέματος, ¹³ ὥστε
 αὐτὸν καὶ ¹⁴ ἐαυτοῦ ¹⁵ ἀποροήγρητον τῶν ¹⁶ κρίσιν, μηδὲν ἐπὶ
 μίμνησιν τὸν ¹⁷ ἐξελίξασθαι.

¹ Plerumque verò utilis nobis ² Prophetae modus ³ in-
 crepationis, qui ⁴ David ⁵ peccanti non à semetipso ⁶ impiegit
 modis ⁷ damnationis, sed ⁸ suppositione personae ⁹ usus, ipsum
 illum ¹⁰ constituit propriū ¹¹ iudicem ¹² peccati, ¹³ adeò ut
 ipse aduersus semetipsum ¹⁴ pronuntians ¹⁵ iudicium, nihil
 iam succenseret ¹⁶ increpanti.

Ἐπειτα δὲ τῷ ταπεινῷ καὶ ² ἀνταρπείᾳ ἀποροήγρητον ³ ἡμῶν
⁴ συγγόνι καὶ εἰς γλῶ ⁵ συνουσιαστικῶς, ⁶ ὁμοῦ ⁷ ἡμιλημφοῖς, κόμην ⁸
 αὐχμηρὰ, ⁹ ἰδὴ ¹⁰ ῥυτίδα, ὥστε ἀποροήγρητον οἱ περὶ πάντας ¹¹ κατ'
¹² ὅτι πηδύσθη ταῦτα ἐν τῷ ¹³ αὐτῷ καὶ ἡμῶν ὁμοῦ ἀποροήγρητον.

¹ Coniatiur autem humiles atque ² abiectos animos ³ ocu-
 liss

lus⁴ tristis & in terrā⁵ innuens,⁶ habius⁷ neglectus, coma⁸ squallida,⁹ vestis¹⁰ sordida, ita ut quæ faciunt lugentes¹¹ secundum¹² studium, ea ex¹³ spontaneo in nobis appareant.

Χιτῶν διὰ ζώνης¹ περὶ στήθεσιν καὶ τῷ σώματι τὸ μέγιστον² ζῶμα μήτε αἰὼν³ λαμβάνει, + γυναικῶδες γὰρ μήτε χαλνότης, οὐτε⁴ διαίρειν τὴν χιτῶνα, ⁵ βλακικὸν γάρ.

Tunica per cingulum¹ affixta corpori: veruntamen² cinctus neque supra³ ilia, ⁴ muliebri enim: neque laxus, ut⁵ diffusæ iunica, ⁶ desidiosum enim.

Καὶ πὸ¹ βάδισμα μήτινα θρον, οὐ² ἔκλυσιν τῆς ψυχῆς³ καταγορεῖν· μὴδ' αὐτοφρόν⁴ καὶ + στυγερόν, οὐ⁵ ἐμπλήκτες αὐτῆς τὰς ὁρμὰς ἐποφάσσει.

Et¹ incessus neque segnis, ut² dissolutionem animi³ declaret: neque rursus vehemens & ⁴ incitatus, ut⁵ consternatus ipse impetus significet.

Σκοπὸς ἐδῆ περὶ¹ εἰς, ² κάλυμμα τῆς³ σαρκὸς πρὸς ἡμῶν καὶ θεοῦ⁴ αὐταρκείας.

Scopus vestis unus¹ operimentum esse² carnis, contra hyemem & æstatem³ sufficiens.

Μήτε δὲ ἐν¹ χρομῶματι τὸ² αἰσθητὸν³ διακρίνω, μήτε ἐν τῇ⁴ κατασκευῇ τὸ⁵ λεπτόν καὶ μαλακόν, τὸ γὰρ τὰς ἐν ἐδῇ π⁶ ὀχρούας περισκοπεῖν⁷ ἵσόν⁸ ὅτι⁹ γυναικείον¹⁰ καλλωπισμῶ, ὃν ἐκεῖνα ὀπιτηδεύουσιν,¹¹ ἀλλοτεῖον¹² αἰσθητῆρας καὶ¹³ πείρας αὐτῶν καταβάλλουσαι.

Neque verò¹ in colore² amantitas³ exquiratur, neque in⁴ structura⁵ ienue & molle. Nā in veste nidos colores circumspicere,⁶ æquale est⁷ muliebri⁸ ornamento, quod illæ affectat,⁹ extraneo¹⁰ flore malas & ¹¹ crines suos ipsarū tingentes.

¹ Ἀλλὰ μὴ καὶ² παχύτητος ἕως ἔχῃ ὁ χιτῶν ἐφείλει, οὐ³ μὴ G g. γ. ⁴ ἐδῇ

³ δ' εἰς κοινὸν ⁴ πρὸς τὸ τελῆσαι τὸν ⁵ ἐνδύμενον.

¹ Atqui & crassius indidem² sic habere tunica debet, ut ne
³ indigeat socio⁴ ad fouendum⁵ induitum.

¹ Ὑπόδημα δὲ τὸ ² ὑπελὲς μὲν καὶ τὴν ἐξίαν, ³ αἰσθητὸς δὲ
τὴν χρεῖαν ⁴ ἀποπληρῶν.

³ Calciarium verò ² vile quidem secundum dignitatem,³
circa-indigentiam autem necessitatem⁴ implens.

Καὶ ¹ ἀπαξ ἀπλῶς ἐν τῇ ² ἐνδύματι ³ ἡ εἶδαι προσήκει τὸ ⁴
χρησθῆαι, ὥστε καὶ ⁵ ἕως ἂν ἄρτος ⁶ ἐμπληροῖται τὴν χρεῖαν, καὶ ὅ-
πως διερεῖ πρὸς τὴν δίδαν τῇ ὑμῶν, καὶ ὅσα ἐν ⁷ ἀπερμύτων
παρὰ ψήματα, πρὸς τὰς ⁹ αἰσθητὰς χρεῖας τὴν ¹⁰ ἰσχύ τῇ ¹¹
σώματι ¹² δυνάμει ¹³ διασώσασθαι.

Et ¹ semel-in-universum, ut in² indumento³ praeire con-
ueniunt⁴ utile, sic & in⁵ cibo panis⁶ explebit indigentiam,
& aqua sedabit sitim sano, & quae ex⁷ leguminibus⁸ obso-
pita, ad⁹ necessarios usus¹⁰ robur¹¹ corpori¹² possunt¹³
conseruare.

Εἰ δὲ τὴν δὲ μὴ ¹ λυσώδη ² γαστριμργίαν ³ ἐμφαίνοντα, ἀλλὰ παρ-
ταχὺ τὸ ⁴ δυνάμει καὶ πρὸς καὶ πρὸς τὰς ἡδονὰς ἐκβατὲς διασώ-
τα μὴ δὲ τότε τὸν ἰσχυρὸν ἐν τῇ πρὸς τὴν αἰσθητὴν ἔχοντα, ἀλλ' αἰ-
τὴν τῇ ⁵ βραχυμύτων τὴν ⁶ φύσιν, καὶ τὴν ⁷ τὴν ἐπεσχευμένην σὺν
μαρτυροῦντα, ἀφορμὴν ποιεῖται ⁸ δοξολογίας πῶς ποιή-
λα ⁹ εἶδη ¹⁰ ἔσονται τῇ ¹¹ ἰσχύ τῇ ¹² σωματικῇ ἀρμυζόντα, παρὰ
τὴν πάντα ¹³ οἰκονομῶντος ¹⁴ ἐπιτρέποντα.

Edere autem non¹ rabidam² gulositatem³ ostendentem,
sed ubique⁴ constans & mansuetum & circa voluptates
continens seruantem, neque tunc mentem otiosam in de Deo
cogitatione habentem, sed ipsam⁵ alimentorum⁶ naturam
& suscipientis corporis structuram, occasionem facere⁷ glo-
rificationis, quomodo varia⁸ genera⁹ ciborum¹⁰ proprietati
corporis cōgruentia, ab omnia¹¹ moderante excogitata sunt.

Εὐχα

Εὐχαρίστας ἔσθις¹ ἀξίως² γινώσκουσα³ τὴν θεῶν⁴ παροχὰν,⁵
ὥν τιναὺς διδωσι, καὶ ὧν παρὰ τὸ⁶ μέλλον⁷ ἐπαμεινύσασθαι. Ὁρχαί μὲν
ἔσονται. Ὁ δὲ χοροὶ δὲ⁸ δειδομένων ἐχουσιν, καὶ⁹ αἰτησι τῶν¹⁰ ἐ-
πιζηλωμένων.

*Orationes ante cibum¹ dignè² fiant Dei³ donis,⁴ quæque
nunc dat, et quæ in⁵ posterum⁶ reposuit. Orationes post
cibum⁷ gratiarum-actionem⁸ datorum habentes, et⁹ fla-
gitationem¹⁰ promissorum.*

Ὁ γὰρ μὲν ἔσθις¹ ὁποτιταγμένη, καὶ αὐτὴ κατὰ² θεοῦ δὲ³ ἀ-
παντῶσα, ὥς ἐκ τῶν⁴ εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν⁵ ἡμερηνυκτίν, μὲν-
λις ἐστὶ τὰν τῶν⁶ περὶ σαλευσιν καὶ τῶν⁷ σωματικῶν δὲ λοιπῶν
ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐργασίαν⁸ ἀπαρχομένη τὸν⁹ ἀσκητικόν.

*Hora una cibi¹ constituta, eadem per² ambitum³ reuer-
tens, ita ut ex⁴ viginti quatuor horis⁵ diei et noctis vix sit
hæc⁶ in sumptibus corpori: at reliquas in circa mentem opera-
tione⁷ occupentur⁸ exercitior.*

Ἦτοι δὲ καὶ οἱ καὶ¹ ὁ ἀπὸ τῶν² φυσικῶν ἀκλυστουμένων
τῶν³ συμμετέτρων τῆς⁴ διαίτης, κατ' ὅπτην δέουσιν δὲ τῆς⁵ κατὰ τῶν⁶
μεγάλων μερίμενας⁷ διακοπῶν.

*Somni verò lenes et¹ facile-discedentes,² naturaliter
sequentes³ proportionem⁴ dietæ, secundum studium autem
de magnis curis⁵ interrupti.*

Τὸ γὰρ¹ βαθεῖ² καὶ³ κατακρυπτεῖται, λυομένων αὐτῶν τῶν⁴
μελῶν, ὥστε χορῶν⁵ αὐτοῖς⁶ φημισματικῶν παρὰ τὸν, ἐν⁷ κατὰ
μερίμῃ δὲ τῶν⁸ ποιῶν τῶν⁹ ἀπὸ κατὰ τὸν¹⁰.

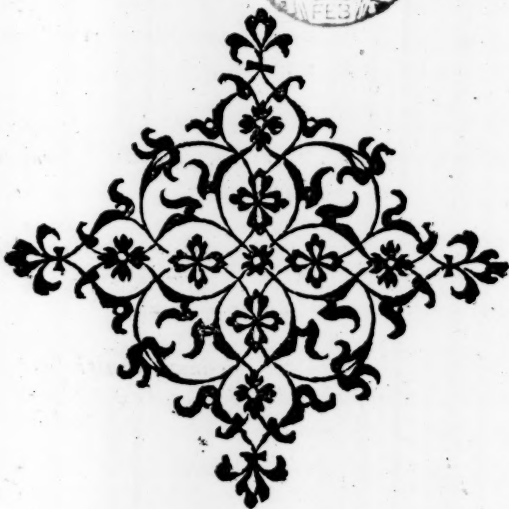
*Nam¹ profundo² sopore³ detineri, solutis ipsius⁴ mem-
bris, ita ut oñium⁵ absurdis⁶ visis præbeas, in⁷ quotidiana
mortis facit⁸ sic dormientes.*

Ἀλλ' ὅταν τοῖς ἀλλοις ὁ ὁρῶν ἐστὶ, τὸ τοῖς ἀσκητικῶν τῆς¹ ἀ-
σκήσεως τὸ² μεσσηνικὸν μέλισται κατὰ τὴν³ ψυχὴν τῆς⁴ νυκτὸς
G. ij. ἡσυχίας

ἡσυχίας χαρίζομένης, ἔτι ὁφθαλμοῖς, ἔτι ὤτων⁵ βλαβεράς ἀκοὰς
 καὶ διὰς ὅτι καρδίᾳ παραπεμπούτων, ἀλλὰ μόνον κατ' αὐτὸν τὴν
 τῷ θεῷ⁶ συνόντος, καὶ⁷ διορθωμένης μετ' αὐτὸν τῇ⁸ μνήμῃ τῷ⁹
 ἡμετηρίων. ὅρας δὲ αὐτῷ¹⁰ πεινῶτος πρὸς τὴν¹¹ ἐκκλησίαν τῶ
 κακῶ, καὶ τὴν παρὰ θεοῦ¹² σωτηρίᾳ τὴν¹³ τελείωσιν ἧς¹⁴ σω-
 θαζομένων¹⁵ ὀνηζήτουτός.

*Sed quod alijs dilucidum est, hoc cultoribus¹ pietatis²
 media nox, maxime otium animæ³ nocturna quiete largiēte,
 neque oculis, neque⁴ auribus⁵ noxios auditus aut aspectus
 in cor advenientibus, sed solum apud seipsam mente cum Deo⁶
 præsente, et⁷ corrigente quidem seipsam⁸ memoria⁹ pec-
 catorum fines verò sibypst¹⁰ statuente ad¹¹ declinationem
 mali, et à Deo¹² auxilium ad³ perfectionem¹⁵ studiose
 implorante.*

FINIS.

AD GRÆCÆ LIN-
GVAE COGNITIONEM
QVOMODO PVER
DVCENDVS.

Primus labor impendatur
DECLINATIONIBVS &
CONIVGATIONIBVS,
etiam neglectis accentibus,
nisi si quid obiter suapte in-
dustria notarit: deinde se in auctore quo-
piam exerceat, & singulas minutias excu-
tiat. Vbi hoc scopo sibi proposito, iam istam
partem satis assecutus erit, mox alteram cu-
ram suscipiat de ACCENTIBVS, aut de
SYNTAXI, dissimulatis interim illis, quæ
huc non pertinent: scilicet vt ex animo &
seriò, quid agendum, agat. Iuxta hunc mo-
dum, puer linguam Græcam discere cupi-
ens, sua instituere si conabitur, ad sum-
mum huius linguæ culmen se as-
cendere posse, certò sibi
promittat.

[illegible]

INDEX VOCABVLO- RVM, QVAE IN HOC opere explicantur.

MONENDVS es hic primū Lector, ad nu-
meros huius Indicis quod attinet, primum semper
libri paginam, alterum autem ac sequentes, si pun-
cto tantum separentur, in Institutionibus quidem pagina
citata versum designare, in Praxi verò parem nume-
rum ex pagina adducta utroq; margine referre: qui &
ipse interiori simili in contextu aut scholijs posito respon-
det.

A		ἀγῶχα	180.7	ἀθα	161.1
		ἀγία	145.10	ἀι	19.8
A	pagina 141	ἀγιδζα	314.6	ἀια	45.15
	linea 32	ἀγιν	146.10	ἀιανίδης	157.28
	ἀασα 211.17	ἀγινον	145.10	ἀιαν	44.36
ἀασαμιν	ibidem	ἀγκειμα	70.20	ἀιαν	38.38
ἀαδιν	211.19	ἀγκεμίζα	ibidem	ἀιάντισα	46.8
ἀββαλιν	280.24	ἀγκεμπλος		ἀιασι	45.34
ἀγαγ	209.26	ἀγωνισμα	186.20	ἀιδόμα	343.11
ἀγαγειν	209.27	ἀδακρυ	145.35	ἀιδω	51.11
ἀγάριμα	ibidem	ἀδηλος	339.13	ἀιήτι	162.4
ἀάγω	ibidem	ἀδον	69.6	ἀινε	19.4
ἀαζων	209.27	ἀδεασιμ	158.21	ἀικε	ibidem
ἀαθαώτατος	150.3	ἀεισι	129.7: &	ἀικιν	ibidem
ἀάσσομα	232.8		205.18.	ἀινάριτι	162.4
ἀάβλος	315	ἀειήσω	228.32	ἀινειάδης	157.33
ἀγε	354.16	ἀινδιζόμεν	172.4	ἀικεινός	20.26
ἀγήγεμα	179.32	ἀιήθιστον	ibidem	ἀιήθισα	113.1
	& 184.5.	ἀθανατος	340.19	ἀιν	172.3
ἀγήγεμα	ibidem	ἀθνη	160.27	ἀιπόλος	350.3
ἀγήγεχα	180.7.	ἀθνηαζ	143.15	ἀιδησομα	214.4
ἀγήγαρ	339.25	ἀθνησι	ibidem	ἀιχισος	150.7
				G.g.v.	αιγί

INDEX VERBORVM.

αἰχμή	<i>ibidem</i>	αἰών	215.36	ἀνάβας	<i>ibidem</i>
αἰτίω	344.3	αἰώσις	215.35 : &	ἀνάλακα	216.4
αἰώνιος	160.4	258.4		ἀνάλατ	<i>ibidem</i> &
αἰσχρῶμα	128.14	αἰσώτομα	215.33		217.11
αἰσχρῶρος	249.5	αἰωτός	215.35 : &	ἀναστα	146.6
αἰσχυρῶρος	<i>ibidem</i>	258.4		ἀνέστα	235.17
αἰνίκοα	95.11 : &	αυσθίς	153.32	ἀνασταίς	317.72
180.1		αυσθός	164.17	ἀνέστασις	318.87
αἰκνέσταν	132.21	αυσθόδης	158.32	ἀνστη	70.32
αἰκνέστος	325.23	αἰσχυρὸς	45.22	ἀνστήσι	46.4 : &
αἰκνός	155.17	αἰσός	138.19		299.2
αἰκνίσια	155.12	αἰμίνω	347.35	ἀνθρώπος	27.11
αἰκνός	341.21	αἰμίνων	150.1	ἀνδρὺς	36.30 : &
αἰκνών	297.23	αἰμίστα	19.21		293.36
αἰκνίσματα	128.13	αἰμής	138.15	ἀνθρώπος	238.33
αἰκνίσματα <i>ibidem</i>		αἰμίνω	138.19	ἀνθρώπων	<i>ibidem</i>
αἰκνός	334.21	αἰμίνω	314.29	αἰθώ	95.17
αἰκνός	22.15	αἰμίνω	138.19	αἰθώ	201.7
αἰκνός	95.30	αἰμίας	<i>ibidem</i>	αἰθώ	318.74
αἰκνός	161.33	αἰμής	<i>ibidem</i>	αἰθώ	289.19
αἰκνός	13.31	αἰμής	138.16	αἰθώ	45.4
αἰκνός	159.34	αἰμίνων	<i>ibidem</i>	αἰθώ	70.32
αἰκνός	38.20 : &	αἰμής	<i>ibidem</i>	αἰθώ	257.28
48.34		αἰμίνω	<i>ibidem</i>	αἰθώ	180.10 : &
αἰκνός	154.7	αἰμίνω	<i>ibidem</i>		213.30.
αἰκνός	<i>ibidem</i>	αἰκνός	70.12 : &	αἰθώ	<i>ibidem</i>
αἰκνός	<i>ibidem</i>	227.12		αἰθώ	<i>ibidem</i>
αἰκνός	179.36	αἰκνός	143.31	αἰθώ	201.7
αἰκνός	<i>ibidem</i>	αἰκνός	139.28	αἰθώ	213.30
αἰκνός	169.20	αἰκνός	70.22	αἰθώ	<i>ibidem</i>
αἰκνός	143.16	αἰκνός	<i>ibidem</i>	αἰθώ	199.5
αἰκνός	354.12	αἰκνός	<i>ibidem</i>	αἰθώ	200.25 :
αἰκνός	160.31	αἰκνός	221.16	& 201.13	
αἰκνός	249.10	αἰκνός	110.37 : &	αἰθώ	216.6 : &
αἰκνός	18.30	216.23			217.9
αἰκνός	215.37	αἰκνός	138.19	αἰθώ	202.13 : &
αἰκνός	249.16.18	αἰκνός	167.13		243.33.
αἰκνός	224.37	αἰκνός	235.17	αἰθώ	289.18
				αἰθώ	<i>ibidem</i>

INDEX VOCABVLORVM

αἰθρη	145.11	αἰμίσιος	159.30	πόλεκα	223.35
αἰθρη	146.10	αἰτίσθηκα	213.36	ἄρατο	325.32
αἰθρὸν	145.11	αἰτιστικέναι	<i>ibidem</i>	ἄραψι	45.37
αἰθερόπαιος	158.29	αἰτιστικῆς	<i>ibidem</i>	ἀργαλῆς	159.38
αἰθερόπικος	<i>ibidem</i>	αἰτίχην	231.15	ἀργίος	
αἰθερόπικος	<i>ibidem</i>	αἰτίχηση	<i>ibidem</i>	ἀργυρῶ	320.8
αἰθῶν	9.13	αἰπλάων	174.32	ἀργυρῶν	<i>ibidem</i>
αἰθῶν	321.21	αἰπῆμυ	243.33: & 246.38	ἀργυρῶς	<i>ibidem</i>
αἰσιν	70.32			ἀρειος	168.11
αἰσινήτην	<i>ibidem</i>	αἰπύρα	235.10	αἰρίων	153.1
αἰνπρίην	143.16	αἰπέναι	199.17	ἀρικτον	8.8
αἰνπόωσα	114.31	αἰπλά	163.16	ἀριος	166.13
αἰνπτορῶ	365.9	αἰπλν	<i>ibidem</i>	ἀρίσω	193.9
αἰνώγον	26.34	αἰπλῶν	<i>ibidem</i>	ἀρίτων	366.24
αἰνώγειν	26.32	αἰπλς	<i>ibidem</i>	ἀρεις	168.11
αἰνώγησι	243.11	αἰπλῶν	<i>ibidem</i>	ἀρειος	<i>ibidem</i>
αἰνώτατος	150.29	αἰπλῆστερος	149.31	ἀριος	<i>ibidem</i>
αἰνώτερος	<i>ibidem</i>	δοπδς	123.53	ἀρηρα	235.6: & 255.36
αἰνώχθι	243.11	δοπδρα	252.12	ἀρησμαι	255.37
αἰξ	209.28: & 209.38	ἀπεινον	347.74	ἀρητήρ	347.68
		δοπκλινθίς	359.12	ἀρητος	166.13
αἰξτε	<i>ibidem</i>	δοπκρεως	27.3	ἀρίζηλος	339.13
αἰξίω	350.24	δοπκτίνας	326.62	ἀρεις	150.2
αἰξίωμα	325.20	δοπλαβῶν	343.5	ἀρεισφάνη	66.16
αἰξω	209.31: & 209.38	δοπλίσω	223.35	ἀρεισφάνης	<i>ibidem</i>
αἰον	172.3	ἀπλον	161.13	ἀρεισφάνην	<i>ibidem</i>
αἰπαρδῆμα	18.2	δοπλόω	22.12	ἀρμῆρος	149.35
αἰπάλαιμος	340.57	δοπλόω	223.34	ἀριος	298.35
αἰπῆσιντο	210.16	δοπλόωλα	<i>ibidem</i>	ἀριβῆμα	ab αραω
αἰπῆσαν	252.9	δοπλόωλεκα	<i>ibidem</i>		79.14
αἰπει	199.31.32	δοππῆμῆρος	264.3: & 265.36	αἰρε	166.13
αἰπειθῶ	326.82			αἰρεν ab αἰρεω	79.10
αἰπειθῶς	<i>ibidem</i>	δοπσλαῖν	224.1	αἰρε	168.10
αἰπῖναι	199.16	δοπσῶλος	316.46	ἀρπαγίστατος	151.28
αἰπειρίσιος	159.30	δοπῶν	257.29	ἀρπαζω	341.84
αἰπειρος	24.30	δοπρῖναι	289.12		ἀρπαξ
αἰπύκτειν	326.81	δοπῶχην	231.15 & 292.34		
αἰπύλων	174.32	δοπῶχρησθ	231.16		

INDEX VERBORVM.

ἀρπαξ	45.37	248.18	βασιλῆ	50.33	
ἀρεῖαι	232.32. &	ἀρεῖαι	201.8	βασιλῆος	50.17
276.1.		ἀρεῖαν	ibidem	βασιλῆς	50.25
ἀρχαίετες	152.4	ἀρεῖα	200.24	βασιλῆσι	50.29
ἀρεῖος	275.18	ἀρεῖαν	190.16	βασιλῆστα	146.6
ἄστα	69.7	ἀρεῖα	ibidem	βασιλῆ	191.21
ἄστα	211.16	ἀρεῖαν	152.7	βίβλα	131.20 &
ἀσπῆς	326.74	ἀρεῖαν	ibidem	235.31.	
ἀσπῆμα	359.11	ἀρεῖα	263.36	βίβλα	250.7
ἄσπαστος	168.27 &	ἀρεῖα	201.32 & 231	βίβλα	ibidem
315.20.		13		βίβλα	191.19
ἀσπῆς	257.30	ἀρεῖα	313.22	βίβλα	131.17
ἀσπῆς	347.57	ἀρεῖα	231.19	βίβλα	237.21
ἀσπῆς	228.16	ἀρεῖα	316.34	βίβλα	ibidem
ἀσπῆς	135.18	ἀρεῖα	263.38	βίβλα	191.16 &
ἀσπῆς	135.31	ἀρεῖα	365.19	192.3	
αὐτό	ibidem & 160.	ἀρεῖα	8.14	βίβλα	216.15
33.		ἀρεῖα	231.22	& 218.32	
αὐτό	136.13	ἀρεῖα	262.33	βίβλα	236.27
αὐτό	21.36			βίβλα	189.23
ἀρεῖα	339.9	B		βίβλα	ibidem
ἀρεῖα	201.12	Βασιλῆμα	186.19	βίβλα	179.29
ἀρεῖα	ibidem	Βασιλῆς	150.18	βίβλα	150.25 &
ἀρεῖα	200.21	Βασιλῆς	ibidem	βίβλα	331.39
ἀρεῖα	ibidem	Βασιλῆς	26.37	βίβλα	150.25 &
ἀρεῖα	203.13	Βασιλῆς	158.38	βίβλα	153.33
ἀρεῖα	200.38	Βασιλῆς	235.36	βίβλα	150.1
ἀρεῖα	201.6	Βασιλῆς	53.30	βίβλα	46.8
ἀρεῖα	201.2	Βασιλῆς	146.38	βίβλα	210.15 &
ἀρεῖα	200.36	Βασιλῆς	ibidem, &	βίβλα	235.13.
ἀρεῖα	334.76	Βασιλῆς	157.11	βίβλα	160.23
ἀρεῖα	341.61	Βασιλῆς	50.29	βίβλα	21.33
ἀρεῖα	200.32	Βασιλῆς	45.6 & 50	βίβλα	237.23
ἀρεῖα	264.21	Βασιλῆς	18	βίβλα	ibidem
ἀρεῖα	206.28	Βασιλῆς	45.38	βίβλα	ibidem
ἀρεῖα	207.3	Βασιλῆς	39.23 &	βίβλα	ibidem
ἀρεῖα	206.29	Βασιλῆς	50.17.	βίβλα	ibidem
ἀρεῖα	244.2 &			βίβλα	βίβλα

INDEX VERBORVM.

βίαισμον	ibidem	μαλὸς	133.3	20	
βλαβή	191.11	μαλαγ	ibidem	γνώσι	ibidem
βλάπτει	114.19	μαλὸς	133.17 & 133	γνώσκει	238.32
βού	110.12	3		γνώσι	124.13
βού	ibidem	μαλὸς	ibidem	γνώσι	166.38
βού	157.9	μαλὸς	ibidem	μαματικὸς	329.4
βού	ibidem	μαλὸς	238.22	μαματιν	155.24
βού	356.50	μαλὸς	ibidem	μαματιν	ibidem
βού	ibidem	μαλὸς	131.16 & 133	μαματιν	44.20
βού	45.8.	2		μαματιν	39.7
βού	44.24	μαλὸς	238.23 &	μαματιν	171.34
βού	44.16	277.13.		μαματιν	39.7
βού	163.35	μαλὸς	108.15	μαματιν	ibidem
βού	45.6	μαλὸς	317.61	μαματιν	356.79
βού	83.4 & 189.3	μαλὸς	313.13	μαματιν	331.65
βού	186.25 &	μαλὸς	238.21	μαματιν	ibidem
230.19		μαλὸς	238.23 &	μαματιν	167.12
βού	44.21	243.22		μαματιν	ibidem
βού	163.38	μαλὸς	356.49	μαματιν	166.9
βού	45.33	μαλὸς	239.29	μαματιν	167.12
βού	113.23	μαλὸς	239.31 &	μαματιν	ibidem &
βού	113.30	μαλὸς	238.24	299.21	
βού	152.34	μαλὸς	154.32	μαματιν	315.39
βού	19.38	μαλὸς	346.96	μαματιν	
βού	238.17	μαλὸς	160.23		
βού	318.38	μαλὸς	ibidem		

Γ

Γ	αία	340.53
Γ	αία	22.15 &
	167.13	
Γ	αία	ibidem
Γ	αία	360.17
Γ	αία	238.13
Γ	αία	365.6
Γ	αία	133.1 & 131
	19	

Δ	αία	45.4
Δ	αία	252.38
Δ	αία	162.30
Δ	αία	166.12
Δ	αία	ibidem
Δ	αία	40.3
Δ	αία	250.8
Δ	αία	253.4
Δ	αία	ibidem
Δ	αία	ibidem
Δ	αία	ibidem
Δ	αία	ibidem

Δ

Δ

αία

αία

αία

αία

αία

αία

αία

αία

αία

αία

αία

αία

αία

INDEX VERBORVM.

διδαιδαλμένος	δημοδίνης	18 24	διδάσκω	210.19
διδέημαι	δημότης	160.6	δίδω	243.25
διδέμαι	δίδω	240.34	δίδω 129 35: & 261.	
241 3	δίδω	241 2	34	
δίδω 121.29: &	δία	167.17	δίδω 169.13	
253.23	διαδύς	352.53	δίδω 167.3	
δίδω 243.3	διασπείω	343 16	δίδω 130.24: & 313.	
διδίχημι	διαφύω	275 4	19	
διδικτημένος	διανέμω	347.55	δίδω 258.5	
δίδω 243.4	διδικτεον	155.20	δίδω 134.17	
διδύμω 243.28: &	διδύω 224 38: &	252 5	δίδω 124.16: & 130.	
246.6	252 5		25	
διδύμω 248.31	διδύω 129.34		δίδω 169.13	
δίδω 243 2	δίδω 130 30		δίδω 167.1.	
δίδω 109 3	διδύω 252.7 22: &		δίδω 109.1	
διδέμαι 193 35	287.13		δίδω 124.20	
διδέμαι 285.33	διδύω 353.3		δίδω 146.5	
διδέμαι 242.30	διδύω 238.8		δίδω 193.35	
δίδω 241.7	διδύω 118.31		δίδω 285.34	
δίδω 241.7	διδύω 252.9		δίδω 252.13	
δίδω 241.4	δίδω 199 15		δίδω 161.15	
δίδω 241.6	διδύω 289.16		διδύω 159 37	
δίδω 244.17	διδύω 275.16		διδύω 147.24	
δίδω 243.7	διδύω ibidem		διδύω, δίδω	
διδύω 325.40	διδύω 131 13		διδύω 133 38	
διδύω 321 7	διδύω 128 36		διδύω 188.38	
δίδω 241.6	διδύω 175 16		διδύω 190 34	
δίδω 240.36	διδύω 343 22		διδύω 134 8	
δίδω 136.21	δίδω 167.17: & 170.22		διδύω 147.24: & 148.	
δίδω 166.2	διδύω 341 90		16	
δίδω 193.37	διδύω 152.10		διδύω 174 35	
δίδω 146.8	διδύω 27.4		διδύω ibidem	
δίδω 297 17	διδύω 159.6: & 171.		διδύω 148.17	
δίδω 146.8	18		διδύω 165 25	
δίδω 241.2	δίδω 167 17: & 170.22		διδύω 155.15	
δίδω 348 92	δίδω 166 25		δίδω 356.73	
δίδω 350.6	δίδω 166.5		δίδω 209 31: &	
δίδω 341.73	δίδω 108 15.18		287.2	

INDEX VERBORVM.

δ'ω	147 24	ιβλάκειν:αι	216.14 :	ἐζών	138.33
δ'ω	22.10: & 168.	& 218 33		ἐζώνη	<i>ibidem</i>
32		ἐβλασαν	185.15	ἐδάν	253.20
δ'ωην	237.23: & 238.	ἐβλεπον	185.18	ἐδακον	240.34
IO		ἐβλεψαμεν	216.9: &	ἐδακον	185.9
δ'ωρφαίρε	341.89	2.8.22		ἐδαρον	74.32: & 285.
δ'ωσι	124.9	ἐγχεσος	150.	26	
δ'ωσι	124 10	ἐγχεσος	<i>ibidem</i>	ἐδεεισα	244.7
δ'ωσι	124 13	ἐγχεσος	277 33	ἐδεειζην	243.6
		ἐγχεσος	216.13	ἐδεειζην	242.5
		ἐγχεσος	150 34	ἐδεεισε	242.7
		ἐγχεσος	154 9	ἐδεεισεν	192.54: &
		ἐγχεσος	150.13	241.3	
		ἐγχεσος	154 9	ἐδεεισα	240 37
		ἐγχεσος	179 20	ἐδεεισα	253.33
		ἐγχεσος	238 25	ἐδεεισεν	180.6: &
		ἐγχεσος	<i>ibidem</i>	253 33	
		ἐγχεσος	<i>ibidem</i>	ἐδεεισεν	180.6
		ἐγχεσος	<i>ibidem</i>	ἐδεεισαξα	252.5
		ἐγχεσος	238.13	ἐδεεισεν	130.1: & 133.
		ἐγχεσος	169 34: &	15	
		ἐγχεσος	299.14	ἐδεεισεν	130.1
		ἐγχεσος	216.	ἐδεεισε	<i>ibidem</i>
		ἐγχεσος	10: & 217. 28	ἐδεεισεν	210 18
		ἐγχεσος	171.34: &	ἐδεεισεν	176.7
		ἐγχεσος	238. 32	ἐδεεισεν	113.18: & 191.
		ἐγχεσος	130.18: &	31: & 253.34	
		ἐγχεσος	238 31	ἐδεεισεν	118.33
		ἐγχεσος	190.8: &	ἐδεεισε	361.46
		ἐγχεσος	240.12	ἐδεεισε	134.16
		ἐγχεσος	113 34: &	ἐδεεισεν	109.2
		ἐγχεσος	255.22	ἐδεεισεν	185.10
		ἐγχεσος	171.35	ἐδεεισεν	285.33
		ἐγχεσος	255.22	ἐδεεισεν	118.36: & 130.
		ἐγχεσος	137 28	16	
		ἐγχεσος	253.30	ἐδεεισεν	190.9
		ἐγχεσος	<i>ibidem</i>	ἐδεεισεν	<i>ibidem</i>
		ἐγχεσος		ἐδεεισεν	209.34
		ἐγχεσος		ἐδεεισεν	ἐδεεισεν

E

E

173.28: &
197 26.

ε'α	211.1
ε'α	211.2
ε'α	211.10: & 213.
38	
ε'α	<i>ibidem</i>
ε'α	215.34
ε'α	<i>ibidem</i>
ε'α	211.23
ε'α	211.28
ε'α	211.2
ε'α	197 24
ε'α	204.15: & 221.
22	
ε'α	<i>ibidem</i>
ε'α	136 3
ε'α	136.6
ε'α	211.25
ε'α	248.9
ε'α	191.21
ε'α	235.19
ε'α	210.15
ε'α	237.12
ε'α	191.20: &
192.3	

INDEX VERBORVM.

ἐδωκε	130.8 & 184.	εἶπε	<i>ibidem</i>	εἰρήνην	172.19 &
19		εἰκός	181.22	232.29	
εἶ	138.6	εἶκος	200.21	εἶρηκα	<i>ibidem</i>
εἶπα	180.18	εἰλήλυθα	181.1	εἶρημαι	<i>ibidem</i>
εἶπτο	211.29	εἰληφα	268.8	εἶρόμην	255.29
εἶσο	212.1	εἰλκον	173.12 & 185.	εἶς	197.20
εἶς	108.19	3		εἶς	198.32.36
εἶηκε	180.17	εἰλόμην	233.36	εἶς	201.2
εἶεν	197.30	εἶλον	185.3 & 233.	εἶσα	254.17:199.6
εἶσι	198.28	31		εἶσα	220.38 & 258.
εἶθαρν	262.3	εἶμα	258.12	9	
εἶεν	118.6	εἶμα	172.18 & 221.	εἶδα	199.30
εἶηκα	118.27 & 184.	20 & 21.29 &		εἶσι	196.30
19		258.9		εἶσι	198.33
εἶην	201.10	εἶμαρμαι	180.26 &	εἶσται	193.34
εἶε	134.16	181.38		εἶσμαι	264.14
εἶ	189.5 & 196.29	εἶμην	197.22	εἶσομαι	199.18
198.14		εἶμην	191.7	εἶσθήκειν	172.14
εἶα	199.2	εἶρμός	221.17 &	εἶτε	191.8
εἶα	204.15 & 221.	258.9.		εἶτω	141.2
22		εἶμεις	197.23	εἶχον	172.11: & 185.
εἶατο	204.17 & 221.	εἶμην	201.17 &	4	
22		258.8.		εἶαθα	172.20
εἶδα	254.1	εἶν	197.28	εἶκ	148.29
εἶδείην	254.6	εἶα	197.11 & 199.	ἐκελευσθον	174.28
εἶδειν	254.1	16		ἐκαθήμεν	104.4
εἶδόντω	253.37	εἶνα	200.37	ἐκαθίστηντο	178.30
εἶδον	254.3	εἶν	201.6 & 221.	ἐκαον	74.30
εἶδοντων	185.24	21		ἐκείμην	204.28
εἶδύληγον	159.11	εἶο	138.1	ἐκείνο	135.23 & 160.
εἶεν	191.5 & 197.6	εἶπα	180.18	33	
εἶην	197.5	εἶπε	172.13	ἐκείνοτι	135.26
εἶην	200.35	εἶπηθα	196.34	ἐκείναι	<i>ibidem</i>
εἶδην	201.11	εἶπον	172.13 & 184.	ἐκέλευα	255.20
εἶκα	200.20	25 185.3 254.7.		ἐκέλευ	355.45
εἶκε	350.7	εἶπον	76.29 & 255.	ἐκείνην	182.17
εἶκός	181.22	16		ἐκεν	184.22 & 184.
εἶκται	250.20	εἶπων	172.13	34	

INDEX VERBORVM.

ἐκβολός	347.77	ἐλδμδ	244.2	ἐντρίσμαζων	218.13
ἐκκλησία	266.32	ἐμαδον	215.4	ἐνεκα	290.7
ἐκλήδην	190.23	ἐμάδουσιν	185.24	ἐνχεῖς	290.25
ἐκλυν	130.16	ἐμάτη	360.22	ἐννοδα	95.19
ἐκοσμήθεν	243.27	ἐμαυτῶ	140.14	ἐννοχα	207.19.& 289.16
ἐκπωμα	344.36	ἐμβάτω	277.33	ἐνδοσι	200.19
ἐμείδην	190.23	ἐμείθεν	137.32	ἐνδοτῶ	341.63
ἐμλακα	72.9	ἐμείω	137.38	ἐνδοτες	131.35
ἐμλαμα	85.36.& 207.38	ἐμδρ	197.22	ἐνδοτι	247.5
ἐκτεποξύνωται	334.100	ἐμδρ	200.28	ἐνδοχης	355.30
ἐκτημα	216.24	ἐμδρα	198.23	ἐντῇ	197.14
ἐκτοξέω	334.100	ἐμδρα	202.36	ἐξ	144.33
ἐκφρε	289.22	ἐμέο	137.30	ἐξαμικλάω	327.93
ἐκχέει	292.30	ἐμείθεν	137.30	ἐξαπατῶντι	367.50
ἐκχρον	ibidem	ἐμεί	138.10	ἐξει	199.15
ἐκχῶ	113.14.& 292.31	ἐμείω	201.14	ἐξελει	367.40
ἐλαβον	74.28.& 268.19	ἐμείνα	73.37	ἐξμαράδην	358.91
ἐλάττω	150.21.& 152.37	ἐμίνε	ibidem	ἐξήσας	199.5
ἐλάττω	ibidem	ἐμίν	138.35	ἐξήτε	243.32
ἐλδία	365.7	ἐμδρα	198.23	ἐξίω	334.118
ἐλεγεν	185.18	ἐμεί	197.19	ἐξωθενω	269.30
ἐλενολογέω	321.25	ἐμμορα	182.5	ἐξω 186.15.& 257.23	150.36
ἐλεύσομαι	260.37	ἐμνήδην	150.4.& 227.17	ἐξωτάτος	154.13
ἐλέχθω	87.36	ἐμοιγα	137.28	ἐξωτάτω	150.36
ἐλήλυθα	179.33.& 361.7	ἐμοίω	139.20	ἐξωτρες	137.38
ἐληλύθην	182.30.261.7	ἐμπεπαρῶντι	220.20	ἐο	137.31
ἐλθε	183.4.& 261.4	ἐμπεπόληκα	216.23	ἐοθεν	138.5
ἐλθέτω	313.11	ἐμυκεν	109.3	ἐοι	244.3.& 248.3P
ἐλθῆναι	19.31	ἐμφορον	328.107	ἐοιγα	180.15
ἐλθῆναι	261.4	ἐν	39.13 & 147.23	ἐοικως	182.32
ἐλιπον	74.35	ἐνδοτάτος	149.23	ἐοιπα	197.28
ἐλον	185.29.& 233.23	ἐνδοτάτω	154.10	ἐοργα	182.32
ἐλλινσι	143.7	ἐνδοτέρον	ibidem	ἐος	139.24
		ἐνδοσίμω	216.12	ἐπαθεν	272.9.& 271.19
		& 218.10	ibidem	Εη.	ιπα-
		ἐνδοσύνε	ibidem		

INDEX VERBORVM.

ἐπαρνύσσεια	336.36	& 216.22	ἐφ' ἑνὸν	<i>ibidem</i>	
ἐπαυσα	73.26	ἐπ' αὐτὸν	185.11	ἐφ' ἑαυτὰ	275.16
ἐπαυ	74.31	ἐπ' αὐτὸν	285.26	ἐφ' ἑαυτὰ	275.20
ἐπαυδεν	185.9	ἐπ' αὐτὸν	185.10	ἐφ' ἑαυτὰ μέγας	150.37
ἐπεδὴ	87.37	ἐπ' αὐτὸν	190.31	ἐφ' ἑαυτὰ μέγας	<i>ibidem</i>
ἐπεισιν	346.102	ἐφ' αὐτὸν	185.10	ἐφ' ἑαυτὰ μέγας	277.2
ἐπεινύσσεια	95.19	ἐφ' αὐτὸν	243.19.&	ἐφ' ἑαυτὸν	<i>ibidem</i> &
ἐπειξήμεν	243.31.&	245.19	190.3		
245.32		ἐφ' αὐτὸν	243.21	ἐφ' ἑαυτὸν	275.21
ἐπειξήσεται	200.4.&	ἐπ' αὐτὸν	166.17	ἐφ' ἑαυτὸν	355.38
269.93		ἐπ' αὐτὸν	<i>ibidem</i>	ἐφ' ἑαυτὸν	131.37.& 200.31
ἐπερυσμέρος	333.97	ἐπ' αὐτὸν	143.28	ἐφ' ἑαυτὸν	197.34
ἐπεσαν	271.28	ἐπ' αὐτὸν	265.26	ἐφ' ἑαυτὸν	221.3.& 258.10
ἐπέσονται	<i>ibidem</i>	ἐπ' αὐτὸν	166.29	ἐφ' ἑαυτὸν	119.9.& 277.6
ἐπεσον	<i>ibidem</i>	ἐπ' αὐτὸν	264.2	ἐφ' ἑαυτὸν	198.10
ἐπεσείσθη	216.22	ἐπ' αὐτὸν	271.35	ἐφ' ἑαυτὸν	198.8
ἐπέσονται	157.7	ἐπ' αὐτὸν	336.47	ἐφ' ἑαυτὸν	197.11
ἐπερυμνία	346.89	ἐπ' αὐτὸν	172.34	ἐφ' ἑαυτὸν	184.23
ἐπεχίρειν	174.33	ἐπ' αὐτὸν	232.29	ἐφ' ἑαυτὸν	201.18
ἐπηνέδην	190.13	ἐπ' αὐτὸν	110.4	ἐφ' ἑαυτὸν	331.66
ἐπ' ἑαυτὸν	<i>ibidem</i>	ἐπ' αὐτὸν	<i>ibidem</i>	ἐφ' ἑαυτὸν	197.28
ἐπ' ἑαυτὸν	220.36	ἐπ' αὐτὸν	<i>ibidem</i>	ἐφ' ἑαυτὸν	<i>ibidem</i>
ἐπ' ἑαυτὸν	216.21	ἐπ' αὐτὸν	<i>ibidem</i>	ἐφ' ἑαυτὸν	196.30
ἐπ' ἑαυτὸν	344.29	ἐπ' αὐτὸν	179.30	ἐφ' ἑαυτὸν	197.1
ἐπ' ἑαυτὸν	206.20	ἐπ' αὐτὸν	179.37	ἐφ' ἑαυτὸν	197.8
ἐπ' ἑαυτὸν	340.38	ἐπ' αὐτὸν	255.28	ἐφ' ἑαυτὸν	196.37
ἐπ' ἑαυτὸν	271.31	ἐπ' αὐτὸν	344.56	ἐφ' ἑαυτὸν	86.37
ἐπ' ἑαυτὸν	160.2	ἐπ' αὐτὸν	44.18	ἐφ' ἑαυτὸν	71.14.36
ἐπ' ἑαυτὸν	275.4	ἐπ' αὐτὸν	320.6	ἐφ' ἑαυτὸν	74.37
ἐπ' ἑαυτὸν	275.6	ἐπ' αὐτὸν	344.56	ἐφ' ἑαυτὸν	74.1
ἐπ' ἑαυτὸν	205.12	ἐπ' αὐτὸν	294.28	ἐφ' ἑαυτὸν	109.8
ἐπ' ἑαυτὸν	<i>ibidem</i>	ἐπ' αὐτὸν	168.16	ἐφ' ἑαυτὸν	198.10
ἐπ' ἑαυτὸν	188.38.205.25	ἐπ' αὐτὸν	275.15	ἐφ' ἑαυτὸν	198.8
ἐπ' ἑαυτὸν	205.14	ἐπ' αὐτὸν	190.18.23.2.	ἐφ' ἑαυτὸν	198.10
ἐπ' ἑαυτὸν	157.7	31		ἐφ' ἑαυτὸν	198.9
ἐπ' ἑαυτὸν	205.14	ἐπ' ἑαυτὸν	<i>ibidem</i>	ἐφ' ἑαυτὸν	197.12
ἐπ' ἑαυτὸν	257.25	ἐφ' ἑαυτὸν	171.28	ἐφ' ἑαυτὸν	198.11
ἐπ' ἑαυτὸν	178.11.	ἐφ' ἑαυτὸν	275.1	ἐφ' ἑαυτὸν	182.7
				ἐφ' ἑαυτὸν	<i>ibidem</i>

INDEX VERBORVM.

ἔσται	131.10	ἐτέλεσται	108.25	ἐυρέθη	190.13.255.32
ἔσται	190.38	ἐταμον	185.18.&285.	ἐυρήσω	<i>ibidem</i>
ἔσται	206.28	21		ἔσθιν	185.14.&257.
ἔσται	1305.&132.	ἐτετύφισαν	182.21	18	
28.172.17		ἐτετύρη	182.16	δρυάτωρ	149.32
ἔσται	71.34	ἐτητύμακα	180.1	δρυάτωρ	<i>ibidem</i>
ἔσται	26.27	ἐτήτυμος	189.33	δυσβέστατος	<i>ibidem</i>
ἔσται	118.33.243.37	ἐπθε	129.38	δυσβέστερος	<i>ibidem</i>
ἔσται	216.29	ἐπθεις	<i>ibidem</i>	ἐταξία	155.14
ἔσταν	243.37.&	ἐπθεν	118.32	ἐφθα	163.1
248.13		ἐπίθε	134.25	ἐφθῆ	<i>ibidem</i>
ἔσταν	207.1	ἐπίθεν	129.38	ἐφθαρσία	319.100
ἔσται	206.26	ἐπην	205.37	ἐφθ	313.1
ἔσται	207.2.&244.2	ἐτραρον	74.29	ἐφθαι	28.22
ἔσται	131.7	ἐτύπσαν	185.23	ἐτραρον	285.35
ἔσε	197.2	ἐτυπεν	67.4	ἐράμω	206.7
ἔσθλα	74.2	ἐτύπσαν	186.23	ἐραν	206.13
ἔσθκα	132.28.&172.	ἐτυφθην	88.28	ἐρανον	245.36
16		ἐτυχον	236.1	ἐρατο	346.103
ἔσθμι	206.27	ἐτύφισαν	185.23	ἐφείω	202.34
ἔσθ	196.29	ἐυ	138.10	ἐσθιν	205.35.&261.10
ἔσθ	<i>ibidem</i>	ἐυάνωρ	364.35	ἐσθσα	205.35
ἔσθμαι	189.22	ἐυκων	145.19	ἐσθθα	196.34.&269.
ἔστω	197.1	ἐυδαίμων	145.22.&	22	
ἔσως	131.11	145.28		ἐφθην	289.26
ἔσωσα	<i>ibidem</i>	ἐυκερως	27.5	ἐφίεμαι	203.32
ἔσθην	277.10.&278.	ἐύκληα	323.80	ἐφίμω	<i>ibidem</i>
23		ἐκνήμιδες	345.8	ἐφίλα	229.23
ἔσθην	257.33	ἐκλογίω	315.8	ἐφλερον	185.18
ἔσθμαι	<i>ibidem</i>	ἐκλογμῆρος	<i>ibidem</i>	ἐφραδον	75.6
ἔσθκα	<i>ibidem</i>	ἐκλογητες	319.101	ἐφρησα	289.23
ἔσθον	109.8.&185.	ἐκλογία	319.90	ἐφρυον	74.34
14		ἐκμῆδες	324.92	ἐφυν	118.35.&289.
ἔσθμαι	198.19	ἐκνήμι	21.34	30	
ἔσθμον	285.21	ἐκνις	333.84	ἐφ' ὅτι	169.25
ἔσθην	261.21	ἐκνίμοι	352.72	ἐφθην	292.25.
ἔσθην	133.22	ἐφράμω	243.18	ἔφθα	188.22.&292.
ἔσθον	285.24	ἐφθ	188.4	29	

INDEX VERBORVM.

ἐχέον	113.11.& 292.29	25.	ἡκου	185.4.& 185.29	
ἐχέουα	184.22	ἡγέθησιν	216.12.&	ἡκουσιν	74.33
ἐχέουσιν	150.8	218.9.		ἡκισμῶν	86.6
ἐχέουσιν	ibidem	ἡγέρθησιν	2:3 26.& 245.	ἡλείφα	179.37
ἔω	200.36	13		ἡλευα	184.24
ἔω	198.15	ἡγέρθησιν	179 32.& 184.	ἡλευσθα	179.38.&
ἔωμα	180.10	6.245.3.		261.6	
ἔωκην	182.33	ἡγέρθησιν	182.27	ἡλυσεν	179.36
ἔωλπειν	ibidem	ἡλυν	211.2	ἡλυσεν	185.6.& 261.1
ἔων	198.28	ἡζον	185.5.& 209.26	ἡλυνκα	215.34
		ἡδία	211.9	ἡλων	215.36
		ἡδία	163.31	ἡμῶν	204.1.& 220.28
		ἡδία	175.7.& 254.3	ἡμῶν	215.9
		ἡδία	163.32	ἡμῶν	215.10
		ἡδία	254.26.&	ἡμῶν	138.4
		269.24		ἡμῶν	138.2
		ἡδία	182.21	ἡμῶν	135.1
		ἡδία	182.18.& 270.11	ἡμῶν	138.3
		ἡδία	269.24.&	ἡμῶν	175.5
		270.10		ἡμῶν	243
		ἡδία	69.6.& 185.3	ἡμῶν	198.21.& 196.32
		ἡδία	261.8	ἡμῶν	204.25
		ἡδία	175.6	ἡμῶν	17.36
		ἡδία	190.9	ἡμῶν	138.3
		ἡδία	199.4	ἡμῶν	196.35
		ἡδία	197.26	ἡμῶν	204.4
		ἡδία	199.5	ἡμῶν	139.4
		ἡδία	158.9	ἡμῶν	139.5
		ἡδία	158.23	ἡμῶν	338.94
		ἡδία	197.30	ἡμῶν	139.31
		ἡδία	199.2	ἡμῶν	259.28
		ἡδία	199.7	ἡμῶν	216.23.&
		ἡδία	180.5	220.11.	
		ἡδία	180.17.& 184.19	ἡμῶν	221.10
		200.23.		ἡμῶν	ibidem
		ἡδία	210.12	ἡμῶν	216.29
		ἡδία	199.1	ἡμῶν	174.30
		ἡδία	182.29	ἡμῶν	196.31.& 199.22

Ζ	
Ζάλωτος	354.35
Ζεῦ	167.17
Ζευγύνασι	129.31
Ζευγύνασι	ibidem
Ζηλόω	337.60
Ζῆν	18.15.& 108.19
Ζηῶς	159.3
Ζηὸς	170.20
Ζῆς	108.18

Η	
Η ^η	197.27
ἡα	ibidem
ἡα	199.2
ἡαμιν	243.32
ἡατο	204.16
ἡεαλόμιν	175.5
ἡεόοιμι	113.31
ἡεα	210.38
ἡεαρον	185.5.& 209.26
26	200.23.
ἡεασάμιν	232.9
ἡεαδιν	232.14
ἡεατο	216.8& 217.

&

INDEX VERBORVM.

& 206.11. & 261.10	ἡρέσω 190.16. & 257	ἡύξατο 342.8
& 261.18. & 254.	35.	ἡυχέμεν 172.22
25	ἡρηκα <i>ibidem</i>	ἡφείδην 179.12. & 231
ἦν 200.27	ἡρημα 190.17. & 234.6	20
ἡν' αὐκα 216.6. &	ἡρηκα 179.30	ἡρί 179.11. & 231.20
217.10	ἡκα 71.8. & 72.20	ἡχα 180.6. & 209.24
ἡν' αὐκα <i>ibidem</i>	ἡερωμα 193	ἡχον 173.1
ἡν' αὐκα 346.93	ἡερίμεν 255.29	
ἡν' εἰς 261.8	ἡερον 68.12	⊙
ἡν' αὐκα 184.18. & 207.	ἡε 196.31. & 197.31	
18. & 289.15.	& 261.10	Θαλάσσης 158.30
ἡν' αὐκα 185.8. & 186.	ἡστα 69.7	θαλάσσης 320.10
4 & 289.15	ἡσαν 199.6. & 243.	θαλάσσης 262.2. & 263
ἡν' αὐκα 216.20. &	35.248.4	13
219.36	ἡσαν 196.32	θαλάσσης <i>ibidem</i>
ἡν' αὐκα 147.27	ἡστα 269.21. & 270.5	θαλάσσης 17.17
ἡν' αὐκα 216.20. & 219	ἡστα 204.24	θαλάσσης 351.47
36	ἡσταίν 261.13	θαλάσσης 150.18
ἡν' αὐκα 259.11. &	ἡσταμα 214.5	θαλάσσης 195.25
175.2	ἡσιν 261.13	θαλάσσης 364.44
ἡν' αὐκα 289.15. &	ἡσιν 214.5	θαλάσσης 322.30
290.25	ἡσιν <i>ibidem</i>	θαλάσσης 79.11. & 119.21
ἡν' αὐκα 216.10.	ἡσιν 198.18	& 130.25.
& 217.29. 218.5	ἡσιν 243.31. & 248.3	θαλάσσης 313.14
ἡν' αὐκα 216.6. & 217	ἡσιν 204.23. & 204.4	θαλάσσης 264.21
12	ἡσιν 243.35. & 248.2	θαλάσσης 79.12
ἡν' αὐκα 95.19	ἡσιν 197.33	θαλάσσης 79.14
ἡν' αὐκα 174.31	ἡσιν <i>ibidem</i>	θαλάσσης 316.48
ἡν' αὐκα 175.2	ἡσιν 152.20	θαλάσσης 333.90
ἡν' αὐκα 216.17. &	ἡτε 243.32	θαλάσσης 146.5
219.27	ἡτε 196.32. & 197.10	θαλάσσης 155.34
ἡν' αὐκα 175.2. & 219	ἡτί 196.31	θαλάσσης <i>ibidem</i>
29	ἡτί 342.26	θαλάσσης 119.6. & 130.24
ἡν' αὐκα 211.2	ἡτί 196.31	θαλάσσης 264.21
ἡν' αὐκα 36.33 & 164.27	ἡτί 150.21. & 152.38	θαλάσσης 330.51
ἡν' αὐκα 234.20. & 235.5	ἡτί 197.4	θαλάσσης 337.48
ἡν' αὐκα 40.15. &	ἡτί 172.24	θαλάσσης 352.58
165.13	ἡτί 68.14	θαλάσσης 225.1
		H h. ij.

θαλάσσης.

INDEX VERBORVM.

Συμμεπον	193 30.&	ἰμῆραι	<i>ibidem</i>	ἴσ	198.34
195.20		ἰμῆρος	197.16	ἴσμεν	205.10
Θδ	134.17	ἰμῆω	199.23	ἴσμεν	253.36
Θρίξ	168.15.285.32	ἰμῆω	203.31	ἴσα	130 30.134.22
Θρίψω	<i>ibidem</i>	ἴσαι	199.24	& 236.15	
Θρίξι	36.3	ἴναι	200.34	ἴσμεν	205 II
Θυγατράσι	45.4	ἰερόσυλος	333.94	ἴσται	112.5.& 129 28
Θυμολήτης	351.48	ἴστο	199.25	ἴσαι	130.1
Θύνως	352.77	ἴν	200.19	ἴσται	45.36
Θωμάδ	160.14.& 161.	ἴσ	199.13	ἴσ	205.10
26		ἴδυνον	336.15	ἴσται	153.12.164.12
Θώμωσιν	195.18	ἰλαροσύν	158.24	ἴσ	206 9

I

Ἰαπετιονίδης	158.14	Ἰλίδος	344.37	Ἰσων	205.9
Ἰαπετίαν	<i>ibidem</i>	Ἰμβριον	243.10.82	Ἰσων	130.2
Ἰαν 198.34.8	201.19		264.15	Ἰσχυρίας	155.35
Ἰάν.	200.19	Ἰμαν	198.33.36	Ἰσχυρία	<i>ibidem</i>
Ἰδὲ	183.5	Ἰν	138.37	Ἰσχυρίων	257.29
Ἰδὲ	<i>ibidem</i>	Ἰαι	199.15	Ἰν 193.34	199.13
Ἰδῆν	254.5	Ἰζομεν	162.35	Ἰππον 258.12.	264.13
Ἰδῆσθαι	251.31	Ἰομε	200.2	Ἰππῶν	158.36
Ἰδῆσθαι	<i>ibidem</i>	Ἰον	199.8	Ἰππῶν	264.17
Ἰδῆστατος	152.21	Ἰππιδάτης	160.19	Ἰππ 198.36	199.13
Ἰδῆστατος	<i>ibidem</i>	Ἰπποκράτης	157.34	Ἰφιδμος	344.46
Ἰδῆσθαι 255.5.	262.33	Ἰπποκράτους	364.33	Ἰών	199.9

K

K αἰβελον	70.29
καθω	153.29
καθελις	158.20
καθελιμα	266.7
καθελον	351.43
καθελμα	203.16
καθελις	201.2
καθελις	200.32
καθελιωτα	216.2
	καθελ

INDEX VERBORVM.

καὶ	204.18	κατὰ πρὸς	70.31. &	κεκληγόντες	95.23
καθ' ἡμέραν	204.17	καθ' ἑαυτὸν	272.24	& 267.14	
καθ' ἡμέρας	324.96	κατὰ	70.10	κίβητα	227.5. &
καθ' ἡμέραν	204.1	κατὰ	20.1	267.16	
καθ' ἡμέραν	204.25	κατὰ β	235.17	κίβητος	287.17
καθ' ἡμέραν	178.30	κατὰ βασι	ibidem	κίβητος	189.18
καθ' ἡμέραν	190.15. &	κατὰ βασιον	70.29	κίβητος	243.29. &
234.13		κατὰ πρὸς	ibidem	245.16	
καθ' ἡμέραν	190.17	κατὰ πρὸς	275.10	κίβητος	196.15
καθ' ἡμέραν	204.25	κατὰ πρὸς	275.11	κίβητος	87.12
καθ' ἡμέραν	204.5	κατὰ πρὸς	ibidem	κίβητος	ibidem
καθ' ἡμέραν	204.26. &	κατὰ πρὸς	ibidem	κίβητος	ibidem
266.9		κατὰ πρὸς	81.14	κίβητος	196.17
καθ' ἡμέραν	204.20	κατὰ πρὸς	211.3	κίβητος	238.75
καθ' ἡμέραν	316.82	κατὰ πρὸς	ibidem	κίβητος	250.37
καθ' ἡμέραν	204.7. & 201.15	κατὰ πρὸς	ibidem	κίβητος	132.25
καθ' ἡμέραν	150.4	κατὰ πρὸς	70.29	κίβητος	255.22
καθ' ἡμέραν	ibidem	κατὰ πρὸς	235	κίβητος	243.13
καθ' ἡμέραν	70.16. &	κατὰ πρὸς	178.36	κίβητος	255.23
237.37		κατὰ πρὸς	316.67	κίβητος	ibidem
καθ' ἡμέραν	409	κατὰ πρὸς	70.29	κίβητος	243.13
καθ' ἡμέραν	337.65	κατὰ πρὸς	70.1.134.31	κίβητος	72.11
καθ' ἡμέραν	142.38	κατὰ πρὸς	150.30	κίβητος	85.33
καθ' ἡμέραν	146.11	κατὰ πρὸς	184.32. &	κίβητος	89.10
καθ' ἡμέραν	19.17	186.30.185.34		κίβητος	171.37. &
καθ' ἡμέραν	19.37	κατὰ πρὸς	188.35	216.24	
καθ' ἡμέραν	150.6. &	κίβητος	139.33	κίβητος	166.5
151.19		κίβητος	204.38	κίβητος	351.45
καθ' ἡμέραν	ibidem	κίβητος	204.29	κίβητος	149.36
καθ' ἡμέραν	351.28	κίβητος	364.43	κίβητος	ibidem
καθ' ἡμέραν	19.34	κίβητος	245.38	κίβητος	221.34
καθ' ἡμέραν	352.71	κίβητος	191.29	κίβητος	150.14
καθ' ἡμέραν	143.5	κίβητος	189.19	κίβητος	ibidem
καθ' ἡμέραν	162.10	κίβητος	87.27	κίβητος	155.18
καθ' ἡμέραν	196.7	κίβητος	ibidem	κίβητος	152.27
καθ' ἡμέραν	168.18	κίβητος	95.22. &	κίβητος	315.35
καθ' ἡμέραν	ibidem	267.12		κίβητος	71.30
καθ' ἡμέραν	ibidem	κεκληγόντες	97.20	κίβητος	162.2

INDEX VERBORVM.

κακα	352.80	κυνθδν	143.5	λαίαν	150.1
κῆρ	164.19	κυνός	170.19	λάσος	151.11
κίχρειω	238.19	κυνότα	160.11		
κίων	199.10	κνριακός	313.2	M	
κλάρζω	267.8	κω	162.2	Μαρετίεσ	154.16
κλῆδας	40.5	κωμάζω	348.5	μάλιστα	150.31
κλαδί	169.21	κωμάσης	ibidem	μάλιον	ibidem
κλαυσύς	161.19	κωμφοδοποιός	328.2	μαρτύνομα	328.6
κλαύσω	186.29	κως	17.38	μάδνους.37.13.166.30	
κλέα	165.24			μάστων 152.30.& 154	
κλείν	39.21.300.9			18	
κλεπίστειτος	150.30	Λ		μαχόσσομα	111.25 &
κλέψας	81.14	δα	161.34.&	230.24	
κλήτρός	266.34	Λ	168.24.	μέγα	167.23
κλύθι	336.21	λαβί	188.5	μεγαλήτωρ	37.12
κρηπιδός	ibidem	λαβῶ	268.22	μέγας	167.23
κοίλια	315.40	λαβών 19.12	αλαμβῶνα	μνιστῆνς	294.27
κοινονία	316.83	267.27.268.20.		μνιστος	150.13
κορίσω	222.22	λαβῶν	268.24	μνδῶν	202.57
κοσμινομάτης	353.55	λάγνα	162.2	μνδῶν	334.120
κοσμῶτωρ	345.82	λαγνίστατος	151.25	μνίζε	164.10
κόσμιος 145.17.146.30		λαγῶ	162.2	μνίζω	ibidem
κοτυδιλόντμ	22.5	λακιδῶμον	162.29	ρείζων	150.13
κυρίζω	324	λαλίστατος	150.10.&	μείων	150.21
κρατείω	231.18	151.21		μνλαγχλάω	331.55
κράπτος	150.2	λαλίστερος	ibidem	μνλανα	145.26
κρείπων	ibidem	λάς	38.32.168.23	μνλας	38.33
κρηναδός	159.9	λάς	161.34	μνλαν	145.27
κρηνίδης	ibidem	λαίνα	146.4	μνλανόςχως	353.5
κρονίδης	157.25	λέλογχα	268.4	μνλάντατος	149.28
κρονίων	158.11	λέζις	155.11	μνλάντερος	ibidem
κτενάτκων	169.34	λητοίδης	157.30	μνλνκαπ	169.21
κτενῶ	72.9.207.34	λίτα	169.30	μνμφομα	180.26
κτῆμα	338.76	λόγος	157.5	μνμλα	95.14.& 191
κτύτωρ	156.11	λοζίας	330.50	26.	
κωατόφης	352.62	λυπέω	333	μνμλνκα	179.26
κωδῶνα	338.87	λυπώγως	27.1	μνμλνκα	189.14
κυνάσι	344.52	λυτῶ		μνμλνκα	95.14.191.26

μνμλνκα

INDEX VERBORVM.

[illegible]

INDEX VERBORVM.

THE POLYMER

INDEX VERBORVM.

πεποιθεῖω	155.25	πίμπλη	206.21	πολλόν	170.24
πέπομφα	179.24	πίμμη	113.18.271.34	πολύ	167.16
πέπονθα	271.21	πισεύω	316.47	πολύκερος	27.6
πέπιμμη	171.37.264.9	πίηδα	269.23	πολύμυλος	363.22
πέπιονα	171.37.8	πλάκω	45.6	πολύν	167.19
271.26.		πλάκω	164.15	πολυπάτα	169.22
πεπίακω	273.17	πλάττω	349.14	299.17	
πέπυσμα	271.37	πλάττω	353.89	πολύπην	145.37
πέπωνα	271.30	πλάττω	52.26	πολύφατος	362.15
περάτατον	160.33.	πλεῖν	152.32	πορρωτάτος	150.32
153.37.154.26		πλείστος	150.14	πορρωτέρως	ibidem
περάτεις	ibidem	πλείων	ibidem	πορρωτέρω	154.20
περάττω	150.33.	πλέον	152.31	πέσις	318.96
154.26		πληκτίστας	151.32	πόταμος	19.34
περιβρίσσω	275.8	πλησιάζεις	152.27	ποτήριον	155.19
περιτύχω	328.14	πλησιέστερος	ibidem	ποπ	144.20
πεσῦμμη	271.33	πνύμμη	316.60	ποτίδη	353.13
πεσῦμμη	271.26	ποδάτω	352.81	ποτίσκατο	353.88
πεσών	273.28	ποδύμμη	128.27	πορρωμα	155.9
πετάσω	III.1.222.10	ποδοφύσσω	352.60	πορρωμα	271.2
πύσσω	333.102	ποίκαδα	114.3	πορρωτάτος	149.24
πύσσω	271.35	ποίκα	67.12	πορρωτέρως	ibidem
πύσσω	52.31.71.9	ποικίλω	114.6	πορρωτω	271.3.287.7
πύσσω	85.25.28	ποιή	353.2	πορρωμίδης	157.35
πύσσω	ibidem	ποιήσι	188.24	πορρω 243.21.245.20	
πύσσω	24.2	ποιήτης	155.17.316.50	πορρωσσι	169.35
πύσσω	351.29	ποιήσω	109.12.113.21	πορρωσι	200.31
πύσσω	93.13	ποικιλογύσσω	353.96	πορρωσσω	200.28
πύσσω	87.3	ποιήσω	113.28	πορρωσσω	320.22
πύσσω	84.29	ποιών	45.12.100.5	πορρω	201.16
πύσσω	65.25	πόκα	19.4.10	πορρωσσω	349.15
πύσσω	279.17	πολεμωσίνω	238.15	πορρωσσω	180.18
πύσσω	114.26	πολέως	170.23	πορρωσσω	363.32
πύσσω	158.1.11	πόλις	50.3	πορρωσσω	201.13
πύσσω	158.11	πόλις	166.10	πορρωσσω	243.31.246
πύσσω	153.6	πολλάκι	143.30	35	(23)
πύσσω	300.26	πολλάκις	143.29	πορρωσσι	198.34.201
πύσσω	271.33	πολλάκι	167.22	πορρωσσω	199.18

INDEX VERBORVM.

αγορα	201.16
αγορα	257.25
αγορα τατω	154.24
αγορε	151.2
αγορα 69.19.194.	
27	
αγορα 193.27.69.22	
αγορα 193.28.69.28	
αγορα 193.26	
αγορα 178.33	
αγορα 69.22	
αγορα 160.19	
αγορα 154.16	
αγορα ibidem	
αγορα ibidem	
αγορα 143.25	
αγορα 264.3.7	
αγορα ibidem	
αγορα 264.4	
αγορα 152.15	
αγορα 269.25	
αγορα 162.2	
αγορα 19.9	
αγορα 271.30	

P

P'αδιστε	152.16
αδισ	150.9
αδισ 342.1	
αδισ 150.9	
αδισ 140.11	
αδισ 274.38	
αδισ 232.36	
αδισ 275.14	
αδισ 232.31	
αδισ 232.31	
αδισ 159.3	
αδισ 274.38	

αδισ 143.7	
αδισ 275.19	
Σ	
Σ αδισ 135.38.140	
13	
αδισ 334.113	
αδισ 277.5	
αδισ ibidem	
αδισ 137.32	
αδισ 137.33.	
αδισ 137.31	
αδισ 18.38	
αδισ 164.16	
αδισ 363.21	
αδισ 37.32	
αδισ 352.78	
αδισ 160.20	
αδισ 143.4	
αδισ 14.25	
αδισ ibidem	
αδισ 152.13	
αδισ 94.32	
αδισ 277.11.278.28	
αδισ 94.31	
αδισ 52.32.94.30	
αδισ 257.26	
αδισ 193.12	
αδισ 165.15	
αδισ 293.13	
αδισ 216.64	
αδισ 50.38	
αδισ 50.37	
αδισ 322.51	
αδισ 149.37	
αδισ ibidem	
αδισ 249.28	
αδισ 249.27	

αδισ 22.2	
αδισ 164.20	
αδισ 222.28	
αδισ 21.31	
αδισ 361.4	
αδισ 277.24	
αδισ 277.26	
αδισ ibidem	
αδισ 277.31	
αδισ 277.25	
αδισ 334.96	
αδισ 219.6	
αδισ 216.16.	
219.5.	
αδισ 143.16	
αδισ 316.58	
αδισ 277.24	
αδισ 316.44	
αδισ 277.27	
αδισ 277.28	
αδισ 235.16.236.6	
αδισ 236.7.277.30	
αδισ 277.31	
αδισ 216.16.	
219.4.	
αδισ 277.17	
αδισ ibidem	
αδισ 342.14	
αδισ 277.14	
αδισ 324.88	
αδισ 277.16	
αδισ 277.23	
αδισ 277.21	
αδισ 277.29	
αδισ ibidem	
αδισ 320.4	
αδισ 139.10	
αδισ 138.5	
αδισ	

INDEX VERBORVM.

σπίς	139.11	ταπερότα	143.24	τίπλαδι	206.25
σπίες	138.2	τάρταρα	166.6	τιπλάιν	206.26
σπίων	138.4	τάς	141.32	τίπλημι	206.25
σπίς	138.15	ταρείς	192.19.316.66	τίτμυκα	72.30.243.29
σπίτες	135.9.139.16	τι	138.29.143.33	τίτκα	93.17.285.24
σπίων	138.3	τίθεικα	118.25.130.3	τίτμα	93.18
σπί	138.6.139.13	τίθειμυ	119.36.133.	τίτξυμυ	86.12.7
σπίν	135.4.138.7.	20		τίτρυμένος	263.3
139.12.10.		τίτμελίωτο	182.24	τίτρυχωμένος	264.4
σπός	139.29	τίθλα	94.1	τίτκαται	286.2
σπώ	135.2.139.8.11	τίθλαδι	206.24.267.5	τίτξεται	86.26
σπώς	345.59	τίθναιω	<i>ibidem</i>	τίς	138.10.142.3
σπώι	139.7	τίθνάτω	206.25.262.	τι	142.7
σπώιν	<i>ibidem</i>	6:10		τιδς	<i>ibidem</i>
σπώιν	139.11	τίθνας	262.6	τιλεφίλον	353
σπών	135.3.139.8	τίθνασι	206.23.262.7	τιλικήτι	137.9
χίς	131.36.257.25	τίθνεα	262.12	τιλικετοσι	137.2
χίσις	258.3	τίθνεκα	<i>ibidem</i>	τιμερον	17.23
χίμα	<i>ibidem</i>	τίθνεας	262.13	τινα	139.34
χολαφτες	154.36	τίθνεως	<i>ibidem</i>	τινος	19.10.139.35
χί	257.29	τίθνωτος	263.23	τινος	139.34
χίω	109.6	τίθνεκώς	263.17	τινωδς	351.42
χώτερ	45.4	τίθνεκα	72.12	τιδέασι	129.31
σώτηρα	156.23.315.41	τίθνεμυ	114.5	τιθ	133.12
σώφρονέσταις	144.26	τίιν	139.3	τιθείω	191.5
σώφρονέστες	<i>ibidem</i>	τιλικω	238.18	τιθίμω	<i>ibidem</i>
σώφρονών	159.22	τιλέω	344.53	τιθείσα	45.32.129.23
		τιμά	52.33	τίτισκα	67.20
		τιμών	285.22	τιθσι	188.24
		τίξω	52.14.285.23	τιθσι	118.31
		τίρσι	44.38.145.20	τιθς	133.27
		τίρσις	352.67	τιμάς	336.43
		τίτκα	95.13.191.26.1	τιμάς	40.3.164.18
		τιτίλεσμαι	109.22	τιν	139.3
		τιτίμυκα	52.33.72.30	τιτάσι	46.20
		243.29		τιλήμων	324.89
		τιτίμυμυ	85.17	τιμήσω	286.5
		τιτιχ	52.14	τιδι	141.8
				τι	

INDEX VERBORVM.

τοι 138.29.141.23
 τίσθεις 142.11
 τοῖς δισι *ibidem*
 τοῖς το 137.6.160.32
 τοῖς τοσι 137.1
 τοῖς τοσι 160.19
 τοῖς τοσι 331.64
 τοῖς τοσι 154.6
 τοῖς τοσι 137.6
 τοῖς τοσι 137.1
 τοῖς τοσι 354.39
 τοῖς 13.7.12.138.28
 τοῖς τοσι 193.20
 τοῖς τοσι 173.1.193.30
 τοῖς 135.27
 τοῖς *ibidem*
 τοῖς 135.26
 τοῖς *ibidem*
 τοῖς *ibidem*
 τοῖς 34.19
 τοῖς 324.91
 τοῖς 285.23
 τοῖς 18.37.138.23
 τοῖς 66.13
 τοῖς 66.6
 τοῖς 79.12
 τοῖς 74.14
 τοῖς 89.25
 τοῖς 66.6
 τοῖς 89.28
 τοῖς 67.8.20
 τοῖς 67.19
 τοῖς *ibidem*
 τοῖς 89.7
 τοῖς 229.10
 τοῖς 6.7
 τοῖς *ibidem*
 τοῖς 138.24

τῶν τοι 18.32
 τῶν τοι 19.1.66.8
 τῶν τοι 83.8
 τῶν τοι 66.10
 τῶν τοι 191.4
 τῶν τοι 191.3
 τῶν τοι 191.7
 τῶν τοι 283.15
 τῶν τοι 288.14
 τῶν τοι 188.1
 τῶν τοι 38.35
 τῶν τοι 66.13
 τῶν τοι 19.15.141.37
 τῶν τοι 141.2.142.8
 τῶν τοι 342.77

Υ

Υ 163.2
 Υ 155.36
 Υ 37.27.167.18
 Υ 46.33
 Υ 46.31
 Υ 138.5
 Υ 138.2
 Υ 138.3
 Υ 138.15
 Υ 138.3
 Υ 139.4
 Υ 138.22
 Υ 138.23
 Υ 138.22.16
 Υ 138.21
 Υ 138.22
 Υ 138.21
 Υ 138.21
 Υ 139.29

ὑπέρτατος 151.1
 ὑπέρτατος *ibidem*
 ὑπέρτατος 320.3
 ὑπέρτατος 169.22
 ὑπέρτατος 203.5
 ὑπέρτατος 203.17
 ὑπέρτατος 333.18
 ὑπέρτατος 337.51
 ὑπέρτατος 159.7

Φ

Φ 188.29
 Φ 113.18
 Φ 191.32
 Φ 235.16
 Φ 159.32
 Φ 243.24
 Φ 245.30
 Φ 243.24
 Φ 206.4.209.10
 Φ *ibidem*
 Φ 206.10
 Φ 53.1
 Φ 205.32
 Φ 205.31
 Φ 205.32
 Φ 155.30
 Φ 205.8
 Φ 335.9
 Φ 150.27
 Φ *ibidem*
 Φ 150.26
 Φ 150.27
 Φ 206.11.261.10
 Φ 206.16.289.12
 Φ 206.11.261.10
 Φ 205.31
 Φ 289.27
 Φ 289.27

INDEX VERBORVM.

φθίσω III.4.289.26
 φθίμενος 291.25
 φθίσω 291.3
 φίλα 229.24:27
 φιλαίτατος 152.18
 φιλαίτηες *ibidem*
 φιλάμοι 170.24
 φιλόανδρες 218.38
 φίλει 336.40
 φίλια 159.20
 φίλιον 159.21
 φιλόπατρι 145.33
 φιλόστροφος 145.15.146
 18
 φιλοσύνη 159.20
 φιλότις *ibidem*
 φίλτατος 150.11
 φίλτερος *ibidem*
 φίλων 159.20
 φίλιν 139.13
 φλέγματις 155.37
 φλεγμασία *ibidem*
 φονεύω 320.12
 φρεῖν 289.20
 φρεσ. 131.37.257.26
 289.21
 φρήσω 289.23
 φρίζω 65.25
 φρεσ 289.20
 φυλάαστο 351.31
 φύσις *ibidem*
 φυτεύω 337.58
 φυτεῖν *ibidem*
 φῶ 245.34

X

Xαλκός 163.23
 χαρήσμεθα 292.24

χαίρει 45.1
 χαίρεις 45.1.158.31
 χαίρειν 45.1.145.29
 χαίρειναι 145.29
 χαρίεσταις 149.29
 χαρίεστας *ibidem*
 χαρίτω 315.34
 χάρι 292.30
 χείρε 166.10
 χείρις 150.5
 χείρεσθ 150.4
 χέον 292.30
 χείων 150.4
 χεῖς 167.5
 χερσὶ 167.6
 χεῖς 308.24
 χεύσω 113.15
 χεῖ II3.10:14 292.31
 χλιδίδιον 324.104
 χλόωμαι 345.63
 χεῖ 161.4
 χεῖ 292.33
 χεῖν 292.34 293.26
 χεῖται 292.35
 χεῖς 316.52
 χευσσάτης 330.52
 χευσσίω 113.25
 χευστός 163.21:22
 χεῖ 43.6

Y

Υαλκός 155.10
 Υαλκός 94.34
 Υαῖω 52.29.94.34
 Υ 13.9.2
 Υἱοὺς 166.30
 Υἱὸν 315.43

Ω

Ω 20.35
 Ω 197.9
 ὠδῶν 294.37
 ὠήθην 269.16 270.3
 ὠκίζον 68.16
 ὠκιστον 185.16
 ὠμα 201.17
 ὠμῶ 269.15
 ὠμοις 19.29
 ὠν 197.12
 ὠναίμην 243.17
 ὠταίμην 243.18.245.10
 ὠταξ 294.30.35
 ὠτερ 294.31
 ὠνιμα 180.11
 ὠνδραπτε 294.31
 ὠνδραπτος 294.35
 ὠσφ 351.44
 ὠσσε 210.30
 ὠστω 209.36
 ὠστέμην *ibidem*
 ὠσσε *ibidem*
 ὠσμεθα 84.26
 ὠσμεν 75.4
 ὠσμε 89.4
 ὠσμεν 52.22
 ὠσμεν 182.28
 ὠσμε 294.16
 ὠτάν, ὠτάν, ὠτάν, ὠτάν,
 ὠτάν 294.4.18
 ὠτὸς 43.15
 ὠτῶν 271.1:4
 ὠφελον 74.38.271.2:5
 ὠφελον 269.33
 ὠφελον *ibidem*
 ὠφελον 269.34
 ὠφελον 239.8

FINIS.

LONDINI,

Ex Officina Typographica

Henrici Binnemari, assignatione

Thomæ Marsh.

ANNO 1521.

Cum privilegio Regiæ Maiestatis.

A
603

